Ngưng Huy Tuyết Dung

Ác Độc Nữ Phụ Trọng Sinh

Editor: Yul Yuuki

Table of Contents

Mục lục
Chương 1+1
Chương 1+2
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26

https://thuviensach.vn

Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37
Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46+1
Chương 46+2
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57

https://thuviensach.vn

Chương 58
Chương 58+2: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (1)
Chương 58+3: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (2)
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64+1
Chương 64+2
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70+1
Chương 70+2
Chương 71
Chương 72
Chương 73+1
Chương 73+2
Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82+1

https://thuviensach.vn

Chương 82+2
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1+1
Chương 1+2
Chương 2
Chương 3
Chương 4
Chương 5
Chương 6
Chương 7
Chương 8
Chương 9
Chương 10
Chương 11
Chương 12
Chương 13
Chương 14
Chương 15
Chương 16
Chương 17
Chương 18
Chương 19
Chương 20
Chương 21
Chương 22
Chương 23
Chương 24
Chương 25
Chương 26
Chương 27
Chương 28
Chương 29
Chương 30
Chương 31
Chương 32
Chương 33
Chương 34
Chương 35
Chương 36
Chương 37

https://thuviensach.vn

Chương 38
Chương 39
Chương 40
Chương 41
Chương 42
Chương 43
Chương 44
Chương 45
Chương 46+1
Chương 46+2
Chương 47
Chương 48
Chương 49
Chương 50
Chương 51
Chương 52
Chương 53
Chương 54
Chương 55
Chương 56
Chương 57
Chương 58
Chương 58+2: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (1)
Chương 58+3: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (2)
Chương 59
Chương 60
Chương 61
Chương 62
Chương 63
Chương 64+1
Chương 64+2
Chương 65
Chương 66
Chương 67
Chương 68
Chương 69
Chương 70+1
Chương 70+2
Chương 71
Chương 72
Chương 73+1
Chương 73+2

https://thuviensach.vn

Chương 74
Chương 75
Chương 76
Chương 77
Chương 78
Chương 79
Chương 80
Chương 81
Chương 82+1
Chương 82+2
Chương 83
Chương 84
Chương 85
Chương 86
Chương 87
Chương 88
Chương 89
Chương 90
Chương 91
Chương 92
Chương 93

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 1+1

Tiết Tử

Ngày hè ánh nắng chói chang,mặt trời như đám lửa đang thiêu đốt.

Bạch Thanh cảm thấy toàn thân đau đớn, giống như bị đao cắt từng miếng từng miếng thịt trên người nàng. Lúc này nàng còn đang u mê, dần dần thanh tỉnh lại.

Nàng che mặt nhìn xung quanh nhanh chóng tìm nơi tránh nắng, mờ mịt ngẩn đầu nhìn trời,chỉ thấy trên bầu trời từng đám mây như sợi bông phiêu tán. Mặt trời lúc thì hòa vào đám mây lúc lại tránh xa nhìn rất vui vẻ, khoái lạc.

Rõ ràng đã là cuối thu khí trời mát mẻ, vì sao ánh nắng lại nóng rực như mùa hè?

Bạch Thanh có chút mơ hồ, mờ mịt nhìn xung quanh không biết mình đang ở chốn nào.

Đây rõ ràng là ngã tư đường, rất nhiều đá rãi đều thẳng tấp khắp đường núi, kéo dài không thấy điểm cuối.

Kì quái là trên đường này lại không có bất kì âm thanh hay động tĩnh nào. Ngoại trừ nàng thì không thấy người nào khác.

Cửa hàng và môn hộ hai bên đường núi đều đóng chặt cửa môn không có động tĩnh.

https://thuviensach.vn

Nơi đây, căn bản k phải là địa phương bình thường.

Không lẽ. Đây là đường hoàng tuyền?

Nghĩ đến khả năng này Bạch Thanh hô hấp nhất thời cứng lại.

Nàng biết chính mình đã chết,chết trong tay tẩu tử nàng.Lúc hoàng thượng ban cho nàng ly rượu độc.Thấy nàng chậm chạp k uống. Nàng ta không để nàng có cơ hội dãy dụa. phẫn nộ chữi nàng "độc phụ đáng chết"còn chính tay liều mạng bóp cổ nàng.

Nhưng đến lúc nàng không cam lòng trút đi hơi thở, nàng vẫn không thể tin tưởng sự việc này lại xãy ra.

Nàng cùng Đồ thị thuở nhỏ thân thiết như tỷ muội ruột, thấy nàng ta ái mộ huynh trưởng, không quản phụ thân phản đối, nàng cầu hoàng đế bá bá tứ hôn cho nàng ta gả vào Bạch phủ vì thê. Nàng ta vào cửa chính là đương gia chủ mẫu,ca ca nàng trước giờ đối với nàng ta rất tốt. Cũng vì giữ cho nàng cùng ca ca mặt mũi phụ thân dù không vui vẫn không một lần làm khó dễ.

Mười mấy năm qua, Đồ gia dần dần xuống dốc, Bạch gia năm lần bảy lược ra tay giúp đở. Mà chính mình giúp đở còn không thua kém gì huynh trưởng.

Cũng không bao giờ nghĩ đến, cuối cùng nàng ta lại tự tay bóp cổ giết chết chính mình.

Kết cục đã định. Bạch Thanh vẫn không hiểu vì sao mọi chuyện lại biến thành như thế? Rõ ràng hôm qua vẫn còn rất tốt, nàng ta còn vì mình tự tay làm thức ăn nàng ưa thích đem đến chính viện nơi nàng bị cấm chừng không được bước ra ngoài, lúc đó nàng ta còn rất lo lắng cho nàng!

Không hiểu, đến chết vẫn không hiểu được.

https://thuviensach.vn

Bất quá tất cả cũng k còn quan trọng nữa, nàng bây giờ đã là người chết.

Nhếch môi, Bạch Thanh vô thức nở nụ cười, ánh nhìn mông lung mơ hồ như có sương mù, cái gì cũng không nhìn rõ.

Hồi lâu sau, cảm xúc của nàng dần ổn định, mới bắt đầu lo lắng cho tình huống bản thân lúc này.

Nàng lúc này chắc đã biến thành quỷ, nên mới e ngại ánh nắng gay gắt ngoài kia. Hiện tại chỉ có thể lánh trong râm mát đợi mặt trời xuống núi mới có thể đi tìm đường.

Nhưng nàng cũng k biết đi đường nào a~?

Đang suy nghĩ, bổng nhiên truyền đến một trận âm thanh, giương mắt nhìn lên đã thấy trên đường núi phía trước xuất hiện một nữ tử, quần áo quái dị hai tay hai chân nàng trắng như tuyết lộ ra bên ngoài không hề có ý che đậy, lại còn ngồi trên một vật thù quái dị chỉ có hai bánh xe. Âm thanh nàng nghe lúc nãy chính là âm thanh do hai bánh xe này ma sát với đường vọng lại.

Bạch thanh mở to hai mắt, có chút không dám tin nhìn nữ tử từ đằng xa.

Rõ ràng quần áo bị thiếu hụt chân tay nàng cũng dám mặc trên người, còn dám chạy ra bên ngoài. Thật... thật là...

Khoan... không đúng!

Nơi này là đường hoàng tuyền, nàng ta không chừng là quỷ sai, hoặc là quỷ dẫn đường, vốn phải như thế!kia quái dị xe không chừng là để chở Quỷ Hồn đến điện diêm vương? Bạch Thanh suy đoán người nọ hành vi cùng ăn mặc, mà khẳng định.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng ta dừng lại, khóa xe, hướng đến bên cửa hàng,đột nhiên mở cửa.

Bạch Thanh nhảy dựng lên chạy nhanh đến phía sau nàng ta, dơ tay chạm vào vai nữ tử hỏi:

- Quỷ sai đại nhân, ngươi là tới đón ta?

Ai ngờ tay nàng lại trực tiếp xuyên qua vai nàng ta, thẳng tắp rơi xuống căn bản là không chạm được gì.

Kia quỷ sai như có cảm giác,quay đầu lại nhìn.

Bạch Thanh trong nháy mắt liền lộ ra nụ cười lấy lòng.

Điện diêm la nhìn như thế nào nàng không biết, nhưng nàng cũng là người có hiểu biết, diêm vương âm phủ đại khái cũng giống hoàng đế bá bá của nàng nắm trong tay vận mệnh sinh tử của vạn dân trong thiên hạ. Mà quỷ sai này đồng dạng với chưởng quản hộ tịch thông thường, vì dân viết xuống số mệnh.

Lúc còn sống, nàng sinh ra ở Bạch gia, có hoàng đế bá bá là núi lớn cho nàng dựa vào,mọi người còn phải lấy lòng nàng.

Mà nàng cũng hiểu được, xuống âm phủ, một người nàng cũng không quen, cái gì chổ dựa đều không có, với lại tình huống nơi này như thế nào nàng một chút cũng không biết, dù có muốn kiêu ngạo nàng cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

Mà nữ quỷ sai kia, lại căn bản coi như không nhìn thấy nàng, chớp mắt vài cái lại xoay người hướng cửa môn đi tới. Bạch Thanh nụ cười trên mặt cứng đờ,trong lòng có chút nghi ngờ.

https://thuviensach.vn

Dù sao cũng không có việc gì làm, nàng liền theo sau nữ quỷ tiến vào cửa môn.

Vừa vào cửa Bạch Thanh có chút giật mình ngớ người.

Nơi này căn bản không giống 1 gian mặt tiền cửa hiệu, mà giống nơi cất giữ kinh thư sử tập,y thuật điển tịch, nhân vật truyện ký... có chút giống tàng thư các của hoàng đế bá bá nàng nhưng nhỏ hơn. Chỉ thấy một loạt giá sách được sắp xếp chỉnh tề đặt song song trong phòng, trên giá lại bày vô số sách,nhiều loại bộ sách.

Khi nữ quỷ sai vào cửa cũng chưa tiến gần lại xem, mà chỉ nhìn xung quanh đánh giá, lúc sau mới chậm rãi bước vào bên trong. Bạch Thanh nhất quyết đi theo, muốn biết nàng đến cùng là muốn làm cái gì, một tất cũng không rời đi theo sau nữ quỷ tiến vào dãy sách tận cùng bên trong.

Gần giá sách cuối, có cầu thang hướng lên lầu trên, kia nữ quỷ sai đứng dưới cầu thang sắc mặt rối rắm. Đứng thật lâu mới hạ quyết tâm bước lên lầu, Bạch Thanh vội bước theo.

Cầu thang cũng không dài,leo lên mấy bước đã đến lầu hai, nữ quỷ sai chỉ lo quan sát chung quanh mà không để ý dưới chân, một bước dẫm nát khúc xương vụn đã ngặm sạch sẽ,cuống quýt chà sát lòng bàn chân đau như muốn khóc. Của nàng ánh mắt cũng theo hướng đống xương vụn mà nhìn, chỉ thấy 1 cái nữ tử quần áo đồng dạng thương tổn thiếu hụt, lại cùng quần áo nữ quỷ sai không đồng dạng. Bại lộ ra bên ngoài là cặp đùi bóng loãng trơn bóng, trên đầu gối là 1 quyển sách ố vàng, cùng một phần đồ ăn ngon.

Càng làm Bạch Thanh giật mình, khi nàng nhìn nữ trợ thủ của nữ quỷ sai là đang ăn, lại ăn rất ngon. Miệng còn thường xuyên phun ra 1 đống xương vụn, xương rơi xuống đất đều hướng nữ quỷ sai mà lăn đến.

- Thực xin lỗi,ta thấy trên cửa viết không có người....

https://thuviensach.vn

Nữ quỷ sai đại khái nghĩ nàng kia là chủ bản, chính mình không được mời tự ý xông vào có chút ngượng ngùng, nên mới nở 1 nụ cười ngượng ngùng giải thích.

Ai ngờ nàng kia cả đầu cũng không nâng lên, tùy ý nói:

- không sao cả, lúc ta tới trong này cũng không có ai. Bất quá nơi này lại có rất nhiều tiểu thuyết thật thú vị.

Nữ quỷ sai nghe xong lời nàng kia nói nụ cười trên mặt chợt cứng đờ, nàng kia mắt liếc nhìn ngón chân trắng noãn bị thương của nữ quỷ,ngượng cười một chút, liền hướng bên kia giá sách đi đến.

Từ giá sách nàng kia tiện tay cầm một quyển sách tịch, lật nhanh vài trang liền bỏ lại. Trên mặt tươi cười mang nét khinh thường ghét bỏ nói:

- Này Bạch Thanh cũng là ngu ngốc. Loại này nam nhân tặng cho ta cũng không thèm.

Bạch Thanh!

Nghe được tên giống mình, Bạch Thanh bổng nhiên cả kinh, trên thân thể như phát ra một luồn khí lạnh làm cho nàng thấy lạnh toát như tiến vào hầm băng vừa lãnh lại lạnh.

Lúc này nàng đang ở nữ quỷ sai phía sau lưng, mạnh mẽ đi qua cầm lấy nàng kia vứt đi quyển sách.

Bìa sách [Bị Chồng Ruồng Bỏ Xoay Người] 5 chữ màu vàng to rạng rỡ làm đau mắt người xem.

Lúc này nàng kia tươi cười nhìn phía nữ quỷ sai nói:

- Uy! Ngươi sau lưng lúc nãy là một nữ tử mặc đồ cổ trang, ngươi không phát hiện ra sao?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh biết nàng đang nói là chính mình, nhưng nàng căn bản là đầu cũng không có quay lại. Bởi vì nàng trong tay quyển sách kia là tin tức khiến nàng ngốc lăng ngay tại chổ.

Nàng ta bán đi đồ cưới, cực khổ cố giữ nơi ở, chỉ vì muốn phu quân công thành danh toại. Khả đến khi phu quân đoạt danh hiệu trạng nguyên là lúc viết hưu thư đem nàng vứt bỏ, cưới con gái quan lớn làm thê.

Vài năm ngậm đắng nuốt cay, đến cùng vẫn bị phu quân vứt bỏ.

Lúc nàng khó sinh, liều mạng bảo trụ hài tử, lúc này lại đem đến ngàn năm sau xuyên đến một cái linh hồn.nàng ta đánh bại linh hồn xuyên không, còn thuận lợi dung hợp,lấy được mấy ngàn năm nông nghiệp tri thức

Tỉnh lại nàng ôm miếng vải lót bên trong quấn đứa bé,nàng thề. Sẽ làm Viên Mậu Lâm kia phụ lòng bạc tình hối hận cả đời.

Viên Mậu Lâm là của nàng phu quân.

Nhưng, hắn cũng là của Tô Mai phu quân, là phụ thân đứa bé thần đồng được lan truyền thiên hạ.

Chẳng lẽ, quyển sách này là nói Bạch Thanh cuộc đời nàng sao? Chổ này là tàng thư lâu hay là nơi trong truyền thuyết phán quan phủ ghi lại phàm nhân kiếp số?

Hít mạnh mũi, Bạch Thanh mở ra trang tên sách, nàng nhưng thật sự lại muốn biết trong truyền thuyết phán quan chính trực công bằng tâm địa thiện lương kia hạ bút viết về nàng Bạch Thanh rút cuộc là người như thế nào?

Chuyện xưa bắt đầu khi Tô Mai khó sinh mà nhận được hưu thư. Từ từ miêu tả nàng ta như thế nào lấy lại ý chí mạnh mẽ, vĩ đại tình thương mẫu tử, thông minh trong ý nghĩ, dung hợp được một vị ngàn năm sau khoa học

https://thuviensach.vn

nông nghiệp, cũng chiếm được hắn linh hồn mang theo nông nghiệp bách khoa tàn thư.

Sau đó, nàng dựa theo trí thức của vị khoa học gia kia mà có tri thức, có nông nghiệp bách khoa toàn thư kia dưới sự trợ giúp lại bỏ ra một năm tìm tòi nghiêm cứu, nàng ghi nhớ hiểu biết triệt để. Bán đi tất cả mọi thứ trong nhà kiếm được lộ phí nàng liền tiến vào kinh thành tìm một cái công đạo cho bản thân nàng.

Trên đường đến kinh thành, nàng vô tình cứu được 1 vị giang hồ hiệp sĩ. Vì báo ân cứu mạng vị kia hứa hộ tống nàng vào kinh.

Trên đường đi họ trải qua rất nhiều vui buồn gian khổ dần dần hai người nãy sinh tình cảm. Nhưng vị kia ngại nàng là một thê tử thương nhớ phu quân đi tìm phụ thân cho đứa bé, đành đem ái mộ tình cảm giấu diếm trong lòng. Tô Mai lại một lòng muốn tìm công bằng cho mình, đồng thời cũng muốn tìm lại phụ thân cho con mà xem nhẹ phần tâm tư này.

Hai người đến kinh thành, lại phát hiện phu quân Tô Mai là Viên Mậu Lâm hơn một năm trước đã phụng chỉ cưới chi nữ Bạch Thanh nữ nhi của thái phó thái tử Bạch Tể Viễn làm thê. Lúc này Bạch Thanh lại có thai 6 tháng.

Càng làm cho Tô Mai sầu lo là trong kinh thành không ai không biết đương kim hoàng thượng đối với Bạch Tể Viễn tuyệt đối tín nhiệm càng đối với Bạch Thanh sủng ái. Bạch thái phó là người tâm phúc đầu tiên của hoàng thượng. Mà Bạch Thanh được hoàng thượng sủng ái như nữ nhi ruột thịt, trừ bỏ cái danh hào công chúa, nàng gần như được hưởng đại ngộ như một nàng công chúa dòng chính.

Tự biết mình cầu khẩn vô vọng, Tô Mai tạm thời nhẫn nại, từng bước an bài mọi việc, nàng tra được trượng phu nàng ngoài Bạch Thanh còn có một

https://thuviensach.vn

hồng nhan tri kỷ. Mà vị hồng nhan tri kỷ này lại là bạn khuê phòng của Bạch Thanh.

Sau nữa tháng dưỡng thai, Bạch Thanh nghe được phu quân nàng từ trong miệng người bạn khuê phòng nói hắn trước đây là người đã sớm thú quá thê, thậm trí là đã có một đứa con một hay hai tuổi.

Bạch Thanh cực kì phẫn nộ, không quản mình đang mang thai, tiến đến Tô Mai gia, hai người dằn co cấu xé,nha hoàn, bà tử lúc thì can ngăn lúc lại thừa dịp loạn ra tay độc ác, lợi dụng tình huống hổn loạn Tô Mai hạ độc thủ hướng chân Bạch Thanh đạp một cước.

Bạch Thanh té xuống, sinh non.

Sau đó, Tô Mai lấy danh nghĩa người mang tội,tiến đến trước Viên phủ lấy thân đền tội nguyện hầu hạ Bạch Thanh. Lúc này Bạch Thanh đang gặp đả kích, lại mất con nên đối với Tô Mai càng hận muốn tra tấn nàng, liền không để ý phụ thân cùng ca ca ngăn cản, đồng ý cho Tô Mai vào phủ.

Lợi dụng cơ hội này Tô Mai dựa vào trí nhớ hiện đại sử dụng dược vật tương khắc, bỏ vào trong dược của Bạch Thanh, công dụng như tuyệt tử canh, muốn tra rõ cũng không tra được ngọn nguồn dược có vấn đề, hoàn toàn hủy đi Bạch Thanh.

Đọc đến đây, Bạch Thanh tay cấu chặt trang giấy, nước mắt cuồn cuộn chảy xuống. Thì ra, tất cả đều là Tô Mai bài mưu, làm cho nàng biết nàng ta tồn tại, ngay lúc nàng tiến môn nàng ta cố ý ngán chân làm nàng sinh non. Làm cho nàng ngày ngày uống tuyệt tử dược khiến cho nàng sau mười năm cũng k thể có thai.

Nàng vẫn luôn tự trách chính mình không bảo vệ được đứa nhỏ, cũng từng giận chó mắng mèo lên người Tô Mai, nên mỗi lúc nàng thấy đau khổ tự trách đều đi tìm Tô Mai gây phiền toái. Mặc dù trong lòng nàng cũng có

https://thuviensach.vn

chút áy náy. Cũng không ngăn cản được tính tình mình mặc dù gây khó dễ chèn ép nàng ta đủ điều nhưng cũng không có lấy mạng nàng.

Lại cũng chưa bao giờ nghĩa đến, mọi chuyện đều do nữ nhân kia gây ra. Nguyên lai, tất cả đều là nàng ta tính kế.

Trượng phu của nàng ruồng bỏ nàng thú nữ nhân khác, nàng ta muốn trả thù, nhưng sao k tìm nam nhân vứt bỏ nàng? Lại tìm nàng một người không hay biết gì mà ra tay? Mà nàng còn ngây ngốc nghĩ mình là người hạnh phúc nhất.

Quá mức bất công?

Bạch Thanh trong lòng phẫn hận không dứt, lại không có chú ý tới kia trang sách lúc đầu bị nàng vò thành một khối, lúc này lại giống như ban đầu không hề hao tổn gì.

Lúc này, trên cầu thang truyền đến một trận bước chân, kéo lại suy nghĩ của Bạch Thanh. Nàng ngước mặt lên, chỉ thấy một vị quần áo quái dị, tóc dài xõa tung, nữ tử này mang theo mắt kiếng im lặng tiêu sái đi đến. Lúc nhìn đến nữ quỷ sai cùng nàng kia,trong mắt mê mang liền hướng hai nàng gật đầu, rồi bước qua lẳng lặng cầm một quyển sách đọc.

Nàng ta giống như chỉ nhìn thấy hai người kia mà không nhìn thấy nàng.

Hay là, bên ngoài kia không phải là đường hoàng tuyền và trong đây cũng không phải là phán quan phủ. Nàng căn bản đã đoán sai?

Nhìn ba người còn thật sự là đang đọc sách, Bạch Thanh muốn mở miệng hỏi rõ, đành phải im lặng. Cắn môi, nàng lại tiếp tục đọc tiếp.

Tô Mai sau khi cấp Bạch Thanh dược, cũng không có buông tha cho Viên Mậu Lâm, hắn cũng ăn vào tuyệt tử canh. Từ đó, cả đời này con nối dòng của hắn cũng chỉ có duy nhất một đứa do nàng ta sinh.

https://thuviensach.vn

Sau Bạch Thanh thân thể đã dưỡng tốt, bắt đầu tìm Tô Mai gây phiền phức nhưng không thành còn để cho Viên Mậu Lâm bắt gặp. Như vậy nhiều lần Viên Mậu Lâm dần dần hối hận sao lúc trước lại ruồng bỏ thê tử tốt như vậy, lại thú về một con cọp mẹ.

Hắn muốn nối lại tình xưa, nạp Tô Mai làm thiếp, nói với nàng ta hắn người trong lòng là nàng ta, lúc trước thú Bạch Thanh là vì quyền thế. Hắn hứa hẹn về sau sẽ đối với nàng thật tốt, tuyệt đối không nhìn nữ nhân khác, bao gồm chính hắn thê tử là Bạch Thanh nàng.

Tô Mai lúc này hoàn toàn không còn tin tưởng,mất đi tình yêu say đắm đối với hắn, nhớ đến lúc đau khổ nhất, trong lòng nàng đã muốn thật sâu yêu thương vị kia.

Nàng ta tìm đến Bạch Thanh, khóc lóc van xin Bạch Thanh nói rằng nàng ta không hề muốn phá vỡ tình cảm phu thê của nàng, cầu nàng tha cho nàng ta một con đường sống, để nàng rời khỏi kinh thành. Này một màng, Viên Mậu Châu đều chứng kiến, trong lòng càng thương tiếc nàng ta bao nhiêu lại chán ghét oán hận Bạch Thanh bấy nhiêu.

Rồi sau đó, nàng ta để lại một cục diện rối rắm ở Viên gia, ôm con bỏ đi theo vị kia.

Bọn họ cùng trở về Giang Nam quê nhà của nam nhân kia. Mẫu thân hắn không thích nàng là nữ tử đã gả quá người, nhất quyết phản đối. Nàng cũng không miễn cưỡng bản thân, tự mua nhà cửa, lợi dụng tri thức hiện đại về nông nghiệp nàng nhanh chóng trở thành bà chủ. Rất nhanh, cửa hàng gia nghiệp của nàng ta càng ngày càng lớn mạnh, đất đai nhiều vô số. Mà vị kia cũng không quan tâm mẫu thân phản đối, quyết rời đi gia tộc, đến phụng bồi bên nàng.

Bọn họ cũng chưa thành thân, bất quá lúc đó tình cảm hai người đã khắc cốt ghi tâm.

https://thuviensach.vn

May mắn đến với nàng ta, khi nạn châu chấu xảy ra ở Giang Nam. Đất đai mất mùa dân chúng lầm than. Sau khi suy nghĩ thiệt hơn, Nàng lúc này mới ra tay cứu giúp, đưa ra biện pháp diệt trừ châu chấu, còn hướng dẫn biện pháp thu hoạch mới, khiến cho Giang Nam nơi nạn châu chấu bắt đầu lại không có một người chết đói.

Sau năm lần bảy lược khắp nơi mùa màng gặp những bất lợi, đều là nàng xuất tay trợ giúp, dần dần mọi người truyền nhau trong miệng danh hào " Thần nông nương nương". Bạch Thanh lúc này nhiều lần ra tay hãm hại đều được nàng ta hóa hiểm thành vi tránh thoát.

Hưng Khánh năm hai mươi lăm.

Thành quốc lại gặp hạn hán, lần này lại hạn hán khắp cả nước. Hưng Khánh đế hạ lệnh văn võ bá quan xuất ra lương thực hổ trợ. Tri phủ đại nhân ở Giang Nam kiểm tra kho lương thực lại xuất ra không đủ, liền hướng Tô Mai cầu giúp đỡ mà vị tri phủ đại nhân này lại là huynh trưởng của vị kia, nếu hắn không lấy được đủ lượng lương thực là phạm tội khi quân cả tộc bị diệt vong. Tô Mai mặc dù ghét hắn, nhưng đối với vị kia thật lòng yêu thương. Dù không muốn cũng không thể không giúp.

Lúc này lại đúng lúc Bạch Thanh nhớ đến đứa con đã mất, khó chịu trong lòng liền kêu người đi tìm nàng ta. Tô Mai sử dụng mưu kế lừa người nọ tiến gần kho lúa, một bên châm lữa thiêu sạch kho lúa. Sau đó đem tội lỗi này đỗ lên người Bạch Thanh.

Rồi sau đó tự tay xuất ra lương thực dự trữ giải cứu Giang Nam qua nạn hạn hán, thanh danh nàng lại càng vang dội khắp thiên hạ.

Sau này nàng lại chế tạo ra một giống cây trồng mới, đem gieo trồng xuống,cả nước bội thu cũng là lúc Bạch Thanh nàng tử!

Tô Mai là người có tâm kế, lại giỏi bày mưu tính kế. Tìm người khuyến khích hoàng thượng cải trang vi hành khảo sát cuộc sống dân chúng đất đai.

https://thuviensach.vn

Thừa dịp nơi này văn võ bá quan dân chúng tập trung đông đúc, nàng từ chối hoàng đế phong thưởng, chỉ cầu hoàng đế toại nguyện cho nàng, cầu cho Bạch Thanh nàng tử.

Cuối cùng nàng được ban thưởng rượu độc. Tô Mai lại được hoàng đế nhận làm nghĩa nữ phong hào An Bình công chúa tứ hôn cho Phùng Chí Viễn.

Xem hết quyển sách Bạch Thanh cắn môi đến trắng bệt, từ từ gấp lại quyển sách.

Đúng lúc này quyển sách kia liền bật mở phát ra một trận bạch quan ánh sắc, một lực đạo mạnh mẽ kéo Bạch Thanh vào trong quyển sách rồi gấp lại, mà nàng Bạch Thanh lại biến mất không thấy.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 1+2

Sau khi mất đi ý thức,một khắc kia Bạch Thanh nhớ lại trong sách mọi người lời nói bình luận về nàng đều là những lời chỉ trích sắc bén, phê phán nàng triệt để. Làm nàng phải suy nghĩ lại bản thân nàng có đúng là làm ra rất nhiều việc sai lầm.

Sau đó nàng mở mắt.

Trước mắt là cảnh một căn phòng vừa quen thuộc vừa xa lạ, căn phòng vẫn còn quanh quẩn mùi đàn hương.

Trong phòng lúc này không có một ánh đèn, bầu trời cũng mới mờ mờ sáng, hết thảy còn rất mơ hồ không nhìn thấy rõ. Chỉ có ánh sáng xuyên qua ô cửa sổ loáng thoáng có thể thấy cảnh rừng núi, mà trong rừng chim chóc vẫn chưa rời tổ, nhìn thật âm u tĩnh mịt.

Bạch Thanh có chút choáng váng, nàng xoay người ngồi dậy, lẳng lặng đi đến bên cửa sổ,im lặng đứng nhìn bên ngoài vừa quen thuộc lại vừa xa lạ cảnh vật. Đôi bàn tay trắng nõn mảnh mai đan xen vào nhau gắt gao siết chặt, khuôn mặt nàng vẫn trầm tĩnh như trước, nhưng đôi tay lại không ngừng run rẩy, bộc lộ ra tâm trạng của nàng đang hoang mang, kích động.

Sống lại,một lần nữa bắt đầu lại....

Gặp phải tình huống khó tiếp nhận này, chính bản thân nàng cũng không biết nên vui hay nên buồn.

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu, bầu trời mới dần sáng, tháp chuông phía sauam truyền đến từng trận chuông vang vọng ra xa, tiếng chuông liên tục vang lên đem cả ngọn núi đánh thức. Trong rừng tiếng chim chóc ríu rít hót không ngừng làm như rất vui vẻ.

Trong am đang yên tĩnh cũng dần vang lên những âm thanh hổn loạn.

Một nha hoàn tầm 17 18t ăn mặc như cô nương bưng chậu bạc đi vào, bên trong là nước nóng tỏa ra mông lung hơi nước. Nàng một bên đẩy cửa thiện phòng, một bên ôn nhu nhắc nhở:

- Tiểu thư, đã đến lúc thức dậy rồi. Từ An sư thái đã căn dặn sáng sớm là thời điểm tốt vì phu nhân tụng kinh cầu phúc. Tiểu thư không thể đến trễ.

Nào biết sau khi vào phòng, người nên nằm an ổn trên giường Bạch Thanh đã tỉnh giấc từ lâu, đang đứng lặng im ngẩn người bên cửa sổ, liền lộ ra chút kinh ngạc trong ánh mắt, rồi cười rộ lên âm thanh tràn đầy vui mừng nói:

- Thường ngày tam lôi tứ kéo như thế nào cũng không thèm nhúc nhích, vậy mà hôm nay lại dậy sớm, tiểu thư đối với phu nhân thật hiếu thuận.

Bạch Thanh xoay người lại nhìn, thấy trước mặt là một nữ tử,khuôn mặt thanh tú động lòng người đang mỉm cười, tay cầm chậu bạc đứng trong phòng. Có lẽ là do hơi nước có chút mông lung làm cho khuôn mặt nàng ta có chút mơ hồ. Dù như vậy, chỉ cần liếc qua nàng cũng nhận ra là ai.

- Thanh Ca?

Nàng thử gọi một tiếng để xác nhận.

- Bất quá mới ngủ có một giấc, tiểu thư liền quên mất Thanh Ca sao?

https://thuviensach.vn

Thanh Ca con mắt đảo quanh,nháy mắt lộ ra một tia ranh mãnh,cười hì hì hỏi.

Bạch Thanh sửng sờ nhìn theo nàng mà không lên tiếng.

Đã xa cách chín năm, mà mười năm nay nàng cũng chưa từng nhìn thấy nụ cười ngọt ngào ngay trước mắt này.

- Thanh Ca.

Nàng gọi tên một lần nữa, bước chân lảo đảo tiến lại gần không quản nàng ấy đang bưng nước nóng, hai tay chế trụ nàng vai, nước mắt lưng tròng che mờ đôi mắt.

Cùng nhau lớn lên, tỷ muội thâm tình lời này là nói nàng và Thanh Ca không có sai. Thanh Ca năm tuổi bán vào Bạch phủ, đã được phân đến bên nàng lúc đó nàng tầm 2 3t. Cơ hồ là vừa nhìn nàng đã thích tỷ tỷ nha hoàn cận thân này. Bên cạnh nha hoàn nhiều vô số kẻ đến người đi, suốt hai mươi năm năm nàng sống cũng chưa có ai như Thanh Ca chưa từng tránh né nàng còn không sợ kiêng kị gọi thẳng nàng tên.

Bạch Thanh, Thanh Ca....

Vừa nghe, cũng biết các nàng là liên quan đến nhau. (Yul: T.T thứ lỗi cho ta, khúc này ta chém bừa)

Đúng thế, Thanh Ca chết, là do nàng hại chết Thanh Ca.

Hôm nay, lại nhìn thấy nàng(TC) làm sao nhịn xuống mà không xúc động được.

" Phanh" một tiếng Thanh Ca đang bưng chậu bạc bị đụng ngã lăn trên mặt đất, lúc này nước vung vãi khắp nơi đều rơi trên người hai nàng. Một dòng nước xuyên qua quần áo thấm vào da thịt làm Thanh Ca rùng mình.

https://thuviensach.vn

- Ai da!!!

Thanh Ca sợ hãi kêu lên, vừa buồn vừa tức nâng Bạch Thanh lên giường, rồi xoay người tìm quần áo giúp nàng thay đồ, nhịn không được lên tiếng nhắc nhỡ:

-Tiểu thư lập tức sẽ thành thân, như thế nào còn hành động như vậy lỗ mãng. Cẩn thận cô gia ghét bỏ ngươi.

Thành thân?

Đúng rồi, hôm nay là Hưng Khánh mười lăm năm mùng bốn tháng bảy, còn cách ngày nàng thành thân là ba ngày.

Nghe lời phụ thân, ngày này đi bái tế mẫu thân,vì mẫu thân làm lễ cúng bái thanh tẩy đi lệ khí cầu an.

Đời trước, bởi vì nàng ưa lạnh, ban đêm đi ngủ lại mở cửa sổ, gió lạnh thổi vào làm cho nàng ngày hôm sau không thể xuống giường,ngay tại lúc tụng kinh cúng bái cho mẫu thân, nàng cũng bỏ qua. Sau đó, giờ ngọ lại hồi kinh, ngay lúc ngựa bị chấn kinh vì bảo hộ nàng mà Thanh Ca bị té gãy tay chân, từ đó nằm liệt giường. Chẳng những bị vị hôn phu từ hôn mà ngay cả nàng(BT) hứa hẹn cả đời sẽ chăm sóc nàng(TC) cùng phụ mẫu nàng cho đến lúc chết, cũng không có làm được.

Thành thân một năm sau, bởi vì Tô Mai vào kinh, hại nàng mất con. Nàng trở thói ương bướng trở về Bạch phủ, lại bị Tô Mai thiết kế hãm hại xúi dục Viên Mậu Lâm hạ lệnh đánh chết Thanh Ca. Khi nàng nghe tin chạy về thi thể Thanh Ca đã lạnh ngắt.

Từ đó trở đi, nàng và Viên Mậu Lâm càng ngày càng xa cách đến nổi như người xa lạ.

https://thuviensach.vn

Trước khi bị tẩu tử ra tay bóp chết, nàng mấy năm này hơn phân nữa đều sống ở Bạch phủ,quanh năm suốt tháng nàng cùng Viên Mậu Lâm ngay cả mặt mũi cũng không nhìn thấy.

Cho dù vậy, người đã chết, nàng cũng không thể tìm được Thanh Ca.

Bạch Thanh nước mắt rưng rưng, nắm chặt hai tay Thanh Ca, nhìn kỉ nàng môi mấp máy muốn nói cuối cùng cũng không phát ra âm thanh.

Thanh Ca phát hiện nàng cảm xúc khác lạ, hai tay nắm lại cảm thấy tay nàng (BT) lạnh lẽo, vội vàng hỏi:

-Tiểu thư, ngươi làm sao vậy? Có phải tối qua nằm ác mộng, bị bóng đè rồi? Ta liền kêu người mời đại phu đến, ngươi đừng sợ. Chổ phu nhân đang tụng kinh, tiểu thư không đi được chắc chắn phu nhân sẽ hiểu,sẽ không trách ngươi.

Nói xong,liền buông lỏng tay muốn bước ra ngoài gọi người.

Bạch Thanh dùng sức giữ chặt nàng, lắc đầu. Bình ổn hô hấp xong mới mở miệng nói:

- Ta không sao, ngươi đi lấy nước cho ta rữa mặt, rồi đến đại điện.

Nàng không cần lại bỏ lỡ cơ hội vì mẫu thân dâng hương cầu phúc, cũng không để Thanh Ca vì bảo vệ nàng mà nằm liệt giường. Đương nhiên nàng tuyệt đối sẽ không tiếp tục gả cho cái kia nam nhân làm cả đời nàng bị sỉ nhục.

Mặc dù không biết tại sao quyển sách kia lại đưa nàng trở về trước lúc thành thân. Nhưng nếu đã cho nàng cơ hội thay đổi mọi thứ nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

https://thuviensach.vn

Thanh Ca tuy có chút không tán thành nhưng thấy Bạch Thanh kiên trì, nàng liền thuận theo. Hầu hạ nàng(BT) ăn mặc xong, liền hướng đại điện am ni cô mà đi.

Am Huyền Từ nổi danh khắp kinh thành, tọa lạc tại Bắc Giao ngay giữa sườn núi Ngũ Liên Phong.

Trong lịch sử nơi này từ lúc tiền chiều đã là nơi hương khói cường thịnh, năm tháng qua đi kiến trúc có chút hư tổn vẫn không che đậy được thủ pháp độc đáo của am Huyền Từ.

Khi mới lập quốc, hoàng hậu trong lòng vui mừng nên muốn đến am ni cầu phúc. Thân quyến của quan loại trong kinh thành đều đến đây dâng hương.

Như thế mấy đời hoàng đế thay đổi, hậu cung phi tần, cáo mệnh phu nhân, quý nữ, tiểu thư khuê các,dân chúng nữ tử vẫn đều đến đây,cho tới tận bây giờ.

Đợi đến lúc Bạch Thanh vội vã tới đại điện,trong điện đã ngồi đầy nữ ni, các nàng vẻ mặt điềm tĩnh trang nghiêm, ngồi xếp bằng bên bồ đoàn, mắt khép hờ, ngón tay xoay tràng hạt, miệng niệm kinh văn.

Bạch Thanh bước chân nhẹ nhàng đến bên cạnh chủ trì am Từ An sư thái. Hai đầu gối kép lại, nàng quỳ bên cạnh bồ đoàn, tấm lưng thẳng tắp, đầu khẽ cúi xuống im lặng nghe các nữ ni tụng niệm, trong đầu lại hiện ra mẫu thân bức họa trong phòng phụ thân.

Từ lúc sinh ra trong kí ức của nàng không hề có mẫu thân, về sau tất cả ấn tượng của nàng về mẫu thân đều là từ bức họa cùng phụ thân huynh trưởng và mọi người miêu tả.

Mẫu thân nàng xuất thân từ võ lâm thế gia, là một người võ nghệ cao cường, tính cách hiên ngang nhưng lại là nử tử hết sức ôn nhu. Nàng và phụ

https://thuviensach.vn

thân quen biết trên giang hồ, liền tâm đầu ý hợp, được phụ mẫu tác thành, gả vào Bạch phủ làm thê, vì phu quân sinh hạ nhi tử, mọi chuyện đều rất viên mãn.

Hết thảy thay đổi đều từ tiên đế

Nguyên Nhạc năm mười ba " tam vương tạo phản"

Tiên đế đối với nhi nữ không lưu tâm, đối với các hoàng tử lại rất nuông chiều dung túng. Phong vương ban thưởng phủ đệ từ rất sớm cho các hoàng tử, cho nên dù thái tử đã lập từ lâu, các thân vương kết bè kết phái càng ngày càng có tâm tư.

Cho đến Nguyên Nhạc năm mười ba tiên đế tuổi già sức yếu, sắp băng hà các thân vương liền mưu đồ tạo phản. Trước lật đổ tiêu diệt thái tử gia, sau giành lại quyền lực.

Khi đó, bên cạnh thái tử là phụ thân Bạch Tể Viễn ra sức bảo hộ hợp lực xuất mưu kế. Mà mẫu thân nàng, lại liều mạng bảo vệ thái tử phi cùng hoàng tử tôn bình an. Lúc đó mẫu thân nàng mới sinh nàng được 100 ngày, sức lực suy yếu đi năm phần so với thường ngày. Giết địch hơn 40 người bản thân nàng lại trúng hơn 20 đao, đợi đến lúc thái tử và phụ thân tới cứu. Chỉ kịp nói 1 câu " chiếu cố tốt nhi nữ" liền nhắm mắt.

Cho nên, dù nàng có điêu ngoa tùy hứng, thậm chí còn nhiều lần " độc ác",hoàng đế bá bá và hoàng hậu bá mẫu cũng chưa từng khó xử nàng.

Mọi người đều sủng nịnh cưng chiều nàng, làm cho nàng nghĩ rằng cho dù nàng có làm việc gì hay gây ra bao nhiêu sai lầm bọn họ vĩnh viễn vẫn sẽ tha thứ cho nàng, thậm chí còn thay nàng thu dọn cục diện rối rắm.

Nhưng nàng lại không biết, ân tình dù có lớn hơn nữa, cũng bị phai nhạt theo thời gian.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng, bởi vì Tô Mai tính kế đốt đi kho lúa, liền đem nàng bị cấm túc sau đó lại bị ban thưởng rượu độc, còn liên lụy phụ thân huynh trưởng bị bãi chức vị, tịch thu tài sản. Cuối cùng là nhà tan cửa nát.

[Gia tộc Bạch thị liền đem một nhà Bạch Tể Viễn rút khỏi tông tộc. Bạch Triệt vô lực phản kháng, đành phải niệm tổ phụ, tổ mẫu và mẫu thân hài cốt thiêu thành tro bụi. Tính cả phụ thân cùng muội muội Bạch Thanh tro cốt trộn vào nhau đem theo bên người cùng nhi nữ rời đi, không rõ tung tích. Từ nay kinh thành dân chúng không còn ai nhắc đến " ngọc lang" Bạch Triệt.]

Đây là kết cục của Bạch gia trong [Bị chồng ruồng bỏ xoay người]

Chính mình bị bóp cổ chết, phụ thân thương tâm hộc máu mà chết, tẩu tử vứt bỏ phu quân cùng nhi nữ tái giá với biểu huynh,ca ca cuối cùng đành mang theo tro cốt cả nhà, rời khỏi thành quốc.

Mà hết thảy mọi chuyện, đối với Tô Mai mà nói đều do " Độc phụ" Bạch Thanh tạo ra. Là nàng(BT) đoạt trượng phu của nàng (TM), nàng và Bạch gia nợ nàng(TM) nên đó là cái giá mà Bạch phủ phải trả.

Nàng,Bạch Thanh dùng mười sáu năm kiêu ngạo tùy hứng coi như đã tiêu phí hết cả đời có phúc. Sau khi gặp Tô Mai, số phận liền biến đổi.

Nhớ lại trong sách lời độc giả bình luận về nàng, nàng độc ác nữ phụ Bạch Thanh khi còn sống, hoàn toàn chính là vật hi sinh phụ trợ nữ chính Tô Mai cuộc sống khổ trước sướng sau.

Thật sự là, châm chọc đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Mọi người luôn nói Phật luôn phổ độ chúng sinh, Bạch Thanh quỳ gối trước phật,nhưng trong lòng nàng, từ đầu đến cuối đều không thể bình tĩnh an ổn.

Có lẽ do nàng không còn giống như người khác (Yul: ý là nàng ấy trùng sinh ý), một lòng thành tâm hướng Phật.

Ngay lúc nàng đang suy nghĩ lung tung, trong đại điện lễ cúng cũng gần hoàn tất. Chủ trì Từ An sư thái tự mình thắp một nén hương,hai tay chấp niệm, nhắm mắt niệm tụng xong mới xoay người lại nói với Bạch Thanh:

- Thỉnh nữ thí chủ thắp hương.

Bạch Thanh vẫn còn chìm đắm trong suy nghĩ, không nghe thấy lời nói, vẫn quỳ ngây ngốc bên bồ đoàn, ánh mắt trì trệ bất động, vừa nhìn là biết nàng đang thất thần.

Trong đại điện một mảnh im lặng.

Thanh Ca gặp tiểu thư nhà mình khuôn mặt ngây dại, trong lòng muốn nổi điên,tay khẽ nhéo thắt lưng nàng(BT), thấp giọng nhắc nhở:

-Tiểu thư, lên thắp hương!

Bạch Thanh lúc này mới thu hồi suy nghĩ, đứng dậy đi lên phía trước, hai tay tiếp nhận nén nhang trong tay Từ An sư thái, cúi đầu dập bái ba cái

https://thuviensach.vn

xong đưa nhang cho Thanh Ca ở phía sau. Hoàn thành hôm nay người cuối cùng bái tế.

Thanh Ca đem nhang cắm xong, Bạch Thanh lúc này quỳ xuống hướng phía Quan Âm Bồ Tát, tay chấp niệm cúi lạy, xong mọi việc. Nàng hướng Từ An sư thái nói:

- Làm phiền sư thái!

Từ An chấp tay đáp lễ, từ ái nói:

-Đây là việc bần ni nên làm, Bạch thí chủ đừng đa lễ

Nàng(TA) nhìn Bạch Thanh với ánh mắt không phải như khách hành hương bình thường, ngược lại giống như đang nhìn vãn bối của mình, hiền hòa và trìu mến.

Bạch Thanh tiến lên hai bước, nắm nhẹ Từ An cánh tay, mặt lại cọ sát vào áo, bĩu môi nói:

- Sư thái không cần khiêm tốn,Thanh nhi biết rõ, lão nhân gia ngài những năm gần đây chỉ thích thanh tịnh, bình thường cũng không ra ngoài làm người chủ trì cúng bái hành lễ, Thanh nhi hiểu được ngài có khổ tâm, chỉ là....

Chỉ là, chỉ sợ làm người thất vọng

Không thể không nói, cuộc sống không cách nào viên mãn, hiểu được là lúc, có rồi cũng sẽ mất.

- Ta với mẫu thân ngươi là bạn tâm giao, thân như tỷ muội, ta xuất gia không có nhi tử, ngươi thì không có mẫu thân. Thuở nhỏ còn ở bên ta nuôi dưỡng hai năm,nay ngươi lại muốn thành thân, phụ thân ngươi gọi ngươi đi bái tế Diêu muội muội, chủ yếu là để ta nhìn thấy ngươi.

https://thuviensach.vn

Nàng(TA) vươn đôi tay trắng nhợt, nhẹ nhàng xoa Bạch Thanh đỉnh đầu, giọng điệu có chút thẫn thờ.

Nàng cùng mẫu thân Bạch Thanh xuất thân từ giang hồ, lúc tuổi trẻ trong giang hồ đã nổi danh là một đôi kiều hoa. Đáng tiếc số mệnh hai người, đều không tốt.

Một người hôn nhân mỹ mãn nhi tử nhi nữ song toàn. Hồng nhan bạc mệnh, lúc trẻ tuổi lại chết thảm dưới đao, hương tiêu ngọc vẫn.

Một người còn trẻ lại thủ tiết, chốn vào phật môn,nay nhìn có vẻ trôi qua rất tốt.

Nhưng mà, trong am cuộc sống có phải rất tốt hay không, chỉ sợ chỉ có mình Từ An mới biết được.

-Ta không có gặp qua mẫu thân, nhưng mọi người sau lưng lại nói mẫu thân tính tình thô bạo,hung tàn khát máu, cho nên mới đặt bài vị trong am để trừ khử lệ khí.

Bạch Thanh cau mày, có cảm giác ủy khuất.

Người bên ngoài lời nói cùng phụ thân huynh trưởng đối lập nhau hoàn toàn. Mà nàng còn chính tai nghe Viên Mậu Lâm cùng Tô Mai lời nói, khi đó trong lòng nàng mặc dù hận, nhưng cũng có chút tin tưởng lời hắn nói.

Từ An lắc đầu, hơi có chút buồn cười, vuốt nhẹ chóp mũi nàng(BT),ôn nhu khuyên nhủ:

-Nha đầu ngốc, người ngoài nói gì ngươi như thế nào lại quá mức để ý? Ngươi chỉ cần biết rằng, mẫu thân ngươi làm mọi việc đều vì ngươi và huynh trưởng. Nàng là ngươi mẫu thân tốt nhất, ngươi phải nhớ kỹ nàng, cảm kích nàng, thương nàng!

https://thuviensach.vn

Nói xong, cũng không đợi nàng trả lời, liền mở miệng thúc giục nói:

-Huyền Từ cách xa kinh thành, ngươi vẫn là mau xuống núi, đở phải cản không được cửa thành đóng cửa mà phải ngủ bên ngoài hoang dã.

Nghe được lời thúc giục có một không hai giống kiếp trước, Bạch Thanh lại cười hì hì nói:

-Trong chùa yên tĩnh, làm người lưu luyến không nỡ rời đi. Sư thái hay là lưu ta lại một đêm đi.

- Trong thiên hạ không có buổi tiệc nào mà không tàn, ngươi lại sắp thành thân. Nên mau sớm quay trở về, miễn cho người nhà lo lắng mới đúng. Huyền Từ vẫn ở yên nơi này, nếu ngươi yêu thích lúc nào cũng có thể đến.

Biết rõ nàng(BT) cố ý dỗ nàng(TA) vui vẻ, nên mới nói vậy. Chứ trong lòng sợ là hận không thể về lập tức để gặp tình lang. Từ An cười lắc đầu, trong lòng lại bất đắt dĩ than thở, nhìn về phía nàng(BT) vẫn không che giấu được từ ái trong ánh mắt.

Đứa nhỏ này tuổi nhỏ đã mất mẹ, mọi người đối xử lại hết sức nuông chiều, mà nàng cũng nuông chiều không ít.

Lại đem tính tình Bạch Thanh ngang ngược bá đạo, làm việc gì cũng theo ý mình. Chuyện chung thân đại sự của nàng vốn là phụ thân nàng cùng hoàng thượng có sắp xếp khác. Ở tân khoa tiến sĩ thám hoa hội tổ chức ăn mừng.Nhưng lại không ngờ nàng lại bị tân khoa trạng nguyên Viên Mậu Lâm bắt mất tâm, lại còn nói không phải chàng thề không gả.

Viên Mậu Lâm xuất thân thấp hèn, nhưng lại là người tài hoa vượt chội. Một lần thi hoa cử, được hoàng thượng bổ nhiệm làm tân khoa trạng nguyên khi mới hai mươi tuổi. Theo lý mà nói, hắn thật sự là một vị lương tế nhiều người muốn. Nhưng mặc kệ là hoàng thượng hay thái phó Bạch

https://thuviensach.vn

phụ, đều nhìn ra người này là một kẻ luồn cúi. Bạch Thanh tính tình như thế làm sao là đối thủ của người này. Thêm việc Bạch Thanh bị câu mất tâm, việc này trong đó hắn nhất định có liên quan, bọn họ đối với hắn tự nhiên sẽ không thích.

Ai cũng khuyên ngăn nhưng cũng không lay chuyển được nàng, phụ thân nàng dùng mẫu thân danh nghĩa cũng không khuyên được nàng bỏ ý niệm không phải hắn không gả.

Cuối cùng, hoàng thượng bất đắc dĩ hạ chỉ tứ hôn cho nàng.

Trước khi thành thân, phụ thân nàng đưa nàng đến am Huyền Từ. Lúc đến đây, nàng còn tràn đầy lo lắng, nếu không phải mình nhắc tới mẫu thân nàng trước kia đủ mọi chuyện, nàng mới không cam lòng lưu lại. Nếu không đâu chịu ở yên trong đây đợi một lát đâu?

Từ An suy nghĩ lại phù hợp với tính tình Bạch Thanh nàng nếu như thích đồ gì hoặc người nào, thì sẽ toàn tâm toàn ý, hận không thể thời thời khắc khắc, luôn thủ bên người một chút cũng không muốn rời xa.Kiếp trước, đúng là nàng sau khi cúng bái xong liền rời đi.

Nhưng bây giờ không giống nhau,sau khi biết được hết mọi chuyện, nàng là thật tâm muốn lưu lại. Đáng tiếc suy nghĩ này có mình nàng nghĩ mà thôi.

Biết là không thể làm gì khác, Bạch Thanh lắc cánh tay Từ An làm nũng nói:

-Còn sớm mà! Ta không muốn trở về. Lưu ta lại một đêm đi.

Cái gì mà thành thân? Nàng mới không nghĩ gả đi đâu. Có được không?

Thanh Ca ở phía sau nàng trợn to mắt, tối hôm qua liền thúc giục mọi người thu dọn hành lý, còn liên tục căn dặn chính mình nhiều lần nhắc nhở

https://thuviensach.vn

nàng(BT), sợ trì hoãn một lát. Tiểu thư thật sự muốn lưu lại?

Có quỷ mới tin!

Nàng tiến đến hai bước, phát huy nhiệm vụ nhắc nhỡ thúc giục nói:

-Tiểu thư, xe ngựa sớm đã chuẩn bị xong, chúng ta nên lên đường. Nếu không thật sự không kịp canh giờ cửa thành đống cửa.

Từ An lộ ra bộ mặt "Ra thế ", đem ống tay áo của mình kéo lại. Phất phất tay như đuổi ruồi liên tục thúc giục:

-Đi đi, đi đi!!!!

Bạch Thanh khuôn mặt tươi cười liền xị xuống, bị Thanh Ca lôi kéo từng bước rời đi.

{ ta là vạch ngăn cách nha!!! Chuyển cảnh action...}

Trên đường Diên Miên Sơn, bên trong xe ngựa

-Tiểu thư người sắp thành thân, như thế nào lại hành động tùy tiện muốn nằm liền nằm, phải ngồi ngay ngắn đúng nơi đúng hướng. Gả cho người cũng không thể nào so với ở nhà có lão gia cùng thiếu gia thương ngươi, thiếu phu nhân sủng ái ngươi, ngươi phải chính mình lo việc nhà, giúp phu quân dạy con...

Gặp Bạch Thanh vừa lên xe liền tê liệt nằm xuống nệm xe, Thanh Ca nhướng mắt, không quên lão gia dặn dò bắt đầu không biết mệt liên tục nói tới.

Bạch Thanh nghe xong liền ngồi bật dậy, nhưng cũng không giống Thanh Ca tưởng tượng là sẽ ngồi ngay ngắn, mà ngồi nghiêng ngã dựa vào thành xe, phảng phất giống như thuận miệng liền hỏi:

https://thuviensach.vn

-Thanh Ca, ngươi nói xem ta không thành thân có được không?

-Không thành thân?

Thanh Ca mở to hai mắt, sợ hãi la lên:

-từ lúc này trở đi chính là ngày thành hôn. Tiểu thư lại nói không thành thân?

Có thể sao?

Thanh Ca len lén ném ra một cái ánh mắt xem thường, trong lòng liền âm thầm châm chọc.

Lúc đó lão gia cùng thiếu gia đều nói tuổi ngươi còn nhỏ, không yên tâm gả ngươi ra ngoài, là ngươi gào khóc hô to không thể không gả, còn ước gì ngày hôm sau liền thành thân, lúc này đã qua được bao lâu,giờ nói không gả!

Ai tin a!!!!

Vốn là không hề kì vọng có được đáp án trong lòng. Cho nên Bạch Thanh không có chú ý Thanh Ca vẻ mặt, yên lặng cúi đầu che giấu ánh mắt phức tạp, ấp úng nói nhỏ:

-Ta đột nhiên, lại không muốn gả.

- không thể được, tiểu thư người đừng suy nghĩ loạn. Hôn nhân đại sự sao có thể đem ra đùa giởn? Huống chi, hiện tại dù ngươi không muốn gả cũng phải gả.

Thanh Ca lời nói sắt bén phản bác. Thấy nàng tính tình có chút khác so với thường ngày, lúc trước mỗi lần nhắc đến thành thân là tâm thần phấn chấn lại e lệ chờ mong, mà lúc này nhìn nàng thật sự là không muốn gả. Vừa dọa vừa nhẹ nhàng khuyên nhủ:

https://thuviensach.vn

-Ai kêu ngươi lúc trước nhất quyết không nghe ta ngăn cản. Lão gia vì ngươi mà tiến cung xin hoàng thượng tứ hôn vì sợ ngươi bị ủy khuất. Lúc này lại muốn đổi ý, đó là kháng chỉ, là tịch thu tài sản còn liên lụy cả nhà bị chém đầu. Tiểu thư người đừng làm loạn nữa, ngươi đừng quên, cô gia là chính ngươi chọn trúng đâu! Ngươi còn nhớ đúng không, ngươi còn nói nhất định các ngươi sẽ sống rất hạnh phúc a~

Hạnh phúc?hạnh phúc cái....

Bạch Thanh khó khăn lắm mới ngăn chặn được mình không nói ra từ thô tục.

Nàng từng cho là bọn họ lúc đó là ái mộ nhau, là nhất kiến chung tình (vừa gặp đã yêu) tài tử gặp giai nhân câu chuyện tình đẹp biết bao.

Ở thám hoa hội, hắn tư thế oai hùng, xuất khẩu thành thơ, làm run động bao nhiêu trái tim nữ tử. Nhưng hắn chỉ quan tâm nàng, đối với nàng lời ngon tiếng ngọt dùng không hết, làm cho nàng vui sướng muốn phát điên.

Sau này thế nào?

Cùng hắn thành hôn, lúc nàng vừa cập kê cho đến năm hai mươi lăm tuổi bị hại chết thê thảm là mười năm thời gian, từ lúc nàng thành thân cho đến khi Tô Mai tìm đến, thì một năm này nàng căn bản là không biết cái gì gọi là hạnh phúc. Một năm thời gian kia là do nàng liên tiếp hạ mình, mỗi lần hắn muốn nàng hướng phụ thân hay hoàng đế bá phụ thay hắn cầu danh lợi, thì đem lời ngon tiếng ngọt cùng một chút hành động ôn nhu dụ dỗ nàng, ngoài những lúc đó ra thời gian còn lại của nàng đều là cô đơn lẻ loi trong phòng.

Trước khi thành thân thì hắn luôn nói ngon ngọt dỗ dàng nàng, còn thề non hẹn biển suốt đời này chỉ có nàng. Thành hôn xong những thứ đó đều tan biến.

https://thuviensach.vn

Lúc Tô Mai xuất hiện, nàng và Viên Mậu Lâm đã là tình cảnh bằng mặt không bằng lòng tâm càng ngày càng xa cách

Phụ thân và huynh trưởng đã từng khuyên nàng cùng cách(ly hôn) nhưng nàng là không cam lòng, giữ chặt ý mình, nên mới rơi vào kết cục bi thảm như vậy.

Theo lời nữ quỷ sai kia nói như vậy nam nhân, dù có tặng không cho người khác, cũng không ai muốn. Mà hắn tính tình đều bị Tô Mai nhìn thấu. Cũng chỉ có nàng Bạch Thanh là loại người ngốc tử, mới sống chết đòi gả cho hắn.

Sau đó, cả đời nàng bị hủy còn liên lụy đến Bạch gia.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Mười năm là cả đời nàng hôn nhân, như lời lúc trước nàng nói sẽ rất viên mãn vui vẻ, nhưng ngay từ lúc bắt đầu nàng đã không có khả năng có được hạnh phúc, ngược lại nàng cả đời là thống khổ cùng tai nạn kéo đến.

Truy cứu nguyên nhân, cũng chỉ vì nàng " cướp" đoạt nam nhân của nữ chính mà thôi.

Sau khi đọc hết quyển sách, nàng đương nhiên hiểu rõ, nơi đó không phải là phán quan điện, nữ tử kia cũng không phải là quỷ sai, chính bản thân nàng bất quá chỉ là một vai phụ trong cuộc đời người khác mà thôi.

Nhưng hôm nay, nàng lại may mắn một lần nữa sống lại trước khi xuất giá, trở về ngay lúc cúng bái mẫu thân. Nhất định là mẫu thân nàng giúp nàng cho nàng cơ hội sửa chữa lỗi lầm.

Tất cả mọi sai lầm đều bắt đầu từ lúc thành thân với Viêm Mậu Lâm, như vậy việc đầu tiên phải làm là hủy bỏ hôn ước này. Vì nàng là nhi nữ của Bạch Tể Viễn là Bạch Thanh nữ tử được hoàng đế bá phụ sủng ái. Hắn cưới nàng chỉ vì muốn mượn nàng để đi đường tắt, vì không muốn như những người giống hắn xuất phát từ vị trí cát sĩ phải leo lên quyền quý từ vị trí thấp mãi đến bốn mươi năm mới có địa vị và quyền thế. Hắn muốn tính kế nàng? Nàng sẽ làm hắn tính kế thành vô ích.

Dù chỉ là một nhân vật trong sách, nàng cũng không cần người khác sắp đặt đời mình.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, theo đúng như lời Thanh Ca nói, nàng là hoàng thượng tứ hôn, hôn ước là không dễ dàng hủy bỏ.

Hơn nữa, hai ngày sau là cử hành hôn lễ, cho dù nàng biết hắn đã có thê thất, cũng biết rõ hắn sau khi nhận thánh chỉ tứ hôn mới viết hưu thưsai người đem về quê nhà để hưu thê. Nàng hôm nay dù nói cũng không đưa ra được chứng cứ, cho dù hoàng đế bá phụ đau sủng nàng cũng không thể thu hồi thánh lệnh đã ban ra, cũng sẽ không vì nàng mà giải trừ hôn ước.

Tạm thời chưa nói đến việc hủy hôn, muốn làm chậm lại ngày thành thân cũng đã rất khó rồi.

Nên làm gì bây giờ?

Bạch Thanh vẻ mặt u sầu suy nghĩ, một đống biện pháp bay ra, đều bị chính nàng yên lặng phủi mất. Cuối cùng, nàng nâng tay vô lực che mặt, thở dài buông tha cho ý nghĩ vì bản thân suy tính, nàng là ngu ngốc nhân.

Nàng thật ra không phải là một nữ tử thông minh, nàng so với mẫu thân mình là y hệt nữ tử nha. So với ca ca văn võ song toàn thì nàng chính là cái ngốc tử, rất ngốc a~

Cuối quyển sách [Bị chồng ruồng bỏ xoay người] các độc giả bình luận chuyện có người đặt biệt nói về nàng.

Nói nàng là một thiên kim đại tiểu thư bị sủng mà sinh hư. Phụ thân, huynh trưởng, hoàng đế, hoàng hậu, thái tử, Dương Bình công chúa.... đều bảo hộ nàng, nuông chiều nàng mới làm hư nàng. cuộc sống của nàng từ lúc sinh ra cho đến chết đi, trừ việc thành thân theo ý nàng, tất cả mọi người đều an bài sắp xếp cho cuộc đời nàng. Mà cuộc hôn nhân này cũng không thoát được bị Viên Mậu Lâm tính kế.

Rõ ràng bọn họ đã lộ ra rất nhiều sơ hở, hết lần này đến lần khác nàng lại hoàn toàn không phát hiện, dễ dàng bị lừa gạt. Ngay lúc Viên Mậu Lâm

https://thuviensach.vn

cùng Vương Thục Nghi bắt tay lừa gạt nàng lạibị quyến rũ mất tâm

Bình luận rãi rác ngàn chữ, từng chữ lại như châu như ngọc. Một câu ngốc tử hai câu ngu ngốc người liền miêu tả hết về nàng. Đó đúng là con người Bạch Thanh nàng không muốn nhận cũng không được, đối phương phân tích đánh giá rất đúng chổ, quả thật là trực tiếp đánh thẳng vào bản tính của nàng.

Trong miệng Tô Mai người được gọi là độc phụ, chỉ là một người bị hư tình giả ý che mờ đôi mắt,bị người lừa gạt tổn thương lòng tự trọng, là một con người ngu ngốc đại ngu ngốc mà thôi.

Nhưng đứa ngốc này,chết một lần, đã hoàn toàn thanh tỉnh.

Nhưng nàng, lại không tìm ra biện pháp tránh xa tên nam nhân lợi dụng nàng để cầu vinh này. Mà chính nàng mấy ngày trước còn khóc nháo vì hắn, mọi người tuyệt đối không tin tưởng nàng thật lòng muốn rời xa hắn. Chặn đứt đường cầu cứu của nàng nha.

Nên làm cái gì bây giờ? Rốt cuộc nàng nên làm gì bây giờ?

Đột nhiên bên ngoài xảy ra chuyện, ngoài xe ngựa truyền đến tiếng ngựa thê lương thống khổ cùng âm thanh sợ hãi của phụ xe. Sau đó xe ngựa bắt đầu lúc nhanh lúc chậm xóc nảy liên tục.

Bạch Thanh cả kinh, ngồi ngay lại, nghĩ tới sự tình trước đây, mặt trắng bệch một mảnh.

Thanh Ca thấy nàng như vậy, mặt kệ mẫu thân ngăn dạy chủ tớ khác biệt, đưa tay kéo nàng trở lại nệm xe, ngồi bên cạnh đưa tay nắm hai vai nàng trấn an:

-Tiểu thư đừng sợ, Thuận bá là xa phu giỏi nhất, sẽ không có chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Theo lời nàng trấn an, ngoài xe con ngựa cũng phóng nhẹ cước bộ thở nhẹ nhàng, xe ngựa liền vững vàng di chuyển. Trong xe Thanh Ca cùng bên ngoài người hầu cùng thở phào nhẹ nhõm.

Bạch Thanh sắc mặt tái nhợt, hô hấp ngày càng rối loạn.

Nàng gắt gao cầm chặt tay Thanh Ca, nhìn nàng khuôn mặt thanh tú ôn nhu tràn đầy nét vui mừng, trong đầu suy nghĩ không ngừng, tất cả bối rối cùng hoảng loạn dần biến mất, nàng đã có cách.

Nàng đã quên, suy nghĩ liên tục làm nàng rối loạn đầu óc. Lúc sáng khi nhìn thấy Thanh Ca, nàng liền nhớ ra lúc hồi kinh ngựa bị chấn kinh. Thanh Ca vì bảo vệ nàng mà bị gãy nát tay chân, phải nằm liệt giường, sau lại chết sớm. Nàng lúc đó còn tự hứa với mình sẽ không để Thanh Ca một lần nữa xảy ra chuyện, như thế nào nàng lại quên.

Nàng làm sao lại ngu ngốc quên đi?

Rõ ràng mọi chuyện sẽ xảy ra, rõ ràng nàng biết hết mọi chuyện, lại cố tình quên.

Mới vừa rồi chính là điềm báo, một lúc nữa con ngựa sẽ lại phát điên, đem xe ngựa vứt đi, Thanh Ca không một chút do dự làm nàng đệm lưng đổi một tay cùng một chân của mình làm cho nàng một chút hư tổn cũng không có.

Chẳng lẽ, lại để Thanh Ca trải qua một lần nữa kiếp nạn này sao?

Không!

Nàng có thể mở miệng nói ngừng xe, vẫn còn kịp xuống xe như vậy sẽ tránh được kiếp nạn này.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, không phải nàng đang muốn tìm lý do để lùi hôn lễ sao? Đây là biện pháp nha.

Hôm nay, không phải ông trời cho nàng một cơ hội hay sao?

Từ lúc con ngựa hí hoảng một tiếng, nàng liền quyết định biện pháp này.

Nàng vừa muốn bảo vệ Thanh Ca, vừa muốn bản thân mình bị thương, cho dù giống Thanh Ca lúc trước bị gảy tay chân cũng không sao. Nàng tin tưởng, dù nàng có bị như vậy, phụ thân cũng sẽ tìm cách cứu nàng.

Thanh Ca lại không thể so với nàng, một người là hưởng mọi sủng ái, một người là bán thân thô sử nha hoàn, không thể so sánh. Kiếp trước Thanh Ca xả thân cứu chủ, phụ thân mặc dù cảm kích nàng mời đại phu đến chữa trị cho nàng, cũng không có mời thái y càng không vì nàng mà tìm kiếm danh y giang hồ. Mà nếu bị thương là chính mình, chỉ sợ trong cung vị thái y am hiểu ngoại thương phải tiến vào Bạch phủ điều trị cho nàng đến khi khỏi hẳn mới thôi.

Địa vị thay đổi được vận mệnh con người, đây là chân lý nàng không làm gì được.

Cho dù nàng coi Thanh Ca như tỷ tỷ thân thuộc,trong lòng vô cùng rõ ràng, nàng (TC) chỉ là một hạ nhân.

Lúc Thanh Ca bị thương nặng tê liệt còn bị Viên Mậu Lâm tìm lý do đánh chết, rơi vào như vậy kết cục mà nàng(BT) chưa từng vì nàng(TC) mà đòi một cái công đạo. Làm rét lạnh tâm những hạ nhân trung thành và tận tâm với nàng.

Này cũng là một nguyên nhân khiến cho kiếp trước nàng có vận mệnh bi thảm.

https://thuviensach.vn

Kiếp này, nàng nhất định phải ngăn cản hết thảy, không để mọi chuyện lại xảy ra.

Như Bạch Thanh dự đoán, yên ổn được một lúc, con ngựa đột nhiên như bị kích thích, phát cuồng nâng lên hai chân trước, nâng thân thẳng đứng làm xe ngựa bổ ngược ra sau.

Vừa mới thả lỏng tâm tình, Thuận bá không kịp phản ứng, chỉ phải hô to:

-Ngựa phát cuồng, bảo vệ tiểu thư.

Rồi sau đó gắt gao kéo chặt dây cương,

Cố gắng khống chế con ngựa đang nổi điên.

Nếu lúc này Thuận bá nhanh tay chặt đứt dây cương hoặc giết chết con ngựa. Thì xe ngựa sẽ không đến nổi lật, người trong xe cũng sẽ không bị thương nặng.

Có lẽ Thuận bá là một người yêu ngựa lại rất tự tin sẽ khống chế tốt ngựa hắn nuôi nhiều năm. Nên không nghĩ ra được hai biện pháp này.

Vì thế bi kịch không thể tránh lại xảy ra lần nữa.

Cho dù Thuận bá đã cố gắng giữ thăng bằng, liên tục nghĩ biện pháp trấn an con ngựa cũng không có hiệu quả, vốn là con ngựa ngoan ngoãn nghe lời, nay lại hoàn toàn không có nghe hắn trấn an,dùng hết sức lực muốn giãy dụa thoát khỏi trói buộc trụ nó và dây cương.

Trong xe đã bị lắc lư điên đảo đầu óc Thanh Ca lớn tiếng hét chói tai, nổ lực đem Bạch Thanh ôm vào trong ngực, lại thấy nàng sắp đập đến vách tường xe, hoảng sợ liền giữ chặt nàng, xoay người muốn dùng thân đỡ lấy.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Bạch Thanh giống như từ trong sợ hãi giật mình tỉnh lại, lại vô ý thức tránh đi nàng lôi kéo, còn đẩy nàng ra xa, thân thể liền hướng vách xe đụng mạnh. Phát ra một tiếng " Phanh" do va đập mạnh vang lên kèm theo " Răng rắc" tiếng xương cốt gãy lìa. Hết sức rõ ràng, làm Thanh Ca kinh hãi không thôi.

Đau đớn kịch liệt nhanh chóng lan tỏa từ cánh tay đến toàn thân. Bạch Thanh trên trán đổ đầy mồ hôi, nước mắt dàng dụa chảy ra bên má.

-Tiểu thư!!!

Thanh Ca hai mắt ngưng ngưng,la lớn.

-Đau quá!

Bạch Thanh kêu đau, trong lòng lại có chút hối hận. Đáng thương nhìn về phía Thanh Ca, ủy khuất nói:

-Thanh Ca, tay của ta có phải đã bị gãy?

-Tiểu thư, tiểu thư, người đừng động đậy.

Thanh Ca có chút hoang mang lo sợ, xe ngựa lắc lư không ngừng, làm cho nàng muốn ôm lấy Bạch Thanh, tránh cho nàng bị thương cũng không làm được. Đành thấp giọng dụ dỗ:

-Đừng chạm vào nó, sẽ không sao, sẽ không có chuyện gì.

Lúc này con ngựa sau một hồi phấn đấu, xe ngựa rốt cuộc chịu không nổi, lật nghiêng lên mặt đất kéo theo con ngựa cũng ngã theo. Rồi nó cũng bất chấp bị thương, nhanh chóng đứng dậy chạy thẳng lên phía trước kéo luôn xe ngựa ngã nghiêng theo sau.

Lúc này cuối cùng Thanh Ca cũng ôm được Bạch Thanh,thay nàng ngăn cản hơn phân nửa tổn thương, chỉ nghe chân trái " răng rắc" một tiếng,

https://thuviensach.vn

giống như bị gãy. Đáng tiếc, do dù như vậy nàng cũng không bảo vệ Bạch Thanh khỏi thương tổn, đã bị gãy tay còn đánh mạnh lên vách xe, thương thế càng nặng. Mà ngay cả đầu cũng hướng vách xe hung hăng đụng mạnh, mắt nổ đom đóm.

Chủ tớ hai người đồng thời la to một tiếng, trước mắt liền tối sầm, hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Chủ tớ Bạch Thanh sau khi bị thương liền hôn mê bất tỉnh, các nàng lại không biết, lúc mất đi ý thức, ven đường rừng rậm rạp có một nam nhân toàn thân hắc y. Đôi mắt như chim ưng liếc mắt nhìn đến đây. Chân hắn đạp vào gốc cây đại thụ, phi thân đến con ngựa đang nổi điên. Hai tay nhanh nhẹn rút trường kiếm, hung ác chém ngang cổ con ngựa. Chỉ nghe ngựa hí một tiếng thê lương, máu bắn tung té rơi đầy mặt đất, con ngựa loạn choạng bước vài bước liền té xuống đất chết đi.

Xe ngựa bị kéo theo phía sau khó khăn lắm mới ngừng lại, phía trước cách xe ngựa hai hay ba trượng là một cái rãnh sâu, nếu con ngựa tiến lên mấy bước sợ là cả xe ngựa lật vào trong rãnh, người trong xe sẽ lành ít dữ nhiều.

Thuận bá đã bị dọa cho sợ hãi, lúc hắn phát hiện ra mình không khống chế nổi ngựa nữa là hắn đã đánh mất cơ hội chém ngựa hoặc chặt đứt dây cương. Lúc này gặp con ngựa đã chết, xe ngựa cũng ngừng, tâm tình liền buông lỏng xuống, hai chân mềm nhũn ngã xuống đất.

Đằng sau xe ngựa đã kịp đuổi tới,trong xe nha hoàn bà tử chưa kịp cảm tạ ơn cứu mạng, liền lảo đảo hướng xe ngựa chạy tới.

-Tiểu thư! Tiểu thư!...

Thấy Bạch Thanh cùng Thanh Ca mặt đầy máu, hôn mê trong xe, nhìn cảnh tượng này liền hoảng hốt la lên, xong rồi, ít chứng kiến các trường hợp

https://thuviensach.vn

nguy hiểm bọn họ căn bản là không biết nên làm gì tiếp theo, chỉ biết khóc rồi lại khóc a~

Nhiều người như vậy, bà tử, nha hoàn, hộ vệ.... lại không có một người nào, làm chủ giải quyết tình cảnh trước mắt này. Như thế cũng có thể hiểu được, Bạch Thanh kiếp trước thành thân xong, khắp nơi bị người áp chế, tính kế mất đi đứa nhỏ, ở nhà chính mình lại bị người hạ tuyệt tử dược, là dễ hiểu nha.

Hắc y nam tử thấy thế, mày kiếm nhăn lại, mặt trầm xuống tức giận quát:

-Câm miệng!!

Giọng nói lạnh lùng mang theo một luồn sát khí tràn ngập. Bọn nô tài lập tức rùng mình, ấp úng ngừng khóc mờ mịt nhìn nhau.

Hắn móc trong ngực một khối lệnh bài, vứt lên mặt đất ra lệnh:

-Hai người lập tức đến am Huyền Từ, thỉnh Từ Duyên sư thái lại đây.

Chung quanh hoang vắng, địa phương gần nhất là am Huyền Từ, mà Từ Duyên sư thái y thuật cao siêu, này là ngoại thương chắc chắn không làm khó được nàng.

Trên mặt khối lệnh bài một chữ "Kiêu" màu vàng kim bị ánh mặt trời chiếu vào phát sáng rực rỡ, làm cho mọi người nhìn thấy không hẹn mà cùng co rút ánh mắt.

Lệnh bài Kiêu kỵ binh!

Kiêu kị binh vốn là hộ vệ hoàng cung, cùng cấm vệ quân là một. Mãi cho đến khi hoàng thượng sắp đăng ngôi khoảng một năm mới dần tách ra.

https://thuviensach.vn

Mười lăm năm trước " Tam vương bạo loạn" Kiêu kỵ binh vì hoàng thượng lập công. Khi đó Kiêu kỵ binh dũng mãnh thiện chiến, có thể lấy một đấu ba. Giết được loạn quân, quan trọng là kỵ binh này đều là hoàng thượng chọn lựa, Vì hoàng thượng làm nhiều việc quan trọng, có thể nói là rất được hoàng thượng coi trọng.

Vì vậy, trong kinh thành đủ loại quan loại đối với Kiêu kỵ binh ngoài mặt rất cung kính, nhưng lại là kiểu bằng mặt không bằng lòng, sợ bất cẩn một chút sẽ làm lộ ra chân tướng gì đó.

Dù sao người làm quan ít hay nhiều cũng sẽ có những bí mật không nói được. Để cho Kiêu kỵ binh biết được thì mũ quan trên đầu họ cũng phải chuyển nhà.

Vị ân nhân cứu mạng này trên người còn mang theo lệnh Bài Kiêu kỵ binh, Hạ nhân Bạch gia nhất thời ngây người.

Từ khi nào, lệnh bài của Kiêu kỵ binh lại dễ dàng bị người khác đem ra sử dụng.

-Hừ!..

Hắc y nam tử có thể vung ra lệnh bài một cách dễ dàng, khẳng định cũng đoán được biểu hiện của bọn họ khi biết hắn thân phận. Chỉ hừ lạnh một tiếng cũng khiến họ rùng mình, run rẩy quỳ gối.

-Còn không đi mau.

- dạ dạ...

Mấy tên hộ vệ đang mơ hồ luống cuống, một tên trong đó liền trả lời liên tục, nhanh chóng lượm lên lệnh bài phi nhanh lên ngựa nhanh chóng chạy thẳng lên núi theo hướng am Huyền Từ.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh có một tên khác lên ngựa đuổi theo.

Lúc này, cuối xe ngựa nhũ mẫu của Bạch Thanh là Cố thị được nha hoàn nâng chạy vội đến đây. Thấy tình huống hổn loạn, mặt liền lạnh xuống trầm giọng trách mắng:

- Còn không mau chóng dọn dẹp xung quanh, mau nâng tiểu thư ra ngoài. Các ngươi một lũ vô tích sự, nuôi các ngươi còn có lợi ích gì?

Thấy bọn hạ nhân nghe lời làm việc, lúc này mới xoay người lại hướng vị hắc y nam tử cảm kích nói:

- Lão nô Cố thị là Bạch gia hạ nhân, vừa rồi đa tạ ân công đã cứu tiểu thư nhà ta, không biết ân công tôn tính đại danh có thể nói cho lão nô biết, đợi lão nô về nhà bẩm báo lại với lão gia, lão gia là Bạch thái phó nhất định sẽ đến tận nơi cảm tạ ngài.

Hắc y nam tử nghe xong, trên mặt cũng có chút biến đổi. Trong mắt thoáng hiện một tia ảo não, khóe mệng khẽ nhếch cười lạnh châm chọc hỏi:

- Nói như vậy, người trong xe, là tiểu thư Bạch Thanh?

Là người được hoàng thượng sủng ái, trong kinh thành không ai không biết Bạch gia chỉ có hai nhi tử. Một là thiếu gia Bạch Triệt đã có thê tử là Đồ thị, hai là vị thiên kim tiểu thư Bạch Thanh. Bạch Thanh sắp đến ngày thành thân, thân là đương gia chủ mẫu Đồ thị không thể rời khỏi phủ, nên người có thể ra ngoài chỉ còn lại vị tân nương Bạch Thanh này.

Cố ma ma nhíu mày, trong lòng có chút không vui, người này thật vô lễ, tên khuê nữ của nữ tử dù biết được cũng không nên không biết cố kỵ mà gọi thẳng tục danh. Còn ngại lúc nãy người này vừa ra tay tương trợ, nàng cũng không thể quát mắng, chỉ thu hồi lại nét mặt cảm kích, nhàn nhạt trả lời:

https://thuviensach.vn

- Đúng vậy!

Hắc y nam tử một lần nữa hừ lạnh nói:

-Ngươi có thể nói với Bạch Tể Viễn ta là Tiếu Túc.

(yul: tung hoa nam chính leo lên bàn)

Nói xong cũng không để mọi người kịp phản ứng, liền tra kiếm vào vỏ, xoay người hướng phía rừng sâu bước đi.

Tiếu Túc!

Cố ma ma trên mặt cứng đờ, khóe miệng co giật hai tay run rẩy, ánh mắt tràn ngập sợ hãi nhìn theo bóng dáng hắn. Biểu cảm của bà coi như là tốt lắm rồi, các bà tử,nha hoàn thậm trí là mấy tên hộ vệ nghe xong hơn phân nữa cứng ngắt thân thể, có người còn bị dọa ngã ngồi trên đất, tay chân vô lực không đứng dậy nổi.

Tiếu Túc! Kiêu kỵ binh Đô Chỉ Huy Sứ Tiếu Túc! Đại Ma Vương Tiếu Túc! Thiên Sát Cô Tinh Tiếu Túc!!! Mặc kệ là gọi như thế nào, chỉ cần nhắc đến tên của hắn quả thực đem lũ hài tử hay khóc đêm đều phải nín khóc.

Truyền kỳ về hắn bắt đầu từ lúc hắn mới mười một tuổi liền đi doanh bản, đúng lúc thành Tương Dương gặp nguy hiểm, địch Mông quốc từ phía nam tấn công phóng hỏa giết người cướp bóc của cải. Hắn cùng quân đội Tiếu gia đang đóng quân ở đây liền đem quân đi giết mấy vạn quân địch. Chỉ riêng hắn một người lưỡi đao cuồng quét giết ba ngàn địch, hai mắt đỏ lừng toàn thân đẫm máu. Sau đó lại lĩnh năm ngàn binh sĩ truy kích quân địch suốt ba ngàn dặm, trực tiếp tiến vào Mông quốc đem cả nhà từ già nhỏ lớn bé tất cả chém chết, đem toàn bộ nam nhân trai tráng Mông quốc chém hết.

https://thuviensach.vn

Từ lúc đó trở đi, đến nay đã mười năm Mông quốc vẫn chưa khôi phục, phải dựa vào Thành quốc, kéo dài hơi tàn.

Lúc trước hằng năm cứ cuối thu Mông quốc lại đem quân xuôi xuống biên giới nam thành đánh cướp lương thực của thành quốc vì họ cần lương thực cho mùa đông. Dân chúng Thành quốc thì cửa nát nhà tan, mất người mất của máu chảy thành sông.

Trận chiến này, khiến tên hắn vang khắp thiên hạ, rồi sau đó phụng mệnh hoàng đế mấy năm qua chiến đấu khắp nơi bảo vệ biên giới, vài năm sau Thành quốc chiến sự dần ổn định, toàn bộ đại thành bước vào giai đoạn phát triển mới.

Tiếu Túc ác danh truyền khắp đại Thành, cùng toàn bộ tiểu quốc xung quanh.

Mà Tiếu Túc sau khi chiến sự ổn định, liền nhận được lệnh triệu hồi, lập tức hồi kinh.

Quan loại trong kinh thành đều nghĩ chuyện tiếp theo sẽ là "Thỏ khôn chết, chó săn bị mổ thịt; chim bay cao chết, cung tốt vất bỏ; nước địch phá xong, mưu thần bị giết". Lại không ngờ, hoàng thượng vừa thấy hắn liền lớn tiếng khen thưởng, còn ban thưởng hầu tước cho hắn gọi là An Nhạc Hầu.

(Yul: câu này nguyên văn là" Giảo thổ tử, tẩu cẩu phanh; cao điểu tận, lương cung tàng; địch quốc phá, mưu thần vong")

Được rồi! Đã có danh là An Nhạc Hầu thì mau cởi giáp hoàn kinh về phủ An Nhạc Hầu mà sống qua ngày đi.

Nhưng hoàng thượng hết lần này đến lần khác cũng không có để hắn sống cuộc sống nhàn nhã như tước vị An Nhạc của hắn, mà lại đem Kiêu kỵ

https://thuviensach.vn

binh cực kỳ hùng mạnh và rất quan trọng của mình đưa cho hắn, còn bổ nhiệm chức vụ Đô Chỉ Huy Sứ trực tiếp thống lĩnh Kiêu kỵ binh.

Như vậy một cái chức vị lại tiếp tục một cái bổ nhiệm, làm cho kinh thành bá quan kinh hãi đều muốn rớt cái cằm xuống đất.

Này không hợp lý nha! Là công cao hơn chủ đó? Hoàng thượng dù không nhìn thấy, không lẽ tưởng tượng không được sao? Kiêu kỵ binh gánh vác nhiệm vụ hộ vệ bảo vệ cung cấm, ngục tối, phạm nhân, thẩm vấn quan viên... đều bị Kiêu kỵ binh quản lý. Cấp như vậy quyền lợi cho một người là tốt sao?

Đám Ngự Sử nhanh chóng phát huy năng lực, nộp một cuốn sổ con khuyên can buộc tội lên ngự thiện phòng. Nguyên một đám đầu tóc râu ria bạc trắng lão nhân trước kim loan điện thiếu chút nữa đập đầu đụng trán vào tường thề chết khuyên ngăn.

Nhưng mà sổ tay buộc tội hoàng đế cũng không có liếc nhìn, mặt kệ lũ lão nhân khuyên ngăn, hắn vẫn mắt điếc tai ngơ không quan tâm.

Tiếp theo, đám người Ngự Sử lần lượt bị buộc tội, có đầy đủ chứng cớ nhân chứng, liền bị Kiêu kỵ binh bắt giam ngục tối, thẩm vấn điều tra. Vốn là phải mất mấy tháng thẩm vấn, liền sau ba ngày đều có kết quả.

Biến cố xảy ra quá nhanh, biện pháp xử lý lại nhanh chóng. Bá quan liền như ve sầu cuối thu (Yul: ý là còn chút hơi tàn ý) không dám nói thêm một từ.

Sau đó mọi chuyện đều suông sẻ. Tiếu Túc tiếp quản Kiêu Kỵ Binh, từ đó về sau trong kinh thành rất thái bình, thậm trí mấy công tử nhà giàu ỷ thế hiếp người cũng rất hiếm gặp.

Hoàng thượng đối với kết quả như thế này, rất hài lòng nha.

https://thuviensach.vn

Vì vậy, hắn tứ hôn cho Tiếu Túc.

Lúc này, mọi người đều phát hiện, thì ra đại ma vương Tiêu Túc sở dĩ được hoàng đế hoàn toàn tín nhiệm không kiêng kị là vì hắn thân phận. Mẫu thân hắn Thuận Ninh trưởng công chúa là tỷ tỷ thân sinh của hoàng thượng, trưởng công chúa lúc còn ở Tiếu gia đã lưu lại đứa con này.

Hắn tồn tại, đối với Thuận Ninh trưởng công chúa mà nói là một nỗi sỉ nhục. Đối với hoàng thượng mà nói, lại là một phần khó có thể đền bù và áy náy.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Thuận Ninh trưởng công chúa cùng hoàng thượng đều là con của kế hoàng hậu quá cố, là Đức Nghi Lô hoàng hậu ở Hiền Nghi Cung. Lô hoàng hậu xuất thân từ Thuận Thành hầu phủ, là dòng chính nữ duy nhất. Vốn nàng có thể an an ổn ổn mà lớn lên, sau đó tìm một vị môn đăng hộ đối, mang theo thật nhiều đồ cưới gả đi hưởng cuộc sống sung túc mỗi ngày. Dù mẫu thân nàng xuất thân nhà quan lại kém xa so với hầu phủ, còn không sinh được trưởng tử. Phụ thân nàng lại là kẻ đam mê tửu sắc, chẳng những sủng thiếp diệt thê, còn tham ô hối lộ, ngay cả tổ tiên thật vất vả mới được ban tước hiệu xém chút nữa vì hắn mà bay luôn.

Đúng lúc này, Tương hoàng hậu bị bệnh chết, tiên hoàng lại muốn lấy thêm một vị hoàng hậu hiền lương thục đức. Phụ thân nàng liền lấy tính mạng mẫu thân ra uy hiếp, nàng buộc phải tiến cung, sau đó được chọn.

Nàng phong hậu không bao lâu thì nhận được tin mẫu thân nàng vì buồn bực uất ức mà chết. Bởi vì thế nên nàng đối với hầu phủ cực kì bất mãn, nếu không phải khi đó mẫu thân nàng đang mang thai, lại bị hại không sinh hạ được, nếu lúc đó nàng sinh hạ được thì đó chính là duy nhất con trai trưởng.

Thành quốc có điều lệ lập trưởng không lập thứ, thê bằng tử quý (yul: ý là tước vị hay phong hào gì đó chỉ có con dòng chính mới có được, nhà ngoại dựa vào con cháu mà hưởng lây phúc) đối với nàng trong lòng còn có chút hi vọng, nên hầu phủ cũng không dám làm gì nàng.

https://thuviensach.vn

Mặc dù vậy, nàng với Thuận Thành hầu phủ quan hệ vẫn rất xấu, không thường lui tới.

Sau đó, nàng mang thai, lại sinh hạ ra nữ nhi là Thuận Ninh, nàng mặc dù thất vọng, nhưng vẫn giống mẫu thân coi nữ nhi là bảo bối mà thương yêu che chở. Càng làm cho nàng vui sướng hơn là chỉ sau vài năm nàng lại mang thai, mà sinh hạ lại là nhi tử, vừa được sinh ra đã phong làm thái tử. Lúc đó tiên hoàng đã có hai vị hoàng tử do phi tần hạ sinh tuổi còn nhỏ đã được phong vương. Nàng vì bảo vệ con thuận lợi kế vị, không thể không khôi phục quan hệ với hầu phủ.

Đáng tiếc phụ thân nàng vẫn chứng nào tật nấy, căn bản là thứ không ra gì, nàng hoàn toàn không thể dựa vào. Cuối cùng, đành đem nữ nhi mình yêu thương nhất gả cho trấn quốc tướng quân Tiếu Tuyết trong tay nắm ba mươi vạn binh mã. Là một cái thô tục người, nữ nhi nàng lại chán ghét loại người này. Vì thế, nàng đành phải cưỡng ép chia rẽ bọn họ với người trong lòng, tác thành một đôi phu thê bất hòa.

Mặc dù, sau khi thái tử lên ngôi, đôi phu thê bất hòa này cũng bình tĩnh cùng cách. Sau đó, cùng người trong lòng luôn vì mình đợi chờ cùng thành thân, người có tình lại được ở bên nhau. Đáng tiếc, lúc trước buộc phải chia lìa người thương yêu Thuận Ninh vĩnh viễn không thể nào quên. Đến lúc Lô hoàng hậu chết, nàng vẫn không tha thứ cho mẫu hậu mình, hai mẫu tử người sinh kẻ tử không bao giờ còn gặp nhau nữa.

Nàng đã từng bị phụ thân lấy mẫu thân tính mạng ép cưới một người nàng không thương. Giờ nàng lại dùng tính mạng của mình cùng nam nhân trong lòng nữ nhi uy hiếp nàng. Vì vậy, trong lòng tràn ngập áy náy với tự trách, mới năm mươi tuổi đã buồn bực mà chết.

Trước khi nhắm mắt, trong lòng nàng tràn ngập áy náy với nữ nhi bao nhiêu thì càng hổ thẹn với hắn bấy nhiêu, là hài tử nữ nhi lưu lại Tiếu gia phụ thân không quan tâm, mẫu thân không thương yêu Tiếu Túc.

https://thuviensach.vn

#########

Mẫu thân hắn là tỷ tỷ duy nhất của hoàng thượng, phụ thân hắn là tộc trưởng của gia tộc Tiếu thị lại là " công thần" Trấn quốc công, còn là đại tướng quân lãnh đạo ba mươi vạn binh kỵ. Theo lý mà nói, Tiếu Túc phải là người nhận được muôn ngàn sủng ái, được nuông chiều mà lớn lên mới phải.

Đáng tiếc, hắn tồn tại là vì phụ thân muốn cấp cho ngoại tổ mẫu một cái bảo đảm, bất quá ngoại tổ mẫu cũng là vì Tiếu gia cùng phụ thân mà cần một cái bảo đảm. Phụ thân của hắn không phải là người trong lòng mẫu thân, mà mẫu thân hắn cũng không phải là người trong lòng phụ thân. Hắn dĩ nhiên cũng không phải hài tử mà hai người mong chờ.

Hắn, chỉ là kết quả của một cuộc giao dịch mà thôi.

Sau khi giao dịch xong, lúc hoàng thượng đăng cơ, mẫu thân liền rời đi Tiếu gia, nàng gả cho nam nhân trong lòng mình. Phụ thân cũng phù chính biểu muội là người trong lòng hắn.

Tất cả mọi người đều hài lòng, chỉ có hắn, bị phụ mẫu đẩy qua đẩy lại cũng không có ai quan tâm. Vị biểu muội ôn nhu thiện lương trong lòng phụ thân hắn, lấy việc hành hạ hắn làm thú vui. Phụ thân đối với nàng ta là hổ thẹn trong lòng, đối với hắn không có nửa điểm tình cảm, đương nhiên đối với việc này coi như không thấy, mẫu thân hắn cũng đồng dạng như thế, đối với hắn hoàn toàn mặc kệ, để mặc người khác hành hạ hắn.

Cuối cùng, hoàng đế cửu cửu ra mặt, thỉnh Bạch Tể Viễn đưa hắn đến Bạch Vân sơn trang tạm lánh nạn.

Lúc còn rất nhỏ, hắn đã tự biết tình cảnh của mình, cho nên sau khi đến Bạch Vân sơn trang, hắn liền đi theo sư phụ, chăm chỉ luyện võ. Năm hắn mười một tuổi, quân Mông gây chiến, hắn dứt khoát đầu quân giết địch, hắn

https://thuviensach.vn

một lòng muốn chứng minh, mặc dù không có phụ mẫu chiếu cố, hắn vẫn tạo cho mình một mảnh thiên địa.

Bạch Vân sơn trang không hổ danh trong gian hồ là nơi tuyệt đỉnh võ công, hắn mới luyện võ bốn năm, mà trong quân doanh hắn đã đứng đầu ngay cả vị " Công Thần" phụ quân hắn cũng không đánh lại hắn.

Sau đó bảy năm, hắn chinh chiến khắp nơi, danh chấn một phương so với phụ thân hắn càng vang danh nổi trội.

Tiếu gia lúc này ra mặt, muốn hắn về lại gia tộc, đáng tiếc hắn đối với Tiếu gia đã không còn bất kỳ tình cảm nào, bọn họ cũng đã sớm bỏ rơi hắn, hắn cũng không cần vì bọn họ mà thay đổi sắc mặt.

Hắn cả cuộc đời này chỉ cảm kích duy nhất là hoàng đế cửu cửu đã ra mặt bảo vệ hắn, là Bạch Tể Viễn đã mang hắn đến sơn trang, là trang chủ Bạch Vân Sơn trang sư phụ hắn Diêu Nguyệt Hi (Yul: hình như là cha của mẹ nữ chính)

Cho nên, hắn sẽ vì cửu cửu nguyện trung thành, thay hắn quản lý Kiêu kỵ binh dũng mãnh, làm những việc ngoài sáng trong tối, nhiều việc không thể nói ra. hắn là đại biểu cho sự đen tối, đại biểu cho Thành quốc là ác ma.

Mọi việc cứ như thế, thanh danh hắn càng ngày càng xấu, mà hắn cũng không cần thanh danh.

Có thể hắn nằm mộng cũng không biết, hắn không cần thanh danh, nhưng người khác lại để ý.

Năm hắn mười tám tuổi, hoàng thượng muốn vì hắn mà tứ hôn. Trong kinh thành nữ nhi người ta một là vội vã đính ước, hai là tế nhị lộ ra biểu tình cự tuyệt.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, có cự tuyệt thì cũng có nịnh bợ, chọn tới chọn lui hoàng thượng cuối cùng cũng coi trọng một cô nương tốt. Nàng là tam tiểu thư dòng chính nữ của phủ Tề Quốc Công. Năm nay mười sáu tuổi, đúng là độ tuổi xinh đẹp nhất của nữ tử, hắn cũng từ chối cho ý kiến, nhưng cảm thấy mình cũng đã tới tuổi thành thân nên cũng gật đầu đồng ý.

Nhưng mà, thánh chỉ tứ hôn mới ban xuống được hai tháng, tam tiểu thư Tề Quốc Công lại sơ ý rơi xuống nước mà chết.

Nữa năm sau, hoàng thượng lại tứ hôn cho hắn cùng tôn nữ của Lại Bộ Thượng Thư Lưu Khải. (Yul: tôn nữ là cháu gái). Một tháng sau, Lưu tiểu thư nhiễm phong hàn liền hương tiêu ngọc vẫn (Yul: chầu ông bà)

Khi đó hắn mười chín tuổi, trong kinh thành đồn đại hắn là Thiên Sát Cô Tinh, là khắc thê khắc người thân. Cho nên phụ mẫu không yêu thương hắn, mới bình an vô sự. Chứ nếu thân cận hắn không có như hoàng đế cùng hoàng tộc có mệnh thiên tử bảo vệ, khẳng định bị khắc chết.

Không cần cùng hắn thành thân, chỉ là đính ước cũng bị khắc chết.

Hoàng thượng không tin những lời đồn đãi này, còn muốn vì hắn tứ hôn. Trong kinh thành toàn bộ nữ tử trên mười tuổi đều đã định ra hôn ước.

Đương nhiên, cũng không thể lấy nữ tử đã có hôn ước, càng không thể lấy thứ nữ không lên được mặt bàn,hoàng thượng là ghét bỏ nha. Sau ngàn chọn trăm tuyển, hoàng thượng lại chọn trúng nữ nhi của Đại Lý Tự Nam Cung Khanh. Mới vừa vặn chuẩn bị thánh chỉ, còn chưa có đem đi đâu, Nam Cung tiểu thư liền thăng thiên a~.

Rồi sau đó, toàn dân kinh thành đều bận rộn phòng bệnh, ngăn chặn bệnh đậu mùa lây lan. Ngoại trừ người thân cận, không ai biết hoàng thượng có ý này. Kia thánh chỉ liền đem đi đốt.

https://thuviensach.vn

Bởi vậy,do dù là hoàng thượng cũng không thể không tin hắn số mệnh là mệnh cách này. Nhiều năm tìm kiếm các cao tăng thuật sĩ, cầu phá giải mệnh cách cho hắn. Cuối cùng, Từ An sư thái của am Huyền Từ nói hắn mệnh cách không phải là mệnh sát, cũng không phải là cái gì thiên sát cô tinh. Bất quá, là mọi chuyện trùng hợp, hơn nữa hắn chưa gặp được người đã định sẵn cho hắn mà thôi.

Nếu là do chưa có gặp gỡ đúng người, vậy tạm thời buông tha cho ý định tứ hôn, đỡ phải hại nữ nhi nhà người khác.

Từ đó, hắn cũng không đề cập hôn sự.

Mãi cho đến đầu năm nay, lúc hắn đang ở Ngự Th phòng nhìn thấy Bạch gia tiểu thư yến kiến hoàng thượng, nàng tâm tư vui vẻ, là một sinh mệnh không bao giờ phiền não đơn thuần bộ dáng. Làm cho hắn không rời được ánh mắt.

Khi đó, hoàng thượng mỉm cười nói với hắn, nếu thật sự có ý, liền đi hỏi thăm Từ An sư thái xem nàng số mệnh có phải là hắn. Cũng nói cho hắn biết, Từ An đối với nàng rất quen thuộc, dù là không có nàng thiếp canh sư thái vẫn tính ra được. Nếu thật sự hợp, hoàng thượng tất nhiên tự mở miệng, thay hắn hướng Bạch Tể Viễn cầu thân.

Hắn trong lòng vừa động, không giống ngày thường trực tiếp cự tuyệt.

Hắn nghĩ, nếu cưới một nương tử đơn thuần như vậy về nhà, thì tương lai hắn sau này, sẽ không bao giờ tịch mịch buồn chán nữa.

Nhưng mà, hắn cũng không nghĩ tới, kì thi mùa xuân Thám hoa vừa kết thúc không lâu sau, đang lúc hắn hướng Từ An sư thái hỏi Bạch gia tiểu thư có phải hay không là người đã định cho hắn. Bạch Thanh tự mình tiến cung, hướng hoàng thượng cầu xin thánh chỉ tứ hôn cho nàng cùng tân khoa trạng nguyên Viên Mậu Lâm.

https://thuviensach.vn

Nghe điều này, hắn đã ngạc nhiên, lặng mình im lặng một lúc lâu, mới phục hồi được tinh thần.

Nàng thực kiên trì, nhiều lần cầu khẩn, lại khóc nháo liên hồi, biện pháp gì cũng sử dụng chỉ cần một tờ thánh chỉ. Hoàng thượng bất đắc dĩ, cuối cùng đồng ý.

Hắn có chút thẫn thờ, lại có chút mất mát.

Lại không nghĩ rằng cách mấy ngày nàng sẽ thành thân, hắn lại gặp nàng, còn cứu nàng.

Tiếu Túc lắc đầu cười khổ, trong lòng lại ẩn ẩn chua sót.

Nàng là nữ tử tính tình không hề tốt, so với mấy vị cô nương tính tình ôn nhu dịu dàng đính hôn với hắn khi trước, nàng trong kinh thành nổi tiếng kiêu ngạo ương bướng, thích làm theo ý mình. Hoàng thượng bên hông đeo ngọc bội, nàng thích liền mở miệng xin sẽ được, hoàng hậu trên tay mang vòng ngọc bích, nàng thích liền tặng cho nàng. Dù là thái tử coi trọng một tỳ nữ mỹ mạo, nàng muốn liền dắt về nhà làm nha hoàn. Làm đủ mọi chuyện như vậy, lại làm không ít lần, mọi người đều chê cười nàng.

Vậy mà hắn hết lần này đến lần khác đối với các tiểu thư hiền lương thục đức lại không chú ý, biết mình mệnh cách về sau càng không có bất kỳ cảm giác. Vậy mà lại đối với ngốc nử tử ngang ngược càn rỡ này động tâm.

Mà đối phương còn chướng mắt hắn, tự mình tuyển một cái nam nhân đầy mưu tính, lại móc tim móc phổi mà đối xử, trước khi xin tứ hôn còn ở trước mặt hoàng thượng cầu xin cho hắn chức quan, còn nói cái gì là người có tài, không thể để mai một.

Tên nam nhân kia tính kế cũng không sâu, cơ hồ mọi người đều nhìn ra, chỉ có ngốc nữ tử kia hoàn toàn không thấy, mọi người khuyên ngăn cũng không lọt vô lỗ tai nàng.

https://thuviensach.vn

Hoàng thượng, hoàng hậu lo lắng không thôi, thái tử còn đang tức giận. Cả Bạch phủ trừ nàng đang háo hức vui mừng chờ gả còn lại không giống như nhà có việc hỉ mà giống như nhà đang có tang, khắp nơi đau thương buồn bực.

Từ An sư thái từng nuôi dưỡng nàng một đoạn thời gian, Bạch phủ là lần thứ hai đem nàng lên am Huyền Từ, hi vọng nàng có thể thay đổi được ước nguyện ban đầu, hắn cũng có chút mong chờ, liền tìm đến, muốn hướng sư thái cầu xin một cái đáp án.

Thật không nghĩ đến, lại nhìn nàng như mất đi tâm hồn, khẩn cấp muốn trở về, trên đường núi lại khẩn cấp chạy nhanh xuống.

Cuối cùng, mã cuồng, xảy ra chuyện (Yul: khúc này anh ý bảo đảm rất muốn nói tiếp 2 chữ đáng đời!)

Thấy rõ ràng thái độ của nàng như vậy, hắn còn cái gì mà chờ mong đâu?

Lưng mang trường kiếm, Tiếu Túc không có hướng đường núi đi lên, mà quay ngược lại đi xuống núi. Dưới chân núi một con bạch mã cao quý đang gặm cỏ, thường nhất chân lên xuống mặt hướng phía núi nhìn lên.

Thấy Tiếu Túc xuống núi, liền mừng rỡ thở phì phì,vui vẻ lại gần hắn.

Tiếu Túc đưa tay sờ đầu trấn an nó,sau đó hướng trên núi nhìn một cái. Xoay người lên ngựa, hai chân kẹp chặt hướng về phía kinh thành mà đi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Màn lụa màu hồng được gia công hết sức hoàn mỹ, trên bề mặt thêu đôi hồ điệp vấn hoa hết sức tinh xảo. Nửa cánh cửa sổ được mở ra gió nhè nhẹ thổi vào màn lụa nhẹ nhàng phiêu động, kia đôi cánh hồ điệp nhất thời run rẩy theo gió cùng đóa hoa nhẹ nhàng chuyển động làm cho cả người như đang ở ngự hoa viên tận mắt nhìn thấy cánh bướm nhè nhẹ vỗ, bay đến đậu trên đóa hoa.

Bạch Thanh tỉnh lại, liền thấy một màn mộng ảo xinh đẹp này, vô cùng quen thuộc.

Đây là khuê phòng của nàng, rất rộng lớn và xa hoa, mỗi một vật dụng, cách bài trí, thậm chí là tấm bình phong, không có vật nào là tầm thường, không chỗ nào là không có giá trị liên thành.

Nơi đáng nhắc đến nhất không phải là nàng khuê phòng, mà là nơi có kiến trúc tinh xảo hoa lệ nhất trong Bạch phủ là chính phòng đại điện.

Đúng vậy! Ở Bạch gia chính phòng không phải của lão gia Bạch Tể Viễn, cũng không phải gia chủ tương lai, đương gia chủ mẫu Bạch Triệt phu thê, ngược lại là của nàng người sắp làm tân nương Bạch gia tiểu thư.

Hơn nữa, kiếp trước dù nàng đã xuất giá, cũng không có người đến ở sân này của nàng. Nơi này vẫn như cũ vì nàng mà giữ gìn, tùy ý nàng đến tùy ý nàng đi, tùy thời có thể trở lại ở trong này như lúc nàng chưa xuất giá. Hiển nhiên không như những khuê nữ đã gả ra ngoài như nhà khác, đối với họ nữ nhi gả đi như bát nước hắt đổ là người ngoài.

https://thuviensach.vn

Có lẽ đây cũng là một nguyên nhân kiến cho tẩu tử ghét nàng.

######

Bạch Thanh kinh ngạc nghĩ.

Giống như nàng ngủ quá lâu, trên người uể oải bủn rủn. Bạch Thanh giật giật tay chân, muốn đứng dậy, nâng cánh tay, một cỗ đau đớn kịch liệt lan tràn toàn thân, nàng đổ mồ hôi lạnh nước mắt tuông rơi hé miệng than khóc:

-Đau quá!!!

Lúc này nàng mới sực tỉnh, chính mình vì muốn tránh đi hôn sự mà khiến bản thân bị thương, ngoài ý muốn lại làm mình gãy tay.

Sau đó mọi việc không còn trong tầm kiểm soát của nàng nữa,khi xe ngựa ngã xuống rồi bị kéo đi,nàng đã hôn mê bất tỉnh.

Trước khi ngất đi, nàng cơ hồ có nghe tiếng xương cốt gãy lìa.

Thanh Ca, là Thanh Ca!

Nàng lúc đó còn loáng thoáng nghe tiếng Thanh Ca hét một tiếng thảm thiết.

Chẳng lẽ, cho dù chính bản thân nàng bị thương đến gãy tay, vẫn không thể nào tránh được Thanh Ca vì mà mình bị thương sao?

-Thanh Ca, Thanh Ca...

Trong lòng nàng sợ hãi, liền hét lên.

Cửa bị đẩy nhẹ, có tiếng bước chân từ xa đi đến. Bạch Thanh đôi mắt mở to, tràn ngập mong chờ nhìn phía cửa, vội vã kêu lên:

https://thuviensach.vn

-Thanh Ca!

Kiếp trước lúc Thanh Ca còn sống, mặc kệ là ở đâu, chỉ cần nàng gọi một tiếng, Thanh Ca sẽ đến bên cạnh nàng.

Đáng tiếc, người đi vào phòng không phải là người nàng đang chờ đợi.

Ngược lại, là một cái nha hoàn mặc y phục màu lam, khuôn mặt xinh đẹp.

Nàng hướng Bạch Thanh phúc thân, âm thanh nhu hòa chậm rãi giống như đang hàn huyên nói:

-Tiểu thư người đã tỉnh. Thanh Ca tỷ tỷ bị thương đi đứng bất tiện vẫn đang ở trong phòng dưỡng thương. Tiểu thư có việc gì phân phó, nói với nô tỳ, sau đó nô tỳ sẽ đi nói cho Thanh Ca tỷ tỷ biết.

-Thiên Nhược?

Bạch Thanh đồng tử co rút, hai tay không tự chủ được nắm chặt thành quyền, cánh tay gãy kia mãnh liệt truyền đến cảm giác đau đớn cũng không bằng tức giận trong lòng nàng.

Nửa năm trước, Thiên Nhược còn là cung nữ chuyên pha trà ở cung Duyên Khánh phủ thái tử, bởi vì dung mạo xinh đẹp, nên thái tử phi không thích.

Có thể nàng ta dáng vẻ ung dung bình tĩnh, đối với thái tử cũng không làm lộ bất kỳ hành động quyến rũ nào, là nữ nhân tốt biết giữ mình trong sạch.

Bạch Thanh cùng thái tử phi quan hệ không tốt, thái tử phi chán ghét nàng ấy, thì nàng sẽ che chở bảo vệ.

https://thuviensach.vn

Có lần nàng vì thái tử phi mở miệng châm chọc nói nàng là một dã nha đầu không hiểu quy củ, tức giận nàng nói với Thiên Nhược nếu thích thái tử ca ca nàng sẽ đi cầu hoàng đế bá phụ phong nàng làm quý thiếp, làm thái tử phi tức giận đến ghiến răng ken két.

Nhưng trong lòng lại thật sợ nàng làm chuyện này, thái tử phi rất rõ ràng trong hoàng cung này, hoàng thượng cùng hoàng hậu đối với nàng rất thiên vị.

Bạch Thanh dù không được phong hào gì, nhưng so với các vị công chúa nàng chỉ có hơn chứ không kém.

Nàng cũng không phải là nữ tử ổn trọng, càng không biết làm việc cẩn thận suy nghĩ thấu đáo, nàng sẽ không quản đây là chuyện trong phủ thái tử cũng không thấy gì là không thích hợp mà mở miệng xin hoàng thượng.

Đó là nữ tử việc gì cũng dám làm,cho nên vì tương lai của nàng, thái tử phi quyết định xuống nước, không còn khắp nơi chèn ép ghen ghét nàng nữa, mà thỉnh thoảng còn tặng chút lễ vật nịnh nọt Bạch Thanh.

Thấy thái tử phi nịnh mình, Bạch Thanh đương nhiên tiếp nhận, những lời nói hù dọa trước đây, đều quên hết.

Thật ra, lúc đó Bạch Thanh nói như vậy vốn cũng không có ý định làm điều đó.

Với nàng,Thiên Nhược là nữ tử thanh cao sẽ không ủy thân làm thiếp cho kẻ khác.

Cho nên cho dù nàng đi cầu hoàng thượng cho Thiên Nhược làm quý thiếp của thái tử, nàng ấy nhất định sẽ cự tuyệt.

Nhưng nàng căn bản không phải giun trong bụng người ta nha, sao biết được người ta rốt cuộc đang nghĩ gì.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, Thiên Nhược cũng không biết, Bạch Thanh chỉ là nói mà thôi.

Nàng (TN)thấy rõ địa vị của Bạch Thanh trong lòng mọi người, cho nên làm ra thư thái mà nàng thích, nịnh nọt nàng, mục đích? Chính là thượng vị.

Là quý thiếp của thái tử, so với làm thiếp người khác còn cao quý hơn nhiều.

Cho nên, không lâu sau đó, Bạch Thanh đi đến cung Duyên Khánh tận mắt nhìn thấy tiết mục " thái tử đùa giỡn cung nữ, cung nữ thề chết không theo".

Nàng liền tức giận, đem thái tử lúc này đã say sắp không biết trời đất mắng một trận, rồi còn nói một câu:

- Thiên Nhược từ hôm nay trở đi là ta nha hoàn.

Nói xong, không để ý Thiên Nhược đang cả kinh đứng ngây như phỗng, lôi kéo nàng liền rời cung.

Thái tử cũng biết mình bị tính kế, cũng lo lắng Thiên Nhược ở cạnh Bạch Thanh sẽ ra tay hại nàng, liền muốn đem Thiên Nhược đòi về, trả thù một phen.

Nhưng Bạch Thanh lại nghĩ là hắn háo sắc,ham mê sắc đẹp của Thiên Nhược, nên nhất quyết không cho hắn bắt người.

Dù thái tử rất tức giận cũng đành buông tha, nhưng vẫn luôn nhắc nhỡ Bạch Triệt chú ý nàng, không để cho Bạch Thanh bị người lừa gạt.

Đáng tiếc, Bạch Thanh nàng đầu toàn cơ bắp, nàng biết rõ huynh trưởng cùng thái tử quan hệ rất tốt, nên nghĩ huynh trưởng là vì muốn giúp thái tử

https://thuviensach.vn

nên gây khó dễ Thiên Nhược, nên nàng càng che chở hơn nữa còn tin tưởng không nghi ngờ.

Cuối cùng, lúc nàng thành thân, liền đem theo duy nhất một nha hoàn hồi môn là Thiên Nhược cùng đến Viên gia.

Kiếp trước, nàng căn bản không biết Thiên Nhược hận nàng, bởi vì nàng không có dựa theo những điều nàng ta suy tính.

Sau khi thấy nàng bị thái tử đùa giỡn, nàng (BT)lẽ ra phải đến gặp hoàng thượng, cầu hắn vì bồi thường cho nàng mà cho nàng danh phận quý thiếp.

Ngược lại, Bạch Thanh đem nàng ra khỏi cung, không cho thái tử gặp gỡ nàng, hoàn toàn cắt đứt tâm tư của nàng là muốn trở thành nữ nhân của thái tử.

Cho nên, nàng phối hợp với Vương Thục Nghi, kể cho nàng(BT) tài tử cùng giai nhân là như thế nào tốt đẹp, làm cho nàng tưởng tượng mình cùng Viên Mậu Lâm cuộc sống thành thân sau này hạnh phúc viên mãn đến cỡ nào. Khiến nàng ôm trăng trong nước hoa trong gương mà vui sướng.

(Yul: ý nói là cái gì đó rất đẹp nhưng không tồn tại là hư ảo)

Sau đó, nàng gả cho Viên Mậu Lâm, nữa tháng sau Thiên Nhược đã bò lên giường hắn.

Sau đó, còn khắp nơi hãm hại nàng, giúp Vương Thục Nghi có cơ hội, gặp gỡ tư tình với phu quân nàng. Sau khi Tô Mai xuất hiện, Thiên Nhược lại nội ứng giúp đỡ Tô Mai khắp nơi tính kế nàng, muốn trả thù nàng.

Nàng mất hài tử, Thiên Nhược có một phần công lao. Nàng bị trúng tuyệt tử dược, mười năm không hoài thai, có Thiên Nhược bút tích. Liền

https://thuviensach.vn

ngay cả lúc nàng bị người oan uổn đốt cháy kho lúa dùng cấp cho dân chúng bị tai ương, Thiên Nhược là người cung cấp " chứng cớ".

Nữ tử này nhìn bĩnh tĩnh ung dung, ôn thuần thiện lương, bên trong lòng dạ lại rắn rết, bày mưu tính kế, cất dấu hận ý độc ác trả thù.

Đáng thương, nàng lại nhìn không thấu, bị một cái thân phận thấp hèn, Ra vẻ thanh cao, lừa gạt đùa giỡn nàng trong tay khiến nàng mù mịt không phân biệt đúng sai, tốt xấu.

Không trách được, mọi người phần lớn xem xong quyển sách này đều trách nàng ngốc tử.

######

Thiên Nhược thấy Bạch Thanh sắc mặt thay đổi, trong mắt nàng không còn khoan dung tính nhiệm giống ngày thường. Ngược lại trong ánh mắt đầy nét thô bạo tức giận, còn có hoài nghi.

Chẳng lẽ, là do nàng thấy mọi chuyện sắp thành mà buông lỏng cảnh giác, từ chối không đi am Huyền Từ với Bạch Thanh, làm nàng tức giận?

Nàng không biết, lại không có đi theo, lúc đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì trên đường? Lúc tiểu thư còn hôn mê, nàng rõ ràng đã đi hỏi kĩ bọn nha hoàn lúc đó xảy ra chuyện gì, trừ bỏ giữa đường về kinh mã bị chấn kinh phát cuồng, rõ ràng không có phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn.

Rốt cuộc là chuyện gì, khiến nàng hoài nghi mình? Thiên Nhược lần này thật nghĩ không ra.

Bất quá, lúc này quan trọng không phải tìm kiếm nguyên nhân khiến nàng bắt đầu nghi ngờ mình, mà là mau chóng tiêu trừ nàng hoài nghi.

https://thuviensach.vn

Lúc này, vừa khéo lại có một tin " không tốt" muốn nói cho nàng để giảm bớt nghi ngờ.

Thiên Nhược nhấc chân, thong thả đi đến bên giường nàng. Từng bước chân bước chậm rãi, thân thể lay động lắc lư theo một đường cong duyên dáng, từng cử chỉ của nàng (TN) đều tao nhã xinh đẹp.

Thiên Nhược,thật sự là một tiểu mỹ nhân, cũng khó trách thái tử điện hạ đã từng đối với nàng động tâm, cũng khó trách nàng bày kế mưu cầu chức vị đều không thành mà hận Bạch Thanh.

Ngồi xuống bên giường, đưa tay nhẹ nhàng nắm lấy tay Bạch Thanh. Âm thanh ôn nhu nhẹ nhàng nói:

-Tiểu thư, người có chổ nào không thoải mái? Lão gia nói, cánh tay người bị thương, không chịu nỗi nghi thức hôn lễ rườm rà, cho nên xin hoàng thượng, đem hôn kỳ lui lại. Nhưng mà, nô tỳ lại cảm thấy, tiểu thư là tân nương, trừ bỏ lúc bái đường, đều có hạ nhân hầu hạ, căn bản không ảnh hưởng đến hôn lễ. Tiểu thư cũng hi vọng mau chóng gả cho Viên công tử đúng không?

Lúc nói những lời này, nàng biểu hiện tư thái hoàn toàn là vì Bạch Thanh mà suy nghĩ. Thậm trí khuôn mặt nàng còn tỏ vẻ lo lắng quan tâm,nếu như trước đây thường ngày đối với nàng cực kỳ tính nhiệm, Bạch thanh sẽ nghe lời nàng.

Nữ nhân này thật sự hiểu được,nên làm như thế nào lợi dụng nàng tâm tư,mưu tính thật sâu.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Bạch Thanh trong lòng oán hận, nhắc nhỡ bản thân không được nhìn nàng. Nhịn xuống cánh tay đang đau đớn, thoáng dùng sức rút tay lại. Mắt nhìn xuống che dấu sự chán ghét, khẩu khí như trước kia, vô cùng không vui tức giận nói:

-Ta đã thành thế này, ngay cả xuống giường còn không nổi, như thế nào còn có thể thành thân, ta xuất giá nhất định phải là tân nương xinh đẹp nhất. Sao có thể đem cánh tay treo lên như thế này mà xuất hiện?

Nàng đã mạo hiểm còn hi sinh bản thân để chịu thương tổn như vậy, thật khó khăn mới lùi được hôn sự. Nàng ta còn muốn nàng đi khóc nháo kiên trì mang thương tích đi xuất giá? Coi ta là đồ ngốc chắc.Hay nghĩ ta uống nhầm dược rồi.

Nàng còn không biết ngẫm lại, nếu là kiếp trước, cho dù nàng bị thương cũng sẽ khóc lóc đòi xuất giá cho đúng ngày nha!

Thiên Nhược, từ lần trước tính kế sai lầm, còn không kịp trở tay đã bị Bạch Thanh mang xuất cung. Ở Bạch gia lâu ngày, nàng đối với tính tình Bạch Thanh đã tìm hiểu rõ ràng, tâm tư Bạch Thanh thế nào nàng hoàn toàn nắm rõ trong tay. Hôm nay có thể nói như vậy là nàng đã nắm chắc kết quả.

Đáng tiếc, Bạch Thanh nay đã không giống lúc trước.

Thiên Nhược, lần này mở miệng lại không làm Bạch Thanh nghe theo, không khỏi có chút ngạc nhiên. Suy nghĩ cẩn thận lại, Bạch Thanh trước

https://thuviensach.vn

giờ rất để ý dung mạo, liền cho rằng Bạch Thanh là sợ người trong lòng thấy dáng vẻ nàng hiện tại sẽ có ấn tượng không tốt.nên mới như thế. Liền mở miệng nịn nọt dỗ ngọt nàng:

-Tiểu thư, ngày thường dung mạo đã tuyệt sắc, dù là tay đang bị thương mà phải treo lên, vẫn là tân nương tử đẹp nhất thiên hạ. MàViên công tử còn yêu thích tiểu thư nhiều như vậy, tất nhiên sẽ không để ý việc này, hắn chắc chắn còn ước gì tiểu thư liền lập tức gả cho hắn đấy!

Bạch Thanh cau mày, tức giận nói:

-Thiên Nhược, nếu ngươi đã hiểu rõ hắn như vậy, hay là ngươi thay ta gả cho hắn đi.

Đỡ cho nàng phải nghĩ ra nhiều biện pháp để từ hôn.

-Tiểu thư!

Thiên Nhược giật mình la lên, vẻ mặt hoảng sợ nhanh chóng quỳ mạnh xuống khóc lóc nói:

-Nô tỳ sai rồi, sau này không dám nữa. Tiểu thư,người đừng hiểu lầm, nô tỳ cùng Viên công tử không làm gì có lỗi với người. Nô tỳ hôm qua đi gặp Viên công tử là bởi vì Viên công tử không biết tiểu thư thích tân phòng như thế nào, tìm nô tỳ để hỏi rõ ràng vì muốn làm tiểu thư vui vẻ. Nô tỳ cũng muốn tiểu thư được vui, mới ra phủ nói cho Viên công tử biết.

Thì ra,hôm qua mình và Viên công tử lén lút gặp mặt không hiểu sao tiểu thư lại biết. Nếu không sao lại có ý nghi ngờ mình, còn nói những lời như vậy.

Bất quá,hôm qua sau khi rời khỏi am Huyền Từ tiểu thư vẫn hôn mê bất tỉnh, chắc chắn không có chính mắt nhìn thấy, càng không cần sợ nàng sẽ biết mình đã làm việc gì. Trước hết cứ nhận sai sau đó tìm cách dụ dỗ nàng.

https://thuviensach.vn

-Hừ!!!

Bạch Thanh hừ lạnh một tiếng, trong lòng lại tức giận không thôi. Nguyên lai, hôm qua nàng ta còn đi gặp hắn. Sợ lúc mình không biết gì, bọn họ đã bắt đầu lén lút qua lại đi.

Này tiện nhân! Đúng là đôi gian phu dâm phụ!

Cơn phẫn nộ này đến cũng nhanh, mà đi cũng nhanh. Sau khi Bạch Thanh phục hồi cảm xúc,trong lòng lại run lên.

Thì ra bỏ qua mười nămphu thêhai người bằng mặt không bằng lòng, lại trải qua sinh tử, nàng còn có thể vì hắn cùng nữ nhân khác xảy ra quan hệ mà khiến bản thân tức giận sao?

Không! Nàng tức giận là vì đột nhiên phát hiện mình chuyện gì cũng không biết, có rất nhiều sự việc xảy ra trước mắt nàng, mà nàng lại giống như một kẻ khờ mù mắt. Nên nàng mới tức giận nhiều như vậy.

Ở chổ phán quan điện kia, nàng đã xem quyển sách này rất lâu, nội dung như thế nào nàng đều nhớ rõ, từ trong đó nàng cũng biết được rất nhiều việc kiếp trước mà nàng không biết.

Đáng tiếc, bộ sách này chủ yếu nói về nữ chính Tô Mai, tất cả vụ việc liên quan đến nàng ta đều nói rất cặn kẽ.

Mà nàng, trong sách chỉ là tuyến nhân vật phụ, vai trò phụ trợ tôn vinh nữ chính mà thôi.

Cho nên, trong sách miêu tả về nàng, cũng chỉ nói về những lúc nàng như thế nào nghĩ ra được biện pháp ngu ngốc đi hãm hại nữ chính, rồi lại nói đến Tô Mai như thế nào lợi dụng nàng mưu kế mà phản kích, cuối cùng làm cho nàng không trộm được gà còn mất nắm gạo. (Yul: ý là hại người không được, còn bị người hại lại hoặc là Tự mình hại mình)

https://thuviensach.vn

Vì vậy, Tô Mai trước khi đến kinh thành, nàng ở trong kinh thành như thế nào trong sách không nói chỉ miêu tả Viên Mậu Lâm lên kinh dự thi rồi đỗ trạng nguyên mới mơ hồ nhắc một chút đến nàng cùng hắn hôn sự.

Từ trong sách nàng biết được Thiên Nhược, Vương Thục Nghi cùng Viên Mậu Lâm lần đầu gặp nhau là ở Thám Hoa hội. Liền mèo mả gà đồng cùng nhau cấu kết. Nhưng nàng lại không biết sau khi nàng cùng hắn thành thân, bọn họ lúc đó đã làm những việc gì, lại càng không biết bọn họ là khi nào, chổ nào bắt đầu lui tới.

Nàng chỉ biết những chuyện ở kiếp trước do chính nàng đã từng trải qua. Có thể thời gian đã quá lâu, ngoại trừ những ấn tượng thật sự sâu sắc, còn lại rất nhiều chuyện nàng rất mơ hồ không nhớ rõ.

Nay Thiên Nhược không biết nàng đã thay đổi, như trước bày mưu nàng, đều bị nàng nhìn thấy hết. Chuyện này, nếu nàng không hảo lợi dụng một phen, thật sự là phải tự xin lỗi mình để mất cơ hội chó ngáp phải ruồi này.

#####

Nghe thấy Bạch Thanh giọng âm tràn đầy nghi ngờ, Thiên Nhược trong lòng có chút bất an, ngước lên nhìn Bạch Thanh trong mắt tràn ngập uất ức bi thương.

Làm như Bạch Thanh nghi ngờ là vũ nhục nhân cách nàng, nước mắt liền chảy ra đau lòng nói:

-Tiểu thư! Người phải tin tưởng Thiên Nhược. Lúc còn ở trong cung, cho dù là thái tử điện hạ, nô tỳ cũng chưa từng quyến rũ, chỉ cầu được bình an thoát ra. Nay, như thế nào lại đi quyến rũ Viên công tử? Thỉnh tiểu thư hãy tin tưởng Thiên Nhược.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh là như bị hành động này của nàng làm cho cảm động, sau khi do dự một hồi, giọng tràn ngập ghen tức hỏi:

-Vậy ngươi hãy thành thật nói cho ta biết, ngươi và hắn gặp nhau đã mấy lần? Còn nói những gì?

Lần này, nàng lại làm ra vẻ ta đây, hoàn toàn là người bị ghen tỵ che mờ mắt.

Nàng lúc trước không ít lần làm chuyện như vậy, lần này diễn kịch tự nhiên rất thành thạo nha.

Thiên Nhược nghe vậy tâm tình buông lõng,trong lòng liền thở phào một tiếng. Lau trên mặt nước mắt, làm rối loạn một ít tóc tai cẩn thận che đi dung mạo xinh đẹp.

Giờ khắc này, nàng không thể để Bạch Thanh chú ý mình dung mạo, nếu không nàng kia nhìn thấy nàng lúc này xinh đẹp trong lòng tràn ngập ghen tỵ,sinh ra cảnh giác, sau này sẽ rất khó lấy lòng Bạch Thanh như trước.

-Nô tỳ chỉ gặp qua Viên công tử ba lần. Lần trước ở Thám Hoa hội, thấy nô tỳ bên cạnh tiểu thư, liền nghĩ nô tỳ là nha hoàn thân cận của người, tất nhiên sẽ biết tiểu thư thích cái gì, cho nên mới bí mật tìm hỏi nô tỳ ba lần. Một lần chính là ngày hôm qua, hỏi tiểu thư khuê phòng bày trí như thế nào, để về Viên phủ làm một cái đồng dạng, tránh lúc tiểu thư gả qua lại ở không quen. Còn một lần là ngày mười tháng trước, vì muốn mua đầu bếp riêng cho người, nên muốn hỏi một chút tiểu thư khẩu vị như thế nào. Lần cuối là sau khi hoàng thượng tứ hôn, muốn hỏi tiểu thư thích lễ vật gì. Nô tỳ thấy Viên công tử là thật tâm đối với tiểu thư, khắp nơi đều vì tiểu thư mà suy nghĩ. Cho nên, nô tỳ liền nói những gì tiểu thư thích cho Viên công thử biết. Nô tỳ, sau này không dám nữa, thỉnh tiểu thư giáng tội.

Trả lời thật hay a~, vừa tránh được trách phạt vừa giải được hiềm nghi, lại còn thể hiện được lòng trung thành với chủ tử.

https://thuviensach.vn

Biện pháp này thật hữu ích, tiểu thư trong lòng không phải rất để ý tình cảm của Viên công tử sao?

Nếu để nàng biết, Viên công tử như thế nào muốn lấy lòng nàng, làm cho nàng vui vẻ, tất nhiên, trong lòng nàng (BT) vui sướng, làm gì còn lo lắng mình đi gặp hắn đâu? Sợ là, nàng còn muốn hắn tìm nàng(TN) mấy lần nữa đấy.

(Yul: cá nhân tự mình suy nghĩ, không phải ngôi thứ 3 vì vậy rất ít dùng tên nv trong đoạn nội thoại. Vì là tự suy nghĩ nên dùng nàng vs nàng rất nhìu ta đành chú thích tên nv" ta cũng rối tác giả viết loạn quá")

Bạch Thanh cố gắng nhịn xuống sự ghê tởm, nhíu mày, giọng nói mang oán trách:

-Ngươi ngược lại để tâm!

-Tiểu thư cứu nô tỳ ra khỏi hố lửa, nô tỳ thật lòng cảm kích tiểu thư, muốn làm tiểu thư cao hứng mà thôi.

Thiên Nhược trả lời, giọng nói cảm kích. Nhưng trong mắt, đầy nét khinh thường.

Bạch Thanh nhìn thấy, cũng không biểu lộ ra ngoài, chỉ trách mắng:

-Nói lung tung, thái tử ca ca từ khi nào mà trở thành hố lửa?

Thiên Nhược đương nhiên biết Bạch Thanh thích người có tính tình như thế nào,nên giả vờ ủy khuất mím môi nói:

- Là nô tỳ nói sai rồi, thái tử điện hạ đương nhiên không phải hố lửa, là do nô tỳ không muốn làm thiếp,không muốn cùng người chia sẽ phu quân mà thôi.

Bạch Thanh vui mừng gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu ngươi thật sự nghĩ như vậy mới tốt.

Đừng có nói một đường lại làm một nẻo, đến lúc đó lãnh hậu quả gì,đến ngươi nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thiên Nhược có chút nghi hoặc, rõ ràng tính tình giống như mọi ngày, vì sao trong lời nói, lại có vẻ không giống? Chẳng lẽ,nàng vẫn còn hoài nghi mình? Nhưng nhìn nàng không giống đang hoài nghi.Hay do mình đa nghi?

Thật ra, Bạch Thanh không có giỏi diễn trò, cho dù lúc này nàng đang diễn lại kiếp trước của chính mình,nàng vẫn không che dấu được chính mình nội tâm, lại suy nghĩ lơ đãng nên lộ ra rất nhiều sơ hở, làm người khác nghi ngờ.

Cũng may Thiên Nhược luôn tự tin hiểu rõ nàng như lòng bàn tay, không hề lo lắng nàng sẽ làm ra chuyện gì, lại còn không nghĩ đến biểu hiện nàng khác thường.

Nếu không, không đợi nàng lợi dụng người khác, người khác đã đem nàng lợi dụng đến sạch sẽ.

Lúc này, hai người đều bận rộn diễn tuồng chủ tớ tình thâm, nên không phát hiện có người vô phòng.

Người này đành cắt lời các nàng, vui mừng mở miệng:

- Muội cuối cùng cũng tỉnh, công công cùng huynh trưởng ngươi đang lo lắng vô cùng, để tẩu phân phó hạ nhân đi báo cho họ. Thiên Nhược, tiểu thư ngươi tỉnh lại, sao ngươi không cho người đi thông báo một tiếng?

Lời này, nghe như trách cứ, nhưng ngữ điệu nhẹ nhàng bình thản không có sức uy hiếp.

https://thuviensach.vn

Thiên Nhược là người Bạch Thanh cực kì tín nhiệm, đến thái tử cũng đòi rước nàng về cung. Cho nên, Đồ thị không dám nói gì Thiên Nhược, sợ chạm vào vảy ngược của thái tử.

Nay nàng có thể chờ đến lúc Bạch Thanh xuất giá,thu dọn tốt đồ đạt, chuẩn bị chuyển tới đây ở.

Chính viện nên là chổ ở của đương gia chủ mẫu là nàng mới đúng. Cố tình công công (cha chồng) lại cho tiểu cô, mà ở một lần là mười lăm năm, cho dù chính mình đã gả qua, công công cũng không một lần nhắc đến việc để nàng ta chuyển đi. Chính mình nhiều lần nói bóng gió, Bạch Thanh cũng không thèm để ý, càng không có ý định rời đi, thật sự là quá không hiểu chuyện.

Tức giận hơn là, hai nam nhân trong nhà lại hết mực yêu thương nàng, coi nàng như bảo bối, chỉ cần nàng muốn cái gì, đều nghĩ hết biện pháp thỏa mãn, chính mình căn bản không thể lung lay địa vị của nàng trong nhà.

Điều này, khiến Đồ thị cảm thấy rất lo lắng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Chạm mặt với hung thủ ra tay giết mình, ngươi còn nhớ rõ bộ dáng đối phương ác độc tàn nhẫn lúc đó, cố tình hôm nay nàng lại cười cười nói nói đối với ngươi lại quan tâm đủ điều, là người bị giết, ngươi sẽ có biểu tình gì?

Đối với Bạch Thanh sau khi sống lại mà gặp phải vấn đề này, thật sự là một câu hỏi lớn rất khó trả lời.

Nếu vẫn là ở kiếp trước, nàng còn chưa chứng kiến Đồ thị hung ác đầy hận ý, lúc nàng bị thương ủy khuất, chỉ có thể nằm trên giường dưỡng, nếu tẩu tử đến thăm lại còn nói những lời quan tâm kia, nàng tất nhiên sẽ thấy thật ủy khuất, nhào vào lòng nàng khóc lóc kể lể, hơn nữa còn lải nhải trên người đau đớn thống khổ thế nào, sau đó sẽ cầu xin sự quan tâm an ủi.

Hiện tại, người đứng trước mặt nàng, trước sau như một quen thuộc dung nhan xinh đẹp, lại trước sau như một dịu dàng ôn nhu.

Nhưng nàng lại không dám thân cận, người nhìn như vậy,mà lại là hung thủ giết chết nàng kiếp trước.

Nàng vĩnh viễn đều quên không được, lúc đó nàng ta không còn ôn nhu dịu dàng, mà lộ ra bản chất độc ác, tàn nhẫn tuyệt tình, lại quên không được nàng luôn miệng tràn ngập oán hận chữi rủa nàng, càng quên không được, đôi tay kia bóp cổ nàng, đoạt đi nàng hơi thở, móng tay còn đâm thật sâu vào da thịt nàng,máu chảy đỏ sẫm móng tay nàng ta.

https://thuviensach.vn

Lúc nàng từ trong sách biết được, nguyên do nàng ta hận mình. Các độc giả cũng vô cùng đồng tình với nàng ta, còn nói, nàng là tự làm tự chịu, xứng đáng bị như thế. Nàng hoàn toàn không sao hiểu được, sao nàng lại là đáng tội.

Nàng ta gả vào Bạch gia, trong đó cũng có một phần công lao của mình. Thậm chí, có thể nói chính nàng một tay thúc đẩy thì sao chứ?

Nếu như nàng ta thật sự ái mộ biểu huynh, muốn gả cũng chính là biểu huynh, mà không phải là mình huynh trưởng, nàng hoàn toàn có thể thoải mái nói với chính mình.

Hai nàng từ nhỏ đã là bạn khuê phòng, lại thân thiết thật nhiều năm, có lời nào mà không thể nói.

Chính bản thân nàng, trước giờ suy nghĩ gì đều nói hết với nàng ta, cũng chưa bao giờ nghĩ rằng, những lời nàng nói với mình đều là che che dấu dấu.

Nàng nhớ rõ, chính mình không hề có ý tưởng,muốn nàng làm tẩu tử để nàng gả vào Bạch gia. Mà là nàng ta không chỉ một lần làm ra vẻ mặt bất đắc dĩ cũng không cam lòng khi nói với mình, phụ thân của nàng, muốn gả nàng cho đứa con tú tài của người cô đang thủ tiết nương tựa nhà nàng, mẫu thân nàng rất tức giận.

Nhìn nàng vẻ mặt, nghe nàng giọng nói liền biết nàng cùng mẫu thân nàng là chán ghét vị biểu huynh nghèo xơ xác kia.

Cũng chính vì nghĩ như thế, nàng lại nhớ tới vị mẫu thân nàng ta, xưa nay mềm mại ôn nhu mọi chuyện trong nhà đều nghe lời trượng phu, sợ nàng uất ức bị ép phải xuất giá, nên mới muốn giúp nàng ta thoát khỏi hố lửa.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới nghĩ lui, muốn cứu nàng, cách tốt nhất là tìm cho nàng một nam nhân thật tốt để thành thân.

Sau đó,nghe từ trong miệng nàng ta đôi lúc vô tình hoặc cố ý tán thưởng Bạch gia " Ngọc Lang" huynh trưởng nàng.

Một cái là thân sinh huynh trưởng, một cái là tỷ muội khuê phòng. Hai người nếu thành thân, không phải rất hòa hợp sao? Vì vậy, nàng mới bắt đầu có ý tưởng để nàng gả vào Bạch gia.

Hơn nữa, nàng còn cầu hoàng đế bá phụ tứ hôn. Trước khi cầu xin thánh chỉ, nàng cũng tự mình hỏi thăm, hỏi nàng cảm thấy huynh trưởng mình như thế nào, có phải là đối tượng tốt để thành thân?

Nàng còn chính miệng thừa nhận, lại còn xấu hổ đỏ mặt, sau đó còn thẹn thùng trách nàng đừng nói hưu nói vượn.

Nhìn nàng bộ dáng, rõ ràng là ái mộ nàng huynh trưởng.

Nàng cũng hỏi chính mình huynh trưởng, có nguyện ý cưới nàng ta hay không, huynh trưởng hiểu ý cũng bày tỏ, nếu là nàng nguyện ý gả, hắn liền cưới.

Cho nên, kiếp trước nàng ta ra tay bóp chết mình, còn oán hận chửi rủa một phen. Trước lúc đó,nàng vẫn nghĩ, nàng ta cùng huynh trưởng là lưỡng tình tương duyệt, còn tự cho mình là bà mối tác thành một đôi thâm tình mật ý.

Nào biết được, Đồ thị lại cho rằng, chính nàng phá hư tình cảm nồng nàn của nàng và vị biểu huynh kia, chia rẽ một đôi uyên ương thâm tình, sau đó tạo cho nàng và huynh trưởng mười năm hôn nhân bình thản vô vị.

Cho nên, lúc nàng mất đi sự che chở của hoàng thượng, liền ra tay bóp chết nàng cho hả giận, sau đó nhanh chóng cùng cách với huynh trưởng vừa

https://thuviensach.vn

bị cách chức, ngay cả nữ nhi cũng không cần, cấp bách gả cho vị biểu huynh đã chết thê tử làm kế thê.

Nếu nói rằng, mình bị nàng bóp chết là trừng phạt đúng tội.

Như vậy, ca ca cùng chất nữ có tội gì? Bị nàng vứt bỏ, là bọn họ đáng tội sao?

Bạch Thanh cảm thấy cho dù nàng có thể tha thứ Đồ thị giết chết mình. Tuyệt đối không tha thứ cho hành vi bỏ chồng vứt con của nàng.

Này mười năm cùng nàng làm bạn khuê phòng, cũng là mười năm " hợp ý nhất" nữ nhân, nàng giờ phút này, ngay cả bình tĩnh đối mặt, cùng nàng diễn trò, nàng đều làm không nổi.

Nàng không phải là cùng biểu huynh tình nồng ý mật, lại còn lén lút gặp gỡ hay sao? Nàng không phải đã gả vào Bạch gia mười năm vẫn không quên được tình lang hay sao?

Mặc dù lúc nàng gặp gỡ tình lang cũng không làm việc gì có lỗi với huynh trưởng, nhưng đó cũng là,đối với huynh trưởng phản bội.

Một nữ nhân như vậy, tuyệt đối không xứng với người tốt như ca ca nàng, không xứng với " Ngọc Lang" Bạch phủ.

Đúng! Nàng ta thật không xứng, nay nàng đã "trở về", tuyệt đối không để người như nàng trong lòng cất giấu kẻ khác, còn chiếm vị chí chính thê của huynh trưởng, lại còn lợi dụng chính mình vì nàng đuổi hết những tỳ nữ có chút nhan sắc bên cạnh ca ca.

Một nữ nhân bất trinh như vậy, tuyệt đối không thể để nàng lưu lại Bạch gia, càng không thể lưu lại bên cạnh ca ca.

Đem nàng đuổi đi, nhất định phải đem nàng đuổi khỏi Bạch phủ.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh cắn răng, trong lòng hạ quyết định.

######

Bạch Thanh vừa thấy Đồ thị liền thất thần, sau đó còn ngẩn người. Đồ thị cùng Thiên Nhược lại không chú ý tới.

Chỉ vì, Thiên Nhược nghe được trong lời Đồ thị có ẩn ý. Mặc dù, biết mình trong Bạch phủ rất được Bạch Thanh che chở tin tưởng,cũng không dám có chút sơ ý, đối với đương gia chủ mẫu là Đồ thị nàng cực kỳ cung kính.

Vì vậy vội vàng đứng dậy, lúc này nàng lại đưa lưng về phía Bạch Thanh vừa vặn che đi Bạch Thanh khuôn mặt, nên Đồ thị không nhìn thấy được biểu tình trên mặt nàng.

Thiên Nhược cúi đầu nhận sai nói:

-Thiếu phu nhân thứ tội, thấy tiểu thư tỉnh lại, nô tỳ quá mức kích động,nên tạm thời quên mất phải bẩm báo cho Thiếu phu nhân.

Nữa năm ở Bạch phủ, Thiên Nhược cũng nhìn ra, vị thiếu phu nhân này trong lòng không giống với biểu hiện bên ngoài, ngoài mặt yêu thương quan tâm chăm sóc khắp nơi bảo hộ tiểu thư, nhưng trong lòng lại đánh không ít chủ ý này nọ đâu.

Chính là tiểu thư ngốc, hoàn toàn không nhìn ra, còn nghĩ rằng vị này thật lòng vì nàng suy nghĩ.

Nếu không, trong lúc lão gia cùng thiếu gia ngày đêm suy nghĩ biện pháp cố gắng khuyên nàng tránh xa Viên công tử cùng đẩy lui hôn sự.

Thì Đồ thị lại không ít lần ra tay tương trợ, còn xóa sạch dấu vết không để lão gia cùng thiếu gia phát hiện. Nàng ta còn mờ mờ mịt mịt như vô tình

https://thuviensach.vn

nhắc đến Viên công tử tốt đẹp như thế nào trước mặt tiểu thư, nàng còn ước gì tiểu thư mau mau gả ra bên ngoài đấy!

Thấy Thiên Nhược có thái độ cung kính, Đồ thị rất hài lòng, cũng không có ý làm khó nàng, chỉ giả vờ oán trách, trêu ghẹo nói:

- ngươi là người quan trọng trong lòng muội muội ta nào dám trách phạt ngươi. Nếu không chút nữa muội muội lại oán trách ta. Ngươi vất vả một chút, thay ta ra bên ngoài, kêu người bẩm báo cho lão gia cùng thiếu gia muội muội đã tỉnh lại, để bọn họ đỡ lo lắng, ta ở lại đây, cùng muội muội hàn huyên một lát.

-Dạ!!

Thiên Nhược cúi đầu trả lời,sau đó liền lui ra ngoài, kêu người đi tiền viện thông báo. Sau đó xoay người đi về hướng tây sương phòng chổ ở của hạ nhân.

Lúc này trong khuê phòng Bạch Thanh vẫn còn thất thần nằm trên giường, Đồ thị đi đến bên giường, cúi đầu nhìn nàng, vẻ mặt đau lòng nức nở nói:

-Muội muội trên người đã đỡ chút nào chưa?

Đồ thị nước mắt rưng rưng, chỉ nói một câu, ngồi xuống bên người nàng, nhẹ nhành nắm tay Bạch Thanh, nghẹn ngào không nói gì nữa.

Bạch Thanh phục hồi tinh thần, mắt lạnh nhìn nàng khóc lóc, im lặng không nói gì.

Đồ thị khóc lóc thật lâu, cũng không nghe Bạch Thanh lên tiếng, trong lòng cực kỳ kinh ngạc, ngước mắt nhìn.

https://thuviensach.vn

Lại thấy Bạch Thanh trong mắt hoàn toàn xa lạ, lạnh lùng nhìn mình. Trong lòng hoảng hốt, lấy khăn lau nước mắt, vội vàng hỏi:

- Muội muội làm sao vậy? Hay có chổ nào không thoãi mái, làm sao lại nhìn tẩu tử như vậy?

Đối mặt với nàng, Bạch Thanh không thể nói một câu dễ nghe nào, lạnh lùng đối đãi, giọng nói sắc bén hỏi:

-Nghe nói hôm qua tẩu đi Hoài Xa phường?

Đồ thị nghe vậy, trong lòng lo sợ, ánh mắt giao động, thử hỏi:

-Muội muội nghe từ nơi nào?

Bạch Thanh trước mặt Đồ thị tùy ý đã quen, cũng không quan tâm nàng nghĩ gì trong lòng, nhướng mày có chút không vui nói:

- Ngươi không cần quan tâm, ta từ nơi nào nghe nói, chỉ cần nói cho ta biết, phải hay không là được.

Đồ thị cười khan vài tiếng, thầm nghĩ chỉ sợ chính mình trong lúc vô tình lộ ra hành trình. Nhưng trong lòng lại nghĩ như Thiên Nhược, biết Bạch Thanh không tận mắt nhìn thấy, chỉ là nghe nói mà thôi.

Bạch Thanh thường ngày đối với nàng rất tin tưởng, nàng thuận miệng nói này nọ, vòng vo chuyển đi đề tài, Bạch Thanh tất nhiên sẽ không quan tâm nữa.

Nghĩ đến đây, trong mắt đầy nét khinh thường, rất nhanh dấu đi, cười nói:

-Mấy ngày gần đây, ta bận rộn chuyện của muội, ngày ngày không hề nhàn rỗi sao có thời gian mà đi Hoài Xa phường. Thật ra, ta thường đi, mua chút vải tơ lụa, cùng đồ trang sức cho muội muội thêm đồ cưới. Muội muội

https://thuviensach.vn

đừng nghe hạ nhân nói bậy mà hiểu lầm tẩu tử không tận tâm vì ngươi chuẩn bị hôn sự.

-A!!

Bạch Thanh kéo dài giọng, không để ý nàng ta nhắc đến hôn sự, chỉ hỏi tiếp:

-Ngươi xác định, hôm qua ngươi thật sự không có đi Hoài Xa phường?

-Hôm qua đi đâu. Ta tất nhiên nhớ rõ ràng.

Đồ thị trả lời chắc chắn, nhưng trong lòng có chút sợ hãi.

Dù sao nàng trong lòng có quỷ, thình lình bị người vạch trần, dù ngoài mặt tỏ ra trấn định, trong lòng cũng có chút sợ hãi, lo lắng chuyện một khi bị bại lộ, sẽ mang tiếng xấu.

Cũng may, người hỏi nàng là Bạch Thanh, rất dễ dàng lừa gạt. Nếu không nàng thật sự không biết nên làm cái gì mới tốt.

Nàng đã trả lời chắc chắn như thế, mà Bạch Thanh vẫn không tin tưởng, cười lạnh nói:

- Tẩu tẩu đã làm những gì.Chỉ sợ thật sự ngay cả chính tẩu cũng không nhớ rõ ràng lắm đi!

Nàng như vậy truy vấn, giọng điệu không như thường ngày thân cận, giọng nói sắc bén, mang theo ẩn ý, như thật sự biết chuyện gì.

Đồ thị lòng cực kì lo lắng, bổng giận tái mặt,tức giận nói:

- Muội muội hôm nay làm sao vậy? Bình thường cũng không quan tâm ta đi đâu, như thế nào hôm nay cứ truy hỏi, nói rồi ngươi vẫn không tin. Chẳng lẽ, muội lo lắng ta đi ra ngoài làm chuyện gì không thể gặp người?

https://thuviensach.vn

-Ngươi không phải làm chuyện gì không thể gặp người...

Lời này mới nói một nửa đã bị một tiếng lo lắng cắt đứt.

-Muội muội!

Thanh âm chưa dứt, liền thấy một nam tử bước nhanh vào trong phòng. Trên đầu cột ngọc quan, khuôn mặt như ngọc, đôi mắt sâu như đầm, này tuấn mĩ nam tử như từ tranh bước ra.

Khuôn mặt hắn đỏ ửng vì chạy quá nhanh, trên trán cũng lấm tấm vài giọt mồ hôi. Trong mắt hoàn toàn không có người khác,chạy thẳng đến bên giường nhìn Bạch Thanh trong mắt đầy lo lắng cùng đau lòng.

Người này, vừa nghe được tin Bạch Thanh tỉnh lại, liền vội vàng chạy tới thăm. Là Bạch gia " Ngọc lang" Bạch Triệt.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 9

- Ca ca, ca ca!!

Bạch Thanh nức nở gọi, không để ý cánh tay cùng đau đớn trên người, ngồi bật dậy hướng về phía hắn.

Nước mắt cũng theo này tiếng gọi mà rơi xuống, ánh mắt mông lung, nhìn chằm chằm hắn, thật lâu sau, cũng không ngừng được lệ.

Đây là giọng nói, là ngọc nhan rất thân quen với nàng, rõ ràng cách xa chỉ có mấy ngày, khi gặp lại đã là hai kiếp người.

Lâu đến nỗi, nàng đã nghĩ đến suốt cuộc đời cũng không thể gặp lại.

Nhưng thật may mắn, nàng còn có thể trở về, nàng vẫn còn có cơ hội, nhìn thấy người đau nàng, sủng nàng cả đời, cuối cùng bị nàng hại mất chức quan, tộc trừ tịch (Yul: nghĩa là xóa tên khỏi gia tộc, đuổi đi.), thê tử tái giá, chỉ có thể đem theo nhi tử rời đi tha hương.

[Gia tộc Bạch thị liền đem một nhà Bạch Tể Viễn rút khỏi tông tộc. Bạch Triệt vô lực phản kháng, đành phải niệm tổ phụ, tổ mẫu và mẫu thân hài cốt thiêu thành tro bụi. Tính cả phụ thân cùng muội muội Bạch Thanh tro cốt trộn vào nhau đem theo bên người cùng nhi nữ rời đi, không rõ tung tích. Từ nay kinh thành dân chúng không còn ai nhắc đến " ngọc lang" Bạch Triệt.]

Đây là hắn kết cục, cũng là Bạch gia kết cục.

https://thuviensach.vn

Mọi chuyện thành ra như thế, đều là tại nàng tạo nghiệt. Dù là nàng chết, vẫn không thể nhắm mắt, trong lòng vĩnh viễn mang áy náy.

" Ngọc lang" Bạch Triệt là Bạch gia kiêu ngạo, cũng là của nàng kiêu ngạo.

Hắn dung mạo xuất chúng, dáng vẻ đường đường chính chính, giơ tay nhất chân đều mang theo một cỗ sức quyến rũ.

Hắn văn có thể an dân, võ có thể định nước. Lúc tám tuổi được chọn làm thư đồng của thái tử, năm mười hai tuổi đỗ trạng nguyên gây chấn động khắp kinh thành. Năm mười lăm tuổi, đánh cược thua thái tử, bất đắc dĩ tham gia võ cử, một thanh trường kiếm, đánh khắp trường thi không có địch thủ, trở thành tân khoa võ trạng nguyên.

Trong thời gian ngắn, danh tiếng vang xa, ai mà không biết " Ngọc lang" của Bạch phủ. Khắp kinh thành, đúng là tìm không được vài người có thể so với hắn.

Chính là như vậy, một cái tuấn nhan như ngọc, nho nhã ôn hòa, khiến cho rất nhiều nữ tử ái mộ, ngay cả công chúa, quận chúa cũng muốn được hắn để ý. Bình thường đi ngoài đường phố, ngẫu nhiên một ánh mắt cũng khiến bao nữ tử không kiềm chế được mà mơ mộng.

Đồ thị được nàng giúp đỡ, thuận lợi gả vào Bạch gia, trở thành " Ngọc lang" thê tử,làm biết bao nhiêu người hâm mộ ghen tỵ.

Ai có thể ngờ được, nàng không những khinh thường" Ngọc lang" cũng không chịu quý trọng hắn. Lại còn mang lòng oán trách, tràn ngập hận ý.

Cuối cùng, còn nhẫn tâm ngoan tuyệt bỏ rơi hắn.

Quả thật, đáng hận đến cực điểm.

https://thuviensach.vn

#####

Nhìn muội muội thường ngày hoạt bát vui vẻ, suốt ngày chạy tới chạy lui,không ngồi yên một chổ. Lúc này lại nhu nhược khóc lóc thương tâm, Bạch Triệt trong lòng đau thành một đoàn, liếc ánh mắt nhìn thê tử, ý bảo nàng lui xuống, còn mình thì tiến tới, nhẹ nhàng vì nàng lau lệ, giọng nói ôn nhu dụ dỗ hỏi:

- Muội muội làm sao vậy? Hay là cánh tay đau đớn khó chịu? Ngươi chịu khó chịu đựng một chút, ca ca cho người mời thái y đến, cấp cho ngươi dược giảm đau, có được không?

Nói xong, liền xoay người muốn rời đi.

Bạch Thanh vội vàng đưa tay kéo hắn lại, hành động này khiến vết thương trên tay đau nhói, làm nàng hô đau một tiếng.

Bạch Triệt bị nàng giữ chặt, nào dám đi nữa, đành ngồi xuống bên cạnh, vừa dụ dỗ vừa khuyên, hi vọng Bạch Thanh nghe lời mà an an ổn ổn dưỡng thương, đừng tự làm chính mình bị thương nữa.

Bạch Thanh trong lòng tràn đầy hối hận, sau khi thấy huynh trưởng, lại càng cảm thấy ủy khuất, cộng thêm đau đớn trên người nên cứ khóc mãi không ngừng.

Bạch Triệt ôm nàng vào trong lòng, có chút dở khóc dở cười, như dỗ dành tiểu hài đồng ba tuổi, vỗ nhẹ lưng nàng, nhỏ giọng ngâm khúc ca dao nàng thích, dụ dỗ nàng ngủ.

Đồ thị đứng một bên, nãy giờ bị coi như người vô hình. Nhìn về phía huynh muội Bạch Triệt, mặc dù đã cực lực che giấu, vẫn không có cách nào che giấu được phẫn nộ cùng ghen tỵ

https://thuviensach.vn

Nàng nắm chặt tay, móng tay dài đâm mạnh vào da thịt đến chảy máu, mà nàng như không hề cảm thấy đau đớn.

Dù máu đã thấm một ít vào khăn tay, nàng vẫn chưa từng phát giác.

[chính là như vậy, chính là như vậy!]

Đồ thị trong lòng nghiến răng nghiến lợi, nàng quả thực rất hận, rất muốn rất muốn đem Bạch Thanh kéo ra xa, ra khỏi ôm ấp của trượng phu, đẩy nàng tránh xa hắn.

Nhưng nàng không làm được, điều duy nhất nàng có thể làm, chính là chịu đựng, chịu đựng...

Lần nào cũng như vậy, chỉ cần có Bạch Thanh,dù ở bất cứ đâu, trong mắt Bạch Triệt sẽ hoàn toàn không có người khác.

Nàng là thê tửcũng là nữ nhân duy nhất của hắn, nhưng đối với hắn, nàng lại không bằng Bạch Thanh.

Nàng chỉ có thể đứng phía xa nhìn phu quân của nàng, nhìn người nàng cả đời dựa vào, đem tất cả sự quan tâm chú ý đặt trên người nữ nhân khác.

Cho dù đó là muội muội ruột thịt, nàng vẫn không chịu được.

Nàng ở Bạch gia, khác gì trò cười.

Cưới nàng, chỉ vì nàng là bạn khuê phòng của Bạch Thanh.

Nàng ngoài mặt là thiếu phu nhân, đương gia chủ mẫu, coi quản việc trong phủ.

Nhưng thật ra, hắn cưới nàng vì muốn cho muội muội hắn một người nhũ mẫu, quan tâm chăm sóc muội muội hắn.

https://thuviensach.vn

Sau khi thành thân, hắn chỉ yêu cầu nàng duy nhất một điều. Đó là, bất cứ chổ nào,khi nào, mặc kệ là loại tình huống gì, đều muốn nàng toàn tâm toàn ý chiếu cố thật tốt muội muội của hắn.

Thật là châm chọc!

######

Những điều nàng nghĩ, thật ra cũng là ý nghĩ của phụ tử Bạch gia, bọn họ đồng ý để nàng vào cửa, đúng là vì quan hệ của nàng và Bạch Thanh.

Bạch gia không có chủ mẫu, Bạch Thanh không có mẫu thân, bọn họ thương tiếc nàng, chỉ cần là nguyện vọng của nàng, bọn họ sẽ tận lực thỏa mãn.

Nàng bằng hữu tốt nhất là Đồ thị Đồ Giải Ngữ, nàng hi vọng Đồ thị gả vào Bạch phủ, Phụ tử Bạch Triệt dù không muốn cũng không nhẫn tâm cự tuyệt nàng.

Bạch Thanh xưa nay tính tình ương bướng kiêu ngạo, đắc tội rất nhiều người, các tiểu thư danh môn khuê các đều chướng mắt nàng, không muốn cùng nàng lui tới.

Khắp kinh thành, tìm lòi mắt (Yul: ta chém) cũng tìm không được vài người không thù nàng, có thể sống hòa thuận với nàng.

Bất quá, nàng cũng có một chổ tốt, chính là đối với người nàng vừa ý đều là thật tâm đối đãi, mà nàng lại vừa ý Đồ thị muốn nàng ta làm tẩu tử, nếu là người nàng vừa lòng thì sẽ không có chuyện bất hòa, sẽ hòa thuận mà sống chung.

Hơn nữa, trời thì mưa gió thất thường, người thì sớm chiều họa phúc, nếu một ngày nào đó hai phụ tử bọn họ xảy ra chuyện, ít nhất còn có người chiếu cố nàng, che chở nàng.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, trời không chìu lòng người, bất luận là vì muốn cứu Đồ thị khỏi bị "phụ thân ép buộc" hay vì muốn cưới bạn khuê phòng thân thiết của muội muội làm thê tử, cũng chỉ là muốn có thêm nhiều người, chiếu cố giúp đỡ muội muội ngốc của chính mình.

Bạch Triệt lại chưa từng nghĩ đến, tâm tư của Đồ thị, từ lúc nàng ta gả vào Bạch phủ, thấy rõ ràng Bạch gia làm việc gì tất cả cũng vì ý nguyện của Bạch Thanh, thì nàng ta đã thay đổi.

Nàng không còn hâm mộ Bạch Thanh có được sự sủng ái của phụ thân và huynh trưởng, nàng cũng không còn đau lòng Bạch Thanh tuổi còn nhỏ đã mất mẫu thân.

Trong lòng nàng chỉ nghĩ,mọi chuyện này nọ Bạch Thanh có được đều là của nàng, nàng là bị Bạch Thanh cướp đoạt.

Một năm này, lòng nàng luôn tràn ngập ghen tỵ cùng căm phẫn, đã sớm đem tình cảm bao nhiêu năm thân thiết với Bạch Thanh vứt bỏ sạch sẽ.

Như lúc này, nhìn Bạch Thanh mảnh mai vô lực nhắm mắt nằm ngủ trong lòng phu quân nàng, lại nhìn phu quân nàng cẩn thận nâng tay vì nàng(BT) lau lệ, trên mặt đầy nét đau sủng yêu thương, nàng(ĐT) cắn chặt răng, hận không thể ăn tươi nuốt sống nàng (BT)cho hả giận.

Ánh mắt tràn đầy căm phẫn hận ý,nhìn chằm chằm vào Bạch Thanh.

Bạch Thanh đang mơ màng ngủ, chợt cảm giác có một cỗ hàn ý lạnh thấu xương hướng về phía mình, nàng từ trong lòng Bạch Triệt ngẩn đầu,mở mắt,nhìn hướng Đồ thị đang đứng.

Đồ thị căm phẫn nhìn Bạch Thanh, thấy nàng mở mắt, liền thu hồi hận ý, khẽ mỉm cười, đau lòng nói với Bạch Triệt:

https://thuviensach.vn

-Phu quân hãy để cho muội muội nằm nghỉ trên giường đi! Xe ngựa xảy ra chuyện, muội muội trên người bị thương tổn không ít, ngươi như vậy ôm nàng, nàng sẽ không thoãi mái.

Xem kìa, muội ấy mới vừa ngủ liền bị đau mà tỉnh, thật đáng thương!

Nàng nói lời nào cũng là vì mình suy nghĩ, thật đúng là một người tẩu tẩu tốt, còn người mới vừa rồi chừng mắt Bạch Thanh, hoàn toàn không phải là nàng.

Đổi sắc mặt thật nhanh, Bạch Thanh nhìn thấy thế là đủ rồi.

Hắn cúi đầu, nhìn thấy Bạch Thanh ánh mắt mơ mơ màng màng, lại nghĩ là mình làm đau nàng, nên nàng mới tỉnh ngủ.

Trong lòng cảm thấy áy náy, hắn cẩn thận để Bạch Thanh nằm lại bên giường, xoa nhẹ đầu nàng, giọng tự trách nói:

-Là ca ca không tốt! Không cẩn thận làm đau muội muội đi! Ngoan ngoãn, nhắm mắt lại, nghĩ ngơi một lát, ca ca ở trong đây nhìn muội.

-Không cần!

Bạch Thanh liền nói. Mặc dù biết huynh trưởng sợ làm mình bị đau đớn, nên mới để mình xuống, nhưng không như lời Đồ thị vừa nói, nàng liền cảm thấy bất mãn nói:

-Muội đã ngủ nhiều như vậy, ca ca còn muốn muội ngủ đến chết sao?

- Nói bậy, nói bậy!

Bạch Triệt vội vàng đưa tay che miệng nàng lại, cho đến khi nàng tỏ vẻ không nói bậy nữa mới buông tay, giọng oán trách:

- Chết cái gì, không được nói bậy nói bạ, mau ngủ đi

https://thuviensach.vn

- Ca ca ngươi khi nào lại dông dài như vậy?

Chẳng lẽ học theo Đồ thị? Bạch Thanh ngước mắt, liếc nhìn về phía Đồ thị đang diễn vai hiền thê sau lưng Bạch Triệt.

Đồ thị đang dịu dàng cười, nhìn thấy Bạch Thanh trừng mắt liếc mình, nàng chút nữa đã không ức chế được mà nổi giận.

Chớp mắt một cái, nàng liền bình tĩnh, nhìn Bạch Thanh nở nụ cười.

Sau đó, nhẹ nhàng nâng tay, cầm khăn tay nhẹ nhàng lau trên vai Bạch Triệt, như lau cái gì đó dơ bẩn.

Bạch Thanh tức giận trợn mắt. Chổ đó, rõ ràng là chổ nàng mới vừa rồi dựa vào.

-Muội muội làm sao vậy?

Bạch Triệt con mắt khẽ nheo lại, khóe môi hơi cong lộ ra một chút vui mừng, nhợt nhạt cười.Liền phát hiện Bạch Thanh tức giận, nét mặt liền khẩn trương lo lắng.

- Muội không sao!

Bạch Thanh có chút tức giận, liếc mắt nhìn Bạch Triệt,trong mắt hàm chứa ý tứ “Chỉ tiếc rèn sắt không thành thép”. Nhưng trong đó lại càng nhiều áy náy cùng bất an.

Ca ca kiếp trước đối với Đồ thị rất tốt, bất luận là nàng năm lần bảy lượt đuổi đi thị nữ trong Hạm Đạm viện, hay là đã sáu năm vẫn chưa sinh con. hắn đều chưa bao giờ nói gì nàng hay oán trách nàng.

Lúc trước, nàng còn khuyên huynh trưởng đối thật tốt với nàng ta, khuyên hắn hãy hiểu cho nàng, thương tiếc nàng.

https://thuviensach.vn

Nhưng hôm nay, lại thấy hắn nghe lời nàng, lúc nào cũng coi nàng quan trọng nhất.

Lúc trước, nàng tự nhiên quyết định hôn sự của huynh trưởng, cũng chưa để hai người ra quyết định, nàng liền gom họ thành một đôi, cuối cùng mới tạo ra kết cục như vậy.

Hôm nay, nàng lại chưa hỏi ý huynh trưởng, đã muốn tách bọn họ, có phải hay không có điểm rất quá đáng?

Nên làm cái gì trước? Nàng có phải hay không nên hỏi hắn. Hỏi hắn rốt cuộc nghĩ như thế nào?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Nghĩ là làm,tính tình Bạch Thanh xưa nay đều là như vậy. Cho dù nàng chết đi sống lại, vẫn không thay đổi được.

Chỉ là, nàng còn chưa kịp hỏi ý huynh trưởng, bên ngoài có một người tiến vào, hấp dẫn hết mọi chú ý của nàng.

Vừa thấy người này, Bạch Thanh nhịn không được lại rơi lệ lần nữa.

Nâng người lên, mở rộng hai tay bộ dáng như cầu" ôm ta một cái" giọng nói run rẩy:

- Phụ thân!!!

Này một tiếng gọi, quả thật rất bất ngờ, trầm bổng...

Trán Đồ thị giật giật một cái, khóe môi run rẩy.

Lớn như vậy, còn có thể bám phụ thân như vậy sao? Vừa thấy mặt, muốn ôm liền ôm như vậy sao? Không biết kiêng kị sao?

Nam nữ bảy tuổi đã không được ngồi cùng bàn, Bạch gia làm việc, thật quá khác người.

Khi Đồ thị tức giận bất bình so sánh, Bạch Tể Viễn nghe thấy nữ nhi nũng nịu gọi, vẻ mặt không khỏi nhu hòa một chút, nhưng rất nhanh lại trầm xuống, chậm rãi đi vào, giọng lạnh nhạt:

https://thuviensach.vn

-Như thế nào? Trên người còn đau phải không?

Giọng nói lạnh lùng, nhưng cũng không che đậy được quan tâm trong lời nói.

- Đau!!!

Mười mấy năm nay,Bạch Thanh sớm quen với việc phụ thân,che giấu tình cảm yêu thương quan tâm mình, dưới bộ dáng uy nghiêm, sắc mặt lạnh lùng.

Nên nàng một chút cũng không để ý phụ thân mặt lạnh uy nghiêm, lại ngựa quen đường cũ,vẫn luôn làm nũng.

Nói xong, lại như không quan tâm, nghiêng người liền nhào về phía hắn đang đứng cách giường nàng hai bước, một chút cũng không lo lắng mình sẽ bị ngã xuống đất, động vào vết thương trên tay bị gãy kia.

Phụ thân mới không để cho nàng bị té ngã đâu.

Đúng như vậy, Bạch Tể Viễn thấy nữ nhi sắp té ngã, chân liền bước nhanh đến, vững vàng ôm nàng vào trong ngực, giọng vừa lo sợ lại vừa trách mắng:

- Đã bị thương thành như vậy, còn không chịu an phận một chút, nếu bị ngã xuống giường, đau còn không phải là bản thân ngươi.

Lại trừng mắt, liếc nhìn nhi tử đang đứng coi kịch vui, thẹn quá hóa giận quát:

- Ngươi còn cười, cũng không ngó chừng muội muội ngươi một chút, nàng ngã xuống mà bị gì, coi ta như thế nào mà tìm ngươi tính sổ.

Này rõ ràng là thiên vị, giận chó đánh mèo. Đồ thị tức giận đến nghiến răng, lại không dám mở miệng phản bác.

https://thuviensach.vn

Người ta là huynh muội phụ tử, một người nguyện đánh, một người nguyện đau (Yul: ta rất muốn nói kẻ hát người múa... mà sợ k đúng ý nghĩa câu....ta khổ lắm r).

Lúc đầu, nàng còn thay phu quân cãi lại, nàng hảo ý lại không chiếm được gì tốt, còn làm trượng phu chán ghét, quả thực làm khó nàng.

Nay nàng đã biết, mặc bọn họ nói cái gì, nàng cũng không mở miệng, một lòng đứng xem.

Không ngoài suy đoán của nàng, Bạch Triệt sớm đã quen việc phụ thân thiên vị, hay giận chó đánh mèo.

Nghe vậy, liền xua tay, liên tục nhận sai, giọng nói giả bộ ghen tỵ:

- Đúng, đúng, đúng, là lỗi của nhi tử, đã không chăm sóc tốt cho muội muội. Haiz!..Ai kêu muội muội trong lòng phụ thân còn quan trọng hơn ta đâu.

Bạch Thanh nằm trong lòng phụ thân, cảm thụ hơi ấm trên người hắn, đầu cọ cọ vào hõm vai lau khô nước mắt.

Sau đó, nheo mắt mỉm cười, nhìn ca ca diễn trò, trong lòng cảm thấy thật hạnh phúc.

Đây là phụ thân, huynh trưởng của nàng. Sủng nàng yêu thương nàng, coi nàng như bảo bối nâng niu trong tay mà nuông chiều nàng cả đời.

Kiếp trước, phụ thân qua đời vì đau đớn buồn bực do cái chết của nàng.

Huynh trưởng bởi vì nàng mà phải bỏ xứ đi tha hương.

Nhưng mà, bọn họ chưa từng nói một câu trách cứ hay có ý oán trách gì nàng, cho dù, họ biết nàng không tốt, làm rất nhiều việc xấu.

https://thuviensach.vn

Trừ bọn họ ra, trên đời này không thể tìm được người nào, có thể yêu thương nàng, sủng ái nàng, bao dung nàng bằng họ.

Chỉ là, kiếp trước nàng không nhận ra, cũng không quý trọng họ.

Vì Viên Mậu Lâm, nàng lần lượt phản kháng bọn họ an bài, còn nói ra những lời làm bọn họ đau lòng, lại làm những việc tổn thương bọn họ.

Nghĩ đến đây, Bạch Thanh lại nhịn không được, nước mắt rưng rưng, giọng tràn đầy áy náy, tuyệt vọng:

- Phụ thân, thực xin lỗi!!! Ca ca thực xin lỗi!!

Bạch Tể Viễn không hiểu như thế nào mà nữ nhi đột nhiên lại mở miệng xin lỗi, ngay cả uy nghiêm trên mặt cũng không kịp duy trì, dịu giọng, trấn an hỏi:

-Làm sao vậy? Đây là sao?

Bạch Thanh lắc đầu, khóc thút thít, không chịu trả lời.

Nàng làm sao dám nói ra chân tướng, chuyện khó có người tin. Chỉ sợ phụ thân luôn sủng ái yêu thương nàng cũng không tin được lời nàng.

Chết đi sống lại! Loại chuyện như vậy, nếu không phải do nàng đích thân trải nghiệm, chỉ sợ cả nàng cũng chỉ xem như nghe một câu chuyện xưa. Càng không phải nói đến việc bọn họ chỉ là nhân vật được người ta sáng tác thành quyển sách.

Ông trời, thật là trêu người.

####

Phụ tử Bạch Triệt trong lòng cực kì lo lắng, trước giờ tính tình Bạch Thanh vui vẻ hoạt bát, rất ít thấy nàng nước mắt ràn rụa.

https://thuviensach.vn

Đối mặt với Bạch Thanh nhu nhược khóc lóc như vậy, bọn họ thật sự là luống cuống tay chân không biết làm sao.

Lúc này, Đồ thị liền đoán trước khi nàng đến Thiên Nhược chắc chắn đã nói cho Bạch Thanh hôn sự nàng bị chậm trễ.

Nàng(BT) đại khái là muốn lợi dụng việc bị thương mà khóc lóc nhu nhược cầu phụ thân, huynh trưởng thương tiếc nàng, mà chấp nhận yêu cầu của nàng mà thôi.

Dù sao đối với chuyện Bạch Thanh sớm gả đi,nàng mừng còn không kịp, giúp nàng ta một chút cũng tốt, không đợi ai lên tiếng hỏi nàng liền mở miệng thăm dò:

-Phụ thân, tướng công có phải muội muội biết hôn sự bị chậm trễ, nên mới như vậy thương tâm khổ sở?

Này một câu nhắc nhỡ,phụ tử Bạch Triệt liền giật mình suy nghĩ,lúc sau, khuôn mặt trở lên khó coi.

Bị thương nặng như vậy, còn đối với nam nhân kia nhớ mãi không quên. Thậm chí, dưỡng thương vài ngày cũng không đợi được, liền khẩn cấp muốn xuất giá sao? Người nọ, đối với nàng quan trọng vậy sao?

Đáng tiếc, việc yêu thương nàng, dung túng nàng đã thành thói quen. Mặc dù, trong lòng rất tức giận khó chịu, vẫn không đành lòng thấy nàng khóc.

Lúc này, Bạch Tể Viễn đang làm ra vẻ nghiêm khắc liền đầu hàng, có chút phẫn nộ vỗ nhẹ lưng nàng, giọng ôn nhu khuyên nhũ:

- Được rồi, được rồi, tiểu tổ tông đừng khóc nữa. Phụ thân không phản đối hôn sự của ngươi, cũng không làm chậm trễ, ngươi ngoan ngoãn dưỡng

https://thuviensach.vn

thương, phụ thân đi cầu hoàng thượng, ngày mai đúng hạn cử hành hôn lễ cho các ngươi, được không?

- Không cần!

Bạch Thanh đã trãi qua cái chết, liền biết được hết mọi chuyện, sau đó lại sống lại, trong lòng nàng lúc nào cũng thấp thoảng lo âu sợ hãi.

Nàng vì muốn chậm trể hôn sự, không tiếc làm bị thương chính bản thân mình.

Cố tình, đúng lúc nàng vừa tỉnh lại, liền thấy hai người kiếp trước tổn thương nàng, hãm hại nàng, giết nàng.

Nàng chỉ có thể đem tất cả nhịn xuống đè nén thật sâu trong lòng. Bởi vì, rất nhiều chuyện chưa xảy ra, nàng không thể làm gì hay biểu hiện gì khác.

Thấy phụ thân, huynh trưởng đau sủng nàng. Nàng thật muốn nói cho bọn họ biết nàng như thế nào tổn thương đau khổ, nàng như thế nào hối hận tự trách, nhưng nàng không thể.

Nàng chỉ đành phải hàm hồ nhận sai, bi thương khóc lóc, lại trở thành cái cớ để con tiện nhân Đồ thị kia nói lời hàm hồ để bọn họ hiểu lầm ý nàng, muốn phá hư cục diện nàng vất vả tạo lên.

Nghe lời phụ thân nói, nàng trong lòng đầy lo lắng cùng phẫn nộ, dùng sức lắc đầu, nói năng lộn xộn la to:

-Ta không cần, không cần gả cho hắn, không cần. Phụ thân, nữ nhi không cần! Không cần thành thân có được không? Có được không?

Nàng thật sự không cần, không cần một lần nữa trải qua cuộc sống như vậy, ngày ngày bị người chữi mắng đâm chọt. Không cần bị hại phải sinh

https://thuviensach.vn

non, làm cả đời không thể có đứa nhỏ, không cần gặp lại Tô Mai, bị nàng tính kế, cả đời không thể yên vui.

Lại càng không cần bị oan uổn thiêu hủy kho lúa dùng để cứu giúp dân chúng hoạn nạn mà mang danh độc phụ, bị hoàng thượng ban rượu độc, bị tẩu tử giết chết.

Nàng không muốn một lần nữa phải chết như vậy, loại thống khổ đau đớn khi hít thở không thông, cảm giác được hơi thở càng lúc càng mong manh,thật khó chịu, thật sự rất khó chịu...

Vô lực ngồi co rút ở trên giường, Bạch Thanh cuộn người mảnh mai run rẩy, trên mặt nước mắt như mưa, lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, sợ hãi không thôi.

Tay nàng gắt gao nắm chặt tay phụ thân, như dùng hết sức lực toàn thân, khiến các đầu ngón tay trắng bệch.

Chổ bị thương trên cánh tay, bắt đầu chảy máu, thấm đỏ miếng vải băng bó. Nàng như không cảm giác được chút đau đớn nào, chết cũng không chịu buông tay.

Cảm nhận được toàn thân nữ nhi đầy ý đau thương tuyệt vọng, Bạch Tể Viễn nhịn không được nhíu mày.

Đến am Huyền Từ ở có hai ngày, lúc về còn bị thương đến hôn mê, như thế nào lại biến thành như vậy? Chẳng lẽ, nàng ở bên ngoài gặp phải chuyện gì mà hắn chưa biết sao?

Vốn là không đợi được, muốn khẩn cấp mau mau gả đi. Như thế nào bây giờ lại đột nhiên sợ hãi việc thành thân.

Chẳng lẽ, tên tiểu tử Viên Mậu Lâm kia đã làm chuyện gì có lỗi với nữ nhi? Phẫn nộ cùng tức giận bốc lên hừng hực, hận không thể lập tức ra ngoài tìm hắn tính sổ giúp nữ nhi hả giận.

https://thuviensach.vn

Mắt nhìn thấy vết thương trên cánh tay đang chảy máu, tức giận liền hóa thành đau lòng, vội vàng nói:

-Đây là thế nào? Đây là thế nào? Mau mau đi thỉnh thái y đến.

- Để con đi!!!

Đương nhiên Bạch Triệt thấy được vết thương của muội muội, nghe phụ thân phân phó, liền chạy ra ngoài cửa.

Tình thế cấp bách, liền sử dụng khinh công, trong chớp mắt liền biến mất.

Đồ thị dùng tay đưa lên, ngăn lời muốn nói sắp ra khỏi miệng.

Hai tay nắm chặt, cắn chặt răng, nhìn chằm chằm Bạch Thanh đang như người mê sảng khóc lóc hô to:

- Không cần, không cần gả.

Liền rũ mắt, lặng lẽ lui ra ngoài.

Có phụ tử Bạch Triệt ở đây, nàng không thể nói gì hay làm gì. Mặc dù hắn cưới nàng với mục đích là chiếu cố chăm sóc muội muội hắn, nhưng hai người bọn họ đối với nàng vẫn có một chút phòng bị, sẽ không hoàn toàn tin tưởng nàng giao phó cho nàng.

Nếu đã như vậy, nàng cần gì phải đứng đây nhìn, lưu lại nơi này làm gì đâu?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Khóc lóc một hồi lâu. Sau khi được phụ thân trấn an, nàng liền nhắm mắt ngủ, khóe mắt vẫn còn ẩn ẩn nước mắt, nhìn đúng là bộ dáng đáng thương tội nghiệp.

Mặc dù, cánh tay bị thương làm nàng đau đớn, lại vẫn như cũ gắt gao nắm chặt tay áo phụ thân, như thế nào cũng không chịu buông ra.

Làm như, phải như vậy nàng mới yên tâm, như vậy mới an ủi tâm tình đang lo lắng sợ hãi của nàng.

Bạch Tể Viễn sợ mình cử động sẽ làm bị thương nàng, nên cũng không dám đẩy tay nàng ra.

Thấy nàng cuộn người lại, giống như ngủ không được thoải mái, liền cẩn thận sửa lại chăn nệm, đem nàng an bài thật tốt.

Xong việc, mới ngồi xuống giường theo phía cánh tay nàng đang nắm chặt tay áo hắn, thu hồi vẻ mặt uy nghiêm thay vào đó là nét nhu hòa nhìn nữ nhi đang ngủ say.

Nàng giống như gặp phải chuyện gì rất đáng sợ, mặc dù đã ngủ rất say, lại vẫn cứ nhíu chặt mày,bộ dáng như lo lắng bất an.

Trong lòng hắn liền đau nhói, nâng tay kia nhu nhu trán nàng vuốt ve lông mày nàng, cố gắng đánh tan những phiền não của nàng.

https://thuviensach.vn

Đây là nhi nữ là bảo bối hắn nâng niu trong tay suốt mười lăm năm! Rốt cuộc đã gặp phải chuyện gì, mới khiến cho nữ nhi trước đây không buồn không lo lại biến thành cái dạng này?

Cố gắng nhớ lại lúc nhũ mẫu của nữ nhi kể lại mọi chuyện, hắn thủy chung không tìm được chuyện gì đã xảy ra, hắn đã suy nghĩ mọi việc rất nhìu lần nhưng đều không có đáp án.

Tính tình nữ nhi như thế nào, hắn đều hiểu rõ như lòng bàn tay.

Bình thường,chỉ cần hỏi nàng một hai câu liền biết được trong lòng nàng đang nghĩ gì, vì chuyện gì mà khó chịu.

Mặc dù,hắn thường xuyên nghiêm mặt với nàng,ngày ngày vẫn dạy dỗ nàng. Mà nàng làm như biết rõ hắn sủng ái nàng, nên cho đến bây giờ vẫn không sợ hắn.

Nàng ở bên ngoài gặp chuyện gì, trong lòng nàng nghĩ cái gì, cho đến tận bây giờ,nàng đều sẽ nói cho hắn biết đầu tiên. Sẽ không giấu diếm hắn điều gì, tất cả đều nói ra hết.

Nhưng nàng hôm nay, như thế nào lại khóc lóc om xòm, nói năng lộn xộn. Dù hắn cố gắng thăm dò hỏi thử chuyện gì, nàng đều lắc đầu, bi thương khóc lóc, giọng tràn đầy áy náy: "thực xin lỗi" nói xong làm thế nào cũng không chịu nói cho hắn biết rốt cuộc nàng đã xảy ra chuyện gì.

Hôn sự này, hắn vẫn luôn luôn phản đối, cũng vì muốn tốt cho nàng, không muốn nàng bị tổn thương.

Nhưng cuối cùng, lại để nữ nhi xa cách hắn. Bạch Tể Viễn thở dài,trong lòng có chút đau sót.

Khi hắn còn chưa có nhận ra,thì nữ nhi đã trưởng thành. Liền bất chi bất giác đối với nam nhân khác ái mộ,một lòng muốn gả ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Viên Mậu Lâm không tốt, hắn không phải thật lòng yêu thương nàng, trong lòng đầy rẩy những âm mưu tính kế,người như vậy hắn liền kiên quyết phản đối.

Hắn hiểu rõ, nữ nhi không thể vĩnh viễn ở lại trong nhà, sẽ không ở bên cạnh hắn mãi.

Dù không phải là Viên Mậu Lâm, nàng vẫn sẽ gả cho người khác. Cùng người nọ tạo ra một gia đình mới, nàng sẽ sinh con, sẽ làm mẫu thân.

Nàng sẽ không giống lúc trước,ngày ngày chỉ biết dựa vào hắn, cũng sẽ không làm nũng với hắn giả vờ ngoan ngoãn như lúc nhỏ.

Sau này, nàng gặp phải chuyện gì, sợ là sẽ không giống như trước kia, hay tìm hắn, nói mọi chuyện cho hắn biết, rồi cầu xin hắn giúp đỡ.

Lúc đó, sẽ có người vì nàng ra mặt bảo vệ, vì nàng giải quyết mọi chuyện.

Nữ nhi lớn lên đều phải xuất giá, việc này thật làm người ta chán ghét. Nếu giống như nhi tử,cưới người đem về nhà, như vậy mới tốt.

Đợi chút, hắn như thế nào lại quên,đã không muốn nữ nhi lập gia đình rời xa mình, thì mình có thể kén rể cho nàng a!

Bạch Tể Viễn hai mắt sáng ngời, phương pháp này thật tốt.

Phụ mẫu của tên tiểu tử Viên Mậu Lâm đều đã mất. Hắn nếu như đáp ứng vào Bạch phủ ở rể, thì hắn(BTV) sẽ giống như trước đây bảo vệ thật tốt nữ nhi, không cần ngày ngày lo lắng nàng gả ra ngoài bị khi dễ, chịu khổ sở.

Việc này,vừa có thể thỏa mãn ý nghĩ không muốn nữ nhi gả ra ngoài, lại có thể toại nguyện nữ nhi cùng người trong lòng ở chung một chổ.

https://thuviensach.vn

Quả thật là vẹn cả đôi đường, là một biện pháp thật tốt!

Nghĩ đến đây, hắn thiếu chút nữa liền muốn đánh thức nữ nhi dậy, cùng nàng thương lượng. Nhìn thấy Bạch Thanh khuôn mặt trắng bệch mệt mỏi,vẫn còn lưu lại vài giọt lệ, nên ngượng ngùng im lặng.

Dù sao nàng cũng nói là không muốn gả, lại nhìn nàng thật sự không muốn, trước cứ để yên vậy sau này nói cũng không sao.

#####

Bạch Thanh ngủ một giấc đến nửa ngày mới tỉnh lại, khi nàng tỉnh giấc ngoài cửa sổ đã tối đen, trong phòng cũng đã đốt thêm đèn.

Hai tay đau ê ẩm, trên mặt đã khô nước mắt, hai mắt lại sưng to muốn mở không nổi. Toàn thân đều cảm thấy khó chịu, không thoải mái, trong lòng liền bực bội.

Nàng còn chưa kịp nổi giận, bên giường truyền đến giọng nói nhu hòa của phụ thân:

-Đã tỉnh! Thiên Nhược, tiểu thư đã tỉnh, ngươi đi phòng bếp truyền lệnh, mau dọn đồ ăn, nhanh chân lên.

-Phụ thân!!

Bạch Thanh có chút ngạc nhiên, mừng rỡ nói:

- Phụ thân vẫn còn ở đây a!

Nhìn khuôn mặt nữ nhi tràn đầy nét vui mừng, Bạch Tể Viễn trong lòng liền cảm thấy an ủi, nữ nhi thật giống như đã quên mất, hai ngày trước đây, vì mình phản đối hôn sự, nàng cực kì bất mãn, cùng hắn chiến tranh lạnh.

https://thuviensach.vn

Bây giờ,giống như không hề có chuyện gì xảy ra, lại giống như trước kia, thích kề cận hắn, đương nhiên hắn cũng sẽ không nhắc lại chuyện kia làm cho nàng nhớ đến.

Lúc này, thu lại vẻ nghiêm nghị thường ngày, đưa tay lên nhẹ nhàng vuốt đầu nàng,giọng trêu đùa:

-Ngươi vừa khóc vừa nháo lại không chịu buông tay, ta làm sao có thể rời đi đây! Mau chút đứng lên đi, ta cùng ngươi dùng cơm.

Bạch Thanh làm nũng nói:

-Tay đau, Phụ thân người đút nữ nhi ăn cơm.

Phụ thân là chổ dựa vững chắc, nàng đương nhiên phải giữ lấy, bất quá nàng nói tay đau,thật ra cũng không phải giả vờ.

Cho dù là ai bị té gãy tay, lại liều mạng chống tay đứng dậy, còn níu kéo người không buông, này không muốn đau cũng không được.

Bạch Tể Viễn vừa giận vừa vui, vuốt nhẹ mũi của nàng, cười nói:

-Lúc này mới biết đau, buổi chiều, lúc đó như thế nào lại không nghĩ sẽ đau? Ngươi đã lớn như vậy, còn cầu mong ngày ngày phụ thân quan tâm ngươi, ngươi có biết xấu hổ hay không xấu hổ.

- Mới không xấu hổ đâu! Phụ thân không phải đã nói, nữ nhi là bảo bối của người,nên người sẽ yêu thương ta cả đời, phải không?

Lời này, hoàn toàn hợp tình hợp lý, dù trên mặt xấu hổ, trong lòng lại tràn đầy cảm động cùng áy náy.

Phụ thân thật sự tuân thủ lời hứa,yêu thương nàng, bảo vệ nàng cả đời.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng chẳng những mất đi thành tựu cả đời, mà ngay cả mạng cũng không còn.

Kiếp này,nàng sẽ không để hắn vì nàng mà ngày đêm lo lắng. Nàng muốn hiếu thuận hắn, vì cái nhà này mà bỏ ra công sức.

-Đứa nhỏ này!

Bạch Tể Viễn bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng vẫn theo ý Bạch Thanh, cẩn thận đút nàng từng muỗng cẩn trọng tỉ mỉ làm bọn hạ nhân trong lòng cũng cảm thấy ấm áp.

Ăn cơm xong, phân phó bọn hạ nhân giúp nàng thay y phục, sau đó kêu người đỡ nàng đi lanh quanh sân tản bộ tiêu thực.

Bạch gia xưa nay vẫn duy trì thói quen" sau khi ăn xong phải chăm chạy bộ" Bạch Thanh muốn nhân cơ hội này, đi tây phòng thăm Thanh Ca.

Nhìn sắc trời không còn sớm, liền từ chối không cho phụ thân đi cùng, khuyên phụ thân mau về viện nghĩ ngơi.

#####

Thanh Ca tỉnh lại còn sớm hơn Bạch Thanh, nàng tuổi đã lớn, xương cốt cũng khỏe mạnh hơn so với Bạch Thanh, mà nàng chỉ bị thương bắp chân, đại phu lại nói nếu không dưỡng thương tốt, bồi bổ thân mình, khả năng bị tàn tật rất cao.

Thật ra, trong lòng Thanh Ca, chỉ cần tiểu thư không sao, dù mình phải chết cũng đáng giá, làm sao còn e ngại một chút thương tổn đâu!

Nhưng nàng cũng thật sự sợ mình sẽ bị tàn tật ở chân, dựa theo quy cũ ở Bạch phủ,nàng đã không thể ở lại nội viện hầu hạ tiểu thư.

https://thuviensach.vn

Từ lúc bắt đầu vào phủ học quy củ, nàng liền đi theo bên người hầu hạ tiểu thư, đời này, nàng không muốn rời đi.

Mặc dù,nàng rất lo lắng thương thế của tiểu thư, nhưng vẫn phải cố nén ý định muốn đi thăm, ngoan ngoãn nằm im trong phòng dưỡng thương.

Nhưng nàng có nằm mơ cũng không bao giờ nghĩ đến, kẻ trước đây không tim không phổi, luôn thiên vị Thiên Nhược là tiểu thư nhà nàng, dù đang bị thương vẫn đến tây phòng thăm nàng.

Lúc này, nàng liền nhịn không được mà cảm thấy chóp mũi chua sót, hốc mắt nóng lên.

Bạch Thanh thấy Thanh Ca đôi mắt phiến hồng như sắp khóc, trong lòng rất khó chịu nói:

-Rất đau sao?

Là do nàng ích kỷ,muốn lợi dụng việc này làm mình bị thương, sẽ chậm trễ hôn sự, nhưng nàng lại không bảo vệ được Thanh Ca vẫn để nàng bị thương, dù nàng(BT) đã biết rõ chuyện gì sẽ xảy ra, cũng biết rõ Thanh Ca sẽ vì chuyện này mà bị thương, có thể sẽ giống như kiếp trước bị liệt nằm trên giường.

Nhưng nàng không có ngăn cản, cứ để việc này xảy ra, lại tự cho mình đủ bản lĩnh sẽ bảo vệ Thanh Ca không bị thương tổn.

Nhưng nàng lại không nghĩ đến, Thanh Ca một lòng trung thành, làm sao có thể để nàng(BT) bị thương,như thế nào lại để nàng bảo vệ đây?

Mới vừa nghe tiểu nha đầu nói đại phu chuẩn đoán nói nàng rất có khả năng sẽ thành người tàn tật, thành người què. Đều là lỗi của nàng, tại nàng sai lầm mới có thể tạo ra kết cục như vậy.

https://thuviensach.vn

- Không đau!!!

Thanh Ca mỉm cười, nàng đưa tay muốn sờ vào vết thương trên tay Bạch Thanh, nhưng lại sợ làm đau nàng, nên không dám chạm vào.

Nhìn tay nàng bị treo trước ngực, giọng đầy áy náy nói:

-Đều tại nô tỳ vô dụng,không bảo vệ tiểu thư thật tốt, làm cho tiểu thư cũng bị thương. Tiểu thư, người có đau hay không? Thái y nói thế nào? Có lưu lại di chứng gì không? Có hay không lưu lại sẹo?

-Ta cũng không đau,cũng sẽ không có chuyện gì, sẽ không lưu lại sẹo, cũng sẽ không lưu lại di chứng, ta tốt lắm. Thanh Ca ngươi cũng sẽ khá hơn, có đúng không? Ngươi vẫn sẽ tiếp tục ở bên cạnh ta, phải không?

Kiếp trước đã bỏ rơi nàng, kiếp này nhất định không thể mất nàng.

- Đúng vậy!

Lúc nãy, trong lòng nàng rất bất an cùng lo lắng, lúc này nghe Bạch Thanh nói như vậy, nàng liền an lòng.

Nàng bên cạnh tiểu thư lại không thể chăm sóc tốt nàng còn để nàng (BT)bị thương.

Mặc dù nàng cũng bị thương, cũng không giống các hạ nhân hộ tống lúc đó đều bị trừng phạt, ngược lại, còn được lão gia khen ngợi.

Vì vậy, trong lòng nàng rất bất an, sợ mình khỏe lại, liền bị điều đi chổ khác. Lúc này, tiểu thư lại nói muốn giữ nàng lại bên người, mà lão gia với thiếu gia rất yêu thương tiểu thư, cho dù nàng thật sự bị tật, chỉ cần tiểu thư không bỏ rơi nàng, vẫn cần nàng hầu hạ, nàng nhất định sẽ được lưu lại.

Chỉ cần có thể lưu lại, liền giống như trước đây, vì nàng bày mưu tính kế, chăm sóc hầu hạ nàng, bảo vệ nàng không để người khác tính kế nàng,

https://thuviensach.vn

chỉ cần như vậy nàng liền yên lòng.

P/s: thật ra Thanh Ca rất thông minh mưu trí, nàng là do Bạch Tể Viễn đào tạo để cấp cho Bạch Thanh. Đáng tiếc, đời trước nàng lại bị thương rồi liệt, mà nàng dù bị liệt giường vẫn tiếp tục bảo vệ Bạch Thanh. Cho nên mới bị tên tra nam Viên Mậu Lâm cùng Tô Mai hại chết, vì sợ bị nàng phát hiện ra chuyện làm xấu xa của bọn họ. Sau đó, Bạch Thanh liền gặp bi kịch.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Tính tình không còn hoạt bát như xưa, trong những ngày dưỡng thương đối với Bạch Thanh mà nói, ngoài một chút nhàm chán, còn lại đều rất vừa ý nàng.

Bởi vì phụ thân yêu thương nàng, nên gì mà Viên Mậu Lâm, Đồ Giải Ngữ, Vương Thục Nghi, Thiên Nhược những người này nàng hoàn toàn không muốn gặp, vì vậy, trong thời gian này một người nàng cũng không thấy, đỡ để tâm tình nàng đang tốt vì lũ người này mà xấu đi.

Trong lúc này, hầu như ngày nào nàng cũng nhận được thật nhiều đồ ban thưởng từ trong cung, nào là dược tẩm bổ, đồ trang sức, vòng tay, vải vóc v.v..., thiếu chút nữa chất đầy cả khố phòng.

Trong mắt người ngoài, nàng rất được hoàng thượng sủng ái, nếu giống như kiếp trước, thì lúc này mặt nàng đã hất lên trời.

Nàng sẽ xem những vị trong cung như người thân mà mang lòng cảm kích, đến nổi muốn móc tim móc phổi. Không chừng, nàng dù đang bị thương có phải bò vào trong cung nàng cũng bò để cảm tạ, cầu xin sự an ủi.

Nhưng, đã trải qua một kiếp người, nàng đã nhìn rõ, bọn họ đối xử tốt với nàng, là vì phụ thân từng là thái phó của hoàng thượng, mẫu thân nàng mất mạng, vì cứu hoàng hậu nương nương, cùng nhi tử duy nhất của hoàng thượng là thái tử điện hạ.

https://thuviensach.vn

Bọn họ cưng chiều, sủng ái không phải là Bạch Thanh, mà là nữ nhi Bạch gia.

Mà loại này sủng ái, vào lúc cần hi sinh cũng sẽ biến mất. Giống như lúc trước, nàng u mê ngu ngốc bị nhốt trong phủ, trong lòng còn cầu mong, đợi chờ hoàng đế bá phụ vì nàng sửa lại án sai, cuối cùng, chờ nàng lại là một ly rượu độc.

Cho nên, đối với rất nhiều ban thưởng nàng không còn cảm kích hay cảm động nữa. Trải qua tổn thương, nàng không còn coi họ là thân nhân nữa, giống như các vị tiểu thư quan gia khác, nàng chỉ tôn kính họ mà thôi.

Về phần sẽ đối xử như thế nào, còn xem là người nào rồi nghĩ tiếp.

Đương nhiên, trong khoảng thời gian này, cũng không có quên chuyện nàng cần phải làm.

Khiến chính mình bị thương, cũng chỉ tạm thời làm chậm trễ hôn sự, không giải quyết được vấn đề này triệt để. Muốn giải trừ hôn ước, khôi phục tự do, chi bằng tìm chứng cứ phạm tội khi quân phạm thượng của Viên Mậu Lâm, cáo trạng hắn tội" đình thê tái thú"

(Yul: ý là bỏ vợ cũ lấy vợ mới ý)

Lúc này, chỉ có Tô Mai cùng đứa bé mới là chứng cứ tốt nhất.

Dựa theo miêu tả trong sách, lúc này Tô Mai hẳn là sắp sinh. Khi Viên Mậu Lâm gửi hưu thư về nhà, nàng ta liền tức giận dẫn đến động thai.

Sau đó, đang lúc khó sinh mà hấp hối gần chết, dựa vào tình mẫu tử, và nghị lực ngoan cường đã đánh bại được linh hồn xuyên qua của ngàn năm sau, lấy được trí nhớ cùng quyển thần thư " nông nghiệp bách khoa toàn thư".

https://thuviensach.vn

Sau đó, nàng lợi dụng trí thức cùng quyển thần thư, bắt đầu tìm lộ phí lên kinh.

Bởi vì đề phòng mọi người phát hiện nàng bất thường, cho nên không dám làm gì to tát, tìm kiếm nửa năm, mới tìm đủ lộ phí, liền mang đứa nhỏ lên kinh.

Ở trên đường, gặp được môn đồ của Bách Kiếm Môn đang bị trúng độc, gọi là Phùng Chí Viễn, nàng cứu hắn, hắn liền đáp ứng hộ tống nàng lên kinh tìm trượng phu.

Trên đường đi, đã xảy ra nhất nhiều chuyện, hai người liền nảy sinh tình cảm, lại ngại miệng lưỡi thế gian, nên không dám biểu lộ.

Đợi bọn họ đến kinh thành, đã là một năm sau. Mà bây giờ Bạch Thanh, không thể đợi đến một năm.

Nàng muốn Tô Mai liền vào kinh, trước khi thương thế nàng khỏi hắn, Tô Mai cùng đứa nhỏ phải có mặt ở kinh thành, xuất hiện trước mặt Viên Mậu Lâm, vạch trần hắn nói dối về gia thế mình khi diện thánh" Bởi vì phụ mẫu đều mất, gia cảnh bần hàn, nên vẫn chưa thành thân".

Quê nhà Viên Mậu Lâm và gia tộc Bạch thị đều ở Giang Nam cùng chung một huyện Nam Tầm, nếu là đi đường thủy, khoảng nửa tháng là đến kinh thành.

Chuyện nàng phải làm là phái người đến huyện Nam Tầm, tạo cơ hội cho Tô Mai đi đến kinh thành bằng đường thủy. Không thể để cho nàng tốn nửa năm tìm lộ phí, lại mất thêm nửa năm mới gấp rút lên đường, nhi tử nàng đã biết gọi nương,nàng mới đuổi tới kinh thành.

Chuyện này nói thì dễ mà làm mới khó.

https://thuviensach.vn

Vấn đề là ở chổ nàng, trước giờ nàng chưa từng chính tay làm chuyện gì, mọi việc đều dựa vào phụ thân cùng huynh trưởng.

Mà chuyện này, cũng không thể để bọn họ giúp đở, bởi vì,nàng không thể giải thích vì sao nàng lại biết Viên Mậu Lâm ở quê nhà đã có thê có tử. (Yul: có vợ có con)

Nhưng trong tay nàng không có nhân lực, nếu không dựa vào bọn họ, chuyện này sẽ làm không được.

Rốt cuộc, nàng quyết định nói rõ với huynh trưởng, thuận tiện, đem Thiên Nhược phản bội nàng lợi dụng tình cảm của nàng mà mưu lợi, cùng tẩu tử độc ác bất trinh, giải quyết cùng nhau.

#####

- Thường ngày, ngươi căn bản không quan tâm gia tộc Bạch gia, lần này, tại sao lại muốn ta phái người đem thuyền đi đón các tú tài trong tộc lên kinh dự thi?có chuyện gì nói rõ ra, nếu không ta tuyệt đối không đáp ứng.

Bị muội muội gấp rút kêu trở về, hắn còn tưởng đã xảy ra chuyện gì đại sự, không nghĩ tới muội muội lại muốn hắn đem thuyền đi Nam Tầm, đón trong tộc tú tài vào kinh dự thi, mà hai năm sau mới tới mùa thi hương.

Bọn họ trong tộc, mặc dù xuất thân từ dòng chính, nhưng tằng tổ phụ (yul: ông cố) lại là thứ xuất, hơn năm mươi năm trước, làm theo ý mình tự tách ra ở riêng.

Cho đến lúc phụ thân đậu thám hoa, rồi sau đó vào triều được đương kim hoàng thượng trọng dụng, trong tộc mới bắt đầu lui tới, tằng tổ phụ mẫu, nội tổ phụ mẫu (yul: ông bà nội),mẫu thân mới cho phép dời mộ phần vào tộc mộ tổ tiên. Cũng có phần cảm tình, nhưng không sâu đậm.

https://thuviensach.vn

Muội muội lại chưa từng đề cập đến chuyện trong tộc, hôm nay đột nhiên lại nói đến,hắn không cảm thấy kỳ quái mới là lạ.

Bạch Thanh cũng không trả lời câu hỏi của hắn, mà hỏi ngược lại:

-Trước đây muội lúc nào cũng vội vàng, ước gì mình ngay lập tức xuất giá. Sau khi từ am Huyền Từ trở về, lại đột nhiên không muốn thành thân, ca ca chẳng lẽ không cảm thấy kì lạ?

- Đương nhiên là kì lạ! Nhưng muội không muốn thành thân, rất tốt.

Bạch Triệt nghe vậy rất vui mừng trả lời xong còn giải thích:

-Tuổi muội còn nhỏ, mới mười lăm mười sáu đã lập gia thất, đối với thân thể sẽ không tốt, chờ vài năm nữa rồi lại gả cũng không muộn.

Bạch Thanh trợn trắng mắt, tức đến đỏ mặt nói:

-Vậy huynh liền không hỏi tại sao muội lại như vậy?

- Có cái gì mà phải hỏi, muội muội ta không muốn gả, vậy thì không gả. Tên tiểu tử họ Viên kia có gì bất mãn, liền đi thú người khác đi, ta không hiếm lạ hắn, có phải không?

Nghĩ tới muội muội nhà mình đáng yêu lanh lợi, chỉ một lần đi xem hội thám hoa, liền bị người câu đi mất, mặc kệ vị ca ca là hắn đây cho phép hay không cho phép, làm hắn tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

-Ca!

Bạch Thanh tức giận, bình thường ca ca đâu có trả lời như vậy, luôn đem vấn đề dời qua một bên, hết lần này đến lần khác, rõ ràng là trêu chọc nàng:

- Ca nghiêm túc nói chuyện với muội, được không?

https://thuviensach.vn

-Được, được, được!

Bạch Triệt thấy muội muội nổi giận, liền liên tục xin tha, làm theo nàng mong muốn mang đề tài kéo trở về hỏi:

- Muội nói đi! Nói cho ca biết, vì sao muội thay đổi chủ ý?

- Là nương!

Bạch Thanh mắt rưng rưng nói:

-Lúc muội ở am Huyền Từ, là nương báo mộng cho muội. Nương không muốn muội gả cho Viên Mậu Lâm, bởi vì hắn lừa muội, lừa tất cả chúng ta. Hắn ở Nam Tầm đã có thê thất từ lâu, hơn nữa thê tử của hắn còn đang mang thai, sắp sinh. Lúc đầu, muội cũng không tin, nhưng mà nương nói, muội trên đường trở về sẽ gặp chuyện phát sinh ngoài ý muốn. Ca xem, muội thật sự xảy ra chuyện, bị gãy tay, nhất định là nương tức giận vì muội không tin lời nương, là nương không muốn muội gả cho hắn, cho nên...

- Im miệng!

Bạch Triệt nghiêm nghị quát lớn, cắt đứt lời nói bừa bãi của nàng. Còn định mắng nàng vài câu, nhưng nhìn nàng mặt mũi đầy nước mắt, bộ dạng rất đáng thương, không đành lòng trách mắng đành phải ôn nhu khuyên nhủ:

- Không được nói bậy, nương rất thương muội, lúc lâm chung còn dặn dò chúng ta phải chăm sóc muội thật tốt, phải yêu thương muội. Nương làm sao có thể làm muội bị thương, việc này, chẳng qua là ngoài ý muốn, là tiểu hài đồng nghịch ngợm đánh trúng mắt con ngựa, mới có thể làm mã chấn kinh, làm hại muội bị thương, như thế nào lại thành nương trách phạt, muội đừng suy nghĩ lung tung nữa, điều này không thể nào.

https://thuviensach.vn

- Ca hãy tin tưởng muội, hắn thật sự có thê tử cùng nhi tử, lại còn muốn đình thê tái thú. Sau khi hoàng thượng tứ hôn, hắn mới viết hưu thư gửi về quê nhà. Ca ca phái người đem thuyền đến Nam Tầm đem nữ nhân kia mang về đây được không? Calúc này huynh tin tưởng muội một lần thôi có được không?

Bạch Thanh trong lòng hoảng sợ, cầu xin Bạch Triệt tin lời nàng. Nhưng trong lòng đầy áy náy cùng hổ thẹn không dám nhắc tới mẫu thân nữa.

Huynh trưởng nói đúng, nương thương nàng nhiều như vậy, trước khi chết vẫn chỉ muốn chiếu cố nàng, nương còn dùng hết công đức để cho nàng có cơ hội sống lại, nương khắp nơi đều vì nàng suy nghĩ, làm sao lỡ để nàng bị thương được.

Nhưng nàng chỉ có thể nói mọi chuyện dính líu tới mẫu thân, chứ không tìm được lý do nào khác nữa.

Nếu huynh trưởng không chịu tin tưởng, không chịu hổ trợ, nàng phải làm như thế nào, mới có thể đem Tô Mai đến kinh thành, mới có thể giải trừ hôn ước, còn làm tên cặn bã Viên Mậu Lâm " Phượng Hoàng nam" bị xử tội?

(Yul: phượng hoàng nam trong câu này nghĩa là chỉ những nam nhân có xuất thân bần hàn dựa vào gia đình vợ để cầu mưu danh lợi,như câu" chim sẻ bay lên cây làm phượng hoàng")

Lúc này, Bạch Triệt cũng có chút tin tưởng lời của muội muội. Đúng là, muội muội trong một đêm tính tình đại biến, bọn họ có chút lo lắng hoài nghi, nay chính nàng nói ra, tuy có chút chuyện làm người khó có thể tin, nhưng cũng có thể lý giải tính tình nàng sao lại thay đổi.

Thấy muội muội sợ hãi tuyệt vọng, Bạch Triệt trong lòng khó chịu, nhanh chóng hạ giọng ôn nhu, hứa hẹn nói:

https://thuviensach.vn

- Chuyện này, để ca đi thăm dò chứng thực, chỉ là một giấc mộng, sao là sự thật được! Cứ coi như là sự thật, thì cũng không thể để thuyền của chúng ta dẫn người về được. Để ca nghĩ biện pháp, được không?

Hắn ngừng lại một lúc mới nói tiếp:

-Nếu thật sự có chuyện như vậy, sau khi đem nàng ta đến kinh thành, muội định làm gì?

Nếu nàng có ý định " giết chết chính thê, cũng muốn ở chung một chổ với hắn". Hắn phải sớm tìm cách cắt đứt ý định của nàng. Muội muội hắn không thể gả cho người ham mê danh lợi, ngay cả việc bỏ thê bỏ tử cũng làm được.

- Cáo hắn khi quân phạm tội, sau đó giải trừ hôn ước.

Bạch Thanh nghiến răng nghiến lợi, giọng nói đầy căm phẫn uất hận, làm Bạch Triệt toàn thân run rẩy.

P/s cho ta nói vài lời về nữ chính để mọi người quyết định có đọc tiếp hay không. Truyện này nữ chính không phải là nữ cường, không có tài trí hơn người trùng sinh lại nàng cũng chỉ biết mọi chuyện sau khi đọc một quyển sách. Nàng vốn ngây ngốc kiêu ngạo không biết tính kế.sau khi trùng sinh bản tính nàng vẫn vậy. Yul thấy chuyện này rất thực tế, nên mới quyết định edit. Ai không thích thể loại này thì đừng đọc. Đừng nói vài câu làm buồn lòng ta.thân ái!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Thấy huynh trưởng trầm mặt im lặng, Bạch Thanh tự giễu cười cam chịu hỏi:

- Có phải ca cảm thấy, muội quá độc ác?lúc trước muội còn vội vàng muốn gả cho hắn,phụ thân cùng huynh phản đối, muội lạikhóc lóc ầm ĩ, cuối cùng còn chạy đến hoàng cung xin hoàng thượng tứ hôn. Lúc này biết được hắn lừa gạt muội, liền muốn đẩy hắn xuống địa ngục, có phải muội rất ác độc, rất ti tiện?

- Không phải, ca ca làm sao có thể nghĩ muội như vậy. Tên tiểu nhân Viên Mậu Lâm kia nếu dám làm ra chuyện khi quân phạm thượng, tất nhiên sẽ tự gánh tội. muội cũng là bị hắn lừa gạt, làm sao trách muội được.

Bạch Triệt lắc đầu phủ nhận lời nàng, trên mặt tràn đầy lo lắng nói tiếp:

- Ca chỉ là nghĩ không ra, muội vì sao lại hận hắn nhiều như vậy? muội trước kia không phải như thế, cho dù người khác lừa muội, muội trả thù xong rất nhanh sẽ quên. Nhưng bây giờ, ca nhìn muội trong lòng đầy hận ý, không giống như hắn chỉ lừa muội, muội có phải giấu diếm ca không chịu nói thật, nóimuội đang che giấu điều gì?

Bạch Triệt con mắt sắc bén, Bạch Thanh ngây ngô sao có thể dễ dàng qua mặt hắn. Lúc trước hắn đã sớm hoài nghi, lại gặp lúc muội muội bị thương, nên cũng không hỏi thăm, chỉ âm thầm sai người điều tra mà thôi. Nay nàng tự ý giải bày, hắn đương nhiên muốn đem mọi việc hỏi rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Chân tướng sự sình, đương nhiên không có đơn giản như lời nàng nói,muội muội hắn là người như thế nào hắn đương nhiên hiểu rõ nhất, nàng tính tình đơn thuần, cho dù thê tử tên Viên Mậu Lâm xuất hiện trước mặt, nàng nhiều lắm là tức giận chứ không có hận ý sâu đậm như vậy.

Trừ phi, có nhiều chuyện mà hắn không biết.

Kỳ thật hắn không biết, nữ nhân một khi lọt vào tình ái, tính tình từ trước đến nay như thế nào cũng sẽ thay đổi nhiều kiểu.

Tuy nhiên, suy đoán của hắn lúc này cũng không sai, rõ ràng nhìn thấu Bạch Thanh. Nếu tìm hiểu nguyên nhân, chắc là bởi vì Bạch Thanh đối với Viên Mậu Lâm không còn ái mộ. Nàng lúc trước là thật lòng yêu hắn, ái mộ này đã sớm bị mười năm hôn nhân xóa sạch sẽ dấu vết.

Chỉ còn lại, là chân tướng khiến nàng phẫn hận đến nổi muốn chửi bậy (Yul: -_- ta chém bậy)

- Nếu hắn chỉ đơn thuần là che giấu, lừa gạt muội, chuyện này liền thôi, nhưng hắn ngàn lần vạn lần, không nên đang lúc lừa gạt tình cảm của muội lại còn quyến rũ Thục Nghi. Đồ Giải Ngữ cùng Vương Thục Nghi là hai người bạn khuê phòng duy nhất của muội, cuối cùng, đều phản bội muội. Là hắn giăng một mẻ lưới lớn, đem chúng ta toàn bộbắt lại. Thục Nghi, Thiên Nhược, Tẩu tử,đều bị hắn mua chuộc, nếu muội không nằm mộng, chuyện này đến chết muội vẫn không hay biết. Không phải là muội xem trọng hắn, ngược lại, là hắn đã sớm tính kế muội, đem một cái mộng ảo cảnh tượng trăng trong nước hoa trong gương lừa gạt kéo muội vào. Ca, muội có phải là rất ngu? chuyện như vậy mà nhìn cũng không thấu, Thục Nghi cùng hắn lúc đó rõ ràng có tư tình, muội lại không nhìn ra. Ha ha..

Bạch Thanh lệ rơi đầy mặt, cười điên cuồng.

Một Đồ Giải Ngữ, thêm Vương Thục Nghi,còn có Thiên Nhược. Ba nữ nhân này so với Tô Mai còn đáng hận hơn.

https://thuviensach.vn

Nàng đối với bọn họ là toàn tâm toàn ý, chỉ cần các nàng mở miệng cầu xin,hay không cần nói, chỉ cần nàng biết được, sẽ dốc toàn lực thõa mãn nguyện vọng của các nàng.

Nhưng ai biết, trong lòng các nàng, lại coi nàng là kẻ cướp đoạt những thứ của các nàng, phá hủy cuộc sống hạnh phúc của các nàng.

Cho nên, bọn họ muốn trả thù nàng, lợi dụng sự tín nhiệm của nàng, rất dễ dàng đẩy nàng vào địa ngục sâu thẳm.

Cuối cùng, làm cho nàng lâm vào hoàn cảnh mọi người xa lánh, chết không nhắm mắt.

Trong sách nhìn thấy những việc các nàng đã làm với nàng, quả thật nàng không thể tin được, lúc đó, nàng còn nghĩ hai mắt mình có vấn đề, nhìn nhầm rồi. Nhưng đó là sự thật, các nàng thật sự làm như vậy, từ lâu các nàng đã thay đổi không còn như lúc đầu mới gặp nàng.

#####

- Đừng đau lòng!

Bạch Triệt ôm chặt muội muội vào lòng an ủi. Lúc này, hắn nói gì cũng vô dụng,nói cái gì cũng không làm nàng hết thương tâm.

hắn có chút hối hận, hắn đều nhìn thấy rõ bản chất của các nàng, lại sợ nàng(BT) bị thương tổn nên không nói cho nàng biết. Có phải hắn đã nghĩ sai, làm sai rồi? có lẽ muội muội không yếu đuối như hắn tưởng tượng,có lẽ nàng sẽ chịu đựng được cảm giác bị phản bội.

Ít nhất, hắn có thể để nàng sớm chuẩn bị tâm lý, rồi vạch trần tất cả, có như vậy nàng mới không giống bây giờ thương tâm khổ sở.

https://thuviensach.vn

Khóc một lúc lâu,nước mắt vẫn không ngừng rơi xuống, Bạch Thanh sau khi sống lại cho tới giờ nàng khóc còn nhiều hơn cả đời trước cộng lại.

Thấy nàng cảm xúc dần ổn định,Bạch Triệt lúc này mới hỏi:

-Muội giấu diếm ca, có phải là liên quan đến tẩu tẩu muội?

Nếu không mấy ngày nay nàng cũng sẽ không trốn tránh ánh mắt hắn,ngay cả nhìn thẳng cũng không dám.

-Ca, muội thật sự xin lỗi!

Gặp Bạch Triệt truy vấn, làm cho Bạch Thanh lại khóc rống lên.

Mấy ngày qua, nàng thật sự không biết nên đối xử với Đồ thị như thế nào, nên hay không nên đem mọi chuyện nói cho ca ca biết.

Nàng không biết, ca ca có phải giống như kiếp trước, rất để ý Đồ thị, nếu như hắn biết Đồ thị làm những chuyện kia, hắn có phải rất khổ sở thương tâm?

Nàng cũng sợ, lúc trước là nàng dốc hết sức lực giúp Đồ thị gả vào Bạch Phủ, hôm nay phát hiện ra mọi chuyện, là nàng hoàn toàn sai lầm, làm sai chuyện.

Là nàng làm hại ca ca, thú về một người không thương hắn, sau này còn phản bội hắn, làm cho hắn mất hết thể diện. Nàng sợ ca ca trách cứ nàng, không bao giờ để ý đến nàng nữa.

Nàng kiếp này so với kiếp trước còn cần phụ thân cùng huynh trưởng hơn, nếu bọn họ vứt bỏ nàng, chỉ sợ ngay cả sống nàng cũng không làm được.

Nổi tiếng trong tộc là " sủng muội", Bạch Triệt thật sự không thể chịu được muội muội nhà mình khóc, vừa thấy nàng nín khóc chỉ vì mình hỏi

https://thuviensach.vn

một câu liền khóc tiếp, trong lòng hắn dù có nhiều nghi ngờ, nháy mắt liền đau lòng, liên tục dụ dỗ nói:

-làm sao vậy? làm sao vậy? ca không hỏi nữa, được không? đừng khóc, ca sẽ đi tra xét chuyện kia, cam đoan làm cho muội vừa lòng, có được không?

Bạch Thanh đang do dự, trong lòng liền hạ quyết tâm, cho dù ca ca sẽ chán ghét nàng, cũng không để Đồ thị lừa gạt khiến ca ca không biết gì. Ca ca là trượng phu của nàng ta, mọi chuyện đều để ca ca quyết định.

Mím môi, Bạch Thanh chớp mắt,thử dò xét nói:

-Ca ca, nếu muội làm chuyện có lỗi với huynh, ca có trách muội không? có tức giận với muội không? có phải sẽ không còn quan tâm đến muội nữa?

Chỉ cần nàng không khóc nữa,Bạch Triệt cái gì cũng nghe nàng. lúc này, lại nghe nàng nói như vậy, liền bật cười, nâng tay xoa đầu nàng, thấy hai gò má nàng dính đầy lệ. nhẹ nhàng lau đi, ôn nhu nói:

-Làm sao như vậy được! Mặc kệ muội làm chuyện gì, ca ca dù có tức giận cũng chỉ một lát là hết, làm sao lại không cần muội. Muội vĩnh viễn, là muội muội bảo bối của ca.

Bạch Thanh hai mắt sáng ngời, cọ cọ khuôn mặt vào tay huynh trưởng, liếc nhìn hắn, rồi mới nhắm mắt, đập nồi dìm thuyền nói:

-Muội ở trong mộng, nhìn thấy tẩu tử thường xuyên đi Hoài Xa phường, gặp một người nam nhân, tẩu gọi hắn là biểu huynh, bọn họ trách muội phá hư tình cảm của bọn họ, giúp đỡ ca đoạt đi tẩu tử.

Bạch triệt nghe vậy, sắc mặt cứng đờ, nhìn muội muội sau khi nói xong, cúi đầu rụt vai, như là chờ hắn đem tức giận dời lên người nàng, trong lòng thở dài, bộ dáng nàng đáng thương như vậy, hắn còn có thể nói gì nàng đây.

https://thuviensach.vn

Loại chuyện như vậy, lại để chính muội muội mình yêu thương phát hiện ra nói với hắn, quả thật hắn có chút tức giận,nhưng muội muội đã thành bộ dạng này,hắn làm sao trách cứ nàng!

Dù sao, hắn vẫn tin tưởng, muội muội chưa bao giờ muốn làm hắn mất mặt, lại càng không để hắn thương tâm.

Nếu không, loại chuyện như vậy, có đánh chết nàng cũng sẽ không nói ra.

Thương tâm sao?cũng không rõ là có hay không. Lúc trước, đáp ứng thú Đồ thị vào cửa, xác thực là vì yêu thương muội muội. Dù sao hắn cũng không có người trong lòng, Đồ thị xuất thân từ dòng dõi thư hương lại có danh tiếng hiền lương thục đức, huống hồ, nàng vẫn thường xuyên chiếu cố muội muội có chút ngu ngốc hồ đồ nhà mình, nên hắn cũng thường xuyên nhìn thấy nàng(ĐGN).

Nàng vào cửa đã một năm, tình cảm phu thê của hai người tuy không thể nói là tốt đẹp, nhưng cũng là tương kính như tân. Ngoại trừ nàng lúc nào cũng hoài nghi lo sợ nha hoàn trong phủ quyến rũ hắn, thì cũng không có tật xấu gì khác.

Hắn cũng từng nghĩ, nếu nàng và hắn vẫn cứ như vậy mà trôi qua, cũng không phải là không được.

Nhưng ai ngờ được, hắn đường đường là con trưởng Bạch gia," Ngọc lang" Bạch Triệt văn võ song toàn,trong lòng nàng so ra lại kém một tên tú tài nghèo.

Trong mắt bọn họ, hắn lại là một kẻ dựa vào ân sủng của hoàng thượng giành cho muội muội, mà cướp thê tử người khác.

Thật đúng là nực cười!

https://thuviensach.vn

Một lúc lâu sau, Bạch Triệt trầm mặt, giọng lạnh lẽo hỏi:

- Lời này của muội, là sự thật?

Bạch Thanh liên tục gật đầu, ủy khuất nói:

-Muội cũng không muốn tin tưởng, ca ca tốt như vậy,vì cái gì nàng ta lại chướng mắt huynh. Lúc đó, rõ ràng chính miệng nàng ta nói ca là người tốt nhất để làm phu quân.

-Nha đầu ngốc! muội cảm thấy ca ca tốt, người ngoài không nhất định cũng sẽ nghĩ như muội!

Bạch Triệt là người cầm được thì cũng buông được, mặc dù lòng tự trọng của nam nhân có chút bị tổn thương,nhưng thấy muội muội ánh mắt sùng bái nhìn mình, liền chữa lành hết.

Nàng ta không thưởng thức hắn, không hiểu rõ hắn, vậy hắn cần gì phải khổ sở. Chi bằng,giành thời gian này để dạy bảo muội muội, tránh cho nàng mười mấy năm như một ngày, một chút tiến bộ đều không có, vẫn là cái dạng ngu ngốc như vậy.

- Chuyện này cũng giao cho ca, muội đừng quản. lo dưỡng thương thật tốt, chờ mọi chuyện giải quyết xong, ca sẽ vì muội tìm một nam nhân thật tốt, vui vẻ thuận lợi đem muội gả ra ngoài, được không?

- Không cần!

Bạch Thanh nắm chặt tay huynh trưởng,lắc đầu nói:

-Phụ thân nói sẽ kén rể cho muội, muội không cần gả ra ngoài. Ca ca đừng chán ghét muội, cho muội ở lại trong nhà đi!

Bạch Thanh cố ý làm nũng, dùng cách của mình khiến cho huynh trưởng bớt thương tâm khổ sở.

https://thuviensach.vn

Hắn dù không biểu hiện gì ra bên ngoài,nhưng nàng vẫn có thể tưởng tượng ra.

Ca ca là người trọng tình trọng nghĩa, bọn họ dù sao cũng đã ở chung hơn một năm nay, lại không nghĩ rằng sẽ phát hiện ra chuyện như vậy, ca ca khẳng định là đang khó chịu muốn chết.

Đều tại Đồ thị kia, không có mắt nhìn người, quả thực làm mình hận chết nàng

-Không biết xấu hổ!

Bạch Thanh hiểu biết chuyện tình cảm hết sức đơn giản, Bạch Triệt vừa nhìn là biết ngay, nhưng hắn lại muốn hưởng thụ muội muội nịnh nọt, đương nhiên liền phối hợp với nàng.

Bỏ qua vấn đề vừa mới bàn luận, tuổi hai huynh muội cộng lại cũng trên ba mươi, lại chơi đùa giống như là hai tiểu hài tử.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Mùng mười tháng bảy, Hạm Đạm viện, Đông Noãn các.

Đồ thị im lặng ngồi trên nhuyễn tháp (Yul: nhuyễn tháp là một cái giường nhỏ, có lót một lớp nệm đơn giản), thơ thẩn nhìn ngoài cửa sổ, không biết là đang suy nghĩ gì.

Một ma ma tầm bốn mươi tuổi tay cầm y phục đẩy cửa đi vào, thấy nàng ngồi một mình trong phòng,không khỏi có chút kinh ngạc, liền thuận miệng hỏi:

-Thiếu phu nhân hôm nay sao lại không đi Ánh Hà hiên?

Đồ thị nghiêng người, liếc ma ma một cái, giọng nói có chút chua ngoa châm chọc:

-Ta không phải là ma ma hầu hạ Bạch Thanh, sao phải ngày ngày vội vàng đi hầu hạ nàng ta? Tề ma ma,ngươi là nhũ mẫu của ta,sao lại giống đám hạ nhân Bạch phủ không có mắt nhìn người,chỉ biết nịnh nọt nha đầu kia?Ngươi nên biết, nàng sớm muộn gì cũng sẽ xuất giá, ta mới là đương gia chủ mẫu ở Bạch phủ.

Trong lòng nàng đầy oán hận, trong phủ chỉ biết tiểu thư, không biết thiếu phu nhân,nàng là đương gia chủ mẫu, so ra lại kém Bạch Thanh ngu ngốcvô dụng, làm sao nàng có thể chịu được.

https://thuviensach.vn

Trên đời này, làm gì có tiểu cô nhà nào giống như nàng mọi chuyện trong phủ đều quản giữ chặt trong tay, làm cho đương gia chủ mẫu là nàng đây cũng khó nhúng tay vào?

Quả nhiên là có nương sinh không có nương giáo (yul: nghĩa là đẻ mà không dạy)lên không được mặt bàn.

-Thiếu Phu nhânlão nô thật oan uổn!

Tề ma ma đi theo nàng gả vào Bạch Phủ, liền phụ trách quản lý chuyện bên người nàng, tình hình Bạch phủ như thế nào, đều nắm rõ trong lòng bàn tay, nên hoàn toàn hiểu được cảm giác của phu nhân nhà mình.

Nàng buông y phục, đi đến bên cạnh Đồ thị, vỗ lưng nàng trấn an, nhẹ giọng khuyên nhủ:

-Trong lònglão nô tiểu thư rất quan trọng, lão nô có chết cũng không phản bội tiểu thư. Có thể là do tiểu thư gả vào Bạch phủ đã hơn một năm, mà bụng còn chưa có động tĩnh. Phía trên tiểu thư không cóbà bà (Yul: mẹ chồng), nhưng hoàng hậu nương nương lại coi cô gia như nhi tử mà thương yêu,nếu cứ tiếp tục không có tin tức như vậy, trong cung sớm muộn gì cũng sẽ ban thưởng thị thiếp cho cô gia. Vị ở Ánh Hà hiên mặc dù tính nết không tốt, nhưng vẫn luôn thiên vị người, tiểu thưhãy tốn một ít tâm tư, dụ dỗ nàng ta thật tốt, nàng ta sẽ giúp tiểu thư dạy dỗ đuổi cái đám quyến rũ chủ tử. Có như vậy, mới không làm hỏng thanh danh của tiểu thư.

Lúc khuyên bảo Tề ma ma gọi nàng là tiểu thư như lúc chưa xuất giá, làm cho Đồ thị nhận thấy sự thân cận và tri kỷ.

Nói đến con nối dòng, tâm tình Đồ thị liền suy sụp, nhịn không được liền đỏ mắt, quên cả chuyện mình đang tức giận Bạch Thanh, nhìn hướng Tề ma ma nói:

https://thuviensach.vn

-Hơn một năm nay, trừ những lúc phu quân thỉnh thoảng ngủ tại thư phòng, còn lại đều ở trong phòng ta. Nhưng bụng ta hết lần này đến lần khác lại không có động tĩnh. Tề ma ma, ngươi nói có phải là ta không thể sinh?

-Đừng nói bừa!

Tề ma ma la lớn cắt ngang lời nàng,sau đó, nhẹ giọng khuyên nhủ trấn an:

-Tiểu thư còn trẻ, là duyên phận chưa tới mà thôi. Cho nên,người mới phải dựa vào vị ở Ánh Hà hiên kia, giúp người giữ chặt cô gia, không để hắn bị mấy nha hoàn có chút nhan sắc quyến rũ. Làm nữ nhân, phải có con nối dòng, mới có thể trụ vững ở phu gia.

-Đừng nhắc con nha đầu kia!

Đồ thị căm phẫn, bất bình nói:

- Hôm qua, phu quân vừa về phòng liền nói với ta,nàng ta chê ta cả ngày quản nàng, nhìn thấy ta liền khó chịu, cho nên lúc nàng ta đang dưỡng thương, ta không được đến Ánh Hà hiên.

Nghĩ đến đêm qua, phu quân vẻ mặt không chút thay đổi, giọng điệu đầy hoài nghi khi phân phó nàng không được đến Ánh Hà hiên, làm nàng ủy khuất không thôi.

Gả vào Bạch phủ, nàng mọi việc đều lấy nàng ta làm đầu, khắp nơi vì nàng an bài tất cả, còn ngày ngày chăm sóc nàng ta, mà nàng ta lại chê nàng đáng ghét còn nói " không muốn nhìn thấy nàng" lời nói làm tổn thương tâm người khác như vậy mà cũng nói được.

- Đây là có chuyện gì?

https://thuviensach.vn

Tề ma ma sợ hãi nói:

- Người cùng Bạch tiểu thư không phải từ nhỏ đã là khăn tay chi giao, tỷ muội tình thâm sao? Cho tới bây giờ nàng ta cũng chưa từng tức giận tiểu thư, sao bây giờ lại nói không muốn nhìn thấy mặt?

Chuyện này, nhất định là có vấn đề.

Tiểu thư ở Bạch phủ được bình an và có địa vị như ngày hôm nay, đều nhờ dựa vào Bạch tiểu thư. Nếu hai người thật sự xa cách, thiếu gia nhất định sẽ không độc sủng một mình tiểu thư nữa, phải làm thế nào bây giờ?

Đồ thị có chút thấp thoảng, lo âu nói:

- Ta nhớ rõ, lúc đó khi nàng ta vừa tỉnh lại, có hỏi ta có phải đã đi Hoài Xa phường. Tề ma ma, ngươi nói có phải nàng ta đã biết cái gì?

- Thật sao?

Thấy Đồ thị đang bất an, Tề ma ma sắc mặt ngưng trọng, thanh âm có chút run rẩy. Chuyện đó, nếu thật sự nàng ta đã biết, thì tiểu thư sợ sẽ gặp đều không tốt.

Làm sao bây giờ? Phải làm sao bây giờ?

Lúc này, Đồ thị lại đột nhiên vội vàng đứng lên, to giọng:

-Biết thì thế nào? Ta bất quá là đi gặp biểu huynh,cũng không có làm gì, có gì mà phảisợ nàng ta nói ra?

-Tiểu thư!

Tề ma ma hét lớn, vội vàng che miệng nàng, mắt nhìn xung quanh, sợ có người nghe thấy, rồi nhẹ giọng khuyên nhủ:

https://thuviensach.vn

-Người đã gả cho cô gia, cô gia lại văn võ song toàn, tuy mới hai mươi tuổi, đã làm quan tứ phẩm, so với biểu thiếu gia tốt hơn rất nhiều. Tiểu thư hãy nghe lão nô khuyên, cùng cô gia sống yên ổn, sau này đừng nghĩ hay gặp lại biểu thiếu gia nữa.

Nếu thật sự bị phát hiện, mọi chuyện coi như xong rồi!

- Hắn tốt hơn thì có ích lợi gì?

Đồ thị nhịn không được lệ rơi đầy mặt, trong lòng ủy khuất không thôi, giọng oán hận nói xạo:

-Tề ma ma, ngươi không phải không biết ta gả vào Bạch phủ đã hơn một năm nay, trong lòng hắn chưa từng có ta. Ta làm gì cũng sai, không làm cũng sai, hoàn toàn là không vừa lòng hắn. Biểu huynh không giống vậy, đối với ta là thật tâm đối đãi, toàn tâm toàn ý. Dù sao, chúng ta chỉ nói chuyện, căn bảnlà không có làm gì.

- Nhưng nếu để cô gia biết được, dù cho các ngươi trong sạch, cô gia sẽ tin sao?

Tề ma ma lo lắng vô cùng, chuyện này nàng đã sớm khuyên ngăn tiểu thư, nhưng không được, chỉ có thể để mặc cho nàng đi sai bước, lại cònbắt mình nói lời lừa gạt, dù sao cô nãi nãi (Yul: em của ông nội bên mình gọi là bà cô)cũng ở Hoài Xa phường,nếu có người hoài nghi, thì nói tiểu thư đi thăm cô nãi nãi. Nhưng hôm nay chuyện này nếu thật sự bị người biết được, cho dù bọn họ thật sự đi thăm cô nãi nãi, còn đi thường xuyên như vậy, người ngoài cũng không tin tưởng bao nhiêu.

Huống chi, chuyện nàng làm, là chuyện riêng gặp riêng biểu ca.

Đáng tiếc, Đồ thị lại không hiểu sự lo lắng của ma ma, nắm chặt cánh tay Tề ma ma, giọng hoài nghi hỏi:

https://thuviensach.vn

-Ta làm chuyện đoan chính, sao phải sợ hắn hoài nghi? Tề ma ma, chuyện này chỉ có ngươi cùng Tri Nguyệt biết, các ngươi nếu không nói,người ngoài làm sao biết được? ngươi nói thật cho ta biết, có phải ngươi đã phản bội ta, tố cáo ta với Bạch Thanh?

Tề ma ma nghe nàng chỉ trích, lập tức nước mắt lưng tròng, quỳ mạnh xuống đất,đau lòng trả lời:

-Lão nô đối với tiểu thư luôn trung thành, không lẽ người không thấy sao? tiểu thư nói lời này, thật đúng là làm đau lòng lão nô.

- Tề ma ma ngươi thật sự không phản bội ta?

Đồ thị thần sắc biến đổi, nhìn Tề ma ma vẫn luôn tận tâm hầu hạ mình bây giờ bộ dáng lại thành ra như vây, nàng cũng không đành lòng. Nhưng lúc nàng thường lui tới Hoài Xa phường, đều cẩn thận quan sát, nếu không phải Tề ma mahay Tri Nguyệt bán đứng nàng, căn bản không ai biết được nàng đã làm gì.

Tri Nguyệt là nha hoàn tâm phúc của nàng, phụ mẫu cũng huynh đệ của nàng ta, đều bị mình khống chế trong tay, nàng ta tuyệt đối sẽ không dám phản bội.

Chỉ có Tề ma ma, nhi tử của ma ma mấy năm trước đã chuộc thân rời đi, sau hai năm lại thi đậu tú tài, có thể nói là tiền đồ vô hạn. Nếu Tề ma ma vì tiền đồ của con mình, mà bán đứng nàng đi lấy lòng Bạch Thanh, chuyện này có thể xảy ralắm.

- Lão nô nguyện thề.

Tề ma ma trong lòng chua sót, giơ tay lên trời, cắn răng thề độc:

- Ta là Tề Nguyệt Hà nếu ta dám phản bội tiểu thư,đem chuyện của tiểu thư cùng biểu thiếu gia nói cho Bạch tiểu thư biết, liền bị xuyên tràng nát

https://thuviensach.vn

phổi chết không được tử tế, nhi tử ta Tô Quế thanh danh ô uế, suốt đời không được làm quan.

(Yul: câu này nguyên văn là mặc tràng lạn phế, ta chuyển thành xuyên tràng nát phổi: nghĩa là thủng dạ dày bể phổi. tại ta ngố nên không nghĩ ra câu nào hay vs phù hợp. tha thứ cho ta...)

Đợi Tề ma ma thề xong,Đồ thi mới nâng nàng dậy, oán trách nói:

- Tề ma ma người làm gì vậy, ta bất quá chỉ nghe Bạch Thanh nói như vậy, liền có chút nghi ngờ, nên hỏi vài câu mà thôi, ngươi cần gì phải thề độc như vậy! để Tô huynh biết được, không phải sẽ hận chết ta sao.

Nghe nàng nói lời giả mù sa mưa, Tề ma ma trong lòng lạnh lẽo,cũng không biểu lộ ra bên ngoài chỉ nói:

- Tiểu thư yên tâm!Chỉ cần ta không làm trái lời thề, dĩ nhiên sẽ không ứng nghiệm.

Đồ thị bất đắc dĩ gật đầu, sau đó nhìn ra ngoài, giật mình phân phó:

- Đã trễ thế này rồi sao? Tề ma ma, mau giúp ta sửa soạn một chút, chúng ta phải mau rời phủ, đừng để biểu huynh sốt ruột chờ lâu.

Tề ma ma kinh hãi la to:

-Tiểu thư! không được đi!

Vừa rồi còn lo lắng bị người phát hiện, lúc này lại muốn đem nhược điểm cho người ta bắt lấy, không chờ đợi được liền muốn tìm chết sao?

Mặc dù hôm nay Tề ma ma hoàn toàn đối với nàng thất vọng lạnh tâm, nhưng cũng không đành lòng nhìn nàng bị tội danh như thế mà bị hưu thư rời khỏi Bạch phủ.

https://thuviensach.vn

Đồ thị nhíu mày, phẫn nộ trách mắng:

- Sao lại không được đi. Bạch Thanh bị thương, đang ở trong viện dưỡng thương, nàng làm sao biết ta có xuất phủ hay không. Hơn nữa, nàng đã có chút hoài nghi, ta phải đi nói với biểu ca một tiếng, về sau không thể thường xuyên gặp mặt. Được rồi! Tề ma ma, mau giúp ta, đem y phục ta mới may lấy ra đây, biểu ca nói ta mặc lam y nhìn rất đẹp.

Nói xong, liền vui vẻ gọi Tri Nguyệt vào giúp nàng chải đầu trang điểm.

Tề ma ma buồn bã thở dài, cũng không dám ngăn cản,đành đi tìm y phục màu lamvà đôi giầy cùng màu phối hợp chung. Bộ y phục này, hoàn toàn đem toàn bộ ưu điểm trên người nàng bộc lộ hết ra ngoài, thật là giai nhân mỹ mạo.

#####

Ánh Hà hiên, tây sương phòng

Thanh Ca bất đắt dĩ nhìn Bạch Thanh đang cùng nàng chung chăn, có chút dở khóc dở cười, nhẹ giọng khuyên nhủ:

- Tiểu thư, tây sương phòng chật chội, người đừng suốt ngày ở đây, lỡ đụng vào vết thương, bị đau cũng là chính bản thân tiểu thư.

Đã nhiều ngày trôi qua, nàng không chịu ở nhà giữa rộng lớn, cứ luôn chạy đến tây sương phòngcùng nàng nhét chung một chổ, ăn vạ khóc lóc om xòm, khuyên thế nào cũng không chịu đi, thật khiến người ta không biết phải làm như thế nào mới tốt.

Bạch Thanh mím môi, chớp mắt đáng thương nói:

- Thanh Ca ngươi chán ghét ta sao?

https://thuviensach.vn

Bộ dáng rõ ràng là nói "nếu ngươi dám gật đầu ta liền khóc cho ngươi xem", làm Thanh Ca những lời muốn nói lại ép buộc nuốt vào.

Thanh Ca thở dài một tiếng, nằm xuống nệm, nhắm mắt lại, coi như nàng(BT) không tồn tại,

Bạch Thanh thấy nàng như vậy, liền cười hì hì.

-Tiểu thư!

Bên ngoài một tiểu nha hoàn vội vàng chạy vào, nằm sấp lên bàn, nâng lên ly trà uống ừng ực, lúc này lắp bắp nói:

-Tiểu... tiểu thư... thiếu phu... phu nhân... ra...đi ra phủ!

-Phải không?

Bạch Thanh trên mặt đang nở nụ cười nháy mắt liền tức giận. Nàng cắn răng, tay nắm chặt thành quyền, phân phó:

-Ngươi đi đến bên ngoài thư phòng,kêu Tam Thất chạy nhanh đến Duyên Khánh điện bẩm báo cho ca ca biết.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Bạch Thanh phái người lúc nào cũng nhìn chằm chằm Hạm Đạm viện, Đồ thị đã biết rõ " Gian tình" bị bại lộ, chết vẫn không chịu hối cải, đợi đến lúc nàng ta xuất phủ đi gặp tình lang, liền báo tin cho ca ca biết.

Bạch Triệt, thái tử cùng Đô chỉ huy sứ Tiếu Túc đang ở Đông cung cùng với đám quần thần, ngồi trong phòng nghị sự ở Diên Khánh điện cùng thương thảo vụ án " Giang Nam thuế muối".

"Giang Nam thuế muối" thủ phạm chính là ngự sử Lỗ Vọng Chi, phụ thân ái thiếp Lỗ Mạn của thái tử, nàng này sau khi vào Đông cung, được thái tử sủng ái, người phụ thân này trước mặt thái tử, cũng có một chút mặt mũi.

Ba năm trước, tiềm nhiệm ngự sử cáo lão hồi hương, Lỗ Vọng Chi được đề bạt, thăng lên mấy cấp tiếp nhận trách nhiệm nặng nề này.

Lúc hắn tiếp nhận, Giang Nam thuế muối thu vào càng ngày càng giảm. Năm nay, lại gặp mùa mưa kéo dài, muối không thể phơi nắng, nên lấy lý do đó mà nói muối giảm, nộp thuế cho triều đình không bằng một nửa năm trước.

Vào lúc thuế muối được vận chuyển đến kinh thành, Triệu Đạc là nội tôn (Yul: cháu nội) của Triệu gia một trong mười thương hộ muối ở Giang Nam, bản thân đang bị thương chạy trốn vào kinh, lúc hắn ở Tuyên Vũ môn bên ngoàithành Đăng Văn Cổ đã bị trượng hình ba mươi gậy, lăn qua giường đinh dài năm thước, bò đến ngự tiền, cáo trạng Lỗ Vọng Chi,cấu kết

https://thuviensach.vn

với Diêm bang hội làm muối, thunhận hối lộ, ăn chặn thuế, xóa bỏ chèn ép các thương nhân buôn muối cùng một đống tội danh khác.

Lúc này, có đầy đủ chứng cứ, Lỗ Vọng Chi làm việc gian ác hiện rõ trước mắt,hoàng thượng nổi giận lôi đình, ra lệnh Kiêu kỵ binh Đô Chỉ Huy Sứ tự mình mang năm ngàn binh, hôm sau liền lên đường, đuổi bắt đám người liên can, áp giải về kinh chờ thẩm vấn.

Thái tử bước ra cầu tình, lời nói của một người, không đủ tin tưởng, cầu khẩn hoàng thượng điều tra rõ sau đó hãy xử lý.

Hoàng thượng lữa giận ngập trời,lần đầu trên triều mở miệng khiển trách thái tử,còn cưỡng chế cầm túc thái tử ở Đông cung, tĩnh tâm suy nghĩ.

Vừa bãi triều,ở Đông cung một đám bè phái của thái tử đều tập chung tại Diên Khánh điện, cùng khuyên ngăn thái tử.

#####

-Lỗ Vọng Chi hành động lỗ mãng, chưa từng suy nghĩ cho tình cảnh của thái tử điện hạ, điện hạ cần gì phải vì hắn mà làm hoàng thượng không vui!

Thái tử thật lỗ mãng, lại dám cùng hoàng thượng tranh chấp một chút cũng không chịu nhượng bộ, thiếu phó (Yul: là tên một chức quan dòng chính nhị phẩm) Lưu Diệp mặt đầy chua sót, khổ tâm ân cần khuyên bảo.

Hoàng thượng chán ghét nhất chính là loại vì bản thân mà tư lợi, khiến quốc thuế bị bọn tham quan ăn mòn. Huống chi,tội danh lớn nhất của Lỗ Vọng Chi không chỉ đơn giản thu nhận hối lộ, mà làTriệu gia cả nhà đều bị hắn cùng với Diêm bang đem toàn bộ giết chết, chỉ có một mình Triệu Đạc trốn thoát.

Xem mạng người như cỏ rác,thái tử điện hạ lại vì một cái lương đệ (Yul: một danh phận thiếp cấp tam phẩm), liền năm lần bảy lượt cầu tình, làm cho

https://thuviensach.vn

hoàng thượngtức giận răn dạy, thật sự có chút quá mức.

Haiz... thái tử điện hạ thông minh cơ trí, khắp nơiđều tốt, chỉ có tật xấu là ham mê nữ sắc, thật làm người khác không thể yên lòng.

Thân là thuộc hạ của thái tử, hắn có nhiệm vụ ngăn cản hành vi sai lầm này của thái tử.

Thái tử anh tuấn trẻ tuổi cười cười,đối với những lời khiển trách lúc nghe trên triều đều không để tâm. Nghe thấy hắn khuyên giải,cũng không có giải thích hành vi của mình, chỉ lắc đầu nói:

-Cô bất quá là muốn lưu lại cho hắn cái mệnh chó, đỡ phải làm Mạn nhi thương tâm. Còn phụ hoàng biết rõ cô làm người như thế nào, làm gì thái phó lại nói quá lời như vậy đâu?

(Yul: thái tử xưng với thần là cô)

Thấy thái tử có thái độ như vậy, Lưu Diệp trong lòng liền thấp thỏm, lo âu.Nghĩ đến động tĩnh gần đây trên triều, không khỏi lo lắng ngàn lần, phân tích tình hình:

-Các vị hoàng tử đã trưởng thành,lại được hoàng thượng tin dùng,những năm gần đây bắt đầu bước vào triều đình, cùng giải quyết chính sự. Địa vị của thái tửmặc dù đã được chỉ định từ lâu, nhưng cũng không có vững chắc, vụ án " Tam Vương loạn" không thể dẫm vào vết xe đỗ này, điện hạ không thể không đề phòng!

-Các đệ đệ là thay phụ hoàng và cô phân ưu, lời thiếu phó nói, thật quá mức.

Thái tử bỗng giận tái mặt, lạnh lùng trả lời. Nhìn sắc mặt hắn mọi người đều biết là hắn không muốn nhắc tới đề tài này.

https://thuviensach.vn

Chuyện trong Hoàng cung, bọn họ là thần tử, biết cũng chỉ để trong lòng, chứ không thể biểu lộ hay quan tâm quá mức. Vì vậy liền cười ha ha nói qua chuyện khác.

-Mặc kệ điện hạ muốn xử trí như thế nào, vẫn tốt nhất là mang đám người liên can áp giải hồi kinh trước đã.

Lão thái bảo bên cạnh thái tử vuốt râu, nhìn vẻ mặt Tiếu Túc không hề thay đổi, hờ hững không quan tâm, liền cười tủm tỉm nói:

-Chuyện này làm phiền Tiếu thống lĩnh lưu tâm, vạn lần không được để sai lầm.

(Yul: thái bảo là tên một chức quan dòng chính nhất phẩm)

Tiếu Túc gật đầu, cũng không lên tiếng.

Thái tử liền thay biểu đệ nhà mình tiếp lời:

-Biểu đệ làm việc xưa nay rất cẩn thận, các chư vị không cần lo lắng.

Bọn quân thần đều gật đầu đồng ý,mặc kệ, Tiếu Túc làm việc cẩn thận hay không cẩn thận, chỉ riêng tiếng xấu của hắn, bất kể là trên chiến trường hay trên giang hồ đều như sấm bên tai. Có hắn ở đây, bọn người liên can kia cũng phải suy nghĩ cân nhắc trước khi hành động.

#####

Chuyện bàn luận đại khái cũng là ổn thỏa, trong điện không khí thoải mái hơn nhiều, mỉm cười nhìn đámthuộc thần (Yul:người cùng phe duy trì tháitử) cáo lui hết, liền chuyển hướngnhìn Tiếu Túc, chắp tay sau lưng nói:

-Biểu đệ trên đường đi phảicẩn thận, chú ý nhiều một chút, đám người kia đều là dân liều mạng, ra tay không biết nặng nhẹ. Ngươi còn chưa cóthú thê sinh tử đâu.(Yul: cưới vợ sinh con)

https://thuviensach.vn

Lời này, tuy mang ý đùa giỡn nhưng cũng bao hàm sự quan tâm cùng lo lắng.

Bị hắn trêu chọc Tiếu Túc vẫn im lặng không lên tiếng, trong ánh mắt có một tia ôn nhu, nhưng khuôn mặt vẫn lạnh lùng như trước, làm như không có nghe thấy hắn nói gì, ngay cả ánh mắt cũng không thèm liếc nhìn một cái, đứng dậy ôm quyền, nghiêm trang khom người trả lời:

-Đây là bổn phận của thần, không dám phiền điện hạ lo lắng.

Sau đó, lại khôi phục bộ dáng cũ, không làm thêm hành động gì khác.

Thái tử mặc dù đã sớm quen với việc hắn tối ngày ra vẻ ta đây, hiểu rõ hắn bên ngoài lúc nào cũng lạnh lùng như vậy, cũng ít gặp hắn xa cách cung kính như lúc này. Rõ ràng cùng là huynh đệ bà con, hắn lại cứ tuân thủ quân với thần, một chút tình cảm dư thừa cũng không biểu lộ, làm cho người ta nhìn thấy liền tức giận.

Vốn là chuẩn bị muốn ôm cổ vũ hắn một cái, vì tức giận liền thutrở về. Chỉ vươn tay hung hăng đẩy hắn bả vai, oán hận nói:

- Ngươi cứ bộ dạng cứng ngắt dọa người, ta nếu là Thanh nhi muội muội, thì cũng tình nguyện chọn tên Viên Mậu Lâm thư sinh yếu đuối kia, còn vừa mắt hơn là ngươi.

Tiếu Tức ánh mắt buồn bã, lưng đang đứng thẳng tắp cũng khẽ rụt xuống, liếc mắt một cái, ảm đạm nói:

-Chuyện này liên quan đến danh dự của Bạch tiểu thư, điện hạ nói năng cẩn thận.

Thái tử cũng mặc kệ hắn nói cái gì, thấy hắn cuối cùng cũng không duy trì được mặt lạnh, tay chỉ vào hắn rồi cười ầm lên.

https://thuviensach.vn

-Biểu đệ nha biểu đệ, cũng có ngày khiến ngươi mất đi bộ dáng nghiêm trang. Nhìn chút, nhìn một chút, coi biểu đệ của ta, có phải rất xứng đôi với muội muội ngốc của ngươi không? nói thế nào, hắn so với tên trạng nguyên Viên Mậu Lâm tốt hơn một chút đúng không nào!

nói xong, liền quay lại nhìn hướng Bạch Triệt.

Chỉ thấy Bạch triệt đang ngồi ngay ngắn trước bàn án, cầm bút trong tay, nhưng ánh mắt lại mơ hồ, không có tiêu điểm.Đầu bút cũng không có chạm vào tờ giấy, giọt mực rơi xuống giấy tuyên thành bắn nước như đóa hoa.

Bạch Triệt trước đây làm mọi việc đều rất tận tâm, lúc vẫn còn đang nghị sự, cũng chưa bao giờ thấy hắn vẻ mặt như thế này.

Thái tử vô cùng kinh ngạc, bước lại gần hắn (BT) xòe tay lắc lắc trước mặt, Bạch Triệt ánh mắt cũng không chuyển động, chỉ sửng sờ phát ngốc.

Thái tử nhìn Tiếu Túc, lại nhìn Bạch Triệt, đưa tay đánh hắn tỉnh, kinh ngạc hỏi:

-Ngươi hôm nay bị sao vậy? nhìn ngươi thế nào cũng thấy không ổn? Ngươi nói mau, có phải vết thương của muội muội ngươi có vấn đề? Có cần ta phái hai ngự y đi qua nhìn nàng một chútkhông?

Vừa hỏi xong, ngay cả Tiếu Túc cũng nhịn không được mở to mắt nhìn hắn. Ngày đó khi hắn cứu Bạch Thanh, cũng biết nàng đã bịmột ít thương tổn,nhưng ngại luân lý, hắn ngay cả nhìn cũng không dám. Chỉ lấy lệnh bài, gọi người đi Huyền Từ mời Duyên sư thái danh sư y đức vì nàng trị thương.

Sau đó, hắn cũng khống chế chính mình không đi hỏi thăm chuyện của nàng, nhưng cũng từ miệng thái tử mà biết được, nàng té gãy tay, hôn sự bị chậm trễ.

Hắn thừa nhận, lúc đó hắn vừa đau lòng vừa mừng thầm.

https://thuviensach.vn

Hôn sự bị chậm trễ, hơn nữa còn chưa có quyết định ngày, nói cách khác, có thể sẽ thay đổi.

Tuy rằng xa vời, nhưng hắn vẫn ôm một chút hi vọng. Hy vọng nàng trong khoảng thời gian dưỡng thương này mànhìn ra bản tính của nam nhân kia, có thể một lần nữa nàng sẽ cân nhắc lại hôn sự của mình, mà thay đổi ý định.

Nhưng bây giờ, lại nghe biểu huynh (thái tử) nói vết thương của nàng có biến hóa, tâm không tự chủ được mà đau nhói.

Hận không thể, lấy thân mình chịu thay nàng.

#####

Có lẽ tại ánh mắt hai người qua sức nóng bỏng, hoặc là do cái đẩy tay vừa rồi của thái tử. Bạch Triệt mới hồi phuc lại tinh thần, nhận ra bản thân mình thất thần, vẻ mặt hơi xấu hổ.

Hắn khụ một tiếng, buông bút xuống, điều chỉnh lại sắc mặt, trả lời:

-Không, không có việc gì. Cao thái y, y thuật rát cao minh, muội muội đã muốn tốt hơn rất nhiều,bất quá, thái y nói tổn thương gân cốt phải dưỡng một trăm ngày, nay nàng dưỡng thương cũng tốt lắm. Dù sao bị thương còn có Thanh Ca, hai người các nàng xưa nay chủ tớ tình thâm. Cùng nhau dưỡng thương, cũng không buồn chán.

-Ha ha! Điều này cũng đúng!

Thái tử giống như rất cao hứng, cười to, có chút trêu chọc nói:

-Có Thanh Ca bên cạnh canh giữ, Thanh nhi muội muội dù không chịu ngồi yên, cũng phải ngoan ngoãn ngây ngốc ngồi.

Nghe hắn trêu chọc,Bạch Triệt híp mắt nói:

https://thuviensach.vn

-Làm phiền điện hạ quan tâm, thuộc hạ trở về, nhất định chuyển cáo cho muội muội biết, thái tử quan tâm nàng nhiều lắm, chờ nàng dưỡng thương thật tốt, liền đến Đông cung cảm tạ thái tử. Nhân tiện, cũng nhìn một chút vị cung nữ pha trà gần đây trong phòng thái tử.

- Không cần, không cần!

Thái tử liên tục phất tay, giống như thật sự sợ Bạch Thanh đột nhiên xuất hiện trước mặt cướp đi bảo bối trong lòng hắn. mới vừa rồi tâm tình chế giễu hoàn toàn biến mất, thấp giọng lầu bầu:

-Ta thật vất vả mới tìm được một tiểu mỹ nhân, tuy rằng tiểu mỹ nhân này cũng có tâm cơ thâm độc sâu xa, nhưng cũng có thể dùng để giải trí nha! Nếu lại bị nàng bắt đi, ta không lo lắng mất đi tiểu mỹ nhân, lại phải lo lắngngược lại cho nàng, sợ nàng bị tính kế, phí công phí sức vô ích.

Thấy thái tử như vậy, Bạch Triệt khóe môi hơi nhếch cười cười.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Bốn năm trước đây, khi thái tử vừa tròn mười sáu tuổi, đã chính thức bắt đầu vào triều, cùng giải quyết chính sự. Ngày thường sử lý việctriều đình cũng có chút thủ đoạn, so với hoàng thượng lúc còn trẻ cũng không hề kém cạnh, là một hoàng tử trẻ tuổi tài năng đầy hứa hẹn.

Nhưng cái vị này có một cái tật xấu không giống ai, người bình thường nghĩ hắn là loại người háo sắc. Thật ra, hắn chỉ ưa thích thu thập các mỹ nữ có tâm cơ thâm trầm, thủ đoạn độc ác, đặt ở bên người không xa không gần, thỉnh thoảng lại trêu chọc một phen, nhìn các nàng đều vì mục đích, mà dối trá kết giao với nhau, gian kế chồng chất đấu đá lẫn nhau, hắn coi thật vui vẻ.

Kỳ thật Bạch Triệt không nghĩ như vậy, khi còn nhỏ cùng thái tửthân cận với muội muội hắn đương nhiên khác với mọi người,nhìn thấu thái tử, nếu không hắn(BT) cũng lầm tưởng hắn là người ham thích sắc đẹp.

Từ năm ngoái, nàng chính mắt nhìn thấy thái tử cùng Thiên Nhược đùa giỡn tiết mục, nàng(BT) liền đối với thái tử có chút kính nhi viễn chi (yul: knvc có nghĩaBề ngoài tỏ ra kính nể, tôn trọng, nhưng trên thực tế không muốn tiếp cận, gần gũi với người đó)bắt đầu tự xưng mình là người nghĩa hiệp ra tay là " anh hùng cứu mỹ nhân". Thỉnh thoảng tới Đông cung đi dạo, nhìn xem có cô nương nào đáng thương bị rơi vào độc thủ của hắn không, cũng không quan tâm xem các nàng tốt cuộc là đang tính kế chuyện gì, để nàng gặp được, liền nhớ kỹ, muốn:"Cứu vớt" các nàng.

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, thái tử thương nàng cũng không thua kém gì so với huynh trưởng là hắn đây.

Vì vậy, chỉ cần nàng mở miệng phàm là vật gì cũng đều cho nàng. Nhưng các tiểu mỹ nhân hắn tìm về không giống như nàng có tâm địa lương thiện. Các nàng mình đầy thủ đoạn, muội muội ngốc nhà mình đâu thể nào là đối thủ của các nàng.

Cho nên, bất luận thái tử hay hắn cũng không vui khi nàng cứ đến Đông cung cướp người, vùi lấp chính mình trong hiểm cảnh.

Đương nhiên, cung nữ trong Đông cung hơn phân nữa đều mơ ước thượng vị, sợ nàng như sợ cọp, vừa thấy nàng tiến vào Đông cung liền trốn liền tránh,sợ giống như Thiên Nhược, bị nàng đem về Bạch phủ, vỡ tan giấc mộng quyền lực.

Bọn họ dùng mọi thủ đoạn để có được địa vị, vui mừng khi đạt được, do vậy, thái tử muốn dựa vào hành động nghĩa hiệp của nàng mà khảo nghiệm tâm cơ của các mỹ nhân.

Thật ra, phụ tử Bạch Triệt thấy Bạch Thanh hiểu lầm phẩm hạnh của thái tử liền hết sức vui mừng.

Thái tử diện mạo tuấn tú, dáng người cao ngất, đối với Bạch Thanh lại hết sức sủng ái, từng có một lần vì tình cảm bọn họ quá tốt khiến cho người ta kinh hãi.

Đặt biệt, là lúc thái tử phi vừa vào Đông cung,Bạch Thanh cùng thái tử phi liên tục bất hòa lời qua tiếng lại, bọn họ từng lo lắng nàng có phải là đối với thái tử nãy sinh tình cảm không nên có.

Lúc đang tuyển thái tử phi, hoàng thượng đã từng thăm dò ý tứ Bạch gia, có nguyện ý để Bạch Thanh làm chủ Đông cung không, bọn họ liền cự

https://thuviensach.vn

tuyệt.Chỉ vì nàng được họ bảo vệ quá tốt trong mười mấy năm nay, tính tình hết sức tinh khiết.

Hoàng cung nơi này, không phải là nơi mà nàng có thể nương thân dựa vào cho suốt cuộc đờisau này.

Chính là bọn họ lại không nghĩ đến, tại vì họ quá cưng chiều nàng, làm nàng quá mức thuần lương ngây ngô, ngu ngốc.

Tên tiểu nhân Viên Mậu Lâm, tâm tư hắn quá rõ ràng, nàng lại nhìn không thấu. Thiên Nhược bày mưu tính kế cùng phản bội bán đứng nàng, nàng cũng không hề lưu tâm. Còn có Vương Thục Nghi, Đồ Giải Ngữ...

Nghĩ đến tên của thê tử, Bạch Triệt vừa rồi buông lỏng lông mày, nhịn không được lại nhíu chặt lại.

Đêm qua, lúc trở về phòng,hắn nhìn thật lâu dung nhan quen thuộc của nàng(ĐGN), nhìn nàng như thường ngày lấy lòng hắn,hầu hạ hắn. Sau đó, làm như vô tình vô ý làm hắn hiểu lầm lời muội muội nói. Khi đó, hắn đột nhiên phát giác ra mình thành thân với nàng đã hơn một năm nay, tự cho là mình đã nhìn thấu lòng nàng, lúc này nhìn nàng lại hết sức xa lạ.

Hắn cơ hồ muốn mở miệng hỏi, chính mình có điểm nào không bằng vị biểu huynh kia của nàng? đến nổi, nàng đã lập gia đình hơn một năm nay, vẫn còn đối với hắn nhớ mãi không quên, còn làm ra chuyện vụng trộm gặp gỡ.

Hắn thừa nhận, hắn có chút tổn thương,nhưng nhiều hơn lại là tức giận.

Bạch Triệt hắn thậm chí ngay cả thê tử của mình còn nhìn không thấu, mạc danh kì diệu (Yul: mdkd nghĩa là không hiểu ra sao cả,không sao nói rõ được,quái lạ) liền chụp trên đầu hắn một cái nón xanh. Hắn đối với Đồ Giải Ngữ tuy rằng không đủ thâm tình, nhưng tự nhậnlà mình cho nàng đầy đủ sự tôn trọng. Thành quốc rất nhiều gia tộc tuy có nam tử bốn mươi tuổi vô

https://thuviensach.vn

tử vẫn nạp thiếp vào phủ, nhưng côngtử thiếu gia nhà nào mà không có hồng nhan tri kỷ, hoặc là nha hoàn thiếp thân xinh đẹp.

Hắn xưa nay giữ mình trong sạch, thanh lâu kỹ viện cũng không đặt chân vào, đối với nha hoàn trong phủ vẫn giữ lễ tiết. Dù vậy, nàng vẫn luôn nghi ngờ hắn vô căn cứ, còn đuổi hết bọn nha hoàn hầu hạ hắn từ nhỏ tới lớn ra khỏi viện, trong viện chỉ dùng toàn gã sai vặt, không dùng nha hoàn.

Đến cùng, hắn lúc nào cũng bị nghi ngờ này nọ lại cũng chưa từng làm chuyện gì có lỗi với nàng, mà nàng lại sớm cùng người khác lén lút gặp gỡ.

Còn để muội muội biết được.

Hắn trước mặt muội muội nhà mình, lúc nào cũng oai phong uy vũ, luôn làm nàng sùng bái, hôm nay lại để muội muội biết được việc dơ bẩn này. Trong lúc đó, làm hắn cảm thấy xấu hổ mất mặt khi đối diện với nàng.

Bất quá, những chuyện này hết thảy đều là cảnh trong mơ của muội muội, căn bản là hắn còn chưa chứng thực, hắn chỉ đành tạm thời nhẫn nại, cẩn thận điều tra rồi mới quyết định.

#####

Bạch Triệt mới nói hai ba câu đã làm suy nghĩ của thái tửxoay chuyển, Tiểu Túc đương nhiên biết rõ hắn là đang muốn nói sang chuyện khác.

Ba người bọn họ tuổi tác không chênh lệch bao nhiêu, tính tình tuy có chút bất đồng, nhưng lui tới lại không ít, đương nhiên, đối với tính tình từng người đều hiểu rõ.

Theo tính tình của Bạch Triệt, chuyện gì mà hắn muốn giấu diếm không để lộ ra, chắc chắn không phải là chuyện nhỏ.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, hắn đang có công vụ trong người, sắp phải rời kinh, căn bản không có nhiều thời gian đi điều tra xem nàng rốt cuộc xảy ra chuyện gì. Suy tư một chút, hắn liền dứt khoát mở miệng hỏi thẳng:

-Sư huynh, đã gặp phải chuyện gì khó xử? có phải là cần hổ trợ?

Mẫu thân của huynh muội Bạch Triệt chính là đại tiểu thư của Bạch Vân sơn trang. Sư phó của hắn là Diêu Nguyệt Hi là thúc thúc của bọn họ, Vì vậy, hắn đối với Bạch Triệtliền gọi là sư huynh.

Nghe được biểu đệ nhắc nhở, thái tử mới kịp phản ứng, oán trách nhìn Bạch Triệt nghi ngờ truy hỏi:

-Đúng vậy, ngươi biểu hiện hôm nay rất khác lạ, trong phòng nghị sự ngươi còn phát ngốc ngây người, nhất định là có chuyện gì đó. Nói mau, có chuyện gì? cần ta hổ trợ không?

Vịhảo hữu này từ nhỏ cùng hắn lớn lên, lại không có bao nhiêu chuyện có thể làm khó hắn, hiếm khi nhìn thấy bộ dạng hắn bây giờ, nếu không tìm hiểu rốt cuộc là có chuyện gì, trong lòng hắn thật ngứa ngáy nha!

-Không có chuyện gì!

Bạch Triệt lắc đầu phủ nhận, đưa mắt nhìn về phía Tiếu Túc, suy nghĩ một lát, mới mở miệng hỏi:

-Tử Truyền, ngươi lần này đích thân đi Giang Nam, đúng không?

(Yul: Tử truyền là tên tự của Tiếu Túc)

-Đúng!

Tiêu Túc dứt khoát gật đầu đáp.

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt vuốt vuốt huyệt thái dương đang đau, nheo mắt, từ từ đứng lên.

Nam Tầm nắm phía cuối cùng của tỉnh Giang Nam, nếu là đi đường thủy.Ngược lại, nếu từ kinh thành đi đến Giang Nam bằng đường bộ sẽ qua Nam Tầm trước. Vốn là hắn muốn xin nghĩ vài ngày tự mình đi đến Nam Tầm, điều tra giấc mộng mẫu thân báo cho muội muội có phải là thật hay không.

Nhưng vụ án " Giang Nam thuế muối" vừa xảy ra, làm hắn không thể rời khỏi kinh thành.Nếu là sai một vài thuộc hạ đi dò xét, sợ không cẩnthận, sẽ đả thảo kinh xà (đánh cỏ động rắn)

Dù sao, gia tộc Bạch thị cùng ở Nam Tầm, nếu sự tình này náo động làm lớn lên, muội muội sợ là khó có thể lo cho bản thân mình.

Vốn đang còn suy nghĩ, có nên hay không đi báo cho phụ thân biết,cũng đem suy nghĩ của mình nói ra, cho phụ thân suy nghĩ triệt để thiệt hơn, phái một ít người làm việc cẩn trọng làm việc này.

Nhưng mà, phụ thân đối với mẫu thân tình cảm thâm hậu,nếu đề cập đến việc mẫu thân báo mộng, chỉ sợ trong lòng phụ thân lại tưởng niệm, gây tổn thương thân thể.

Nay sư đệ có công vụ bên người phải tự mình đích thân đi một chuyến để giải quyết, ngược lại có thể nhờ hắn thuận đường giúp đỡ dùm chuyện này.

Tiếu Túc xưa nay làm việc có suy tính, hơn nữa hắn âm mưu tính kế cũng không thua kém mình. Có hắn ở đó, không chừng có thể giúp mình hoàn thành tính toán thuận lợi một chút.

Dù sao, chuyện này nếu là thật, sớm muộn gì cũng sẽ bại lộ trước mặt mọi người, hắn cũng không cần phải lo lắng muội muội nhà mình bị mất

https://thuviensach.vn

mặt trước hai người này.

Hạ quyết định xong, hắn liền nói:

-Ta có chuyện này, nghĩ là sẽ phiền toái ngươi!

-Sư huynh mời nói!

Tiếu Túc đối với Bạch Triệt trước sau như một là tôn sùng, kính trọng.

-Các ngươi cũng biết, phụ thân cùng ta luôn đối với hôn sự của muội muội cho tới bây giờ cũngkhông quá đồng ý. Bởi vì nàng kiên trì, chúng ta mới tạm thời thỏa hiệp. Nay, ngược lại trong lòng nàng lại có ý định từ hôn.

Bạch Triệt cau mày,nói năng châm chước, ý đồ muốn bảo vệ thanh danh muội muội nhà mình vốn đã rơi xuống đáy cốc.

Trong lòng hắn đầy u sầu, lúc nghe được hai chử từ hôn, Tiếu Túc lập tức nắm tay thành quyền. Trong mắt một mảnh kinh ngạc còn phát ra tia vui sướng.

Từ hôn, nàng tính từ hôn, Thật sự tốt quá!

-Lần trước nàng bị mang đến am Huyền Từ bái tế mẫu thân, ở đó, mẫu thân báo mộng cho nàng, nói là Viên Mậu Lâm tại quê nhà ở Nam Tầm sớm đã có thê thất. Hơn nữa, lúc hắn tiến kinh dự thi, thê tử hắn đang có thai, lúc này, hắn là đã sinh hạ một đứa con. Lúc trước bởi vì mọi người cực lực phản đối, cũng chưa kịp điều tra bối cảnh Viên Mậu Lâm, cho dù không có chuyện này, nếu hắn thật sự muốn cùng muội muội ta thành thân, chúng ta cũng phải điều tra một phen. Vì vậy, ta muốn nhờ Tử Truyền, đi Giang Nam, lúc đóthuận tiện che giấu hành tung thuộc hạ của nhà ta, nếu có thời gian rãnh rỗi, giúp ta gấp rút thăm dò một chút cũng tốt lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Nghe được hắn nói một hơi dài, sắc mặt xem kịch vui của thái tử liền tối sầm xuống, nắm chặt tay hắn lớn tiếng hỏi:

-Ngươi nói, đều là sự thật?

Hắn Liên Chân sủng ái muội muội nhà mình từ nhỏ tới lớn, thế nhưng bị một tên nam nhân đã có thê thất lừa gạt?

(Yul: Liên Chân là tên của thái tử)

Người nọ khắp nơi tính kế muội muội bọn họ, cầu xin quyền thế địa vị cũng thôi đi. Dù sao hắn cũng là thái tử, phụ thân là hoàng đế, toàn bộ Thành quốc này đều là của bọn hắn, cấp được hắn thứ này thứ kia. Chỉ cần khi hắn lấy được thứ hắn cần, có thể làm một trượng phu tốt,sủng ái muội muội của bọn hắn, cho hắn này nọ, không phải là không được.

Nhưng loại người này sớm đã có thê thất, miệng còn đầy lời dối trá lừa gạt muội tử bọn hắn, tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Tiếu Túc mặt vốn lạnh lùng, trong nháy mắt lại càng lạnh như băng.Một đôi mày kiếm nhăn lại, trong mắt nén giận, gắt gao nhìn Bạch Triệt, chờ hắn trả lời.

Tên nam nhân kia, hắn lại dám đình thê tái thú, làm nàng mang danh bất nghĩa. Hơn nữa, lúc bọn họ được tứ hôn, nữ nhân kia lại đang mang thai, còn chưa lâm bồn, như vậy Bạch tiểu thư lấy hắn, chỉ có thể làm thiếp? Cho dù giết chết nữ nhân kia, nàng cũng chỉ có thể làm kế thê. Mặc kệ là tình huống nào, nàng đều không chiếm được danh phận chính thê.

Thật là khinh người quá đáng.

So với bọn họ không thể áp chế được tức giận,Bạch Triệt sớm đã trải qua chuyện này nên từ phẫn nộ đã chuyển thành hết sức trầm ổn bình tĩnh.

Hắn chỉ hơi cau mày, thản nhiên nói:

-Có phải thật hay không, chờ Tử Truyền hồi kinh mới biết được.

Thái tử gật đầu đồng ý, buông tay hắn ra, xoay mặt nhìn Tiếu Túc, cẩn thận dặn dò:

-Biểu đệ, ta sẽ bẩm báo cho phụ hoàng chuyện này, để phụ hoàng cho ngươi thêm mấy ngày thời gian. Đến Giang Nam, ngươi trước tiên hãy đi huyện Nam Tầm, điều tra rõ chuyện này, nếu thật sự có người như vậy, nhớ rõ phải đem bọn họ về kinh.Ta muốn nhìn một chút, Thê cùng nhi tử đang ở

https://thuviensach.vn

trước mắt, hắn còn có thể nói cái gì để cãi lại! Không trị hắn tội khi quân, ta không phải là Thái tử Liên Chân.

Tiếu Túc gật đầu, trong mắt tràn đầy lệ khí.

- Không được, Tử Truyền không thể dẫn người trở về.

Bạch Triệt lắc đầu, bác bỏ kế hoạch của thái tử, liền giải thích:

- Viên Mậu Lâm gây ra tội lớn, đây chính là tội khi quân. Dù sao ngày đó hắn trước mặt hoàng thượng, chính miệng nói còn chưa lập thê thất, nếu bị vạch trần, hắn chỉ có con đường chết. Tử Truyền cùng Bạch gia có quan hệ hết sức thân cận, hắn từng có ý muốn cầu thân còn bị lộ ra bên ngoài, nếu như hắn dẫn người trở về, đối phương không nhận, ngược lại còn có thể trả đũa, nói hắn vì không cầu được muội muội, nên mới hãm hại hắn(VML). Như thế chẳng những không có được kết quả mong muốn. Ngược lại còn khiến Tử Truyền mang danh bất nghĩa, thật sự không ổn. Huống chi...

Huống chi lúc trước là chính muội muội vội vàng cấp bách muốn gả cho người ta, cho dù lúc đó đối phương xử dụng mưu kế, nhưng người ngoài lại không biết.

Như vậy, lúc đầu đòi gả, lúc sau đòi từ hôn, hơn nữa còn khiến hắn phạm tội khi quân, nghe có vẻ như Bạch Phủ quá mức ỷ thế hiếp người. Thanh danh muội muội vốn đã không tốt, nếutại vì chuyện này mà xảy ra vấn đề, tương lai, ai còn chịu thú nàng?

Nghe Bạch Triệt nhắc lại chuyện cầu thân, bên tai Tiếu Túc có chút phiếm hồng, nhưng vẫn chém đinh chặt sắt nói:

- Không sao, ta không sợ!

https://thuviensach.vn

Dù sao thanh danh đối với hắn, cho đến tận bây giờ vẫn chẳng là gì, hắn trong kinh thành danh tiếng còn chưa đủ vang sao?

-Thanh danh của ngươi không phải là vấn đề, mà vấn đề là chuyện tiếp theo, nữ nhân kia nếu biết được vì nàng ta xuất hiện ở kinh thành mà làm hại phu quân của mình bị chém đầu, tất nhiên,nàng chẳng những không chịu thừa nhận thân phận của mình, đến lúc đó còn nói ngược lại, chúng ta nhất định sẽ bị thế hạ phong. Muội muội ta, nếu chỉ là muốn từ hôn,cùng liền thôi, nhưng nàng lại không muốn bỏ qua chuyện người kia tính kế mình,muốn hắn bị kết tội đền tội. Vì vậy, chúng ta tuyệt đối không thể dính dấp quá nhiều mới tốt.

Muội muội nhà mình lần đầu tiên hi vọng một người chết đi, làm ca ca, như thế nào cũng phải hoàn thành nguyện vọng của nàng mới đúng.[Truyện đăng ở ,com]

Thái tử kinh ngạc mở to mắt, giống như lỗ tai mình có vấn đề nên nghe lầm mất rồi, không dám tin hỏi lại:

-Nàng muốn hắn chết?

Bạch Triệt nở nụ cười, gật đầu đáp:

- Đúng, nàng muốn hắn chết.

Lúc mới nghe nàng nói, hắn cũng không dám tin, từ nhỏ muội muội hắn ngay cả một con kiến cũng không dám giết, thế nhưng lúc đó lại nóivới hắn, nàng muốn hắn(VML) phạm tội khi quân.

Hắn nhìn ra được, nàng nói rất nghiêm túc, cùng những lời uy hiếp lúc trước hoàn toàn bất đồng. Nàng là thật sự muốn hắn chết.

Kỳ thật hắn cũng nghĩ không thông, rõ ràng mấy ngày trước còn rất tốt, vì một giấc mộng, nàng thậm chí có ý niệm trong đầu muốn đưa người khác

https://thuviensach.vn

vào chổ chết.

Nàng nói cho hắn những chuyện kia, tất nhiên không phải là toàn bộ sự tình trong giấc mộng, chỉ sợ, trong mộng của nàng, hắn mang đến rất nhiều đau khổ cho nàng,phải rất nhiều mới làm nàng có ý muốn như vậy.

Chỉ là, nàng liền tin tưởng giấc mộng kia, coi đó là sự thật là chân tướng mọi chuyện sao?

Bất quá. người nọ tính kế muội muội hắn, cũng là đáng chết, cũng không vô tội

-Đã xảy ra chuyện gì?

Thái tử có chút nghĩ không thông, mơ hồ hỏi:

-Như thế nào mới mấy ngày không gặp, cảm giác như nàng với nàng lúc trước không giống nhau.

-Ta từng tìm bọn hạ nhân đi cùng nàng đến am Huyền Từ hỏi rõ mọi chuyện, ngoại trừ lúc hồi kinh trên đường mã bị chấn kinh làm bị thương, cũng không gặp chuyện gì ngoài ý muốn.

Dù sao huynh muội ruột thịt, tình cảm thân thiết, hắn là chính mắt nhìn thấy muội muội khác lạ,so với thái tử hắn đương nhiên sớm đã nhận ra.

-Chỉ có Thanh Ca nói, buổi sáng lúc chuẩn bị cúng bái hành lễ, muội muội thức dậy rất sớm, một mình đứng bên cửa sổ đến ngẩn người, sau đó, đột nhiên lại muốn lưu lại Huyền Từ mấy ngày. Trên đường hồi kinh, nàng còn nói với Thanh Ca là không muốn thành thân. Cho nên, nàng nói là mẫu thân báo mộng, ta tin.

Thái tử ngẩng đầu nhướng mày, miệng mấp máy, nhưng không biết nên nói gì. Chuyện quỷ thần, quá mức hư vô mờ mịt, vốn là bọn họ cũng không

https://thuviensach.vn

quá quan tâm hay tin tưởng. Nhưnghôm nay mọi chuyện khác lạ, ngoại trừ chuyện như thế, cái khác căn bản là giải thích không được.

Dù sao trước khi đi am Huyền Từ, nàng vẫn là nhớ thương người nọ, muốn mau chóng cùng hắn thành thân, lúc đi là nàng bị ép không hề cam tâm tình nguyện.

Nghĩ một hồi, lúc trước vẫn có chút do dự, liền dứt khoát như Bạch Triệt, tin Bạch mẫu báo mộng, không đề cập đến chuyện Bạch Thanh thay đổi, nói lại vấn đề chính:

-Thôi, không đề cập tới vấn đề này nữa, lúc này, ngươi có biện pháp gì tốt, mau nói nghe một chút, chúng ta cùng nhau bàn luận.

Bạch Triệt liếc mắt nhìn hai người bọn họ, rũ mắt nhìn xuống, có chút khó xử nói:

-Biện pháp này, mấy người chúng ta không thể làm được,cần phải nhờ hoàng thượng hổ trợ.

-Còn cần phụ hoàng hổ trợ?

Thái tử hai mắt sáng lên, chỉ sợ thiên hạ không đủ loạn hỏi:

- Là kế hoạch lớn gì, ngươi nói mau lên.

- Trước đó vài ngày, không phải hắn ghét bỏ Hàn Lâm viện quá mức nhàn rỗi, nên dụ dỗ muội muội đi tìm hoàng thượng xin cho hắn một chức quan, không phải sao? Hôm nay vụ án "Giang Nam Thuế Muối" xảy ra, hoàng thượng hạ chỉ Tử Truyền toàn quyền phụ trách. Các ngươi nói xem, có thể đi cầu hoàng thượng cho hắn chức khâm sai đại nhân, cùng đi với Tử Truyền đến Giang Nam. Để hắn đi dò xét Giang Nam, trấn an dân chúng, chùng ta cho hắn cơ hội mặc " áo gấm về làng" được không?

https://thuviensach.vn

Cái gì âm mưu quỷ kế, đều bị người khác vạch trần, khiến hắn gặp bất lợi. Chỉ có loại biện pháp như vậy, mới khiến hắn đi vào tử lộ.

Viên Mậu Lâm không phải chướng mắt thứ cát sĩ, không muốn ở Hàn Lâm viện phải xử lý biên soạn văn thư sao? Hôm nay, đại án ở Giang Nam làm triều đình và dân chúng khiếp sợ, giao cho hắn xử lý, mặc dù chỉ là khâm sai đại thần không có phẩmkhông có cấp, nhưng danh tiếng lại dễ nghe a!Còn có Kiêu kỵ binh làm hộ vệ,cũng là cho hắn mười phần mặt mũi đi! Nhiêu đây cũng đủ thỏa mãn dục vọng quyền lực và lòng ham muốn hư vinh của hắn.

(Yul: thứ cát sĩ là chức ngắn hạn trong Hàn Lâm viện, từ trong khoa cử tiến sĩ chọn ra người có tiềm chất đảm nhiệm, mục đích là để cho họ học tập trong Hàn Lâm Viện trước, sau đó mới thụ quan chức. Giống như nghiên cứu sinh hoặc thực tập sinh ngày nay.

Hàn Lâm viện: soạn thảo văn từ,sắc mệnh. Giảng dạy, thảo luận kinh điển. Biên soạn quốc sử, thực lục, điển lễ. Đảm nhận trách nhiệm Khâm sai)

Về phần đi ngang qua huyện Nam Tầm, tất cả dân chúng ở đó đều biết tân khoa trạng nguyên xuất thân từ huyện này, quan viên đồng hành cùng hắn sẽ khuyên hắn hồi hương nhìn một chút, tiện thể tế bái phụ mẫu an ủi vong linh.

Nếu hắn đã có thê thất, chắc chắn nữ nhân kia sẽ không ẩn núp hay trốn tránh không chịu gặp mặt, cho dù thê tử hắn không chịu đi ra gặp mặt hắn, dân chúng ở Nam Tầm nhất định sẽ biết rõ chuyện của hắn trước đây. Đợi hắn hồi hương, tất nhiên sẽ có người đề cấp đến chuyện gia thất của hắn.

Đến lúc đó, mọi chuyện bj vạch trần, không còn liên quan đến Bạch gia, lại càng không liên can đến Tử Truyền.

Thái tử vỗ tay khen hay, cao giọng tán dương nói:

https://thuviensach.vn

-Quả nhiên cao minh, này đúng là kế hay a! Các người chờ ta, ta sẽ đi bẩm báo với phụ hoàng ngay.

Nói xong, liền hướng phía cửa bước đi.

Bạch Triệt cùng Tiếu Túc đồng thời mở miệng ngăn cản:

- Khoan đã!

-Còn có chuyện gì?

Thái tử dừng bước, ánh mắt nóng bỏng nhìn Bạch Triệt:

- Còn có diệu kế hay hơn sao?

Bạch Triệt lắc đầu nói:

-Diệu kế thì không có, chỉ là....Hôm nay trên triều, ngươi bị hoàng thượng cấm túc, trong một tháng này, không thể rời khỏi Đông cung.

Tiêu Túc gật đầu, có chút bất đắt dĩ nhìn thái tử.

- Ôi!

Thái tử tát một cái lên trán mình, cả người liền ngồi gục xuống,đáng thương nhìn hai người, hỏi:

-Vậy phải làm sao bây giờ?

Lúc này, hắn bắt đầu cảm thấy có chút hối hận,chỉ vì gần đây Đông cung quá yên tĩnh, hắn muốn làm mưa làm gió một chút. Mới có thể mở miệng cầu tình cho một tên tham quan tội ác tày trời, làm mọi người đều nghĩ là hắn đối với nữ nhân kia (Yul: thiếp của ảnh) thương yêu sủng ái quá nhiều.

Nào ngờ,làm hại chính mình mất đi cơ hội giúp đỡ muội muội.

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cùng Tiêu Túc liếc nhìn, thấy hắn đang hối hận không ngừng, cả hai đều cảm thấy hết sức hài lòng.

Đối với nữ sắc, bọn hắn đã nhiều lần khuyên nhủ, hắn đều mắt điếc tai ngơ, nay ăn vào đau khổ, hiểu được muốn sung sướng phải trả giá cao, về sau chắc hắn sẽ kiềm chế một chút.

-Hai người chúng ta đi bẩm báo là được.Điện hạ tốt nhất vẫn là ở yên đây, " tự mình tĩnh tâm" là được rồi!

Nóng xong, hai người cùng đi ra ngoài, hoàn toàn không để ý hắn phía sau đang điên cuồng gào hét.

Rời khỏi Đông cung,Tiếu Túc mới lên tiếng hỏi:

-Người vì sao không nói cho hắn biết, vì chuyện của Bạch tiểu thư, cho dù hắn có làm trái lệnh của hoàng thượng, hoàng thượng cũng sẽ không trách tội hắn.

Bạch Triệt liếc mắt nhìn hắn, phản bác nói:

-Ngươi cũng không có nói.

Tiếu Túc khóe miệng giật giật, không nói gì,Bạch Triệt liền nở nụ cười, mặt mày rạng rỡ.

Lúc này, Tam thất phụng lệnh của Bạch Thanh đến Đông cung báo tin cho Bạch Triệtcũngtrùng hợp chạy đến, thở hổn hển bẩm:

-Thiếu gia, tiểu thư có chuyện, là hai ngày trước đã cùng thiếu gia nói chuyện này, nói người mau mau đi Hoài Xa phường.

Bạch triệt nghe vậy, sắc mặt đang vui vẻ liền biến mất,thay vào đó là vẻ âm u, tay nắm chặt thành quyền.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc cảm giận được tâm trạng hắn thay đổi, hô hấp cũng dần dồn dậptăng lên, cả người nháy mắt từ " Ngọc lang" biến thành " Ngọc diện la sát".

Lại nghe thấy chuyện này có liên quan đến Bạch Thanh, mặc dù cố gắng ức chế tâm trạng, giọng nói vẫn mang theo một chút lo lắng, lớn giọng hỏi:

-Bạch tiểu thư đã xảy ra chuyện gì?

Bạch triệt phục hồi tinh thần, giật khóe miệng, nhìn Tiếu Túc khó khăn nở nụ cười, giải thích:

-Không liên quan đến muội muội, là chuyện riêng của ta.Tử Truyền, ta có một số việc chính bản thân phải đi xử lý gấp,kế hoạch vừa rồi, làm phiền ngươi một mình đến ngự thư phòng cầu hoàng thượng giúp đỡ.

Đã biết không liên quan đến Bạch Thanh, Tiếu Túc liền buông lỏng tâm trạng, gật đầu đáp ứng Bạch Triệt, cũng không hỏi hắn muốn đi xử lý chuyện gì.

Trong lòng Bạch Triệt,Bạch Thanh có địa vị rất quan trọng, nhưng lúc này ngay cả chuyện giúp đỡ muội muội hắn cũng bỏ qua,lại giao hết cho hắn, còn mình thì đi xử lý việc khác, có thể thấy được chuyện này rất quan trọng.

Là huynh đệ,hắn chỉ có thể thay hắn xử lý tốt việc hắn có thể làm được mà thôi.

Huống chi chuyện này còn là thay Bạch Thanh làm việc, hắn cầu còn không được.

-Nếu cần hổ trợ, ngươi cứ việc nói.

Nói xong hai người liền quay đầu, bước đi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Đại thành Kiến Quốc tồn tại hơn một trăm năm, thái tổ Kiến Đức đế cùng tiền triều Tống quốc, nhất phẩm trấn quốc đại tướng quân, hằng năm trấn thủ biên cương tây bắc, mấy lần đánh lui bọn Thát Đát, bảo vệ biên giới Đại Tống.(Yul: khúc này ta đã rất cố gắng hi vọng các nàng hiểu)

Ngay lúc biên quan lửa đỏ, gian thần xuất hiện tầng tầng lớp lớp, hoạn quan trong cung, bên tai Ninh Tông đế nói lời loạn ngữ gièm pha, trung thần bị hại nhiều vô số.

Tống quốc tồn tại ba trăm hai mươi lăm năm, Ninh tông ngự trị mười bốn năm, Tống Ninh Tông tin lời hoạn quan gièm pha, lầm tưởng ngay cả Cố Phương cũng đem lòng phản loạn, năm lần phát lệnh triệu hồi Cố Phương về kinh.

Đúng lúc đó, quân Thát Đát tấn công dồn dập, không giống như lúc trước chỉ đơn giản là cướp bóc, mà là có khuynh hướng giành quyền lực, muốn nhân cơ hội đánh chiếm một mảnh núi sông của đại Tống.

Tình huống vô cùng cấp bách, ngay cả Cố Phương dù muốn rời khỏi biên quan cũng không thể,Ninh Tông thấy chiếu lệnh không có hiệu quả, liền kết luận hắn có lòng mưu phản, đem cả nhà ba trăm năm mươi tám mạng người tống vào ngục, lấy tội danh phản nghịch, chiếu cáo thiên hạ, toàn tộc xử trảm.

Lúc tin dữ truyền đến biên quan, cũng là lúc Cố Phương đánh tan nát quân Thát Đát, toàn quân đại thắng. Nghe được tin tức này, liền phun một

https://thuviensach.vn

ngụm máu tươi, ngã xuống. Mà lúc này, kinh thành phái đến cấm y vệ truy bắt hắn cũng sắp đến.

Tướng sĩ dân chúng ở biên quan đều biết rõ đại tướng quân của họ một lòng trung thành với triều đình, tướng quân trấn thủ biên cương hơn mười năm, trên người vết thương chồng chất, không vết thương nào không nói rõ lòng trung thành và sự cống hiến của hắn cho quốc gia.

Nhưng không ngờ, cuối cùng lại rơi vào kết cục như vậy, một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ, bọn họ tức giận phẫn nộ phản kháng.

Vì vậy,các tướng sĩ giết chết thái giám truyền chỉ cùng bọn người cẩm y vệ, gấp gáp chế tạo hoàng bào cho Cố Phương, quyết tâm tạo phản.

Gia tộc một người cũng không còn, ngay cả Cố Phương cũng bị dồn đến bước đường cùng, dứt khoát dẫn theo mọi người, giơ cao đại kỳ(cờ lớn), phản Tống.

Sau đó, chinh chiến mười năm, cuối cùng cũng diệt được triều Tống, đem hoàng tộc Tống thị đuổi ra khỏi Đại Minh cung, thành lập lên Thành quốc, đóng đô tại kinh thành cũ của triều Tống là Yến Kinh, ở trong Đại Minh cung.

Sau đó, Thái Tông nói Yến kinh khí hậu không tốt, liền muốn rời kinh đến trung nguyên, hao phí nhân lực cùng tài lực, tốn mất tám năm, dựng lên hoàng cung mới.

Vì lúc đến kinh thành mới, cũng là trung thu ngày mười lăm tháng tám nên lấy ngày này làm ngày hội dời đô.

Cung điện vừa mới xây dựng là hình vuông, chiếm diện tích là hai trăm vạn vuông,từ ba bộ phận Quách thành, Hoàng thành, Cung thành tạo thành. Cung thành là nơi dân chúng gọi là Đại Thành cung (hoàng cung).

https://thuviensach.vn

Đại Thành cung so với Đại Minh cung ở Yến Kinh có chút bất đồng, đó là chổ ở, Đại Thành cung bên sườn phía đông, kéo dài ước chừng một phần mười mảnh đất lớn nhỏ của Đại Thành cung, xây lên một hoàng cung thu nhỏ, chính là Đông cung của thái tử.

Đông cung hướng phía nam chính là cửa rời khỏi hoàng cung, được gọi là Huệ Bình môn, phía tây dẫn đến cung của hoàng đế được gọi là Thường Nhạc môn.

Bạch Triệt cùng Tiêu Túc liền chia nhau đi qua hai cửa này. Bạch Triệt muốn rời cung đi Hoài Xa phường chính là đi ra Huệ Bình môn. Tiếu Túc muốn tìm hoàng thượng, dĩ nhiên phải đi Thường Nhạc môn.

Ra khỏi Thường Nhạc môn, xuyên qua những cảnh vật xinh đẹp, kiến trúc trang nghiêm nguy nga. Tiếu túc cũng không liếc nhìn, lại càng không nhìn trên đường cung nhân (hạ nhân trong cung)đang hành lễ, cứ hướng về phương bắc phía ngự thư phòng mà đi.

Đợi đi đến bên ngoài ngự thư phòng, Tiếu Túc mới ngừng lại, hướng tiểu thái giám đang canh giữ bên cửa, lạnh giọng nói:

-Làm phiền công công vào bẩm báo hoàng thượng, Tiếu Túc cầu kiến.

-Tiếu đại nhân chờ một chút!

Là hạ nhân hầu hạ bên người hoàng thượng, tiểu thái giám đương nhiên biết vị này trong mắt hoàng thượng có địa vị như thế nào, thấy hắn mặt lạnh, cũng không dám có một chút bất mãn, nịnh nọt cười cười, liền chạy chậm vào trong ngự thư phòng.

Chốc lát, lại chạy chậm ra, nịnh nọt hướng Tiếu Túc nói:

-Hoàng thượng tuyên gặp, Tiếu đại nhân mời.

https://thuviensach.vn

- Làm phiền!

Tiếu Túc hướng hắn gật đầu, sải bước đi vào. Đến ngự tiền, liền cúi người quỳ xuống, cất cao giọng nói:

- Thần Tiếu Túc khấu khiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn vạn tuế!

- Mau đứng lên!

Hưng Khánh đế buông bút, hướng hắn nâng tay, vẻ mặt ôn hòa, mang theo nụ cười nói:

- Tử Truyền lúc này lại cầu kiến trẫm, là có chuyện gì quan trọng?

Tiếu Túc thuận theo đứng dậy, liếc nhìn cung nhân đang đứnghầu hạ bên cạnh hoàng thượng, do dự một chút, rồi nói:

-Thỉnh hoàng thượng, cho bọn hạ nhân lui ra ngoài.

- Nga...?

Hưng Khánh đế kéo dài âm thanh, có chút kinh ngạc, trong ánh mắt lộ ra một tia hứng thú, phất tay, tất cả cung nhân liền lui ra ngoài.

- Giờ chỉ còn ta và ngươi, Tử Truyền có chuyện gì, đừng ngại nói thẳng.

Tiếu Túc lúc này, mới đem chuyện ba người ở Đông cung bàn bạt nói ra, nhân tiện, còn giống như là vô tình nói ra ý kiến cùng một chút ý tưởng của mình, đem thiếu sót của câu chuyện bổ sung thêm.

Hưng Khánh đế nghe vậy. Lúc đầu nét mặt còn thản nhiên ôn hòa, dần dần trầm xuống, vẻ mặt trầm tĩnh như nước, không nhìn ra được hắn đang suy nghĩ cái gì.

Đợi Tiếu Túc nói xong, hắn híp mắt lại, không mặn không nhạt hỏi:

https://thuviensach.vn

- Các ngươi đều cảm thấy, đó là một biện pháp tốt?

- Đúng!

Hưng Khánh đế sờ sờ hai viên hồ tử trong tay, (yul: giống như hai viên bi to đùng)che giấu nụ cười trên môi, nghiêm mặt bới móc hỏi:

- Khâm sai đại nhân, từ lúc Đại Thành kiến quốc thành lập đến nay, chưa bao giờ có quan viên cấp dưới tam phẩm đảm nhiệm. Các ngươi cảm thấy, hắn chỉ là một thứ cát sĩ nho nhỏ, lại có thể gánh nổi cái danh này? Huống hồ, nếu chuyện này giống như lời các ngươi nói, hắn bị thân bại danh liêt, trẫmcũng bị mọi người coi là không có mắt nhìn người là mắt mờ tai ù? Hơn nữa, tội khi quân, là tru di cửu tộc. Bạch Thanh cùng chi chính (Yul: chi chính là dòng chính ý là cả nhà Bạch Tể Viễn) được ngự ban nhân duyên, Bạch gia cũng là một trong cửu tộc. Nếu đến lúc đó, có người lên tiếng cáo trạng, đem Bạch gia ấn theo luật trảm chi, ngươi sẽ nói như thế nào?

- Hoàng thượng tứ hôn, là đem Bạch tiểu thư gả cho Viên Mậu Lâm chưa có thê thất, nhưng có thể hắn đã sớm có thê thất, kia thánh chỉ, đương nhiên không tính. Phạm tội khi quân là Viên Mậu Lâm, cùng Bạch gia có quan hệ gì đâu?

Nghe thấy Hưng Khánh đế trong lời nói là đem Bạch Thanh thành thê tử của Viên Mậu Lâm, đem Bạch gia thành hắn nhạc gia (yul:nhạc gia là nhà vợ), tính luôn vào trong cửu tộc, Tiếu Túc trong lòng đầy oán khí, giọng nói đương nhiên cũng không tốt.

Nhưng mà nghĩ đến quốc sự, cũng không dám quá mức chuyên quyền, nhưng vẫn cố chấp với biện pháp ba người thương thảo lúc trước, tránh được hai người liên quan, chỉ cần có lệnh của hoàng thượng, quả quyết nói:

- Thần là nhị phẩm Đô Thống, có thể làm khâm sai đại thần, khẩn cầu hoàng thượng bổ nhiệm thứ cát sĩ Viên Mậu Lâm ở Hàn Lâm Viện làm phó

https://thuviensach.vn

sứ, hộ tống đi Giang Nam.

Hưng Khánh đế trong mắt trêu chọc còn chưa thu hồi, đã bị những lời hắn nói làm cho kinh ngạc có chút dại ra. Dù sao, hắn cũng từng làm thái tử mười ba năm,trải qua " Tam Vương loạn" đoạt được đế vị, lại làm hoàng đế mười lăm năm, sớm đã luyện thành công phu mặt không đổi sắc.

Hắn chỉ hơi giật mình một chút, liền khôi phục lại dáng vẻ bình thường, giọng trêu chọc nói:

-Chuyện của Bạch phủ, ngươi hoàn toàn không biết kiêng kị.

Tiếu Túc nhìn Hưng Khánh đế một cái, hai chân quỳ xuống nói:

- Năm đó nếu không phải hoàng thượng cùng Bạch thái phó thương tiếc, chỉ sợ hôm nay thần đã sớm không còn trên nhân thế, thần vì hoàng thượng tận trung tận lực, còn có thể báo đáp một hai, còn đối với Bạch đại nhân lại không có gì báo đáp. Hôm nay, sư huynh chính miệng cầu khẩn thần giúp đỡ, trên đường nếu xảy ra chuyện gì không ổn, toàn bộ do một mình thần gánh chịu, sẽ không làm tổn hại thanh danh của hoàng thượng.

- Ngươi nha!

Hưng Khánh đế bất đắc dĩ lắc đầu, đứng dậy đi xuống bậc thang, khom lưng tự tay đỡ hắn lên, nói:

- Thúc là lo lắng cho ngươi, lần này trên đường đi không thể nào yên ổn, ngươi lại mang theo kẻ không biết là loại người gì, nếu hắn làm liên lụy đến ngươi, thúc phải nói như thế nào với mẫu thân ngươi. Từ hôn chỉ là chuyện nhỏ, không cần phải làm như thế, chỉ cần nói nàng không thích, trẫm liền trực tiếp hạ chỉ là xong, các ngươi cần gì phải bày mưu tính kế, làm cho chính mình phiền hà?

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc thuận thế đứng lên, tránh đi hai chử mẫu thân trong miệng hoàng thượng, làm như chỉ nghe được nửa sau, trầm thấp thanh âm đáp:

- Chuyện này liên quan tới thanh danh của Bạch tiểu thư, không thể không cẩn thận.

- Haiz...

Hưng Khánh đế hiểu rõ trong lòng hắn có khúc mắc, cũng không thể cưỡng cầu càng không muốn nói gì thêm, thở dài lại nói đến Bạch Thanh:

- Cái gọi là thanh danh, bất quá chỉ là cái nhìn của người đời mà thôi, những thứ này ngay cả Xíu cũng không để ý, các ngươi tội tình gì phải khổ như thế chứ? Có phải, nếu nàng thanh danh hư tổn, ngươi liền không muốn thú nàng làm thê?

(Yul: ta thề là ta rất rối chử Xíu nha.ta đọc đến đâu edit đến đó... Xíu là tên thân mật của Bạch Thanh)

- Đương nhiên không phải!

Tiếu Túc vội vàng đáp. Nói xong liền nhìn trong mắt Hưng Khánh đế đầy bỡn cợt, sắc mặt liền phiến hồng, ngay cả lỗ tai cũng đỏ bừng, ấp úng nói:

- Sư huynh để ý, Bạch thái phó cũng để ý.....thần... thần cũng hi vọng nàng không bị người ta chê cười.

Hưng Khánh đế gắt gao nhịn xuống ý định muốn cười, nâng tay liền hạ xuống, tức giận nói:

- Nếu đã như thế, liền theo ý ngươi, đi ra ngoài tìm người, đến Hàn Lâm viện tuyên Viên Mậu Lâm đến đây.

https://thuviensach.vn

Giọng nói có phần tức giận, nhưng trong ánh mắt hắn lại chứa đầy bao dung thưởng thức.

- Tạ hoàng thượng thành toàn.

Tiếu Túc vô cùng vui mừng, cúingười cảm tạ xong,liền xoay người ra khỏi thư phòng, tìm người đi tuyên chỉ.

#####

Viên Mậu Lâm mới vào Hàn Lâm viện, đang chán muốn chết đứng ở một bên nghị sự nghe báo cáo. Đại Thành có quy định " Không phải là tiến sĩ không vào được Hàn Lâm, Không phải là Hàn Lâm không được vào nội các", này thứ cát sĩ cũng chỉ là danh xưng, là chức quan đầu tiên của tân khoa trạng nguyên. Mặc dù như thế, vào Hàn Lâm viện mới hiểu được, làm thứ cát sĩ ở Hàn Lâm viện một chút quyền lực cũng không có. Thậm chí, bọn họ đề xuất chính kiến, cũng bị quan trên nghi ngờ, hơn nữa còn không cần, cho dù dùng, danh tiếng cũng ở mấy quan to phía trên, không liên quan gì đến bản thân bọn họ.

Viên Mậu Lâm tính tình kiêu ngạo không biết phục tùng, thường dùng kiêu ngạo để che giấu tự ti, bất kính với tiền bối, ở Hàn Lâm viện, cũng chỉ ăn không ngồi rồi chờ đãi ngộ.

Nhưng cũng có chút nguyên nhân, khiến Viên Mậu Lâm đối với quyền lực mãnh liệt khát cầu, bản thân hắn là ôm rất nhiều kỳ vọng mà đến đây, nhưng lại nhiều lần bị nhục.

Vì vậy, hắn mới không chờ được mà muốn nhanh chóng thành thân, hơn nữa hắn còn mờ mịt nhắc nhở Bạch Thanh vì hắn mà cầu xin chức vị, nhanh chóng rời xa chổ này. Bạch Thanh thương thảm hắn (yul: yêu chết lên chết xuống ý)liền đáp ứng, còn đốivới chuyện hắn gặp phải tỏ vẻ rất oán hận.

https://thuviensach.vn

Có thể Bạch Thanh không quá thông minh, nhưng cũng không có ngu ngốc, nàng sinh ra ở kinh thành, trưởng thành cũng ở kinh thành, ra vào hoàng cung như ở nhà mình, cho dù đối với chính sự không hiểu gì hết, nhưng vẫn có thể hiểu được chuyện gì mình có thể làm, chuyện gì mình không thể làm.

Cho nên, nàng mặc dù oán hận bọn quan viên trong Hàn Lâm viện bỏ mặc xa lánh tình lang của nàng, nhưng cũng sẽ không nói xấu bọn họ nửa lời khi đứng trước mặt hoàng thượng, chỉ nói Viên Mậu Lâm là nhân tài không thể để mai một.

Về phần hoàng thượng nghĩ như thế nào, muốn dùng nhân tài như hắn ra sao, nàng cũng không bắt buộc.

Viên Mậu Lâm đối với nàng làm việc qua loa rất bất mãn, hai người tranh cãi mấy câu, rồi Bạch Thanh bị đưa đến am Huyền Từ.

Sau đó, giống như chỉ trong một đêm, tất cả mọi việc thay đổi toàn bộ. Kể từ khi Bạch Thanh bị thương trở về từ am Huyền Từ, hắn lại không gặp được nàng, Thiên Nhược luôn vì hắn truyền tin tức cũng không thấy ra cửa, mà ngay cả nàng khuê trung hảo hữu(yul: kthh là bạn khuê phòng) Vương tiểu thư nhiều lần hạ bái thiếp đến thăm, cũng bị Bạch gia lấy lý do nàng cần yên tĩnh dưỡng thương mà từ chối.

Mấy ngày nay, đối với hắn có thể nói là bóp tim nạo phổi, một lát cũng không thể an tâm.

(Yul:nguyên bản là trảo tâm cong phế, ta còn non yếu chỉ chuyển được thành bóp tim nạo phổi thôi.)

P/S truyện càng về sau càng hấp dẫn. ta mới đọc đến

1- Khanh bản ôn nhu: nói sơ văn án

https://thuviensach.vn

Lúc hai chân tàn tật, đôi mắt bị mù, hắn đã gặp được người quan trọng nhất trong cuộc đời.

Người kia chưa bao giờ mở miệng nói một câu nào, nhưng khi ngón tay mềm mại của nàng viết vài chữ trong lòng bàn tay hắn, hắn mới có được dũng khí tiếp tục sống.

Nàng ở hắn trong lòng bàn tay hắn viết: "Đừng từ bỏ, hãy cố gắng sống."

Hắn nhẹ nhàng gật đầu. Hắn muốn sống sót, nghĩ muốn chữa khỏi hai mắt, muốn nhìn xem nữ tử ôn nhu như vậy đến tột cùng có bộ dáng như thế nào...

Truyện này không phải ngọt văn có ngược có sủng (ta kì lắm thích mấy chuyện ngược đời thôi) nữ chính không thiện lương, có thể nói ai cứu ai cũng chưa biết chắc.....ta chém đấy mới đọc 2 chương đầu chưa đọc hết vì quá khó hiểu bản cover giết người = chử.

2- Ta Muốn Hoàn Lương

ta không nói văn án mà trích dẫn 2 bình luận của các bạn đã đọc truyện này bằng cover:

- Nam 9 truyện này u ám biến thái nhợ, thích tự nhục mạ mình vì nôn nóng quá nên cũng ép nữ 9 đến đường cùng. Cũng may chị này mặt dày, cà lơ phất lơ, sức chịu đựng tốt, dù sao chỉ cũng chả yêu đương gì anh.

Lúc nữ 9 trượt chân té vực nam 9 trên bờ kêu tiếng chó (theo lời nữ 9)lúc sau nữ 9 té núi tu luyện võ công.....trở về bị bắt vô hậu cung toàn mẫu hậu ~40 của nam 9, hậu cung này đc ăn sung mặc sướng nhưng phải làm việc, kiểu như nữ 9 hồi xưa làm trâu làm ngựa cho nam 9, buồn buồn lấy ra đánh đập tra tấn.

https://thuviensach.vn

Nam 9 thần kinh dựt dựt, thấy nữ 9 trẻ tuổi hơn thì bắt gọi ổng = cha, ấy vậy mà ko biết xấu hổ bắt nữ 9 cõng ổng về(chắc thói quen rồi)

.....

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Vốn nghĩ là đã nắm chắc hết thảy mọi chuyện, hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì, đột nhiên lại có chuyện phát sinh khiến Viên Mậu Lâm trở tay không kịp, tâm rối như tơ vò.

Bọn họ cãi nhau, chuyện này cũng không phải là không có, Bạch Thanh có chút dính người, còn hay ghen tuông, mặc dù hắn ở Hàn Lâm viện không được coi trọng, nhưng ngày ngày vẫn phải đến nghe báo cáo và quyết định sự việc, không có quá nhiều thời gian bầu bạn bên nàng.

Huống chi, người trong lòng hắn cũng không phải là nàng, đương nhiên không có khả năng mọi chuyện đều nghe nàng, còn bắt hắn không được cùng nữ tử khác nói chuyện, không được nhìn cô nương khác.

Vì vậy, những lúc bọn họ ở chung, phần lớn đều là Bạch Thanh vui mừng mà đến, sau đó là phẫn nộ mà rời đi.

Lúc mới bắt đầu, vì nghĩ đến quyền lực mình sẽ có được, nên cũng cưỡng ép bản thân nói những lời ngon ngọt dụ dỗ nàng. Về sau phát hiện ra, tính tình của nàng tới cũng nhanh, mà đi cũng nhanh,(Yul:nhanh giận nhanh hết) lúc này tức giận, sau khi quay lại nàng liền tốt lắm, sẽ tự động đi tìm hắn, hắn cũng từ từ quen đi, nếu có tranh chấp, chỉ cần chờ nàng quay lại, nên cũng không để ý nàng nhiều.

Hắn nào ngờ được, lúc đó hắn bất quá chỉ oán trách nàng vài câu, ngay cả nói nặng lời cũng chưa nói,nhưng lại tạo ra hậu quả nghiêm trọng như vậy.

https://thuviensach.vn

Hôn kỳ chậm trễ, nhưng cũng không có định ngày cụ thể, thật giống như sẽ không bao giờ diễn ra. Hắn lại không thấy được nàng, hỏi thăm cũng không có tin tức, phụ tử Bạch gia đối với hắn trước sau như một đều hết sức lạnh nhạt.

Hắn mãnh liệt cảm giác được, một trận mưa gió sắp nổi lên bên cạnh mình.

Hắn không gặp được Bạch Thanh, tốn nhiều công sức cũng không làm được gì, trong khoảng thời gian ngắn, hắnđúng là gian nan nối tiếp gian nan.

Lúc này, công công truyền thánh dụ đã đến Hàn Lâm Viện, hắn bị hoàng thượng tuyên triệu, đi đến ngự thư phòng kiến giá.

#####

Sau khi quỳ xuống nghe xong ý chỉ Viên Mậu Lâm trên mặt trắng nõn lộ ra một mãnh kích động vui sướng mà nổi lên sắc hồng.

Mặt hắn trắng nhẵn nhụi, khuôn mặt góc cạnh ngũ quan tinh xảo, cùng một thân thư sinh khí phách, phối hợp hết sức hài hòa.

Tướng mạo thế này, so với "Ngọc lang" Bạch Triệt cũng không hề thua kém a!

Công công trong lòng âm thầm than thở, như vậy dung mạo xuất chúng, nam nhân hay nữ nhân đều là thích hợp tướng mạo, khó trách làm tiểu mỹ nhân là Bạch tiểu thư cũng sẽ ái mộ.

Bất quá, người này giữa lông mày, ngược lại đúng như hoàng thượng đã nói, có một vẻ khó có thể che giấu tính kế, phá hư một cổ khí chất thần tiên.

Khụ một tiếng, một giọng nói bén nhọn thúc giục:

https://thuviensach.vn

-Viên thứ thường, hoàng thượng còn đang chờ, mời!

- Công công mời đi trước!

Kiềm chế kích động trong lòng, Viên Mậu Lâm khẽ khom người, cử chỉ cùng thái độ hết sức cung kính.

Sau đó, liền vẫn ngây ngây ngô ngô, đi theo sau lưng một đám người, ra khỏi Hàn Lâm viện, hướng phía bắc phương hướng cửa cung bước đi.

Đợi ra khỏi Hoàng thành, sau khi tiến vào cửa cung, chứng kiến các tòa cung điện nguy nga sừng sững, Viên Mậu Lâm lúc nào mới hoàn hồn lại, ý thức được chính mình thật sự được triệu kiến.

Hắn gỡ xuống bên hông Bạch ngọc bội, đi nhanh vài bước, đi đến sau lưng công công truyền khẩu dụ, lặng lẽ nhét vào tay hắn, thấp giọng hỏi:

-Không biết công công có biết, hoàng thượng triệu kiến hạ thần, là có chuyện gì?

Công công xem trong tay ngọc bội, liền nhận ra, ngọc bội này, cách đây vài ngày hoàng thượng đã ban cho Bạch tiểu thư, trong lòng liền khinh bỉ.

Cầm lấy đồ vật này nọ của nữ nhân giúp chính mình mưu cầu danh lợi, thật đẹp mặt, còn nghe nói hắn chưa từng thật lòng đối xử tốt với Bạch tiểu thư, động một tí là phạm lỗi, thường xuyên tức giận làm Bạch tiểu thư khóc sướt mướt chạy về nhà.

Này thái giám thuở nhỏ liền hầu hạ bên cạnh hoàng thượng, cũng thường gặp Bạch tiểu thư, vị cô nương này mặc dù tính tình không tốt, nhưng nàng đối với người khác, chưa bao giờ có nửa điểm xem thường.

Nghĩ đến tiểu cô nương bị người này mấy lần làm tổn thương, thái giám giọng nói cũng không dễ nghe:

https://thuviensach.vn

-Ta bất quá chỉ là nô tài, sao biết được ý tứ của hoàng thượng. Viên thứ thường đến đó, tự nhiên sẽ biết rõ.

Viên Mậu Lâm đã quen nhìn sắc mặt người khác, làm sao không nghe ra lời hắn hàm chứa ý tứ, sắc mặt nịnh nọt liền cứng lại.

Nhưng đối phương nếu có thể phụng mệnh truyền chỉ, có thể thấy là người thân cận hầu hạ hoàng thượng, là một thái giám rất được coi trọng, hắn đương nhiên không dám chậm trễ, chỉ đành phải nhịn xuống tính tình, chê cười lui về phía sau vài bước, yên lặng theo sau, hướng ngự thư phòng mà đi đến.

Hưng Khánh đế đối với tân khoa trạng nguyên Viên Mậu Lâm cảm giác có chút phức tạp. Hắn tài năng nhất đẳng, tình hình chính trị đương thời cũng có chút tâm đắc, viết ra sách luận cũng rất phù hợp tâm ý của hắn.

Cho dù tính tình có chút luồn cúi, cũnggiống những người kia không từ thủ đoạn. Nếu không phải hắn(VML) dùng thủ đoạn lên người nữ nhân mà hắn coi như nữ nhi thân sinh yêu thương sủng ái mười mấy năm, thì hắn cũng còn có chút thưởng thức.

Ít nhất, hắn vì đạt được mục đích, đem tất cả thủ đoạn giành giựt bằng mọi giá, người bình thường căn bản không làm được.

Nhưng những thủ đoạn này bây giờ, lại hoàn toàn đặt ở trên người Bạch Thanh, Hưng Khánh đế thừa nhận, hắn phẫn nộ.

Tiểu cô nương kia lúc còn đang quấn tã, liền bởi vì chuyện nhà của bọn họ mà xảy ra đại sự, không có tằng tổ phụ, tổ phụ mẫu cùng mẫu thân.

Cho dù Bạch gia cũng chưa bao giờ có ý tứ hay nói lời oán trách, trong lòng hắn lúc nào cũng thấy áy náy.

https://thuviensach.vn

Dù sao, năm đó hắn đã dự đoán được mọi chuyện sẽ phát sinh như vậy, vì mình có thể tiêu diệt quét sạch chướng ngại, thuận lợi đăng vị, hắn liền bỏ mặc mọi chuyện để nó xảy ra.

Vì an toàn của thê nhi, hắn sớm tìm lý do, đem mẫu tử bọn họ đưa đến Bạch gia.

Nguyên nhân trong đó, là do hắn biết thê tử của Bạch Tề Viễn xuất thân từ giang hồ, có thanh danh hiển hách là Bạch Vân sơn trang, công phu của nàng, so với thuộc hạ giỏi nhất của hắn, một chút cũng không thua kém.

Nhưng hắn lại không nghĩ đến,hắn đã đánh giá quá cao các huynh đệ của hắn, nghĩ nơi nguy hiểm nhất chính là Đông cung, căn bản lại không bị công phá, giữ lại ở Đông cung các thiếp thất cùng nhi nữ đều bình an vô sự.

Nhưng còn thê nhi hắn đưa đến Bạch phủ nếu không có Diêu thị xả thân cứu giúp, sợ sớm đã gặp độc thủ.

Khi bọn họ an toàn, Diêu thị lại chết. Bạch gia lão thái thái, lão gia, phu nhân, ba vị lão nhân gia, cũng không còn.

Bọn họ kiếp nạn, là bởi vì thê nhi của hắn.

Vì vậy, từ ngày đó nữ nhân kia đứng bên cạnh một đống lớn thi thể, toàn thân nhuốm máu lại như cũ không ngừng huy động trường kiếm trong tay, rồi sau khi họ đánh tới cứu viện, chỉ lưu lại một câu "chiếu cố tốt nhi nữ" liền hương tiêu ngọc vẫn. Hắn cùng Bạch Tề Viễn giống nhau, đem câu nàng nói lúc lâm chung khắc sâu trong lòng.

Bạch Tề Viễn trong một đêm tổ phụ, phụ mẫu đều mất, cả ái thê cũng không còn, lập tức liền gục ngã.

Hắn (Hoàng thượng) đem một đôi nhi tử nhi nữ của hắn(BTV) vào trong cung nuôi dưỡng, coi bọn họ như thân sinh đem hai người bọn họ đối đãi

https://thuviensach.vn

như hoàng tử công chúa con hoàng hậu.

Mười mấy năm như một ngày, chính là nữ nhi ruột thịt của hắn cũng không được sủng ái yêu thương như hai huynh muội Bạch Triệt.

Đây là hắn nợ bọn họ, trả cả đời cũng không hết.

Nhưng mà, đứa nhỏ hắn hết lòng che chở, lại bị người lừa gạt. Nhìn nam nhân kia mặt trắng như ngọc, tuấn lãng hiên ngang, Hưng Khánh đế trong lòng không có chút tư vị.

-Viên ái khanh, ta nghe nói, ngươi cùng Bạch thái phó là đồng hương?

Hưng Khánh đế giọng nói hết sức mềm nhẹ ấm áp, khuôn mặt tràn đầy nét cười, làm cho thể xác và tinh thần người khác như tắm gió xuân.

Viên Mậu Lâm tâm tình kích động không thôi, thi đình ngày đó, đã được nhìn thấy hoàng thượng uy nghiêm, lúc này lại đối với hắn hòa nhã, có thể thấy được hoàng thượng rất vừa lòng hắn.

- Hạ thần cùng nhạc phụ đại nhân nguyên quán đúng là đều ở Giang Nam huyện Nam Tầm. Bất quá, Bạch thị ở Nam Tầm là đại gia tộc, hạ thần xuất thân từ làng quê thôn dã, gia cảnh bần hàn, không thể cùng Bạch gia đánh đồng.

Hắn nói lời này coi như là khiêm tốn, làm như đối với mình xuất thân cùng Bạch gia hào phú đều không thèm để ý, nhưng này hôn lễ chưa có thành, hai chữ nhạc phụ nghe thật thân mật.

Này xưng hô, lại làm cho người đứng một bên nãy giờ coi mình như vật trang trí Tiểu Túc, trong lòng không khỏi thầm hận, trong mắt chứa đầy tức giận, hung hăng trừng mắt nhìn qua.

https://thuviensach.vn

Đến giờ phút này, Bạch tiểu thư đối với hắn đã muốn, không còn cùng hắn dính dấp liên quan gì nữa, hắn lại vẫn si tâm vọng tưởng.

Tiếu Túc âm thầm cắn răng, Tốt.... Rất tốt.

Dọc theo đường đi, hắn nếu không thật tốt chiếu cố hắn(VML), hắn cũng sẽ không phải là " Ma vương" Tiếu Túc.

Này ánh mắt chỉ nhìn một cái, đáy lòng Viên Mậu Lâm đều có cảm giác run rẩy, tiềm thức nói cho hắn biết, nguy hiểm, mau chạy trốn.

Có thể do Hưng Khánh đế chỉ liếc nhìn người kia xong, liền ôn hòa cùng hắn hàn huyên, ân cần hỏi thăm gia cảnh của hắn, tán dương hắn dù gia cảnh bần hàn vẫn không quên kiên trì khổ học, cuối cùng đậu trạng nguyên. Liên tục tán dương hắn chính là nhân tài, trụ cột quốc gia.

Lúc này, Viên Mậu Lâm đâu còn tâm chí mà lo lắng nguy hiểm, trong lòng hắn, kích động không thôi, tràn đầy vui sướng.

Hoàng thượng đã coi trọng hắn như thế, chính là tan xương nát thịt, hắn cũng muốn đền đáp triều đình, làm trung thần lương tướng, quân thần đắc lực.

Nhìn thúc thúc nhà mình ngụy trang ôn lương ôn hòa, đem Viên Mậu Lâm nội tâm kích thích nhộn nhạo, hận không thể liều chết cống hiến ngay lập tức.

Lời nói êm tai, ai mà không nói được? Viên Mậu Lâm lúc lừa gạt Bạch Thanh cũng không phải nói rất dễ nghe sao? Là lão luyện trong việc dụ dỗ người, hắn lại để cho người khác dụ dỗ lại, không thể không nói, ác nhân đều có ác nhân trị a!

- Ái khanh quả nhiên cao kiến, trẫm rất hài lòng.

https://thuviensach.vn

Hàn huyên với hắn rất nhiều lời, đáng tiếc người này dù non nớt. Nhưng cũng biết khống chế cảm xúc của chính mình, biết tin tức gì không thể lộ ra, mặc kệ hắn như thế nào dò xét, hắn cũng không để lộ ra chuyện đình thê tái thú.

Hưng Khánh đế có chút hoài nghi, cái gọi là đình thê tái thú có thật hay không? Đồng thời, trong lòng hắn cũng có chút cảm khái, người này nếu mà đào tạo một phen, tính tình của hắn, nhất định sẽ là một cái giảo hoạt như Bạch Tề Viễn a!

- Được hoàng thượng ưu ái, thần thật may mắn.

Có trụ cột, Viên Mậu Lâm liền muốn bò lên,vừa nãy còn xưng là hạ thần, hàn huyên trong chốc lát, liền biến thành thần.

- Ái khanh như vậy nhân tài, quả thật giống như Bạch tiểu thư nói, để ở Hàn Lâm viện thật sự là nhân tài không được trọng dụng a!

Lúc này, Hưng Khánh đế mới nói chuyện chính:

- Hôm nay trên triều, dân chúng Giang Nam cáo trạng Diêm bang buôn muối, ở Đăng Văn cổ cũng nghe thấy ngự trạng, không biết ái khanh, có nghe nói hay chưa?

- Thần có nghe qua, từ xưa đến nay, dân cáo quan như giết chết phụ (Yul: ta không giải thích được câu này), huống chi người đời thường nói, vô gian bất thương. Chính là một cái ti tiện thương nhân, hoàng thượng làm sao lại quá mức sầu lo?

(Yul: vô gian bất thương trong câu này có nghĩa là thương nhân trên đời này là người gian trá nhất.)

Đem điêu dân kia, dùng trượng giết cho xong chuyện, không còn xúi giục dân chúng nữa.

https://thuviensach.vn

Hưng Khánh đế nghe vậy, ánh mắt liền lộ ra một tia sát khí. Mới nãy hắn còn có chút thưởng thức người này, ngược lại còn thật muốn trọng dụng.

Lại không nghĩ đến, người này viết ra một loại đạo làm quan, nhưng suy nghĩ thái độ lại khác những gì hắn viết.

Thương nhân địa vị ở Đại Thành mặc dù không cao, so với tiền triều, lại tốt hơn nhiều lắm, nói đến dân đen từ trăm năm trước đã bị thủ tiêu. Không nghĩ đến, người này ăn cơm của Đại Thành, uống nước của Đại Thành, làm việc lại giống như tác phong của tiền triều.

- Ái khanh không biết tình hình cụ thể, liền nghĩ như vậy cũng thôi. Trẫm nghe nói mấy trăm vạn dân chúng ở Giang Nam oán than dậy đất, sự phẫn nộ của bọn họ khó lòng dịu bớt. Lần này, trẫm gọi ái khanh đến, chính là muốn ban trách nhiệm nặng nề. Ái khanh xuất thân từ Giang Nam, là người mà dân chúng Giang Nam kiêu ngạo(ý là VML đổ trạng nguyên). Trẫm tứ phong ngươi làm phó sứ khâm sai đại thần, cùng đi với khâm sai Kiêu kỵ binh Đô chỉ huy sứ Tiếu Túc đại nhân, đến Giang Nam, trấn an dân chúng. Ái khanh là hiền tài, chắc chắn sẽ không làm trẫm thất vọng.

Hưng Khánh đế đi xuống, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói lời thấm thía.

Viên Mậu Lâm muốn nói lời cự tuyệt, liền bị những câu nói của hoàng thượng chặn ở cổ họng, cũng không nói ra được.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Gian khổ học tập hơn mười năm, gia cảnh lại bần hàn, cuối cùng hắn đành phải hạ quyết tâm, bỏ đi thể diện, mà chi tiêu đồ cưới của thê tử. Sau đó cũng chịu đựng không bỏ lỡ khoa cử, đậu trạng nguyên làm quan. Tất nhiên, Viên Mậu Lâm không muốn ở Hàn Lâm viện chỉ làm một chức thứ cát sĩ nho nhỏ.

Mặc dù các quan đại thần phần lớn đều bắt đầu từ thứ cát sĩ, nhưng không phải thứ các sĩ nào cũng có cơ hội tiến vào nội các. Hắn không muốn mất nhiều tâm tư, cuối cùng lại ở Hàn Lâm viện bị đau khổ dày vò, làm một người thanh nhàn.

Hắn chịu đủ rồi ánh mắt xem thường của người ngoài, chịu đủ rồi những quan viên kiêu ngạo tự phụ, cũng đã chịu đủ, thê tử ngày đêm thúc giục hắn nỗ lực phấn đấu, luôn nhắc hắn vì mẫu thân nàng cùng các huynh đệ báo thù.

Cho nên, nhìn Bạch Thanh trong mắt không che dấu ái mộ cùng thưởng thức, hắn hỏi thăm thân phận của nàng. Sau đó liền bắt tay bày một loạt mưu kế cùng hành động, cuối cùng, cũng đem nàng giăng vào trong lưới.

Nguyên nhân hắn lừa gạt nàng, tuy trong đó có một hai phần tham luyến dung mạo của nàng, chung quy cũng chỉ vì thân phận địa vị của nàng mà thôi. Trở thành trượng phu của nàng, thân phận địa vị của hắn, so với phò mã, cũng không thua kém gì.

https://thuviensach.vn

Phò mã còn không thể nắm giữ quyền lực không thể làm quan, nhưng hắn lại khác, hắn có thể dựa vào nàng, có rất nhiều cơ hội thăng tiến, sẽ lên như diều gặp gió.

Mọi chuyện hắn đều khống chế trong lòng bàn tay,mọi chuyện hắn làm đều đang tiến hành thuận lợi, trong lòng hắn rất đắc ý và vui mừng.

Nhưng đột nhiên, mọi chuyện lại xảy ra biến hóa, làm hắn ngay cả vì cái gì, vì chuyện gì hắn cũng không biết. Mấy ngày nay, thật đúng là làm hắn lo lắng muốn chết.

Lúc này, hoàng thượng lại bổ nhiệm hắn làm khâm sai phó sứ, cùng với Kiêu kỵ binh đô chỉ huy sứ, An Nhạc hầu Tiếu Túc đi Giang Nam, xử lý vụ án " Giang Nam thuế muối".

Nếu Bạch Thanh không bị thương, hôn lễ cử hành đúng ngày, Viên Mậu Lâm sau khi thành thân tất nhiên tâm ý vui vẻ thỏa mãn mà đi Giang Nam.

Nhưng lúc này, Bạch Thanh chưa gả cho hắn, hắn mưu tính nhiều chuyện, rất có khả năng sẽ gặp biến cố thay đổi, hắn làm sao có thể rời khỏi kinh thành lúc này mà đi Giang Nam?

Từ kinh thành mà muốn đến phủ Nam Kinh ở Giang Nam, nhất định phải đi ngang qua huyện Nam Tầm.

Bọn người Bạch Triệt biết được điều này, không lẽ Viên Mậu Lâm lại không hay biết? Hắn nếu là khâm sai phó sứ, tiếng tăm không nhỏ, mọi người sẽ biết, hành tung của hắn sẽ bị tiết lộ.

Thê tử của hắn là Tô Mai, chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội này, nhất định sẽ chặn đường, chất vấn hắn vì sao vứt bỏ Tào Khang chi thê. Trí tuệ của nàng nhạy cảm sâu sắc, làm trượng phu của nàng hắn đương nhiên biết rõ.

https://thuviensach.vn

(Yul: Tào khang chi thê là người vợ lúc còn nghèo khổ)

Đến lúc đó, cho dù hắn tìm hết mọi biện pháp để né tránh cũng tránh không được nàng.

Ngày đó, hắn gửi hưu thư về quê nhà, cũng là sau khi nhận được thánh chỉ tứ hôn, xác nhận hôn kỳ, đoán chắc là nàng sẽ không kịp tìm hắn trước khi hôn kỳ diễn ra.

Hôm nay, hôn kỳ bị chậm trễ, hoàng thượng cùng nhạc phụ tương lai lại chậm chạp không chịu nhắc tới ngày định hôn, hắn lúc này trong lòng như lửa đốt.

Nếu không kịp thành hôn trước khi nàng lên kinh, chuyện này, sợ sẽ xảy ra chuyện lớn.

Tình huống khẩn cấp như vậy, lúc này sao hắn còn dám rời khỏi kinh thành.

Nghĩ đến đây, Viên Mậu Lâm quỳ xuống đấtcúi đầu báixuống, giọng nói mang theo nghẹn ngào, cảm động trả lời:

- Tạ hoàng thượng long ân, thần ghi khắc tận tâm can. An Nhạc hầu uy danh hiểm hách, tứ hải đều biết, bọn tham quan ô lại, điêu dân gian ác, đều chỉ là việc nhỏ, làm việc dễ như trở bàn tay. Thần bất quá chỉ là một văn nhược thư sinh (yếu đuối), hoàng thượng sai khiến thần đi hộ tống, chẳng những không thể giúp An Nhạc hầu phân ưu, ngược lại còn tranh một phần công lao của An Nhạc hầu, thần thật sự xấu hổ chịu không nổi. Huống chi, vị hôn thê của thần còn thương bệnh(thương tổn+ bệnh tật) trong người, thần ngày ngày lo lắng không đành lòng rời xa, xin Hoàng thượng khoan dung.

Những lời này của hắn, câu nào cũng là cảm kích, cũng bởi vì hắn không biết chút tin tức gì của Bạch Thanh mà tâm thần bất ổn, lo lắng.

https://thuviensach.vn

Lúc này, hắn tin lời đồn hoàng thượng đối với Bạch Thanh, so với các công chúa còn tốt hơn nhiều. Hắn sủng ái nàng, sủng đến đường đi lối về, còn chưa thành thân hoàng thượng đã muốn tạo cơ hội cho hắn thăng tiến.

Đáng tiếc, công lao lớn như vậy, đã tới tay còn phải đẩy ra, thực lòng hắn cũng không muốn buông tha cho cơ hội lần này.

Bất quá, nhất định phải bỏ lỡ. Dù sao hoàng thượng sủng ái Bạch Thanh như vậy, chắc hắn sẽ có cơ hội lần sau, và còn rất nhiều cơ hội khác nữa.

Nay đứng mũi chịu sào, chính là muốn hoàng thượng tin tưởng là trong mắt hắn, công lao nhiều hơn nữa, quyền lực lớn hơn nữa, đều không bằng an nguy của Bạch Thanh.

#####

Viên Mậu Lâm biết rõ vị trí của mình, biết biểu hiện tình cảm, lời nói, hành động như thế nào mới có thể giúp hắn dựa vào nữ nhân mà mưu cầu quyền lực.

Nếu là lúc trước, đám người Hưng Khánh đế chưa từng hoài nghi hắn đã có thê thất, nếu mà nghe hắn nói như vậy sẽ cảm thấy có chút vừa lòng.

Nhưng lúc này, hắn lựa lời từ chối, càng làm cho bọn họ tin tưởng thêm một chút, ở Nam Tầm chắc chắn có cất giấu bí mật gì đó của hắn...

Vừa rồi, Hưng Khánh đế khuôn mặt còn ấm áp hòa thuận vui vẻ tươi cười, lập tức trầm xuống, trong mắt lộ ra tức giận, đưa mắt nhìn về phía Viên Mậu Lâm, giọng nói có chút mất kiên nhẫn:

- Ngươi là muốn kháng chỉ không tuân mệnh?

- Vi thần không dám!

https://thuviensach.vn

Viên Mậu Lâm chấn động, có chút kinh ngạc lại có chút không dám tin nói:

- Vi thần chỉ sợ mình tài sơ học thiển (Yul: ý là bất tài, kém cõi), sẽ gây phiền toái cho An Nhạc hầu. Nếu vì vi thần mà chậm trễ hành trình, chỉ sợ bọn tham quan dân tặc chạy thoát, chính là vi thần có tội.

Là lúc khẩn cấp, hắn bình thường tính tình kiêu ngạo, lúc này cũng phải tự hạ thấp mình, lời gì cũng nói ra.

- Viên Thứ thường không cần lo lắng.

Tiếu Túc lạnh lùng mở miệng:

- Năm trăm tướng sĩ của Kiêu kỵ binh đã lĩnh mệnh đi trước một bước, tiến đến Giang Nam bắt người, ngươi đi chậmmột chút cũng không sao. Huống hồ, hoàng thượng lời vàng ngọc đã hạ, chẳng lẽ Viên thứ thường muốn hoàn thượng thu hồi ý chỉ?

Bị chèn ép như vậy, Viên Mậu Lâm không còn cách nào mà không tiếp chỉ tạ ơn:

- Vi thần tiếp chỉ, tạ hoàng thượng long ân.

Chuyện hắn đang lo lắng, đành phải từ từ suy nghĩ biện pháp.

Chỉ hi vọng, nữ nhân kia giống như ngày thường thông minh, sẽ không phá hư kế hoạch của hắn.

Hoàng thượng lúc này mới vừa lòng gật đầu nói:

- Như vậy, các ngươi hãy lui xuống chuẩn bị, ngày mai sớm lên đường. Ra ngoài đi!

https://thuviensach.vn

Viên Mậu Lâm lòng đầy khổ sở, đi sau lưng Tiếu Túc, ra khỏi hoàng cung. Định trực tiếp về nhà, suy nghĩ một chút, lại đi về hướng Bạch phủ.

Lần đi này, đối với hắn là quan lộ (đường làm quan) thênh thang, là cơ hội bắt đầu. Nhưng hắn cũng biết chuyến đi này nguy cơ tứ phía, mạo hiểm vô cùng. Lúc này, hắn cần biết thái độ của Bạch phủ.

Chỉ cần Bạch Thanh kiên trì, dù hắn đã từng thú quá thê, người ngoài có năng lực làm gì hắn đâu? Dù là hoàng thượng cũng phải kiêng kị,chỉ cần hắn xác định được tình cảm của nàng, bọn họ sẽ không nhẫn tâm làm nàng đau lòng.

#####

Hoa nở hai đóa, trên một nhành.(Yul: ý là hai chuyện xảy ra cùng một lúc)

Khi Viên Mậu Lâm đang ở ngự thư phòng trò chuyện vui vẻ với hoàng thượng, Bạch Triệt đã đem theo vài thuộc hạ thân tính, đi Hoài Xa phường.

Hoài Xa phường ở Phố Hương Thảo tiểu viện rách nát trước cửa là số bốn mươi tám.

Hương Thảo phố là một cái ngỏ hẽm hẹp dài tịch mịch, mặt đường lớn nhỏ, khó khăn lắm mới có thể chứa hai chiếc xe ngựa đi ngang qua nhau mà thôi.

Hai bên đường phố chen chen lấn lấn lần lượt các phòng ốc cũ nát, đưa mắt nhìn lên, có thể nhìn ra hơn phân nửa phòng ốc ở đây đều là năm đó vì kinh thành mới xây dựng mà tu bổ lên.(yul: ý khúc này là sự kiện dời kinh nên nơi này mới được tu bổ, đã rất lâu rồi)

Bạch Triệt mặt trầm như nước, khuôn mặt bạch ngọc không có chút biểu tình, trong đôi mắt lại mơ hồ bắt đầu ẩn ẩn cuồng phong sóng lớn.

https://thuviensach.vn

Hắn giơ tay lên, hơi giật giật ngón tay.

Sau lưng một nam tử lập tức tiến tới, đi lên phía trước, không nặng không nhẹ gõ cửa.

Hắn thân thể cường tráng, bước chân trầm ổn hữu lực, rõ ràng là người biết võ công.

Cùng hắn giống nhau, mặc cũng giống nhau có hơn mười người đều đứng sau lưng Bạch Triệt.

- Ai vậy?

Trong cửa truyền ra một âm thanh già nua, giọng nói có chút thấp thỏm hỏi.

- Lão trượng(ông lão) xin mở cửa!

Nam tử gõ cửa giọng nói đầy khách khí lễ độ:

- Tại hạ ở nhà số chín mươi lăm mới chuyển đến, có đem một ít quà quê nhà lên tặng các vị. Tại hại mới đến đây, mọi người sau này đều trở thành hàng xóm, phiền toái các vị chiếu cố nhiều hơn.

- À là nhà lão Mộc mới sửa xong!

Lão đầu mở cửa vừa có chút cảm thán nói:

- Ngươi còn trẻ tuổi lại biết phân biệt phải trái, không giống nhà lúc trước, quả thực là... A...

Bên trong cửa, then cửa vừa được lấy xuống, cửa vừa mở ra, còn chưa nói hết câu, lão trượng đầu tóc bạc phơ, ước chừng sáu mươi tuổi, nam nhân vừa gõ cửa chợt đưa tay ra sau cổ lão đập một cái, ông lão liền lung lay ngất đi.

https://thuviensach.vn

Nam tử đưa tay vịn chặt hắn, đẩy cửa ra, nửa ôm nửa kéo đem lão vào nhà.

Bạch Triệt lúc này mới bước đi, chậm rãi tiến vào cửa từ từ đi vào phía trong, người phía sau đi theo, vào trong hết rồi cẩn thận đóng cửa lại, cài then cửa.

Chuyện phát sinh vô cùng nhanh,phố Hương Thảo lại khá vắng vẻ, giờ ngọ(11h-13h) nắng chiếu chói chang nên rất ít người đi đường.

Vì vậy, căn bản không có ai phát hiện, trong kinh thành, kề cận là Hoàng thành lại có người dám dùng võ lực xông vào nhà riêng.

Đám người vào sân nhỏ, đem lão nhân đặt dưới chân tường, liền thẳng tắp đi đến hậu viện.

Bạch Triệt bước chân tạm dừng, nhìn phía tây bên tường có một chiếc xe ngựa, hai tay đang buông lỏng liền nắm chặt thành quyền.

Đó là một chiếc xe ngựa bình thường không thu hút người nhìn, nhưng trên thân xe lại khắc dấu hiệu của gia tộc Bạch thị.

Nữ nhân kia, nàng quả thật là ở chổ này!

Nàng đi gặp tình lang, lại không biết kiêng kị, liền vội vàng mang dấu hiệu Bạch phủ kéo đến đây. Nàng là sợ người bên ngoài không biết, Bạch Triệt hắn đang đội nón xanh trên đầu sao?

Lúc này, một nha hoàn từ phía sau viện đi ra, nhìn trong viện xuất hiện một đám người xa lạ, lập tức giật mình hỏi:

- Các ngươi là ai?

Nàng đang chuẩn bị la to, đột nhiên nhìn thấy Bạch Triệt, lập tức như ve sầu cuối thu (Yul: câu này ta giải thích r) toàn thân mềm nhũn, ngã bệch

https://thuviensach.vn

xuống đất, lắp bắp nói:

- Thiếu... thiếu... thiếu gia!

Này nha hoàn, là nha hoàn thiếp thân hồi môn của Đồ thị là Tri Nguyệt.

Nghĩ đến tiểu thư nhà mình lúc này còn đang ở trong phòng cùng biểu thiếu gia trò chuyện vui vẻ, nếu để thiếu gia thấy được, sợ là....

Tri Nguyệt lúc này liền muốn há miệng kêu to, báo hiệu cho Đồ thị.

Đáng tiếc, một quân cờ màu đen bắn ra từ trong tay của Bạch Triệt, đánh thẳng vào huyệt ngủ của nàng, Tri Nguyệt một tia âm thanh cũng không kịp phát ra, liền hôn mê bất tỉnh.

Đám ngườiBạch Triệt tiếp tục bước đi không hề ngừng lại, đi tiếp vào bên trong.

☆☆☆☆☆☆●●●☆☆☆☆☆☆

P/s tuồng bắt gian chính thức mở màng!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Hương Thảo phố một hàng dài phòng ốc có sân nhỏ,đều là năm đó tu kiến dựng lên, cũng không quá lớn. Cả đám người Bạch Triệt đi xuyên qua hành lang gấp khúc, đi vào bên trong, liền rõ ràng nghe thấy ở chính đường trong phòng truyền tới âm thanh nữ tử buồn bã khóc lóc kể lễ, cùng giọng nói của một nam nhân trầm thấp nhu tình an ủi khuyên nhủ.

Bọn họ đều biết võ công, tai thính mắt tinh, cho dù cách một khoảng xa, cũng có thể rõ ràng nghe thấy nhất cử nhất động bên trong phòng.

Lúc này, một đám hán tử khuôn mặt đều khó xử, len lén nhìn Bạch Triệt, không biết nên phản ứng như thế nào.

Nam nhân bị đội nón xanh trên đầu, này là tôn nghiêm của hắn, bọn họ dù là thuộc hạ tâm phúc, lại dễ dàng nghe thấy, tận mắt thấy chủ tử mình gặp chuyện khó xử, trong lòng liền sợ hãi bất an.

Bạch Triệt võ công, so với bọn thuộc hạ còn cao hơn nhiều, bọn họ có thể nghe thấy, đương nhiên cũng lọt hết vào tai hắn.

Kia từng lời nói bao hàm ác độc cùng nguyền rủa, từng tiếng ai oán khổ sở, giọng nói còn nghẹn ngào chứa đầy tiếng nức nở, làm Bạch Triệt khó có thể tin được.

Hắn dừng chân, đứng yên tại chổ, thần sắc hờ hững, nhưng đôi mắt hắn lại nổi lên hồng quang, so với bên ngoài hắn bình tĩnh thì nội tâm hoàn toàn ngược lại.

https://thuviensach.vn

Mặc dù hắn đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hết thảy mọi chuyện thật sự xảy ra trước mắt hắn, tâm Bạch Triệt nhẫn nhẫn đau.

Đến giờ phút này, hắn không thể không thừa nhận, thành thân đã hơn một năm, đối với người thê tử không xứng với hai chữ thê tử này lại nổi lên một chút tâm tư.

Mặc dù không sâu đậm, nhưng gặp phải phản bội, hắn cũng như nam nhân bình thường, phẫn nộ cùng khó xử.

Còn có, nhàn nhạt đau thương...

Bất quá, cảm xúc tối tăm phức tạp này cũng chỉ làm hắn khó xử một lát. Chỉ giật mình ngẩn người một chút, hắn liền khôi phục lại thần sắc bình tĩnh nâng tay ra hiệu.

Đám thuộc hạ nhận được chỉ thị, mỗi người đều có nhiệm vụ riêng, chia nhau ra phân tán hướng đông tây hai bên hông nhà cùng tới hậu viện mà đi.

Trong sân có hai lão ma ma, hai cái nha hoàn, cùng hai gã sai vặt, tính cả Đồ thị mang đến Tề ma ma, phu xe Tô Phúc, đều bị âm thầm đánh ngất, trói lại lôi đi ra sau viện.

Bọn họ chia hai người một nhóm, làm việc mau lẹ, chỉ trong vòng nửa khắc, liền đánh ngất hết mọi người trong viện, không ảnh hưởng gì đến Đồ thị cùng vị biểu huynh đang vui vẻ trò chuyện trong kia.

Đám người này, yên lặng thối lui, đứng yên trong viện, để lại một mình Bạch Triệt.

Trong phòng, Đồ thị vừa rồi lãi nhãi oán hận hạ nhân Bạch phủ, giờ đã nói đến Bạch Thanh:

https://thuviensach.vn

- Trên đời này làm gì có tiểu cô (em chồng) nhà nào mà ngay cả truyện trong phòng của tẩu tử cũng muốn quản? Ta xuất phủ, lúc trở về nàng còn hỏi đông tây, giống như ta đã làm chuyện gì không thể gặp người. Mà nàng ta cũng không nghĩ lại xem, chính nàng(BT) làm những chuyện mất mặt kia, còn dám chất vấn người khác? Một cái cô nương còn chưa cập kê, lại ở Thám Hoa hội tư định chung thân với một nam nhân, thực là không biết liêm sỉ, Vô- Sỉ- Hạ- Tiện. Biểu huynh, ngươi biết không, hoàng thượng tứ hôn, không phải là công công đi xin thánh chỉ, mà là tiểu cô nhà ta, vượt qua trưởng bối, tự mình chạy đến trước mặt hoàng thượng cầu xin tứ hôn. Loại này tiện nhân vội vàng khẩn cấp muốn gả đi, khó trách vị trạng nguyên lang kia nhìn không vừa mắt. Nàng ngu ngốc, còn chẳng hay biết người trong lòng nàng đã sớm cùng nữ nhân mà nàng coi là khuê phòng hảo hữu có gia cảnh bần hàn sa cơ thất thế tư thông cùng nhau, còn đem nàng đùa giỡn trong tay, liên tiếp cung cấp bạc cho nàng ta hưởng thụ. Còn có cái kia cung nữ mà nàng đoạt từ trong tay của Thái tử, cũng đã sớm leo lên giường vị trạng nguyên lang kia, còn ước gì nàng(BT) mau chóng gả đi, cùng mang theo nàng(TN) đi hưởng phúc đấy! Ta thật muốn nhìn xem, nàng gả cho người, có còn nhàn rỗi quản ta nữa không?

Nghĩ đến Bạch Thanh hơn một năm nay làm nàng khó xử, Đồ thị trong lòng liền khó chịu, rõ ràng là trượng phu của nàng, rõ ràng hắn là phu quân hoàn mỹ tốt đẹp nhất trong cuộc đời nàng. Nhưng hết lần này đến lần khác trong lòng hắn lại chưa từng có nàng, lại chỉ vì Bạch Thanh nói một câu, liền hoài nghi nàng, trách cứ nàng.

Cuộc sống như vậy, mỗi một ngày đều là dày vò nàng.

Hiện tại tốt lắm, chỉ cần nghĩ đến chuyện Bạch Thanh sẽ phải gặp cuộc sống hôn nhân đau khổ, nghĩ đến chuyện người nam nhân nàng hết lòng ái mộ cùng bạn khuê phòng nàng hết sức tín nhiệm còn có thêm một cái nha hoàn hoàn mà nàng nghĩ là trung tâm, toàn bộ đều phản bội cùng hành hạ

https://thuviensach.vn

nàng. Nghĩ đến đó, lòng nàng(ĐGN) liền tràn đầy vui sướng cùng chờ mong.

Bạch Thanh giỏi nhất không phải là làm bộ dạng vô tội, phá hư tình cảm phu thê người khác sao? Nàng thật muốn nhìn một chút, xem tình cảm phu thê của chính nàng(BT) bị người khác phá hỏng, sau này nàng sẽ rơi vào dạng gì kết cục.

Nàng sẽ chờ ngày này, chờ nàng đem muội muội mà trượng phu nàng yêu thương như mạng, tự tay đưa muội muội hắn, vào vực thẳm.

Nghe được ba chữ " Sa cơ thất thế" (chữ trung có ba chữ thôi). Biểu huynh Đường Nghiêu ánh mắt ảm đạm, trong lòng có chút bi thương.

Bất quá, hắn cũng không có biểu lộ ra bên ngoài, vẫn duy trì vẻ mặt thương yêu đem Đồ thị nhẹ nhàng ôm vào trong lòng, tay vỗ vỗ sau lưng nàng, tự trách:

- Giải Ngữ biểu muội chịu khổ rồi, đều là ta không tốt, nếu không phải thân thể ta suy nhược, để lỡ khoa cử, cũng sẽ không kéo dài hôn sự của chúng ta. Cuối cùng, lại để ngươi gả vào Bạch phủ, bị những người kia hành hạ.

- Điều này làm sao có thể trách biểu huynh?

Đồ Giải Ngữ nước mắt ràn rụa, nằm trong lòng biểu huynh, giọng căm hận nói:

- Đồ Phủ chúng ta một đời trung lương, làm sao dám trái ý hoàng thượng, mà kháng chỉ bất tuân? Đều là tại con tiện nhân Bạch Thanh kia, nàng cầm thánh chỉ bức bách, phụ mẫu ta dù không vui, cũng không thể không đem ta gả vào Bạch phủ.

https://thuviensach.vn

- Biểu muội đừng thương tâm, việc đã đến nước này, dù hận cũng không làm được gì. Ngươi chỉ cần đợi ta, sẽ có một ngày, ta sẽ cứu ngươi ra khỏi bể khổ, trở về bên cạnh ta. Giải Ngữ, dù khổ sở, khó khăn hay không vui hãy đến nơi này gặp biểu huynh, mặc kệ là khi nào, biểu huynh luôn ở đây đợi ngươi.

Nghe đến đó, hết thảy mọi chuyện đều sáng tỏ.

Bạch Triệt không đợi thêm nữa, hắn đi lên phía trước, nhấc chân đạp cửa phòng. Ánh mắt lạnh như băng nhìn hai người đang ôm nhau khóc, khóe miệng nở một nụ cười châm chọc, lạnh lùng nói:

- Các ngươi không cần chờ đợi nữa, hiện tại ta có thể làm ngươi cách xa Bạch gia này bể khổ.

Hai người nghe vậy quay đầu lại, liền thấy Bạch Triệt tay chắp sau lưng, thản nhiên bước đến. Vì ánh mặt trời bên ngoài, chiếu sau lưng hắn nhuộm một tầng ánh sáng, khiến cho người khác có cảm giác như tiên giáng trần.

Chỉ là trên mặt hắn lạnh lùng, làm trong lòng Đồ thị lập tức run lên, nàng đứng bật dậy, đẩy ra Đường Nghiêu, âm thanh run rẩy, lắp bắp gọi:

- Phu... phu quân!

- Không dám nhận Đồ tiểu thư cách xưng hô này!

Bạch Triệt mỉm cười, lạnh nhạt xa cách châm chọc nói:

- Đồ tiểu thư cùng biểu huynh tình sâu như biển, Bạch mỗ là loại người dựa vào muội muội được Hoàng gia sủng ái, mà cưỡng đoạt thê tử, sao làm được phu quân của Đồ tiểu thư?

Nghe được lời ấy, lại thấy mặt hắn lạnh lùng không cảm xúc nở nụ cười, Đồ thị ớn lạnh cả người, nháy mắt lạnh đến đáy lòng.

https://thuviensach.vn

Hắn đang cười, nhìn thê tử của chính mình, nằm trong ngực nam nhân khác, làm trượng phu, hắn thế nhưng đang cười?

Đầu đội nón xanh, lớn như vậy phản bội, mà hắn mỗi lời nói vẫn phong độ, không chút nào tầm thường, vẫn là phong thái " Ngọc lang".

Thật giống như, nàng làm việc mất mặt, không tuân thủ trinh tiết, đối với hắn mà nói hoàn toàn không quan trọng.

Hắn đối với nàng, thế nhưng lại lạnh nhạt đến như vậy?

Đồ thị lập tức phẫn nộ, nước mắt rơi không ngừng, tê tâm phế liệt quát:

- Đúng, ngươi nói rất đúng. Nam nhân như ngươi cả tâm cũng không có, làm sao xứng làm trượng phu của ta? Ta gả cho ngươi đã hơn một năm, ngươi có từng xem trọng ta? Chỉ cần ta cùng Bạch Thanh xuất hiện, trong mắt ngươi, vĩnh viễn đều chỉ nhìn thấy nàng? Ta cẩn trọng, thay ngươi quản lý chuyện nhà, thay ngươi chiếu cố muội muội, chỉ ngóng trông ngươi có thể để ý đến ta, nhưng trong lòng ngươi, chưa từng có ta dù chỉ một chút? Đối với ngươi mà nói, ta đâu phải là ngươi thê tử, bất quá chỉ là người thay ngươi chiếu cố muội muội, là một cái bảo mẫu mà thôi.

Nàng một phen chỉ trích, Bạch Triệt còn chưa kịp nói gì, mới vừa rồi bị đẩy qua một bên đang khó khăn khốn quẫn Đường Nghiêu, sắt mặt tái nhợt, ánh mắt buồn bã nhìn Đồ thị, trong mắt tràn ngập đau lòng, khóc gọi:

- Biểu muội!

Đồ thị lúc này, một phần tâm tư cũng không thể phân cho hắn, nàng chỉ quật cường nhìn Bạch Triệt. Nàng thắm thiết chờ đợi, của nàng oán hận, dù là hắn thẹn quá hóa giận cũng tốt, ít nhất, có thể chứng minh trong lòng hắn vẫn có nàng dù chỉ một chút.

Đáng tiếc, không có, không có gì cả.

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ trích, nàng oán niệm, cùng với nước mắt của nàng, hoàn toàn không làm thần sắc Bạch Triệt có chút biến hóa.

Giống như vừa rồi, hắn vẻ mặt đạm bạc lạnh lùng, ánh mắt không có nửa phần độ ấm, nhìn nàng, như nhìn một người xa lạ.

Đồ thị lòng đang tràn đầy phẩn nộ, liền nhanh chóng mất đi thay vào đó là lo lắng sợ hãi.

Mới vừa rồi, phu quân chứng kiến nàng cùng biểu huynh ôm nhau, hắn nói, hắn hiện tại là có thể làm cho nàng cách xa Bạch gia bể khổ!

Ý tứ của hắn, là muốn hưu nàng sao?

Đồ thị toàn thân không còn khí lực, vô lực ngã xuống. Đường Nghiêu thấy thế, hô to một tiếng:

- Biểu muội!

Liền xông tới, đem nàng ôm vào trong lòng. Đáng tiếc, lúc này hắn cũng giống nàng, lo lắng sợ hãi, tay chân vô lực, chẳng những không đỡ được Đồ thị đứng lên, ngược lại còn té ngã trên đất.

Nhưng mà, hắn vẫn như cũ gắt gao ôm nàng, dùng thân thể của mình làm nệm, che chở nàng không vì té mà bị thương.

Bạch Triệt ánh mắt càng thâm trầm, xem bọn họ ôm lấy nhau, ngã thành một đoàn, trong lòng bổng dưng dâng lên một cổ tức giận muốn giết người.

- Các ngươi quả nhiên là tình thâm ý trọng, không thể chia lìa!

Nói xong, hắn cũng không để ý hai người thần sắc đại biến, trực tiếp đi ra ngoài, kêu người tiến đến, phân phó:

https://thuviensach.vn

- Đem hai người bên trong trói lại cho ta, chặn miệng lại, cầm bái thiếp (Yul: thiệp mời) của ta, đi đến Kinh Triệu Doãn phủ, tìm Đồ đại nhân gọi đến đây.

P/S m.n chuẩn bị coi Bạch ca chữi người nhé! mát lòng mát dạ lắm!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Người xưa có câu cửa miệng: tiểu tế là nửa nhi tử (Yul: con rể là nửa con trai), ở nơi này lấy Hiếu trị thiên hạ, đều lấy chữ hiếu làm đầu, làm nhạc phụ, kinh triệu doãn Đồ Kinh Bình không phải là người mà Bạch Triệt có thể tùy tiện "gọi thì đến, đuổi thì đi".

Huống hồ, Bạch Triệt xưa nay luôn tôn lễ(Yul: tuân theo lễ nghĩa), đối với Nhạc gia luôn luôn hết sức cung kính.

Từ lúc thành hôn đã hơn một năm, hắn chưa bao giờ như ngày hôm nay có hành vi vô lễ như vậy.

Tùy tùy tiện tiện sai một tên nô tài lạ mặt, lấy giọng điệu ra lệnh "Gọi đến" hắn đi Hoài Xa phường gặp mặt.

Vì vậy, sau khi Đồ Kinh Bình nghe xong, phản ứng đầu tiên, chính là nghĩ tên nô tài này là một kẻ lừa gạt.

Lúc này, hắn đáng lẽ sẽ mở miệng kêu người bắt lại, đem nhốt vào phòng giam thẩm vấn một phen, nhìn xem người nào không có mắt, muốn lừa gạt nhị phẩm kinh triệu doãn đây.

Quả thật là không biết sợ a!

Nào biết, tên nô tài kia còn không cho hắn cơ hội phản ứng, liền mở miệng gọn gàng dứt khoát thúc giục:

https://thuviensach.vn

- Đại tiểu thư của quý phủ cùng biểu thiếu gia, còn có gia của chúng ta, đều đang chờ Đồ đại nhân đây! Đồ đại nhân nếu là chậm chạp đến trễ, kia huyết mạch cuối cùng của Đường giaở thành Tung Dương cũng khó mà giữ được.

Đồ Kinh Bình nghe vậy, sắc mặt đại biến, trong lòng liền trùng xuống.

Tỷ tỷ duy nhất của hắn, năm đó gả đi chính là ở thành Tung Dương Đường gia đích trưởng tử Đường Tùng.

Nhưng mà, hơn mười năm trước, Tung Dương gặp nạn trộm cướp, Đường gia mấy trăm mạng, trừ tỷ tỷmẫu tử hai người đến kinh thành chúc thọ mẫu thân, tránh được một kiếp nạn, đám người còn lại tất cả đều bị giết, không chừa một mống. Đã từng uy danh hiểm hách, Đường gia có trăm năm được xưng là danh gia vọng tộc, cũng liền nhanh chóng biến mất.

Hôm nay Đường gia chỉ còn duy nhất một huyết mạch, đang là điệt nhi(Yul: cháu trai) của hắn Đường Nghiêu, cũng là nhờ dựa vào người thúc phụ là hắn đây mà có thể sống lay lắt trên cõi đời này.

Kỳ thật, năm đó nói là nạn trộm cướp, chỉ cần là người có đầu óc, liền biết rõ lúc đó đến tột cùng là chuyện gì đã xảy ra.

Nếu chỉ là nạn trộm cướp, như thế nào lại không chỉ một mình Đường gia gặp nạn, mà các chi thứ(Yul:không phải dòng chính, là thứ xuất), đang ở địa phương khác cũng không thể sống sót.

Tất cả nguyên nhân đều bởi vì nữ nhi dòng chính của Đường gia, là muội muội của Đường Tùng, tiểu cô của tỷ tỷ hắn Đường Thanh Lịch, lại gả đúng là "Tam Vương loạn" Nhị hoàng tử được phong là Giao Châu vương.

Đường gia, đương nhiên đối với Giao Châu vương một lòng trung thành, lúc tiên đế còn ngự trị, Đường gia hậu nhân phần lớn đều làm quan, mặc dù

https://thuviensach.vn

chức quan không cao, quyền thế lại một chút cũng không yếu, không ít lần làm thái tử (hoàng thượng bây giờ) gặp phiền phức.

Tam vương phản loạn, Đường gia cũng một tay nhúng vào, sau khi hoàng thượng đăng cơ, đương nhiên sẽ không chịu được bọn họ ăn cây táo rào cây sung.

Là một trong những thuộc hạ tâm phúc của hoàng thượng, Đồ Kinh Bình đương nhiên biết rõ ràng tính tình cùng thủ đoạn của hắn. Vì vậy, chuyện năm đó, trước khi hoàng thượng có động tác, hắn liền phái người đi thành Tung Dương, lấy lý do mẫu thân tưởng niệm (Yul: thương nhớ) thành bệnh, thỉnh tỷ tỷ đến kinh thành sớm để chúc thọ mẫu thân. Nửa ép buộc đem tỷ tỷ mẫu tử hai người rời khỏi Đường gia.

Hoàng thượng niệm tình hắn từ trước đến nay trung thành, tận tâm tận lực, lúc "Tam Vương loạn" còn lập công lớn, nên đối với hành vi của hắn như vậy ích kỷ lại biết chừng mực, làm như không thấy, mắt mù tai điếc, xem như là ngầm cho phép.

Quả nhiên, đúng như hắn dự đoán, hai mẫu tử tỷ tỷ vừa rời khỏi thành Tung Dương mới năm ngày, Đường gia liền gặp nạn trộm cướp.

Cả nhà lớn nhỏ, một người cũng không lưu, sau khi cướp hết vàng bạc, lại đem lửa đốt sạch hơn mười dặm Đường gia không còn một mảnh,đúng là tâm ngoan thủ lạt (lòng dạ độc ác)

Hắn bởi vì tỷ tỷ cùng điệt nhi trong lòng tràn đầy thống khổ bi thương, mà sinh một chút kinh hãi cùng phòng bị.

Hoàng thượng là loại người thế nào, sao hắn có thể nhìn thấu, hắn (ĐKB) hành động, hắn (Hoàng thượng) đều nắm rõ trong lòng bàn tay, đối với hắn sẽ sinh ra hiềm kích, không còn như lúc trước tín nhiệm cùng trọng dụng.

https://thuviensach.vn

Cho nên, đã qua nhiều năm như vậy, con đường thăng quan tiến chức của hắn, khó khăn hơn người khác rất nhiều.

Cũng may, tình cảm của hắn và hoàng thượng vẫn còn lưu lại một chút ít, lúc này khó khăn lắm mới bò lên được vị trí kinh triệu doãn.

Đáng tiếc, quyền lực của kinh triệu doãn, hơn một phân nửa đều bị Kiêu kỵ binh đoạt đi, cuộc sống của hắn, ngày ngày đều rất thanh nhàn.

Này hết thảy, cũng bởi vì chuyện năm đó, nửa đêm tỉnh mộng, hắn không phải không hối hận chuyện đã làm khi xưa.

Đặc biệt là tỷ tỷ mà hắn hết lòng che chở, vô tình biết được một chút chân tướng năm đó, đối với hắn thấy chết mà không cứu phu quân nàng, liền hận hắn.

Hắn bỏ bao công sức mưu đồ, lại rơi vào kết cục như vậy, làm hắn không ít lần thấy tổn thương.

Chung quy, quyền thế địa vị đối với hắn vẫn kém hơn tình cảm tỷ đệ. Phụ thân mất sớm, mẫu thân nhu nhược, có thể xem như tỷ tỷ nuôi lớn hắn, hơn nữa năm đó nếu không có tỷ phu (Yul: anh rể) một lòng giúp đỡ, hắn cũng sẽ không có cơ hội trên triều bộc lộ tài năng.

Nhưng cuối cùng, hắn lại không như tỷ phu mong muốn, không gia nhập dưới trướng của Giao Châu vương, mà lại đi theo thái tử, hơn nữa còn nhiều lần ra tay phá hư chuyện của Giao Châu vương cùng tỷ phu.

Trong lòng hắn, không phải là không có áy náy.

Nhưng thái tử dù sao cũng là chính thống (Yul: người thừa kế chính thống) hơn nữa làm người đoan chính, lại biết dùng người, so với Giao Châu vương chỉ biết ham mê sắc đẹp, tính tình bạo ngược tốt hơn gấp trăm ngàn lần.

https://thuviensach.vn

Tỷ phu bởi vì muội tử(em gái), không thể không ủng hộ Giao Châu vương, hắn trước mặt hoàng thượng, hết sức bộc lộ tài năng mục đích cũng là vì đổi cho tỷ tỷ cùng tỷ phu sau này có thể bình an.

Cuối cùng, hắn biết rõ hoàng thượng đối với cả nhà tỷ phu đã sinh sát ý, nhưng một lời cũng không nói ra, chỉ cứu tỷ tỷ cùng điệt nhi, sau đó trơ mắt nhìn một nhà tỷ phu chịu chết.

Trong lòng còn tự an ủi chính mình, đều là vì người mình chọn, bọn họ coi như là chết có ý nghĩa. Rốt cuộc, trong lòng hắn vẫn khó chịu.

Nhiều năm như vậy, hắn một lần rồi lại nối tiếp nhiều lần, ngăn cản điệt nhi tham gia khoa cử muốn làm quan, làm cho hắn tới bây giờ, cũng chỉ là một cái tú tài, tầm thường vô vi.

(Yul: vô vi là không phải làm gì)

Trong lòng hắn áy náy khó giải bày, cho nên, khi phát hiện điệt nhi cùng trưởng nữ dần dần sinh tình cảm, hắn cũng không có ngăn trở, ngược lại còn tạo cơ hội.

Hắn chỉ muốn, đem nữ nhi mình yêu thương nhất gả cho hắn, sau đó cấp thật nhiều đồ cưới, hơn nữa chính mình còn bảo hộ, bọn họ bình an êm ấm cả đời, cũng không phải là không tốt.

Ít nhất như vậy, Hoàng thượng sẽ không phòng bị, kiêng kị Đường gia duy nhất huyết mạch, có thể bỏ qua cho hắn.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng, hoàng thượng lại ban một đạo thánh chỉ, đem nữ nhi ban cho nhi tử của thái phó Bạch Tề Viễn, Hàn Lâm học sĩ Bạch Triệt làm thê.

(Yul: Hàn Lâm học sĩ là chức quan về văn học thời xưa)

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt "Ngọc lang" tên hắn như sấm bên tai, nhìn nhà mình một đám nhi tử bất tranh khí, hắn còn nhiều lần hâm mộ Bạch gia, hâm mộ Bạch Tề Viễn.

(Yul: bất tranh khí là không có ý cầu tiến)

Lại chưa từng nghĩ đến, nhà mình sẽ kết thân với Bạch phủ

Cũng là cùng thời theo hoàng thượng làm cận thần, hắn căn bản lại không so được với Bạch Tề Viễn, Bạch gia vì hoàng thượng, trả giá không ít.

Được hoàng thượng phong làm Trung Ninh Công Bạch gia lão thái gia Bạch Minh Châu, lúc trẻ ở trên biển lang bạc hơn hai mươi năm, đem về gia tài bạc triệu, là tôn tử (cháu nội của lão thái gia là BTV)đem tài sản tặng cho thái tử.

Lúc "Tam Vương loạn", lão thái gia, lão gia, phu nhân Bạch gia cùng với Diêu thị thê tử Bạch Tề Viễn, lại vì bảo vệ đương kim hoàng hậu cùng thái tử, mà chết dưới tay quân phản loạn của Giao Châu vương.

Vì vậy, tỷ phu lại là thê huynh của Giao Châu vương, mà hắn lại cứu dòng chính hậu bối Đường gia, cũng coi là Bạch phủ cừu nhân.

(Yul: ý câu trên là anh rể là anh vợ của Giao Châu vương)

Hai người mặc dù là quan đồng liêu, nhưng lại chưa bao giờ lui tới, ngay cả xả giao cũng không.

Bất quá, ai cũng đều không nghĩ tới, bọn họ làm phụ thân hoàn toàn không có ý kết giao, nữ nhi hai nhà, ngược lại vì một lần cung yến, mà thành khuê trung mật hữu.

https://thuviensach.vn

Nhận được thánh chỉ, hắn rất là kinh ngạc, căn bản không biết hoàng thượng rốt cuộc có mưu tính gì.

Cho dù không cam lòng, thánh chỉ đã hạ, hắn lại không thể không giả vờ không thấy tỷ tỷ oán trách, điệt nhi thương tâm khổ sở, cùng nữ nhi quyến luyến không rời, mà đem nàng gả cho Bạch Triệt.

Từng giây từng phút đều chú ý cuộc sống của tỷ tỷ và điệt nhi của hắn, không phải hắn không biết nữ nhi cũng thường lui tới Hoài Xa phường gặp gỡ điệt nhi, nhìn thấy bọn họ từ trước đến nay đều là tuân thủ lễ nghĩa quy cũ, chưa bao giờ vượt quá giới hạn, hắn liền xem như không biết.

Trong lòng nghĩ, nếu Bạch Triệt không thể làm nữ nhi hạnh phúc, chỉ cần ngẫu nhiên gặp gỡ để bọn họ thấy vui vẻ, có thể an tâm ngày ngày sống tốt, hắn làm phụ thân, làm thúc phụ cũng chỉ có thể đem toàn lực che chở bọn họ.

Nếu đến ngày nào đó, hắn không thể bảo hộ được nữa, liền tự bồi tánh mạng của hắn cho Bạch phủ, xem như chính mình chuộc lỗi.

Nhưng hắn không nghĩ đến, ngày này lại đến sớm như vậy. Hắn rõ ràng đã sớm thu dọn sạch sẽ dấu vết họ lưu lại, ngay cả Kiêu kỵ binh cũng không tra được chuyện này, Bạch gia cho dù có lớn hơn nữa năng lực, cũng không dễ dàng phát hiện mới phải.

Bạch Triệt làm sao đột nhiên lại xuất hiện ở Hoài Xa phường, còn nữ nhi cùng điệt nhi đã bị bắt gặp?

Một mình đi theo hạ nhân Bạch gia tới phố Hương Thảo, trong lòng Đồ Kinh Bình thật có thể nói là trăm mối không thể gỡ!

Hắn đương nhiên là không rõ ràng, bởi vì hắn dung túng cùng thiên vị, kiếp trước Bạch Thanh chẳng những bị nữ nhi hắn bóp chết. Sau đó sống lại, còn có cơ duyên xảo hợp ở phán quan lâu xem qua cuốn sách có tên là "

https://thuviensach.vn

Bị Chồng Ruồng Bỏ Xoay Người", đem từng câu, từng chữ trong đó khắc sâu trong đầu.

Quyển sách kia, mặc dù không có miêu tả cặn kẽ tình hình lúc Đồ thị cùng biểu ca gặp riêng, cũng không có nói đến hắn làkinh triệu doãn lại vì nữ nhi và điệt nhi có thể thuận lợi vụng trộm mà làm những chuyện kia.

Lại cố tình ngẫu nhiên thật khéo, về sau Tô Mai vào kinh, thuê phòng ở, đúng là ở Hương Thảo phố mặt sau là Cẩm Tú đường.

Một tường cách xa nhau, trùng hợp lại nhìn thấy Đồ thị yêu đương vụng trộm, nàng đã điều tra cặn kẽ Bạch Thanh, nên đối với vị tẩu tử Đồ thị này đương nhiên nhận ra.

Này vừa nhìn thấy, không phải là tự động đưa nhược điểm lên tay Tô Mai sao?

Bởi vì Đồ thị là Tô Mai xúi giục, bên người nữ phụ Bạch Thanh là cái người quan trọng nhất, trong sách miêu tả nàng gặp gỡ biểu huynh Hương Thảo phố cùng số bốn mươi tám tiểu viện, miêu tả rất cẩn thận.

Cặn kẽ địa chỉ, bố cục phòng ốc, trong viện trang trí, tốn nhiều mực tả từng cái, giống như đích thân đến đây, làm Bạch Thanh nhớ kỹ không quên.

Hôn sự của Bạch Triệt cùng Đồ thị là hoàng thượng ban tặng, nàng lại dám làm ra chuyện yêu đương vụng trộm, cũng không đơn giản chỉ là vấn đề trinh tiết. Nói lớn hơn, Đồ thị cả nhà, có thể phạm tội coi khinh thánh chỉ của hoàng thượng, Đồ thị không dám có chút buông lỏng.

Dùng chuyện này uy hiếp, Đồ thị cho dù không cam tâm, cũng không thể làm gì khác.

Sau, Tô Mai cũng thật khiến Đồ thị làm không ít việc, kiếp trước Bạch Thanh nhiều lần bị nhục, nàng tẩu tử kiêm khuê mật, thật sự là xuất ra

https://thuviensach.vn

không ít lực.

Đương nhiên, trong quyển sách kia, vì nàng rất tức thời tương trợ nữ chính Tô Mai,tự nhiên là được báo đáp.

Bạch gia cửa tan nhà nát, trừ tộc móc mộ phần, Bạch Triệt không thể không đi tha hương cũng là lúc nàng được đền bù mong muốn đó là rời xa Bạch phủ, gả cho nàng tâm tâm niệm niệm biểu huynh vi thê.

Về phần sau khi cưới có hay không hạnh phúc, trong sách cũng chưa từng đề cập qua, Bạch Thanh cũng không biết được.

Có thể nàng đối với huynh trưởng xưa nay kính yêu, trừ mình ra, căn bản không chịu được kẻ nào khi nhục,

Đồ thị đối đãi như vậy với huynh trưởng nàng, nàng làm sao nhẫn nại được?

Đối mặt với Thiên Nhược, thậm trí còn đối mặt với Viên Mậu Lâm, đám người Tô Mai, nàng đều có thể che dấu chính mình cảm xúc, cùng bọn họ giả tình giả ý, nhưng đối mặt với Đồ thị, nàng nhẫn không được.

Cho nên, ngày đó lúc Bạch Thanh gặp gỡ Đồ thị, mới như vậy nói trắng ra hỏi thẳng nàng, cảnh tỉnh nàng, đúng là bởi vì chứng kiến trong sách miêu tả nàng rời đi huynh trưởng cùng điệt nhi cùng điệt nữ.

Lúc đó, Huynh trưởng cùng điệt nhi điệt nữ đã từng đau khổ cầu khẩn.

Nếu huynh trưởng để ý nàng (ĐGN), nàng (BT) liền muốn cho nàng một cơ hội, chỉ cần nàng biết rõ người khác phát hiện ra bí mật của nàng, có thể hoàn toàn tỉnh ngộ, nàng liền đem hết thảy mọi chuyện nuốt vào bụng, không làm cho bất luận kẻ nào biết.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng không có, nàng thậm chí một chút áy náy cũng không lộ ra, có thể thấy được trong lòng nàng, biểu huynh địa vị so với trượng phu còn cao hơn nhiều.

Phát hiện được điều này, Bạch Thanh lúc đó đang thẳng thắng nói với huynh trưởng, tự nhiện cũng sẽ không vì nàng mà giấu diếm, dứt khoát đem chuyện nàng vụng trộm lén lút gặp gỡ người nói ra.

Cực lực che giấu bí mật, lại bị lộ ra, Đồ thị cùng Đồ Kinh Bình nghĩ nát đầu cũng không ra!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Đồ Kinh Bình vào cửa, giống như không có nhìn thấy hai người bị trói chặt trên mặt đất, đang vặn vẹo giãy dụa phát ra âm thanh ô ô, dùng ánh mắt buồn bã hướng phía hắn cầu xin giúp đỡ, mà đi thẳng đến chổ Bạch Triệt đang ngồi ở chủ vị, tay cầm quyển sách.

Ngượng ngùng cười chào hỏi, hàn huyên nói:

- Hiền tế, hôm nay sao không đi Đông cung? Thái tử đang bị hoàng thượng trách phạt, lại còn bị cấm túc, lúc này sợ là trong lòng không dễ chịu, hiền tế nên ở cạnh khuyên nhủ mới phải.

Tại sao lại đến Hoài xa phường làm gì?

- Đồ đại nhân!

Bạch Triệt ngẩng đầu lên, để sách qua một bên, đứng dậy đưa tay chỉ về phía Đường Nghiêu đang nằm dưới đất, lạnh lùng nói:

- Không đảm đương nổi Đồ đại nhân xưng hô như vậy, hiền tế của ngài, ở đằng kia kìa!

Đồ Kinh Bình sắc mặt đột nhiên lúc hồng, lúc trắng, biến đổi liên tục, như con tắt kè hoa.(Yul:...) Thật lâu sau, hắn mới khó khăn lắm kiềm chế cảm xúc, giọng nói khàn khàn:

- Hiền tế nói đùa, hôn sự của ngươi cùng tiểu nữ, là hoàng thượng ban thưởng. Biểu huynh muội bọn chúng thuở nhỏ cùng nhau lớn lên, thân cận

https://thuviensach.vn

nhau như thân huynh muội(Yul: như anh em ruột). Nghe nói xưa nay hiền tế yêu thương muội muội, chắc hẳn có thể lý giải được phần tình cảm huynh muội của bọn họ đúng không.

Nói xong lời này, càng cảm giác mình có lý, không khỏi liền đứng thẳng thắt lưng, vốn là đang chột dạ lúc này đột nhiên liền biến mất. Giọng nói còn mang theo vài phần cây ngay không sợ chết đứng.

Huynh muội Bạch gia quan hệ thân cận, trong kinh thành ai mà không biết, Bạch Triệt chỉ lớn hơn Bạch Thanh bảy tuổi, lại thật sự đem muội muội này trở thành nữ nhi mà sủng ái, còn không biết kiêng kị.

Chuyện này đối với người ngoài, đúng là có chút không ổn.

Hôm nay, thê tử của hắn bất quá là cùng biểu huynh từ nhỏ lớn lên với nhau mà thân cận một chút, lại không có làm chuyện gì có lỗi với hắn, sao lại úp cái mũ tư thông lên đầu bọn họ chứ?

Hoàng thượng không phải cũng nói, đó là tình cảm huynh muội sao! Thân cận một chút, ai có thể có ý kiến gì đây?

Hắn cùng với muội muội của hắn là huynh muội, nhà mình nữ nhi cùng điệt nhi, đồng dạng cũng là huynh muội.

Bạch Triệt bị thái độ cùng ngôn ngữ của hắn làm tức giận đến bật cười, nhìn hắn đánh giá, rồi châm chọc nói:

- Đồ đại nhân giỏi tài ăn nói, Bạch mỗ đúng là không biết, Đồ tiểu thư trốn tránh ẩn núp trượng phu rồi lặng lẽ chạy đến nơi này vắng vẻ, thì ra là muốn gặp nàng thân ca ca?

(Yul: thân ca ca là anh ruột)

https://thuviensach.vn

Đưa mắt nhìn Đường Nghiêu, sau đó bỗng dưng quay lại nhìn Đồ Kinh Bình, vẻ mặt làm như bừng tỉnh áy náy nói:

- Mặt mày Đường Nghiêu, ngược lại cùng nhạc phụ đại nhân có năm sáu phần tương tự! Nhạc phụ đại nhân, chẳng lẽ hắn lại là nhi tử của ngài? Giải Ngữ thật sự chính là thân sinh muội muội đến đây là thăm ca ca nàng?

Đồ Kinh Bình nghe được lời này, há to miệng, Người này thật sự là ung dung trầm ổn "Ngọc lang" Bạch Triệt sao?

Bạch Triệt cũng không để ý hắn, chỉ liên tục tự trách nói:

- Thất kính thất kính, thật sự là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương(Yul: câu này nguyên văn là đại nước trôi long vương miếu), người một nhà lại không biết là người một nhà. Người đâu, còn không mau thả cữu huynh của bản quan ra, bản quan phải mang theo hắn đến trước mặt hoàng thượng, cùng hoàng thượng bẩm báo. Hôm nay trong triều đang cần lương tài, tại sao có thể bởi vì mẫu thân cữu huynh đã từng gả cho phản loạn Đường gia, liền đem nhi tử của đại thần tâm phúc,bỏ qua một bên không trọng dụng?

Lại hướng Đồ Kinh Bình mang theo ý tự trách cảm thán nói:

- Chả trách năm đó nhạc phụ đem công lao của mình đổi lấy tính mạng nhạc cô(Yul: nhạc cô là tỷ tỷ của cha chồng) mẫu tử hai người, thì ra là có quan hệ như vậy! Ai... Nhạc phụ đại nhân thực sự cẩn thận quá mức, hoàng thượng tính tình sảng khoái, có thể lý giải được tình cảm của nhạc phụ, nếu không năm đó làm sao cho phép chuyện như vậy phát sinh? Đã qua nhiều năm, Đường gia đã sớm chết hết, nhạc phụ đại nhân mau đem họ của cữu huynh đổi lại,sao có thể để hắn ủy khuất, phản nghịch là Đường gia, sao lại để cửu huynh vẫn mang họ Đường, khiến cửu huynh không thể ngẩng đầu lên làm người? Đương nhiên, cũng đỡ phải làm cho Giải Ngữ muốn gặp thân ca ca, mà cùng hắn tố khổ(kể khổ), khiển trách tiểu tế không xứng chức phu quân, còn để nàng phải lén lén lút lút như thế.

https://thuviensach.vn

(Yul: Bạch ca thêu dệt thật hay a!)

Những câu này nói ra, đều có chứng có cớ, lại hợp tình hợp lý, nhìn thần sắc của hắn, nghe giọng nói của hắn, giống như thật sự quan tâm nhạc phụ của mình, còn đồng tình với cữu huynh đúng là một hiền tế tốt.

Nhưng mà, là người trong cuộc Đường Nghiêu cùng Đồ Giải Ngữ nghe được lời này, liền khiếp sợ ngay cả giãy giụa đều quên mất, chỉ mở to hai mắt, mờ mịt luống cuống nghe Bạch Triệt nói.

Sau đó, càng nghe càng hoài nghi, càng nghe càng cảm thấy có lý, ánh mắt không tự chủ mang theo nghi hoặc, nhìn về phía Đồ Kinh Bình.

Mà lúc này Đồ Kinh Bình, cũng đã bị hắn hồ ngôn loạn ngữ suy đoán bậy bạ mà tức giận đến đỏ bừng hai mắt, há mồm cứng lưỡi, sững sờ một chữ cũng không phun ra được.

(Yul: nghẹn rồi!)

Hàn Lâm học sĩ "Ngọc lang" Bạch Triệt, lại không hề cố kỵ, giống như là đàn bà ba hoa, có được một chút danh tiếng, liền bắt đầu nói chuyện thị phi, đem một thùng lớn nước bẩn, trực tiếp giội lên trên người nhạc phụ này.

Hắn nói sai cái gì? Bất quá là lấy tình cảm huynh muội Bạch Triệt so sánh với tình cảm của nữ nhi cùng điệt nhi, vì bọn họ mà xóa đi tội danh tư thông mà thôi, như thế nào lại vì một câu nói như thế, mà nói ra nhiều chuyện quỷ dị như vậy đâu?

Điệt nhi là nhi tử của hắn, là thân sinh huynh trưởng của nữ nhi? Nói cách khác, hắn Đồ Kinh Bình cùng tỷ tỷ của mình là tỷ đệ loạn luân, còn sinh ra một cái nghiệt chủng?

https://thuviensach.vn

Lời này không thể bảo là không độc a! Quả thực là muốn đem hắn Đồ Kinh Bình, cùng gia tộc Đồ thị toàn bộ đẩy ngã vào trong vực sâu.

Nếu những lời này lan truyền ra ngoài, cho dù hắn mất chức, làm mọi cách chứng minh hay lấy tính mạng ra bảo đảm, chỉ sợ cũng rửa không sạch chuyện hoang đường này.

Nữ nhi của Đồ gia đã gả ra ngoài, chỉ sợ không một ai có thể ở phu gia sống được yên ổn. Gia tộc Đồ thị, cũng không còn mặt mũi nào mà gặp người trongthiên hạ.

Đôi môi run rẩy, Đồ Kinh Bình thở hổn hển, tức giận quát:

- Nói hưu nói vượn!

Hắn giờ phút này, ngay cả giọng nói của chính mình cũng không khống chế được, nhổ ra chữ, làm cho ngườikhác căn bản là nghe không rõ.

Bạch Triệt cách hắn không xa, nhĩ lực (tai) lại tốt, đương nhiên là nghe rõ ràng rành mạch, nhưng hắn lại hoàn toàn xem như không nghe thấy, còn hầm hừ với đám nô tài đang cả kinh đứng ngây như phỗng, nổi giận nói:

- Điếc rồi sao? Còn không mau buông thiếu phu nhân cùng cữu huynh, muốn bản thiếu gia tự mình động thủ (ra tay) sao?

- Dạ, dạ...

Đám nô tài hoảng sợ vạn phần liếc mắt một cái nhìn Bạch Triệt, không ngừng chạy lên, chuẩn bị giúp hai người kia mở trói.

Công tử quá ác độc, quá khí phách!

Những lời như vậy, mà hắn cũng dám lớn tiếng nói lung tung ra bên ngoài? Loại chuyện như vậy, hắn làm sao có thể nghĩ ra được đây? Dính líu

https://thuviensach.vn

có một tí xíu như vậy, hắn liền kể ra một câu chuyện xưa sầu triền miên, đem cái nhị phẩm đại thần á khẩu không trả lời được.

Thật sự là, quá uy vũ!

Không biết lời này nếu mà truyền ra ngoài, về sau Đồ đại nhân thể diện biết đem đi đâu?

Bọn thuộc hạ đều hiểu chuyện gì xảy ra ở đây, hắn ở trong quan trường lăn lộn nhiều năm, ngay cả tỷ tỷ gả đến trong phủ phản tặc cũng có thể bình an cứu ra. Đồ Kinh Bình là cỡ nào khôn khéo, hắn sao lại không hiểu ra!

Lúc này mọi chuyện đã thành ra như vậy, hắn bắt đầu thấy hối hận, chính mình quá dung túng cùng thiên vị.

Cũng chỉ là Tỷ tỷ cùng nữ nhi mà thôi, sao đảm đương nổi vinh nhục của gia tộc Đồ thị, hắn lại là tộc trưởng, sao có thể bởi vì nhà mình tư lợi, mà hủy hoại gia tộc mất đi danh dự trăm năm?

Nghĩ đến đây, Đồ Kinh Bình lúc nãy trong lòng đấu tranh, cuối cùng cũng dần dần bình ổn lại, thấy bọn thuộc hạ của Bạch Triệt đang chuẩn bị cởi bỏ dây thừng cho điệt nhi cùng nữ nhi, quyết định thật nhanh quát lên:

- Dừng tay.

Các thuộc hạ đang cầm dây trói, liền dừng lại,ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn hắn.

Bạch Triệt nhếch môi cười châm chọc, giống như hắn đã sớm đoán được phản ứng của Đồ Kinh Bình.

Đúng là, ngoại trừ đối với muội muội nhà mình, Bạch Triệt từ trước đến nay đều là tính toán không sơ sót. Đồ Kinh Bình làm người, dù hắn không thể hiểu rõ như lòng bàn tay, ít nhất cũng biết bảy tám phần.

https://thuviensach.vn

Chuyện năm đó, đa số mọi người đều nghĩ hắn là vì tỷ đệ tình thâm, không tiếc bỏ qua tiền đồ của chính mình, cũng muốn cứu được tính mạng tỷ tỷ cùng điệt nhi. Nhưng thật ra, là hắn không muốn gánh trên lưng cái danh thân thích của loạn đảng, nên mới phí tâm phí sức đem hai mẫu tử tỷ tỷ kéo ra ngoài.

Dù hắn có chút ít tài cán, việc hoàng thượng an bài giao cho hắn xử lý cũng thỏa đáng, làm ra một chút thành tựu.

Nhưng mà người này xem hai chữ thanh danh quá mức quan trọng, hơn nữa làm người lại ít chính kiến, làm việc cũng không quả quyết, là người không thể quá mức trọng dụng.

Cho nên, mấy năm qua hoàng thượng mới đè nặng hắn, không để cho hắn thăng tiến quá nhanh. Dù sao năm đó hắn cũng là cựu thần, nếu chèn ép quá mức, sẽ làm rét lạnh tâm can thần tử, nên từ từ chậm chậm, để hắn bò đến vị trí Kinh Triệu doãn.

Bạch Triệt hiểu rõ tính tình của hắn, sau khi từ trong miệng muội muội nghe được thê tử làm chuyện mất mặt, hắn cũng có chút hoài nghi nhạc phụ có liên quan, nên cũng điều tra.

Đã lường trước phản ứng của hắn, nên mới từng bước dẫn hắn tiến vào.

Như thế, hắn cũng không cần phải phí tâm tư suy nghĩ, nên xử lý đôi gian phu dâm phụ này như thế nào, vừa có thể hóa giải nổi hận trong lòng hắn lại còn không tổn hại đến danh dự của hắn.

Nghe được Đồ Kinh Bình sốt ruột khó khăn mở miệng kêu to, Bạch Triệt biết rõ, chính mình tính kế đã thành công.

Hắn liếc nhìn thuộc hạ đang đứng cạnh Đường Nghiêu cùng Đồ thị ra hiệu bằng mắt, tên thuộc hạ liền đem miếng vải chặn miệng bọn họ kéo xuống.

https://thuviensach.vn

Đồ thị miệng vừa được bỏ ra, liền hướng về phía phụ thân bi thương phẫn nộ khóc thút thít nói:

- Phụ thân muốn bỏ mặc nữ nhi sao?

Lúc này, nàng đã hiểu, Đồ Kinh Bình định bỏ rơi nàng.

Đồ Kinh Bình không để ý tới nàng, chỉ hướng phía Bạch Triệt giọng đầy áy náy:

- Hiền tế, là nhạc phụ không có dạy dỗ tốt nữ nhi, để nàng làm ra chuyện mất mặt như vậy. Ngươi liền nể mặt ta, cho nàng một phong hưu thư, để ta dẫn nàng đi!"

Bạch Triệt cười như không cười nhìn Đồ Kinh Bình cùng Đồ Giải Ngữ nói:

- Vừa rồi Đồ đại nhân còn nói bọn họ là tình huynh muội, sao lúc này lại biến thành chuyện mất mặt rồi? Huống chi, Đồ đại nhân chắc cũng đã quên ta cùng với lệnh ái hôn sự là hoàng thượng tứ hôn, không thể dễ dàng thay đổi, ta lại nhớ rất rõ ràng đấy. Hay là, Đồ đại nhân định cùng ta đi gặp hoàng thượng để phân xử rõ ràng chuyện này sao?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Việc xấu trong nhà sao có thể để lọt ra ngoài?

Đối với Đồ Kinh Bình mà nói, chỉ cần không ảnh hưởng đến danh dự gia tộc, dù cách cứu nữ nhi của hắn cùng điệt nhi khó khăn cỡ nào, hắn cũng dám cứu.

Chỉ khi nào làm chuyện ảnh hưởng đến gia tộc, thì bọn họ so với gia tộc, liền nhỏ bé không có ý nghĩa tồn tại.

Giờ khắc này, Bạch Triệt mỗi lời nói hành động, đều là muốn dẫn dắt hắn, muốn đem toàn bộ gia tộc Đồ thị kéovào vực sâu.

Hắn sao còn suy nghĩđến tâm tình của nữ nhi nữa. Hắn hôm nay đã bị buộc đến nổi, hận không thể giết sạch sẽ bọn người đang ở đây, để đem cái chuyện xấuhổ này che đậy.

Hắn làm sao có dũng khí cùng Bạch Triệt đến trước mặt hoàng thượng để phân xử phải trái, đem lợi ích của gia tộc vứt bỏ, chỉ vì bảo trụ tính mạng hai người bọn họ đây?(Yul: hai người là ĐGN cùng ĐN)

- Hiền tế nói đùa!

Hắn cười khan, nỗ lực làm ra vẻ mặt xấu hổ lại tràn đầy cảm động, hết sức tri kỷ nói:

- Phát sinh loại chuyện tổn hại danh dự như thế này, chắc hắn hiền tế cũng không muốn làm cho người ngoài biết. Dù sao nói ra, Đồ gia ta mất

https://thuviensach.vn

thể diện, mặt mũi của ngươi, cũng giống vậy mất sạch sẽ.

- A!

Bạch Triệt kéo dài thanh âm, đưa tay chỉ vào vẻ mặt không cam lòng của Đồ thị, giọng nói hàm chứa ý tứ châm chọc:

- Theo ý tứ của ngươi, vì bảo toàn mặt mũi trước mặt người ngoài, nàng không tuân thủ nữ tắc, làm ra chuyện xấu mặt đến như vậy, ta còn phải chịu đựng?

- Ngươi đừng ngậm máu phun người!

Gắt gao nhìn chằm chằm Bạch Triệt đang chỉ tay vào mình, Đồ thị xấu hổ và giận dữ, lớn giọng chất vấn:

- Ta bất quá là cùng biểu huynh trò chuyện mà thôi, cũng không làm ra chuyện gì không nên làm, ngươi dựa vào cái gì, vừa vào liền trói chúng ta, còn luôn miệng nói ta làm chuyện xấu. Bạch Triệt, ngươi chỉ thấy có như vậy, liền nghĩ ta cắm sừng ngươi,còn nghĩ tới biện pháp giội nước bẩn lên đầu ta sao?

- Ta ngậm máu phun người?

Bạch Triệt tức giận nở nụ cười, nhìn về phía Đồ thị, ánh mắt lạnh như băng, không có một tia ấm áp.

Đồ thị từ lúc Bạch Triệt tiến vào, liền liên tục kinh hoàng sợ hãi, toàn thân lạnh ngắt.

Vừa rồi, vẻ mặt hắn còn có chút tức giận. Lúc này, toàn bộ liền biến mất.

Hắn là thật sự mặc kệ, ngay cả việc bị thê tử cắm sừng, chuyện mất mặt như vậy, đều hoàn toàn không quan tâm.

https://thuviensach.vn

Có phải điều này đại biểu ý tứ, hắn đối với nàng, đã hoàn toàn lạnh tâm, lạnh phế?(Yul:phế là phổi)

Đồ thị mũi đau xót, nước mắt chảy không ngừng, trong lòng lại càng sợ hãi, giống như cả người treo lên vách đá cao vút, dưới đáy vực sâu thẳm gió thổi cuồng loạn, không biết khi nào, sẽ rớt xuống.

Khổ sở thương tâm tức giận phẫn nộ đủ vị tràn ngập trong lòng nàng

Thật sự, nàng không phải chưa từng nghĩ đến chuyện bỏ đi phu quân coi nàng như không khí mà đi theo biểu huynh sống tiếp cuộc đời thanh thản.

Nhưng mà, Bạch Triệtrốt cuộc vẫn là nam nhân nàng sùng bái ái mộ khuynh tâm(Yul: nhất trong tim) khi nàng vẫn còn là thiếu nữ.

Lúc biết mình sắp gả cho hắn, dù trong lòng tràn đầy áy náy đối với biểu huynh, nhưng trong thâm tâm nàng lại hết sức vui vẻ mừng thầm và mong đợi, cả người đều đắm chìm trong hạnh phúc cùng kiêu ngạo.

Từ nay về sau, nàng có thể quang minh chính đại nói cho người khác biết, nói cho đám nữ nhân trong kinh thành lúc nào cũng ái mộ khuynh tâm đối với "Ngọc lang" Bạch Triệt biết. Hắn chính là trượng phu của Đồ Giải Ngữ, là nam nhân mà nàng danh chính ngôn thuận sở hữu độc chiếm.

Nhưng mà, hiện thực cùng suy tưởng của nàng, rốt cuộc vẫn là có chút chênh lệch.

Phong thái tuấn lãng, ôn nhu như ngọc "Ngọc lang ", cũng không chỉ thuộc về một mình nàng.

Là thê tử, mà nàng trong lòng trượng phu, chỉ có thể chiếm được một phần nho nhỏ, bé nhỏ vô cùng nhỏ bé, những phần còn lại, toàn bộ bị một cái nữ nhân được xưng là "Muội muội" chiếm lấy.

https://thuviensach.vn

Nàng ghen ghét, nàng hận...

Cho dù nàng làm nhiềuchuyện mờ ám hơn nữa, cũng không cách nào phá hư địa vị "Muội muội" trong lòng trượng phu.

Nhiều lần làm chuyện như vậy, hắn chỉ nhìn nàng phí tâmphí sức bày kế, xem nàng đùa giỡn thủ đoạn...Giống như, là xem một chuyện vui đùa bình thường, không nói một lời, cũng không có bất kỳ phản ứng nào.

Hắn khinh thường, hắn hờ hững, hắn không phản ứng... Nàng không thể chịu được.

Nếu trời cao đã ban cho nàng cơ hội có được hắn,vì sao phải hành hạ nàng như thế?

Vấn đề này, liên tục làm khổ nàng, rất nhiều đêm hiu quạnh cô đơn, nàng khóc đến tê tâm liệt phế, ruột gan đứt từng khúc.

Thiếu chút nữa, nàng đã tuyệt vọng.

Cuối cùng, là biểu huynh quan tâm ôn nhu yêu thương an ủi nàng, làm nàng sống lại.

Khi đó, nàng mới hiểu được, nàng nên cùng nam nhân như biểu huynh toàn tâm toàn ý đối với nàng ở chung một chổ.

Nếu như lúc trước không có thánh chỉ tứ hôn, có lẽ, nàng đãsớm gả cho biểu huynh, trải qua cuộc sống hạnh phúc mỹ mãn.

Đều là Bạch Thanh, là nàng, làm lòng nàng lung lay, làm nàngcó ý nghĩ không nên có.

Cũng là tại nàng, chiếm lấy tâm của trượng phu nàng(ĐGN), làm nàng ngày ngày trong khuê phòng làm oán phụ.

https://thuviensach.vn

Cho nên, khi nàng làm ra chuyện mất mặt như thế này, nàng hoàn toàn không để ý đến tâm tình của hắn, nếu hắn biết được chuyện này, cũng không để ý một chút nào đến thể diện của hắn.

Nhưng mà, dựa vào cái gì, dựa vào cái gì đến lúc này mọi chuyện đã như vậy, hắn lúc nào cũng trách nàng? Chỉ là phụ thân nói một câu so sánh huynh muội hắn cùng nàng và biểu huynh mà thôi, mà hắn lại có thể không biết kiêng kị liều mạng mở miệng nói hàm hồ?

Nghĩ tới đây, trong lòng Đồ thị đang sợ hãi dần dần bị phẫn nộ thay thế, nhịn không được liền phản bác nói:

- Chẳng lẽ không phải sao? Ta lại chưa làm chuyện gì có lỗi với ngươi, tại sao lại muốn bỏ rơi ta? Lòng của ngươi, sao lại ác độc như vậy, cứng như vậy? Ta gả cho ngươi đã hơn một năm, ngày ngày dựa theo ý nguyện của ngươi, chiếu cố muội muội ngươi, dụ dỗ nàng, bảo vệ nàng. Ta được cái gì chứ? Ngươi đi ra ngoài hỏi một chút, khắp kinh thành này, có khuê nữ nhà nào, lại ở chính phòng trong đại viện? Lại có khuê nữ nhà ai, ngay cả chuyện trong phòng của tẩu tử cùng huynh trưởng, cũng muốn hỏi đến? Ta ngày ngày nhẫn nại, từng giây từng phút luôn khuyên giải an ủi chính mình, đợi nàng gả đi ra ngoài thì tốt rồi, gả đi ra ngoài thì tốt rồi. Nhưng ta cũng là người, cũng có lúc không nhịn được. Ta không dám nói với ngươi, bởi vì ta biết rõ, trong lòng của ngươi, ta vĩnh viễn cũng không bằng nàng. Ta cũng không dám trở về nói với phụ mẫu, bởi vì ta sợ bọn họ sẽ lo lắng ta, sẽ khó xử ngươi. Ta không giống Bạch Thanh, có một ca cagiống như ngươi đem nâng niu che chở trong lòng bàn tay, biểu huynh cùng ta từ nhỏ lớn lên cùng nhau, giống như thân huynh trưởng, ta trong lòng ủy khuất, sẽ cùng biểu huynh nói một chút, oán hận vài câu, thì sao chứ?

Càng nói, nàng lại càngnhư cây ngay không sợ chết đứng, giống nhưnhững lời nàng nói, hoàn toàn là chân lý, nàng làm hết tất cả chuyện này, đều là quang minh chính đại, có gì mà mất mặt, có gì mà không thể cho người ta biết.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Bạch Triệt, muội muội hắn đương nhiên là độc nhất vô nhị, nghe nàng nói muội muội như vậy, Bạch Triệt vẻ mặt đang hờ hững liền thay đổi, giọng lạnh băng, chất vấn nói:

- Vậy ngươi đi ra ngoài hỏi một chút, khắp kinh thành này, có muội tử của phu quân nhà nào ngày ngày giúp đở tẩu tử, quản thúc huynh trưởng? Ngươi luôn nghĩ, ngươi vì muội muội làm bao nhiêu chuyện, vậy sao ngươi không nghĩ tới, nàng vì ngươi, đã làm chút chuyện gì? Trong phòng ngươi vật trang trí, trang sức yphục xinh đẹp là từ đâu có? Đều không phải là muội muội cho ngươi sao? Ngươi trên người mặc lăng la tơ lụa(là một loại vải rất quý) ngày ngày ăn sơn hào hải vị, đều không phải là vật hoàng thượng ban tặng cho muội muội, không phải nàng liền mang hết cho ngươi sao? Lúc ngươi có những thứ đó, sao ngươi không nghĩ đến, ngươi là ai, dựa vào cái gì mà có được? Nhiều lần sống chung, ngươi lần lượt tính kế nàng, nàng có từng trách ngươi nửa câu không? Ngươi có biết hay không? Nàng ở trước mặt ta, trước mặt phụ thân, trước mặt hoàng thượng hoàng hậu nương nương đều nói ngươi thế nào tốt đẹp, ngươi thế nào dịu dàng thiện lương? Nhưng ngươi không biết, ánh mắt của ngươi chỉ nhìn thấy một chút lợi ích từ lông gà vỏ tỏi(Yul: ý là chuyện vụn vặt. Ta không biết mấy nàng thế nào. Chứ ta edit thấy thương Bạch ca lắm lun) trong hậu viện, căn bản không nhìn tới nàng đối với ngươi có bao nhiêu tốt? Quên đi, chuyện đã đến nước này, nói nhiều lời cũng vô ích. Từ lúc ngươi tính kế muội muội của ta để được gả vào Bạch phủ, ngươi đã muốn không xem mình là người Bạch gia ta. Nhìn tên kia(VML) có vị trí quan trọng trong lòng muội muội, ngươi lại tận tình khuyên ta vì muội muội mà thương sót, ta cũng tự nói với chính mình, là ngươi chỉ vì yêu thương nàng nên muốn ta toàn thành cho nàng, lại là cái cớ để cho ngươi nhìn muội muội ta như thiêu thân lao đầu vào lửa. Ngươi lại chưa từng quý trọng nàng, bây giờ ngươi lại nói ngươi không làm chuyện gì có lỗi với ta? Ngươi là người đã thành thân, lại sai khiến nô tài làm việc lén lút, cô nam quả nữ ở chung một phòng, tình nàng ý thiếp.... đã làm đến chuyện như vậy, ngươi còn dám nói chưa từng làm

https://thuviensach.vn

chuyện gì có lỗi với ta? Nếu vậy ta liền muốn hỏi, trong mắt Đồ Giải Ngữ ngươi chuyện phải như thế nào mới được coi là có lỗi với ta?

Cho dù có lớn hơn nữa thành tựu cùng danh tiếng, Bạch Triệt rốt cuộc cũng chỉ mới làm quan hai năm. Hắn đã sốngnăm tháng hai mươi hai năm, trừ bỏ chuyện lúc hắn còn nhỏ liền mất mẫu thân, cơ hồ cuộc sống của hắn đều tràn đầy phong quang tế nguyệt.

Hắn ngạo nghễ đứng thẳng là mũi nhọn trong những người đồng trang lứa, hưởng thụ ánh mắt tán dương ngưỡng mộ của mọi người.

Hắn đã từng đối với hôn nhân, đối với tình yêu không quá mong đợi, vì muội muội lựa chọn nàng, hắn cũng tự nhiên nghĩ đến cuộc sống sau này với nàng dù không mặn nồng sâu sắc chỉ cần tương kính như tân cũng không sao.

Làm quan không phải quan trọng nhất là thanh danh sao? Nam nhân không phải đều quan trọng mặt mũi sao? Cả đời Bạch phủ từ trên xuống dưới thanh danh vang vọng, ngoại trừ Bạch Thanh.

Bạch Thanh từ nhỏ mất mẫu thân, phụ thân lại không có tái thú, tự mình nuôi dưỡng hai huynh muội bọn hắn.

Hắn đối với nàng yêu thương sủng ái hết mực cũng chỉ vì lúc nàng còn nằm trong tả lót đã mất mẫu thân vì nàng là thân sinh muội muội duy nhất của hắn, còn mẫu thân lúc lâm chung vẫn nhớ tới nàng, phụ thân hoàng thượng đều khắc sâu trong lòng, hắn cũng không ngoại lệ.

Hoàng thượng, hoàng hậu đối với nàng cũng hết lòng sủng ái, dù sao cũng không phải là thân sinh nữ nhi nên sẽ không nghiêm khắc dạy dỗ, nàng phạm lỗi cũng không nỡ trách mắng nặng nề.

Những người khác cũng sẽ không làm điều thừa, đi dạy nàng làm nữ nhi như thế nào, dạy nàng phải biết dùng thủ đoạn làm gì.

https://thuviensach.vn

Cuộc sống của nàng phải nói là trưởng bối đã an bài tất cả, nàng chỉ cần vui vui vẻ vẻ sống như thế là đủ.

Phụ thân đem lòng thương tiếc, không nỡ để nàng chịu khổ không mời ma ma trong cung về giáo dưỡng, dạy nàng lễ nghi cùng thủ đoạn. Nên Bạch Thanh mới không biết tính kế không biết bài mưu dễ dàng bị người đưa vào bẫy.

Nhưng Đồ Giải Ngữ không phải như vậy, nàng là tiểu thư khuê các, là đích nữ Đồ gia cũng được sủng ái mà lớn lên, dù vậy nàng vẫn được ma ma giáo dưỡng học lễ nghi thủ đoạn đối phó tiểu thiếp hạ nhân...trong gia phủ.

Nàng thuộc lòng nữ giới, cầm kì thi họa đều tinh thông, là một tài nữ có tri thức, lại có thanh danh là hiền lương thục đức.

Là người Đồ Kinh Bình dạy dỗ để gả ra ngoài!

Một người như vậy, sao lại "hạ mình" kết thân với Bạch Thanh, một người bịnhững tiểu thư quan gia khác xa lánh? Là tâm đầu ý hợp sao? Là tri âm tri kỉ sao?

Đều không phải, có phải tất cả chỉ vì một người là hắn? Hay thật ra chỉ vì danh vọng của Bạch phủ chổ dựa là hoàng thượng? Nếu không một phần vì hắn, một phần vì tương lai Đồ phủ. Đồ Giải Ngữ sẽ tiếp cận Bạch Thanh sao?

Nàng nói nàng vì hắn xử lý ổn thỏa việc nhà, vì hắn an bài tất cả, vì hắn bảo hộ duy trì muội muội, vì hắn mà trả giá hết thảy...

Nhưng vì hắn thật sao? Nàng nghĩ hắn không biết? Hay nghĩ hắn ngu ngốc để nàng qua mặt?

Nàng nghĩ hắn không biết nàng làm tất cả chỉ vì duy trì địa vị đương gia chủ mẫu, duy trìchổ dựa vững chắc cho gia tộc Đồ thị!

https://thuviensach.vn

Nàng không thiện lương như bên ngoài đồn đại, nàng đã bị ghen tỵ cùng hận ý bao trùm, trong mắt nàng không thấy Bạch Thanh tốt, không thấy Bạch phủ hảo.

Nếu lúc đầu nàng thật lòng kết giao với Bạch Thanh, không vì muốn vào Bạch phủ mà tính kế muội muội hắn, có lẽ hắn sẽ nhìn kĩ nàng, sẽ không đề phòng nàng nhiều.

Đêm động phòng hắn nói với nàng:

- Bất cứ chổ nào, khi nào, mặc kệ là loại tình huống gì, nàng phải toàn tâm toàn ý chiếu cố thật tốt muội muội.

Là hắn cố ý muốn thức tỉnh nàng. Muốn nàng suy nghĩ, đừng để ghen tỵ làm lu mờ tâm trí nàng.

Dù đã biết nàng không thật tâm, hắn cũng không có buông tha cho, vẫn hi vọng năm tháng trôi qua, vì hắn có chút ảnh hưởng, mà nàng có thể chân chính dung nhập(hòa nhập)vàoBạch gia, thật lòng đối xử tử tế với muội muội.

Nhưng không ngờ, cuối cùng lại có một cái kết cục như vậy, làm sao hắn có thể không thương tâm? Không thể không hận?

Đồ thị bị hắn nói làm cho lời nàng muốn phản bác liền nghẹn ở cổ, trong đầu nàng không tự chủ được nhớ tới lúc cùng sống chung đụng với Bạch Thanh. Nàng thừa nhận, Bạch Triệt nói không sai, Bạch Thanh đối với nàng, đều là chân thành thật tâm đối đãi, những thứ gì nàng có, cũng chưa bao giờ thiếu phần của nàng. Sống bên nhau lâu như vậy, nàng đã thành thói quen, thói quen đemtất cả những gì Bạch Thanh có được đều trở thành của mình.

Cho nên, nàng (ĐGN) không chiếm được hoặc là nàng(BT) không muốn cho, nàng liền cảm thấy không cam lòng.

https://thuviensach.vn

Hình như, mình sai rồi?

Không, không...

Đồ thị trong lòng cực lực phủ nhận, nàng rũ mắt, né đi ánh mắt chất vấn của Bạch Triệt, đối vớichuyện liên quan đến Bạch Thanh, nàng ngậm miệng không nói, chỉ ấp úng trả lời:

- Ít nhất, ít nhất chưa từng có,da thịt thân thiết.

Lời này, là đang trả lời Bạch Triệt về vấn đề cuối cùng.

Bạch Triệt vẻ mặt lại trầm xuống, giọng nói có chút hùng hổ doạ người hỏi:

- Ta tận mắt nhìn thấy, hai người các ngươi thân mật ôm nhau, cái này còn chưa tính là da thịt thân thiết?

Đồ thị sắc mặt đột nhiên tái nhợt, ấp úng há mồm mấy lần, cuối cùng lại không nói ra được một câu giải thích, chỉ quỳ rạp trên mặt đất khóc, không phản bác được.

Chuyện đã phát triển đến bước này, cuối cùng toàn bộ thể diện đều mất hết.

Đồ Kinh Bình biết rõ, dù hắn có nhượng bộ nhiều hơn nữa, chỉ sợ cũng không vãn hồi được gì. Hắn hung hăng trợn mắt liếc nhìn Đồ thị, rồi nhìn sang Bạch Triệt.

Lúc này, trên mặt hắn cái dáng vẻ nịnh nọt, nụ cười hòa khí lấy lòng hoàn toàn biến mất, thay vào đó là thần sắc khí thế cấp trên quan lớn, giọng nói hơi có chút cườngngạnh hỏi:

- Bạch học sĩ, chuyện đã đến nước này, ngươi muốn giải quyết như thế nào?

https://thuviensach.vn

Dùng chức quan ra xưng hô, rất rõ ràng, hắn không hề xem đối phương là hiền tế.

Lần này, Bạch Triệt lơ đễnh, nói rõ ý của mình:

- Hai người bọn họ không chết, không thể hóa giải oán phẫn (oán hận+ phẫn nộ) trong lòng ta.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Đồ Kinh Bình nghe vậy, đôi mắt co rụt lại, khóe mắt không ngừng run rẩy, chứng tỏ nội tâm của hắn không bình tĩnh.

Thật ra, hắn đã sớm đoán được, chuyện như vậy xảy ra, nếu hắn là Bạch Triệt, tuyệt đối cũng không cho phép hai người kia tiếp tục sống.

Nếu như bọn họ chết, tất cả mọi chuyện đều tan thành mây khói, chuyện hắn đang lo lắng, liền biến mất.

Nhưng mà, đây là nữ nhi cùng điệt nhi, là người hắn sủng ái cưng chiều mười mấy năm, mặc dù bọn họ phạm sai lầm, bắt hắn trơ mắt nhìn bọn họ chết đi, vẫn là không đành lòng.

Hắn muốn thay bọn họ cầu xin tha thứ, muốn cứu bọn họ một mạng. Nhưng mà, hắn không biết nên mở miệng như thế nào.

Hắn còn đang suy nghĩ chưa kịp mở miệng, thì Đồ thị ra sức giãy giụa, muốn tránh thoát khỏi dây thừng,đều không có kết quả, lòng tràn đầy bi thiết, thê lương hướng Bạch Triệt khóc:

- Bạch Triệt, sao ngươi có thể? Làm sao ngươi có thể ác độc như vậy?

Cùng giống nàng Đường Nghiêu đang bị trói chặt, mặc dù miệng không bị chặn, vẫn không nói lời nào, lúc này cũng nhịn không được mà cầu khẩn kêu một tiếng:

- Thúc thúc!

https://thuviensach.vn

Sau đó, tiếng chưa ra, lệ đã chảy trước. Hắn dung nhan trắng nõn tuấn lãng, vài giọt nước mắt, ướt át chảy xuống, nhìn rất đáng thương.

Đồ Kinh Bình nhìn khuôn mặtcó năm sáu phần tương tự giống chính mình lúc còn trẻ, vừa rồi trong lòng đã cứng lên, lúc này nhịn không được mà mềm nhũn xuống.

So với biểu muội Đồ thị, Đường Nghiêu hiểu rõ Đồ Kinh Bình người thúc phụ này, cũng hiểu được như thế nào mới có thể nịnh nọt hắn, đả động hắn.

Đáng tiếc, lúc này, người có thể làm chủ, không phải là Đồ Kinh Bình, mà là Bạch Triệt.

Hắn cũng không liếc nhìn hai người này, chỉ bình tĩnh nhìn Đồ Kinh Bình, chờ đáp án của hắn.

Gia tộc Đồ thị ở đại thành, mặc dù không phải là gia tộc uy danh nhất, nhưng cũng có chút danh tiếng.

Vì vậy, cho dù Đồ Kinh Bình tính tình không quả quyết, thường xuyên bị cái gọi là thân tình cùng vinh nhục gia tộc tác động, làm ra chuyện tình khiến hoàng thượng không vui, hoàng thượng vẫn âm thầm chờ đợi. Muốn người Đồ gia chết, cho dù lý do là danh chính ngôn thuận, hắn cũng không có bẩm báo một tiếng, liền chính mình động thủ xử trí, cũng chính là vìnguyên nhân này.

Làm quan viên triều đình, chuyện thê tử ra ngoài tư thông, trên đầu đội nón xanh bị người gièm pha, hắn cũng không thể không nghĩ đến danh dự của bản thân.

Ngẫm lại, kỳ thật hắn làm người, không có tự tại như muội muội. Ít nhất, chuyện nàng muốn làm, chưa bao giờ vì chuyện gì khác mà thỏa hiệp.

https://thuviensach.vn

Vì muốn nữ nhi cùng điệt nhi có thể tiếp tục được sống, là phải để lộ ra ngoài chuyện xấu hổ này, Đồ Kinh Bình trong lòng tức giận, nhưngvẫn không nỡ để bọn họ chịu chết, lại lần nữa làm ra vẻ mặt đau đớn bi thương, hướng Bạch Triệt cầu khẩn nói:

- Hiền tế, một ngày phu thê trăm ngày ân tình, tốt xấu gì ngươi cũng cùng nghịch nữ, đã từng là phu thê, lưu lại cho nàng một con đường sống đi! Liền xem nàng đã từng đối Bạch tiểu thư mọi cách duy trì bảo hộ, xem ở lão phu một chút thể diện, lưu hai người bọn họ một cái tiện mạng đi!

Bạch Triệt không lên tiếng, trong phòng một mảnh yên tĩnh. Đồ gia Phụ thân nhi nữ cùng biểu huynh cả ba người tất cả đều mở to hai mắt, ngóng nhìn Bạch Triệt, hy vọng hắn có thể hạ thủ lưu tình.

Bạch Triệt đối với ánh mắt khao khát của bọn họ, lại làm như không thấy.

Rốt cục, Đồ Kinh Bình nhịn không được nữa, hai đầu gối mềm nhũn, liền quỳ rạp xuống đất, đau khổ cầu khẩn nói:

- Lão phu chỉ có một đích nữ, gia tỷ toàn gia, cũng chỉ còn lại Đường Nghiêu là huyết mạch. Bạch hiền chất, cầu xin ngươi hạ thủ lưu tình, lão phu, vì ngươi quỳ xuống!

Bạch Triệt nghiêng người né tránh, không chịu nhận hắn đại lễ, cũng không quan tâm hắn quỳ lạy, chỉ lạnh lùng nói:

- Nữ tử như vậy, tuyệt đối không có khả năng lại làm thê tử của ta, cũng không xứng làm đương gia chủ mẫu của Bạch phủ. Nàng nếu không chịu chết, vậy liền tìm gặp hoàng thượng bẩm báo sự tình, thỉnh hoàng thượng ân chuẩn hưu thê, Đồ đại nhân nghĩ như thế nào?

Lời này ý tứ là, không chịu chết, vậy thì công khai gian tình.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng là bức bách hắn, muốn hắn đưa ra lựa chọn. Rốt cuộc là chọn nữ nhi cùng điệt nhi mệnh, hay là chọn Đồ gia trăm năm danh dự.

Hai con đường này, tất cả đều là tuyệt lộ, không có đường sống.

Đồ Kinh Bình nhìn ra Bạch Triệt là kiên quyết, hắn không khẩn cầu nữa, yên lặng cúi đầu, dùng hai tay chống lên thân thể, từ từ bò dậy.

Thân thể của hắn cũng không còn giống vừa rồi đứng cao ngất, mà lưng khẽ cong xuống, giống như con tôm.

Mà ngay cả trên mặt, giống như thời gian đã trôi qua rất nhanh xuất hiện thêm nhiều nếp nhăn.

Trong một lát, liền già đi vài tuổi!

Nhìn xem hắn thần sắc kiên nghị, Bạch Triệt biết rõ, hắn đã có quyết định.

Đồ Giải Ngữ, Đường Nghiêu cũng đồng dạng biết rõ.

Trong nháy mắt, bọn họ đã biết số phận của chính mình. Vì Đồ gia, vì gia tộc Đồ thị danh dự trăm năm, hai người bọn họ, đã bị ném bỏ.

- Phụ thân!

Đồ thị đau khổ nhìn khuôn mặt già nua của phụ thân, nước mắt ràn rụa, lắc đầu, thật giống như không thể tin tưởng, thì thào nói:

- Không cần....không cần.... bỏ rơi ta... cứu....cứu ta.... cứu.... cứu ta...

Đường Nghiêu cũng là vẻ mặt đau khổ nhìn Đồ Kinh Bình, trong mắt tràn đầy bi thương thống khổ.

Trong lòng Đồ Kinh Bình, lại mềm nhũn!

https://thuviensach.vn

Hắn lắp bắp nhìn bọn họ, đã có quyết định, nhưng lại không nói ra miệng được.

Đến lúc này, Bạch Triệt cuối cùng cũng hiểu vì sao lúc hoàng thượng đề cập tới Đồ Kinh Bình, luôn sẽ lộ ra một cổ hơi thở tức giận.

Thường ngày, hắn còn không có phát giác nhạc phụ đại nhân tính tình lại là như thế, bình thường hắn làm việc, cũng là mạnh mẽ vang dội, rất có thủ đoạn.

Nào biết đối mặt thân nhân, lại đột nhiên biến thành bộ dạng không quả quyết như vậy, quả thực giống như là thay đổi thành một người khác.

Cũng khó trách, hoàng thượng lại nói người này khó làm lên đại sự.

Kỳ thật, nói cưng chiều khuê nữ, trong khắp kinh thành, có nhà nào vượt qua được Bạch gia.

Nhưng mà, bọn họ cưng chiều, chính là quang minh chính đại sủng ái, che chở, mặc dù Bạch Thanh tính tình có không tốt hơn nữa, làm người ngoài phiền chán, bọn họ vẫn sẽ bao che khuyết điểm, căn bản không sợ hãi người ngoài nghị luận, cũng không lo lắng chuyện này sẽ phá hư danh tiếng Bạch gia.

Không giống Đồ Kinh Bình, vừa nghĩ duy trì gia tộc danh dự, lại không thể để nữ nhi cùng điệt nhi chịu tội, đến cùng lại là hai bên khó xử, hạ không được quyết tâm.

- Khụ khụ...

Bạch Triệt ho khan hai tiếng, ý tứ bức bách thúc giục nói:

- Canh giờ không còn sớm! Đồ đại nhân vẫn là sớm hạ quyết định mới tốt!

https://thuviensach.vn

Đồ Kinh Bình lại giống như không nghe thấy, chán nản ngồi xuống một chiếc ghế bên cạnh, cúi thấp đầu, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Đến tình cảnh này, Đồ thị cuối cùng cũng ý thức được tính mạng hai người bọn họ không phải do phụ thân làm chủ, mà là hoàn toàn nắm giữ ở trong tay trượng phu Bạch Triệt.

Vừa rồi, nàng còn nói ra thật nhiều lời tức giận, lần đầu tiên trước mặt hắn, chỉ trích hắn ngàn kiều vạn sủng ái Bạch Thanh, lúc này cầu xin hắn, chỉ sợ không được gì.

Nhưng mà,khao khát mãnh liệt được sống, có thể bỏ qua hết thảy.

- Phu quân!

Nàng nhẹ nhành thanh âm, giống nhưlúc thường ngày phu thê ngọt ngào, lúc nàng còn bên tai hắn yêu kiều uyển chuyển nỉ non, nhu uyển xin lỗi, khẩn cầu nói:

- Phu quân, thực xin lỗi, ta sai rồi. Ta thật sự không có làm chuyện gì có lỗi với ngươi, ta chỉ là quá ghen tỵ. Ngươi tốt như vậy, hoàn mỹ như vậy, từ lúc ta gặp ngươi tới nay, vẫnluôn ngưỡng mộ ngươi. Biết có thể gả cho ngươi, ta cỡ nào vui vẻ, cỡ nào hạnh phúc. Nhưng mà, gả xong, ta mới biết được, trong mắt trong lòng ngươi chỉ có muội muội, căn bản không hề có ta. Ta hâm mộ nàng, ghen ghét nàng, mới có thểnói mà không lựa lời. Ta hâm mộ cùng ghen ghét lại không thể phát tiết hay nói ra ngoài, nên mới có thể chạy tới nơi này cùng biểu huynh nói một chút mà thôi. Lúc ngươi tới, là vì ta khóc, biểu huynh mới an ủi vỗ về ta, cũng không có làm chuyện gì. Phu quân, van cầu ngươi, van cầu ngươi tin tưởng ta, tin tưởng ta, ta là thật lòng yêu ngươi, làm sao sẽ phản bội ngươi được chứ?

Nàng đột nhiên đổi giọng, làm Đường Nghiêu trấn kinh rồi lại bi thương tuyệt vọng.

https://thuviensach.vn

Hắn nhìn nàng cố gắng đem mặt tốt nhất của chính nàng để ở trước mặt phu quân của nàng, khẩn cầu cơ hội được sống.

Nàng thậm chí đem toàn bộ sai lầm đẩy tới trên người mình, hèn mọn khóc lóc cầu xin...

Đột nhiên, Đường Nghiêu cảm thấy, biểu muội như vậy, thật là xa lạ, thật giống như chưa từng quen biết.

Năm đó, lúc hắn còn nhỏ liền mờ mịt đi theo mẫu thân vào kinh thành, tiến vào Đồ gia.

Khi đó, hắn biết mình đã mất đi phụ thân cùng gia tộc,sau đó lại biết mình là con của phản loạn, hắn liền không biết theo ai.

Là vị biểu muội này, dùng đáng yêu cùng nhu tình, kéo hắn từ trong vực sâu đi ra ngoài.

Từ khi đó, trong lòng hắn liền tự nhắc nhở chính mình, muốn cả đời đối đãi thật tốt với nàng, che chở nàng, bảo vệ nàng, sủng ái nàng...

Hắn biết rõ thẩm thẩm(yul: là mợ vợ cậu) chướng mắt hắn, cũng không tức giận, nỗ lực học tập, rèn luyện năng lực của mình.

Hắn nghĩ, hắn phải làm lên sự nghiệp, tương lai biểu muội đi theo hắn sẽ không chịu khổ.

Vì thế, hắn còn ngỗ nghịch với mẫu thân, bởi vì mẫu thân không muốn hắn thi khoa cử, không muốn hắn vì cừu nhân giết phụ (Yul: ý cừu nhân là hoàng thượng ý) mà ra sức làm việc.

Về sau, thấy hắn đã rất nỗ lực, thúc thúc cũng mở miệng đồng ý gả nàng cho hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng lại bị tứ hôn gả cho người khác, hắn thương tâm khổ sở, cũng chỉ có thể yên lặng chúc phúc.

Sau đó, biết được nàng ở Bạch gia sống không được tốt, trong lòng vẫn hoài niệm nàng, hắn dù hoảng sợ vạn phần, vẫn bất chấp nam nữ khác biệt, một lòng đón lấy nhu tình của nàng.

Về sau, nàng dần dần khá hơn, tùy ý nhu nhược uyển chuyển vui vẻ. Nàng bỏ tiền mua tòa nhà vắng vẻ này, ghi tạc dưới danh nghĩa của hắn, thường xuyên ra phủ cùng hắn gặp gỡ, kể lể nỗi lòng.

Mặc dù tuân thủ nghiêm ngặt lễ nghi, chưa bao giờ làm chuyện gì quá phận, trong lòng hắn cũng liền tự ý nghĩ rằng, giữa bọn họ cùng chung một ý nghĩ.

Bọn họ cùng nhau nỗ lực, cùng nhau canh gác, chờ đợi một cơ hội, cởi bỏ được gông xiềng củathánh chỉ tứ hôn, đem nàng từ Bạch gia cứu ra ngoài.

Nhưng mà bây giờ, nàng nói, nàng vẫn luôn yêu thương trượng phu của nàng, trong lòng của nàng, chỉ xem hắn như huynh trưởng, chưa bao giờ có bất kỳ tình yêu nam nữ.

Nàng đem hắn, hoàn toàn giẫm dưới đất.

Đường Nghiêu không có lên tiếng, chỉ cúi đầu xuống, không dám nhìn bất luận kẻ nào.

Giờ khắc này, nghe nàng thao thao bất tuyệt ngôn ngữ vô tình, hắn hoàn toàn chết tâm.

Từ lúc nhìn thấy người trong lòng đầy mong đợi, nở một nụ cười gả vào Bạch gia, hắn nên tự hiểu được, không phải sao?

https://thuviensach.vn

"Ngọc lang" Bạch Triệt là cỡ nào phong lưu tuấn lãng, một cái tội thần như hắn sao có thể so sánh?

Cái hắn nghĩ bấy lâu nay, cái được hắn gọi là tình yêu, bất quá chỉ là bản thân hắn ảo tưởng.

Hôm nay, hắn tê liệt ngã xuống đất, "Ngọc lang" lại ngang nhiên đứng lặng im, giữa bọn họ, cách xa không thể nào so sánh. Hắn(ĐN) ở trước mặt của hắn, bất quá chỉ là một chuyện thật đáng chê cười.

Đối với Đường Nghiêu tự ti mặc cảm cùng Đồ thị lải nhải nói mình chung tình cùng sám hối, Bạch Triệt hoàn toàn không để tâm.

Đối với hắn mà nói, từ lúc nhìn thấy nàng rúc vào trong lòng nam nhân khác, giữa bọn họ, đã không còn khả năng quay lại.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Tháng bảy thời tiết luôn biến hóa khó lường, vừa rồi mặt trời vẫn còn rực rỡ chói chang, giờ phút này đột nhiên thổi tới một trận gió âm u.

Ngoài cửa sổ sấm sét cùng giólớn thổi vào nhánh cây, kia tia chớp xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu rọi khuôn mặt nghiêm túc của Bạch Triệt,làm người nhìn thấy tâm đều kinh hãi.

Đồ thị đột nhiên nói không ra lời, nàng ý thức được, dù nàng có nói đến chết đi sống lại, cũng không nhúc nhích được trượng phu, tâm hắn cứng rắn giống như bàn thạch.

Trên đời này, người duy nhất có thể làm cho hắn thay đổi quyết định, chỉ sợ ngoại trừ Bạch Thanh, không còn người thứ hai.

Giờ khắc này Đồ thị không khỏi hoài niệm tới thời gian trước kia, bắt đầu nhớ tới chỗ tốt của Bạch Thanh. Nếu bây giờ nàng ở đây, nếu nàng mở miệng cầu tình giúp nàng, thì hắn nhất định sẽ không kiên quyết đưa nàng vào tử lộ.

- Phu quân!

Cố gắng đè nén xấu hổ trong lòng, Đồ thị thăm dò mở miệng nói:

-Hãy nghĩ tới muội muội, nàng sẽ không để ta chết đâu. Ngươi đã quên, ta đã từng nói với ngươi, ta cùng nàng, là cùng nhau tuyên thề, mặc kệ đã xảy ra bất cứ chuyện gì, chúng ta cả đời vẫn là khuê trung mật hữu, không

https://thuviensach.vn

cầu cùng năm cùng tháng đồng nhất sinh, nhưng cầu cùng năm cùng tháng đồng nhất tử!

(yul: ta thấy nguyên văn hay nên để nguyên đồng nhất sinh tử)

- Im miệng!

Nói đến muội muội nhà mình, Bạch Triệt không thể nhịn được nữa, rốt cục mở miệng, quát nàng.

Chuyện quỷ thần, lời thề chi uy, sau khi từng chuyện trong mộng của muội muội đều trở thành sự thật, hắn không thể không tin tưởng.

Hôm nay, nàng vậy mà lấy chuyện lúc nhỏ, hai nàng cùng vui đùa trong lời nói mà bức bách hắn, vì sống sót, mà không từ thủ đoạn đến thế sao?

Thấy Bạch Triệt phẫn nộ, trong lòng Đồ thị liền có một loại khoái cảm vui sướng.

Nàng không khóc lóc cầu xin nữa, ngược lại giọng nói giống như nguyền rủa, từng câu từng chữ, trịnh trọng nói:

- Thật sự, chúng ta đã phát qua lời thề đấy, nhật nguyệt làm gương, đại địa làm chứng. Nếu hôm nay ta chết đi, ngươi dám cam đoan lời thề sẽ không ứng nghiệm trên người muội muội của ngươi sao?

Vừa dứt lời, một tiếng sét đánh "Ầm ầm" vang lên, chấn độngmột phương trời đất.

Trong giây lát, mưa to như trút nước, ào ào tiếng mưa, giống như lời cuồng ngôn nguyền rủa của Đồ thị cùng trời cao đã hòa vào nhau.

Bạch Triệt trong lòng khiếp sợ, sắc mặt đại biến, lui về sau hai bước, ngã ngồi trên ghế thái sư, hai tay gắt gao nắm chặt ghế dựa, cả người cũng khẽ run lên.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Bạch Triệt biểu hiện như vậy, Đồ thị trong lòng phẫn nộ, cảm giác sợ hãi trước cái chết liền bị sự ghen ghét thay thế, lại một lần nữa lòng nàng bị ghen tỵ ăn mòn.

Nàng làm mọi cách khóc lóc kể lể, cũng không làm cảm xúc của hắn biến hóa, nàng đem tình cảm của chính mình che dấu mấy năm nay, không dám nói nên lời, lúc này hoàn toàn giải bày trước mặt hắn, đem chính mình một tấm chân tình, hai tay dâng lên, hèn mọn phủ phục dưới chân hắn, khẩn cầu hắn thương tiếc, mà hắn cũng không động dung.(Yul: động dung là thần sắc thay đổi)

Mà lúc này, nàng cùng lắm là nói vài câu bất lợi với Bạch Thanh, bởi vì hiện tượng thiên nhiên hòa hợp cùng lời nàng, làm cho hắn từ trước đến nay, gan lớn cũng cảm thấy sợ hãi.

Giờ khắc này, nàng hoàn toàn điên cuồng. Dùng lời nói ác độc nhất, nguyền rủa muội muội của hắn, nàng muốn dùng tính mạng của nàng, kéo theo Bạch Thanh vì nàng chôn cùng.

Hắn không nỡ đấy!

Cho nên, hắn phải buông tha nàng!

- Bạch Triệt, ngươi sợ, đúng không? Ngươi sợ hãi! Nếu như ta chết đi, Bạch Thanh cũng đồng dạng sẽ chết không được tử tế!

Bạch Triệt quả thực sợ hãi, lúc nàng phun ra những lời nguyền rủa, trùng hợp, trời cao giáng xuống sấm sét, giống như hòa làm một với lời nàng nói.

Hắn không dám đánh cược, nếu muội muội thật sự vì vậy mà có cái gì không hay xảy ra, chỉ sợ hắn cả đời này, cũng không tha thứ cho chính mình.

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, hắn rốt cục cũng buông tha cho nàng.

Chỉ cần muội muội mạnh khỏe, hắn chịu chút thiệt thòi, thì có gì đáng ngại đâu?

Đồ thị nhìn thần sắc hắn buông lỏng, trong nội tâm âm thầm mừng rỡ, cũng có chút ẩn ẩn chua xót.

Nàng tâm tình kích động, lúc buồn lúc vui, lại chờ mong, làm dung nhan xinh đẹp của nàng, vặn vẹo xấu xí, xấu xí đến cực điểm làm người chán ghét không muốn nhìn thấy.

Nàng đang đợi,đợi hắn nói ra lời nàng mong muốn.

Đáng tiếc, Bạch Triệt vừa mở miệng, còn chưa kịp nói, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một giọng nói, lạnh như băng:

- Nếu ngươi mạnh khỏe, ta mới có thể chết không tử tế!

(Yul: đến rồi, đến rồi)

Vừa nói xong, một cái áo khoác được phất lên, một bàn tay trắng nõn đặt lên cổ tay nha hoàn, từng bước đi đến, là người lúc này đáng lẽ phải ở trong phủ dưỡng thương...Bạch Thanh.

- Muội muội, sao muội lại tới đây?

Bạch Triệt nhìn thấy muội tử nhà mình đội mưa mà đến, liền kinh ngạc, đi đến đón nàng, tự mình thay nàng cởi xuống áo khoác, giọng nói mang theo ý tứ trách cứ:

- Tay của muội còn đang bị thương, như thế nào lại không ngoan ngoãn ở trong phủ, nếu muội gặp chuyện gì, ta biết ăn nói như thế nào với phụ thân? Hơn nữa, muội còn chưa xuất giá, loại chuyện như thế này không nên

https://thuviensach.vn

dính vào, nếu muội muốn biết kết quả, đợi ca ca xử lý tốt, đương nhiên trở về sẽ nói cho muội biết.

Bạch Thanh đưa tay không bị thương quấn lấycánh tay của ca ca, cao giọng:

- Sắc trời đã tối, ca ca lại chậm chạp không về, ta liền biết, ca là bị người dùng lời nói bắt lại. Lúc trước nếu không phải vì ta, ca ca cũng sẽ không thú một nữ nhân không an phận như nàng, làm ca ca mất hết mặt mũi, hôm nay lại đem lời nói lúc vui đùa khi còn nhỏ ra chèn ép ca ca, thật sự đáng hận. Ca ca không cần cố ky,lời trong miệng nàng cái gì gọi là đồng sinh cộng tử, cùng lắm cũng chỉ là lời nói vui đùa, chưa từng nhìn trời mà thề thốt, hoàn toàn là lời nói vô căn cứ. Nếu không...

Nếu không kiếp trước nàng bóp chết ta, vì sao không cùng ta chết đi, mà còn có thể làm ra chuyện ném phu bỏ tử, tái giá gian phu. Cuối cùng, còn sống hạnh phúc lâu dài?

Nếu nói đến chuyện khiến Bạch Thanh đối với Đồ thị là hận nhất, không phải là nàng tự mình ra tay bóp chết nàng(BT), ngược lại là nàng hận, lúc ca ca cùng chất nhi đau khổ cầu xin nàng lưu lại, cógia tộc Đồ thị làm chổ dựa, nàng chẳng những mang đi tất cả đồ cưới, còn vơ vét hơn phân nửa gia tài Bạch phủ, còn dùng chữ, viết ramỹ danh là bồi thường công lao nàng hơn mười năm làm trâu làm ngựa, sinh con dưỡng cái.

Điều này, cũng chính là nguyên nhân khiến Bạch phủ của nàng, bị gia tộc Bạch thị móc ra mộ phần tổ tiên, đuổi ra dòng tộc.

Cho nên, sau khi trùng sinh trở về, đã qua nhiều ngày, mà nàng đối với nữ nhân vong ân bội nghĩa kia cũng chưa ra tay xử lý, ngay cả tên nam nhân kiếp trước nàng yêu hận dây dưa mười năm cũng chưa từng gặp mặt, liền ra tay đối phó với vị tẩu tẩu kiêm khuê trung mật hữu này trước.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, nàng cũng giống như lúc này, hết lần này đến lần khác lợi dụng chính mình.

Không phải nàng luôn kéo nàng(BT) ra để làm lung lạc ca ca sao?

Hôm nay, nàng đã hiểu rõ, sẽ không để cho nàng làm bất luận điều gì để có cơ hội chuyển bại thành thắng.

Nàng lúc nào cũng tâm tâm niệm niệm, biểu huynh thanh mai trúc mã, mà thuở nhỏ nàng mến mộ, nàng là muốn nhìn xem, đem hy vọng sống sót bày ra trước mặt, bọn họcó phải sẽ bảo vệ người mình yêu thương, giữ vững bảo trụ cái gọi là tình yêu, đến nổi không muốn buông tha không muốn rời khỏi?

Cho nên, nàng đến đây.

Cũng may mắn, là nàng đã đến, mới không để bọn họ có cơ hội bức bách ca ca mà tìm đường sống.[truyện đăng ở]

Giờ này khắc này, Bạch Thanh nhìn dung nhan Đồ thị vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

- Muội muội không được nói bừa!

Bạch Triệt sợ muội muội tức giận sẽ nói ra những lời nguyền rủa chính mình, không để nàng nói hết câu, liền nâng tay lên chặn miệng của nàng, trong mắt tràn đầy trách cứ cùng thương yêu.

Bạch Thanh lấy lòng nhìn hắn cười cười, bị dính nước mưa ướt nhẹp, hai má có chút lạnh lẽo tựa vào vai huynh trưởng, nhẹ nhàng cọ cọ, im lặng trấn an hắn.

Ca ca giờ phút này, tâm tình đang rất phức tạp, thê tử phản bội, nhạc phụ còn ra vẻ không làm gì sai, lại có ý tứ mịt mờ đau khổ bức bách hắn, là

https://thuviensach.vn

muội muội hắn yêu thương nhất, sao nàng có thể để hắn cô đơn chiến đấu một mình?

- Muội muội, Thanh nhi...

Đột nhiên Bạch Thanh đến đây, còn tùy ý rúc vào bên người trượng phu, trong lòng Đồ thị cực kì khó chịu.

Nhưng mà, sinh tử trước mắt, người đã từng vô số lần cứu nàng trong biển lửa đã xuất hiện, nàng liền có hy vọng.

Nàng ép buộc chính mình đem ghen ghét cùng căm hận đè ép xuống, bày ra dáng vẻ vô cùng ủy khuấtkhẩn cầu nói:

- Thanh nhi, ngươi cứu ta! Ngươi cũng biết, bản thân ta từ nhỏ liền ngưỡng mộ ca ca của ngươi, sao có thểcùng người khác cấu kết? Ta bất quá...

- Tẩu tẩu!

Không để Đồ thị khóc lóc kể lể, Bạch Thanh liền mở miệng, cắt đứt lời của nàng.

Buông tay đang níu huynh trưởng, nàng đi đến bên cạnh Đồ thị, ngồi xuống, vì nàng sửa sang lại đầu tóc tán loạn, xong xuôi nàng mới đứng dậy, lạnh giọng nói ra:

- Đây là ta lần cuối cùng ta gọi ngươi là tẩu tẩu. Ngươi có còn nhớ rõ hay không, lúc trong phủ chính ngươi đã từng nói với ta những gì, ngươi đã làm chuyện gì? Ngươi nói cho ta biết, cô nam quả nữ ở chung một phòng, dù là huyết mạch thân nhân, cũng sẽ làm cho người ta lên án. Cho nên, từ đó về sau, ngươi phái nha hoàn đến bên cạnh ta, mặc kệ là ta ở cùng với phụ thân, hay là cùng ca ca, đều trông chừng một bước cũng không rời. Ta tin lời của ngươi, nghe ngươi khuyên giải, vậy ngươi vì sao lại vi phạm câu

https://thuviensach.vn

nói của chính mình? Phân phó bọn hạ nhân tránh đi, ngươi lại cùng biểu huynh ở chung một phòng, hay là vì ta đã nhắc nhở ngươi. Nên ngươi liền khẩn cấp không chờ đợi được? Hôm nay Bạch gia ta còn quyền thế trong tay, ngươi vẫn có thể đối đãi như vậy vớica ca của ta, nếu có một ngày nào đó, chúng ta phạm vào lỗi lầm, mất đi vinh hoa phú quý cùng quyền lực, có phải ngươi sẽ lập tức cách xa chúng ta, mà đi theo hắn?

Liếcmắt nhìn nam nhân đang phủ phục trên mặt đất, mặt xám như tro tàn, trong mắt Bạch Thanh tràn đầy khinh bỉ.

Nam nhân như vậy, ngoại trừ một tấm da lớn lên đẹp mắt một chút, thì có chỗ nào so được với huynh trưởng?

Lấy hắn cùng so sánh với huynh trưởng, quả thực chính là đối với huynh trưởng vũ nhục.

Lúc này, hận ý của nàng đối với Đồ thị đều bộc lộ qua lời nói, thật không nghĩ ra, tại sao nàng lại không có tinh mắt, nhìn không thấy huynh trưởng tốt.

Cũng nghĩ không thông, quan hệ của nàng cùng Đồ thị thân cận như vậy, màtrong lòng của nàng(ĐGN) chỉ có lợi dụng, không có thật tình.

- Đồ Giải Ngữ, ta và ngươi tám tuổi liền quen biết kết giao, đến nay đã bảy năm, ta cho tới tận bây giờ đều không có nhìn thấu ngươi. Ngươi có phải cảm thấy, ta rất đần, rất ngu? Có phải ngươi cảm thấy cho dù ngươi bán rẻ ta, ta cũng không thể nào phát hiện, cả đời cũngngu ngốc như vậy để ngươi lợi dụng...lợi dụng.... hoàn toàn là lợi dụng.

Bạch Thanh càng nói, tâm Đồ thị càng chìm xuống.

Hết rồi, nàng rốt cục hiểu rõ rồi, hôm nay, nàng lại không còn bất kỳ một cơ hội nào nữa.

https://thuviensach.vn

Phụ thân bỏ rơi nàng, Bạch Thanh không chịu cứu nàng, mà trượng phu, đã sớm hận nàng tận xương tủy.

Sao nàng lại lưu lạc đến hoàn cảnh như thế này?

Trong khoảng thời gian ngắn, nàng có chút hoảng hốt, bên tai một mảnh âm u, thanh âm gì cũng nghe không được.

Mà lúc này, Bạch Thanh cũng không thèm liếc nhìn nàng, ánh mắt nàng ngược lại chuyển hướng nhìn về phía kinh triệu doãn Đồ Kinh Bình.

Chính là người này, người nhìn dáng vẻ chính là nam nhân khí khái ngang nhiên, lúc phụ thân và huynh trưởng đau thương khi nàng bi thảm chết đi, hắn mang theo hơn một trăm gã nam đinh của gia tộc Đồ thị, cầm trong tay gậy cộc xâm nhập Bạch gia, đem kẻ giết người là Đồ thị đang bị nhốt trong phòng đoạt đi.

Sau đó đánh đập hạ nhân Bạch phủ, đập phá đồ đạc Bạch gia, đạp đổ linh đường của nàng, đánh huynh trưởng của nàng, làm phụ thân tức giận đến thổ huyết, ốm đau nằm liệt giường, chỉ ngắn ngủn mấy ngày, liền theo nàng cùng đi.

Người này, có thể xem như cừu nhân giết cha rồi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Trên đời, có đủ loại đau khổ, có thể so với việc chính mắt nhìn thấy cừu nhân bình yên ngồi trước mặt, lại không thể tự tay đâm chết, để báo thù rửa hận cảm giác sẽ như thế nào?

Bạch Thanh không biết.

Nàng chỉ biết là, giờ này khắc này, nhìn cái người bức tử phụ thân của nàng, trong lòng của nàng, nhịn không được mà hận ý cuồn cuộn.

Nhưng mà, nàng cái gì cũng không thể làm, thậm chí còn không dám biểu lộ ra ngoài dù chỉ một chút.

Bởi vì tất cả chuyện kia, toàn bộ đều phát sinh ở kiếp trước.

Mà kiếp này, hắn vẫn chưa có làm gì, phụ thân của nàng từng bị bức chết, hôm nay vẫn còn sống rất khỏe mạnh đấy!

May mắn, hắn vẫn còn sống thật khỏe mạnh.

Dù vậy, nàng cũng sẽ không để bọn họ được sống tốt.

Bởi vì nàng biết rõ, nếu không phải nàng có cơ duyên xảo hợp mà biết được chân tướng, cho dù nàng trùng sinh lại sống tiếp cả đời, không chừng cũng sẽ bị Đồ thị tiếp tục lừa gạt.

Cuối cùng, bi kịch của kiếp trước, rất có thể sẽ lập lại. Gia tộc Đồ thị, cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy để chèn ép Bạch gia, vơ vét của

https://thuviensach.vn

cải tiền tài Bạch phủ.

Gia tộc Đồ thị là thiếu nợ Bạch gia, nàng là muốn đòi lại tất cả.[truyện đăng ở wattpad]

Hôm nay, không phải là một cơ hội tốt sao?

Trong mắt còn đang mang theo nước mắt, Bạch Thanh trong giọng nói lại băng hàn một mảnh:

- Đồ gia quả nhiên là giỏi gia giáo, quả phụ vụng trộm còn chưa tính, còn ở Đại thành đề xướng quả phụ tái giá, kéo nhân khẩu(Yul: ý câu này là đã là quả phụ còn vụng trộm lại vì Đồ gia mà gả cho người khác kiếm chổ dựa). Nhưng này vụng trộm bị phát hiện, Đồ đại nhân lại vì nàng mà hộ giá hộ tống, che che dấu dấu. Chẳng lẽ là muốn nói cho mọi người, các cô nương trong gia tộc Đồ thị các ngươi truyền thừa trăm năm 'Quang vinh' truyền thống? Ngươi cho rằng, Hương Thảo phố mặt đường vắng vẻ chỉ có vài cửa hàng, đuổi đi hết người rảnh rỗi ở vùng này, sẽ không có người phát hiện bọn họ làm chuyện gièm pha sao? Ngươi cho rằng, toàn bộ kinh thành là địa bàn của kinh triệu doãn ngươi, hay ngươi cho rằng một cái kinh triệu doãn như ngươi có quyền định đoạt?

Bị chọt trúng tim đen, lời lẽ uy hiếp, Đồ Kinh Bình ánh mắt lộ ra vẻ âm tàn, mở miệng trách mắng:

- Tuổi còn nhỏ, lại luôn mồm nói vụng trộm, đối với trưởng bối lại bất kính, lời nói thấp kém, hành vi càn rỡ, Bạch gia, gia giáo cũng chỉ có thế!

- Bản thân ta trước giờ đều là ương ngạnh vô lễ với người, Đồ đại nhân chẳng lẽ không có nghe qua?

Bạch Thanh đối với hắn buông lời chỉ trích, hoàn toàn lơ đễnh không quan tâm, ngược lại còn châm chọc nói:

https://thuviensach.vn

- Cho dù ta có càn rỡ, cũng sẽ không làm ra chuyện vụng trộm lén lút để người đời gièm pha.

- Ngươi...

Đồ Kinh Bình bị tức giận mặt đỏ tới mang tai, cứng họng.

Bạch Thanh lời nói vẫn như cũ hùng hổ dọa người, không chút nào buông lỏng, tiếp tục nói:

- Ta như thế nào? Chẳng lẽ ta nói sai rồi? Nữ nhi gia tộc Đồ thị, đã có trượng phu còn lén lút tư thông đấy, không phải chỉ có một mình Giải Ngữ đâu. Ngài nói, nếu là Thuận Thành hầu biết được thê tử hắn sủng ái ba năm, còn chuẩn bị lập nhi tử của nàng làm thế tử, căn bản lại không phải là Tương gia (họ của Thuận Thành hầu) huyết mạch, có thể hay không tức giận đến nổi muốn giết thê bỏ tử? Còn có thứ nữ Đồ gia dâng tặng tướng quân Cố Yến Di là nhị phu nhân, nếu để hắn biết được người hắn nuông chiều vạn phần, trong lòng mang áy náy khi để nàng làm thiếp từ lúc nhập phủ nàng liền lo liệu chuyện nhà, nhưng thật ra đã sớm cùng người bên ngoài cấu kết tư thông, còn làm cho hắn có ý muốn sủng thiếp diệt thê? Nếu để một đám có thân phận uy danh hiểm hách biết được gia tộc Đồ thị gia giáo như thế, gia tộc ngươi, còn có thể giống ngày hôm nay vinh quang?

- Ngươi ngậm máu phun người!

Đồ Kinh Bình nghe những lời này, hồng quang tràn gập trong ánh mắt, tựa hồ muốn phun ra lửa, huyết sát một mảnh.

Hắn quát bảo Bạch Thanh ngưng lại, đứng dậy xông đến trước mặt Bạch Thanh, vung tay lên, muốn tát một cái lên mặt nàng.

Bạch Triệt sớm bị muội muội một phen ngôn ngữ làm cho cả kinh ngây người như phỗng, thấy tình trạng này, liền giật mình thanh tỉnh, bước nhanh

https://thuviensach.vn

đi lên, đưa tay bóp chặt cổ tay Đồ Kinh Bình, ngăn lại trước mặt muội muội, đem nàng bảo vệ. Hết sức không vui nói:

- Đồ đại nhân đường đường quan lớn, lại muốn đích thân ra tay với một thiếu nữ nhu nhược?

- Thả ta ra!

Đồ Kinh Bình điên cuồng hét lên:

- Bạch gia các ngươi, khinh người quá đáng!

- Là Bạch gia chúng ta khinh người quá đáng sao?

Có huynh trưởng bảo hộ, vừa rồi bị kinh hãi một chút, liền nhanh chóng khôi phục lại, nàng nhanh mồm nhanh miệng nói:

- Khinh người quá đáng, chỉ sợ là Đồ gia các ngươi a! Vì đợi nhi nữ của ngươi cập kê, ca ca ta đến hai mươi tuổi còn chưa thành thân, từ lúc nàng gả đến Bạch gia đã hơn một năm, bụng lại chưa có nửa phần động tĩnh. Thái tử điện hạ so với ca ca ta còn nhỏ hơn hai tuổi, hôm nay đều đã có nhị tử nhất nữ rồi.(Yul: hai nam 1 nữ) Chuyện này, trước đây, Bạch gia ta có từng đề cập qua một câu không? Chúng ta có nửa phần bức bách nàng chưa? Khi hoàng hậu nương nương mở miệng muốn huynh trưởng nạp thiếp, cũng là do ta mở miệng từ chối đấy! Chúng ta đối với nàng, chẳng lẽ không tốt sao? Ngươi vì gia tộc Đồ thị có đại nghiệp lớn, nhi tử của ngươi ở trong nội thành làm bá chủ một phương, hắn nhiều lần phạm tội, nhà các ngươi thường xuyên gặp chuyện, ngươi vì muốn làm một cái thanh quan, không chịu tự mình ra tay, lại không nỡ giáo huấn nhi tử trong gia tộc, nhiều lần đều sai người đến cầu Đồ thị. Đồ thị vô năng, không phải ta hoặc là ca ca đi xuất đầu ra mặt hay sao? Cuối cùng chúng ta được gì? Nàng đã có phu quân còn lén lút vụng trộm gặp gỡ người, làm ra chuyện gièm pha. Ngươi là phụ thân, chẳng những không giáo huấn khuyên nhủ, ngược lại còn hộ giá hộ tống. Cho tới bây giờ hết thảy toàn bộ đều bị lộ ra, còn muốn huynh trưởng

https://thuviensach.vn

ta nhịn xuống cơn tức này, vì các ngươi mà che dấu. Lại còn nói Bạch gia ta khinh người quá đáng? Các ngươi có thể vô sỉ đến như vậy, thật làm ta mở rộng tầm mắt!

Bạch Thanh xưa nay nhanh mồm nhanh miệng, làm người lại quang minh chính trực, có chuyện gì cũng không che dấu, mở miệng nói ngay, nàng mang tiếng ngang ngược càn rỡ, phần lớn cũng bởi vì vậy.

Trước kia nàng cùng Đồ thị chính là khuê trung mật hữu, đối đãi với phụ thân mật hữu, tự nhiên là có lễ có tiết.

Lúc trước, Đồ Kinh Bình còn không quá tin tưởng một cái tiểu cô nương đáng yêu sẽ bị người bên ngoài nói ngang ngược càn rỡ, cũng đã từng vì nàng mà mở miệng cãi lại vài câu.

Mà giờ khắc này, hắn lần đầu tiên chứng kiến nàng "Ngang ngược càn rỡ", mới chính thức hiểu biết lúc trước những người bị nàng "Độc hại" là tâm tình như thế nào.

Nàng nói một trận đều có lý có tứ, làm hắn xấu hổ vô cùng.

Sau khi Đồ gia cùng Bạch gia kết thân, có rất nhiều chuyện, hắn xác thực là cố ý đổ lên đầu Bạch gia.

Không phải Bạch Thanh nói không đúng, hắn muốn làm một cái thanh quan, mặc dù hắn có chức cao trong triều đình, nhưng chức vị với quyền lực lại không tương xứng, không thể không dựa vào người bên ngoài.

Cho dù trong lòng hiểu rõ, nhưng lại bị một cái tiểu nữ oa mười mấy tuổi một phen khiển trách, hắn một cái mặt già này, vẫn là không nhịn được.

Huống chi, Bạch Thanh luôn mồm nói đến danh dự gia tộc Đồ thị, sao hắn có thể nhẫn nại được.

https://thuviensach.vn

- Giải Ngữ là có lỗi với Bạch gia các ngươi, ta có thể đem nàng giao cho các ngươi xử trí. Nhưng ngươi vũ nhục Thuận Thành hầu phu nhân, oan uổng nhị phu nhân mà ta dâng tặng Cố tướng quân, ta không thể bỏ qua.

- Ha ha...

Bạch Thanh nở nụ cười:

- Vũ nhục, oan uổng? Chuyện của các nàng ta cũng biết rõ từng chi tiết, gian phu họ là ai có cái gì tiếng tăm, hiện ở nơi nào, các nàng gặp gỡ thời gian, địa điểm, ta toàn bộ đều có thể nói cho ngươi biết. Ngươi có dám đi kiểm tra thực hư? Có dám gọi hai nàng đến đây đối chất?

Những chuyện này, đều là Tô Mai khống chế bọn người Đồ thị ra đòn sát thủ, bị nàng ta kiểm tra thực hư rõ từng chi tiết, sao có thể là giả bộ.

Kỳ thật đối với chuyện kiểm chứng người khác thực hư sự tình, Bạch Thanh thật sự rất bội phục Tô Mai.

Dường như trên thế gian này, sẽ không có chuyện gì mà nàng không thể tra rõ ràng.

Bất quá, hiện tại Tô Mai vẫn còn ở Nam Tầm, việc này, lại giúp nàng có cơ hội lợi dụng những chuyện này.

Gặp Bạch Thanh ngôn từ sắc bén, sắc mặt thản nhiên, Đồ Kinh Bình liền chần chừ.

Hắn không dám đánh cược, nếu thật sự mọi chuyện giống như những gì nàng nói, để lộ ra ngoài, gia tộc Đồ thị chỉ sợ thật sự sẽ như lời nàng, hoàn toàn mất vinh quang, từ nay về sau ngã xuống đáy cốc, không thể tiếp tục xoay người.

https://thuviensach.vn

Bởi vì gia tộc Đồ thị thịnh vượng, hơn phân nửa dựa vào, đều là nữ nhi Đồ thị cùng phu gia của các nàng.

Nữ nhi Đồ gia, là giáp thiên hạ!

Lời này, cũng không phải là nói vô ích.

Nếu như các nàng mất thanh danh, ngã xuống vũng bùn, hắn có thể tưởng tượng, Đồ gia rơi vào tình trạng như thế nào.

Bị buộc đến tận cùng, hắn đã vô lực, chỉ đành chán nản gục đầu xuống, đi ra ngoài, chân chính buông tha cho nhi nữ cùng điệt nhi.

Hắn vẫn có vài phần không cam lòng, đã đi tới cửa, liền trở lại hỏi:

- Những chuyện này, ngươi làm cách nào biết được? Ta đã đem tất cả dấu vết xóa sạch, các ngươi như thế nào mà tìm tới nơi này?

- Lưới trời tuy thưa, nhưng khó lọt!

Bạch Thanh hừ lạnh một tiếng, thần thần bí bí nói:

- Dù ngươi sau lưng có làm nhiều động tác hơn nữa, đem tất cả dấu diếm mọi người, cũng không cách nào dấu diếm lừa gạt được trời đất thần phật.

- Nói hươu nói vượn!

- Nói hươu nói vượn?

Bạch Thanh quả thực là nói hươu nói vượn, có thể ngoại trừ chính nàng, lại có ai biết gì đâu? Đương nhiên là tùy ý nàng muốn nói sao thì nói:

- Mấy ngày trước đây, ta cùng với Đồ Giải Ngữ vẫn là thân mật khăng khít, vì sao đột nhiên lại thay đổi, chẳng lẽ các ngươi chưa từng hoài nghi?

https://thuviensach.vn

Nhìn Đồ Kinh Bình cùng Đồ Giải Ngữ, kể cả Đường Nghiêu và tất cả mọi người đang có mặt ở đây đều lộ ánh mắt nghi ngờ, trơ mắt nhìn nàng.

Bạch Thanh lại một lần nữa nở nụ cười:

- Đúng là phật tổ cho chỉ thị, nói cho ta biết hết thảy mọi chuyện! Đồ Giải Ngữ, trời cao cũng không chịu tha cho ngươi, ngươi còn mưu toan lấy ta ra tìm cơ hội sống, không thấy buồn cười sao? Nếu ngươi không tin tưởng, đại khái có thể đi chết trước đi, sau đó trên đường hoàng tuyền chờ, xem ta có thể hay không ứng như lời thề, cùng ngươi đồng sinh cộng tử ah?

Ha ha... Đồng sinh cộng tử, cùng lắm cũng chỉ là một truyện cười!

- Không cho phép nói bậy!

Bạch Triệt quát to bảo nàng ngưng lại, trong ánh mắt lộ ra ý tứ, hận không thể đem miệng của nàng che lại.

- Không, ta không muốn chết!

Đồ Giải Ngữ bị lời nàng nói liền cả kinh toàn thân rét run, nhịn không được nước mắt ràn rụa khóc lóc cầu xin nói:

- Tha ta, tha ta!

- Như vậy đi!

Kiếp trước cộng kiếp này là hai đời, lần thứ hai trông thấy nàng(ĐGN) không để ý hình tượng, Bạch Thanh trong lòng cuối cùng cũng thoải mái một ít.

Dù vậy, hận ý vẫn như trước không có tiêu giảm nửa phần.

Nàng lần nữa ngồi xuống bên cạnh Đồ thị, cùng nàng đối mặt, ôn nhu mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đã từng tương giao bảy năm, vì tình cảm này ta cho các ngươi một con đường sống. Hôm nay, các ngươi hai người, có thể sống sót chỉ có một người! Ngươi xem, là ngươi sống, biểu huynh ngươi chết? Hay là ngươi chết, hắn sống? Ca ca, ngươi sẽ đồng ý, có phải không?

Lời này, tự nhiên là hỏi ý kiến Bạch Triệt.

Bạch Triệt nhìn ra muội muội cảm xúc không đúng, huống chi, hắn sủng ái nàng đã thành thói quen, tự nhiên sẽ không làm trái lời nàng. Theo ý của nàng, chẳng hề để ý nói:

- Mặc ngươi xử trí!

- Cảm ơn ca ca!

Bạch Thanh cười rất là xinh đẹp, sau đó quay đầu lại, cười hì hì nhìn Đồ thị cùng Đường Nghiêu nói:

- Thế nào đây? Các ngươi cân nhắc cẩn thận!

Nàng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hoàn toàn nhìn không ra thần sắc, làm cho Đồ thị cùng Đường Nghiêu trong lòng cảm giác sợ hãi.

Đường sống, chỉ có một!

Hai người, nhất sinh nhất tử(một sống một chết), bọn hắn muốn lựa chọn như thế nào?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Lúc con người gần như lâm vào tuyệt cảnh, đột nhiên lại thấy được hy vọng, đương nhiên, bọn hắn sẽ không tiếc gì hết, mà gắng giành lấy.

Lời này, là Tô Mai từng nói với trượng phu thứ hai của nàng là Phùng Chí Viễn.

Lúc nàng đối phó với kẻ địch, thích nhất thủ đoạn, chính là trêu đùa bọn họ như vậy, nhìn bọn họ đau khổ giãy dụa cầu sinh tồn.

Mượn cơ hội này thu hoạch đồ vật cùng tin tức mà nàng muốn có.

Sau đó, lại một lần nữa đánh vỡ hi vọng của bọn họ, làm bọn họ chết cũng không được chết tử tế.

Người bên ngoài còn khen nàng tâm địa thiện lương, là một người tốt.

Nhưng không ai nghĩ đến, những người kia đã từng làm hại người của nàng, cho dù nàng đã mở miệng tha thứ, lại không có một người nào có được kết cục tốt.

Bạch Thanh xấu tính, đều xấu ở ngoài sáng, đối với hành vi giả nhân giả nghĩa, rất khinh thường.

Nhưng nàng không thể không thừa nhận, loại phương pháp tra tấn người như thế này, dùng để đối phókẻ thù hận đến tận xương tủy, thật sự dùng tốt lắm.

https://thuviensach.vn

Lôi kéo huynh trưởng cùng ngồi ở một bên, nhìn một đôi hữu tình vốn là ngọt ngào thân mật, quấn quýt triền miên, chỉ vì hy vọng được sống sót, sẽ không từ bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Nhìn bọn họ thi triển kỹ năng, bất đắc dĩ trở mặt thành thù, cùng nói ra những lời ác ý, lòng của nàng, thật là thống khoái vô cùng a!

#####

- Biểu huynh!

Đồ thị buồn bã đau khổ nhìn Đường Nghiêu, giọng nói nhu tình như nước, biểu lộ vẻ đẹp thê lương nhu nhược.

Đáng tiếc, giờ phút này, nàng đầu tóc rối loạn, dung nhan thất sắc, mặc dù nàng đã làm ra dáng vẻ mà nàng cho là đẹp nhất, cũng hoàn toàn không đá động được Đường Nghiêu.

Vừa rồi nàng một lòng hướng về phía Bạch Triệt mà thổ lộ tình cảm thắm thiết, đã làm hắn thất vọng,tâm cũng nguội lạnh.[Truyện được đăng ở]

Hắn thật sự biết, trong lòng của biểu muội, hắn cùng lắm chỉ là vật thay thế.

Khi nàng không cách nào đạt được tình cảm mà nàng muốn có được từ trượng phu, thì hắn sẽ trò chuyện an ủi thay thế trượng phu của nàng.

Nếu có một ngày nàng có thể đạt được thứ mà nàng muốn, hắn nhất định là bị ném bỏ qua một bên.

Cho nên, dù đã lén lút vụng trộm gặp hắn nửa năm, nàng cũng chưa bao giờ cho hắn cơ hội thân cận, chỉ làm cho hắn không biết chừng mực mà chờ đợi.

https://thuviensach.vn

Dù sao, hắn ái mộ nàng cũng mười năm, khi còn nhỏ đã lưu lại ấn tượng tốt, làm cho hắn không tự chủ được mà nghĩ đến phương diện tốt của nàng, cố ý lảng tránh sự thật trong lòng.

Cho đến hôm nay, hắn chính tai nghe nàng thổ lộ với trượng phu của nàng, tận mắt nhìn thấy dung nhan cao quý ung dung của nàng, hèn mọn phủ phục dưới chân nam nhân khác, khẩn cầu tình cảm.

Hắn rốt cục hiểu rõ, hắn cùng nàng, là không có tương lai.

Hắn cũng là nam nhân, cũng có tự tôn.

Hắn đã từng nghĩ mình có thể quyến rũ thê tử của "Ngọc lang" Bạch Triệt mà cảm thấy tự hào, hôm nay, lại cảm thấy tự ti.

Hắn đã từng mừng thầm cùng hăng hái, hôm nay nhìn lại, thì ra hoàn toàn là tự mình đa tình, sao không làm hắn thẹn quá hoá giận được?

Lúc này, đối với biểu muội đã từng có sâu sắc yêu thương, hiện tại chỉ còn lại hận ý.

Hắn làm sao có thể vứt bỏ hy vọng sống sót, tự chịu chết, lưu lại mệnh cho nàng để nàng tiếp tục ái mộ nam nhân khác.

Nếu không còn cách nào sống sót, mang theo nàng cùng chết đi, hắn cũng không cảm thấy sao hết.

Nhưng lúc này lại có hi vọng sinh tồn, hắn tự nhiên là muốn cướp lấy.

- Bạch tiểu thư!

Không để ý tới ánh mắt của Đồ thị, hắn ngẩng đầu lên, hèn mọn nhìn Bạch Thanh, tự biện nói:

https://thuviensach.vn

- Ta là huyết mạch duy nhất của Đường gia, vì liên quan đến 'Tam vương loạn", mà trở thành tội thần. Về sau dựa vào chút ân tình nho nhỏ, mà sinh tồn của mình phụ thuộc vào Đồ gia, biểu muội Đồ Giải Ngữ, chính là đích trưởng nữ củaĐồ phủ, lại gả cho phủ thái phó vì tức (làm dâu), quyền thế uy danh hiểm hách, nàng đã có ý muốn mời, ta lại không dám từ chối mà không đến. Ta đối với Bạch gia, chưa bao giờ có nửa phần bất kính, tự biết không thể so sánh với bóng lưng của 'Ngọc lang', thì nào dám làm ra chuyện gì càn rỡ. Xin Bạch tiểu thư, Bạch công tử minh xét!

Hắn nói lời này, cũng không có nữa chữ đề cập đến chuyện hai người ai chết ai sống, theo như những lời hắn nói, là hắn muốn cho huynh muội Bạch gia thấy hắn sở tác sở vi(yul: stsv là chỉ những hành động đã làm), hoàn toàn là vì Đồ thị bức bách, cũng không phải là tự nguyện.

Nếu là bọn họ tin tưởng, thì không cần phải nói, người có thể sống sót, tất nhiên không phải là Đồ thị.

Dù sao, bị người dụ dỗ mà vượt qua quỹ đạo, hay là tự nguyện vụng trộm, hoặc là bị người khác bức bách tới gặp gỡ, mặc dù kết quả giống nhau, tính chất lại là hoàn toàn khác biệt.

Đường Nghiêu quả nhiên là trong chổ chết tìm đường sống, nhìn sắc mặt người khác mà nói chuyện, người thường không thể so sánh.

Hắn hiển nhiên nhìn ra,Bạch Thanh đối với Đồ thị cùng hắn, căn bản không có khả năng tha thứ, nàng là đang trêu đùa bọn hắn, nàng không muốn Đồ thị chết dễ dàng như vậy, nàng muốn nàng chết cũng là chết trong đau khổ, muốn nàng làm quỷ, cũng không được an bình (an ổn+ yên bình).

Đồ thị có bao nhiêu phần coi trọng tình cảm, không ai so với hắn rõ ràng hơn.

Lúc nàng còn ở Bạch phủ, làm gì cũng không thể khiến cho người yêu thích, cho nên, nàng ghen ghét trượng phu của nàng đã đem toàn bộ yêu

https://thuviensach.vn

mến giành cho Bạch Thanh.

Vì vậy, nàng không để ý lễ giáo, không để ý thánh chỉ tứ hôn, có gan cùng hắn tư hội.

Nếu lúc nàng sắp chết, mà biết được, chẳng những trượng phu không thương nàng, mà ngay cả tình lang, là vì bất đắc dĩ, mới cùng nàng nói chuyện yêu đương, nhất định sẽ đau khổ không chịu nổi.

Bạch Thanh muốn, không phải là cái này sao?

Cho nên, hắn thành toàn nàng, mỗi lời nói, đều theo ý của nàng, mịt mờ chèn ép Đồ thị, làm cho nàng tổn thương sâu sắc.

Hắn nhìn ra được, hai người huynh muội Bạch gia, là ca ca luôn nghe theo muội muội.

Nên hắn có ý đồ thỏa mãn tâm nguyện của nàng, từ trong tay của nàng, tìm một cơ hội sống.

Quả nhiên, nhìn Đồ Giải Ngữ kinh ngạc, vẻ mặt không dám tin, Bạch Thanh mới hả giận nở nụ cười.

Nàng đưa tay che lấy miệng "a" một tiếng, sau đó giọng nói đầy đồng tình:

- Đồ Giải Ngữ, là ngươi vứt bỏ ca ca ta nam nhân tốt như vậy,để mà ái mộ phu quân như thế này người mà ngươi muốn gả? Người ta thế nhưng là bị quyền thế bức bách, mới không thể không ủy thân cho ngươi à nha! Mọi người đều nói Bạch Thanh ta ngang ngược càn rỡ, nhưng không ngờ lại không bằng mỹ danh của Đồ Giải Ngữ ngươi, đúng là cái 'Bức lương vì xướng' đấy!

https://thuviensach.vn

(yul: bức lương vì xướng nghĩa là bức dân lành làm kỹ nữ. Câu này ý là Đồ thị bức ĐN y y a a với bã ý)

Đồ Giải Ngữ căn bản không để ý nàng châm chọc, chỉ ai oán nhìn Đường Nghiêu, thê lương hỏi:

- Ngươi thật sự, cho tới bây giờ đều chưa từng ái mộ ta?

Nhìn bộ dáng nàng, giống như chỉ cần hắn thừa nhận, nàng sẽ sống không nổi nữa.[truyện được đăng ở]

Dù sao cũng đã từng yêu, hôm nay vì có thể sống sót, lại muốn làm cho nàng chết không được yên ổn, Đường Nghiêu trong lòng cũng không đành lòng.

Nhưng con người đều là ích kỷ, không phải nàng vừa rồi, bởi vì muốn sống, mà để cho hắn đi chết sao?

Người không vì mình, trời tru đất diệt!

Muốn trách, cũng chỉ có thể trách huynh muội Bạch gia bức bách, chứ trách không được hắn.

Hắn không nhìn nàng, hư vô nhìn qua một góc phòng, giọng điệu thẫn thờ:

- Ta cùng lắm chỉ là một tội thần sống hèn mọn, lấy tư cách gì mà ái mộ người khác?

Lời này ý tứ, là thừa nhận hắn không thương nàng!

Đồ thị chán nản ngã xuống đất. Nàng cùng lắm chỉ là muốn có một người có thể toàn tâm toàn ý yêu thương nàng, trong lòng trong mắt chỉ có nàng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Không chiếm được tình cảm mà nàng muốn có từ trượng phu, nàng liền đem hi vọng chuyển đến trên người biểu huynh.

Thật không nghĩ đến, ngay cả biểu huynh, cũng chỉ là lừa gạt nàng mà thôi.

Nàng còn sống, làm gì nữa?

Bạch Thanh trong lòng thoải mái, hận ý rốt cục cũng giảm đi một ít, giờ này khắc này, ngược lại có phần đồng tình nàng:

- Đồ Giải Ngữ, nói thật, ta thật sự đồng tình với ngươi, cha không thân, mẹ không thương, phu quân trong lòng không có ngươi, mà ngay cả tình lang là thanh mai trúc mã, cũng chỉ là bất đắc dĩ mà dụ dỗ ngươi. Ngươi cả đời này, đến cuối cùng đã nhận được cái gì?

Nhìn Bạch Thanh mang bộ dạng đắc ý, trong lòng Đồ thị phẫn hận không chịu nổi, nghiêm nghị phản bác nói:

- Ngươi cũng đừng đắc ý! Ta không chiếm được tình yêu, chẳng lẽ ngươi lại chiếm được sao? Ngươi không biết a! Người trong lòng của ngươi, đã sớm cùng nha đầu Thiên Nhược gian díu rồi, còn có Vương Thục Nghi,tỷ muội tốt của ngươi, cũng cùng hắn ẩu thả gian dâm. Bạch Thanh, chúng ta bất quá là đồng bệnh tương liên mà thôi!

Nàng cười điên cuồng, nàng biết rõ, Bạch Thanh rất để ý tới Viên Mậu Lâm, không hề thua kém khi so sánh nàng đối với Bạch Triệt.

Cho nên, nàng cầu mà không được, có biết bao nhiêu đau khổ, Bạch Thanh cũng sẽ giống vậy đều chịu nhiều đau khổ đi.

Có người đau khổ giống mình, cảm giác kỳ dị này lập tức chữa khỏi nổi thống khổ trong lòng nàng.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, Bạch Thanh lại không nhúc nhích chút nào, ngược lại nghiêm trang trả lời:

- Ta biết rõ!

- Ngươi biết? Ngươi như thế nào mà biết?

Đồ thị hốt hoảng la lên, thấy Bạch Thanh thật sự không thương tâm tuyệt vọng, nàng lập tức đè nén không được hỏi:

- Ngươi không thương tâm? Không khổ sở? Người ngươi ái mộ, căn bản là không thích ngươi, hắn cùng lắm là vì quyền thếvà địa vị của Bạch phủ mà thôi, ngươi so với ta, có cái gì khác nhau sao?

- Không giống nhau!

Bạch thanh lắc đầu nói:

- Ta không thích hắn, lúc trước là vì các ngươi đều nói hắn tốt lắm, lại còn nói cho ta biết hoàng thượng muốn đem ta chỉ hôn cho " Ma vương", ta sợ hãi, mới có thể đi cầu hoàng thượng ban

hôn, muốn gả cho hắn. Ta đã không thích hắn, lại muốn dùng thánh chỉ buộc hắn lấy ta, trong lòng ta liền cảm thấyáy náy, mới tự nói với mình sẽ đối xử thật tốt với hắn, sẽ dần thích hắn. Nhưng hiện tại đã biết rõ hắn cũng không thích ta, ta đây cũng không cần đi thích hắn!

Kiếp trước lúc nàng cầu thánh chỉ tứ hôn cũng chỉnghĩ như vậy, nhưng mà thời gian dần qua, nàng cũng đem mình lừa đi, cho rằng nàng là ngay từ đầu đã thích hắn, toàn bộ người trong thiên hạ, đều cho rằng nàng yêu thảm hắn.

Không ai biết, nàng sau khi thành thân, thời gian dần trôi qua nàng mới đắm chìm đi vào.

https://thuviensach.vn

Về sau, hắn từ từ biểu hiện chân thật ý đồ, có thêm Tô Mai xuất hiện, cuối cùng đưa bọn họ đến hôn nhân đau khổ.

Sau khi từ trong sách biết hết chân tướng sự việc, nàng trùng sinh trở về, mới phát hiện ra, lúc nàng nghĩ tới hắn, cũng đã không còn thương nữa rồi!

Bạch Thanh cũng không nói dối, nàng nói mỗi một câu, đều là chân thật trong lòng nàng.

Nghe được lời ấy, Đồ thị rốt cục hoàn toàn sụp đổ,trong ngực như có gì đó chặn lại, làm nàng hô hấp, cũng khó khăn.

Nàng há to miệng, lớn tiếng thở hồng hộc, sau đó trong miệng phun ra máu tươi, phun đầy mặt Đường Nghiêu.

Bạch Thanh giật mình, thì ra, từ lúc nàng (ĐGN) bắt đầu kết giao với nàng, cũng đã ước gì cả đời nàng(BT) thống khổ! Cho nên, sau khi biết được tâm ý của nàng,sẽ tức giận thành cái dạng này!

Lòng của nàng, có chút bi thương!

Dù sao, cũng từng là khuê trung mật hữu tốt nhất, nàng (BT) đối với nàng, cũng chưa bao giờ đề phòng!

Bạch Triệt thấy thế, nhanh chóng giơ tay lên che mắt Bạch Thanh, cảm nhận được mắt nàng chảy ra nước mắt, liền đem đầu của nàng ép vào trong ngực mình, không cho nàng nhìn nữa.

Đưa mắt ra hiệu, liền có người đi lên, chặn miệng hai người, kéo xuống.

Giờ phút này, Đồ Kinh Bình đã sớm rời đi, không biết tung tích.

Ngoài phòng mưa tí tách rơi.

https://thuviensach.vn

Xa xa phía chân trời, hiện ra cầu vồng thất sắc, kéo dài qua Bảo Hưng thành, xa hoa!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Bạch Triệt đem mọi chuyện xử lý sạch sẽ, lúc huynh muội hai người trở lại Bạch gia, trời đã sắp tối đen.

Xuống xe ngựa, hít một hơi thật sâu, tâm tình Bạch Thanh đang có vài phần tích tụ, cuối cùng cũng dễ chịu chút ít.

Bạch Triệt vuốt đầu muội muội, ôn nhu khuyên nhủ:

- Ca ca muốn đi ra ngoài một lát, muội mau trở về nghỉ ngơi đi.

- Đã trễ như vậy, ca ca còn muốn đi đâu?

Bạch Thanh nhu thuận gật đầu, mở miệng hỏi.

Biết muội muội đang lo lắng cho hắn, Bạch Triệt cũng không có trả lời qua loa, mà là giải thích rõ ràng việc mình đi ra ngoài:

- Sáng sớm ngày mai Tử Truyền sẽ lên đường đi Giang Nam, ca nhờ hắn thuận đường hỗ trợ điều tra thực hư giải quyết chuyện của Viên Mậu Lâm, còn có một số việc cần dặn dò hắn, rất mau sẽ trở về. Ngoan, nghe lời, ca ca không có việc gì, trở về đi!

- Tiếu Túc? Tiếu Tử Truyền?

Bạch Thanh nhíu mày, cả khuôn mặt đều xị xuống. Đối với truyền thuyết "Ma Vương" giết người, nàng quả thật là không có hảo cảm.

https://thuviensach.vn

- Ngươi đây là biểu tình gì?

Bạch Triệt vừa bực mình vừa buồn cười vuốt mũi Bạch Thanh, tính vỗ nhẹ lên mặt nàng để trừng phạt, cuối cùng lại vuốt ve biểu cảm quái dị của nàng.

Tuy Tử Truyền ngấp nghé muội muội của hắn, hắn cũng không có cao hứng.[Truyện đăng ở]

Nhưng so với người bên ngoài, hắn ngược lại càng hy vọng nàng gả ra ngoài là hắn, ít nhất hắn biết rõ, tính tình của muội muội nhà mình, chỉ sợ nam nhân như Tử Truyền, mới có thể bảo trụ được nàng.

Trên đời này, chỉ sợ chỉ có hắn, mới có thể bao dung nàng.

Đáng tiếc, muội muội của hắn lại nghe danh môn khuê tú, kì thực tam cô lục bà (yul: là bờ tớm ý) đồn đãi nên đối với Tử Truyền chẳng những không có cảm tình, ngược lại còn cảm thấy sợ hãi.

Lúc nghe nàng nói nguyên nhân mà nàng muốn gả cho Viên Mậu Lâm, lại là vì Tử Truyền, hắn liền cảm thấy đau đầu.

- Ngươi đừng nghe những lời đồn đại, Tử Truyền không phải là cái gì mà giết người "ma vương", thiên sát cô tinh. Biên quan tác chiến, không phải ngươi chết, chính là ta sống, những người kia bị hắn giết, hầu hết đều là kẻ địch ngoại tặc xâm phạm quốc gia ta. Vào triều làm quan, đương nhiên là trung thành với hoàng thượng, hơn nữa, những người hắn ra tay đối phó, đều là kẻ đáng chết. Huống chi, ngày ấy ngươi bị kinh mã, nếu không có Tử Truyền ra tay cứu giúp, ngươi cũng không có ngã gãy tay đơn giản như vậy. Hắn có thể nói là ân nhân cứu mạng của ngươi, có biết không?

- Thật sao?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh có phần kinh ngạc, nàng là lần đầu tiên nghe nói, ngày ấy đúng là Tiếu Túc cứu nàng cùng Thanh Ca. Nhưng mà, kiếp trước cũng không có bất kỳ ấn tượng nào đâu?

Là nàng sau khi trùng sinh mọi chuyện đều thay đổi, hay là kiếp trước không có bất luận kẻ nào nói với nàng?

Nàng không biết, kiếp trước kiếp này, đều là Tiếu Túc cứu các nàng, cũng bởi vì nguyên nhân giống nhau, nên hắn cũng không có tự mình đưa nàng hồi phủ, cũng không có chờ đợi nàng tỉnh lại, liền rời đi trước.

Hơn nữa, kiếp trước trong lòng nàng chỉ có Viên Mậu Lâm, trong xe ngựa bị đụng ngất đi, sau khi tỉnh lại, quan tâm ân cần thăm hỏi Thanh Ca, liền liên tục không ngừng thử giá y, trang dung, đồ trang sức, chuẩn bị hôn sự.

Bộ dáng chính là không thể chờ đợi được mà muốn gả đi ra ngoài đấy.

Phụ thân và huynh trưởng nhìn nàng đã thành cái dạng này, sao còn có thể ở trước mặt nàng đề cập nam nhân khác, đem đến nhiều phiền toái không cần thiết.

Đành phải âm thầm đi tạ ơn, cũng không thông báo cho nàng mà thôi.

Tiếu Túc cũng là người hiểu chuyện, đương nhiên sẽ không dây dưa, hai người bọn họ đều là vãn bối mà hoàng thượng đau sủng nhất, lại chưa bao giờ cùng nhau xuất hiện.

- Đương nhiên là thật, ca ca như thế nào sẽ lừa ngươi? Ngươi phải nhớ kỹ, Tử Truyền, là đệ tử của thúc thúc, quan hệ giữa hắn cùng với nhà chúng ta, người ngoài không thể so sánh được, đừng suốt ngày theo đám tam cô lục bà nói lời thị phi, nói nhăn nói cuội, có biết không?

Lại dặn dò này nọ, Bạch Triệt lúc này mới chuẩn bị rời khỏi.

https://thuviensach.vn

- Ah!

Bạch Thanh nhu thuận gật đầu, tay vẫn nắm lấy tay huynh trưởng, không chịu buông ra.

Nàng nhíu mày, do dự rất lâu, mới mở miệng thăm dò nói:

- Ca ca cùng hắn, quan hệ tốt lắm sao?

- Đương nhiên! Ta chỉ có một mình muội, không có huynh đệ, ca xem hắn giống như là đệ đệ, quan hệ tự nhiên tốt hơn rất nhiều!

Bởi vậy, cho dù muội thật sự không muốn gả cho hắn, về sau cũng đừng có làm bộ dạng sợ hãi như vừa rồi.

- Nếu, nếu như hắn xảy ra chuyện, ca có phải sẽ rất thương tâm?

- Xảy ra chuyện?

Bạch Triệt rốt cục hiểu được vì sao muội muội vẫn không để hắn rời đi, liên tục hỏi:

- Sẽ xảy ra chuyện gì? Muội mau nói cho ca biết.

- Chính là trong mộng.

Bạch Thanh có chút chột dạ, không dám nhìn huynh trưởng, đem trùng sinh nói thành mộng, cuối cùng vẫn là nói dối, không phù hợp với tính tình của nàng.

Bạch Triệt thấy muội muội nói là "Mộng" liền tin tưởng không nghi ngờ

Lúc này biết được hảo huynh đệ có thể sẽ gặp chuyện không may, đâu dám sơ sẩy, khẩn cấp hỏi:

- Muội mơ thấy cái gì?

https://thuviensach.vn

- Ngày đó muội cập kê, lại truyền đến tin tức là hắn chết ở Nam Kinh, hoàng thượng rất thương tâm, bỏ lại mọi người trở về cung.

Từ ngày đó về sau, nàng rõ ràng cảm giác được, hoàng thượng đối với nàng sủng ái không bằng lúc trước.

Vì thế, nàng còn thương tâm khổ sở rất lâu, hoàn toàn không biết mình đã làm sai cái gì.

Bây giờ nghĩ lại, cũng đã dần hiểu rõ, bởi vì lúc ấy nàng vui mừng khẩn cấp muốn thành thân, hoàng thượng sủng ái điệt nhi, lại chết tha hương, nàng là bị giận chó đánh mèo a!

Bạch Triệt tay xiết chặt, sắc mặt có chút không đúng, cố gắng kiềm chế cảm xúc trong lòng, mở miệng hỏi:

- Muội có biết hắn chết như thế nào không?

Muội muội xưa nay không quan tâm chuyện triều đình, khẳng định không biết được Tử Truyền vì chuyện gì mà đi Giang Nam, nhưng nàng lại có thể nói rõ, ngày đó lúc nàng cập kê, tin tức truyền về.

Nàng sinh là mùng năm tháng tám, năm nay vừa đúng tuổi cập kê, phụ thân nuông chiều nàng, dù nàng đã gả cho người, chỉ sợ cũng phải đem nàng về lại Bạch gia, tổ chức lễ cập kê, mở đại yến mời khách khứa.

Mà dựa theo hành trình của Tử Truyền, lúc đó, đại khái vừa vặn đã đến Nam Kinh một hai ngày, dùng Kiêu kỵ binh truyền tin tức khẩn cấp, nếu hắn gặp chuyện không may, chỉ sợ đúng là ngày tin tức kia truyền về.

Điều này làm cho hắn, không thể không thấy lạ.

- Hình như là thuộc hạ của hắn một cái họ Lai hoặc là họ Lại, cùng người giang hồ cấu kết, hạ độc trong nước trà của hắn, mưu sát. Những thứ

https://thuviensach.vn

khác, muội thật sự không biết.

Trong sách miêu tả hắn rất ít, bất quá là lúc Tô Mai cảm khái vài lần, có vài câu nhắc một chút về hắn, cũng không có viết gì nhiều khi hắn chết.

Lúc trước bởi vì nàng không cam lòng bị hoàng thượng giận chó đánh mèo, mới tìm hiểu một chút, được ít tin tức, cũng không xác nhận là thật hay giả.

- Bất quá, muội cũng không biết rốt cuộc có phải như vậy hay không. Nếu không, ca khuyên hắn chú ý phòng bị một chút, hoặc là, làm cho hắn đừng đi Giang Nam!

- Ca ca có chừng mực, muội trở về đi!

Hắn trấn an vỗ vai muội muội, Bạch Triệt cũng không có dừng lại, dắt ngựa, rất nhanh liền rời đi.

Hoàng thượng miệng vàng lời ngọc phái hắn đến Giang Nam điều tra tình tiết vụ án, đuổi bắt nghi phạm hơn nữa còn trấn an lòng dân, sao có thể nói không đi liền không đi?

Muội muội rốt cuộc vẫn là nữ nhi gia, cho dù trong "Mộng" đã biết hết sự tình, cũng không đề xuất được phương pháp giải quyết, bọn hắn chỉ có thể dùng ý tưởng của mình mà giải quyết.

Gặp huynh trưởng lo lắng rời đi, Bạch Thanh có chút bận tâm, kiếp trước hình như không có nghe nói ca ca cùng cái kia "Ma vương" giết người, quan hệ có bao nhiêu thân cận ah?

Sao khi trùng sinh trở về, rất nhiều chuyện so với những chuyện trong trí nhớ đã không còn giống với lúc trước nữa?

https://thuviensach.vn

Kỳ thật, chính nàng cũng không có tự ngẫm lại, kiếp trước nàng căn bản không quan tâm phụ thân và ca ca ở bên ngoài làm chuyện gì, cũng không hỏi bọn họ cùng người nào lui tới.

Hơn nữa, Bạch gia ngoại trừ nàng, thì chỉ còn Đồ thị là nữ quyến, lúc xuất môn giao tiếp, Đồ thị cũng có ý thức tránh nàng.

Hơn nữa Tiếu Túc còn chưa thành hôn cũng đã chết tha hương, nàng không biết hai nhà có lui tới, lúc đó chẳng phải là chuyện rất bình thường sao?

Không nghĩ ra chuyện gì, trước hết cứ vứt qua một bên, đợi phụ thân và ca ca trở về nàng sẽ hỏi rõ.

Đây cũng chính là thói quen của Bạch Thanh.

Cho nên, nàng chỉ hơi hơi rối rắm một chút, liền vứt vấn đề này sang một bên, được nha hoàn nâng xuống, liền hướng về cửa phủ.

Tẩu tử Đồ thị không trở về nữa, nàng là duy nhất nữ quyến, chuyện ở hậu viện, nàng phải nhìn chằm chằm xử lý, đỡ cho huynh trưởng gặp phải phiền toái.

Đang lo lắng muốn xử trí tâm phúc của Đồ thị như thế nào, bên ngoài viện tổng quản từ hành lang gấp khúc vội vàng chạy ra đón, cung kính lại mang một ít nịnh nọt bẩm báo nói:

- Tiểu thư, cô gia đến đây, đang ở ngoài sảnh, đã đợi hơn một canh giờ rồi!

- Đuổi hắn đi!

Bạch Thanh nhíu mày, không kiên nhẫn khua tay nói:

- Ta không gặp!

https://thuviensach.vn

Nếu đã hạ quyết tâm, cũng không cần dây dưa dài dòng, liên lụy không rõ.

Cả đời này, nàng không bao giờ muốn cùng người kia có bất kỳ quan hệ gì nữa, ngay cả gặp, nàng cũng không muốn gặp lại hắn.

Nàng sợ vừa nhìn thấy hắn, nàng sẽ nhịn không được, mà nói ra những lời nhục mạ hắn.

Quản gia có chút kinh ngạc, tuy nội viện đã truyền tin tức là "trong lúc tiểu thư đang dưỡng thương, không gặp bất luận kẻ nào".

Mà hôm nay, nàng vội vàng phân phó chuẩn bị xe lập tức đi ra ngoài, trong phủ tất cả đám hạ nhân, kể cả hắn, đều cho rằng, nàng là nhịn không được nỗi nhớ tương tư, cho nên đi gặp Viên thứ thường đi.

Dù sao trước kia, nàng cứ ba ngày hai lần, phải xuất môn đi gặp mới chịu được.

Nhưng mà, xe ngựa của nàng vừa mới ra cửa không bao lâu, Viên thứ thường lại chủ động đến cửa, bọn hắn còn hơi có chút kinh dị.

Trước kia, đều là tiểu thư đi tìm Viên thứ thường, nghe nói, hắn đối với tiểu thư còn không phải là ôn hoà.

Bất quá mấy ngày không gặp, hắn vậy mà cũng tìm tới cửa.

Xem ra, hắn không giống như lời đồn đại là không chịu nổi vị hôn thê, mà thật ra là lưỡng tình tương duyệt.

Cho nên, bọn hắn cung kính đem hắn mời đợi ngoài sảnh, hầu hạ chu đáo, lại khiến người chờ ngoài hậu viện, tiểu thư vừa trở về, liền báo cho hắn biết, hắn liền tự mình tới bẩm báo.

Ai ngờ, nàng lại thật sự không vui không muốn gặp hắn a!

https://thuviensach.vn

Chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Đáng tiếc cho dù hiếu kỳ, nhưng ngại tính tình của Bạch Thanh, hắn cũng không dám mở miệng hỏi, chỉ phải phúc thân đáp:

- Dạ!

Sau đó liền bước ra ngoài viện, vừa đi vừa suy nghĩ, nên lấy cớ gì để hắn rời đi mới tốt!

Dù sao tương lai tiểu thư là gả cho hắn, nếu là thật sự đắc tội cô gia, tương lai người chịu khổ, không phải là tiểu thư của mình sao?

Vừa đúng lúc này, Viên Mậu Lâm không còn bình tĩnh chờ đợi, mà theo đuôi quản gia đến hậu viện.

Đúng lúc ở hành lang gấp khúc, thấy được Bạch Thanh bước vào nội viện.

Thấy nàng muốn bước vào nhị môn (yul: cửa thứ hai là nội viện ý, nam nhân xa lạ không được tự ý bước vào), liền ngạc nhiên, nhịn không được mở miệng cao giọng gọi:

- Bạch tiểu thư, xin dừng bước!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Bạch Thanh quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy một nam tử mặc cầm điểu triều phục (yul: y phục triều đình của quan) cất bước đi đến, hắn cao hơn tám thước, dáng người thẳng tắp thon dài, có phần hơi gầy.

Trên mặt da thịt bóng loáng như bạch ngọc (yul: giống mỡ heo quá), mày kiếm như đao sắt, mũi cao ngất, môi mỏng nhếch lên nho nhỏ độ cong, lộ ra nụ cười vui sướng.

Giống như nhìn thấy Bạch Thanh, đối với hắn mà nói là một chuyện hết sức vui mừng.

Đáng tiếc, trong mắt hắn đen huyền đồng tử không có chút mảy may vui sướng, ánh mắt bình tĩnh, tựa hồ còn mang theo một chút gì đó bị đè nén, để lộ tâm tình mà hắn cất giấu ở trong lòng.

Bạch Thanh trong lòng chua xót, chính là vẻ mặt như thế, lừa nàng, làm cho nàng nghĩ là hắn thật sự yêu nàng.

Từ lúc bắt đầu, nàng cũng chưa từng cẩn thận xem qua ánh mắt của hắn, mà chỉ nhìn thấy biểu hiện trên khuôn mặt hắn, đến tận sau này, đến biểu hiện giả vờ giả vịt hắn cũng không muốn duy trì nữa, lúc đó nàng mới thật sự hiểu rõ, chính mình có bao nhiêu ngu ngốc, tự mình đa tình!

https://thuviensach.vn

Như trong sách đã nói, Tô Mai so với nàng càng hiểu rõ người nam nhân này hơn, càng dễ dàng khống chế hắn, là nàng (TM) nhìn được ánh mắt của hắn, hiểu được ánh mắt của hắn, để lộ ra tin tức gì, để mà đoán ra suy nghĩ cùng tâm tình của hắn, sau đó mưu đồ toan tính.

Không để bản thân nàng (TM) gặp bất lợi!

Bây giờ, nàng cũng đã hiểu rõ, cũng tự rút kinh nghiệm không hề nhìn dáng người ngọc thụ lâm phong của hắn, hay khuôn mặt tuấn dật mê người, cùng biểu tình giả dối.

Lúc này, người ngu xuẩn đần độn như nàng, nhìn vào ánh mắt của hắn, cũng có thể nhìn ra được hắn vì sao mà đến đây.

- Nàng đi đâu vậy? Ta chờ nàng thật lâu!

Đi đến bên cạnh Bạch Thanh, thấy nàng chỉ sững sờ nhìn mình, không có lên tiếng, Viên Mậu Lâm trong lòng có chút nghi ngờ.

Trước kia, mỗi lần gặp gỡ không phải là nàng dây dưa bám lấy hắn sao? còn nói rất nhiều đâu, nhao nhao không ngừng, quá đáng ghét, chưa có bao giờ như lúc này im lặng điềm tĩnh.

- Ngươi, tìm ta có chuyện gì?

Ngẩn người một lúc, Bạch Thanh thu hồi ánh mắt, đưa mắt nhìn sang một bên, lạnh lùng hỏi.

Nàng không biết nên gọi hắn như thế nào, viên lang? Phu quân? Loại này kiếp trước nàng đã kêu trăm ngàn lần. Hay gọi là công tử, lang quân, người xa lạ?

Nàng và hắn trong lúc đó, không hề có bất kỳ tình cảm thân mật. Giờ khắc này nhìn thấy hắn, tâm tình của nàng rất phức tạp, không phân biệt rõ

https://thuviensach.vn

rốt cuộc là yêu là hận, hay là oán. Hoặc là, cả ba.

Đời trước, hắn mượn nàng để bò lên trên địa vị cao.

Vì có thể làm cho nàng có được hạnh phúc, phụ thân, ca ca, hoàng đế bá bá, thái tử ca ca... Bọn họ hết lần này đến lần khác đối với hắn thỏa hiệp, cuối cùng, hắn hủy cả cuộc đời nàng, thê tử trước đây của hắn, còn đảo điên toàn bộ Bạch gia.

Nàng nghĩ, nàng hận hắn.

Nếu không phải hắn tính kế, thì nàng hoàn toàn không có khả năng ái mộ hắn, gả cho hắn.

Không gả cho hắn, nàng sẽ có con của mình, sẽ không bị Tô Mai hạ tuyệt tử dược.

Nếu không phải hắn hết lần này đến lần khác cùng Tô Mai dây dưa không rõ, nàng cũng sẽ không gây sự với nàng (TM), cũng sẽ không bị vu oan hãm hại thiêu cháy lương thực cứu giúp nạn dân, mà bị phán tử tội.

Tất cả bất hạnh, đều bắt đầu từ lúc hắn mưu đồ toan tính hôn sự của nàng.

Hôm nay, nàng đã hạ quyết tâm thoát khỏi hắn, không hề muốn dây dưa, hắn lại quay lại tìm nàng.

Quả nhiên, hắn tuyệt đối sẽ không để mưu tính của hắn bất thành, không cho phép nàng thoát khỏi khống chế của hắn sao?

Viên Mậu Lâm cảm giác được Bạch Thanh lạnh lùng xa cách, trong lòng kinh ngạc không thôi, âm thầm suy nghĩ có phải mình đã để lộ sơ hở, để nàng phát hiện rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn liền thay đổi thái độ thường ngày là trong trẻo lạnh lùng, thành hết sức thân mật ân cần nói:

- Đã vài ngày ta không có gặp nàng rồi, thương thế của nàng đã tốt hơn chưa, có còn đau không?

Trong giọng nói, tràn đầy đau lòng cùng thương tiếc.

Nếu là kiếp trước, lúc này, chỉ sợ trong lòng Bạch Thanh cảm thấy rất hạnh phúc, hận không thể đào tâm đào phổi báo đáp "Thâm tình, tình nghĩa, thắm thiết" của hắn.

Mà giờ khắc này, nghe lời nói của hắn, tâm tình của nàng không chút nào dậy sóng.

- Đa tạ đã lo lắng, ta đã tốt hơn nhiều.

Nàng liếc nhìn đôi mắt lạnh lùng vô tình của hắn, trong lòng âm thầm cười lạnh, trên mặt lại không biểu hiện gì, chỉ đưa tay vuốt vuốt huyệt thái dương, có phần không kiên nhẫn hỏi:

- Ngươi hôm nay đến, là có chuyện gì? Ta hơi mệt, muốn trở về nghỉ ngơi.

Lời này, rõ ràng là nói, mặc kệ ngươi có chuyện gì, đừng quấy rầy ta, ta mệt mỏi, cần nghỉ ngơi.

Viên Mậu Lâm là hạng người nào, sao nghe không ra lời của nàng.

Đã rất nhiều ngày, hắn đã quen bị nàng dụ dỗ nịnh nọt lấy lòng, hắn còn đối với nàng chẳng thèm ngó tới, ghét bỏ nàng đáng ghét, phiền lòng hắn, nàng cũng không hề so đo, vẫn như trước ngoan ngoãn nghe lời, coi hắn như mạng, tính tình của hắn, tự nhiên là kiêu ngạo hơn.

https://thuviensach.vn

Giờ phút này thấy nàng như vậy rõ ràng biểu lộ không kiên nhẫn đối với hắn, hắn đương nhiên cảm thấy vô cùng tức giận.

Mắt hơi híp lại, muốn mở miệng chỉ trích, chửi bới nàng máu chó phun đầy đầu. (Yul:...)

Nhưng vừa nghĩ đến tình cảnh hiện tại của chính mình, nếu không thể dụ dỗ nàng thật tốt, thì tất cả mưu đồ của hắn, sẽ biến thành công dã tràng, vinh hoa phú quý trong nháy mắt liền trở thành mây khói, thậm chí còn nguy hiểm tới tính mạng.

Nghĩ đến chỗ này, hắn không thể không đem tức giận đè ép xuống, khuôn mặt vì nghẹn tức mà đỏ bừng, thiếu chút nữa là thổ huyết.

Hắn mấp máy môi, mỉm cười, giọng nói ôn nhu, dụ dỗ:

- Trước đó vài ngày là ta không tốt, không nên nói nàng đối với chuyện của ta quá mức hời hợt không để tâm, oan uổng nàng, nàng đừng giận ta. May mắn là có nàng, nên hôm nay hoàng thượng mới triệu kiến ta, bổ nhiệm ta làm khâm sai phó sứ, hộ tống Kiêu kỵ binh đô chỉ huy sứ Tiếu đại nhân cùng nhau đi tới Giang Nam, điều tra vụ án"Giang Nam thuế muối", sáng sớm ngày mai, liền lên đường. Chuyến đi này, chỉ sợ mất mấy tháng mới có thể trở về, chuyện chung thân của chúng ta, đại khái muốn lui lại thật lâu. Thanh nhi, ngươi sẽ chờ ta, sẽ nghĩ tới ta, đúng không?

Vừa nói, hắn vừa tiến lại gần nàng, thân hình cao lớn, cơ hồ đem nàng nhỏ nhắn xinh xắn hoàn toàn bị bao phủ, lúc nói tới câu cuối cùng, hắn còn hạ thấp người, bên tai nàng cúi đầu nỉ non, hô hấp trầm nhẹ ấm nóng phun vào trong tai nàng.

Giọng của hắn trầm thấp say mê nồng nàn, khiến cho không khí trở lên mập mờ, bên cạnh bọn hạ nhân nha hoàn, cũng không khỏi xấu hổ đỏ mặt, thối lui.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh lại không nhúc nhích chút nào, cảm giác được hắn cố ý làm ra bầu không khí ám muội, liền lui về phía sau mấy bước, kéo ra khoảng cách giữa hai người, đối với biểu tình ôn nhu mà hắn khó khăn lắm mới lộ ra, nàng hoàn toàn làm như không thấy, đem bầu không khí mập mờ này phá hỏng.

Nàng ngẩng đầu lên, nhìn tuấn nhan vừa quen thuộc lại vừa lạ lẫm, trong ánh mắt tràn đầy cay đắng.

Biết hắn đối với nàng biểu lộ ra một chút biểu tình ôn nhu, nói những lời dụ dỗ ngọt ngào, nhất định là có chuyện muốn cầu nàng.

Hiện tại, hắn đã được hoàng thượng trọng dụng, đề bạt làm khâm sai phó sứ, chỉ cần xử lý tốt chuyện lần này, nhất định sẽ thăng quan tiến chức.

Nàng đã vì hắn đi cầu xin hoàng thượng, hắn cũng đã nhận được thứ hắn muốn.

Lúc này, lại muốn nàng vì hắn làm cái gì nữa đây? Kiếp trước nàng đến cùng có bao nhiêu ngu ngốc, mới không thấy rõ người nam nhân này tính kế?

Nàng đối với chuyện trong triều đình không hề thấy hứng thú, đương nhiên không biết được Viên Mậu Lâm đi lần này có bao nhiêu nguy hiểm.

Trong lòng lại nghĩ hắn được một tấc lại đòi tiến một thước, đã có được thứ mình muốn, còn cảm thấy chưa đủ, trong lòng liền phẫn hận.

Hôn ước còn chưa giải trừ, nàng vẫn là vị hôn thê của hắn, chuyện huynh muội bọn họ mưu tính, không thể để cho hắn biết được.

Nổi hận này, đành phải đè ép xuống làm giày vò nàng, nhịn không được, trong lòng liền ấm ức, mũi đau xót, nước mắt lập tức tuôn rơi.

https://thuviensach.vn

- Làm sao vậy?

Nàng tránh ra xa hắn, trong lòng Viên Mậu Lâm đầy nghi ngờ, nhưng nhìn thấy nàng hai mắt đẫm lệ, lại cho rằng nàng là không nỡ để hắn rời khỏi, trong lòng lại mừng thầm, lúc này nhịn không được mở miệng đề nghị:

- Nàng là luyến tiếc, không nỡ để ta đi? Hay là, nàng đi cầu xin hoàng thượng, đem ta lưu lại cùng nàng, được không? Chúng ta còn chưa có thành thân, ta cũng không nỡ rời xa nàng.

Chỉ cần thành thân, mọi chuyện đều kết thúc, hắn cái gì cũng không sợ.

Bởi vì lúc đó, Bạch Thanh sẽ trở thành cửu tộc của hắn, dù hoàng thượng muốn trị hắn tội khi quân, cũng phải cân nhắc xem nàng có thể bị liên lụy haykhông.

Bạch Thanh nghe hắn giả mù sa mưa, trong lòng càng tức giận, hắn rõ ràng ước gì càng ngày càng thăng vị đến chức thừa tướng, lúc này lại cố tình nói như vậy, làm như hắn thật sự là vì nàng, có thể vứt bỏ tiền đồ, quả thực làm cho người ta cảm thấy chán ghét.

Nàng rất muốn đáp ứng hắn, đi cầu hoàng thượng không cho hắn bất kì chức vị gì, làm cho hắn vĩnh viễn không chiếm được quyền thế, nàng muốn đẩy hắn vào vực thẳm, không để hắn có cơ hội xoay người.

Nhưng mà, nàng đã đáp ứng với huynh trưởng, toàn bộ mọi chuyện đều giao cho hắn xử lý, nàng tuyệt đối không được nhúng tay vào, cũng sẽ không đáp ứng bất luận yêu cầu nào.

Cho nên, chỉ có thể ôm hận, kìm nén bực bội qua loa nói:

- Ta không sao, ngươi rốt cục cũng đạt được mong muốn, được hoàng thượng trọng dụng, sau này nhất định sẽ bay thẳng lên mây, phong quan

https://thuviensach.vn

tiến chức, ta là chúc mừng ngươi.

Lời này, nàng nói nghiến răng nghiến lợi, rất rõ ràng đây không phải là lời thật lòng trong lòng nàng.

Bạch Thanh không giỏi nói dối, Viên Mậu Lâm lại là một người khôn khéo, rất dễ dàng nhìn ra nàng nghĩ một đằng nói một nẻo.

Rõ ràng nàng ước gì hắn lưu lại, lại hết lần này tới lần khác làm bộ rộng lượng, đến mức hai mắt đẫm lệ, thật sự muốn hắn rời khỏi.

Viên Mậu Lâm chợt cảm thấy mình bị nghẹn, nói không ra lời.

[Truyện được đăng ở]

Tất cả đều là chính bản thân hắn gieo gió gặt bão a! Ai bảo hắn ở trước mặt nàng, luôn nhắc đến nguyện vọng của mình, còn mờ mịt thúc giục nàng vì hắn trù tính đây này?

Hôm nay, nàng thật sự giúp hắn, làm cho hắn rời khỏi Hàn Lâm viện, đã được hoàng thượng trọng dụng.

Lại hết lần này tới lần khác, ông trời đưa đẩy, bước quan trọng nhất trong mưu đồ của hắn là —— hôn sự của hắn cùng với Bạch Thanh, bị lùi lại rồi.

Đang là chuyện cực kì tốt, lại biến thành chuyện xấu, làm cho hắn đem chính mình vùi vào hố, không có đường sống.

Bạch Thanh thấy hắn không nói gì nữa, liền mất kiên nhẫn thúc giục:

- Sáng mai sẽ khởi hành sớm, ngươi mau trở về chuẩn bị đi! Quản gia, ngươi cho hắn một trăm lượng, cho hắn khỏi vòng vo.

Nói xong, xoay người đi về hướng hậu viện.

https://thuviensach.vn

Viên Mậu Lâm nâng tay muốn lưu nàng, lại nghe nàng nói xong tay liền cương cứng trong không trung, há miệng sững sờ tại chổ.

Một trăm lượng?

Ngày bình thường, nàng cho hắn tiền tiêu vặt hằng ngày, còn nhiều hơn một trăm lượng a!

Lúc này đây, hắn rốt cục xác nhận, chính mình tính kế chỉ sợ thật sự đã bại lộ ra ngoài.

Có lẽ, hoàng thượng phái hắn đến Giang Nam, căn bản không phải cho hắn cơ hội thăng tiến, ngược lại là tính kế hắn, muốn cho hắn chui đầu vô lưới.

Thân thể của hắn, không tự chủ được run rẩy, nổi sợ hãi hoàn toàn bao phủ hắn.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Đang ở trên đám mây, đột nhiên ngã xuống vực sâu, lúc này Viên Mậu Lâm thật sự có chút không tiếp thu được.

Trước khi đến Bạch phủ, hắn vẫn luôn tràn đầy tự tin, hắn tin tưởng, chỉ cần mình tốn chút tâm tư, nói vài lời dễ nghe dụ dỗ ngon ngọt, Bạch Thanh nhất định sẽ khăng khăng một mực chờ hắn

Như vậy, dù chuyện hắn che dấu bị lộ ra ngoài, hoàng thượng cùng Bạch gia, cũng sẽ làm cho mọi chuyện như chưa từng xảy ra.

Đến lúc đó, quyền lợi cùng mỹ nhân hắn đều có cả hai, không chừng còn có thể đem Tô Mai tới kinh thành, cùng hưởng vinh hoa phú quý, chuyện này thật quá tốt đẹp.

Chuyện khống chế Bạch Thanh, quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay, căn bản không cần suy nghĩ toan tính quá nhiều.

Từ lúc gặp được Bạch Thanh, hắn đã bắt đầu tính kế nàng, cũng chưa bao giờ có nửa điểm thật lòng với nàng.

Hắn một mực cho rằng nàng là người không có đầu óc, ngu ngốc.

Cũng chưa bao giờ nghĩ rằng, sẽ có một ngày, kẻ ngu ngốc đó lại đột nhiên muốn thoát khỏi ma trảo của hắn.

Cũng chưa bao giờ nghĩ tới, nàng đối với hắn si mê luyến tiếc, lại đột nhiên biến mất vô thanh vô thức.

https://thuviensach.vn

Nhìn nàng không chút do dự rời đi, cùng ánh mắt kinh ngạc khó hiểu của quản gia và đám hạ nhân, hắn biết rõ, hắn thật sự đã xong.

Bạch Thanh cố chấp, trong lòng hắn biết rõ, nếu hắn có nhiều thời gian, nhất định sẽ điều tra rõ nguyên nhân khiến nàng thay đổi.

Nhưng mà thánh chỉ đã hạ xuống, hắn sáng sớm ngày mai, phải rời kinh, căn bản không kịp điều tra, cũng không có cơ hội vãn hồi tình cảm của nàng.

Như vậy hôm nay người duy nhất có thể ra tay, là Tô Mai.

Hắn phải chặn miệng Tô Mai, đem chuyện kia hoàn toàn che dấu.

Chỉ hy vọng, nàng có thể thông minh một chút, đừng có đưa hắn vào tuyệt cảnh.

Nghĩ đến chỗ này, Viên Mậu Lâm ngay cả ngân lượng Bạch Thanh dặn dò cho hắn cũng không kịp lấy, vội vàng chạy về nhà, nhanh chóng viết một phong thư, giao cho thuộc hạ tâm phúc, dặn dò hắn chạy suốt đêm rời kinh, về Nam Tầm.

Sắp xếp xong xuôi hết thảy, hắn mới thở phào nhẹ nhỏm, tựa lưng vào ghế, nở một nụ cười dữ tợn.

Bọn họ cho rằng, bên ngoài là trọng dụng, nhưng thực ra lại mưu tính muốn đem hắn đưa vào tử lộ, nghĩ là có thể thành công sao? Không dễ dàng như vậy đâu!

Hắn lúc trước đã dám mạo hiểm phạm tội khi quân đình thê tái thú, đương nhiên là có biện pháp giải quyết hết dấu vết mà mình lưu lại.

Bạch Thanh, tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay của hắn.

#####

https://thuviensach.vn

Nam Tầm huyện, trăm thôn nhỏ.

Một nông phụ tuổi chừng năm mươi, khuôn mặt đôn hậu, đang mặc y phục màu nâu một tay cầm rổ làm bằng tre, một tay đẩy cửa nhà cũ nát, ở bên trong cũng đồng dạng cũ nát nhưng lại được thu thập rất sạch sẽ, ngay ngắn gọn gàng.

Bà hướng về phía nữ tử sắc mặt tái nhợt tiều tụy đang nằm ở trên giường, nhìn dung nhan nhợt nhạt nhưng vẫn xinh đẹp của nàng ân cần nói:

- Mộc Miên, mau lên, đại thẩm hầm một chút canh giò heo, ngươi mau ăn đi, để có sữa! Đừng để tiểu Uy Uy đói bụng.

(Yul: tên thân mật của Tô Mai)

Vừa nói, vừa vội vàng bưng bàn đến đặt ở bên giường, đem canh hầm giò heo múc vào trong chén, bưng qua.

- Lưu đại thẩm, may mà có ngươi!

Tô Mai ngồi dậy, nước mắt rưng rưng, giọng nói tràn ngập cay đắng.

Mang thai chín tháng, nhận được thư ở kinh thành gửi về, trong lòng nàng tràn đầy vui mừng, còn tưởng rằng trượng phu truyền thư báo tin vui.

Nhưng không ngờ, bên trong ngoại trừ một phong hưu thư, một chữ giải thích cũng không có.

Thành thân ba năm, hắn nửa chữ cũng không lưu lại cho nàng, muốn đem nàng hưu(bỏ), lại lấy lý do là vô tử.

Nàng hai mắt đẫm lệ mờ mịt nhìn nhi tử đang nằm bên người, trong lòng tràn đầy châm chọc.

https://thuviensach.vn

Hắn lấy lý do vô tử mà viết xuống hưu thư bỏ thê, nàng còn liều mạng sinh ra cho hắn một nhi tử.

Nàng thật sự muốn nhìn xem, cái tên phụ bạc kia biết được, hắn sẽ có biểu tình gì.

- Đừng khóc!

Lưu đại thẩm thấy thế, chạy lại ngăn cản nói:

- Đang còn trong tháng không thể rơi lệ, nếu không tương lai sẽ bị bệnh tật, hại ngươi cả đời.

- Đại thẩm, ngươi nói xem, nam nhân có phải không có một người nào tốt, một khi đã có một chút tiền đồ quyền quý, liền muốn vứt bỏ tào khang chi thê?

(Yul: câu trên nguyên văn là cám bã thê ta tự dịch là "tào khang chi thê ": là người ăn cám và bã rượu với mình; người vợ lấy mình từ lúc nghèo hèn)

Phụ thân của nàng đã như vậy, không nghĩ tới, dù lựa chọn trượng phu rất cẩn thận, cuối cùng, cũng là cùng một loại người.

- Ngươi đừng nghĩ nhiều!

Lưu đại thẩm thật thở dài một hơi, khuyên nhủ:

- Mậu Lâm là tiểu tử tốt, chắc là ở kinh thành gặp chuyện gì đó, sợ liên lụy đến mẫu tử các ngươi, mới có thể làm như vậy. Ngươi trước tiên cứ ở cữ cho tốt, đợi dưỡng tốt thân thể, tiểu Uy Uy lớn một chút, rồi đến kinh thành thử xem. Đại lưu nhà ta nói, đã có tiểu Uy Uy, hưu thư, hoàn toàn không có hiệu lực.

Mặc dù nói như thế, trong lòng Lưu đại thẩm cũng âm thầm cảm thán.

https://thuviensach.vn

Theo như lời con trai phân tích, Viên Mậu Lâm rất có thể giống như chuyện trong hí khúc, sau khi thi đậu trạng nguyên, liền coi trọng khuê nữ của đại quan trong kinh thành, trở thành Trần Thế Mỹ.

(Yul: Trần Thế Mỹ là nhân vật nối tiếng trong vở kinh kịch dân gian "Tần Hương Liên". Trong vở kịch, Trần Thế Mỹ là người chồng bội bạc, vong ơn bội nghĩa đã phụ bạc người vợ tào khang của mình để kết duyên với công chúa, hưởng vinh hoa phú quý)

Tô Mai dù gì, cũng chỉ là nữ nhi của tiểu địa chủ, còn không được sủng, lấy cái gì mà tranh đấu với người ta đây?

Nàng sinh ra tiểu Uy Uy, nữ nhi quan gia cũng có thể sinh.

haiz...

- Ta nhất định sẽ tìm hắn để hỏi rõ ràng.

Hắn đã dùng hết đồ cưới của nàng, còn kéo cả cái nhà này lâm vào cảnh nghèo khó như hiện tại, vậy mà một khi công thành danh toại, liền muốn vứt bỏ thê tử là nàng, để thú người khác.

Trên đời này, nào có chuyện tốt như vậy? Nàng cũng muốn nhìn xem, là cái dạng gì nữ nhân, mà dám khinh thường cướp đi nam nhân của nàng.

Trước kia, mẫu thân lưu lại cho nàng một ít tài sản, lúc này nàng chỉ còn hai bàn tay trắng.

Nhưng hiện tại có thể không còn giống với lúc trước, nàng mặc dù mất hết tiền bạc, nhưng sẽ không để cho người ngoài mơ ước cái gì đó của nàng.

Nàng tin tưởng, rồi sẽ có một ngày, nàng sẽ để cho những người thiếu nợ nàng, trả lại gấp đôi cho nàng.

https://thuviensach.vn

#####

Ngày qua ngày, rất nhanh đến lúc Bạch Thanh làm lễ cập kê, Tô Mai, cũng đã ra tháng(hết ở cử), bắt đầu mưu đồ kiếm tiền lên kinh thành tìm phu quân hỏi rõ mọi chuyện.

Nào biết có một ngày, phụ thân là Tô Hàn đã sớm đoạn tuyệt với nữ nhi là nàng, lại mang theo phong phú quà tặng đến đây dọa người, muốn tìm nàng.

Vài năm đã không thấy phụ thân, Tô Mai trong lòng hận ý tràn ngập chưa bao giờ giảm. Người nam nhân này, cùng tiểu thiếp của hắn, bức tử mẫu thân của nàng, hại chết ca ca của nàng.

Nàng lao tâm lao lực chăm sóc kiếm tiền cho trượng phu đọc sách, chính là đợi có một ngày quyền thế đến tay, sẽ tìm bọn họ rửa thù báo hận.

Hiện tại, nàng mưu tính thất bại, Viên Mậu Lâm bỏ nàng. Nhưng nàng đã chiếm được cái khác, không cần phải dựa vào bất luận kẻ nào, chỉ cần dựa vào chính bản thân nàng, nàng đã có biện pháp vì mẫu thân cùng huynh trưởng mà đòi lại công đạo.

Nàng hướng mẫu thân cùng huynh trưởng bị chết oan mà thề, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn hắn, nhất định phải làm cho tên vong ân bội nghĩa, lấy oán trả ơn ti tiện - người, gặp sắc nảy lòng tham, diệt thê giết tử, loại này súc sinh phải trả giá đại giới.

Mà những người giúp hắn làm điều ác, nàng thề một tên cũng sẽ không bỏ qua.

- Mộc Miên a!

Thấy nhi nữ mặt lạnh, Tô Hàn khuôn mặt già nua chất đầy vui vẻ, trong ánh mắt lại cất dấu lo lắng cùng sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Hắn biết rõ, những năm qua, hắn đã làm cho nữ nhi hận hắn sâu đậm.

Vốn cho là nàng vẫn luôn bị hắn khống chế, nên cũng không có suy nghĩ nhiều.

Nào biết được, ngày hôm qua, từ chổ huyện lệnh đại nhân nghe được tin tức, là cái đứa tiểu tế bất lực vô dụng của hắn, thế mà lại đậu trạng nguyên.

Hôm nay, đã thành khâm sai đại thần, đang đi đến Nam Tầm!

Vậy cũng được xem là áo gấm về làng rồi.

Chuyện như vậy nếu là phát sinh ở người khác, thì chuyện này tuyệt đối là đáng giá để mở đại yến ăn mừng mời khách khứa đến chia vui.

- Ngươi tới làm gì?

Tô Mai giọng nói lạnh như băng không có một tia độ ấm.

Tô Hàn có thê tử sinh hạ một đôi nhi tử, trước mặt các nàng đều rất uy nghiêm, hôm nay lại còn chủ động đến cửa, hắn đã nghe kiều thê khuyên bảo, kiềm chế tính tình.

Không nghĩ tới khuê nữ lại không biết phân biệt, đối với thân phụ là hắn đây, đều nói lời lạnh nhạt, quả thực là đại nghịch bất đạo.

Lúc này liền mở miệng trách mắng:

- Ta là phụ thân của ngươi, chẳng lẽ không thể tới nhà của ngươi?

- Ngươi là phụ thân của ta?

Tô Mai tức giận nở nụ cười, trên mặt đầy nét châm chọc nói:

- Bắt đầu từ ngày mẫu thân cùng ca ca của ta chết đi. Không...phải bắt đầu từ lúc ngươi cùng cái kia vong ân bội nghĩa ti tiện - người, lén lút vụng

https://thuviensach.vn

trộm thông gian, thì ngươi không phải là phụ thân của ta rồi. Không phải ngươi đã nói, coi như chưa từng có nữ nhi là ta sao? Không phải ngươi đã nói ta và ngươi phụ thân nhi nữ ân đoạn nghĩa tuyệt, vĩnh viễn không gặp lại sao? Không phải ngươi nói ta, dù có là ăn mày, cũng đừng chiếm nhà cửa của ngươi, cho dù có chết, cũng chết xa một chút sao? Lúc này ngươi lại nhớ tới nhi nữ này rồi hả? Để ta đoán xem, có phải ngươi nghe tin tức gì từ cái người 'Thúc thúc' còn trẻ hơn ngươi rất nhiều, biết được tướng công của ta đậu trạng nguyên, làm quan, ngươi sợ? Ha ha... Trời cao có mắt, ta cuối cùng cũng đợi đến ngày hôm nay!

Nàng cười điên cuồng, nhưng nước mắt lại rơi như mưa.

Đúng a! Nàng mưu tính vô cùng tốt, mang theo đồ đạc mà mẫu thân liều mạng mới lưu lại được cho nàng, gả cho Viên Mậu Lâm, một người ngoại trừ có chút tài văn chương, còn lại không có cái gì hết, là thư sinh nghèo.

Nàng tốn hết tâm tư sức lực, khổ tâm làm lụm buôn bán, vì hắn xây dựng mối quan hệ, cung cấp tiền bạc cho hắn đi thi khoa cử, vì cái gì, không phải là vì ngày hôm nay sao?

Mặc dù hắn đã gửi hưu thư bỏ thê, nhưng người biết được chuyện này, ngoại trừ chính nàng, cũng chỉ còn lại một nhà Lưu đại thẩm.

Chỉ cần bọn họ đều giữ kín như bưng, không để cho đôi gian phu dâm phụ biết được, thì nàng vẫn có thể mượn tên tuổi của hắn(VML), khiến cho bọn hắn ngày đêm thấp thỏm lo âu.

Báo thù rửa hận, ở trong tầm tay rồi!

Lời này của Tô Mai, làm cho Tô Hàn lạnh hết cả người, thanh tỉnh lại.

Giận dữ thối lui về sau, hắn rốt cục cũng nhớ tới mục đích của chính mình khi đến đây, nghĩ đến kiều thê khóc lóc nói về kết cục bi thảm, trong lòng hắn sợ hãi vạn phần, khí thế lập tức biến mất, cả người đều uể oải.

https://thuviensach.vn

- Đều là lỗi của phụ thân.

Hắn co rúm lại, liên tục không ngừng nhận sai nói:

- Là phụ thân không tốt, có lỗi với mẫu thân của ngươi, có lỗi với huynh muội ngươi. Nhưng mà, phụ thân đã già rồi, chỉ có một nhi tử có thể chăm sóc phụ thân đến lúc lâm chung. Hắn còn nhỏ như vậy, ngươi cũng đã có nhi tử, tấm lòng của phụ mẫu, ngươi sẽ hiểu phải không? Coi như là ngươi thương hại phụ thân, tha thứ cho chúng ta, được không?

Nói xong, liền kêu gào khóc lóc thảm thiết, khiến cho người khác nhìn thấy liền thương tâm, liền muốn rơi lệ a!

Nhưng Tô Mai lại làm như không thấy, mắt điếc tai ngơ, không hề có một tia mềm lòng, ngược lại còn nghiêm nghị chất vấn:

- Hắn là nhi tử của ngươi, vậy ca ca của ta thì sao? Ca ca của ta không phải là con của ngươi hả? Hổ dữ không ăn thịt con, ngươi so với súc sinh còn không bằng, biết rõ nữ nhân ti tiện kia là người hại chết ca ca của ta, mà ngươi còn khắp nơi thiên vị nàng. Biết rõ nàng nghĩ hết biện pháp muốn hại ta, nếu không phải ta ngày ngày cẩn thận phòng bị, chỉ sợ sớm đã không còn trên cõi đời này rồi, nhưng ngươi lại giả vờ làm như không thấy, còn cùng ta ân đoạn nghĩa tuyệt. Bây giờ ta đắc thế rồi, ngươi lại nhớ tới ta, còn muốn ta bỏ qua cho bọn ngươi, có thể sao?

Nàng cắn răng, căm phẫn nói từng câu từng chữ:

- Tất cả mọi chuyện, ta sớm hay muộn cũng sẽ trả lại cho các ngươi từng cái một. Thù của mẫu thân, thù của ca ca, ta nhất định sẽ báo.

Dung nhan xinh đẹp, lúc này hoàn toàn bị hận ý che lấp, thay vào đó là khuôn mặt dữ tợn như ác quỷ, hận không thể ăn tươi nuốt sống người trước mặt.

https://thuviensach.vn

Tô Hàn bị hận ý của nàng làm cho kinh hãi, không dám nói gì nữa, cùng bọn hạ nhân, té chạy ra ngoài, đầu cũng không dám quay lại nhìn liền cấp tốc rời đi.

Nhìn xe ngựa càng lúc càng xa, trong lòng Tô Mai cũng dần dần bình tĩnh lại, nhưng hận ý vẫn vĩnh viễn không suy giảm.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Cũng không biết là trùng hợp, hay là trời cao an bài, Tô Mai cảm thấy ngày hôm nay quả thực náo nhiệt.

Xe ngựa của Phụ thân vội vàng rời đi, xa xa có thể thấy được một ít bóng dáng, lại thấy một người cưỡi ngựa cấp tốc chạy tới.

Khi người và ngựa chạy gần đến, nàng mới nhìn rõ, người cưỡi ngựa chính là tiểu thư đồng năm đó nàng vì trượng phu mà chọn lựa mua về...Phù Sinh.

Từ lúc nàng gả vào Viên gia, vì để cho trượng phu có thể chuyên tâm học hành, giành công danh, nàng đem mọi phương diện [ăn, mặc, ở, đi lại] của Viên Mậu Lâm chăm sóc an bày chu đáo.

Nàng ở bên ngoài vừa kiếm tiền vừa học làm ruộng, cực khổ vô cùng, còn học theo người ta mua thư đồng tùy thân hầu hạ cho hắn.

Từ một thư sinh nghèo khó, đến cơm còn ăn không nổi, nàng tốn sức tâm tư mua này nọ cho hắn.

Mấy năm nay, nàng từng ngày trôi qua, đều rất gian nan.

[truyện đăng ở]

Nhưng nàng lại vẫn cắn răng cứng rắn ăn đau khổ chèo chống lấy, chưa bao giờ than một tiếng khổ, hay nói qua một tiếng mệt mỏi với hắn.

https://thuviensach.vn

Tuy lúc ban đầu nàng là có mục đích mới thành thân với hắn, nhưng cũng không thể xem nhẹ chuyện nàng vất vả mệt nhọc mà trả giá hết thảy.

Cũng khó trách khi biết được chính mình vất vả cần cù "Tưới tiêu đào tạo" mà thành quả thắng lợi lại bị người khác hái đi, nàng đương nhiên sẽ hận, sẽ oán rồi.

Cho dù nàng rõ ràng tinh tường hết mọi chuyện, là do trượng phu của nàng mưu đồ toan tính hết thảy, thì nàng vẫn là nhịn không được mà giận chó đánh mèo, tới chổ nữ nhân cướp trượng phu kia.

Bởi vì, nàng so với nàng (TM) càng hạnh phúc, so với nàng có được rất nhiều đồ vật này nọ, hơn rất nhiều.

Nhưng nàng (BT) đã có nhiều đồ như vậy, lại còn muốn cướp đoạt thứ duy nhất thuộc về nàng (TM), làm sao nàng lại không hận thấu xương đây?

Nhìn Phù Sinh mang thư về, trong thư trượng phu miêu tả vị tiểu thư Bạch gia, khiến cho năm ngón tay của nàng dần dần xiết chặt, đôi mắt xinh đẹp, lộ ra một cỗ hơi thở lạnh thấu xương.

Đời này nàng hận nhất, chính nữ nhân dùng bộ dạng vô tội đáng thương, mà cướp đoạt trượng phu của người khác, tiểu tam ti tiện, cùng với kẻ có người mới quên người cũ, vứt bỏ thê tử cùng phấn đấu lúc gian khổ hoạn nạn với mình, tào khang chi thê, để lấy người khác, cặn bã nam.

"Tiểu tam" cùng "Cặn bã nam" này hai cái từ ngữ, có trong trí nhớ linh hồn bị nàng hấp thụ.

Theo nàng, chúng dùng để hình dung những người giống như kế mẫu cùng phụ thân, cũng là cái loại cướp trượng phu của nàng là tiểu thư Bạch gia cùng tên Viên Mậu Lâm.

https://thuviensach.vn

Cảm giác được thiếu phu nhân nhà mình đang tức giận, trong lòng Phù Sinh liền hoảng sợ cả thân người lạnh toát, nhẹ nhàng bước lui về sau vài bước, đứng cách xa nàng, sợ nàng xem xong thư nổi điên lên, hắn sẽ không may bị vạ lây.

Thật ra hắn có thể hiểu được tâm tình của thiếu gia, đổi lại là hắn, được người xinh đẹp ôn nhu luôn thuận theo nghe lời như Bạch tiểu thư, còn được quan lớn ưu ái về sau, chỉ sợ hắncũng sẽ không chút do dự vứt bỏ thiếu phu nhân lúc nào cũng phát ra hàn khí, còn có khát vọng mãnh liệt khống chế trượng phu.

Một cái ôn nhu nghe lời, một cái lạnh lùng bướng bỉnh, là nam nhân cũng biết nên chọn lựa cái nào, không phải sao?

Tô Mai không biết mình trong mắt tên tiểu thư đồng hình tượng đã thấp đến tình cảnh như thế, sau khi xem xong bức thư, nàng chậm rãi vuốt thẳng lá thư có chút nhăn nhún do nàng tức giận mà tạo nên, cẩn thận bỏ lại trong phong thư.

Lúc này mới đưa mắt nhìn lên, giọng điệu bình thản lạnh nhạt hỏi:

- Hắn đậu trạng nguyên? Bị hoàng thượng tứ hôn cho Bạch tiểu thư? Còn được phong là khâm sai phó sứ?

- Thưa vâng!

Phù Sinh rùng mình một cái, thiếu phu nhân so với trước kia, hình như càng âm tàn độc ác, rõ ràng là giọng nói bình thản, hắn lại có cảm giác giống như hàn băng lạnh giá sâu lạnh và bén nhọn.

Hắn sợ hãi khom người, cúi đầu dựa theo dặn dò của thiếu gia mà đáp lời:

https://thuviensach.vn

- Thiếu gia trên Kim Loan điện, được hoàng thượng ban thưởng vì đầu trạng nguyên, phong làm thứ cát sĩ vào Hàn Lâm viện, chính bát phẩm. Về sau, thiếu gia tham gia Quỳnh Lâm yến của Thám Hoa hội, gặp được Bạch tiểu thư, sau đó liền bị chỉ hôn. Vốn là vào ngày thất tịch sẽ thành thân, Bạch tiểu thư lại bị kinh mã mà bị thương, hôn sự liền bị trì hoãn. Hoàng thượng liền khâm điểm thiếu gia thành khâm sai phó sứ, hộ tống Kiêu kỵ binh đô chỉ huy sứ Tiếu đại nhân cùng nhau đến Giang Nam, điều tra Nam Kinh phủ về vụ án "Giang nam thuế muối". Hoàng thượng còn đặt ân cho thiếu gia ba ngày nghỉ, để thiếu gia hồi hương tế tự (cúng bái), an ủi vong linh của lão gia cùng phu nhân. Bởi vì hoàng thượng tứ hôn, cho nên thiếu gia không thể thừa nhận đã có thê thất, nếu không sẽ phạm tội khi quân, liên quan đến cửu tộc. Cho nên...

Cho nên, thiếu phu nhân dù có gặp được thiếu gia, cũng đừng tự nhận mình thiếu phu nhân là tốt rồi!

Viên Mậu Lâm dặn dò những lời này, chủ yếu là đem tất cả trách nhiệm đẩy lên người Bạch Thanh.

Hắn để lộ ra ý tứ, là tại Thám Hoa hội hắn bị Bạch Thanh nhìn trúng, mới đi cầu hoàng thượng tứ hôn, hắn là vô lực phản kháng, chỉ phải thuận theo, nên mới gửi hưu thư bỏ thê. Cùng lúc đó, hắn còn mịt mờ biểu đạt Bạch Thanh rất được hoàng thượng sủng ái, nếu không thành thân, hoàng thượng liền thu lại chức quan cùng trị tội hắn.

Hơn nữa, hắn còn biểu lộ trắng ra, nếu Tô Mai phá hư chuyện của hắn, không phải chỉ đơn giản là hắn chiếm không được chổ tốt liền thôi, mà là Tô Mai, phu thê bọn hắn cùng tất cả thân nhân, toàn bộ đều chỉ có một con đường chết, không người nào có thể may mắn thoát khỏi.

Trốn tránh trách nhiệm, còn uy hiếp lợi dụng, có thể nói là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào rồi.

https://thuviensach.vn

Tô Mai lạnh lùng cười cười, châm chọc tiếp lời nói:

- Cho nên thê tử như ta, được gọi là quả phụ thân sinh muội muội phụ thuộc vào huynh trưởng sống qua ngày? Hắn cũng không phải là đang nguyền rủa chính hắn sao? Cũng không sợ trời xanh có mắt, làm ta xứng với hai chữ "quả phụ" sao?

Muốn nàng giả vờ là muội muội thủ tiết, còn bắt nàng tìm cách bịt miệng những người biết rõ quan hệcủa bọn họ, hắn vậy mà lại nghĩ ra được, làm ra được! Bọn hắn làm phu thê ở Nam Tầm mặc dù không có tiếng tăm, nhưng người có thể nhận biết phu thê nàng, biết rõ quan hệ của phu thê nàng, không có một ngàn, thì chí ít cũng có tám trăm, nàng lấy cái gì mà bịt miệng bọn họ?

Hắn dựa vào cái gì mà phân phó nàng làm chuyện như vậy, còn làm ra bộ dáng là đương nhiên.

Chỉ trách, lúc trước nàng đối với hắn quá tốt, đem mọi chuyện trong nhà gánh hết lên vai, lại chưa bao giờ để hắn phân tâm dù chỉ một chút.

Thế mà bây giờ, hắn lại bắt nàng làm những chuyện không thể, coi nàng là "siêu nhân" rồi hả?

- Thiếu phu nhân...

Phù Sinh ấp úng mở miệng, không biết nói gì cho phải. Hắn chưa có nhìn qua thư, thiếu gia chỉ dặn dò hắn nói mấy cái kia, cũng không có nói gì khác cho hắn biết.

Theo hắn, điểm quan trọng của chuyện này thật sự là quá... Hại người không lợi mình rồi!

Rõ ràng biện pháp tốt nhất không phải là dụ dỗ Bạch tiểu thư sao? Chỉ cần nàng kiên trì, cho dù thiếu gia ở quê nhàcó mười thê tám thiếp, thì cũng

https://thuviensach.vn

có gì đáng lo đâu?

Cần gì phải thêu dệt vô cớ, làm sao có thể chặn được khẩu của mọi người?

Nhìn thiếu phu nhân mặt trầm như nước, trong mắt nàng lại đỏ ngầu, Phù Sinh quả thực thấp thỏm.

Nhìn bộ dáng của tên tiểu thư đồng thấp thỏm bất an, trong lòng Tô Mai càng tích tụ.

Mặc dù nàng đoán được trong lòng trượng phu dấu diếm ý đồ thật sự, nhưng vì tính mạng của mình cùng nhi tử, nàng chỉ có thể dựa theo lời hắn mà làm, trong lòng ấm ức không thôi, khẩu khí dĩ nhiên là có phần không tốt.

- Ta đã không phải là thiếu phu nhân của ngươi rồi, ngươi mau đi đi!

- Chuyện này?

Làm sao bây giờ? Ta trở về biết nói như thế nào với thiếu gia?

- Tự ta biết chừng mực, không cần ngươi quan tâm. Trở về nói cho hắn biết, hắn thiếu nợ ta những gì, ta sớm hay muộn cũng sẽ hướng nàng đòi lại từng cái.

Nói xong, cũng không đợi Phù Sinh phản ứng, lập tức quay người vào nhà, "Bành" một tiếng, đóng cửa lại.

Hai chủ tớ đang ở trong thôn đàm luận về vai chính Viên Mậu Lâm, giờ phút này, hắn đang nằm trên giường nhỏ trong khoang thuyền bị chóng mặt nằm ì trên đó, thỉnh thoảng ghé vào bên giường, hướng đến chậu gỗ, nôn ọe không ngừng.

https://thuviensach.vn

Trong bụng hắn đã phun sạch sẽ, trong mồm vừa hôi vừa chua, giống như cả mật, hắn cũng phun ra ngoài, lại như cũ vẫn không ngừng ói mửa.

Bị tra tấn như vậy đã mấy ngày, hắn từ một khuôn mặt trắng không râu, lúc này lại không có chút huyết sắc, tái nhợt như tờ giấy tuyên thành, ngay cả hốc mắt cùng gò má, đều có chút lõm xuống.

Rất rõ ràng, hắn lâm vào tình trạng như thế này, đã không phải là một ngày hay hai ngày rồi.

- Phó sứ đại nhân, bữa tối đến rồi!

Hắn lại một lần nữa ói ra, vừa hoạt động thân mình khó khăn nằm ngã xuống giường, ngoài cửa khoang thuyền truyền đến một giọng nói tục tằng.

Còn chưa nói xong, đã đẩy cửa đi vào, là một hán tử ước chừng 25~26 tuổi đang bưng đồ ăn, đi đến.

Giọng nói còn tràn đầy vẻ hâm mộ:

- Đô Thống đại nhân nói, mấy ngày nay phó sứ đại nhân ngài bị kinh hách, ăn không ngon ngủ không yên, nên dặn dò phòng bếp làm đồ bổ cho ngài. Nhìn xem, thịt ba chỉ kho tàu, dưa chua hầm huyết thủy, còn có canh bạch ngọc não, đều là chuyên môn của lão Vương.

Hắn vừa nói, vừa đem cái bàn kéo tới bên giường, đem khay thức ăn từng cái bưng ra, đặt tới trước mặt Viên Mậu Lâm.

Viên Mậu Lâm nhìn lên, chỉ thấy chén dĩa trong đó hồng hồng trắng trắng, nhão nhẹt cuộn vào nhau.

Trong đầu không tự chủ, lại nhớ tới cảnh tượng khủng bố hai ngày trước, trong dạ dày liền cuộn lên, nôn ọe không ngừng.

https://thuviensach.vn

Nước mắt chảy xuống,chảy dọc theo xương gò má, nắng chiếu ngoài cửa sổ chiếu vào khuôn mặt hắn, càng làm cho dung nhan trở lên rạng rỡ yêu kiều.

Tên hán tử thấy thế, con mắt nhìn chằm chằm hắn, khuôn mặt thật thà chất phác lập tức đỏ ửng một mảnh, cũng may da mặt hắn đen, nếu không phải lỗ tai có màu phấn hồng khả nghi, căn bản không ai nhìn ra là hắn đang xấu hổ.

Hắn nhìn tuấn nhan của Viên Mậu Lâm, không hiểu sao giống như dung mạo tuyệt thế của tiểu mỹ nhân, trong lòng rung động mang theo mấy phần hâm mộ, quả thực có phần quái dị.

Mùi thịt thơm phiêu tán khắp phòng, cũng không che lấp được vị chua tanh hôi, Viên Mậu Lâm mấy ngày nay bị nôn mửa giày vò đến hấp hối, sợ là hắn không chịu nổi để mà đến Nam Tầm.

Hắn lúc này, chỉ cảm thấy chán ghét ghê tởm muốn chết, đâu còn chú ý đến vẻ mặt thay đổi của tên đại hán. Chỉ không kiên nhẫn nói:

- Mang đi, mang đi, toàn bộ đều mang ra ngoài! Ta không ăn!

Đáng tiếc hắn lúc này đã quanhiều ngày nôn mửa, cơm nước không vào, đâu còn giọng nói khí khái của nam tử, mà giọng nói lại trầm thấp mềm mại, giống như hờn dỗi.

Đại hán thân thể chấn động, ánh mắt mang theo lửa nóng nhìn hắn, giọng nói có chút lắp bắp nhưng lại ôn nhu dịu dàng khuyên nhủ (Yul: đam mỹ á...):

- Phó sứ đại nhân, người đã hai ngày cơm nước không vào, mà uống thuốc cũng không thích, nếu không ăn vài thứ, chỉ sợ chịu không nổi, đểtới Giang Nam đấy! Người tốt xấugì cũng phải nghĩ tới thân thể của mình, ăn vài thứ đi, thuộc hạ đến hầu hạ người ăn, có được không?

https://thuviensach.vn

Này giọng nói, ngữ điệu, giống như đang dỗ dành hài tử, ôn nhu mà kiên nhẫn.

Viên Mậu Lâm nghe được trong lòng liền kinh hãi, nổi da gà toàn thân, cả người càng khó chịu, việc trước mắt không biết nên giải quyết như thế nào, giống như linh hồn và thể xác hắn nhẹ dàng đung đưa giữa không trung, không cách nào rơi xuống đất.

Nhưng trong đầu của hắn, vẫn rõ ràng tái hiện lại một màn thảm kịch của hai ngày trước.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Vẫn còn nhớ rõ ngày đó, thuyền của Kiêu kỵ binh đi qua nơi được danh xưng "Thiên hạ đệ nhất kỳ cảnh" là vu sơn đại khe sâu.

Nơi đây u cốc rộng rãi, u tĩnh sâu xa, cao cao đứng lặng hai tòa núi chính giữa xen kẽ rãnh sông chảy xuống, nước sông trong suốt như gương.

Hai bên bờ sông, cây mọc xanh tươi um tùm, kỳ phong quái thạch mọc lên san sát như rừng, thoải mái nhiều vẻ, phong quang kiều diễm.

(Yul: kỳ phong: là cảnh đẹp hoặc là phong cảnh rất kỳ lạ. Quái thạch: chỉ những hòn đá có hình dáng lạ lùng hoặc chỉ loại đá đẹp gần như ngọc.)

Đặc biệt là vào lúc giữa trưa mặt trời chiếu thẳng xuống, làm hơi nước mờ mịt bốc lên, tạo ra một mảnh mông lung mê huyễn thủy quang, đem hai bờ sông hoàn toàn bị bao phủ, càng lộ ra vẻ tươi đẹp, khiến cho người ta không dám chớp mắt, sợ bỏ lỡ một chút quang cảnh.

(Yul: mê huyễn thủy quang: nghĩa là ánh sáng phản xạ từ nước làm cho người khác sinh ra ảo giác hoặc mờ ảo không nhìn rõ)

Viên Mậu Lâm tự xưng là văn nhân, là người cực kỳ yêu thích kỳ sơn dị cảnh, đã sớm có ước muốn chiêm ngưỡng, nhưng lại không có cơ hội.

Nguyên nhân, bởi vì đường sông bị quan phủ khống chế, chỉ có thuyền quan gia mới được thông qua.

https://thuviensach.vn

Còn các thuyền lớn của thương hộ, trừ khi có được giấy thông hành đặc biệt của Kiêu kỵ binh, nếu không đều phải đi đường vòng.

Nếu là đường vòng, sẽ né toàn bộ vu sơn, toàn bộ lộ trình, so với đường được thông hành, ít nhất phải mất hơn nữa tháng.

Đây cũng là lý do tại sao Bạch Thanh phải tìm cách, để cho Tô Mai đi thuyền quan phủ mà thuận buồm xui gió vào kinh.

Đương nhiên, chuyện này tạm thời không đề cập tới.

[Yul: truyện đăng ở]

Chỉ nói đến Viên Mậu Lâm sau khi biết mình sẽ đi qua chổ được rất đông văn nhân tán dương vu sơn đại khe rãnh, hắn rất là cao hứng, hào hứng tràn trề còn sai người chuyển đến một cái bàn, cùng hắn đi lên đầu thuyền pha trà ngắm cảnh.

Cảnh đẹp mê người, hương trà xa xưa, cả người hắn đều đắm chìm tại cảnh đẹp, thoải mái dễ chịu mà thích ý.

Về sau còn nhịn không được mà nổi hứng ngâm thơ, cao giọng ngâm tụng một bài ca ngợi cảnh đẹp ý vui ở nơi này.

Đáng tiếc, tất cả những cảnh đẹp, đều bị phá vỡ, bởi vì ở khoang thuyền phát ra những âm thanh đánh nhau kịch liệt, cuối cùng còn có một tiếng đau khổ kêu thảm thiết.

Hắn giật mình cả kinh, nhưng trong lòng lại hiện lên một tia tính kế, cất bước muốn đi vào trong khoang thuyền.

Ai ngờ, vừa đẩy cửa ra, bên trong liền đi tới một nam nhân thân cao tám trượng, thân thể cường tráng như gấu, chặn ánh mắt hắn không cho hắn nhìn vào phía trong phòng.

https://thuviensach.vn

Nam nhân khuôn mặt vô cảm, nhếch môi ánh mắt sắc bén, làm cho người ta nhìn thấy, liền không lạnh mà run.

Hắn đang mặc khôi giáp quân phục của Kiêu kỵ binh, hông đeo trường kiếm, chỉ im lặng đứng đó, cũng sinh ra một cổ khí thế uy hiếp.

Viên Mậu Lâm trong lòng sợ hãi, ngượng ngùng lùi lại hai bước, chợt nhớ ra thân phận của chính mình hiện tại. Lập tức có chút không vui, trầm giọng nói:

- Tránh ra!

Thế nhưng, người nam nhân kia lại coi như không nghe thấy hắn nói, một cái động tác đều không có, hoàn toàn xem hắn như không tồn tại.

Viên Mậu Lâm ánh mắt giận dữ lóe sáng, vốn sự tình có liên quan đến Kiêu kỵ binh cùng Tiếu Túc, hắn cũng có chút sợ hãi.

Nếu bọn họ nói rõ ràng nguyên nhân với hắn, rồi muốn hắn xem nhưkhông có chuyện gì đã từng phát sinh, cũng không phải là không được.

Nhưng tên này chỉ là một cái nho nhỏ giáo úy (như sĩ quan bậc trung), cái đám thuộc hạ dám không để hắn vào mắt, dù hắn lúc này chỉ dưới trướng một mình Tiếu Túc, hắn sao có thể bỏ qua ý đồ.

Liền đứng thẳng thắt lưng, lớn tiếng trách cứ nói:

- Bổn quan chính là hoàng thượng ngự phong khâm sai phó sứ, ngươi là người nào, lại dám ngăn cản ta?

Lời này vừa nói xong, trong phòng truyền đến tiếng cười lạnh lùng củaTiếu Túc, cùng giọng nói lạnh như băng hàm chứa châm chọc nói:

- Nếu Viên đại nhân muốn vào đến như vậy, Lỗ Trữ, ngươi cũng không cần hảo tâm, tránh ra đi!

https://thuviensach.vn

Lỗ Trữ lúc này mới liếc nhìn Viên Mậu Lâm trong mắt tràn ngập đồng tình, không nói một lời liền nghiêng người nhường đường.

Nhạy cảm phát giác được nam nhân kia để lộ ánh mắt đồng tình, Viên Mậu Lâm có phần chần chừ, bước chân dừng một chút.

Nhưng hắn không khống chế được dục vọng ham muốn quyền thế, muốn bắt được nhược điểm của Tiếu Túc trong lòng liền hưng phấn.

Mặc dù trong lòng hắn rõ ràng có cảm giác không ổn cũng đều không để ý đến, ưỡn ngực, cất bước đi vào.

Trong phòng chỉ có hai người, nói đúng hơn, chính là chỉ có một người sống, cùng một cỗ thi thể đã thay đổi hình dạng.

Người sống, đương nhiên là kẻ đang làm chủ, khống chế toàn bộ Kiêu kỵ binh của Đại Thành, có đại danh là "Ma vương" Tiếu Túc.

Mà thi thể kia, cốt nhục mơ hồ, thân thể được xé ra thành những mảnh nhỏ, căn bản không thể nhận ra là ai.

Chỉ là trên thi thể kia mặc áo giáp giống như tên nam nhân vừa rồi ngăn chặn hắn ở cửa, như vậy có thể nói rõ thân phận người này khi còn sống.

Viên Mậu Lâm đồng tử co rụt lại, nhắm mắt nghiêng đầu qua một bên, dạ dày bắt đầu xoắn lại. Trong đầu, hiện rõ hình ảnh máu me nhầy nhụa, làm cho người khác kinh hãi vạn phần.

Máu tươi lan tràn khắp nơi trên mặt đất, tứ chi (chân tay) xé đứt văng ra tứ phía, cả óc trong đầu, một đám vật thể màu trắng, không ngừng lắc lư liên tục nhúc nhích.

- Viên đại nhân chỉ sợ còn không biết!

Tiếu Túc thấy hắn như thế, liền thoả mãn nở nụ cười, hàn huyên nói:

https://thuviensach.vn

- Người sau khi chết, óc trong đầu còn có thể nhảy lên đấy. Còn không cóngừng lại ngay, cũng không biết bao lâu thì ngừng nhảy, cẩn thận nghe một chút, có nghe thấy thấy tiếng "Bang bang"đang nhảy lên không?

Viên Mậu Lâm lảo đảo lùi về sau, đến khi đụng trúng vách tường, mới mềm yếu dựa vào vách khoang, bên tai giống như nghe thấy tim người cùng óc trong đầu "bang bang.....bang bang " nhúc nhích, nghe rất rõ ràng.

Hắn giơ tay lên, gắt gao che lỗ tai, nhắm mắt lại, toàn thân run rẩy không ngừng.

Mặc dù hắn đã bị dọa thành cái dạng này, Tiếu Túc vẫn không chịu buông tha, tiếp tục nói:

- Viên đại nhân, ngươi là trạng nguyên lang, đại tài tử, ta nghe hoàng thượng nói, ngươi còn đọc rất nhiều sách vở kiến thức uyên bác, chuyện xưa ít ai biết nhưng ngươi lại biết. Ta đã giết rất nhiều người, nhưng mà vấn đề này cứ khiến ta suy nghĩ không thông, ngươi giúp ta suy nghĩ, có phải vì mọi người không muốn chết, hy vọng có thể sống lâu một chút, dù chỉ là nửa khắc, cho nên thân thể bị chặt thành từng đoạn, mà trái tim cùng đầu óc vẫn là không ngừng nhảy lên đâu?

Viên Mậu Lâm nghe vậy, sống lưng liền phát lạnh, trong lòng càng hoảng sợ vạn phần.

Hắn sắc mặt trắng như tờ giấy, mồ hôi từng giọt toát ra từ thái dương, chảy dọc xuống gò má, rơi thật nhanh.

Toàn thân đều là mồ hôi rơi như mưa, rất nhanh liền đem lưng áo hắn thấm ướt, dinh dính vào da thịt.

Rõ ràng vừa rồi hắn còn ở dưới trời nắng chang chang chiếu nóng thân thể, giờ phút này hắn lại cảm thấy như rớt vào hầm băng, toàn thân đều lạnh như băng.

https://thuviensach.vn

Hắn lúc này, đâu còn lo lắng đến mục đích mà hắn muốn xông vào đây, trong lòng chỉ còn lại hối hận sâu sắc.

Lúc này, hắn mới chính thức hiểu biết, vì sao người bên ngoài đề cập đến Tiểu Túc, đều là bộ dạng hoảng sợ.

Cũng đã hiểu rõ tên "Ma vương" này bụng dạ nham hiểm, hai tay nhuộm đỏ máu người, căn bản là loại người như hắn không thể trêu chọc vào.

Hắn ngàn lần vạn lần không nên, vọng tưởng có thể bắt lấy nhược điểm của hắn, còn muốn mượn nhược điểm này mà khống chế hắn trong lòng bàn tay, coi như kiếm một người đem lại rất nhiều lợi ích, tùy hắn sử dụng sai khiến.

- Tiểu đại nhân!

Ý thức được sai lầm của mình, hắn rất thức thời mở miệng nhận sai:

- Thực xin lỗi, ta cái gì cũng không nhìn thấy.

- Ha ha...

Tiểu Túc giống như đã nghe được chuyện gì rất vui vẻ, liền nở nụ cười, giọng nói lại tràn đầy hàn lạnh khắc nghiệt:

- Không nhìn thấy gì sao?

- Vâng!

Hắn hai chân mềm nhũn, liền quỳ xuống, giọng nói lại như chém đinh chặt sắt trả lời:

- Ta một mực ở bên ngoài ngắm cảnh, chưa bao giờ bước vào gian phòng này, cái gì cũng không thấy. Tiểu đại nhân, nể tình ta và ngươi đều là quan đồng liêu, xin giơ cao đánh khẽ.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc chưa kịp trả lời, trong phòng bếp lão Vương luôn phụ trách nấu nướng đột nhiên xông vào, lớn giọng nói:

- Lão đại, đồ ăn đã làm xong! Là món mà ngươi mỗi lần giết người đều muốn ăn, thịt ba chỉ kho tàu, dưa chua hầm huyết thủy, còn có canh bạch ngọc não. Rất lâu chưa làm qua mấy món này rồi, lão đại mau tới nếm thử, nhìn xem tay nghề của ta có hay không đã giảm sút.

- Ọe...

Một tiếng, Viên Mậu Lâm rốt cục nhịn không được, phun ra, cả người mềm nhũn, khuôn mặt tràn đầy hoảng sợ.

- Ồ!

Lão vương rốt cục cũng chú ý trong phòng còn có người khác, có chút kinh ngạc liếc nhìn Tiếu Túc, thấy vẻ mặt hắn lộ vẻ hài lòng, liền nhếch miệng cười cười, bỏ đồ ăn xuống bàn.

Tiếu Túc hoàn toàn không để ý đến cả phòng đầy huyết tinh, cùng mặt đất tràn đầy máu thịt lẫn lộn, cũng không nhìn Viên Mậu Lâm đang ói mửa đầy đất.

Hắn đứng dậy bước đến cạnh bàn, cầm lấy chiếc đũa, thử từng loại thức ăn tỏa mùi hương bốn phía trên bàn, thoả mãn gật đầu nói:

-Không sai, lão Vương, lâu không động thủ, tay nghề của ngươi, không có giảm sút.

Sau đó, hắn lại nhìn Viên Mậu Lâm, khách khí mời:

- Viên đại nhân, buổi trưa còn chưa ăn gì, ngươi cũng là đói bụng đi! Không bằng, đến đây cùng nếm thử tay nghề của lão Vương.

- Không, không cần!

https://thuviensach.vn

Viên Mậu Lâm áp chế buồn nôn, liên tục khoát tay từ chối nói:

- Ta vẫn chưa đói, không muốn ăn. Tiểu đại nhân ngươi dùng từ từ, ta có chút không thoải mái, phải về phòng trước.

Nói xong, cũng không đợi Tiểu Túc lên tiếng, liền dùng cả tay chân bò đi ra ngoài.

Vừa về tới trong phòng, nhịn không được lại ói lần nữa.

Này ói mửa, chính là hai ngày trôi qua.

Trong hai ngày này, trên thuyền thay đổi thức ăn thanh đạm lúc trước, thành mỗi ngày đều là thịt ba chỉ kho tàu, dưa chua hầm huyết thủy, còn có canh bạch ngọc não.

Các tên binh lính của Kiêu kỵ binh đều ăn miệng chảy đầy mỡ, hết sức hài lòng.

Chỉ đáng thương cho Viên Mậu Lâm tận mắt nhìn thấy Tiểu Túc trong gian phòng kia, ăn mấy loại thức ăn này.

Hắn căn bản cũng không nhìn đến, chỉ luôn mồm nói là đã ăn rồi.

Mà lúc này, hắn đã đói đến choáng váng đầu óc, toàn thân vô lực rồi.

Tiểu Túc giống như có thù oán với hắn, hắn đã trở thành bộ dạng như thế này, mà vẫn không chịu buông tha cho hắn, còn tự mình phân phó lão Vương xuống bếp, làm ba loại đồ ăn này.

Còn để cho tên " Ngốc căn" đưa đồ ăn đến cho hắn, còn hầu hạ hắn ăn cơm.

Hắn đã ở trên thuyền gần một tháng rồi, cũng không phải kẻ điếc mù lòa, sao lại không biết, cái tên "Ngốc căn" này trong doanh trại của Kiêu kỵ

https://thuviensach.vn

binh, chẳng những là thuộc hạ trung thành của Tiếu Túc, càng nổi tiếng là tên đoạn tụ chi tích.(Yul: cái này nhiều bạn biết rồi.yul k giải thích sâu.tóm lại là đam mỹ)

Tiếu Túc rõ ràng không tin hắn sẽ giữ kín chuyện hắn (TT)ra tay giết chết thuộc hạ, nên muốn đem hắn hành hạ đến chết đây này!

Quả nhiên, " Ngốc căn" thấy hắn từ chối liền giả bộ như không thấy, một bên ôn nhu khuyên giải hắn, một bên lại thô lỗ áp chế hắn trên giường, cạy miệng của hắn, đem đỏ tươi huyết thủy, hoặc trắng nõn bạch ngọc não, nhét hết vào trong miệng hắn, cũng mặc kệ hắn có kịp nuốt hay không.

- Khụ khụ...

Tất nhiên, đây là lần đầu "Ngốc căn" hầu hạ người khác ăn cơm, thức ăn nước canh làm Viên Mậu Lâm sặc đến ho khan, trong miệng đồ ăn, phun tung toé lên thân hắn (NC).

"Ngốc căn" thấy thế, cúi đầu xuống nhìn y phục của mình bị phun cặn thức ăn, lúc nãy còn đang là bộ dạng nhu tình dịu dàng liền lập tức biến mất, mặt mũi không vui nói:

- Lão Vương nói, nguyên liệu các món ăn này, là hai ngày trước đô thống đại nhân tự mình lấy được, chỉ cấp cho một mình ngươi ăn, ngươi sao có thể chà đạp tâm huyết của đại nhân như vậy?

Viên Mậu Lâm nghe vậy, đang ho khan liền lập tức cứng đờ im lặng.

Hai ngày trước, đô thống đại nhân tự tay lấy được?

Máu tươi lênh láng trong phòng, cốt nhục mơ hồ, tứ chi đứt đoạn, đầu óc...

https://thuviensach.vn

Một màn cảnh tượng không ngừng hiện lên trong đầu Viên Mậu Lâm, giây lát, hắn đột nhiên che ngực, dùng hết khí lực toàn thân muốn đứng lên, lại chỉ nâng lên được cái cổ, không thể không há miệng ra.

"Phốc" một tiếng, phun ra một búng máu tươi, bắn tung toé lên khắp y phục của "Ngốc căn".

Sau đó, đầu nặng nề rơi xuống trên gối, gian nan há mồm, đớp từng ngụm từng ngụm không khí. (Yul:...)

Nhưng mà, bên trong gian phòng giống như có người đem toàn bộ không khí rút đi, hắn đã dùng hết sức lực, cũng không thể hút được chút không khí nào.

Cả người đều nghẹn, trong cổ họng phát ra âm thành"Ùng ục ục", hai tay dùng sức túm chặt góc chăn, giống như muốn bắt cái gì đó, nhưng không có kết quả.

Một lúc sau, khuôn mặt hắn đang tái nhợt, liền dần dần hiện lên một mảnh đỏ ửng, mí mắt nặng nề nhịn không được chậm rãi nhắm lại, đầu nghiêng một bên, hôn mê bất tỉnh.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 34

Viên Mậu Lâm ngất xỉu thành cái dạng này, Tiếu Túc cũng đã sớm dự liệu chuyện như vậy sẽ xảy ra, chắp tay sau lưng, dẫn theo đại phu trên thuyền chậm rãi tiêu sái tiến vào, ra hiệu cho hắn chẩn bệnh.

Người có biệt danh "Ngốc căn" là Sa Cấn vừa thấy Tiếu Túc tiến vào, thần sắc trên mặt liền nghiêm túc, đứng lên một mực cung kính, gật gật đầu, liền lui ra đứng sau lưng Tiếu Túc, đem vị trí hắn vừa đứng bên giường, nhường cho đại phu.

Đại phu là ông lão cỡ sáu mươi tuổi, chòm râu dài thật dài, nếukhông chú ý hắn cố toát ra vẻ thản nhiên che dấu tinh quang sắc lạnh trong ánh mắt, nhìn hắn thật đúng là bộ dáng hiền lành.

Hắn một tay vuốt chòm râu, một tay đặt lênmạch của Viên Mậu Lâm, lông mày dần dần nhíu lại, thật lâu sau đó, mới có chút kinh ngạc nhìn Tiếu Túc, nói:

- Hôm qua lúc bắt mạch,hắn bất quá là tức giận quá nhiều, trong lòng lại tích tụ, nhưng thật ra cũng không có trở ngại gì. Nhưng lúc này lại là hỏa khí công tâm, còn ói ra máu, sẽ tổn hại đến thân thể, chỉ sợ là tuổi thọ sẽ không lâu.

Tiếu Túc gật gật đầu, lạnh nhạt nói:

- Kê cho hắn một đơndược điều dưỡng.

https://thuviensach.vn

Nói xong cũng không lộ ra thần sắc gì khác lạ, liền xoay người rời khỏi, Sa Cấn liền đi sau lưng, trong mắt tràn đầy sùng bái kính phục.

- Lão đại, biết rõ người ta thích là ai, lại còn muốn ta ở trước mặt hắn lộ ra bộ dáng thèm nhỏ dãi, có phải lão đại đã sớm biết làm như vậy sẽ đem hắn tức giận đến hộc máu?

Nói xong lời này, thấy Sa Cấn có vẻ vẫn nhìn không ra vấn đề, trong ánh mắt lại lộ ra vài phần nịn nọt khôn khéo.

Đôi mắt của Tiếu Túc hơi nheo lại, khóe môi khẽ mỉm cười, khó có lúc kiên nhẫn mà giải thích nói:

- Trọng điểm không phải là biểu hiện của ngươi, mà là lúc ngươi cưỡng ép hắn nuốt vài miếng thức ăn.

- Gì chứ? Không lẽ hắn thực sự nghĩ chúng ta sẽ đem thịt người óc nhầy nhụa này nọ nấu cho hắn ăn?

Sa Cấn liền chấn kinh, cảm xúc đột nhiên thay đổi trầm xuống, trong giọng nói còn chứa ý tứ không thể tin nói:

- Ngày ấy Bạch đại nhân lên tiếng nhắc nhở, ta còn mắng hắn, không nghĩ tới hắn thật sự dự liệu như thần (suy đoán đúng như thần tiên), lão Lai quả nhiên đã sớm phản bội lão đại mà đầu phục người khác, lại định hạ độc vào trong nước, muốn mọi người cùng chết.

- Ta cũng không nghĩ tới!

Tiếu Túc tâm tình cũng không được tốt. Lai Húc Tiến là thuộc hạ của hắn, tiếng tăm lừng lẫy, là một trong tám đại giáo úy.

Còn nhớ rõ một năm trước, hắn (TT) cáo biệt sư phó hết lòng dạy võ công cho mình, đơn độc đi đầu quân.

https://thuviensach.vn

Bắt đầu từ một binh lính nho nhỏ, từng bước đi lên dựa vào chiến công, đi lên được vị trí thống soái.

Những lúc đó, hắn đều đã trải qua trăm ngàn gian khổ, mỗi một lần giành công trạng, đều là lấy mệnh mà đổi.

Thuộc hạ kia của hắn cũng là một trong tám đại giáo úy, năm đó cùng hắn đi biên thành Man Di chinh chiến, là huynh đệ vào sinh ra tử.

Lai Húc Tiến đã từng đỡ một nhát đao cho hắn, còn hắn (TT) cũng đã từng, từ trong đống người chết, đem hắn (LHT) cõng ra ngoài, cướp mạng hắn từ trong cửa môn quan mà kéo trở về.

Hắn đã từng nghĩ, dù tất cả người trong thiên hạ này đều phản bội hắn, thì tám người này, nhất là Lai Húc Tiến đã được hắn tự tay cứu trở về, vĩnh viễn cũng không phản bội hắn.

Vậy mà, Bạch Triệt lại nói cho hắn biết:

- Thuộc hạ của ngươi, là một người họ Lai hoặc là họ Lại sẽ phản bội, ngấm ngầm mưu hại ngươi.

Lúc nhận được tin này, hắn phản ứng đầu tiên chính là không tin.

Trong đám thuộc hạ của hắn, chỉ có mình Lai Húc Tiến là phù hợp với tin tức mà Bạch Triệt đã nói, người này lại là người mà hắn tín nhiệm nhất, nể trọng nhất.

Hắn luôn tin tưởng hắn (LHT) đối với hắn (TT) là trung thành, thậm chí so với hắn (LHT), tánh mạng của mình còn quan trọng hơn.

Nhưng Bạch Triệt trước giờ làm gì hay nói gì đều rất cẩn thận, cũng không phải hắn nói tên lại không trúng người, cho nên đối với lời nói của

https://thuviensach.vn

hắn, vẫn duy trì thái độ bảo thủ, nhưng trong lòng vẫn tồn tại hai phần phòng bị.

Đến cùng, cũng nhờ hai phần phòng bị này, mà cứu mạng hắn, cứu cả một thuyền đầy người tâm phúc của hắn.

Thuộc hạ mà hắn tính nhiệm nhất, rốt cuộc vẫn phản bội hắn.

Nếu mưu kế của hắn thành công, nước ngọt lưu trữ trên thuyền thật sự bị hạ độc, thì tất cả những người trên thuyền này, chỉ sợ không một ai, có thể may mắn sống sót.

Ngay cả tâm tính đã rất kiên định, lúc tận mắt nhìn thấy hắn đem độc dược đổ vào chum nước, Tiếu Túc cũng giống những người khác tức đến đỏ cả mắt.

Cho nên, hắn mới dùng phương pháp giết người tàn nhẫn nhất, tự tay giải quyết hắn.

Lúc trước, hắn (TT) đã từng rất nhiều lần cứu mạng của hắn, hôm nay, hắn tự mình thu hồi lại.

Nhưng mà trong lòng cũng có chút khổ sở. Vừa vặn lúc này, Viên Mậu Lâm tự mình tìm đến.

Bởi vì liên quan đến Bạch Thanh, tuy hắn đã nói sẽ không để cho Viên Mậu Lâm trôi qua những ngày tốt lành, nhưng cũng biết phân biệt nặng nhẹ, cũng không định làm gì hắn trước khi kế hoạch thành công.

Nào ngờ hắn lại không biết tốt xấu, thường ngày còn tùy ý sai khiến binh lính của Kiêu kỵ binh, khiến bọn họ trở thành người hầu hạ thì cũng thôi.

https://thuviensach.vn

Nhưng hắn lại nghe được một chút động tĩnh, còn lộ ra bộ dáng "Ta bắt được nhược điểm của ngươi, không muốn ta nói chuyện này ra ngoài,mau chạy nhanh đến lấy lòng ta."

Vẻ mặt mang ý tứ như vậy, còn vội vàng xông vào, sao hắn có thể bỏ qua mà không giáo huấn hắn đây?

Nhìn này, bất quá mới nói hai ba câu, hơn nữa còn dùng người lộ ra một ít ám hiệu, cũng không cần hắn tự mình ra tay, liền dễ dàng, hành hạ tra tấn hắn thành cái dạng này.

Chỉ là nhìn hắn có bộ dạng hấp hối, giống như lập tức tắt thở, trong lòng Tiếu Túc liền cảm thấy, đối thủ này thật sự quá yếu, hắn không khỏi xấu hổ vì lúc trước mình còn hừng hực bốc lên ý chí chiến đấu, hắn thật là ngại a!

Sa Cấn lại không biết trong lòng hắn đang suy nghĩ cái gì, thấy tâm tình của hắn so với hai ngày trước rõ ràng là tốt rất nhiều, liền mở miệng thay tên phản bội, biện giải:

- Có lẽ, lão Lai có nổi khổ tâm?

Mặc dù kết cục đã định, ngay cả hắn cũng không nguyện ý tin tưởng, hắn luôn luôn phấn đấu để trở thành chân chính "Quân thần" giống như lão Lai, lại rất sùng bái lão, thế nhưng hắn lại làm ra chuyện phản bội chủ tử.

- Thử hỏi những năm gần đây, ta đối đãi với các ngươi có nửa phần không tốt sao?

Tiếu Túc cười khổ nói:

- Nếu đổi lại là ngươi, dù thật sự có cái gì khổ tâm khó nói, sao không cầu xin ta giúp đở, mà trực tiếp ra tay làm ra chuyện này?

https://thuviensach.vn

Hắn tự hỏi từ trước đến nay, hắn luôn xem bọn thuộc hạ đồng sinh cộng tử trở thành thân huynh đệ, vì bọn họ, mà hắn mưu tính lo lắng cho tương lai của bọn họ.

Thậm chí hắn còn mở miệng cầu xin người mà từ trước đến nay hắn không muốn quá thân cận hoàng đế thúc thúc, cầu xin cho bọn họ ân điểm cùng ban thưởng, chỉ vì muốn bọn họ cùng chính thân nhân của mình trôi qua những ngày tốt hơn.

Hắn chưa bao giờ hy vọng xa vời sẽ được hồi báo, nhưng cũng không thể nhận sự phản bội.

Sa Cấn nói không ra lời, hắn vốn là một tên tục tằng thô tục, tuy rằng không phải dạng người ngu ngốc, nhưng thật sự là người trung trực.

Hắn biết rõ, đổi lại là hắn, dù có mất đi tất cả, hắn cũng sẽ không phản bội chủ tử. Đồng dạng giống mình đều là thuộc hạ vào sinh ra tử, Lai Húc Tiến lại làm ra loại chuyện này, hắn cũng khó mà tiếp nhận.

- Bất quá, chuyện này nhất định phải điều tra rõ ràng, đến tột cùng là vì cái gì, làm cho hắn ngay cả tình cảm huynh đệ vài năm cũng đều vứt bỏ. Lão Sa, chuyện này, liền giao cho ngươi!

Không biết rõ ràng nguyên nhân phản bội, trong lòng hắn, chỉ sợ vĩnh viễn cũng không an ổn.

- Lão đại ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cho ngươi câu trả lời thỏa đáng.

Sa Cấn thân thể thẳng tắp, giọng nói khí phách đưa ra lời hứa hẹn. Nói xong, liền xoay người rời đi, tìm cách điều tra.

Kiêu kỵ binh vừa là hộ vệ kinh thành vừa trông coi đủ loại quan chức, đương nhiên bọn họ có đường dây riêng, đối với Tiếu Túc, chuyện này chỉ là việc nhỏ, căn bản chỉ cần mấy ngày sẽ tra ra manh mối.

https://thuviensach.vn

Nhưng người đảm nhiệm chuyện này là Sa Cấn đã sử dụng hết những biện pháp, mười ngày trôi qua, ngay cả thuyền của Kiêu kỵ binh cũng sắp cập bến tàu huyện Nam Tầm, cũng vẫn như cũ không có tra ra một chút manh mối.

Coi như ngày đó là bọn hắn hoa mắt bắt sai người, căn bản người hạ độc không phải là Lai Húc Tiến.

Cảm giác có chuyện che dấu khác thường, Tiếu Túc rốt cuộc thận trọng, tự mình tiếp nhận chuyện này.

Hắn rất muốn nhìn xem, rốt cuộc là ai, ẩn núp sâu như vậy, ngay cả người tâm phúc bên cạnh hắn cũng có thể thu mua, thủ đoạn còn gọn gàng sạch sẽ lưu loát, không hề lưu lại dấu vết gì.

Đương nhiên, việc này cần phải bàn bạc kỹ càng hơn, không thể sốt ruột. Chuyện quan trọng bây giờ, là chuyện của Viên Mậu Lâm.

Đại phu theo thuyền đi đến đây y thuật rất cao minh, kê đơn thuốc thật tốt, điều dưỡng thân mình mười ngày, thân thể Viên Mậu Lâm cũng đã khá hơn, chính là suy nhược cơ thể, lại kinh hãi đến ngất đi, cuối cùng vẫn bị tổn hại thân thể, hắn so với trước kia, càng thêm suy nhược yếu ớt.

Khi thuyền đến Nam Tầm, trong lòng hắn liền đề cao cảnh giác, suy nghĩ lung tung,khiến cho cả người gầy đi trông thấy, cả người yếu đuối giống như chỉ cần một trận gió đều có thể thổi bay hắn.

Khâm sai đại nhân giá lâm, kim khoa Trạng Nguyên kiêm khâm sai phó sứ còn muốn hồi hương thăm viếng, Huyện Lệnh ở Nam Tầm nhận được tin tức, sao dám không đi đón?

Nhưng mà, lúc nhìn thấy Trạng Nguyên lang Viên Mậu Lâm gầy như que củi còn yếu ớt bệnh tật, hắn liếc mắt một cái, cũng không có nhận ra, đợi sau khi quan binh nhắc nhở, vẻ mặt liền kinh ngạc không thôi.

https://thuviensach.vn

Bất quá chỉ trong nháy mắt, hắn liền thay đổi vẻ mặt, cung kính hành lễ tiếp hai vị khâm sai, sau đó mới nhìn Viên Mậu Lâm hàn huyên nói:

- Mậu Lâm, ngươi còn không biết Tô thị đã sinh nhi tử đi! Vừa đậu Trạng Nguyên, vừa vui quý tử, nay còn được phong làm khâm sai phó sứ, đúng là tam hỉ lâm môn, ngươi thực sự là gặp vận may quá lớn!

Những câu hắn nói, đều có ẩn ý lấy lòng cùng nịnh bợ.

Hai nhà kết thù, hắn cũng không có để tâm, nào nghĩ đến, tên tú tài nghèo hèn không có chút thanh danh, lại có một ngày có thể đậu Trạng Nguyên!

Đại trượng phu co được dãn được, nay đối phương đắc thế, hắn đương nhiên phải hạ mình nối quan hệ.

Nhưng hắn lại không ngờ đến, những lời hắn nói, làm cho Viên Mậu Lâm, kinh hồn táng đảm(hoảng sợ tột độ), thiếu chút nữa ngã quỵ xuống.

Vội vàng hoảng sợ quay đầu nhìn Tiếu Túc, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùngcầu xin.

Xong rồi, xong rồi!

Hắn ngàn tính vạn tính, nhưng lại tính sai.

Huyện lệnh Mai Chi Duyên là thúc thúc của vị kế mẫu độc ác mà Tô Mai căm hận.

Mà Tô Mai cũng hận vị Huyện lệnh này, đã bao che cho kế mẫu Mai thị người hại chết ca ca nàng, nên hai nhà cũng không có lui tới.

Nhưng rốt cuộc vẫn là thân thích, Mai Huyện lệnh đối với bọn họ tuy nói không hiểu rõ như lòng bàn tay, nhưng tuyệt đối sẽ không xa lạ.

https://thuviensach.vn

Hắn cũng quá sai lầm rồi, Tô Mai có thể ngăn chặn miệng của người bên ngoài, tuyệt đối chặn không được miệng của Mai Huyện lệnh.

Không nói đến chuyện có thâm cừu đại hận, Tô Mai tuyệt đối cũng sẽ không đến cửa Mai gia.

Cho dù Tô Mai nghe lời hắn khuyên bảo, che lại miệng tất cả những người biết chuyện, còn nén giận tìm tới cửa Mai gia, nếu để Mai gia biết được hắn phạm tội khi quân mà liên luỵ đến cửu tộc, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ không sợ hãi.

Bởi vì Mai thị ở Tô phủ mặc dù được gọi là phu nhân, nhưng không được dòng họ Mai thị tán thành, nên không được vào gia phả.

Ngay cả nàng sinh tiểu nhi tử, cũng là ghi tạc dưới danh nghĩa của mẫu thân Tô Mai. Vì vậy, Mai gia không phải là trong cửu tộc của Viên Mậu Lâm.

Cho nên, đối phương tuyệt đối sẽ không cố kỵ, ngược lại còn có khả năng lấy cơ hội này mà loại bỏ cừu hận, sợ bọn hắn được thế, sau này sẽ triển khai kế hoạch trả thù, thừa dịp có cơ hội tốt như thế này, bẩm báo hắn phạm tội khi quân, đưa hắn vào con đường chết.

Có như vậy, mới hoàn toàn đemtất cả uy hiếp loại trừ.

Lúc này vừa thấy mặt, hắn mở miệng liền đề cập đến nhi tử,đến Tô thị, rõ ràng là cố ý gây rối a!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Thật ra Viên Mậu Lâm hiểu lầm Mai Chi Duyên rồi, hắn hơn ba mươi tuổi mới đỗ tiến sĩ, mười mấy năm qua, vẫn trên con đường làm quan không ngừng cố gắng tìm kiếm các biện pháp để thăng tiến.

Nếu hắn có cơ hội thăng quan tiến chức, sẽ tìm mọi cách để tranh thủ cho bản thân.

Trong mắt hắn, Viên Mậu Lâm sau khi đổ trạng nguyên có mấy tháng, liền được hoàng thượng phong làm khâm sai phó sứ, cùng hộ tống Kiêu kỵ binh đô chỉ huy sứ Tiếu đại nhân tiếng tăm lừng lẫy đến Giang Nam tuần tra.

Viên Mậu Lâm rõ ràng là một cây đại thụ mà hắn có thể dựa vào, cần gì phải phá hư danh dự làm lộ chuyện của hắn đâu?

Đáng tiếc, trước đó Tiếu Túc đã cho người truyền tin đến Nam Tầm, còn gióng trống khua chiêng tuyên dương là hoàng thượng cho hắn hồi hương tế tổ.

Điều này làm cho mọi người đều nghĩ Viên Mậu Lâm rất được hoàng thượng coi trọng.

Trong lòng Mai Chi Duyên liền nghĩ, hắn làm việc không kiêng kỵ như thế, rõ ràng chính là bộ dạng áo gấm về làng, là muốn cho thê tử của hắn Tô thị có chỗ dựa.

https://thuviensach.vn

Bởi vì Viên Mậu Lâm vào kinh dự thi, Tô thị không chỉ một lần nói năng bừa bãi, nàng nói nếu có một ngày nàng được thế, sẽ khiến cho Mai gia trả nợ bằng máu.

Lúc này, bọn họ là đến đòi nợ đây.

Một bên là Trạng Nguyên lang tiền đồ vô hạn, một bên là chất nữ (Yul: cháu gái) làm chuyện mất mặt xấu hổ, không cần nghĩ, Mai Chi Duyên biết mình nên đứng về bên nào.

Khi vừa nhận được tin tức kia, hắn liền quyết định vứt bỏ chất nữ Mai thị, đi lấy lòng phu thê Viên Mậu Lâm.

Vì vậy, vừa thấy Viên Mậu Lâm, hắn liền mở miệng biểu lộ tâm ý của mình là đứng về phía bọn họ.

Lại không ngờ tới, hắn lấy lòng cùng thỏa hiệp, đúng là vô tình, lại đâm phá bí mật mà hắn (VML) đang cố gắng che dấu, ngược lại còn giúp Tiếu Túc một cái đại ân.

Tiếu Túc nghe được lời hắn nói, trong lòng tức giận vô cùng.

Hắn đúng là lừa gạt nàng, đã sớm có thê thất, ngay cả hài tử cũng đã sinh ra. Người này vì quyền thế cùng địa vị, cũng to gan lớn mật, dám nói dối trước mặt hoàng thượng, ngay cả mắt cũng không chớp một cái, giống như đang nói sự thật.

Luật pháp của khoa khảo Trạng Nguyên, chẳng lẽ hắn lại không biết ở trước mặt hoàng thượng, mà dám nói dối chính là phạm tội khi quân sao?

Đúng như lời sư huynh đã nói, hắn nghĩ chỉ cần nắm chặt nàng trong tay, liền nắm trong tay Bạch gia, nắm trong tay ý tưởng của hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Lại không biết, mặc dù hoàng thượng có yêu thương nàng rất nhiều đi nữa, thì tuyệt đối không đem tôn nghiêm của bậc đế vương ra mà vui đùa.

Nếu mà, chuyện này bại lộ ra ngoài, không chừng ngay cả nàng cũng bị liên luỵ.

Nghĩ đến đây, trong mắt hắn tràn đầy lo lắng, khí thế nhất thời biến đổi.

Tất cả binh sĩ của Kiêu kỵ binh không hẹn mà cùng lui về sau hai bước, bọn họ đều biết rõ, giờ khắc này, hắn đang động sát khí.

Chỉ là không biết được, người chọc cho hắn tức giận, lại là người có mắt không tròng. Vị Mai huyện lệnh kia, chỉ biết lấy lòng Trạng Nguyên lang, chứ không biết cung kính Đô Thống đại nhân.

Là người lúc ở trên thuyền đã tra tấn vị trạng nguyên lang muốn chết đi sống lại Tiếu Túc.

#####

- A~~~

Hắn trầm thấp thanh âm có chút kéo dài, đôi mắt dài hẹp hơi nheo lại, ánh mắt hàm chứa ý cười. Nhưng trên mặt lại mang theo ý tứ không hiểu rõ, giọng nói mang theo hồ nghi hỏi:

- Viên đại nhân không phải là chưa thành thân sao? Sao bây giờ lại mừng có quý tử rồi? Mai Huyện lệnh, không biết vị Tô thị này, là người ra sao?

Hắn làm bộ dạng hết sức tò mò. Giống như là nghe được chuyện gì rất kỳ lạ.

Mai Chi Duyên đang muốn lấy lòng Viên Mậu Lâm, đương nhiên muốn trước mặt đồng liêu của hắn, ca ngợi hắn thật tốt mỹ danh.

https://thuviensach.vn

Lúc này, sẽ mở miệng nói rõ về chuyện Viên Mậu Lâm cùng Tô Mai lúc đó gian khổ phấn đấu như thế nào, đồng tâm đồng lòng thật là chuyện xưa tốt đẹp.

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp mở miệng, Viên Mậu Lâm đột nhiên tiến lên một bước, chắn ngang hai người, ánh mắt nhìn về phía Mai Chi Duyên, hàm ý cảnh cáo.

- Mai Huyện lệnh nói đùa!

Trên mặt hắn khẽ nở nụ cười, nhìn hết sức bình thản hợp lòng người, giọng nói lại có chút nghiến răng nghiến lợi, nói chuyện ám chỉ:

- Ta đến nay vẫn chưa thành thân, làm sao mà có nhi tử. Nhưng mà, ngươi cũng không có nói sai,có được nghĩa tử (Yul: con nuôi), cũng coi như là mừng có quý tử rồi.

Sau đó, hắn lại quay đầu, nhìn Tiếu Túc giải thích nói:

- Tiếu đại nhân đừng hiểu lầm, Tô thị trong lời của Mai đại nhân, chính là biểu muội của ta, nàng cả đời vận mệnh đau khổ, tuổi còn trẻ liền tang phu. Lúc ta tiếp nhận nàng trở về, nàng đã là người mang thai sáu tháng, lại thương tâm vì mất trượng phu, lo cho tương lai không có người để dựa vào. Ta sợ nàng chống đỡ không nổi, liền hứa với nàng, mặc kệ nàng sinh nhi tử hay sinh nhi nữ, ta đều nhận làm nghĩa tử nghĩa nữ, coi như là hài tử của chính mình mà nuôi nấng. Cho nên, Mai đại nhân nói ta mừng có quý tử, cũng coi là đúng như vậy.

Nói đến hai chữ 'nhi tử ', ánh mắt hắn có chút thẫn thờ cùng mờ mịt cảm xúc thay đổi phức tạp.

Thành thân đã ba năm, hắn vẫn luôntâm tâm niệm niệm, có thể có một nhi tử, kế thừa hương khói, Viên gia nhất mạch ba đời đều là đơn truyền.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tô Mai vào cửa đã ba năm, bụng lại không có nửa phần động tĩnh, đây cũng là nguyên nhân lúc trước hắn chọn Bạch Thanh, mà hưu Tô Mai. Trong bức hưu thư, hắn dùng lý do, là Tô Mai vô tử.

Nhưng mà hắn không có nghĩ đến, vào kinh hơn nửa năm rồi trở về, Tô Mai lại cho hắn một cái 'Kinh hỉ' lớn như vậy, nàng giấu diếm hắn, sinh ra nhi tử.

Có trời mới biết đứa nhỏ kia, có phải là huyết thống của Viên gia không!

(Yul: ơ cái thằng.... đốn mạt)

Quả nhiên, hắn hưu nàng, là làm đúng rồi.

Nhưng mà, dù phẫn nộ rất nhiều, trong lòng hắn vẫn bất an vô cùng. Bởi vì Tô Mai giấu diếm, hắn không hề dự liệu được chuyện đứa nhỏ tồn tại.

Chỉ lừa gạt Tô Mai, nói sau khi mình đỗ Trạng Nguyên, bị một nữ nhân là nhi nữ của một quan đại thần coi trọng. Hoàng thượng rất sủng ái vị tiểu thư kia, nên đã hạ thánh chỉ tứ hôn, hắn là bất đắc dĩ, mới có thể hưu thê tái thú.

Cũng khuyên giải nàng vì bảo trụ tính mạng của cửu tộc, tạm thời nhẫn nại, tìm cách che miệng những người biết chuyện.

Chỉ cần hắn bình an vô sự, nhất định sau này sẽ thay nàng báo thâm thù huyết hận, hơn nữa còn đón nàng vào kinh hưởng phúc.

Nếu là tình cảnh trước kia, Tô Mai vì báo thù, tuyệt đối sẽ nghe lời hắn mà làm việc.

Nhưng hôm nay tình cảnh đã khác, hắn cảm thấy Tô Mai so với trước kia, không dễ dàng để hắn uy hiếp cùng nắm trong tay.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, chuyện này ngoài tầm tay của hắn, mà bên cạnh hắn lúc này lại đầy người Kiêu kỵ binh, dù hắn có muốn làm một chút chuyện gì để thay đổi tình thế, cũng là vô dụng.

Trong kinh quan hệ phức tạp, phụ tử Bạch gia không phải là người đơn giản cũng không phải là ngu ngốc, nếu bọn họ đã có hoài nghi, thì trong đám người này, khẳng định sẽ có tai mắt của Bạch gia.

Nếu để bọn họ xác nhận chuyện này là sự thật, hắn nhất định sẽ không có con đường sống.

Mưu tính từ trước đến giờ, đã thấy thành công thắng lợi ngay trước mắt, không biết làm sai cái gì, mà để thất bại trong gang tấc, trong lòng hắn thấy uất nghẹn không thôi.

Hắn lại không biết, nghe hắn nói mấy câu đó, Mai Chi Duyên mới là người thấy nghẹn khuất.

Từ sau hai năm hắn đỗ tiến sĩ, trằn trọc khổ sở leo lên, mặc dù đảm nhiệm Huyện thừa (Yul:chức quan chánh thất phẩm), nhưng vẫn là chức quan thấp, lại là lần đầu tiên đối với tiểu bối chưa dứt sữa cúi đầu khom lưng, trong lòng vốn là rất khó chịu.

Nhưng đối phương chẳng những không hài lòng, nghe hắn nói, lại nhìn bộ dạng của hắn như vậy, ngược lại còn muốn hắn giúp hắn (VML) nói dối, giấu diếm chuyện hắn sớm có thê thất.

Quả thực hoang đường hết sức.

Người xưa nói: Tào khang chi thê bất hạ đường.

[Yul: cho ta nói dài dòng một chút về câu này. Tào khang chi thê bất hạ đường ý nói người đàn ông sau khi giàu sang không thể tuỳ ý ruồng bỏ người vợ từng cùng với mình chịu gian khổ trước đó.

https://thuviensach.vn

"Tào khang chi thê bất hạ đường" là một nội dung trong "tam bất khứ" còn được gọi là "tam bất xuất" nói trong 3 tình huống:

1- Trước khi kết hôn, người chồng từng dựa vào sự chu cấp nuôi dưỡng của người vợ, hoặc là khi kết hôn người vợ đem tài sản đưa cho người chồng, người vợ bị bỏ không có nhà để về, tình huống này có thể "bất khứ".

2- Người vợ và người chồng cùng chịu tang cha mẹ 3 năm, có hành vi hiếu thuận với cha mẹ, tình huống này cũng có thể "bất khứ".

3- Cưới vợ lúc nghèo hèn, sau đó trở nên giàu sang, người vợ cũng có thể "bất khứ".

Tam bất khứ còn được gọi là "bất vong ân","bất bội đức", "bất khí cùng". Người vợ có được 1 trong 3 điều này, cho dù có phạm phải điều luật "thất xuất", người chồng cũng không thể cưỡng chế ly hôn. Trừ tội thông dâm trong "thất xuất".]

Huống chi, Tô Mai còn là tuổi trẻ mỹ mạo, lại là khuê nữ của địa chủ Tô gia, lúc trước gả cho hắn là một cái tú tài nghèo. Vốn là gả đi, lại còn phải dùng đồ cưới cung cấp nuôi dưỡng hắn, hôm nay một khi đã đắc thế, đúng là muốn hưu thê bỏ tử.

Trạng Nguyên lang, bất quá cũng chỉ như thế!

Hắn đã từng trợ giúp người khác ra tay hại Tô Mai, lúc này Mai Chi Duyên đối với Tô Mai lại có chút đồng tình.

- Ta nói đùa?

Hắn xấu hổ đỏ mặt hỏi lại, rất muốn mở miệng vạch trần hắn. Nhưng mà, đối phương còn trẻ tuổi như vậy mà đã có tiền đồ như thế, còn rất được coi trọng.

https://thuviensach.vn

Còn hắn chỉ là một tiểu Huyện lệnh nho nhỏ, nào dám cùng hắn đối nghịch. Chỉ đành nghe lờihắn, cười gượng nói:

- Dạ dạ dạ, là hạ quan nói đùa. Viên đại nhân mặc áo gấm về nhà, hạ quan đã sớm chuẩn bị yến tiệc vì ngài tẩy trần, Tiếu đại nhân, Viên đại nhân cùng các vị quân gia, bên này, mời.

- Thứ lỗi!

Tiếu Túc không muốn cùng những người này dây dưa quá nhiều, làm chậm trễ thời gian, liền nói lời cự tuyệt:

- Hoàng thượng cho phép Viên đại nhân hồi hương tế tổ, đã là phá lệ ân sủng. Ta còn có công vụ trong người, không thể chậm trễ. Viên đại nhân, mau đi rồi trở về. Lão Sa, ngươi mang theo vài người, hộ tống Viên đại nhân.

- Tuân mệnh!

Sa Cấn gật đầu lĩnh mệnh, mang theo kỵ binh dưới trướng của mình, nửa kéo nửa đẩy ép buộc Viên Mậu Lâm, đi theo hướng trăm thôn nhỏ.

Bởi vì hoàng thượng cho phép thuận đường màtế tổ, còn có người truyền tin tức từ trước, gia tộc Viên thị sớm chuẩn bị tốt, chỉ còn chờ nhân vật chính là Viên Mậu Lâm trở về.

Gia tộc Viên thị là ở trăm thôn nhỏ cùng phụ cận vài cái đại thôn kéo dài mấy trăm năm, cành lá xum xuê, người trong tộc càng ngày càng nhiều.

Mặc dù gia tộc Viên thị giàu có chiếm cứ nhiều đất ở Giang Nam, trong tộc con cháu lại không quá quan tâm hay thích đọc sách. Toàn bộ gia tộc Viên thị từ lúc thành lập, cho đến khi ghi tên vào gia phả cho đến tận bây giờ, cũng chỉ có mười tám vị tú tài, bảy vị cử nhân cùng năm vị tiến sĩ mà

https://thuviensach.vn

thôi, Viên Mậu Lâm, vị tiến sĩ thứ sáu, cũng là người duy nhất đậu Trạng Nguyên lang.

[Yul: thi Hương có 4 kỳ (xưa gọi là 4 trường thi) kéo dài khoảng 1 tháng, nội dung thi cơ bản như sau (mỗi kỳ thi một môn):

Kỳ I: Kinh nghĩa, thư nghĩa.

Kỳ II: Chiếu, chế, biểu.

Kỳ III: Thơ phú.

Kỳ IV: Văn sách.

Ai thi đổ ba kỳ gọi là tú tài, 4 kỳ gọi là cử nhân.

Thi Đình là khoa thi do triều đình chỉ đạo, trực tiếp là vua, có một số đại thần giúp việc đứng ra tổ chức. Ai đậu thi đình được xếp hạng sẽ là tiến sĩ]

Viên thị cũng có được chút vinh quang, thấy hắn trở về đương nhiên trong lòng sẽ vui sướng.

Nhưng mà, Tô Mai lại đột nhiên xuất hiện, nàng nói ra những lời, lại khiến cho đám lão tộc như bị sét đánh.

Đường đường là Trạng Nguyên lang, nhưng lại không có một chút khí khái, rõ ràng đã sớm có thê thất, đối mặt với nữ nhi của quan lớncó ý muốn bức hôn, cũng không dám thẳng thắn nói lời cự tuyệt, thật sự..... Quá mức yếu đuối.

Điều thứ nhất trong gia quy của Gia tộc Viên thị, là muốn hậu bối thú thê hiền, còn cái nữ tử bắt buộc người khác hưu thê thú nàng, sao có thể vào gia phả của gia tộc Viên thị?

https://thuviensach.vn

Quả nhiên là bàng chi xuất thân(dòng thứ xuất, hoặc là xuất thân từ chi phụ, không phải chi chính), mặc dù có vài phần phong thái,cũng đánh mất khí khái hòa nhã của gia tộc Viên thị.

Đáng tiếc thánh chỉ đã hạ, nếu Viên Mậu Lâm bị phát hiện là phạm tội khi quân, gia tộc Viên thị của bọn họ từ trên xuống dưới ngàn nhân khẩu, cũng phải chôn cùng hắn.

Lời nói dối này, bọn họ cho dù không muốn giúp đỡ che dấu, cũng không thể không giúp.

Trong khoảng thời gian ngắn, rõ ràng là rất nhiệt tình, dào dạt cảm xúc lại bị đánh tan sạch sẽ, tinh thần sa sút.

Liền ngay cả gánh hát trong thôn được mời đến, cũng xướng ra vỡ kịch buồn bã.

Khi đám người Sa Cấn và Viên Mậu Lâm đến trăm thôn nhỏ, nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, rõ ràng không giống chuyện vui, mà là giống như cảnh tang sự.

Nhìn thấy cảnh tượng như vậy, Viên Mậu Lâm ngược lại còn cảm thấy an tâm. Theo hắn mà nói, tất cả chuyện này cũng không có gì quan trọng.

Quan trọng là, Tô Mai quả nhiên dựa theo lời hắn phân phó, lấy việc xét nhà cùng diệt tộc làm cớ, che lại miệng của người trong dòng tộc, làm cho mưu tính của hắn không đến mức quá thất bại.

Dựa theo trình tự trong gia tộc, hắn yên tâm vừa lòng tế bái tổ tông cùng phụ mẫu, ngay cả vài câu nói dư thừa cũng không kịp nói với Tô Mai, liền bị thúc giục vội vàng chạy về bến tàu, ngồi trên thuyền đi về hướng Nam Kinh thành.

https://thuviensach.vn

Hắn không hề biết, sau khi hắn ly khai ước chừng một tháng, một vị tộc lão trong gia tộc Viên thị vô ý phát hiện, cung phụng ở từ đường dài hơn mười trượng cẩm bạch gia phả (gia phả của dòng tộc), lại không cánh mà bay.

Cùng lúc đó, Tô Mai bán hết mọi thứ trong nhà bao gồm ruộng đất phòng ốc....Ôm nhi tử đã được một trăm ngày, rời khỏi trăm thôn nhỏ, chẳng biết đi đâu.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Hưng Khánh mười lăm năm mùng năm tháng tám, cũng là ngày Bạch Thanh làm lễ cập kê.

Tất cả nữ tử ở Thành quốc, sau khi cập kê mới xuất giá, cập kê chi lễ đối với các nàng mà nói, chính là chứng tỏ các nàng đã trưởng thành có thể thành thân. Trong cuộc đời của các nàng, lễ cập kê rất quan trọng.

Từ lúc Đại Thành Tự Kiến quốc mới thành lập, liền xuất hiện một loại trạng thái hết sức kì lạ.

Trong Đại thành những nam nhân ước chừng nhiều gấp hai số nữ tử, lúc ban đầu còn không có suy nghĩ gì nhiều, nhưng đã hơn mười năm trôi qua, nhiều người ở Thành quốc phát hiện, nhi tử đã trưởng thành, lại không thú được thê tử.

Bởi vì những nữ tử cùng tuổi, không phải là đã gả đi ra ngoài, thì chính là đã có hôn ước, chỉ phải hướng nữ tử càng nhỏ tuổi, sau đó chờ bọn họ lớn lên, thú về nhà.

Cứ như vậy, phần lớn nam nhân qua tuổi hai mươi, mới có thể thú thê tử vừa mới cập kê về nhà.

Tình hình phát sinh đến nay đã là một trăm bốn mươi sáu năm, dân chúng Thành quốc, khắp nơi có thể nhìn thấy được cảnh tượng lão phu thiếu thê (chồng già vợ trẻ).

https://thuviensach.vn

Nạp thiếp, là cái phúc lợi của quan lại quý tộc. Đương nhiên, người ta có bạc, muốn mua thông phòng nha đầu, hoặc là tiêu khiển với vài kỹ nữ, cũng không có người nói gì.

Kể từ đó, nữ hài nhi càng trở nên quý báo, không ít nữ tử quý tộc, đều bị dưỡng thành kiều thê từ nhỏ.

Bạch Thanh, đương nhiên cũng là bị nuôi dưỡng như vậy.

[truyện được đăng ở]

Lễ cập kê của nàng, mặc dù không có mẫu thân làm chủ toàn bộ hành trình, nhưng lại được Hoàng hậu làm chủ, còn được hoàng thượng công chúa các công hầu thân quyến đến tham dự, chính là vinh quang vô hạn.

Kiếp trước, nàng trước lúc cập kê đã gả cho người, kê lễ mặc dù cũng được coi là náo nhiệt, nhưng những người đến xem lễ đều có ý khinh bỉ nàng.

Nữ tử Thành quốc, đặc biệt là những vị tiểu thư có xuất thân cao quý, xưa nay hôn kỳ đều quyết định sau lễ cập kê, nếu là chưa kịp cập kê liền sớm gả cho người, đều này có chút không ổn.

Hoặc là cùng người khác có cái gì cẩu thả, hay là thân mang bệnh hoạn gì đó không thể nói ra, tóm lại, các danh môn quý tộc đều chướng mắt những cô nương như vậy.

Hơn nữa bởi vì hoàng thượng nhận được tin tức Kiêu kỵ binh truyền đến, liền tức giận nhìn nàng một cái, căm giận mà rời đi, kê lễ của nàng, tự nhiên trở thành đầu voi đuôi chuột, làm cho mọi người trong kinh thành chê cười nàng.

Kiếp này, tay nàng bị thương vẫn chưa lành hẳn, nàng định lấy cái này làm cớ, đẩy lùi hoặc chậm trễ kê lễ vì nàng sợ sẽ có chuyện phát sinh trong

https://thuviensach.vn

ngày cập kê của nàng.

Nhưng nàng lại không liệu được, phụ thân cùng huynh trưởng từ năm trước đã bắt đầu chuẩn bị kê lễ cho nàng, một trâm một tú, một cây kim một sợi chỉ, đều được chọn hết sức tinh tế, những thứ này đều là tự tay bọn họ vì chuẩn bị cho kê lễ của nàng mà chọn lựa.

Nhìn bọn họ hứng chí bừng bừng bàn về kê lễ của nàng, bộ dạng hết sức cao hứng, nàng rốt cuộc cũng không nỡ mở lời, đành im lặng tiếp nhận.

Nhưng mà kê lễ cũng cực kỳ thuận lợi, không có biến cố gì, cũng không có người lộ ra thần sắc khinh bỉ.

Nàng thẳng thắt lưng quỳ gối ở giữa chính đường, lặng im cảm thụ Hoàng hậu nương nương vì nàng chải đầu vấn tóc, sau đó đem trâm Bát Vĩ Phượng mà hoàng thượng ban cho cài lên tóc nàng, giống như trâm của Dương Bình công chúa hai năm trước làm lễ cập kê đã sử dụng.

Đột nhiên nàng cảm thấy, những chuyện kiếp trước nàng đã trãi qua, so với kiếp này giống như là ảo giác của nàng.

Vì thế, nàng hoảng hốt vài ngày, trong lòng có chút hoài nghi, những thứ nàng nhớ, cuối cùng là có thật không?

Nếu là chuyện gì đó trong trí nhớ của nàng, cùng những chuyện được miêu tả trong quyển sách đem ra so sánh với nhau, nàng nên tin tưởng cái nào đây?

Nay hai tháng đã qua, nàng vẫn như cũ không có đáp án, mỗi ngày đều đem chính mình nhốt trong hậu viện, buồn tẻ vô vị dưỡng thương.

Đúng là hoàn toàn khác xa với tính tình ngày xưa thích khuyên náo ham chơi, ngay cả hoàng thượng, hoàng hậu tuyên triệu, nàng cũng lấy lý do là bị thương mà từ chối không tiến cung.

https://thuviensach.vn

Thật ra, vết thương trên tay nàng sớm đã không còn trở ngại gì rồi, liền ngay cả người mà nàng luôn lo sợ sẽ để lại di chứng gì đó cho chân là Thanh Ca, cũng đã sớm khỏi hẳn, khôi phục như lúc ban đầu.

Nhưng mà nàng vẫn như trước không muốn xuất môn, cũng không muốn gặp những người tới cửa muốn thăm nàng, hoặc là các vị phu nhân quyền quý tò mò muốn tìm hiểu Đồ thị sao đột nhiên lại biến mất.

Cho đến mùng tám tháng mười, Hoàng hậu nương nương là Tống thị tròn ba mươi bảy tuổi, liền tổ chức yến tiệc mừng thọ, Bạch Thanh bị phụ thân cùng huynh trưởng kiên quyết thúc giục, nàng đành mang theo một đám hạ nhân tiến cung chúc thọ.

Hoàng hậu nương nương xưa nay đều rất đơn giản, cho nên hôm nay thọ yến, chỉ mời phi tần trong hậu cung, cùng hoàng tử, công chúa và nữ quyến của hoàng hậu, chỉ có một mình Bạch Thanh là người ngoài.

Nhưng đối với hoàng hậu mà nói, Bạch Thanh so với các công chúa thứ xuất còn thân thiết hơn, càng giống như thân sinh nữ nhi của nàng.

Bạch Thanh vừa mới tiến vào trong điện, còn chưa kịp quỳ lạy, Hoàng hậu nương nương đã đứng dậy, tự mình đem nàng kéo đến bên người, nhìn từ trên xuống dưới, giọng thân thiết oán trách nói:

- Triệu ngươi vào cung nhiều lần, đều nói vết thương trên người còn chưa lành hẳn, vẫn chưa thể cử động nhiều. Lúc này đã tốt hơn chưa? Cánh tay còn đau không?

Nghe lời nói trước sau như một hết sức thân thiết, Bạch Thanh chóp mũi có chút chua xót, bởi vì nàng bị ban tử, sau khi trùng sinh nàng liền giận chó đánh mèo, giận cả hoàng thất.

Lại quên mất, năm đó trước khi nàng chết, Hoàng hậu nương nương cũng bởi vì chuyện của Thái tử, mà mất mạng. Nếu không phải như thế, có

https://thuviensach.vn

nàng (HH) ở đây, nàng sao có thể rơi vào hoàn cảnh như vậy được?

Nghĩ đến đây, trong lòng Bạch Thanh có chút áy náy, dựa đầu vào vai nàng, làm nũng nói:

- Ta đã tốt hơn rất nhiều, chính là cuối thu nắng gắt rất nóng, nên không muốn xuất môn.

Nghe được lý do của nàng, Hoàng hậu nương nương bực mình, nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, cười nói:

- Tiểu nha đầu này, cũng không biết là giống ai, vừa sợ nóng lại vừa sợ lạnh, may cho ngươi là sinh trong nhà quan lại, có phụ thân ngươi sủng ái nâng trong lòng bàn tay, mới có thể chịu được tính tình của ngươi mà chu cấp đầy đủ, nếu không ngươi làm sao có thể sống nổi a!

- Còn có hoàng thượng cùng nương nương ban thưởng, bằng không ta cũng bị nóng đến hỏng người luôn rồi.

Nàng bỉu môi, cọ mặt vào y phục lam tử sắc mà hoàng hậu đang mặc trên người, trừng mắt liếc nhìn Thanh Ca đang hầu hạ bên người, oán giận nói:

- Rõ ràng chỉ là bị thương cánh tay, dùng thật nhiều băng gạc bọc lại không để dính nước là được, nhưng các nàng lại cứ ngăn cản ta, ngay cả việc muốn tắm rữa nhiều một chút cũng không cho. Nương nương, người ngửi thử xem, có phải ta rất thối không?

- Được, để ta ngửi thử xem!

Hoàng hậu cười rất vui vẻ, bộ dáng rõ ràng là đang bỡn cợt nàng, lại còn kéo nàng qua, ở trên người nàng ngửi tới ngửi lui, sau đó sủng nịch cười nói:

https://thuviensach.vn

- Rõ ràng là thơm mà, làm sao thối được. Xíu của chúng ta cho dù cả người toàn là mồ hôi, thì cũng là đổ mồ hôi đầm đìa, vẫn là tiểu mỹ nhân đó thôi!

- Nương nương.

Bạch Thanh xấu hổ đỏ mặt, đẩy đẩy cánh tay của hoàng hậu.

Giống như mẫu thân cùng nữ nhi đang cười đùa, lúc này có hai thiếu nữ tiến vào, đi vào trong điện. Vừa thấy cảnh này, một người trong đó khoảng mười hai mười ba tuổi, mặc cung trang màu hồng phấn, là một cô nương mỹ mạo, chạy vội tới, quấn lấy tay của hoàng hậu, nũng nịu ăn dấm chua nói:

- Mẫu hậu quả thật là bất công. Bạch Thanh tỷ tỷ mỗi lần đến đây, người liền quên mất nữ nhi.

Cô nương này, là nữ nhi thân sinh của hoàng hậu, năm nay vừa mới mười hai tuổi Chiêu Duyệt công chúa Liên Ái. Một cô nương khác lớn hơn vài tuổi, đó chính là trưởng nữ của hoàng hậu cùng hoàng thượng, Dương Bình công chúa Liên Ngọc.

Đương kim hoàng thượng Hưng Khánh, liền có thất tử thất nữ (7 nam 7 nữ), trong đó có một nhi tử hai nữ nhi còn chưa kịp xếp thứ tự, liền chết non, nay dưới gối, liền có Lục Tử ngũ nữ.

Riêng hoàng hậu Tống thị, liền có nhất tử nhị nữ, chính là Thái tử Liên Chân năm nay vừa tròn hai mươi tuổi, Dương Bình công chúa Liên ngọc mười bảy tuổi cùng với Chiêu Duyệt công chúa Liên Ái mười hai tuổi.

Bạch Thanh khi còn nhỏ hơn phân nửa thời gian đều ở trong cung, với hoàng hậu, quan hệ với ba huynh muội bọn họ cũng có chút thân cận hòa hợp.

https://thuviensach.vn

Chỉ tiếc, ba cô nương này tuổi xấp xỉ nhau, đều bị sủng ái mà lớn lên, nên tính tình kiêu ngạo ương ngạnh, hai vị công chúa thật ra so với Bạch Thanh thông minh hơn.

Nhưng mà ông trời cố ý an bài, vận mệnh của các nàng cuối cùng lại gần giống nhau, cả ba nàng đều gả cho người không thuộc mình, lại sống không quá hai mươi lăm tuổi liền hương tiêu ngọc vẫn.

Hưng Khánh năm mười chín, thái tử Liên Chân, bởi vì mưu phản muốn soán vị bị trị tội nặng, bị hoàng thượng phế làm thứ dân, còn hạ chỉ cấm túc.

Nhưng nửa năm sau, hắn lại chết ở bên trong cấm viên, những hoàng tử công chúa còn lại của hắn, nhị tử nhất nữ liên tục gặp chuyện ngoài ý muốn, từng người chết trẻ.

Huyết mạch của hoàng hậu, cuối cùng bị chặt đứt sạch sẽ.

Sau khi thái tử chết, bởi vì Thuận vương nhị hoàng tử Liên Đại cùng Cung vương tam hoàng tử Liên Mạo chính là song sinh, không thể kế thừa vương vị, cuối cùng người được lợi, chính là Ký vương tứ hoàng tử Liên Cẩn nhi tử của Thục Phi là Uông thị.

Ký Vương, kiếp trước chính là chổ chống lưng cho Tô Mai, là chổ dựa cường đại nhất.

Không thể không nói, được làm nhân vật nữ chính trong quyển sách, nên ngay cả trời cũng giúp đỡ nàng.

Nàng mang trong người tài năng tuyệt thế, cũng rất ít khi ra tay cứu người.

Trong cuộc đời nàng chỉ cứu hai lần là hai nam nhân, một người thành trượng phu thứ hai của nàng, một người khác, thành núi lớn để nàng dựa

https://thuviensach.vn

vào, vì nàng hộ giá hộ tống.

Nàng trong mắt lạnh lẽo nhìn vị kia đang cung kính hữu lễ đi phía sau Thái tử, là thiếu niên ôn nhuận hòa nhã, tâm tình Bạch Thanh rất phức tạp.

Ký Vương Liên Cẩn, tương lai sẽ là Hiền vương tiếng tăm lừng lẫy, theo lời mọi người đồn đãi, hắn cử chỉ tao nhã, làm người thong dong, tâm địa thiện lương, yêu quốc thương dân.....

Mọi người, không, có lẽ phải nói nàng ở trong phán quan lâu xem những lời tác giả đã viết, luôn dùng những từ ngữ văn vẻ hoa mỹ nhất khi nói về hắn.

Giống như hắn chính là người tốt nhất trên đời này, là trời cao ban cho Đại Thành quốcmột 'Thiên thần'.

Nhưng mà, lúc này hắn, bất quá chỉ là một thiếu niên non nớt mười lăm mười sáu tuổi.

Hắn còn chưaluyện được bản lĩnh che dấu hỉ, nộ, ái, ố, ẩn dấu trong vẻ mặt ôn hòa tao nhã là ánh mắt chất chứa dục vọng, nhìn rất rõ ràng.

Cảm giác được ánh mắt hắn nhìn về phía mình không hề có thiện ý, Bạch Thanh sau khi trùng sinh vẫn luôn bất an, thế nhưnglúc này lại bình tĩnh lại.

Trùng sinh, nàng mặc dù cảm thấy may mắn, cũng cảm tạ trời cao.

Nhưng mà, nàng bất quá chỉ là một người bị phụ huynh thân nhân nuông chiều hai mươi mấy năm không biết tính kế, không biết nhìn người.

Nàng không biết chính mình vì sao lại có thể trùng sinh, cũng không biết, cả đời này có thể sẽ giống kiếp trước gặp kết cục bi thảm hay không?

https://thuviensach.vn

Nàng bắt buộc chính mình lợi dụng đầu óc ngu ngốc của nàng, cố gắng nghĩ cách tính kế, cố gắng nghĩ ra thật nhiều biện pháp.

Nhưng mà, nàng vẫn như cũ...nghĩ không ra, nên nàng mới bất đắc dĩ tính kế huynh trưởng luôn yêu thương nàng, cầu xin một con đường sống.

Bởi vì nàng biết, mặc dù hôn sự bị nàng kéo dài trì hoãn, cho đến lúc giải trừ hôn ước.

Viên Mậu Lâm ti tiện như vậy, với tính tình của Tô Mai, nàng ta tuyệt đối sẽ giống như kiếp trước, sẽ đem chính mình cùng hắn gộp chung rồi hận.

Nàng hiểu được, chỉ bằng sức lực của một mình nàng, cho dù nàng biết được bí mật mà Tô Mai đang sở hữu, hiểu được các thủ đoạn nàng sẽ dùng, chỉ sợ nàng vẫn giống như kiếp trước đấu không lại nàng (TM).

Nàng lúc này chỉ có thể dựa vào, là hoàng thượng hiện tại vẫn có ý muốn bảo vệ nàng, là hoàng hậu vẫn còn ở trên nhân gian, là Thái tử cùng phụ huynh đem nàng trở thành bảo vật mà sủng ái nâng niu trong tay.

Nàng mang theo hận ý trở về, thậm chí còn không tiếc mượn thủ đoạn của Tô Mai được viết trong sách mà học theo.

Mặc dù lúc trước nàng chán ghét nhất là dùng thủ đoạn âm độc ti tiện, nhưng vì muốn trừ bỏ tẩu tử cùng đám nha hoàn kiếp trước đã từng phản bội nàng cùng người thân của nàng, nên nàng phải thay đổi,phải âm độc, phải thủ đoạn.

Đồ thị bị tức đến hộc máu, sau đó không biết bị đưa đi đâu, nàng cũng không có tìm hiểu kết quả, nhưng chỉ cần ngẫm lại, liền biết kết cục của nàng.

https://thuviensach.vn

Từ lúc huynh trưởng biết được Thiên Nhược đã làm những chuyện gì, thì nàng ta cũng đã đánh mất tánh mạng.

Còn có những người kiếp trước trong hậu viện lừa gạt phản bội nàng, hại nha hoàn của nàng, từng người một đều gặp chuyện ngoài ý muốn, hoặc là đánh chết, hoặc là bị bán ra ngoài, hoặc là cả nhà tiến đến thôn trang.

Nàng xuống tay ngoan độc, khác hẳn con người trước kia của nàng, như thay đổi thành một người khác.

Nàng cảm giác được phụ thân cùng huynh trưởng đang hoài nghi, cũng cảm giác được bọn họ u sầu lo lắng.

Nhưng nàngkhông khống chế được cảm xúc của chính mình, nàng không có cách nào giống như chính mình lúc trước.

Nàng không thể ngụy trang thành người như kiếp trước, là một Bạch Thanh vô ưu vô lự, khoái hoạt hạnh phúc.

Cho nên, lúc báo cừu, nàng vẫn luôn lo lắng đề phòng, càng cảm giác được người bên ngoài nghi ngờ, nàng lại càng đem tâm mình thật sâu phong tỏa.

Trừ bỏ lúc cần mượn lực, thì một câu nói thật lòng nàng cũng không dám nói với người khác.

Mỗi khi đêm dài yên tĩnh, nàng đều trừng hai mắt thật to, từ từ chờ phía chân trời tỏa ra ánh sáng.

Nàng không biết, nếu có một ngày nàng giết sạch đám cừu nhân, nàng không biết mình còn có thể kiên trì sống kinh hoàng sợ hãi mỗi ngày, có cam đảm tiếp tục sống sót hay không?

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, khi nàng nhìn thấy 'Hiền vương' người vẫn luôn giúp đỡ Tô Mai chèn ép Bạch gia.

Thấy hắn làm bộ thành một hảo nhi tử, hảo huynh đệ, ở trước mặt hoàng hậu nương nương cùng Thái tử điện hạ vui vẻ nói cười.

Nàng nghĩ, nàng rốt cục nhớ tới, chính mình trở về, trừ bỏ chuyện báo thù cá nhân ra, nàng còn có chuyện gì cần phải làm.

Từ lúc mẫu thân dùng mạng đổi lấy tính mạng của hoàng hậu nương nương cùng thái tử điện hạ, thì Bạch phủ đã cùng phe với thái tử, duy trì thái tử.

Còn chưa nói đến phụ thân cùng huynh trưởng, một người là thái phó của thái tử, một người là thư đồng của thái tử, hai người đều tận tâm tận lực vì thái tử.

Cho dù thái tử mưu phản muốn soái vị đi nữa, phụ thân cùng huynh trưởng cũng chưa từng tham gia phản loạn, nhưng cũng nguyện đem mệnh đi đánh bạc cầu tình cho thái tử, khiến Thái tử không có lập tức bị chém.

Hắn(Liên Cẩn) chỉ sợ cũng là nguyên nhân mà kiếp trước Tô Mai có thể "dùng lực nhu nhược của bản thân". Thành công đánh bại Bạch gia, làm cho Bạch gia rơi vào kết cục bi thảm.

Chính là trong quyển sách kia rất ít đề cập đến chuyện triều đình, nếu mà nhắc tới, cũng chỉ nói toàn bộ sơ lược.

Mà nàng sau khi trùng sinh sau, chỉ lo bảo vệ những người thân bên cạnh nàng, luôn chỉ nghĩ đến kẻ thù, nghĩ đến hôn sự.

Chưa bao giờ đem những gì ghi nhớ trong sách về triều đình đại sự mà suy tưởng.

https://thuviensach.vn

Nếu không phải hôm nay nàng nhìn thấy Liên Cẩn, theo bản năng học Tô Mai nhìn người qua ánh mắt, nếu không, chỉ sợ nàng vẫn ngây thơ không biết, đem tất cả sự chú ý đều tập trung trên người Tô Mai.

Cuối cùng Bạch gia vẫn bị diệt vong, mà cũng không biết nguyên nhân là gì.

Nhưng mà tranh đấu trong triều đình quá mức phức tạp,đương nhiên nàng tự biết, mình không có bản lĩnh mà hiểu rõ hay tham dự.

Có lẽ, nàng vẫn nên cùng phụ thân và huynh trưởng nói một chút về chuyện này..

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 37

Nữ chính cùng nữ phụ có cái gì khác nhau, mấy cái khác tạm thời không đề cập tới, chỉ cần nói đến suy nghĩ vừa hiện ra trong đầu, liền thể hiện được sự khác biệt.

Nếu là Tô Maikhi trông thấy một người, trong đầu có hiện lên ngàn vạn cách suy nghĩ đi nữa, cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt, sau đó liền có thể khôi phục thần sắc bình thường.

Đổi lại là Bạch Thanh, suy nghĩ vừa xuất hiện trong đầu, nàng liền... sửng sờ ngẩn người tại chỗ, hai mắt nhìn chằm chằm,thần sắc trên mặt không ngừng biến hóa, khuôn mặt giống như bảng pha màu.

Nàng nhìn không chớp mắt, nhìn chằm chằm Ký Vương, trên mặt nàng lúc xanh lúc trắng.

Không nóiđến Ký vương đang bị nàng nhìn chằm chằm không có chỗ ẩn thân, có chút [như đứng đống lửa, như ngồi đống than].

Mà ngay cả hoàng hậu, công chúa đang nói chuyện thân mật với nàng, và cả Thục Phi mới vừa rồi bước vào trong điện, cũng phát hiện không ổn.

Nhưng mà, nàng (TP) từ trước đến giờ ở trong cung được khen ngợi là mềm mại dịu dàng uyển chuyển.

Đương nhiên nàng không thể ra mặt mà chỉ trích Bạch Thanh, ngườiluôn được hoàng thượng cùng hoàng hậu hết lòng yêu thương sủng ái.

https://thuviensach.vn

Nàng đành coi như không phát hiện Bạch Thanh khác thường, tao nhã phúc thân hành lễ với hoàng hậu.

Sau đó nói vài câu chúc mừng sinh thần (sinh nhật) hoàng hậu, lại cùng mọi người ở trong điện hàn huyên, thập phần chu toàn, không có nặng bên này nhẹ bên kia.

Đến lúc nàng đảo ánh mắt nhìn Bạch Thanh một lần nữa, thấy nàng vẫn còn nhìn chằm chằm nhi tử của mình, thậm chí ngay cả mắt cũng không thèm nháy.

Trong lòng cực kì tức giận, nhưng vẫn không biểu hiện ra ngoài, ngược lại còn quan tâm dò hỏi:

- Nghe nói Bạch tiểu thư vì kinh mã mà bị thương, ngay cả hôn sự cũng bị chậm trễ, hôm nay đã tốt hơn chưa? Định xuống ngày thành thân rồi chứ?nếu đã định xong ngày tốt, báo với ta một tiếng, ta mặc dù không thể xuất cung, cũng sẽ làm cho Ký Vương thay ta đi chúc mừng.

Lời nói có ý tứ, thực rõ ràng là nhắc nhở nàng, nàng đã là người có hôn ước, sẽ sớm thành thân, không cần nhìn chằm chằm nhi tử của nàng.

Đối với Thục Phi, Bạch Thanh là một người rất ngu dốt, chính là khắp thiên hạ mọi người đều nhìn ra người nọ âm mưu tính kế, mà nàng lại nhìn không thấu.

Hôm nay khuôn mặt đỏ ửng nở nụ cười như vậy, mà còn gắt gao nhìn chằm chằm nhi tử của mình, chỉ sợ là nàng thấy hắn bộ dạng tuấn dật, lại nổi lên tâm tư không nên có.

Nếu là lúc trước, nàng còn vui vẻ tác thành. Dù sao Bạch gia cũng có ân với hoàng gia, Bạch Tể Viễn cùng hoàng thượng có quan hệ rất sâu, nàng có thể mượn sức bọn họ, nhân tiện tiêu diệt vây cánh của thái tử, nàng đương nhiên sẽ vui lòng để cho Bạch Thanh làm vương phi.

https://thuviensach.vn

Thậm chí, yến hội đêm nguyên tiêu, nàng còn mịt mờ đề cập đến chuyện này, hoàng thượng còn mỉm cười nói sẽ cân nhắc, nhưng người Bạch gia lại không tán thưởng, cũng không phải ra sức khước từ, mà chính là giả bộ hồ đồ.

Lúc ấy nàng còn nghĩ Bạch Thanh được sủng ái như vậy, phụ tử Bạch gia nhất định muốn giữ nàng ở bên người hai năm nữa, nên không vội vã thúc giục, thầm nghĩ đợi nàng sau khi làm lễ cập kê xong rồi nói sau.

Ai ngờ, kỳ thi mùa xuân vừa qua, lại truyền ra lời đồn đãi, nói nàng ở Thám Hoa hội coi trọng vị tân khoa Trạng Nguyên.

Nàng biết tính tình của Bạch Thanh có chút trẻ con, lúc nàng cùng các vị hoàng tử tương giao với nhau, đều xem tất cả bọn họ là huynh đệ, căn bản không hiểu cái gì gọi là tình yêu.

Nàng lúc đó còn chê cười nói lời đồn đãi không thật, lại không nghĩ tới hai ngày sau, Bạch Thanh tự mình chạy đến ngự thư phòng, cầu hoàng thượng ban thánh chỉ tứ hôn.

Lúc biết được tin tức này, nàng kinh ngạc đến nỗi làm rớt cả tách trà Thải Hà uyên ương mà nàng thích nhất, còn Cẩn nhi đang ở trong phủ hoàng tử nổi giận lôi đình.

Kết cục đã định, Cẩn nhi cũng đã bình tỉnh lại, thế nhưng nàng lại biểu hiện ra cái bộ dạng này, quả thực chính là.....Thay đổi thất thường, hạ - tiện đến cực điểm.

Nhưng mà, cho dù Bạch Thanh đổi ý, nàng tuyệt đối cũng không cho phép loại nữ nhân như nàng tới làm nhi tức của nàng.

Trong đầu Thục Phi ý niệm nhanh chóng chuyển đổi, nhưng cũng không có hiển lộ ra bên ngoài, cả người vẫn như cũ như tắm gió xuân, tao nhã thong dong.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, Bạch Thanh nghe nàng nói như vậy, vẫn như trước dại ra, không nói được một lời, nàng (Thục phi) cũng như trước dịu dàng mỉm cười, một chút cũng không thay đổi.

Chỉ có Ký Vương nghe mẫu phi nói như vậy, trừng mắt oán hận nhìn Bạch Thanh.

Sau đó, dịch về bên phải nửa bước, núp ở sau lưng Thái tử, tránh được ánh mắt nóng rực của nàng.

Không khí trong điện, bởi vì lời nói và động tác của mẫu tử Thục phi, đột nhiên lúng túng hẳn lên.

#####

- Thanh nhi tỷ tỷ, Thanh nhi tỷ tỷ.....

Liên Ái kéo tay áo của Bạch Thanh, thấp giọng gọi. Thấy nàng rốt cục không còn sững sờ nhìn chằm chằm tứ ca nữa, mà hoàn hồn quay qua nhìn mình, nàng mới nhỏ giọng nhắc nhở nói:

- Tỷ như thế nào vẫn cứ nhìn tứ ca, ngay cả Thục Phi nói chuyện với tỷ, mà tỷ cũng không nghe được nữa!

Nghe đến hai chữ Thục Phi, Bạch Thanh liền rùng mình một cái, rốt cục cũng hoàn toàn thanh tỉnh.

Biết chính mình bởi vì nghĩ đến chuyện kiếp trước, nên bộ dáng mới ngây ngốc, làm cho mọi người chê cười.

Nàng giống như đà điểu, vùi đầu vào vai hoàng hậu, chôn đầu vào đó, rầu rĩ nói:

- Ta đang suy nghĩ chuyện!

https://thuviensach.vn

- Ha ha.....

Thái tử cười to khiến mọi người cũng cười theo. Một lúc sau, mới bỡn cợt nói:

- Mấy ngày trước đây không phải ngươi khoe khoang nói Thanh nhi muội muội đã dịu dàng mẫn tuệ hơn trước rất nhiều, sao ta thấy, nàng vẫn như vậy, đơn thuần, đáng yêu?

Hai từ cuối cùng, hắn rặn từng chữ.

Biểu tình của Bạch Triệt có chút rối rắm, biện giải nói:

- So với trước kia hồ nháo, muội muội gần đây quả thật yên lặng nhiều lắm.

- Đó là bị thương, nàng không muốn an tĩnh cũng không được.

Thái tử không chút do dự phản bác, khinh bỉ nói:

- Biết ngươi luôn sủng muội muội, nhưng cũng không cần từng giây từng khắc nhớ thương nàng mà tìm vàng dán lên mặt nàng a!

Lời này nghe có chút quá đáng, nhưng giọng nói cùng bộ dạng của hắn, lại biểu lộ ra vẻ trêu đùa, rõ ràng là cố ý đùa giỡn, giúp vui cho mọi người.

Bạch Thanh nghe vậy, nhếch miệng, quay sang đầu tựa vào vai hoàng hậu, nắm cánh tay của nàng nhẹ nhàng lắc lắc than thở nói:

- Nương nương, người xem Thái tử ca ca!

Hoàng hậu cười vui vẻ, ánh mắt liếc nhìn mấy người xen vào cuộc nói chuyện của Thục phi, sau đó nhìn tới Thục phi, vẫn duy trì dáng vẻ dịu dàng như không có chuyện gì, trong lòng liền trầm xuống.

https://thuviensach.vn

Bị mấy tiểu bối đối đãi như vậy, nàng nửa điểm tức giận đều không có, trong lòng hoàng hậu liền dâng lên một tia phòng bị.

Hoàng hậu chỉ cười chứ không nói gì, nhìn bọn họ vui đùa, Liên Ái tính tình thích bênh vực kẻ yếu thấy vậy liền nói:

- Hoàng huynh, huynh thật không biết xấu hổ. Dân nhi cũng đã ba tuổi, huynh đã làm phụ thân, lại còn giống như trước kia, khi dễ Bạch ca ca cùng Thanh nhi tỷ tỷ.

Dân nhi chính là trưởng tử của Thái tử cùng Thái tử phi, năm nay vừa mới ba tuổi là hoàng trưởng tôn Liên Dân.

- Tiểu hoàng cô không được khi dễ phụ thân.

Nghe được tên chính mình, lại nghe tiểu hoàng cô chỉ trích phụ thân, Liên Dân liền nhanh mồm nhanh miệng bảo vệ phụ thân.

- Ngươi...Tiểu phản đồ.

Liên Ái kinh ngạc một chút, trong lúc mọi người cười vui vẻ, nàng buông tay mẫu hậu, chạy tới bên người chất nhi (cháu), vươn tay nhéo hai má trắng noãn của hắn, nghiến răng nghiến lợi nói:

- Uổng công hoàng cô thương ngươi như vậy,mà ngươi vẫn cứ nhớ rõ phụ thân ngươi.

- Tiểu hoàng cô, đau quá!

Tiểu oa nhi (đứa bé) mím miệng, nhìn là biết hắn thường xuyên bị nhéo má, cũng không giãy dụa, đôi mắt ngập nước ngước lên nhìn nàng, bộ dáng tội nghiệp, khiến người thương tiếc.

Liên Áithấy thế mới vừa lòng buông tay, hai cô chất (cô cháu) thân thiết một lúc, rồi nàng mới ôm lấy hắn từ trong lòng nhũ mẫu, nói:

https://thuviensach.vn

- Đi, chúc thọ hoàng tổ mẫu (bà nội), còn nhớ rõ phải nói như thế nào không?

- Nhớ rõ!

Liên Dân nghiêm trang gật đầu.

- Tôn nhi cung chúc hoàng tổ mẫu phúc như đông hải, vạn thọ vô cương.

Quỳ trên mặt đất, hắn dập đầu mừng thọ, hai tay còn ôm thành quyền, nâng cao đặt ở trước ngực, rất là đáng yêu.

Nhìn hắn, Bạch Thanh hốc mắt cay cay phiếm hồng, lại gắt gao nhịn xuống.

Kiếp trước, tiểu oa nhi này thích làm nhất chính là trốn trong xe ngựa của nàng, cùng nàng rời cung về Bạch gia chơi.

Nàng trước giờ đều rất thích tiểu hài đồng, Đồ thị gả vào Bạch gia vài năm, bụng lại không có chút động tĩnh.

Cho nên, đối với vị tiểu hài tử thông minh đáng yêu này, đôi khi nàng còn có thể tỏ ra nghiêm trang chỉ bảo sai lầm củahoàng trưởng tôn, nên hết sức yêu thương hắn.

Sau khi nàng sinh non, đứa nhỏ này còn lén lút xuất cung đến nhìn nàng, an ủi nàng, nàng lại càng đau sủng hắn.

Nhưng cuối cùng...

Nàng cũng không bảo vệ được hắn, chỉ là một lúc vô ý không nhìn thấy hắn, hắn liền ngã vào ao sen trong ngự hoa viên.

Lúc vớt lên, khuôn mặt nhỏ nhắn vốn trắng noãn hồng nhuận lại trở thành trắng bệch như tro tàn, không có một tia huyết sắc, đôi mắt to tròn lúc

https://thuviensach.vn

xưa mở thật to, lại không có linh khí.

Nàng nức nở khóc rống, lớn tiếng gọi tên của hắn, nhưng hắn, không thể trả lời.

Từ đó về sau, nàng không bao giờ ôm hài tử của nhà nào nữa, sau này tẩu tử Đồ thị sinh chất nhi, nàng cũng rất ít khi tới gần.

Nàng không thể bảo vệ đứa nhỏ của chính mình, cũng không có bảo trụ được lời phó thác trước khi chết của hoàng hậu nương nương, là đem Liên Dân cho nàng bảo hộ, nàng làm sao dám đi tới gần chất nhi nữa?

Nàng sợ, nàng sẽ yêu thích, rồi có một ngày bi kịch lại phát sinh, nàng làm sao có thể thừa nhận được?

Nhưng mà giờ phút này, hắn rõ ràng cười đùa ngay trước mặt nàng, dung nhan quen thuộc, giọng nói quen thuộc, còn có ngọc bội quen thuộc kia,luôn đeo trước ngực hắn, là nàng từ trên người hoàng thượng mà đoạt lấy, sau này lại đưa cho hắn.

[Hoàng trưởng tôn luôn mang bên người ngọc bội tùy thân, nghe nói ngọc bội đó, chính là lúc hoàng thượng được phong làm thái tử, tiên đế đã ban cho. Hôm nay Thái tử mặc dù đã bị lật đổ, nhưng hoàng trưởng tôn vẫn như trước được sủng ái vô cùng, Ký Vương phải phòng bị.]

Đây là trong sách [bị chồng ruồng bỏ xoay người lại], sau khi thái tử rơi đài, Tô Mai chuẩn bị về Giang Nam cùng phu quân thứ hai của nàng, nên nhân tiện gặp Liên Cẩn nói một câu như thế.

Lúc đọc sách, Bạch Thanh còn có chút kinh ngạc, Dân Nhi xưa nay không thích mang trang sức, sao lại mang trên người ngọc bội mà tiên đế đã ban cho hoàng thượng.

https://thuviensach.vn

Lại không nhớ đến, khối ngọc bội này, là chính nàng đã đưa cho Dân Nhi.

Nàng nhớ rõ, Dân Nhi rất quý trọng ngọc bội mà nàng đưa cho hắn, trước năm tuổi, đều là dùng dây đỏ xuyên qua ngọc bội mà treo trước ngực, sau năm tuổi, thì quấn quít lấy nàng bắt nàng làm cho hắn túi lưới, đem ngọc bội bỏ vô cột vào bên hông.

Này tựa hồ cũng là vật duy nhất hắn luôn đeo bên người không rời.

Thì ra, cái chết của hắn, cũng là nàng hại hắn.

Bạch Thanh nắm chặt tay áo của hoàng hậu, toàn thân run rẩy. Nàng thậm chí còn không dám nhìn hắn, không dám nhìn đôi mắt tràn ngập thuần khiết vô hại của hắn.

Nàng quay đầu đi, lại một lần nữa, đem đầu vùi vào hõm vai của hoàng hậu, hốc mắt ướt át, vẫn là nhịn không được mà rơi nước mắt.

- Mau, mau đứng lên!

Hoàng hậu không có chú ý tới cảm xúc của nàng, vẻ mặttràn đầy ôn nhu dịu dàng nhìn hoàng trưởng tôn của nàng, vẫy vẫy tay nói:

- Dân nhi, mau tới đây, đến bên cạnh hoàng tổ mẫu.

- Hoàng tổ mẫu!

Liên Dân đứng lên, lập tức vọt đến trước mặt hoàng hậu, nằm ở trên đùi nàng.[truyện đăng ở ddlq]

Bàn tay nhỏ bé lại đưa qua, nắm lấy cổ tay Bạch Thanh, ủy khuất nói:

- Thanh nhi cô cô, sao lâu rồi không có tới xem Dân nhi, có phải Thanh nhi cô cô không còn thích Dân nhi nữa?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh cố nén cảm xúc, gắng nhịn không khóc nữa, sau đó mới quay đầu lại nhìn hắn, ôn nhu nói:

- Làm gì có chuyện đó! Cô cô là bị thương, ở nhà dưỡng bệnh, mới không có đến thăm Dân nhi. Ngươi xem, cô cô không phải đã đến đây rồi sao?

Tay nàng nâng lên, cũng không dám chạm vào hắn.

Cảm giác nhiệt độ cơ thể hắn lạnh lẽo, giống như còn lưu lại trên đầu ngón tay nàng, nàng rất sợ hãi.

- Thanh Nhi cô cô bị thương, có đau không? Dân nhi thổi thổi cho cô cô!

Tiểu tử kia hoàn toàn không ý thức được nàng đang có ý tránh né hắn, trên mặt tràn đầy đau lòng, chu cái miệng nhỏ nhắn,"Vù vù" thổi lên trên tay nàng.

Giống như chỉ cần làm như vậy, có thể làm cho thương tích trên người nàng lập tức khỏi hắn, còn làm rất chuyên tâm, dùng sức.

- Cám ơn Dân Nhi, cô cô không đau!

Bạch Thanh rốt cục vẫn là nhịn không được, cúi người ôm lấy hắn, gắt gao ôm chặt vào lòng.

Là ấm, là nhiệt.

Hắn còn sống, hắn còn sống!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Nhìn Bạch Thanh cùng nhi tử thân cận, trong lòng Thái tử phi liền khó chịu. Nàng cùng Bạch Thanh, thuở nhỏ cũng không hợp nhau.

Những năm gần đây, Bạch Thanh ỷ vào sự sủng ái yêu thương của hoàng thượng cùng nương nương, hoàn toàn không đem người ngoài để vào mắt.

Chính là nàng gả vào Đông cung, trở thành Thái tử phi, tương lai sẽ là hoàng hậu, vậy mà nàng vẫn như cũ đối với nàng không có nửa phần cung kính.

Nàng nghĩ chỉ cần chèn ép được nàng, thì nàng sẽ không thể kiêu ngạo như vậy nữa, sau này sẽ cung kính đối với nàng.[Truyện đăng ở]

Vì vậy, lúc nàng (TTP) tiếp nhận quyền lợi chưởng quản đông cung từ trong tay hoàng hậu nương nương, liền bắt đầu ngáng chân nàng (BT).

Ai ngờ, lúc nữ nhân này phát hiện, lại to gan lớn mật, dám nói sẽ để cho cung nữ pha trà trong Đông cung trở thành lương đệ của Thái tử.

Hại nàng bị Hoàng hậu nương nương gọi đến trách cứ một trận, còn đe dọa nàng nếu còn dùng thủ đoạn, liền thật sự thuận theo ý Bạch Thanh.

Sau khi bị kinh hãi, nàng không thể không tạm thời thu liễm, trong lòng lại thầm hận không thôi, lại nghĩ chỉ cần chờ nàng trở thành hoàng hậu, tất nhiên sẽ giáo huấn nàng thật tốt để hả giận.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng lại không nghĩ rằng, nàng một lòng quản lý cung vụ, nghĩ có thể sớm ngày cầm quyền, lại không dự đoán được nhi tử của nàng, thế nhưng lại bị nàng lung lạc.

Đây chính là người mà tương lai nàng có thể dựa vào, sao có thể để cho hắn thân cận Bạch Thanh?

Lập tức, liền đứng dậy đi qua, sắc mặt có chút không tốt nói:

- Tay ngươi đang bị thương, sao lại ôm Dân nhi, cũng đừng để hắn ngã, mau đưa hắn cho ta ôm đi!

Nói xong, liền muốn đem nhi tử trong lòng Bạch Thanh ôm đi.

Liên Dân giờ phút này đang nằm trong lòng Bạch Thanh, cảm giác được nàng đang chảy nước mắt làm ướt cổ hắn.

Hắn trước giờ luôn cùng Bạch Thanh thân cận, thậm chí còn thân cận hơn cả thân mẫu của hắn, làm sao muốn đi, gắt gao ôm chặt cổ của Bạch Thanh, đem mặt quay qua một bên, không thèm nhìn tới Thái tử phi.

Cảm nhận được hắn ôm chặt nàng toàn thân dựa vào nàng, trong đầu Bạch Thanh không tự chủ được liền hiện ra cảnh tượng sau khi hắn rơi xuống nước, thân thể lạnh như băng.

Ôm vào trong lòng, như thế nào cũng không làm thân thể hắn ấm. Ánh mắt hắn xám trắng vô thần, gắt gao nhìn chằm chằm nàng, mặc dù huynh trưởng đã mấy lần nâng tay vuốt xuống, cũng nói rất nhiều lời lặp lại, sẽ vì hắn báo thù, cũng không cách nào làm cho hắn nhắm mắt.

Cuối cùng, là nàng khóc nói, làm cho hắn an tâm ra đi, nàng nói....sẽ chờ hắn lại đến, lại làm chất nhi của nàng, nàng sẽ chờ..... Hắn mới nhắm mắt.

Lúc này, nàng đợi, bọn họ vì đối phương mà thực hiện lời hứa.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh tâm nhẫn nhẫn đau, trong đầu đột nhiên chiếu sáng, đầu óc trước giờ vốn hỗn độn ngu ngơ.

Giờ khắc này, đột nhiên giống như được khai sáng đúng là thông minh hẳn lên.

Quyển sách kia từng làm cho nàng hết sức tin tưởng không nghi ngờ, nhưng lại không thể giam cầm tư tưởng của nàng, mà chỉ giải thích thêm một số liên hệ.

Trong sách miêu tả một đám cảnh tượng nhìn như vô tình hoặc từng câu giống như đùa giỡn, liền đem những chuyện nàng từng trải qua, một loạt những bi kịch liên hệ với nhau.

Thì ra, cái gọi là Thái tử mưu phản, thế nhưng thật sự là bị oan uổng.

Thì ra, thái tử cùng hoàng hậu bao gồm cả hai vị công chúa cùng với nhất mạch của hoàng hậu mọi người tử vong, toàn bộ cũng không là chuyện xảy ra ngoài ý muốn.

Là Ký Vương cùng Thục Phi,làm ra tất cả, đều là âm mưu của bọn họ, còn có Tô Mai dựa vào trí nhớ tương lai của vị nông nghiệp khoa học gia, cùng bản thần kì [Nông nghiệp bách khoa toàn thư] kết hợp, nghiên cứu chế tạo ra một loại độc tính thiên kì bách quái, làm cho người tra không ra một tia manh mối về loại độc dược thần kỳ này.

(Yul: thiên kì bách quái là những thứ kì lạ và quái gở)

Nàng còn nhớ rõ, ở trong sách Tô Mai cùng với tân phu quân đàm luận về Ký Vương đã từng nói qua, Thục Phi mưu kế sâu xa, Ký Vương thông minh hơn người.

Hai người này cùng liên thủ, hoàng hậu cùng thái tử thua cũng không oan uổng.

https://thuviensach.vn

Thì ra mười mấy năm trước, Ký Vương lúc đó chỉ vài tuổi, bọn họ cũng đã bắt đầu bày bố, hơn một nửa số người bên cạnh thái tử đều chịu ân của mẫu tử hắn, đầu nhập vào Đông cung, bất quá cũng chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi.

Nhưng Thái tử không biết, lại rất yêu thích những người kỳ tài, thật sự đemvài cái năng lực xuất chúng giả dạng trà trộn vào, lại nghĩ đó là người tâm phúc.

Mà người thông báo cho hắn tin tức giả, trong đó một cái, chính là Vương Bình Chi.

Vương Bình Chi, tên tự Diệu Quang, Hưng Khánh mười lăm năm làm tân khoa thám hoa lang, xuất thân từ Yến Kinh một trong mười gia tộc lớn là Vương gia.

Vương gia chính là đương thời đại tộc, trong tộc nhân tài xuất hiện lớp lớp, tộc trưởng Vương Hách Mẫn dĩ nhiên là làm quan trong nội các.

Triều đình trong ngoài, lại có hai thành quan viên hoặc là họ Vương, hoặc là cùng Vương gia có quan hệ thân cận.

Là người có tiền đồ nhất trong Vương gia, hắn lại trái ngược với trưởng bối trong dòng tộc là không theo luật lệ mà làm việc cho hoàng thượng.

Sau khi đậu thám hoa được phong làm học sĩ Hàn Lâm viện, liền đầu phục dưới trướng thái tử Liên Chân.

Vài năm này, hắn vì Thái tử lo lắng hết lòng, liên tiếp đưa ra đề nghị tốt nhất, làm cho thanh danh của thái tử càng ngày càng tốt.

Điều quan trọng là, trong một lần ám sát, hắn không hề do dự vì Thái tử mà đở một đao, vì điều này, mà hắn bị di chứng không thể kéo dài con nối dòng.

https://thuviensach.vn

Bắt đầu từ lúc đó, Thái tử đối hắn tín nhiệm, thậm chí có một lần còn vượt qua cả người cùng hắn lớn lên, thân thiết như huynh đệ Bạch Triệt.

Hắn cho tới bây giờ cũng chưa nghĩ tới, có một ngày người này lại phản bội hắn, người ngoài cũng không tin.

Ngày đó bị định tội, hắn ở trên Kim Loan điện tự biện.

Trước mặt hoàng thượng và văn võ bá quan, nói là có người truyền tin tức cho hắn, nói rõ hoàng thượng hoàng hậu bị Thục Phi liên hiệp với Ký Vương, giam lỏng ở trong hoàng cung.

Bọn họ còn lợi dụng Kiêu kỵ binh lung lạc người trong giang hồ, ở trong cung ra tay giết chóc, lấy thủ đoạn tàn ác, nắm trong tay Đại Nội thị vệ cùng Long Cấm vệ.

Bởi vì sự tình quá trọng đại, ban đầu hắn còn không dám tin tưởng, nhưng lại liên tục đưa tấu sớ vào trong cung cầu kiến đều như chìm xuống biển, thậm chí còn hắn lần lượt đưa tin vào hậu cung của Hoàng hậu, cũng như trước không có gì đáp lại.

Vì vậy, mới làm cho hắn tin tưởng người truyền lời kia có thể tin, sau đó, hắn không nghe lời mưu sĩ khuyên bảo, không chịu chờ bọn họ đi thăm dò tìm hiểu rõ ràng sự thật rồi mới ra tay.

Bởi vì hắn sợ đợi đến lúc đó, không chừng phụ hoàng cùng mẫu hậu của hắn cũng đã mất.

Đối với hắn, để phụ mẫu an toàn, cho dù tin tức đó là giả, hắn cũng kiên trì thà rằng tin là có, không thể tin là không, vẫn sợ có chuyện gì sơ suất, hắn tự mình đi trước đóng quân ở ngoài Bảo Hưng thành cách năm mươi lý chỗ dũng sĩ doanh, lấy trong tay lệnh bài thái tử, điều động ba vạn dũng sĩ, tiến vào hoàng cung.

https://thuviensach.vn

Nhưng không đoán được, trong hoàng cung căn bản thái bình vô sự, tất cả mọi chuyện, đều là có người hư cấu truyền tin tức giả.

Mà người truyền lại tin tức giả cho hắn, khiến hắn mạo hiểm lĩnh quân tấn công hoàng cung, đúng là Vương Bình Chi.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều giật mình ngớ người, Vương Bình Chi cũng không biện giải một câu, chỉ yên lặng không nói gì, bước ra khỏi hàng, vung quan bào lên quỳ gối tại chổ, tự tay đem mũ quan trên đầu bỏ xuống, cởi bỏ quan phục trên người, sửa sang ngay ngắn, liền dập đầu, coi như hắn thật sự đã làm việc này, nên muốn lĩnh tội.

Nhưng mà, hắn biểu hiện như thế cùng tư thái vừa rồi, từ hoàng thượng, cho tới văn võ bá quan, bao gồm cả phụ tử Bạch gia rất tin tưởng thái tử tuyệt đối không bao giờ làm phản.

Lúc này, cũng có chút hoài nghi, giống như đang nói thái tử mới chân chính là kẻ mưu đồ, chính là sau khi thất bại, hắn vì muốn thoát đi tội danh, đẩy Vương Bình Chi ra làm lá chắn nhận tội thay mà thôi.

Sau khi Bạch Thanh nghe những lời đồn đãi này, cũng nghĩ là như thế.

(Yul:....ngố dễ sợ)

Nhưng hiện tại, nàng đã hiểu rõ, lúc trước Tô Mai thuận miệng nói một câu [Lúc hắn bị đích mẫu làm cho sống không nổi, Ký vương đã cho hắn một con đường sống.] ý gì chứ?

Ý là, hắn trước giờ chính là người của Ký Vương, hãm hại thái tử như thế, cũng là chuyện đương nhiên.

Chỉ trách, hắn trong những ngày thường luôn một lòng vì Thái tử, khắp nơi đối nghịch với Ký Vương biểu hiện quá mức rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Thậm chí, hắn còn nhiều lần làm cho Ký Vương chịu thua thiệt bị trách mắng, xuống tay tàn nhẫn vô cùng, không lưu tình chút nào.

Kể từ đó, ngoại trừ người chân chính hiểu rõ, còn lại có ai sẽ tin tưởng, bọn họ thật ra là đồng bọn đâu?

Người này, nàng phải làm cho phụ thân cùng huynh trưởng điều tra rõ ràng mới được.

Đã sớm biết hắn chịu ân tình như thế nào của Ký vương, làm cho hắn một lòng một dạ làm việc cho hắn (Liên Cẩn), ngay cả con nối dòng cũng không quan tâm cố kỵ.

Làm nhiều chuyện như vậy, cuối cùng còn dùng tính mạng, hoàn toàn đem Thái tử hạ đài dù đã đứng rất gần đế vị.

Nghĩ lại, người nọ thật sự quá đáng sợ.

Người như vậy, mà Ký Vương có thể thoải mái khống chế, chứng tỏ thủ đoạn của hắn rất cao.

Cũng khó trách Tô Mai đối với hắn hết sức tôn sùng, nhắc tới hắn cũng liền thao thao bất tuyệt tán thưởng.

Mà việc khiến cho nàng khen, là hắn chỉ dùng một mưu kế nho nhỏ, liền thoải mái nắm trong tay kỵ binh của "Ma vương" Tiếu Túc sau khi chết, mà người ngoài không thể nào giải quyết....Kiêu kỵ binh.

Nghĩ đến đây, Bạch Thanh liền cả kinh.

Lúc trước Tô Mai có đề cập đến Ký Vương, như thế nào mà nắm trong tay tiếng tăm lừng lẫy Kiêu kỵ binh ở Đại Thành, sau đó còn liên tục thở dài [đáng tiếc vị ma vương kia].

https://thuviensach.vn

Hay là, "Ma vương" Tiếu Túc chết, cũng thoát không được quan hệ với Ký Vương?

Nhưng mà vì cái gì, lúc trước hoàng thượng biết được tin Tiếu Túc chết, liền giận chó đánh mèo nàng đây? Trong chuyện này, cùng nàng có quan hệ như thế nào?

Bạch Thanh đầu óc, nhất thời có chút ngu ra.

Giờ khắc này, nàng thật đau lòng mà thừa nhận, người bên ngoài nói nàng ngốc, thật sự là chuẩn xác vô cùng.

Nàng có thể không phải là ngốc sao?

Rõ ràng trong quyển sách kia, nữ nhân vật chính Tô Mai không lúc nào là không quan tâm triều đình đại sự.

Thậm chí, nàng còn thường xuyên lợi dụng ưu thế đặc biệt, vì Ký Vương mà bày mưu tính kế.

Mỗi một lần làm đại sự, khi nàng cùng người bên ngoài nói chuyện, cũng tự nhiên nhắc tới vài nhân vật quan trọng trong đó.

Nhưng trong sách không có miêu tả cặn kẽ chuyện triều chính, ngược lại phần lớn độ dài, đều viết về nàng như thế nào thay đổi phương pháp gieo trồng hoặc đại loại là liên quan đến nông nghiệp.

Nàng cũng chỉ nghĩ đến Tô Mai đề cập những chuyện này, là vì sự tình liên quan đến chổ dựa của nàng là Ký Vương.

Mà nàng trợ giúp Ký Vương, bởi vì muốn tìm chổ mà dựa vào, mới có thể bất đắc dĩ, đem những thứ này nọ không thuộc về nàng, của người khác mà tặng ra ngoài mà thôi.

https://thuviensach.vn

Lúc này mới biết, người chân chính không can thiệp đến chuyện triều đình, là nàng Bạch Thanh mới đúng.

Hoảng sợ, lo lắng không yên, thương tâm, tự giễu..... Các loại cảm xúc lung tung quấy nhiễu nàng, vốn không được tĩnh tâm, cánh tay ôm Liên Dân, lại hơi dùng sức.

Tiểu tử kia ăn đau, cũng không giãy dụa, chỉ nâng lên cánh tay nhỏ bé, nhẹ nhàng vỗ về lưng nàng, trấn an nói:

- Thanh nhi cô cô ngoan, Dân nhi thổi vù vù, sẽ không đau.

Thì ra, hắn cho rằng nàng là vì quá đau đớn, mới có thể dùng sức như vậy.

Ngẩng đầu lên, trong đôi mắt đen như mực của Bạch Thanh, rốt cục không hề ngây thơ thuần túy, giống như trong nháy mắt, liền bỏ thêm vào một loại tên là "Phức tạp" gì đó.

Có lẽ giờ khắc này, nàng mới chân chính trùng sinh.

Không đơn giản là thời gian đảo ngược trở lại, sinh mệnh được quay lại, là bởi vì nàng muốn bảo vệ những người nàng để ý, từ trong ra ngoài, làm cho tâm tính của mình vốn là thanh thuần thiện lương, không hề tin tưởng cái gì gọi là "Nhân chi sơ, tính bản thiện", bắt đầu dùng ác ý để đo lường tất cả địch nhân.

Sau đó, dùng thanh đao sắc bén nhất, đem địch nhân từng người chém giết, không chút lưu tình.

- Thật sáng!

Liên Dân đột nhiên kêu lên, bàn tay nhỏ bé từ sau lưng Bạch Thanh, chuyển lên mặt nàng.

https://thuviensach.vn

Ngón tay mềm mại nhỏ bé khẽ chạm vào mí mắt của nàng, than thở nói:

- Mắt của Thanh nhi cô cô, sẽ sáng lên.

Bạch Thanh nở nụ cười, trán của nàng để lên trên trán vừa trơn bóng vừa trơn mềm của hắn, cọ cọ qua lại.

Lúc Liên Dân ba tuổi, rất thích cùng Thanh nhi cô cô làm vậy với hắn, làm sao còn nhớ rõ lúc nãy đang nói cái gì, lúc này liền "Khanh khách" cười rộ lên, dùng hết khí lực toàn thân, ngăn cản cái trán của Bạch Thanh.

Hai cô chất, vui đùa hết sức vui vẻ, hoàn toàn không để mắt đến Thái tử phi đang tức giận muốn bốc khói.

Đợi bọn họ an tĩnh lại, lúc Bạch Thanh đối mặt với mọi người, trong mắt lại khôi phục dáng vẻ ngày xưa ngây thơ, ảm đạm thất sắc, nào có nửa điểm gọi là hào quang?

Nhưng mà, khi buổi tiệc chấm dứt, Bạch Thanh rời cung về phủ.

Chuyện thứ nhất nàng làm, đó là phái người thông tri đến phụ thân cùng huynh trưởng đang ở ngoại viện, nàng muốn kể lại mọi chuyện với bọn họ rồi mới quyết định.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Đêm hôm đó, trăng sáng như gương, dòng nước chậm rãi chảy qua bóng cây.

Bạch Thanh ngay cả Thanh Ca cũng không mang theo, trên tay cầm đèn cung đình, một mình đi về phía thư phòng.

Bên trong thư phòng, sau khi phụ tử Bạch Triệt nhận được tin của nàng, đã sớm cho hạ nhân lui xuống hết, yên tĩnh ngồi đợi nàng.

Bạch Thanh đi vào thư phòng, tắt đèn cung đình, không giống như ngày thường, vừa nhìn thấy phụ huynh liền thân thiết nói cười.

Ngược lại chọn một góc khuất bước đến, đem chính mình che dấu ở trong bóng tối.

Nàng không nói một câu dư thừa, cũng không có biểu lộ một chút cảm xúc dư thừa nào, hết sức bình thản, đem mọi chuyện chính mình đã từng trải qua, từ từ nói ra.

Bao gồm nàng như thế nào bị đám người Viên Mậu Lâm lừa gạt trong tay, như thế nào mà khiến cho phụ huynh, hoàng thượng, thái tử vì nàng mà để bọn hắn mưu cầu lợi ích.

Cũng bao gồm nàng như thế nào mà mang tội danh, bị hoàng thượng ban thưởng rượu độc, lại chết ở trong tay tẩu tử Đồ thị.

https://thuviensach.vn

Thậm chí, nàng còn kể chuyện sau khinàng chết đi, đã đến một nơi kì quái là phán quan lâu, bên trong gặp người như thế nào, thấy được tình cảnh thế nào, trong quyển sách kia đều miêu tả tất cả, toàn bộ đều kể hết cho bọn họ không hề dấu giếm.

- Sau khi nữ nhi chết, hoàng thượng bị bệnh, Ký Vương lâm triều trị quốc, Đồ gia sớm đầu quân cho hắn nên được phong quang vô hạn, ngày đó bọn hắndẫn người đến Bạch gia của chúng ta, phụ thân bị tức đến hộc máu mà chết, thi thể còn chưa lạnh, Đồ thị đang ở gia ngoại được Đồ gia hết sức bảo hộ, nàng ta vừa khóc vừa nháo la hét om sòm buộc ca ca viết xuống hưu thư, ngày hôm sau nàng liền gả cho biểu huynh đã chết thê tử làm kế thê, sau đó rời kinh.

Trong mắt Bạch Thanh đầy nước mắt, nghẹn ngào tiếp tục nói:

- Mọi người trong gia tộc nói, Ký Vương khắp nơi chèn ép Bạch gia, là vì phụ thân tình nguyện để nữ nhi gả cho một tên ti tiện đình thê tái thú, cũng không chịu đem nữ nhi gả cho hắn vì phi. Nữ nhi, chính là nguyên nhân khiến Bạch gia diệt vong, cho nên một chi huyết mạch của Bạch gia, không xứng được mai táng trong phần mộ tổ tiên của gia tộc Bạch thị. Ca ca dẫn theo chất nhi còn nhỏ tuổi, mang theo hài cốt của nữ nhi cùng phụ thân hồi hương, chẳng những không thể đem chúng ta mai táng vào phần mộ tổ tiên, ngược lại còn liên luỵ tới mộ phần của tằng cố phụ mẫu, tổ phụ mẫu cùng hài cốt của mẫu thân, bị người trong gia tộc cưỡng chế móc mộ phần đem hài cốt ra ngoài.

Hít sâu một hơi, điều chỉnh cảm xúc của chính mình, nàng nói:

- Cuối cùng, ca ca đành phải đem tất cả hài cốt của chúng ta hợp táng đốt thành tro cốt, sau đó mang theo chất nhi, rời khỏi Nam Tầm, không biết tung tích. Trong phần cuối cùng của quyển sách, có ghi sau khi Bạch gia diệt vong khoảng một năm, hoàng thượng băng hà, hạ di chiếu để Ký Vương đăng cơ làm đế, hơn nữa ở trong di chiếu, còn nói đến hoàng hậu

https://thuviensach.vn

nương nương đã mất từ lâu, nói nàng(hh) dung túng nhi tử là thứ dân Liên Chân mưu đồ soán vị, không xứng làm mẫu nghi thiên hạ của một nước, hạ lệnh cưỡng chế móc mộ phần ra khỏi hoàng lăng, chôn cất chổ khác, không cho cúng bái. Sau đó sắc lập Thục Phi mẫu phi của Ký vương làm thái hậu, hạ lệnh sau khi chết hợp táng với hoàng thượng chôn cất ở hoàng lăng, hoàn toàn đem nhất mạch của hoàng hậu diệt sạch. Tô Mai, được tân hoàng phong làm đại trưởng công chúa, sau khi Lại Bộ Thị Lang Viên Mậu Lâm bị tịnh thân (Yul: thiến...), thì đưa đến phủ của đại trưởng công chúa, làm tiểu thái giám.

Nói đến chỗ này, Bạch Thanh không khỏi cong khóe môi, lộ ra ý cười châm chọc.

Lúc Tô Mai trở lại kinh thành, đưa ra chứng cớ chứng minh nàng là người "Hỏa thiêu lương thực giúp thiên tai" khi đó, nàng đang bị hoàng thượng hạ lệnh cưỡng chế cấm túc, Tô Mai từng đến gặp nàng.

Lúc đó nàng nói, đối với Viên Mậu Lâm, từ đầu tới cuối nàng đều không có thương hắn.

Bất quá là vì nàng nhìn thấy hắn có tiền đồ, tài cán có thể giúp nàng báo thù cho mẫu thân báo thù cho huynh trưởng, nên mới ủy thân gả cho hắn.

Nhưng cuối cùng, nàng sẽ không giết chết hắn, mà giết nữ nhân của hắn, sau đó đem hắn biến thành hoạn quan lưu lại bên cạnh nàng.

Nói là hành hạ vũ nhục, sao lại có cảm giác là không bỏ được đây?

So với nàng độc phụ ngu xuẩn, Tô Mai khôn khéo lưu loát như vậy, về mặt tình cảm, lúc đó chẳng phải đều hồ đồ giống nhau sao?

Có lẽ, nhờ vậy mà sau này nàng sẽ lợi dụng thật tốt.

https://thuviensach.vn

Nói xong chuyện xưa, phụ tử Bạch Triệt đều không có lên tiếng, bên trong thư phòng, đều là một mảnh yên tĩnh.

Chỉ là khuôn mặt của hai người bọn họ, đều có vẻ mặt giống nhau như đúc là khiếp sợ cùng hoảng sợ.

Chuyện quỷ thần xưa nay có chút vô căn cứ, đã từng đọc rất nhiều sách vở có kiến thức uyên bác, bọn họ vẫn không quá tin tưởng.

Nhưng mà, sau khi Bạch Thanh bị thương trở về từ am Huyền Từ, khi tỉnh lại, mọi lời nói của nàng trong mộng đều trở thành sự thật.

Trong lòng bọn họ rốt cục dần dần dâng lên một chút kính sợ.

Dù sao cũng có thói quen nhiều năm, trong lòng rốt cuộc còn nhiều nghi vấn, mấy ngày nay, Bạch Thanh đột nhiên thờ ơ lạnh nhạt, bọn họ thực sự rất lo lắng.

Bất quá tính tình của Bạch Thanh bướng bỉnh, nếu nàng không muốn nói, dù bọn họ có bức bách như thế nào, nàng cũng sẽ không nói cho biết.

Vì thế, bọn họ chỉ có thể im lặng chờ, theo ý tứ của nàng, xử trí giúp nàng người mà nàng muốn xử trí.

Cuối cùng đợi đến ngày nào đó,nàng nguyện ý mở miệng nói ra chân tướng.

Quả nhiên, ngày bọn họ chờ đợi rất nhanh đã đến, nhưng bọn họ có nằm mơ cũng không có nghĩ đến, sự thật nhưng lại kinh người như thế.

Chết rồi mà sống lại, xuyên qua thời gian, trở về nhân gian.

Những từ ngữ này, vừa quen thuộc mà cũng vừa xa lạ.

https://thuviensach.vn

Nếu là lời nói của người khác, bọn họ chỉ sợ sẽ cho rằng đó là truyền thuyết chuyện xa xưa, nghe một chút cũng không sao.

Nhưng cố tình lại là Bạch Thanh, mỗi một câucủa nàng, nói rõ ràng sáng tỏ tương lai của mười năm sau sẽ phát sinh, từng chi tiết cũng không từng xem nhẹ.

Bọn họ biết, đây là thật sự, ít nhất đối với Bạch Thanh mà nói, chính là đã trãi qua một vở tuồng nhân sinh.

Nhìn nàng trên mặt đầy nước mắt, ánh mắt mờ mịt hoảng loạn, giống như đối với tương lai, nàng không còn chờ mong, không còn hi vọng, lòng bọn họ đau như cắt.

Giờ khắc này, bọn họ không quan tâm những lời nàng nói về tình huống nghiêm trọng trong triều đình.

Cũng chẳng quan tâm Thục Phi cùng Ký Vương hiệp tâm bày mưu tính kế hoàng thượng, hoàng hậu cùng thái tử.

Trong lòng bọn họ, chỉ muốn kéo Bạch Thanh đang giãy dụa thống khổ trong nhân sinh trở về.

Đây là cô nương bọn họ nâng niu sủng ái trong lòng bàn taya! Bọn họ làm tất cả mọi chuyện cùng mưu tính, đều là vì muốn nàng có cuộc sống hạnh phúc vui vẻ.

Vì nàng không được mẫu thân nuôi dưỡng, sủng ái quan tâm như bao cô nương khác, nên bọn họ phải bù đắp cho nàng, càng sủng nàng lên đến tận trời.

Nhưng mà, cuối cùng nàng lại có kết cục bi thảm như vậy, phụ tử bọn họ, quả thực không thể nào tiếp nhận. Khiến bọn họ phẫn nộ.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh tính tình như thế nào, là thân nhân duy nhất của nàng, bọn họ đều biết rõ như lòng bàn tay.

Đơn thuần thiện lương, ngây thơ không tỳ vết, cũng có chút kiêu căng, có chút ương ngạnh.

Nhưng từ đầu đến cuối nàng vẫn duy trì tính thiện lương vô hại của nàng.[Truyện đăng ở]

Đã qua mười lăm năm, trừ bỏ hai ba tháng gần đây nàng đột nhiên thay đổi, thì trên tay của nàng, chưa bao giờ lây dính máu.

Không thể nào dự đoán được, nàng cuối cùng lại mang ác danh "Độc phụ", để tiếng xấu muôn đời.

Lúc đám người trong thiên hạ dùng ngòi bút làm vũ khí, sợ là chưa bao giờ nghĩ tới, nàng ta được bọn họ cực lực tán dươnglà "Nông thần nương nương" lại là người vu oan hãm hại đi!

Bất quá là người thắng viết lên lịch sử mà thôi, hôm nay bọn họ đã thấy được tiên cơ, cho dù Bạch Thanh thật sự trở thành một người tay nhiễm đầy máu tươi "Độc phụ", chỉ cần bọn họ thắng lợi, liền có thể vì nàng mà tạo ra mỹ danh.

Sao phải e ngại một cái thôn phụ nho nhỏ, sao phải e ngại nàng kia có được kỹ năng cùng tri thức của người khác?

Đương nhiên, cũng không cần e ngại một thằng nhãi mới vừa vào triều đình, ngay cả nửa điểm tư cách để kế vị cũng không có...Ký Vương.

#####

Trong lòng âm thầm cân nhắc, trầm mặc hồi lâu sau, cuối cùng Bạch Tể Viễn cũng có chút phản ứng.

https://thuviensach.vn

Hắn nhíu mày, có mấy nếp nhăn nơi khoé mắt, cũng không tổn hại tới phong độ của hắn.

Chỉ là giờ phút này, vẻ mặt hắn có chút khó lường, giống như là phẫn nộ, lại giống như là lạnh nhạt vô vị, giọng nói còn có chút lành lạnh:

- Tay của ngươi bị thương, là vì ngăn cản thay Thanh Ca, hay là cố ý muốn mượn chuyện này chậm lại hôn sự?

Bạch Thanh ngẩng đầu thấy vẻ mặt hắn không chút thay đổi, trong lòng có chút chần chờ.

Đề cập lại chuyện này, nàng kỳ thật có chút xấu hổ và hối hận.

Ngày đó nàng hạ quyết tâm muốn làm chính mình bị thương, tìm một cái cớ có thể thuận lợi chậm trễ hôn sự.

Nàng vốn nghĩ rằng, chỉ cần nàng cố gắng bảo trụ Thanh Ca, nàng ấy sẽ không bị thương như kiếp trước.

Ai ngờ đến cuối cùng, nàng cũng như nguyện làm mình bị thương, chậm lại hôn sự, còn Thanh Ca vẫn giống kiếp trước không có tránh được tai họa này.

Cũng may cũng là không nghiêm trọng, sau khi mời danh y chẩn trị, dĩ nhiên khôi phục như lúc ban đầu, trong lòng nàng áy náy rất nhiều, lúc đó mới hơi thả lỏng.

Sau đó, nàng biết được, bởi vì nàng bị thương, bọn hạ nhân cùng đi tới am Huyền Từ với nàng, toàn bộ đều bị phụ thân dùng trượng sử phạt.

Chỉ có Thanh Ca, bởi vì bị thương, mới may mắn thoát khỏi, nhưng vẫn bị trừ nửa năm tiền tiêu hàng tháng coi như là trừng phạt.

https://thuviensach.vn

Nàng mới biết được, nếu ngày đó nàng bị thương,Thanh Ca cùng nàng ngồi chung một xe lại không bị thương tổn gì, tất nhiên Thanh Ca sẽ bị phụ huynh phạt trượng đánh chết, tuyệt đối sẽ không sống được đến bây giờ.

Nàng rốt cục hiểu được, chính mình đã làm chuyện ngu xuẩn như thế nào, sau đó, liền không để bất luận kẻ nào đề cập đến chuyện bị thương nữa.

Nhưng mà lúc này, là phụ thân hỏi nàng, nàng dù không muốn nói, cũng không thể không trả lời. Nàng gục đầu xuống, thấp giọng than thở nói:

- Nữ nhi biết chuyện mã sẽ bị trấn kinh, cố ý làm mình bị thương, nữ nhi không muốn vừa sống lại, liền gả đi ra ngoài, lặp lại bi kịch kiếp trước.

Bạch Tể Viễn nghe vậy, giọng lạnh như băng hỏi:

- Ngươi nghĩ rằng, dù ngươi không muốn gả, chúng ta cũng sẽ ép buộc ngươi xuất giá sao?

- Thánh chỉ, không thể trái.

- Thánh chỉ không thể trái?

Bạch Tể Viễn tức giận đến bật cười:

- Ngươi chẳng lẽ không có nhìn kỹ, thánh chỉ tứ hôn mà ngươi cầm lấy, căn bản là chưa từng đóng dấu ngọc tỷ sao?

- A!

(Yul: ớ)

Lần này, ngay cả Bạch Triệt cũng kinh hãi kêu lên.

- Thánh chỉ tứ hôn, không có đóng dấu ngọc tỷ?

https://thuviensach.vn

Bạch Tể Viễn hừ lạnh một tiếng, ánh mắt không tốt nhìn nhi tử, liếc mắt một cái, giải thích nói:

- Nàng là một cô nương, chạy vào trong cung đi cầu cái gì thánh chỉ tứ hôn, căn bản chính là trò đùa, hoàng thượng sao có thể theo nàng cùng chơi đùa? Ngươi có từng thấy qua nhà ai được ban thánh chỉ tứ hôn, mà không phải hoàng thượng phái công công đi đến hai nhà tuyên chỉ, hơn nữa còn không ban thưởng cả đôi như ý? Mà chỉ ban thưởng một phần, còn là chính nàng mang về? Bởi vì không kiên nhẫn khi thấy nàng khóc nháo, nên tùy tiện viết vài chữ, dụ dỗ nàng mà thôi.

- Vậy còn nhi tử đâu?

Trong mắt Bạch Triệt tràn đầy chờ mong. Lúc trước tứ hôn, chẳng phải cũng là muội muội đi cầu sao? Nếu đã giống nhau như thế, có phải hắn sẽ không còn gì vướng mắc hay rối rắm, mà xử lý nữ nhân dương hoa (lẳng lơ) kia?

- Ngươi làm sao có thể đồng dạng?

Bạch Tể Viễn trợn mắt, ánh mắt như đao, trừng mắt nhìn hắn:

- Có công công tuyên chiếu chỉ, còn được ban thưởng một đôi ngọc như ý, cùng tình huống của muội muội ngươi, hoàn toàn bất đồng. Chuyện của ngươi, sớm xử lý sạch sẽ cho ta, đừng có kéo dài thời gian, đến lúc đó xảy ra vấn đề, tổn hại thanh danh của ngươi, còn liên luỵ đến muội muội ngươi.

Dám đối đãi với Bạch gia như vậy, đối đãi với nữ nhi của hắn như thế, không xứng làm thê tử của Bạch Triệt, cũng không xứng sinh dục nhi tử nối dòng cho Bạch phủ.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Bạch Triệt ánh mắt có chút tối tăm, cúi đầu xuống, nghiến răng nghiến lợi oán hận lên tiếng:

- Vâng!

Hắn chỉ nghĩ, phản bội hắn, cùng biểu huynh lén lút gặp gỡ, Đồ thị đã làm ra chuyện ti tiện hạ tiện nhất rồi.

Lại không nghĩ rằng, nàng không chỉ làm như vậy, mà còn tàn nhẫn tự tay giết người, chuyện như vậy mà cũng làm được.

Chuyện nàng không đáng để tha thứ,chính là nàng dám giết muội muội mà hắn cả đời đau sủng.

Nghe muội muội dùng giọng điệu bình tĩnh, nói đến chuyện tình kinh hãi như vậy.

Trong nháy mắt, hắn hận không thể tự tay bóp chết nàng, làm cho nàng nếm thử cảm giác mà muội muội hắn từng trải qua.

Nếu kiếp trước hắn biết muội muội bị nàng đối xử như vậy, trước linh cửu của muội muội, chỉ sợ hắn có thể sẽ làm ra chuyện này.

Mà lúc này, mặc dù nàng còn chưa từng làm ra chuyện này, cũng là không thể lưu mạng.

https://thuviensach.vn

Sau khi hạ quyết tâm, Bạch Triệt tạm thời đem chuyện này bỏ xuống, quay lại nói đến chuyên của Bạch Thanh, hỏi:

- Hôn sự của muội muội nên xử lý như thế nào, phụ thân có dự định gì chưa?

- Ta sẽ tìm cơ hội bẩm báo với hoàng thượng, hủy bỏ là xong. Chưa bao giờ có thánh chỉ, vật kia chưa đóng dấu ngọc tỷ, liền hủy bỏ, tên Viên Mậu Lâm kia có năng lực làm gì sao?

Bạch Tể Viễn giọng nói tràn đầy khinh thường, lát sau, giống như nghĩ tới cái gì, sắc mặt trầm xuống, thập phần không vui hướng nhi tử hỏi:

- Chuyện hắn hộ tống Tử Truyền đi Giang Nam, không phải là ngươi ra chủ ý đi!

- Là nhi tử ra, Tử Truyền tự mình đi cầu hoàng thượng.

Lúc nhắc tới hai chữ Tử Truyền, Bạch Triệt liếc nhìn Bạch Thanh một cái. Thấy nàng thần sắc không hề thay đổi, làm như đối với người này hoàn toàn vô cảm.

Trong lòng âm thầm suy nghĩ nên làm gì cho thỏa đáng lại ai thán một tiếng, con đường phía trước phải đi từ từ, hắn phải tận lực tác thành a!

Hắn thật không muốn thừa nhận, dù ai thán cho Tử Truyền, nhưng trong lòng lại vui sướng chờ xem kịch vui.

- Hồ đồ!

Bạch Tể Viễn trách mắng:

- Không nói đến chuyện đả thảo kinh xà, riêng một chuyện đi sứ, đối với người khác mà nói, chính là Bạch gia tađối với hắn đặc biệt chiếu cố. Chỉ sợ hoàng thượng cũng nghĩ rằng, biểu hiện của Bạch gia đối với hắn là vừa

https://thuviensach.vn

lòng. Ngươi không phải đang giúp muội muội ngươi, ngược lại là đẩy nàng vào hoàn cảnh không thể không gả!

Bạch Triệt cứng miệng, biện giải nói:

- Nhi tử không biết chuyện thánh chỉ, muốn giúp muội muội, đương nhiên phải ra tay với tên họ Viên kia. Hắn hưu thê tái thú, lấy lý do là thê tử kia của hắn nhập môn nhiều năm mà vô tử, nhưng thê tử hắn lúc này đã sinh được nhi tử nối dòng, hưu thư đương nhiên sẽ không tính. Cho hắn phong cảnh mặc áo gấm về Nam Tầm, việc này đương nhiên sẽ bại lộ, hắn vốn đã có thê thất, lại dám nói dối trước mặt hoàng thượng, chính là phạm tội khi quân, muội muội đương nhiên không cần gả, ngược lại còn có thể trị hắn tội khi quân.

- Ngươi cũng biết hắn phạm chính là tội khi quân, mà tội khi quân là muốn liên lụy đến cửu tộc, muội muội ngươi cùng hắn đã có hôn ước, nếu không phải cánh tay nàng bị thương, thì đã gả cho hắn rồi, ngươi, ta đều là trong cửu tộc của hắn. Bạch phủ chúng ta tạm thời không đề cập tới, cho dù thê thất của hắn không chịu để yên, chỉ sợ gia tộc Viên thị cũng sẽ không cho phép nàng ta làm loạn. Hắn căn bản không cần sợ hãi, chỉ cần trở về gia tộc giải thích tình huống của mình, đem toàn bộ tội danh đổ lên người muội muội ngươi, nói là nàng bắt buộc hắn hưu thê tái thú, sau đóhắn đối với người trong gia tộc cùng vị thê tử kia hứa hẹn thật nhiều, gia tộc cùng thê tử của hắn, đương nhiên sẽ thay hắn biện giải, còn có thể hủy diệt hết tất cả chứng cớ. Việc này cho dù mọi người trong thiên hạ đều biết chuyện hắn làm, nếu ngươi không có chứng cớ, có thể làm gì được hắn?

Nhìn thấy vẻ mặthuynh muội Bạch Triệt không ngừng thay đổi, hắn dừng lại một chút,mới tiếp tục nói:

- Nếu thánh chỉ kia là thật, chỉ sợ chờ bọn họ vừa về đến kinh thành, muội muội ngươi liền lập tức gả ra ngoài.

https://thuviensach.vn

- Phụ thân! Nữ nhi không gả!

Bạch Thanh sắc mặt trắng bệch, giọng nói có chút thê lương.

Nàng trùng sinh trở về, ngay làm thương tổn bản thân cũng cam tâm, còn không phải là vì muốn thay đổi vận mệnh kiếp trước.

Nàng mất nhiều tâm tư như vậy, không tiếc lấy hãm hại, liên luỵ, có lẽ còn âm thầm sử dụng thủ đoạn xấu xa, đem tất cả những người trong phủ có khả năng sẽ phản bội Bạch gia, toàn bộ xử lý sạch sẽ.

Còn hạ quyết tâm, không để ý đến mặt mũi huynh trưởng cùng cảm giác đau xót trong lòng hắn, bóc trần gian tình của tẩu tử Đồ thị, bức huynh trưởng tới mức tiến thoái lưỡng nan.

Lại còn ở trước mặt Đồ Kinh Bình, vạch trần nữ nhân Đồ gia, giả nhân giả nghĩa.

Khiến các nữ nhân Đồ thị vì những lời vạch trần của nàng, mà liên tiếp hoặc ngoài ý muốn bỏ mình, hoặc ốm chết.

Trong kinh thành, trong hai ba tháng gần đây, đúng là có hơn vài phủ vì nữ nhân họ Đồ mà làm tang sự.

Việc này, nếu đổi lại là kiếp trước hoặc là trước khi nàng trùng sinh, thì nàng tuyệt đối không thể làm mọi chuyện trở lên như vậy, thậm chí người bên ngoài còn khịt mũi khinh thường.

Nhưng bây giờ, nàng đem chính mình trước kia đã từng cố chấp, ngạo mạng quang minh chính đại làm việc không biết suy nghĩ, hoàn toàn thay đổi.

Trong lòng mặc dù đôi lúc đối với các nữ nhân Đồ gia kia chưa từng thương tổn nàng, cũng không kịp thương tổn bọn người trong Bạch phủ, có

https://thuviensach.vn

chút không đành lòng.

Nhưng rốt cuộc, có thể khiến cho Bạch gia yên ổn, bảo vệ người trong Bạch phủ không để họ bị thương tổn, nàng vẫn có chút kiêu ngạo.

Bởi vì nàng không cần lúc nào cũng để phụ huynh tỉ mỉ bảo hộ, ngược lại còn có thể phòng ngừa chu đáo bảo hộ bọn họ.

(Yul: ơ... kẻ ngố vùng lên!)

Như vậy kiêu ngạo cùng tự hào, mãi cho đến hôm nay, ngày thọ yến của hoàng hậu, mới hoàn toàn đánh nát.

Nàng trùng sinh trở về, sao có thể quên đi Ký Vương cùng Thục Phi, rõ ràng hiểu được đáy mắt của bọn họ đầy ác ý mặc dù bọn họ muốn che dấu.

Nàng cũng thấy được Dân nhi, đã từng ở trong lòng nàng mà mất đi độ ấm, cuối cùng là nàng hứa hẹn, mới nhắm mắt lại.

Nàng nhìn thấy hắn còn sống, lại một lần nữa ôm thân thể hắn mềm mại ấm áp.

Lúc nàng đang âm thầm rơi lệ, nàng chân chính hiểu được, chỉ có một mình nàng, cho dù từ trong sách biết được nhiều bí mật mà rất nhiều người bên ngoài không biết được.

Tô Mai còn học được rất nhiều thủ đoạn âm ngoan (âm độc+ngoan tuyệt) độc ác, nàng chỉ sợ những gì mình biết được, cũng giống vậy vẫn đấu không lại bọn họ.

Trùng sinh trở về, nàng không chỉ muốn chạy trốn cách xa tên nam nhân này, còn muốn tránh tranh đấu cùng Tô Mai.

Đều quan trọng nhất, là nàng muốn phụ huynh, Hoàng hậu nương nương, Thái tử ca ca, Dương Bình tỷ tỷ, Liên Ái cùng Dân Nhi, còn có tên

https://thuviensach.vn

thảo nhân dám ghét nàng...Thái tử phi, đều còn sống.

Tốt lành, khoái hoạt, cao hứng, tùy ý..... Sống sót.

Mà muốn cho bọn họ đều sống sót, dùng năng lực của chính nàng, không thể nghi ngờ là như muối bỏ biển.

Chổ duy nhất mà nàng có thể toàn tâm dựa vào, cũng chỉ có phụ thân cùng huynh trưởng.

Cho nên, bằng bất cứ giá nào, cho dù phụ huynh có khả năng sẽ hoài nghi lai lịch của nàng, xem nàng như yêu ma quỷ quái, nàng cũng muốn đem mọi chuyện nói ra, để cho bọn họ sớm có chuẩn bị, không đến mức lại giẫm lên vết xe đổ.

Nhưng là giờ phút này, sau khi biết hết mọi chuyện, phụ thân lại nói. Nàng giống như vẫn muốn gả cho hắn.

Sao có thể?

Nếu mọi chuyện vẫn như cũ, nàng không thể tránh đi bi kịch của kiếp trước, còn giống lời phụ thân nói là nàng phải gả cho tên nam nhân kia? Như vậy nàng trùng sinh, còn có ý nghĩa gì chứ?

Không bằng sớm chết đi, cũng đỡ phải trơ mắt nhìn kiếp trước đã trải qua một lần bi kịch, kiếp này lại một lần nữa để mọi chuyện phát sinh, mà nàng lại vô lực ngăn cản.

#####

Nhìn nữ nhi bộ dáng tràn đầy tuyệt vọng, Bạch Tể Viễn đau lòng không thôi.

Nhưng hắn không có như trước kia, kéo nàng vào trong lòng, yêu thương an ủi.

https://thuviensach.vn

Ngược lại giọng điệu còn trở lên nghiêm khắc hỏi:

- Ngươi còn mặt mũi khóc, ngươi cảm thấy tất cả sai lầm đều là của người khác sao? Bản thân ngươi, hoàn toàn không có gì sai sao?

Bạch Thanh kinh ngạc nhìn phụ thân, trong mắt tràn đầy khó hiểu cùng ủy khuất.[truyện đăng ở]

Kiếp trước kiếp này, phụ thân chưa từng lớn tiếng với nàng, cho dù năm đó nàng bị vu oan"Hỏa thiêu lương thực giúp thiên tai" Bị hoàng thượng cấm túc trong Bạch phủ, phụ thân cũng chỉ thở dài vài tiếng, sau đó phải đi tìm cách vì nàng mà sửa lại án sai.

Nay, nàng lịch kiếp trở về, đem toàn bộ mọi chuyện nói hết ra, phụ thân lại chỉ trích nàng như vậy.

- Ngươi trước kia không phải như thế.

Nhìn nàng chỉ cắn chặt răng khóc thút thít, ngay cả một câu giải thích cũng không dám nói, làm sao còn giống như trước kia một thiếu nữ kiêu

ngạo tùy ý hoạt bát.

Trong lòng Bạch Tể Viễn đau muốn hỏng luôn rồi, nhưng đau càng nhiều, cũng là hận nàng không nghĩ đến hắn:

- Ngươi bị ủy khuất, vì sao không nói với ta? Làm cho chính mình bị gãy tay, để trốn tránh hôn sự, mà chuyện hôn sự này vốn có thể thoải mái mà tránh đi, vậy mà ngươi cũng thực độc ác và quyết tâm? Thân thể da thịt, là phụ mẫu cho, ngươi có biết, ngươi bị thương, hôn mê bị nâng trở về, ta bị dọa thành bộ dạng gì sao? Ngươi đã lấy lý do mẫu thân báo mộng, vì sao lại không chịu nói hết toàn bộ cho ta cùng huynh trưởng của ngươi? Ngược lại còn tự mình làm việc lung tung, đem mọi chuyện biến thành như thế này? Ngươi khi nào, thì biến thành cái dạng sợ đầu sợ đuôi như vậy, nghĩ trước

https://thuviensach.vn

lo sau rồi? Ngươi đã từng trải qua những chuyện kia, cho dù là thật, nhưng hiện tại nó còn chưa có phát sinh, ngươi cần gì phải sợ hãi như thế? Hôm nay ngươi đã nói cho ta biết, ta có thể cam đoan với ngươi, những chuyện đó vĩnh viễn cũng không phát sinh. Người nam nhân kia không phải là khốn cảnh của ngươi, cái nữ nhân họ Tô kia, cũng sẽ không trở thành đau khổ của ngươi.

Hắn cam đoan, nói năng khí phách, Bạch Thanh nghe vậy, rốt cục nhịn không được nữa, nước mắt liền rơi như mưa, nàng ôm lấy hai vai của chính mình, co lại trong ghế, vui sướng khóc, coi như kiếp trướcđã trải qua rất nhiều cực khổ, lúc này đều toàn bộ khóc ra ngoài.

Mấy ngày nay, nàng vẫn luôn ngụy trang kiên cường cùng tàn nhẫn, chung quycũng không phải bản tính thật của nàng. Nàng phải suy nghĩ tính kế này nọ, lại còn lo lắng đủ điều có thể phát sinh, nàng cảm thấy mệt, thật sự mệt mỏi.

Lúc này tốt lắm, từ hôm nay trở đi, bắt đầu từ giờ khắc này, nàng rốt cục cũng trút được gánh nặng, rốt cục không cần phải lo lắng tính kế, rồi sau đó còn luôn lo lắng chính mình làm việc có tốt không.

Giống như lời Tô Mai đã nói:

- Bạch Thanh người này, cả đời cũng cũng chỉ có thể dựa vào quyền cao chức trọng của phụ huynh, trải qua loại cuộc sống như sâu gạo.

Tô Mai xem thường, khinh bỉ như vậy là vì không có được những gì nàng có.

Nhưng nàng lại cảm thấy, có thể có cuộc sống như vậy, mới là hạnh phúc vui vẻ nhất.

Đương nhiên, nếu có thể cách xa những người muốn tính kế nàng cùng khi dễ người Bạch gia, thì tốt hơn.

https://thuviensach.vn

- Đừng khóc!

Bạch Triệt bước tới, ôm nàng vào lòng, nhẹ nhàng vỗ lưng nàng, trấn an.

Trước giờ muội muội luôn vui vẻ hoạt bát ngây ngô sau khi sống lại nàng lại trở lên u buồn.

Hắn cũng không thể nào nghĩ tới, sau khi phụ thân nói ra một câu cam đoan như vậy, thì nàng lại khóc thành bộ dạng như thế.

Giờ khắc này, hắn cùng phụ thân giống nhau, bọn họ ý thức được, thì ra cẩn thận bảo hộ, đối với nàng mà nói có lẽ thật sự không phải là chuyện may mắn.

Không cho nàng lây dính sự dơ bẩn tham lam gì đó,nên lúc nàng bị người khác tính kế, nàng cũng không thể tránh né, mà còn hãm sâu vào trong đó, không thể tự kềm chế.

Đời trước cuộc đời nàng là bi kịch, Bạch gia có kết cục bi thảm, làm sao tránh khỏi việc phụ tử bọn họ luôn tự cho mình là đúng mà tạo thành đây?

Một cái nông phụ nho nhỏ, thế nhưng ảnh hưởng đến việc tranh đoạt của các vị hoàng tử, cuối cùng còn thay đổi kết cục triều đại.

Mà nàng tìm được cơ hội tiến vào, dĩ nhiên là nhờ vào muội muội đơn thuần trắng như tờ giấy của bọn họ.

Chẳng trách nàng (TM) như vậy mà có thể dễ dàng thành công.

Không thể không nói, trong lòng Bạch Triệt, cảm giác thật sự có chút dở khóc dở cười.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Đuổi Bạch Thanh về hậu viện, phụ tử Bạch Triệt ở lại thư phòng. Đêm hôm đó, bên trong thư phòng đèn đuốc cả đêm không tắt.

Không ai biết một đêm này, phụ tử bọn họ rốt cuộc trao đổi cái gì, chỉ là bắt đầu từ hôm sau, bọn họ liền trở nên càng ngày càng bận rộn.

Liên tục mấy ngày, nàng rất muốn biết phụ huynh chuẩn bị như thế nào, làm nàng đợi bọn họ đến lúc ngủ quên mất, mà bọn họ cũng chưa trở về.

Mà sáng sớm sau buổi tối hôm đó, nàng còn chưa rời giường, bọn họ đã sớm rời đi.

Đã qua nửa tháng, Bạch Thanh ngay cả mặt mũi phụ huynh cũng không thấy, chuyện này từ trước đến giờ chưa bao giờ xảy ra.

Dù Bạch Thanh có trì độn hay đơn thuần thì lúc này cũng bắt đầu cảm thấy: Có lẽ mọi chuyện, cũng không giống như nàng biết, cùng tưởng tượng của nàng đều không đơn giản.

Nhưng nàng cũng hiểu được, nàng không cản trở là tốt rồi, hoàn toàn không giúp được cái gì.

Chỉ phải kiềm chế tính tình, ở hậu viện xử lý gia vụ trước đây Đồ thị đã làm chủ, phải xử lý ổn thỏa để phụ huynh không cần lo lắng chuyện trong phủ.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng lại không nghĩ tới, phụ thân đang rất bận rộn, đột nhiên ban ngày ban mặt trở lại, hơn nữa triệu nàng đến đại sảnh.

Bạch Thanh nghĩ chắc chắn phụ thân có việc gấp, nên nhanh chóng thay đổi xiêm y, vội vã mang theo nha hoàn cùng ma ma thân cận, đi đến tiền thính.

Đại sảnh, Bạch Tể Viễn đang ngồi ngay ngắn ở chủ vị, sắc mặt trầm tĩnh, trang nghiêm.

Ngồi trên ghế giành cho khách nhân, là hai nữ nhân lạ mặt, vẻ mặt đều nghiêm túc.

Bạch Thanh bước chân chần chờ, trực giác mách bảo với nàng, có chuyện sắp phát sinh.

- Phụ thân!

Bạch Thanh cúi đầu hành lễ. Lúc có mặt người ngoài, nàng vẫn là cung kính hiểu lễ.

- Ừ!

Bạch Tể Viễn gật gật đầu, bưng lên tách trà Triền Chi phù dung, nhấp một miếng trà, cũng không có giải thích vì sao lại kêu nàng đến đây.

Trực tiếp nâng ngón tay hướng bên cạnh hai vị ma ma đang ngồi, giới thiệu nói:

- Vị này là Ngô ma ma, vẫn luôn giúp Thái Hậu quản lý các cung nữ ma ma cao thấp trong Từ Ninh cung, vị này là Tư ma ma, chuyên lo nội vụ trong Từ Ninh cung.

Hắn giới thiệu đến người nào, ma ma liền đứng dậy hướng Bạch Thanh gật đầu ra hiệu.

https://thuviensach.vn

Hai vị ma ma chiều cao gần như nhau, đều là khoảng năm mươi tuổi, Ngô ma ma thân thể hơi mập có chút đẫy đà, khuôn mặt lại rất phúc hậu và bình thản.

Tư ma ma gầy yếu hơn một ít, xương gò má hơi hơi nhô ra, nhìn bộ dáng có chút cay nghiệt.

Nhưng mà lúc này, các nàng sắc mặt không chút thay đổi, nhìn qua chẳng những nghiêm túc, còn có chút làm cho người khác sợ hãi lo lắng.

Bạch Thanh trong lòng hơi có chút phiền muộn, không biết phụ thân muốn làm chuyện gì, nên vẫn như cũ lễ phép đáp lễ.

Thấy nàng quy củ như thế, hai vị ma ma mày có chút nhăn lại, nhưng thật ra là giãn ra một ít.

Sau khi các nàng làm lễ chào hỏi xong, Bạch Tể Viễn mới chậm rãi nói thẳng, mục đích.

- Mấy năm nay ngươi không muốn bị quản túc, ta cũng mặc kệ tùy ý ngươi. Hôm nay ngươi cũng đã cập kê, cách ngày xuất giá, chính là kéo cũng không kéo được bao lâu, vẫn nên học lễ nghi quy củ cùng xử lý nội viện cho thật tốt. Ta xin hoàng thượng, tìm cho ngươi hai vị ma ma giáo dưỡng. Sau này, ngươi liền đi theo bên người hai vị ma ma này, mà học cách quản lý nội viện trong phủ, cùng nghi thức lễ nghi xã giao bên ngoài. Việc trong phủ, ta tạm thời giao toàn quyền cho ngươi, cố gắng học hỏi thật tốt, đừng làm ta vì ngươi mà lo lắng.

Cũng đừng có ngu ngốc hồ đồ như vậy, bị người lừa gạt dụ dỗ, nên cái gì cũng không quan tâm ngó ngàng liền đưa hết cho người khác.

- Ma ma giáo dưỡng? Học quy củ?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh kinh ngạc há to miệng, hoàn toàn không có dự đoán được phụ thân sẽ quyết định như thế. Nàng lại quay đầu, nhìn hai vị ma ma có sắc mặt hơi nghiêm túc, còn có chút hung ác, trong đầu có chút khó hiểu.

Kiếp trước cũng không có chuyện như vậy a!

Nàng còn nhớ rõ lúc nàng bảy tuổi, phụ thân mời hai vị ma ma dạy dỗ đến quản thúc nàng.

Nhưng ma ma lại quá mức nghiêm khắc, bởi vì nàng học quy củ quá chậm, nên bị phạt đánh vào lòng bàn tay.

Cuối cùng là nàng khóc nháo, đem họ đuổi đi. Từ đó về sau, phụ thân cũng không buộc nàng phải học cái gì.

Lúc này sao lại phát sinh chuyện như vậy?

Thấy nàng đã trãi qua một kiếp người, mà bộ dáng vẫn ngây thơ không biết suy nghĩ, Bạch Tể Viễn cảm thấy rất u sầu lo lắng.

Cũng tại hắn năm đó quá mềm lòng, lúc này cảm thấy rất hối hận. Sợ nàng cứ tiếp tục như vậy hoài, sẽ có một ngày, bọn họ không coi chừng được nàng, thì nàng lại giẫm lên vết xe đổ, đi lại con đường bi kịch kiếp trước.

Hắn không thể không ngoan tâm, nghiêm khắc, bắt buộc nàng, bồi dưỡng nàng, ít nhất, muốn cho nàng có được một ít năng lực tự bảo vệ mình.

Lập tức, hạ giọng, trong giọng nói hàm chứa lo lắng cùng mỏi mệt, gần như cầu khẩn nói:

- Phụ thân thường ngày quá mức sủng ái ngươi, làm cho ngươi không biết trời cao đất rộng, thường xuyên gây họa. Chính ngươi cũng biết hôm

https://thuviensach.vn

nay cục diện như thế nào, nếu vẫn không chịu học quy củ cho thật tốt, hiểu biết ít như vậy. Sau này, nếu có chuyện gì ngoài ý muốn mà xảy ra, ngươi kêu phụ thân cùng ca ca ngươi sao có thể yên tâm đây?

Bạch Thanh nghe vậy, biểu tình trên mặt cứng đờ.

Đúng vậy! Đã trải qua nhiều chuyện như vậy, nếu vẫn giống như lúc trướckhông biết trời cao đất rộng, làm ra nhiều chuyện ngu xuẩn như vậy, còn liên luỵ đến phụ huynh, nàng liền thật sự bất trị.

Đêm đó phụ thân chất vấn, nàng mặc dù xem nhẹ, nhưng đến cùng, nó vẫn là câu hỏi luôn lặp lại trong đầu nàng.

Xảy ra nhiều chuyện như vậy, kiếp trước hay là kiếp này, gần như từ đầu tới cuối nàng đều oán trách người khác.

Oán trách Viên Mậu Lâm sử dụng thủ đoạn lừa gạt tính kế nàng, oán trách Tô Mai lòng dạ độc ác ám hại vu oan nàng, oán trách đám người Thiên Nhược, Vương Thục Nghi bán đứng nàng, oán trách tẩu tử Đồ thị phản bội ca ca bóp chết nàng.

Nhưng nàng cho tới bây giờ đều không có cẩn thận nghĩ, chính mình, rốt cuộc có sai lầm hay không?

Viên Mậu Lâm vì sao không tính kế người khác, mà lại cố tình tính kế nàng? Bởi vì nàng thuở nhỏ bị sủng đến vô pháp vô thiên, gặp chuyện liền xúc động, dễ dàng bị người lừa gạt, không biết sử dụng đầu óc suy nghĩ ra vấn đề, cũng chưa bao giờ học qua thủ đoạn âm mưu gì đó như đám thục nữ quý tộc, không hiểu chuyện thật dễ dàng bị người lừa gạt!

Tô Mai vì sao muốn ám hại vu oan nàng? Bởi vì nàng đoạt trượng phu của nàng ta, làm cho nhi tử

của nàng vừa sinh ra liền không có phụ thân.

https://thuviensach.vn

Bởi vì nàng một lần lại một lần đi tìm nàng (TM) gây phiền toái, làm cho nàng rất vất vả mới tìm lại được hạnh phúc vui vẻ trong cuộc sống, tăng thêm rất nhiều phiền não.

Đám người Thiên Nhược, Vương Thục Nghi vì sao lại bán đứng nàng? Bởi vì nàng tự cho mình là đúng, đi trợ giúp các nàng này nọ, nhưng lại khiến các nàng mất đi cơ hội sở hữu những gì các nàng muốn các nàng mơ ước.

Còn Đồ thị? Nàng ái mộ huynh trưởng, dùng hết mọi thủ đoạn thật vất vả mới có trượng phu như ý, nhưng tâm hắn lại không có nàng.

Nàng khát cầu bảy năm, uống vô số khổ dược canh, mới cầu được một hài nhi, trong lòng nàng lại vẫn cứ nhớ tới tiểu cô, vị tiểu cô này không những chiếm tâm tư của trượng phu, còn không muốn thân cận với hài tử của nàng.

Tất cả mọi chuyện, nhìn giống như nàng là vô tội bị hại bị giận chó đánh mèo, nhưng thật ra cũng là tại nàng không biết xử lý, mới tạo ra kết quả như thế.

Nếu năm đó nàng không khóc nháo đuổi đi ma ma dạy dỗ, cùng các cô nương quan gia giống nhau, từng bước học tập.

Có lẽ, nàng sẽ nhìn thấu Viên Mậu Lâm tính kế, sẽ không rơi vào bẫy của hắn, cũng sẽ không đắc tội Tô Mai.

Nàng cũng sẽ không hiểu lầm khát cầu mong muốn của Thiên Nhược cùng Vương Thục Nghi, cho rằng các nàng giống như nàng tưởng tượng là bộ dáng thanh cao đơn thuần hiền lương, lại càng không dễ dàng bị Đồ thị dẫn dắt, khiến nàng ta thuận lợi tiến vào Bạch gia.

Cho nên, hôm nay phụ thân vì chuyện xưa mà muốn thay đổi nàng sao?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây, Bạch Thanh không để phụ thân phải khuyên nữa, xoay người về phía hai vị ma ma phúc thân, nói:

- Sau này, làm phiền hai vị ma ma ân cần chỉ dạy!

Bạch Tể Viễn thấy vậy, mỉm cười có chút chua sót. Nhìn nàng có thể thu hồi bản tính tùy hứng, ngoan ngoãn nghe hắn an bày, trong lòng vừa an ủi, cũng vừa đau lòng.

Chỉ có trải qua thống khổ, nàng mới có thể sửa lại tính tình trước kia, khiến cho chính nàng phải làm những chuyện mà nàng không thích.

Làm phụ thân, từ đầu tới cuối, đều hi vọng nàng có thể sống an ổn vui vẻ cả đời.

Hắn từng nghĩ rằng làm cho nàng cao hứng, làm cho nàng vui lòng, cũng vì tốt cho nàng.

Dù sao hắn cũng sẽ vĩnh viễn sủng nàng, không sợ người khác khi dễ nàng, làm nàng tức giận.

Mặc dù sẽ có một ngày hắn chết đi, hắn vẫn tin tưởng nhi tử Bạch Triệt, cũng sẽ giống hắn sủng nàng che chở nàng.

Cho nên, biết tính tình nàng không được tốt, hắn cũng không trách móc nặng nề, chỉ tùy ý nàng, dù luôn ở phía sau thay nàng thu thập cục diện rối rắm, vẫn vui vẻ chịu đựng.

Nhưng lúc này nghĩ lại, đúng là tại hắn luôn nghĩ như vậy, mới hại nàng.

Cũng may, hiện nay đã biết làm sai rồi, chỉ cần sửa lại, cũng không quá trễ!

Chỉ hy vọng hai vị ma ma này, có thể làm cho nàng hiểu chuyện, làm cho nàng từ nay về sau, dù không có phụ tử bọn họ hộ giá hộ tống, cũng có

https://thuviensach.vn

thể sống được an ổn một chút.

Như vậy, nếu sau này hắn ở dưới cửu tuyền nhìn thấy mẫu thân của nàng, cũng có thể không thẹn.

Sau khi an bày xử lý tốt hai vị ma ma giáo dưỡng, Bạch Tể Viễn dặn dò vài câu, liền vội vàng ra cửa.

Trong lời nói của nữ nhi hắn đã biết rõ tương lai thế cục sau này, bọn họ phải điều tra thật rõ ràng cẩn thận, mới biết được tình trạng hiện nay ác liệt như thế nào.

Ký vương Liên Cẩn năm nay cũng đồng tuổi với nữ nhi, mới vừa tròn mười lăm tuổi, ở trong triều đình, đúng là cũng có được hai trên mười phần quan viên ủng hộ.

Càng làm cho người sầu lo, là thái tử Liên Chân đối với thuộc hạ giả dạng của Ký vương, hết sức tín nhiệm.

Mà khiến hắn phải trả giá cho phần tín nhiệm, theo lời nữ nhi nói cái kia lấy lý do là Ký vương kiềm kẹp hoàng thượng hoàng hậu, dụ thái tử công phá hoàng cung, lấy tội danh mưu nghịch đem thái tử kéo xuống ngựa...Vương Bình Chi.

Hắn lúc này, cũng giống như Viên Mậu Lâm, đều là thứ cát sĩ nho nhỏ ở Hàn Lâm viện.

Điều khác nhau giữa bọn họ, mặc dù Viên mậu Lâm được Bạch Thanh chiếu cố, lấy được chức khâm sai phó sứ, không hề có thực quyền, còn Vương Bình Chi lại dựa vào thái tử, dần dần nắm giữ Đông cung.

Hơn nữa, còn trợ giúp Ký vương ở Đông cung thái tử, thăng bằng gót chân.[Truyện được đăng ở]

https://thuviensach.vn

Từ hai năm trước, Ký vương cùng Vương Bình Chi đã có giao ước, hơn nữa bọn họ làm việc cũng không kiêng dè, luôn luôn quang minh lỗi lạc, hoàn toàn không khiến người hoài nghi.

Thì ra, Vương Bình Chi sinh ra ở Yên kinh trong đại tộc Vương gia, lại rất tài ba, nếu là trưởng tử, chắc chắn ngàn vạn sủng ái một thân, tiền đồ vô lượng.

Nhưng hắn lại là nhi tử của một tiện tỳ thấp hèn, sinh ra đã khắc mẫu, cũng không được phụ thân ngó tới.

Đích mẫu Liên thị lại là xuất thân từ tôn thất huyện chủ, tính tình vốn là điêu ngoa kiêu ngạo, lại rất được trượng phu kính yêu cùng sủng ái.

Hồi trước Liên thị đối với thứ tử Vương Bình Chi này có cũng được mà không có cũng không sao, chỉ đuổi đi xa xa, mắt không thấy tâm không phiền thôi.

Nhưng hắn càng ngày càng trưởng thành, so với người trong gia tộc, hắn càng ngày càng tài ba, mà Liên thị sở sinh, trưởng tử Vương Ngộ Chi, lại càng ngày càng quần áo lụa là vô dụng.

Đối lập như vậy, Liên thị vốn là không ngó ngàng gì đến hắn, lúc đó thấy vậy đương nhiên sẽ trở nên không vừa mắt, căm hận cùng ghét hận.

Bắt đầu từ đó, hắn luôn bị áp bách cùng hãm hại, đến cuối cùng bị buộc đến nổi thiếu chút nữa là không sống nổi.

Đúng lúc này, Vương Bình Chi gặp được Ký vương Liên Cẩn đang dong thuyền ngao du thiên hạ. Là hắn, đã vươn tay viện trợ, hơn nữa còn trợ giúp hắn thoát khỏi bức bách của đích mẫu, giúp hắn vào kinh dự thi.

Hắn chỉ đưa ra yêu cầu duy nhất, sau khi dự thi đỗ đạt, muốn hắn đầu quân cho thái tử, cũng không tiếc hết thảy, đem hết toàn lực làm việc.

https://thuviensach.vn

Năm nay kỳ thi mùa xuân, hắn quả nhiên trung nhất giáp tiến sĩ, trên Kim Loan điện, được hoàng thượng khâm điểm làm thám hoa lang.

Mặc dù chỉ đứng thứ ba, nhưng danh tiếng của Vương Bình Chi, lại không hề thua kém Trạng Nguyên lang Viên Mậu Lâm.

Đối với Viên Mậu Lâm sau khi dự Thám Hoa hội liền một lòng tính kế Bạch Thanh, còn Vương Bình Chi tại Lộc Minh yến, không chút do dự đầu quân thái tử, sau đó bắt đầu phát huy tài năng, chỉ qua mấy tháng, liền được tín nhiệm.

Bởi vì hai tháng trước, lần đó bị ám sát, hắn lấy tuyệt tự trả giá, lấy được cơ hội trở thành tâm phúc của thái tử.

Sau đó, trong lúc vô tình, hắn làm thái tử biết được, hắn là người Ký vương tìm kiếm, để làm mưu sĩ giúp đỡ thái tử.

Làm cho thái tử rất tin tưởng, mặc dù Ký vương du ngoạn ở ngoài, cũng một lòng vì hắn, đối với thái tử kiêm huynh trưởng, trung tâm như một.

Hiện tại, bọn họ mặc dù muốn nghịch chuyển cách nhìn nhận trong lòng thái tử, cũng không thể dễ dàng.

Kỳ thật nếu không phải nữ nhi đau khổ thề thốt kể ra, thì ngay cả hắn, cũng cho rằng Ký vương không hề có dã tâm, cũng sẽ không phòng bị.

Nhưng hôm nay đã cẩn thận quan sát điều tra, hắn mới nhận ra, tự khoe mình đa mưu túc trí, nhưng lại bị một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa lừa gạt xoay vòng, nếu không kiếp trước, hắn sao có thể trở thành người thắng cuối cùng.

Mắt thấy xung quanh thái tử, địch ta lẫn lộn, thân là Thái Phó, cả nhà đều chung một chiếc thuyền với thái tử, Bạch Tể Viễn vô cùng lo lắng sầu lo, đêm không thể ngủ ngon a!

https://thuviensach.vn

Trong lòng thầm than thở, Bạch Tể Viễn bước lên xe ngựa, xốc màn còn chưa đi vào, chợt nghe từ xa có một trận tiếng vó ngựa dồn dập vang lên, đúng là hướng Bạch phủ mà chạy tới.

Hắn đưa mắt nhìn, chỉ thấy một con khoái mã chạy tới, một bóng người, có chút quen thuộc.

- Lão gia, là Tiếu đại nhân đã trở về.

Tên nô tài canh ngựa, sau khi nhìn rõ ràng sau, lập tức kinh hỉ hô to.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Tiếu Túc ở Giang Nam, lúc rời đi chỉ mới qua đêm Thất Tịch mấy ngày, hiện nay chớp mắt đã là bốn năm tháng, cũng sắp đến lễ mừng năm mới, thế này mới trở về.

Bạch Tể Viễn buông màn, xuống xe ngựa, đứng đợi ở trước cửa.

Một con khoái mã phong trần chạy đến, người cưỡi ngựa siết chặt dây cương, con ngựa vểnh vó hí dài, ngừng lại, móng trước không ngừng vỗ lên trên mặt đất, trong miệng vù vù phun ra luồng khí nóng hổi, cho thấy đã chạy bôn ba với lộ trình dài.

- Thái Phó đại nhân!

Tiếu túc xoay người xuống ngựa, thấy Bạch tể Viễn chờ ở cửa, thần sắc trên mặt biểu hiện có chút rối rắm, nhưng vẫn cung kính ôm quyền, chào hỏi, bất quá cách xưng hô không giống như cùng Bạch Triệt tương giao khi thân cận.

- Tiếu Thống lĩnh hồi kinh!

Bạch Tể Viễn nghiêm túc gật gật đầu, trong ánh mắt của hắn mang theo một chút đánh giá.

Cũng không giống lúc nói chuyện với nhi tử mà thân cận nhắc đến Tử Truyền, chỉ gọi chức quan, hàn huyên nói:

https://thuviensach.vn

- Nghe nói lúc Tiếu Thống lĩnh ở Giang Nam liên tiếp gặp chuyện, bản thân còn bị trọng thương, không biết bây giờ đã tốt hơn chưa?

Thái độ của hai người đối với đối phương, đều là đạm bạc xa cách.

- Đã khiến thái Phó đại nhân bận tâm, Tử Truyền đã tốt lắm rồi.

Trên mặt Tiếu Túc đang cứng ngắc dần dịu xuống một chút, giọng điệu tự nhiên, thêm vài phần thân thiết.

Bạch Tể Viễn khó khăn lắm mới mỉm cười nhu hòa với hắn một cái, một câu khách khí quan tâm, ở trong mắt hắn, cũng đã là trân quý.

Bạch Tể Viễn thấy thế, trong lòng âm thầm than thở.

Lúc trước, đứa nhỏ này chinh chiến hồi kinh, cũng thân cận hắn như vậy, lúc đó Tiếu Túc, quả thực xem hắn trở thành thân phụ mà hiếu kính.

Nhưng đến cùng vẫn là nhi tử của nhà người khác, năm đó hắn giúp đỡ hoàng thượng bảo vệ hắn (TT), đưa hắn tới Bạch Vân sơn trang học võ, đã là đắc tội với "Quân thần" Tiếu phủ.

Sau khi hắn hồi kinh lấy được tước vị phong hầu, hoàn toàn không xem mình là người Tiếu gia, chỉ thân cận Bạch gia, đến cùng hắn với chính mình cũng không có được ưu việt gì.

Ngại người trong kinh thành đồn đãi này nọ, hắn nhiều lần khuyên bảo, đáng tiếc đứa nhỏ này tính tình quá quật cường, chính là nghe không vào, một chút cũng không chịu thỏa hiệp.

Cuối cùng hắn đành phải làm mặt lạnh mỗi khi gặp, còn nói một đằng nghĩ một nẻo, nói lời ngoan tuyệt, hoàn toàn cự tuyệt hắn thân cận.

Lại không nghĩ rằng, dù vậy hắn cũng vẫn như cũ liều chống đỡ, kiên quyết không chịu hồi Tiếu gia.

https://thuviensach.vn

Lúc đó hắn mới biết, thì ra năm đó hắn đưa hắn (TT) rời kinh, Tiếu gia liền xóa tên hắn ra khỏi gia phả.

Lúc này muốn hắn trở về, bất quá là vì trên người hắn có quân công hiển hách, mà trong gia tộc Tiếu thị từ lúc lụm bại, không có người nối nghiệp.

Trong mắt Bạch Tể Viền nhìn thấy, đây là một cơ hội rất tốt, hắn làm chủ Tiếu gia, nắm trong tay "Quân thần" Phủ, nhân tiện còn tẩy trừ danh bất hiếu là một thời cơ rất tốt, nên nắm chặt mới đúng.

Nhưng Tiếu Túc đối với mấy thứ này đều là hừ lạnh khinh thường. Ngày đó là phụ thân hắn nói sẽ nhường chức tộc trưởng cho hắn, chỉ cần hắn hồi Tiếu gia, vậy mà hắn cũng cự tuyệt không chịu.

Sau này, còn thổ lộ với hoàng thượng là muốn cưới nữ nhi Bạch Thanh làm thê.

Không nghĩ ra mục đích của hắn là gì, cũng không hiểu được trong đầu hắn đang nghĩ cái gì.

Là phụ thân của nàng, Bạch Tể Viễn tuyệt đối sẽ không để nữ nhi bảo bối, gả vào Tiếu gia cái nơi đầy phức tạp này.

Nàng quá mức đơn thuần không hiểu chuyện, sống ở "Quân thần" Phủ cùng trưởng công chúa kề bên, cho dù có phụ tử bọn họ làm chỗ dựa, nhưng sớm hay muộn cũng sẽ bị những người đó tính kế triệt để đến cặn bã cũng không thừa một chút!

Đúng ra mà nói, Viên Mậu Lâm xuất thân [đê hèn/thấp kém], bối cảnh đơn bạc, dễ dàng nắm trong lòng bàn tay, mới thích hợp với nữ nhi của hắn.

Ít nhất hắn có thể bảo đảm, người nọ không dám khi nhục nữ nhi của hắn.

https://thuviensach.vn

Chỉ là hắn lo lắng tốt lắm, lại không dự đoán được, không đợi hắn tìm được người thật tốt, thì nữ nhi đã bị người khác tính kế rồi.

Càng không ngờ, hắn cố ý mặc kệ, cuối cùng lại là hại nữ nhi.

Thấy nàng lúc nào cũng là bộ dạng thật cẩn thận, hắn lại tình nguyện giống như lúc trước đem nàng hứa gả cho Tiếu Túc, ít nhất đứa nhỏ này biết tri ân người.

Cho dù không thích tính tình của nàng, nhưng nể tình hắn đã từng cứu hắn (TT), nể mặt cữu huynh là sư phụ của hắn, cũng sẽ đối đãi với nàng thật tốt.

Đáng tiếc, nàng tính tình bộc trực, chỉ cần có sự lựa chọn khác, hắn vẫn không muốn nàng gả vào Tiếu gia cùng trưởng công chúa tranh đấu.

Đối với Tử Truyền một lòng muốn thân cận với Bạch gia, hắn cũng chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi.

#####

Thế nhân đều nói tạo hóa trêu người, kỳ thật trêu người, làm sao không chiều lòng người.

Ở trong lòng Bạch Tể Viễn, cho tới bây giờ vẫn không tin Tiếu Túc là người khôn khéo, sao có thể yêu thích nữ nhi ngu ngốc hồ hồ của mình.

Hắn cũng chưa từng nghĩ tới, Tiếu Túc muốn cưới Bạch Thanh, không vì cái gì khác, chẳng qua chỉ vì một chữ "Yêu" mà thôi.

Kỳ thật trừ bỏ chính bản thân Tiếu Túc, ngay cả thái tử ngày thường hay thích lấy Bạch Thanh ra trêu ghẹo hắn, cũng không tin hắn thật tình thích nàng.

https://thuviensach.vn

Chỉ sợ cũng chỉ có Bạch Triệt cùng hoàng thượng, mới có chút tin tưởng mà thôi.

Cho nên nói, tình lộ của Tiếu Túc, hiện tại thật nhấp nhô a!

Chuyện này tạm thời không đề cập tới, chỉ nói Bạch Tể Viễn thấy hắn, trong mắt nhịn không được toát ra cảm động, giọng nói cũng có chút mềm xuống, nhưng vẫn như cũ lạnh nhạt nói:

- Như thế tốt rồi. Tiếu thống lĩnh đã tiến cung diện kiến hoàng thượng chưa, ta còn có chút chuyện muốn đến Đông cung, có muốn cùng đồng hành hay không?

- Đã gặp hoàng thượng rồi.

Tiếu Túc nhìn ra ý tứ của hắn, dù sao cũng đã sớm chấp nhận, cũng không dây dưa, chỉ trả lời rồi giải thích mục đích đến Bạch gia:

- Không biết sư huynh có ở trong phủ không, Tử Truyền có việc bẩm báo.

- Mấy ngày gần đây trong nội phủ có nhiều việc bận rộn, lúc này cũng không có ở trong phủ. Ngươi có chuyện gì, nếu không có gì, không bằng nói cùng ta?

Đoán được mục đích đến đây của hắn, vốn định rời đi, Bạch Tể Viễn lại ngừng cước bộ.

- Này.....

Tiếu Túc có chút do dự.

Nhìn thấy canh giờ ước gặp thái tử đã sắp tới, mà lão gia nhà mình vẫn còn ở nơi này cùng Tiếu đại nhân hàn huyên, tên nô tài tùy tùng, rốt cục nhịn không được tiến lên đánh gãy, nhắc nhở nói:

https://thuviensach.vn

- Lão gia, canh giờ không còn sớm, thái tử điện hạ còn ở Đông cung chờ ngài!

- Bạch đại nhân nếu đã có việc, thỉnh đi trước.

Tiếu túc vội vàng lui về phía sau hai bước, nhường một lối đi, nói:

- Hoàng thượng cho ta ngũ ngày hưu mộc (ngày nghĩ), cũng không phải là chuyện gì quá quan trọng, liền sẽ hồi phủ, khi nào sư huynh hồi phủ, sai người đi báo với ta một tiếng là được.

Bạch Tể Viễn ngẩng đầu, ánh mắt âm trầm, giống như nhìn tuyết rơi trên bầu trời, lại nhìn Tiếu Túc bởi vì phi ngựa quá lâu khiến khuôn mặt bị đông lạnh mũi đỏ bừng, trong lòng cũng có chút không đành lòng.

Thầm than thở một tiếng, rốt cục thỏa hiệp, đề nghị nói:

- Ngươi nếu không ngại không người nào làm bạn, liền tiến vào phủ nghỉ tạm một lát đi, ta sẽ sai người đi nội các thông báo cho hắn, hai sư huynh đệ các người, đã lâu không gặp, chậm trễ một lúc, chắc sẽ không để ý.

Tiếu Túc đôi mắt sáng ngời, ánh mắt phát quang, vội vàng trả lời:

- Tất nhiên là không để ý.

Bạch Tể Viễn cũng không quản hắn đang nghĩ gì, chỉ phân phó người dẫn hắn vào phủ, lại phái người đi nội các thông truyền cho Bạch Triệt, sau khi an bày xong hết thảy, nhìn thấy canh giờ không còn sớm nữa, mới lên xe ngựa, vội vàng tiến cung.

Đã cách mấy năm, Tiếu Túc rốt cục lại bước vào Bạch gia, trong lòng có chút kích động.

https://thuviensach.vn

Ngồi ngay ngắn ở trong đại sảnh uống trà, còn thỉnh thoảng nhìn ra ngoài cửa, trong mắt cất dấu một chút chờ mong.

#####

Nói đến Bạch Thanh, sau khi phụ thân rời đi, nàng liền đem hai vị ma ma tiến nội viện dẫn đi an bày, dàn xếp xong trở lại Noãn các tiếp tục xử lý gia vụ, chợt nghe ngoài viện có người truyền lời, nói là lão gia đã tiến cung, trong phủ lại có khách nhân tìm đến.

Ở Đại thành, chuyện nam nữ gặp nhau trong đại sảnh cũng không có gì nghiêm trọng, giữa thanh thiên bạch nhật chỉ cần không phải đơn độc gặp nhau là được, cho dù bị truyền ra ngoài, cũng không bị người lên án.

Phụ huynh đều không có trong phủ, làm chủ nhân duy nhất trong phủ, Bạch Thanh đương nhiên không thể tránh ở trong nội viện, ngay cả mặt mũi cũng không lộ ra.

Vì thế vừa mới thay y phục, nàng bĩu môi, lại thay đổi y phục tiếp khách.

Có Thanh Ca hầu hạ, phủ thêm một áo choàng da bạch hồ, ôm cái lò sưởi tay khéo léo, bước vào ngoại viện.

Trong lòng tràn đầy mất hứng, lại biểu lộ rõ ràng ở trên mặt, làm Tư ma ma vừa nghe xong tin chưa kịp thu thập này nọ liền chạy tới hầu hạ, trong lòng có chút ai thán.

Mắt thấy sắp ra khỏi hậu viện, nàng vẫn như cũ còn chưa điều chỉnh, nhịn không được liền xuất khẩu khuyên nhủ:

- Tiểu thư, người tới là khách, ngươi phải mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh cước bộ hơi dừng một chút, thấp giọng than thở lẩm bẩm một câu không rõ (Yul:... đừng nói chữi bậy nhá), vẫn thu hồi tính nết, khóe môi hơi hơi nhếch lên, đôi mắt chớp chớp một chút, một bộ dạng nhu thuận đáng yêu, liền xuất hiện.

Tư ma ma vừa lòng gật đầu.

Đến cùng vẫn là khuê nữ của Thái Phó có thể dạy thái tử, trong phủ cũng có quy củ, như vậy cũng là tốt rồi.

Mặc dù lời đồn đãi bên ngoài nói đến Bạch Thanh có chút không tốt, nhưng nàng nhìn thấy, quý nữ nhà ai mà không phải bộ dạng bị nuông chiều thái quá đâu? Nàng hôm nay mới đến, Bạch Thanh lại có thể nghe lời nàng khuyên bảo, cho dù tính tình không tốt, cũng có thể dễ dàng đảo ngược lại.

Giờ khắc này, tâm nàng vốn đang treo lên rất cao, liền yên ổn đặt xuống dưới.

Lúc trước hoàng thượng muốn ở trong cung tuyển ra hai vị ma ma xuất cung dạy quy cũ cho Bạch tiểu thư, cả đám ma ma các nàng đều cảm thấy bất an, sợ bị lựa chọn.

Nhớ năm đó, nàng bất quá mới mấy tuổi, đã đem hai ma ma giáo dưỡng từ trong cung hoàng hậu đến Bạch phủ dạy quy củ cho nàng, bị tức giận muốn hộc máu, cuối cùng còn bị đuổi ra khỏi Bạch phủ, đuổi về trong cung, còn bị hoàng thượng cùng hoàng hậu liên tiếp chỉ trích.

Nàng cùng Ngô ma ma bởi vì thái hậu tín nhiệm, mấy năm nay phụng dưỡng trong cung, mặc dù không bằng lúc thái hậu còn trên nhân thế, nhưng mỗi ngày trôi qua cũng có chút thoải mái tự đắc.

Lúc bị lựa chọn, cũng có chút chần chờ, nhưng là thánh ý không thể cãi, đành phải kiên trì tiến đến, vốn đã ôm tâm lý sẽ bị làm khó dễ tra tấn, lúc này thấy cô nương nhu thuận như vậy, rốt cục cũng có thể yên tâm.

https://thuviensach.vn

Bất quá vẫn có chút hoài nghi, nàng rõ ràng không phải là bộ dáng như những lời đồn đãi, vì sao lại lan truyền ra ngoài thanh danh hội khó nghe như thế?

Bạch Thanh không biết Tư ma ma đang đi theo phía sau nàng suy nghĩ cái gì, nàng chỉ biết, chính mình không thể cản trở phụ huynh, không thể liên luỵ bọn họ.

Phụ thân đã thỉnh ma ma giáo dưỡng về phủ, lại chính miệng ra lệnh nàng phải nghe lời hai vị ma ma, nàng liền nghe lời là được.

Không phải là mỉm cười sao?

Tô Mai nói, lúc nên cười, dù trong lòng ngươi muốn khóc, chỉ cần nỗ lực nghĩ này là người hãm hại ngươi, làm những việc khiến ngươi không vừa ý, mà ngươi phải cam chịu thừa nhận tất cả dù không cam lòng, đều là vì bọn họ, ngươi liền cười được.

Lời này, quả nhiên là có đạo lý!

Bạch Thanh trên mặt thản nhiên mỉm cười, bước vào tiền thính, Tiếu Túc đang nhàm chán vô nghĩa ngồi ở trong đại sảnh uống trà, nghe được tiếng bước chân hỗn độn từ xa truyền đến, tâm nhịn không được liền kịch liệt nhảy lên.

Thấy người tới quả nhiên là Bạch Thanh, trong mắt tinh quang, nhất thời lóe sáng. (Thấy gái sáng con mắt)

Cũng không ngờ Bạch Thanh tiến vào trong sảnh, vừa thấy hắn, trên mặt tươi cười ngọt ngào nhu hòa trong phút chốc liền biến mất, thay vào đó, là bộ dạng kinh hãi đến hoa dung thất sắc.

- A!

https://thuviensach.vn

Kêu lên sợ hãi, còn nhanh chóng lui về sau hai bước, giống như thấy cái gì rất dọa người, làm cho nàng muốn co giò bỏ chạy.

Tiếu túc tâm tình đang kích động, thấy vậy liền trầm xuống.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Bạch Thanh đột nhiên nhìn thấy "Sát Nhân Vương" trong truyền thuyết, làm sao còn lo lắng cho dáng vẻ của chính mình, lúc này trong đầu liền hiện ra những lời miêu tả về hắn của bọn người Đồ thị cùng Vương Thục Nghi.

"Sát Nhân Vương" hay " Ma Vương" Tiếu Túc tính tình thô bạo, ham mê giết người. [Đăng ở]

Mỗi khi đem người chém chết đều thay đổi hình dạng, đem thịt người cắt thành từng mảnh, xé ra đầu óc, móc ra trái tim, trơ mắt nhìn tuỷ não cùng trái tim nhảy lên, càng ngày càng chậm, sau đó dần dần không nhúc nhích.

Nếu có như thế cũng liền thôi, lại làm người ta ghê tởm hơn, hắn còn có thể đem người nọ đầu óc, trái tim, máu, thịt này nọ gì đó, đưa vào phòng bếp làm đồ ăn, ngay tại trong phòng máu thịt bầy nhầy bê bết, cùng với đám thuộc hạ 'Ác quỷ' giáo úy, cùng nhau đánh chén...

Nhưng nếu chỉ nói như vậy, có lẽ nàng cũng không nhớ được bao lâu sẽ quên, bởi vì nàng hoàn toàn không biết hắn, cũng chưa thấy qua hắn, cũng vô pháp đem hắn cùng chuyện khủng bố liên tưởng đến nhau.

Với tính tình của nàng, chỉ cần nỗ lực khuyên bảo bản thân không thèm nghĩ nữa, rất nhanh liền quên.

Nhưng mà đám người Đồ thị lại hiểu rõ tính tình của nàng. Cho nên, các nàng cho nàng nhìnthấy bức họa của hắn.

https://thuviensach.vn

Sau đó lại miêu tả rất kĩ càng về hắn, bất quá cũng chỉ nói nhiều về hắn đã dùng thủ đoạn tàn nhẫn như thế nào, hành hạ đến chết phạm quan trong ngục ra sao.

Từ đó về sau, hắn liền trở thành ác mộng của nàng, thị huyết quỷ mị.

Ở trong ác mộng, bộ mặt tuấn lãng của hắn chưa bao giờ xuất hiện, chỉ xuất hiện bộ dạng ngoan độc, trên môi mỏng của hắn, luôn nhuộm đỏ máu tươi.

Rất nhiều lúc, nàng tự thôi miên chính mình, ngươi cùng hắn, sẽ không bao giờ cùng xuất hiện.

Cho nên không cần sợ hãi, sau khi bị ác mộng làm giật mình tỉnh ngủ, liền tự thôi miên rồi tiếp tục ngủ tiếp.

Lúc nàng nghe nói sẽ bị gả cho hắn, liền sợ tới mức không để ý tới phụ mẫu chi mệnh môi chước, trực tiếp chạy nhanh tìm một người, vội vàng muốn gả ra ngoài tránh họa.

Kỳ thật chuyện này cũng không thể trách nàng, dù sao tâm tính của con người đều là hướng lợi tránh hại, Bạch Thanh là tiểu thư khuê các, cho dù tính tình kiêu ngạo ương ngạnh, lúc đối mặt với người có uy danh hiển hách, trong lòng liền rất e ngại, muốn tránh còn không kịp.

Trải qua hai kiếp, nàng kỳ thật đã sớm hiểu được, năm đó Đồ thị cùng Vương thị nói những lời khủng bố kinh hãi như vậy, là vì các nàng cố ý khuyếch đại muốn dọa nàng, chỉ vì muốn làm cho nàng cam tâm tình nguyện gả cho Viên Mậu Lâm mà thôi.

Cho nên, nàng liền cưỡng chế cước bộ của chính mình không được lui về phía sau, cố gắng duy trì lễ phép, gian nan rặn ra một cái tươi cười.

https://thuviensach.vn

Nói về điều kiện của Tiếu Túc, ở kinh thành trong đám nam tử chưa có hôn phối, cũng coi như đứng số một số hai.

Tuổi còn trẻ đã là nhất phẩm đại thần, còn được hoàng thượng hết sức tín nhiệm, nắm trong tay Kiêu kỵ binh, ngay cả kinh đô phòng vệ cũng nhúng tay vào, đúng là quyền cao chức trọng.

Điều quan trọng nhất, là hắn có quân công, lấy được phong thừa kế võng thay hầu tước, chỉ cần nàng gả qua, chính là nhị phẩm hầu phu nhân.

Nếu không phải hắn có tiếng là khắc thê cùng thủ đoạn tàn nhẫn lan truyền quá mức, chỉ sợ sẽ có vô số nữ tử lao đến, khiến hắn phải xua như xua vịt mới đúng.

Kiếp trước, mãi cho đến lúc hắn bị người hại chết, nàng mới dần dần không gặp ác mộng này nữa.

Nhưng nàng chưa bao giờ nghĩ tới, đột nhiên có một ngày, trong mộng quỷ mị, lại rõ ràng xuất hiện trước mặt nàng, làm sao nàng lại không hoảng sợ vạnphần đây.

- Tiếu, Tiếu Túc, Tiếu đại nhân.....

Nàng mở miệng kêu, nội tâm kinh hãi, làm cho âm thanhcủa nàng cũng run rẩy theo, nghe giống như người cà lăm đang nói.

Bạch Thanh liền đỏ mặt, khuôn mặt trắng nõn liền đỏ ửng một mảnh.

- Bạch tiểu thư.

Trong lòng Tiếu Túc có chút ảm đạm, lại có chút kích động. Biết nàng, cũng chú ý nàng đã lâu, lúc này lại là lần đầu tiên có cơ hội đứng gần nàng như vậy, mặt đối mặt cùng nàng nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Nhìn ra được nàng đối với mình là sợ hãi, hắn cố gắng đem biểu tình nhu hòa một chút, cưỡng chế muốn rặn ra một cái tươi cười.

Đáng tiếc hắn nghiêm túc đã lâu, tựa hồ quên mất như thế nào là cười.

Khóe miệng cứng ngắc cong lên, nhìn rất quái dị làm cho Bạch Thanh càng sợ hãi, dựa người vào Thanh Ca, mới có thể đứng vững thân mình, không có đứng run rẩy.

Tiểu Túc thấy thế, ánh mắt lại càng buồn bã, khóe môi vừa nhếch lên, cũng liền nhanh chóng suy sụp xuống.

Hắn không phải chưa từng nghe người bên ngoài đồn đãi, nói hắn độc ác thị huyết như thế nào.

Trước kia hắn cũng không để ý, tùy ý người khác muốn nói gì thì nói, cũng không biện giải nửa câu.

Lúc này thấy người trong lòng, cũng vì những lời đồn đãi như thế mà sợ hãi hắn, nhìn thấy hắn giống như thấy quỷ thấy ma, trong lòng hắn có chút khổ sở.

Bạch Thanh từ lúc trùng sinh trở về, trong lòng luôn có nhiều loại tình cảm phức tạp, lại tập thói quen bắt buộc chính mình đi quan sát ánh mắt người khác đang dấu diếm cái gì.

Giờ phút này thấy cảm xúc của hắn biến hóa không ngừng, trong lòng nàng cũng tiêu tan một chút sợ hãi.

Người này tuổi so với tuổi thực của nàng còn nhỏ hơn một ít, bất quá cũng chỉ vừa mới nhược quán (20), lại thấy người bên ngoài đối với hắn hết sức kiêng dè cùng sợ hãi, sao lại giống như các nàng đã nói rất khủng bố?

https://thuviensach.vn

Nhìn hắn, chính là không giỏi biểu đạt tâm tình của chính mình mà thôi, dù muốn cười, cũng không biết như thế nào là cười.

Có lẽ lúc còn trẻ đã trà trộn ở trên sa trường, nhuộm một thân sát khí, mới có thể có bộ dạng như vậy làm cho người ta sợ hãi mà thôi.

Sau khi trấn định, Nàng đứng thẳng thân thể, hơi hơi phúc thân, lời nói thập phần chu toàn hiểu lễ:

- Gia phụ, gia huynh mấy ngày gần đây đều có công vụ trong người, bình thường phải đến cuối giờ tuất đầu giờ hợi (khoảng 21h) mới hồi phủ, không biết Tiếu đại nhân có chuyện gì quan trọng, nếu là sốt ruột, tiểu nữ liền sai hạ nhân an bàimột xa mã, đưa đại nhân tiến đến nha môn gặp mặt.

Tiếu Túc thấy nàng đột nhiên điều chỉnh cảm xúc từ hoảng sợ, thành thong dong tự đắc, nhất thời có chút phản ứng không kịp.

Hơi ngẩn ra một lát, hắn mới vội vàng xua tay đáp:

- Bạch tiểu thư không cần phiền toái, mới vừa rồi vào phủ, đã trùng hợp gặp Bạch bá phụ, đã gặp qua rồi. Bá phụ nói ta vào phủ chờ, hắn đã sai người, đi nội các thông truyền cho sư huynh, chắc sư huynh cũng sắp trở về.

Khó khăn lắm hắn mới được tiến vào Bạch phủ một lần, còn nhìn nàng chưa đủ, sao hắn có thể dễ dàng rời đi được?

Bạch Thanh giật mình, không hiểu tại sao phụ thân an bài như thế là có ý tứ gì!

Rõ ràng trong phủ chỉ có một mình nàng, còn để hắn nhập phủ chờ đợi huynh trưởng trở về, chẳng lẽ là cố ý làm cho chính mình với hắn gặp mặt một lần?

https://thuviensach.vn

Hay là, quả thực đúng như lời Đồ thị đã nói, hoàng thượng cùng phụ huynh muốn mình thành hôn với dạng nam nhân, lại là người này.

Nghĩ đến đây, gương mặt nàng vừa mới rút đi đám mây đỏ ửng, lại một lần nữa nóng rát tăng lên, lại theo bản năng bắt đầu nhìn chằm chằm đối phương, tỉ mỉ đánh giá.

(Yul: bã lại bắt đầu luyện công phu trừng mắt)

Chiều cao của hắn cùng huynh trưởng cũng không sai biệt lắm, ước chừng là bộ dáng bát thước (cỡ 1m84), lưng dài vai rộng, bởi vì xuất thân từ chiến trường, lại lãnh binh chắc chắn luyện tập võ nghệ không ngừng, chỉ liếc mắt nhìn qua hắn một lần, liền cảm thấy cả người hắn đều là khôi ngô hữu lực.

Khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, mày rậm mắt to, cái mũi cao thẳng, môi hình mảnh trường có chút mỏng.

Nếu không phải làn da có chút hắc, dáng người cường tráng, chỉ cần nói hắn là một vị thư sinh, chỉ sợ cũng có người tin.

Trong lòng Bạch Thanh không thể không thừa nhận, so với Viên Mậu Lâm gầy yếu trắng nõn dáng người, thì nội tâm nàng càng thích Tiếu Túc như vậy cường tráng hữu lực, càng có thể làm cho người ta muốn dựa vào.

Nhịn không được, nàng liền vừa lòng gật đầu. Xem ra ánh mắt của phụ huynh, quả thật so với chính nàng còn tốt hơn.

Hơn nữa người này quyền cao chức trọng, trong lòng hoàng thượng luôn mang áy náy, có ý đồmuốn bồi thường cho chất nhi, nếu mình có thể gả cho hắn, khiến hắn trở thành người Bạch gia.

Như vậy lúc phụ huynh đối phó với Ký vương túc trí đa mưu kia, cũng có thể tăng thêm vài phần trợ lực cùng chắc chắn đi!

https://thuviensach.vn

Dù sao kiếp này, nàng cũng đã sớm không hề quan tâm cái gì mà cầm sắt cùng minh, dùng hôn sự giúp đỡ phụ huynh cùng Thái tử, coi như nàng sống lại cũng có ích đi!

Tiếu Túc bị nàng nhìn chằm chằm không rời mắt, làm cho chân tay hắn có chút luống cuống, nhìn thấy nàng hai mắt cao thấp đánh giá hắn, trên mặt càng lúc càng cười rực rỡ.

Mặt hắn cũng có chút nóng lên, quay mặt, bưng lên ly trà đã có chút lạnh, hung hăng uống một ngụm.

Do uống quá nhanh, nước trà vừa vào trong khí quản, liền phun tung toé ra ngoài, yết hầu đau đớn, dồn dập ho khan liên tục.

Lần này, trong lòng hắn rất khốn quẫn, ngay cả lỗ tai cũng đỏ ửng lên.

Bọn hạ nhân đang đứng một bên hầu hạ nhìn thấy liền mắc cười, quay mặt đi, áp chế ý cười, nhưng bả vai vẫn nhịn không được mà run rẩy.

Bạch Thanh lúc này mới phát giác thu hồi ánh mắt, đỏ mặt phân phó hạ nhân tiến lên hầu hạ.

Nàng lại sống chết nhìn chằm chằm hắn, trong lòng nói phải gả cho hắn.

Cuối cùng lại hại hắn sặc thành cái dạng này, da mặt nàng dù dày, cũng có chút nhịn không được.

Sau một phen bận rộn, thấy hắn rốt cục ngừng ho, liền vội vàng lễ phép cáo từ nói:

- Huynh trưởng rất nhanh sẽ trở về, thỉnh Tiếu đại nhân dùng chút trà bánh. Tiểu nữ còn có chút việc trong hậu viện, nên rời đi trước. Tiếu đại nhân nếu có cần cái gì, cứ việc phân phó quản gia hoặc hạ nhân làm.

Nói xong, hướng hạ nhân hầu hạ phân phó:

https://thuviensach.vn

- Ta đã phân phó phòng bếp đặt mua chút rượu và thức ăn, các ngươi hãy hầu hạ thật tốt, nếu có cái gì không nắm chắc chủ ý, liền phái người đến hậu viện thông truyền cho ta.

Sau đó, liền phúc thân, xoay người muốn rời đi.

Thật vất vả mới nhìn thấy giai nhân, còn chưa có nói được mấy câu, nàng liền rời khỏi, Tiếu Túc làm sao bỏ được, chạy nhanh vội vàng kêu:

- Bạch tiểu thư xin dừng bước.

Bạch Thanh dừng lại cước bộ giọng nói lạnh nhạt xa cách:

- Tiếu đại nhân còn có chuyện gì?

Tiếu Túc ngạc nhiên.

Rõ ràng mới vừa rồi nàng còn vui vẻ hứng thú đánh giá hắn, nhìn cũng không phải là vô tình với hắn, như thế nào trong nháy mắt liền lạnh lùng xa cách như vậy, chỉ khoảng nửa khắc, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì mà hắn không biết?

Có phải mới vừa rồi hắn bị sặc nước trà, bêu xấu, làm cho nàng không vui?

Nhưng là, ánh mắt nàng nóng rực như vậy, hắn làm sao chống đỡ được, đã là tận lực cố nén lắm rồi.

Lúc này thấy nàng giống như thật sự sinh khí, liền nhận sai:

- Mới vừa rồi là ta thất lễ, còn thỉnh Bạch tiểu thư đừng trách móc.

Thốt ra lời này rõ ràng là có ý quẫn bách, mà Bạch Thanh lại nghe như có ý châm chọc nàng, không khỏi thẹn quá thành giận, thốt ra:

https://thuviensach.vn

- Tiểu đại nhân khách khí, là tiểu nữ thất lễ mới đúng.

Dù sao cũng là nàng nhìn chằm chằm người ta, còn nổi lêntâm tư chờ mong, hắn nói những lời như vậy cùng biểu hiện, coi như đã muốn xem thấu nàng.

Nàng giờ phút này, là quẫn hận không thể đào ra một lỗ, làm cho nàng có thể lập tức tiến vào, tránh được hắn mới tốt, dù sao lúc này nàng cũng không có tâm tư mà cùng hắn hàn huyên.

Đúng là người ngây ngốc không giỏi che dấu tâm tư, trong lòng nghĩ như thế nào, liền hiện hết trên mặt.

Tiếu Túc nhìn thấy, bộ dạng của nàng xa cách hận không thể lập tức rời xa hắn, bộ dáng tị hắn e sợhắn muốn chạy còn không kịp, thật sự làm cho hắn rất là vô lực.

Trong lòng ngoài mặt có chút nghẹn khuất nói không nên lời.

Tâm tư của nữ tử, thật khó để phán đoán.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Nhìn Tiếu Túc nhanh chóng khôi phục lại tuấn nhan không chút thay đổi, trong lòng Bạch Thanh không hiểu sao lại cảm thấy mất mát cùng ủy khuất.

Nàng không biết lúc này bản thân mình làm sao vậy? Rõ ràng hai người chưa từng gặp gỡ, tại sao nàng chỉ vì một câu nói và biểu hiện của hắn, liền khiến cảm xúc biến hóa đây?

Sống cả hai kiếp, người có thể làm cho nàng không thể làm chủ cảm xúc, bất quá chỉ có một mình Viên Mậu Lâm mà thôi.

Viên Mậu Lâm từng là trượng phu của nàng, nàng ái mộ yêu thương, dùng hết tất cả tấm lòng đối xử với hắn. Vì hắn sinh ra cảm xúc dao động, với nàng mà nói cũng thực bình thường, cũng không có gì lạ.

Nhưng Tiếu Túc là ai? Hắn là ác mộng của nàng, từ sâu trong lòng nàng luôn e ngại hắn. Nếu là trước kia, nàng sẽ không nhượng bộ lui binh, nàng đã nhẫn nại đến cực hạn, nhưng nay lại sinh ra loại ý tưởng muốn gả cho hắn, còn làm cho cảm xúc biến đổi không ngừng.

Sau khi hồi phục lại tinh thần, nàng quả thực không thể tin, mới vừa rồi người theo dõi hắn, nhìn đến nổi thất thần, lại là chính nàng.

- Bạch tiểu thư đối với ta, không cần quá khách khí.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc Ý thức được chính mình hôm nay biểu hiện hết sức kém cỏi, nhanh chóng điều chỉnh lại tâm tình, không hề dùng biểu tình cùng thái độ mà trước giờ không bao giờ sử dụng, để lấy lòng giai nhân trước mặt.

Chỉ khôi phục lại thái độ như thường ngày, vẻ mặt không thay đổi nghiêm túc, nhưng giọng vẫn ôn nhu nhẹ nói:

- Ân sư của ta, là cựu phụ (cậu ruột) của sư huynh cùng Bạch tiểu thư, nếu Bạch tiểu thư không ngại, cũng có thể gọi ta là sư huynh, hoặc là Tiếu đại ca cũng không sao.

Đương nhiên, ta càng hy vọng, có một ngày, nàng có thể ngọt ngào gọi ta là phu quân.[truyện đăng ở]

- Cựu phụ?

Bạch Thanh không biết đem tâm trí bay tới chổ nào, bị lời nói hấp dẫn của hắn kéo trở về, mày liễu nhíu lại, giọng nói mang theo nghi vấn.

- Nàng còn chưa gặp qua sư tôn? Không biết Bạch Vân sơn trang sao?

Tiếu Túc cũng có chút kinh ngạc, nghi hoặc hỏi.

- Chưa từng gặp qua, chỉ ngẫu nhiên nghe ca ca nhắc tới!

Bạch Thanh lắc đầu.

Nàng chỉ nghe phụ huynh nói, mẫu thân là người trong giang hồ, là đệ nhất mỹ nhân tiếng tăm lừng lẫy, chẳng những là người ôn nhu thiện lương, còn có được tuyệt thế võ công.

Nhưng mà, phụ thân cùng mẫu thân tình cảm thâm hậu, nhắc đến liền khó nén bi thương, vì vậy từ lúc nàng hiểu chuyện, liền rất ít hỏi về mẫu thân, đỡ phải làm phụ thân khổ sở.

https://thuviensach.vn

Nàng cũng không biết được mẫu thân xuất thân từ đâu, những lúc ngẫu nhiên hâm mộ mẫu thân của người khác, nàng liền nhìn bức họa của mẫu thân, cầm những vật phẩm mà mẫu thân lưu lại, hy vọng bản thân có thể tưởng tượng ra mẫu thân là người như thế nào.

Trong tưởng tượng của nàng, mẫu thân phải là một giai thoại truyền thuyết truyện xưa, là kiểu thuở nhỏ thân thế cơ khổ, không phụ không mẫu, sau may mắn bị cao nhân quy ẩn giang hồ thu dưỡng, truyền thụ tuyệt thế võ công, nàng luyện thành tài liền xuống núi đi du ngoạn.

Vừa bước chân vào giang hồ, liền gặp được phụ thân phong độ có thừa, tiêu sái không kềm chế được, liền ái mộ lẫn nhau, ước hẹn chung thân, từ nay về sau tài tử giai nhân như chim liền cành, cùng chung sống.

Kiếp trước cho đến lúc nàng chết đi, cũng không biết chính mình lại có một cựu phụ, càng không biết, nhiều năm nàng sợ hãi khủng bố "Ma vương", lại là đồ đệ của cựu phụ, còn gọi huynh trưởng của nàng là sư huynh.

Kiếp này, thật ra cũng đã nghe ca ca đề cập qua một lần, nhưng có lẽ vì chuyện gì đó xảy ra, nên nàng quên mất rồi.

Lúc này nhắc lại, nàng thật sự cảm thấy, có chút mờ mịt, không biết làm sao.

Tiếu Túc không biết trong lòng nàng đang rối rắm, thấy nàng quả thật không biết, liền kể lại:

- Mẫu thân của nàng xuất thân từ Bạch Vân sơn trang, cũng là nữ tử duy nhất, đại tiểu thư của Bạch Vân sơn trang, cựu phụ của nàng nay đã trở thành trang chủ, là ân sư truyền thụ võ công cho ta, quân tử kiếm hiệp Diêu Nguyệt Hi. Bạch Vân sơn trang ở trên giang hồ là một môn phái cực kì nổi danh, nghe nói trang chủ thành lập ra Bạch Vân sơn trang, xuất thân từ môn

https://thuviensach.vn

phái thần bí Tiêu Dao Tông,mà Tiêu Dao Tông từng vơ vét rất nhiều bí kíp võ công trong thiên hạ.....

Hắn biểu tình mặc dù lạnh nhạt, nhưng giọng điệu lại nhu hòa vô cùng, ngày thường luôn trầm mặc ít nói, hôm nay nói đến những chuyện đồn đãi trong giang hồ có liên quan đến Bạch Vân sơn trang, cũng nói rất êm tai, những chuyện thần bí và mới lạ, hoàn toàn đem lực chú ý của Bạch Thanh, hướng lên trên người hắn.

Nàng ngồi ở bên cạnh hắn, đôi mắt mở thật to, bên trong tràn ngập kinh ngạc, rung động, tò mò.....Chờ mong, nhìn hắn không rời mắt. Nói đến chổ đặc sắc, nàng còn có thể ngẫu nhiên phát ra kinh hô cùng nghi vấn:

- A, nha, thật vậy sao?

Hé ra khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn, tâm tình bay lên, hoàn toàn đã không còn giống như vừa rồi là xa cách cùng lạnh nhạt.

Lần đầu gặp gỡ sợ hãi cùng kinh hãi, đã sớm tan thành mây khói.

Hắn giống như một lần nữa nhìn thấy, nữ tử mặc y phục màu lam điệp phi vũ (cánh bướm vỗ), nụ cười thản nhiên, thanh xuân rực rỡ.

Đúng là tiếng cười hồn nhiên như vậy, thật hấp dẫn hắn, làm cho hắn đang ở trong dơ bẩn vẫn đục, giống như có một mảnh nắng ấm chiếu vào cuộc đời hắn, ôn nhu, ấm áp.....

#####

Bạch Triệt vội vàng bước vào đại môn, lúc đi đến đại sảnh, liền thấy một cảnh tượng là hai người trò chuyện với nhau rất vui vẻ hài hòa.

Trong nháy mắt, bước chân của hắn lảo đảo một chút, đỡ khung cửa, mới không có ngã sấp xuống.

https://thuviensach.vn

Lại nhịn không được mà âm thầm ngẩng đầu nhìn trời cao, cảm thấy hơi hoài nghi, hôm nay có phải mặt trời mọc hướng tây?

Trầm mặc ít lời như Tử Truyền, mà lại nói đến chuyện xưa trong giang hồ lại êm tai như vậy, nhịp điệu cùng thanh âm, giọng điệu trước sau như một thật sự là do hắn nói ra sao?

Càng kinh dị hơn, là một người có võ công thâm hậu như hắn, ngay cả chính mình đã muốn bước vào trong sảnh, cũng không chú ý tới.

Mà lúc này người luôn miệng nói chuyên với tên "Ma vương" lại là muội muội của hắn, còn ngồi ở bên cạnh hắn, đôi mắt lóe sáng, nhìn chằm chằm hắn. Khóe miệng, còn hàm chứa nụ cười yếu ớt, ôn nhu dịu dàng.

Hắn suy sụp nâng tay lên, che đi hai mắt của mình, không dám nhìn nữa.

Nghĩ lại, thật sự còn muốn chạy qua khuyên muội muộigả cho hắn đi thôi! Như vậy xứng đôi, như vậy hài hòa,đơn giản như vậy đã khiến người khác có cảm giác cảnh đẹp ý vui, không đành lòng đi quấy rầy.

Mà điều quan trọng là, muội muội sau khi từ am Huyền Từ bị thương trở về, rất ít khi thấy nàng lộ ra nụ cười thật tâm ngọt ngào.

Nàng từng vô ưu vô lự, đơn thuần mà sung sướng, một đóa hoa dại ven đường, một lễ vật tầm thường nàng tự tay mua ở ven đường, hay là một câu nói thân thiết quan tâm, cũng có thể làm cho nàng vui sướng cả ngày.

Rồi sau đó, những thứ có thể khiến nàng vui vẻ, hoàn toàn bị đau khổ của kiếp trước che lấp.

Cũng mặc kệ hắn suy nghĩ bao nhiêu biện pháp,đều không thể làm cho nàng khôi phục lại bộ dáng như trước kia.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày nay, hắn mặc dù mỗi ngày đều bôn ba bận rộn, nhưng vẫn nghĩ đến những biện pháp khác, theo bản năng vẫn sưu tầm những gì mà nàng có thể thích.

Chỉ vì, muốn nàng có thể thật tâm vui cười.

Hôm nay, hắn cái gì cũng không kịp làm, lại ngoài ý muốn thấy được nàng vui vẻ, phát ra từ nội tâm, không hề che dấu, cũng không có ngụy trang gì, là Tử truyền khiến nàng vui vẻ.

Có lẽ, hắn thật sự có thể đem đến cho nàng hạnh phúc. Có lẽ, bọn họ nên thử buông tay nàng, để hắn có thể kéo nàng ra khỏi bóng ma của kiếp trước, vì nàng mà xây dựng một hạnh phúc mới viên mãn.

Nhưng mà, nàng vừa mới vừa cập kê, bất quá mới có mười lăm tuổi, tính tình vẫn là một tiểu cô nương non nớt, hắn thật sự luyến tiếc nàng, sớm như vậy mà phải gả ra ngoài nha!

(Yul: coi Bạch ca chuẩn bị giở tính trẻ con này)

- Thiếu gia đã trở lại!

Thanh Ca đi lấy nước trà nóng liền quay lại đại sảnh, thấy Bạch Triệt đang dựa người vào cạnh cửa, vẻ mặt hắn lại bất đắc dĩ rối rắm đang nhìn hai người trò chuyện vui vẻ trong phòng, liền kinh hỉ gọi.

Này một tiếng gọi, lại giống như đất bằng dậy sấm, chấn tỉnh hai người đang vui vẻ nói chuyện trong phòng.

Bạch Thanh quay đầu lại, thấyhuynh trưởng đã mấy ngày không gặp, liền ngồi bật dậy, chạy đến trước mặt Bạch Triệt, kinh hỉ la lên:

- Ca ca, ca cuối cùng đã trở lại. Muội đã có nhiều ngày, chưa nhìn thấy ca.

https://thuviensach.vn

Nói đến câu cuối, sắc mặt liền ủy khuất.

Bạch Triệt mỉm cười nâng tay xoa nhẹ đỉnh đầu của nàng, ôn nhu giải thích:

- Muội có biết, phụ thân cùng ca ca, mấy ngày nay đều có chút bận rộn, không chú ý muội được. Thế nào, gần nhất thời tiết lạnh, có sai người làm mấy áo choàng mới không? Trước đó vài ngày hoàng thượng đã ban thưởng nhiều tấm da rất tốt, muội phân phó tú nương (người thuê thùa, may vá), làm cho muội một kiện y phục mới thật đẹp, để đến đêm trừ tịch muội liền mặc mà tiến cung. Nếu không đến lúc đó, không sánh bằng Chiêu Duyệt công chúa, lại cảm thấy không vui.

- Muội không quan tâm.

Bạch Thanh kéo cánh tay của huynh trưởng, chu miệng làm nũng phản bác.

Nàng lúc này đã không còn giống như trước kia, sao có khả năng so sánh chuyện ăn mặc với Liên Ái? Ca ca cũng quá coi thường nàng.

Huynh muội hai người, không coi ai ra gì mà thân mật nói chuyện. Tiếu Túc đang đứng một bên nhìn nàng nắm lấy tay của Bạch Triệt, mắt liền bốc hỏa, hâm mộ ghen tị không thôi.

Cho đến khi nào, thì Bạch Thanh mới đối xử thân mật với hắn như đối xử với sư huynh?

Rốt cục nhìn không nổi nữa, hắn trầm giọng gọi:

- Sư huynh.

Bạch Triệt cười nhạt, trong giọng nói lại có chút bỡn cợt:

https://thuviensach.vn

- Tử Truyền đã về, phong trần mệt mỏi như thế, sao không về phủ nghỉ ngơi một đêm?

Nói xong, còn nghiêng người quá đà, nhìn Bạch Thanh đang đứng bên cạnh, ý tứ trong đó hết sức rõ ràng.

Tiếu Túc bị nhìn thấu tâm tư, trong lòng hơi túng quẫn, lỗ tai hơi đỏ lên, ôm quyền nói:

- Chuyện sư huynh nhờ ta, khi ta trở về đương nhiên sẽ thông báo cho huynh một tiếng mới đúng. Lúc đến đây, gặp bá phụ chuẩn bị xuất môn, liền để cho ta đi vào trong phủ chờ.

Lời này, cũng nhân tiện nói ra nguyên nhân vì sao hắn không đến nội các tìm Bạch Triệt, mà ở trong Bạch phủđợi hắn trở về.

Bạch Triệt híp mắt, nâng tay vỗ nhẹ mu bàn tay của muội muội, rồi hỏi:

- Muội muội, vị này chính là ân nhân cứu mạng muội mà ca ca đã từng đề cập qua, Tiếu Túc, Tiếu Tử Truyền đại nhân, vừa rồi muội có cảm tạ qua hắn chưa?

- A, muội quên mất!

Bạch Thanh kinh hô một tiếng, sau đó mới giật mình, nâng tay che miệng lại, liền đỏ mặt, quẫn bách phúc thân hành lễ, cảm kích nói:

- Đa tạ Tiếu đại nhân ngày đó đã ra tay cứu mạng, Bạch Thanh không có gì báo đáp, chỉ có một thanh bảo kiếm Thanh Phong là do hoàng thượng ban thưởng, bảo kiếm tặng anh hùng, hôm nay liền tặng cho Tiếu đại nhân, mong ân nhân vui lòng nhận cho. Thanh Ca, ngươi sai người trở về, lấy Thanh Phong kiếm đến đây.

- Vâng!

https://thuviensach.vn

Thanh Ca lĩnh mệnh, xoay người đi ra ngoài.

- Không cần!

Tiếu Túc vội vàng cản lại, liếc mắt trừng Bạch Triệt một cái rồi nói:

- Chỉ là tiện tay mà thôi, sao có thể gọi là ân cứu mạng. Huống hồ bá phụ đã từng cứu giúp có chi ân với ta, sư phụ lại hao tâm tổn trí dạy bảo ta mấy năm, nàng là nữ nhi, chất nữ (cháu gái) của bọn họ, ta cứu nàng, cũng là chuyện nên làm, sao lại tạ lễ này nọ.

Nhìn bộ dạng bối rối, không ngừng khước từ của hắn. Trong lòng Bạch Triệt liền cảm thấy sảng khoái vui vẻ, lại nói ra những lời đả kích người khác:

- Ngươi đừng không biết phân biệt, sau khi muội muội mang thanh kiếm Thanh phong kia về, ta đã đòi vài lần, muội muội cũng luyến tiếc không muốn tặng cho ta, hôm nay lại tiện nghi cho ngươi.

Nói xong, còn mang vẻ mặt ủy khuất nhìn Bạch Thanh, giống như thật sự thương tâm, khi nàng nặng bên này nhẹ bên kia.

- Ca rõ ràng đã có Ngạo Nguyệt, làm sao còn cần Thanh Phong, cho ca, không phải sẽ giống như vứt xó sao?

Bạch Thanh nhếch miệng, gọn gàng dứt khoát vạch trần huynh trưởng ngụy trang cảm xúc.

- Tử truyền cũng có Vô Danh nha!

Bạch Triệt cãi lại:

- Đó là bội kiếm cựu phụ ban cho hắn, cũng mang bên người không rời nha! Muội tặng Thanh Phong cho hắn, không nhất định hắn sẽ dùng, cũng khác gì đem vứt xó.

https://thuviensach.vn

- Không!

Tiếu Túc cuống quít tiếp lời, cam đoan nói:

- Ta nhất định sẽ luôn mang theo bên người, tuyệt đối không rời, kiếm còn người còn, kiếm mất người mất.

Lời này nói ra, lại giống như lời thề, từng chữ từng câu, hắn nói rất nghiêm túc.

Bạch Thanh kinhngạc không thôi, ngay cả Bạch Triệt, cũng kinh dị nhìn hắn.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Đôi mắt sắc bén thâm thúy, vẻ mặt lại còn kiên định như vậy, Bạch Thanh đột nhiên cảm thấy, nếu cứ tiếp tục nhìn, khẳng định sẽ bị hút vào, sẽ trầm luân vào trong đó, không thể thoát khỏi.

Trực giác không ngừng nhắc nhở nàng, mau phòng bị, mau cảnh giác, mau tránh đi.....

Không thể giống như kiếp trước, dễ dàng rơi vào bẫy của nam nhân, sau đó bị phần tình cảm giả dối tốt đẹp bao lấy, cả đời bị vây hãm trong đó, cuối cùng còn không thể chết già.

Cuống quít dời đi ánh mắt, Bạch Thanh cúi đầu xuống, lại lui về sau hai bước, nhìn huynh trưởng nói:

- Tiếu đại nhân tìm ca ca có chuyện quan trọng muốn trao đổi, muội cũng không muốn quấy rầy, nên trở về phòng trước. Ca ca buổi tối nếu có thời gian, có thể đến Ánh Hà hiên gặp muội, nói cho muội biết chút chuyện về mẫu thân và cựu phụ? Nếu không phải là Tiếu đại nhân nhắc tới, muội cũng không biết, thì ra chúng ta còn có một cựu phụ giang hồ hào hiệp, sao từ trước đến giờ cựu phụ cũng không đến gặp chúng ta?

Nếu đã có cựu phụ, vậy tại sao cả kiếp trước, cũng chưa bao giờ xuất hiện một lần, coi như không hề tồn tại.

Rồi sau đó Bạch gia gặp bi kịch, huynh trưởng khốn khổ bất lực, cũng chưa từng có người nào giúp hắn nửa điểm, vị cựu phụ này, cũng chưa từng

https://thuviensach.vn

xuất đầu lộ diện.

- Được, Muội trở về trước đi!

Không biết muội muội vì sao tâm tình lại bị giảm sút, nhưng Bạch Triệt biết rõ ràng, bây giờ nàng đã luyện thành cảnh giới "Ngoan ngoãn phục tùng", đương nhiên sẽ không ngăn trở miễn cưỡng nàng.

Tiếu Túc lại không giống vậy, hắn còn muốn nhìn nàng, cùng nàng trò chuyện, làm sao để nàng rời đi được.

Lúc này liền mở miệng lưu người, nói:

- Chuyện chúng ta sắp nói, là chuyện của Bạch tiểu thư, nàng, ở lại cùng nghe có được không?

Hắn thật sự muốn kêu nàng là Thanh nhi, nhưng Bạch Thanh lại không giống như mới vừa rồi còn trò chuyện vui vẻ với nhau, thân thiết kêu hắn là Tiếu đại ca, lúc này lại sửa miệng gọi là Tiếu đại nhân.

Cho rằng nàng ở trước mặt huynh trưởng muốn tránh hiềm nghi, cũng chỉ đành phải sửa miệng, xưng hô xa cách với nàng.

Khi nào thì, hắn mới có thể quang minh chính đại nắm tay của nàng, kêu tên của nàng đây?

- Chuyện của ta?

Bạch Thanh hỏi lại.

- Đúng vậy.

Tiếu Túc gật đầu giải thích:

https://thuviensach.vn

- Lần này đi Giang Nam, sư huynh nhờ ta xử trí một chút chuyện về Viên Mậu Lâm, mặc dù xảy ra một chút vấn đề, nhưng cuối cùng cũng không phụ sự nhờ vả, mang về một thứ mà các ngươi cần.

Hắn cầm lấy hộp gỗ vẫn luôn mang bên người từ lúc tiến vào Bạch phủ, bên trong có một khối vải vóc, đưa tới.

- Đây là cái gì?

Bạch Triệt tiếp nhận lấy, thuận miệng hỏi.

- Gia phả của gia tộc Viên thị.

Tiếu Túc đáp:

- Kế sách lúc trước của chúng ta, có nhiều sơ hở, khó có thể thực hiện.Ta lo tên Viên Mậu Lâm còn muốn tính kế chuyện gì đó, ngày đó liền cứng rắn chèn ép bắt hắn hồi hương tế tổ. Quả nhiên, người trong gia tộc hắn đều nói hắn chưa từng thú qua thê, thê tử Tô thị của hắn, cũng lấy danh phận là biểu muội, trong lời nói cũng không hề có ý oán hận, mà chỉ có cảm kích. Cũng may ta sớm đã an bài, đơn giản là lấy gia phả của gia tộc Viên thị, bên trong, xác thực có tên của Viên Mậu Lâm cùng với thê tử, nhưng lại là tục danh (tên lúc chưa trưởng thành).Ta đã cho người thăm dò, tổ tông Viên thị đều dựa vào cẩm bạch cùng tú nghệ đặt biệt mà làm giàu, gia phảnày chính là tú nghệ giỏi nhất trong tộc làm ra, đem tục danh của từng người trong gia tộc thêu lên gia phả, người khác không thể nào bắt chước được. Lấy vật này làm bằng chứng, hắn nhất định sẽ không thể chối cãi.

Bạch Triệt mở ra cẩm bạch, ánh mắt liền lóe lên.

Gia phả của gia tộc Viên thị lại viết rất cặn kẽ, chẳng những viết từng cái tên tục danh của người trong tộc, còn có ngày tháng năm từng sự kiện, nếu là người có cống hiến với gia tộc, cũng được giản lược ghi chép.

https://thuviensach.vn

Được Tiếu Túc chỉ dẫn, hắn tìm được tên của Viên Mậu Lâm, mặt trên ghi lại ngày sinh của hắn, còn có chuyện đậu Trạng Nguyên.

Bên cạnh tên của hắn, quả nhiên ghi lại ngày Tô thị nhập môn, phía dưới tiểu lược một chút: "Đại thành Hưng Khánh mười một năm mùng sáu tháng sáu nhập môn", xác minh thời gian nàng ta gả nhập vào Viên gia.

Xuống phía dưới chút nữa, không ngờ tú "Trưởng tử Viên Hách Uy, Hưng Khánh mười lăm năm mùng mười tháng bảy sở sinh.

(Yul: Viên Hách Uy là con trai của VML)

Bạch Triệt nắm lấy cẩm bạch ngón tay dần dần khép lại, cắn chặt khớp hàm, ánh mắt tràn đầy tức giận.

Quả nhiên là bằng chứng không thể nào chối cãi.

#####

- Ha ha, ha ha.....

Bạch Thanh đang đứng bên người huynh trưởng, lại đột nhiên nở nụ cười.

Chỉ là, trong tiếng cười, một chút vui sướng cũng không có, ngược lại tràn ngập chua sót khổ sở.

Đời trước, nàng gả cho hắn mười năm, cũng chưa bao giờ cùng hắn trở về Nam Tầm tế bái tổ tiên, mà người trong tộc của hắn, cũng chưa bao giờ đến kinh thành tìm bọn họ.

Nàng cũng chỉ nghĩ, hắn chỉ là hàn môn sĩ tử, trong nhà trong tộc đều không có thân nhân.

Lại không nghĩ rằng, hắn xuất thân từ một gia tộc khổng lồ như vậy.

https://thuviensach.vn

Nếu vậy, kiếp trước gia phả của gia tộc Viên thị, lúc nàng đã chết, thê thất của hắn, vẫn như trước là Tô Mai đi!

Nàng gả cho người, ra khỏi Bạch gia, nhưng cuối cùng ngay cả gia phả của phu gia cũng không được nhập, tất nhiên cũng sẽ không thể nhập vào phần mộ tổ tiên.

Trách không được cho dù trở thành Quỷ Hồn, cũng chỉ là cô hồn dã quỷ, ngay cả cửa Diêm Vương điện cũng không thấy được.

Còn Tô Mai đâu?

Tên tú khắc vào gia phả Viên thị chưa từng xóa đi, lại tái giá Phùng Chí Viễn, vào gia phả Phùng thị.

Chờ nàng chết đi, rốt cuộc là mai táng nhập phần mộ tổ tiên của Viên gia, hay là nhập vào phần mộ tổ tiên của Phùng gia?

Sau khi biến thành quỷ, Diêm La vương sẽ phán cho ai đâu?

Hay là bổ thành hai nửa, chia mỗi người một nửa sao?

- Ha ha.....

Nước mắt rơi không ngừng, Tiếu Túc nhìn thấy, vừađau lòng, cũng vừa ghen tị.

Thì ra, nàng thật sự thích Viên Mậu Lâm, biết được hắn đã có thê thất, sẽ thương tâm khổ sở như vậy.

Nếu là tên Viên Mậu Lâm thừa nhận sai lầm đã lừa gạt nàng, hơn nữa còn kiên quyết hưu thê, có phải, nàng còn có thể, gả cho hắn?

Nghĩ vậy, tâm hắn, giống như có một tảng đá to chèn ép chặn lên, ngay cả hô hấp cũng cảm thấy khó khăn.

https://thuviensach.vn

- Tốt lắm!

Bạch Triệt nhẹ nhàng vỗ lưng muội muội, an ủi nói:

- Nên cao hứng, không phải sao? Rốt cục muội cũng có thể thoát khỏi hắn, thoát khỏi vận mệnh bất hạnh.

- Đúng, nên cao hứng!

Bạch Thanh hai mắt đẫm lệ, ở trong lòng huynh trưởng, nghẹn ngào liên tục gật đầu, cũng không ngừng khóc

Bạch Triệt biết được lòng của nàng, cũng hiểu được nàng vì sao khóc nhiều như thế, cũng không khuyên can nữa, chỉ trấn an vỗ nhẹ vai nàng.

Ngược lại Tiếu Túc, bị nàng khóc đến chân tay luống cuống, muốn khuyên, lại không biết nên nói cái gì mới tốt.

Một lúc lâu, Bạch Thanh mới điều chỉnh được cảm xúc, nàng rốt cục cũng đạt được tâm nguyện, rời xa nam nhân làm cho nàng thống khổ, hối hận cả đời.

Từ nay về sau, cuộc sống của nàng, cùng những người đó không bao giờ còn liên quan nữa.

Viên Mậu Lâm, Tô Mai..... Không bao giờ làm cho nàng thống khổ nữa.

Thật tốt, không phải sao?

#####

Bạch Thanh bừa bãi rơi lệ, đang cáo biệt vận mệnh bi thảm kiếp trước.

Nàng lại không biết, người từng là ác mộngcả đời của nàng, làm cho nàng ôm hận cách thế....Tô Mai, giờ phút này, đang mang tiểu hài tử trên

https://thuviensach.vn

lưng, xuyên qua ở một mảnh rừng rậm rạp.

Ánh mắt của nàng nhìn chằm chằm các loại cỏ dại bụi cây trong rừng, thỉnh thoảng vẻ mặt sẽ kinh hỉ, bắt lấy một bụi cỏ nhỏ hoặc một gốc cây thấp bé.

Sau khi cẩn thận quan sát, hoặc phẫn nộ rời đi, hoặc là cao hứng hái vài cây cỏ, ngắt mấy đóa hoa dại, hay là ngay cả gốc rễ cũng đào lên.

Thỉnh thoảng còn hái lá hoặc rễ cây đưa vào trong miệng nhấm nháp, hết sức cẩn thận.

Trong rừng vừa mới mưa xong, mọi nơi đều ướt sũng, trên giầy và y phục của Tô Mai, dính rất nhiều lá khô ẩm ướt lầy lội, chỉ có mảnh vải cột đứa nhỏ vào lưng nàng khô mát, không bị một chút ảnh hưởng nào, còn ngủ rất say giấc.

Có lẽ khu rừng này cũng ít người tiến vào, trong rừng có rất nhiều cỏ cây phong phú đa dạng, một chút cũng không có dấu vết tàn phá.

Nàng tìm kiếm thứ gì đó, tìm mãi không ngừng. Đến nửa canh giờ, giỏ trúc nàng mang theo bên người, bên trong rất nhiều dạng cây cỏ hơn mười loại.

Ở dưới tàng cây, nàng hái một cây cỏ như lá trúc nhỏ, nàng vừa lòng gật đầu, mang theo giỏ trúc, quay lại đường lúc nãy đã đi vào, trở về.

Trong rừng cây cối rắc rối phức tạp, không có gì chỉ thị phương hướng, nhưng nàng lại coi như tản bộ trong hoa viên nhà mình, vòng phải lượn trái, không hề lo lắng sẽ lạc đường hay gặp nguy hiểm.

Ước chừng qua một khắc, nàng bất ngờ đi đến bên vách núi đen. Chỗ vách núi đen, giống như bị đao phủ cắt ngang, thẳng tắp cao lên, đâm thủng đám mây.

https://thuviensach.vn

Bên vách núi đen có vô số dây leo, rõ ràng lúc này đã là mùa đông rét lạnh tiêu điều, nhưng dây leo ở nơi này lại xanh biếc như ngọc bích, từng mảnh lớn lá xanh lân cận, còn ẩn giấu những đóa hoa tươi đẹp, giọt sương trong suốt, lăn lộn ở trên lá xanh cùng đóa hoa, là một cảnh tượng dồi dào sức sống.

Lúc này Tô Mai cũng không có hứng thú thưởng thức cảnh đẹp, nàng đi đến một nơi rậm rạp dây leo, nâng tay xốc lên đám dây, cúi thấp thân thể, liền chui vào.

Bên trong, đúng là một con đường gập ghềnh uốn lượn khó đi.

Nơi cuối cùng, rõ ràng là bên ngoài chật hẹp bên trong lại rộng rãi là một cái sơn động.

Trong sơn động khô ráo và sạch sẽ, chứng tỏ thường có người ở lại, bố trí hết sức ấm áp, tất cả đồ dùng trong nhà cái gì cần có đều có, không có gì là không giỏi tính toán.

Cả người Tô Mai đều ướt đẫm, đi vào bên trong nhịn không được lạnh run cả người, lại cố gắng kiềm chế chính mình, nhanh chóng cởi nhi tử từ trên lưng xuống, sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn cùng y phục trên người hắn, lúc này mới thở phào một cái, ôm lấy hắn, nhẹ nhàng an trí trên giường đá.

Trên giường đá kia, còn có một nam tử đang nằm, bộ dạng hắn ước chừng hai mươi tuổi, nhìn góc chăn bị lệch, thấy được dáng người hắn rất khôi ngô hữu lực, chỉ là trên mặt, không có một tia huyết sắc, tái nhợt đến dọa người.

Tô Mai theo dõi nhìn hắn trong chốc lát, sau đó lại thở dài, trên khuôn mặt xinh đẹp có chút tiều tụy, hiện lên một chút ôn nhu.

Nàng nâng tay thay hắn dịch góc chăn, rồi mới đi đến một bên thay đổi y phục.

https://thuviensach.vn

Sau đó, nàng đem cỏ dại nhánh cây vừa hái về tẩy rữa thật sạch sẽ, dựa theo trí nhớ đặc biệt, bắt đầu điều chế dược.

Trong sơn động, rất nhanh có một cỗ hương vị rất khó ngửi.

Tô Mai lại coi như không ngửi thấy, vẫn như cũ theo phương pháp trong trí nhớ của nàng, cẩn thận tỉ mỉ tăng thêm dược liệu, ngay cả những tiếng động xung quanh, cũng không ảnh hưởng gì tới nàng, vẫn cẩn thận và chuyên chú.

Sau một canh giờ, những cây cỏ nhánh cây nàng mang về đã bỏ hết vào ấm thuốc, lửa nóng nấu thuốc, từ từ trong sơn động càng dày đặc mùi khó ngửi.

Tính toán canh giờ, Tô Mai vươn tay trái, cầm một quyển sách bạch ngọc giấy mạ vàng được đựng trong hộp, trên bìa mặt có vài chữ màu vàng to đùng rạng rỡ [nông nghiệp bách khoa toàn thư].

Sắc mặt nàng liền vui sướng, mở ra trang bìa, đem sách trong tay lật xem, bên trong bìa sách có một bình ngọc xanh biết.

Bên trong bình ngọc, chứa hơn phân nửa bột phấn màu lục có chút trong suốt cùng sáng rọi.

Đây là thứ quý giá nhất trong tay nàng, là vịnông nghiệp hoa khọc gia đã bị nàng cắn nuốt linh hồn, mà có được [nông nghiệp bách khoa toàn thư].

Bên trong quyển sách thần kì này có ghi chép, hắn đã mất mấy năm, mới nghiêm cứu thành công, một loại thực vật tinh hoa giành cho thế hệ sau này.

Sau đó, hắn cũng bởi vì vật ấy, bị người tính kế hại chết, linh hồn xuyên vào thế giới này, gặp lúc nàng khó sanh mà chết, lại nổi lên ý niệm sống sót.

https://thuviensach.vn

Cũng bởi vì nàng có ý chí kiên định, lại không quên được cừu hận, luyến tiếc hài tử, cuối cùng chiến thắng được hắn.

Chiếm được trí nhớ siêu việt của hắn, chiếm được quyển sách thần kì cùng bình ngọc này.

Theo [nông nghiệp bách khoa toàn thư] nói, vật ấy chính là bảo bối cực quý hiếm trong thiên hạ, có thể bổ khí huyết luyện công, nếu phối hợp đúng cách, còn có công hiệu cải tử hoàn sinh.

Trong mắt nàng hiện lên một tia giãy dụa, ánh mắt lại chuyển hướng đến trên giường chổ nam nhân kia nằm, nhìn hắn hai má tái nhợt.

Vật ấy thần kỳ như thế, lại khó có được. Từ lúc có được nàng chỉ dùng để bảo trụ tính mạng hài tử cùng chính mình sau khi sinh nở, đến giờ vẫn luyến tiếc không dám dùng.

Nhưng lúc này, nàng đã dựa theo phương thuốc trong sách thần mà điều chế dược.[truyện đăng ở]

Nếu lúc này lại luyến tiếc vật ấy, người này, liền chỉ có đường chết. Dù sao hắn cũng cứu tính mạng mẫu tử các nàng, nàng không thể vì một chút vật ngoài thân, liền trơ mắt nhìn hắn chết đi!

Nhắm chặt mắt, Tô Mai hạ quyết tâm, mở nắp bình ngọc, đổ vào trong ấm sắc thuốc cỡ một phần ba, sau đó lại đem cất vào chổ cũ, ngẩn người nhìn ấm thuốc, trong lòng lại yên lặng nói: "Đáng giá, đáng giá."

Trong sơn động mùi vị khó ngửi dần tan biến thay vào đó là một hương thơm rất kì lạ khó nói.

Trên mặt Tô Mai đang nghiêm túc, rốt cục cũng lộ ra nụ cười sáng lạn. Lại đợi tiếp khoảng hai khắc, nàng dập lửa, cẩn thận bỏ bình thuốc xuống, bỏ vào bên trong thùng nước lạnh mà nàng đã sớm chuẩn bị, ấm thuốc nóng

https://thuviensach.vn

bỏng rơi vào trong nước lạnh, phát ra âm thanh "Xuy xuy", cổ hương thơm kia, càng thêm nồng đậm hơn một chút.

Sau hai khắc, nàng mở nắp, đổ nước còn thừa ở bên trong, nhìn dưới đáy ấm, rõ ràng ngưng kết ra một tầng xanh biếc trong suốt dạng cao.

- Hồi nguyên cao!

Tô Mai mặt tràn đầy vui sướng, lấy ra, thừa dịp còn chút nhiệt liền nhét vào miệng nam nhân đang nằm trên giường.

Thuốc mỡ vừa vào miệng, nam nhân kia không tự giác, cổ họng cử động, nuốt xuống.

Chỉ sau chốt lát, sắc mặt nam nhân kia vốn tái nhợt lại nhanh chóng khôi phục như bình thường, liền ngay cả hô hấp vốn rất khó khăn mỏng manh, cũng dần trở nên dày đặc vững vàng.

P/S: cựu phụ là bên mẹ. Thúc bá là bên ba.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 46+1

Kỳ vọng quá nhiều, tha thiết chờ đợi, sẽ cảm thấy rất gian nan.

Tạm thời không nói đến Tô Mai, sau khi giúp nam tử hôn mê nằm trên giường đá ăn dược, vẫn luôn canh giữ ở một bên chờ hắn tỉnh lại.

Chỉ nói tới Bạch Thanh, khi nhìn thấy bằng chứng là gia phả của gia tộc Viên thị, liền khóc rống một hồi.

Sau đó nhìn huynh trưởng với "Ma Vương" Tiểu Túc cùng nhau tiến cung, vì nàng mà đòi một cái công đạo, trong lòng lại hết sức bồn chồn lo lắng, làm cho nàng đứng ngồi không yên.

Sau khi trùng sinh trở về, hôn sự luôn là chuyện khiến nàng vấn vương bứt rứt, rốt cuộc cũng có thể chấm dứt.

Đây là cơ hội để nàng có thể cùng bọn họ không còn liên quan gì nữa.

Đáng tiếc, hy vọng vĩnh viễn là điều tốt đẹp, mà sự thật, chỉ dùng để đánh vỡ hy vọng.

Ngay lúc nàng đang chuẩn bị thoát khỏi bóng ma của kiếp trước, mà thoải mái tươi cười rạng rỡ, thì có hai bà tử dẫn theo một nữ tử nhìn giống như đơn thuần tinh khiết tiến vào, thông báo nói:

- Tiểu thư, Vương tiểu thư đến tìm người.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh đang đứng lặng người bên cửa sổ nhìn lên trời xanh, từ từ xoay người lại, liền nhìn thấy một nữ tử vừa bước vào phòng, đang cởi áo choàng màu lam xuống.

Lộ ra một khuôn mặt trái xoan tinh tế khéo léo, da trắng như ngọc, nhẵn nhụi trắng nõn, hai má phấn nộn hơi đỏ ửng, xinh đẹp đến mê người.

Mũi cao thẳng, miệng nhỏ nhắn như anh đào, hơn nữa còn có một đôimắt hồ thu hơi hơi nhếch lên, toát ra nét quyến rũ, đúng là một cô nương xinh đẹp mềm mại.

Nàng mặc y phục nguyệt sắc, một thân váy dài bạch y lụa trắng mềm mại, áo ngắn bên ngoài màu lam dệt lụa hoa, búi tóc trên đầu, cũng chỉ tùy ý cài vài châu hoa trâm ngọc.

Y phục thanh nhã trắng trong thuần khiết như thế,rất xứng với khí chất nhu nhược mảnh khảnh nhu uyển, càng làm cho nàng thêm thướt tha, ôn nhu yêu kiều.

Người này, lại giúp đỡ Viên Mậu Lâm thiết kế làm cho nàng rơi vào bẫy tình, sau đó lại quyến rũ trượng phu của nàng, còn đầu phục Tô Mai, hãm hại nàng vào chỗ chết...Vương Thục Nghi.

Lúc vừa nhìn thấy nàng, trong lòng Bạch Thanh rất phức tạp, không phải là hận giống như đối với Đồ thị cùng Thiên Nhược, mà đối với nữ nhân này, nàng ngay cả hận, đều hận không nổi.

Bởi vì, cuộc đời của nàng ta, từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc, vẫn luôn bi thảm như vậy.

Vương Thục Nghi cùng Vương Bình Chi đều giống như nhau, cùng là xuất thân từ Yến kinh Vương gia.

https://thuviensach.vn

Chỉ khác nhau ở chổ, Vương Bình Chi là thứ xuất, còn nàng chính là đích nữ, lẽ ra nàng phải hưởng hết ngàn vàng sủng ái một thân của phụ mẫu cùng người thân.

Không ngờ tới, nàng vừa được sinh ra tổ phụ liền mất, sau đó liên tiếp tang phụ tang mẫu, bị tổ mẫu coi là khắc tinh, khắc chết người thân, thiếu chút nữa là bị chết chìm.

Cũng may, còn có một vị cựu phụ Tương Dương hầu đến chịu tang mẫu thân của nàng, đối với nàng rất thương tiếc, liền mang nàng về Củng gia chiếu cố, mới có thể an thân.

Đáng tiếc, ở Củng gia trừ bỏ một mình Tương Dương hầu, thì không có một người nào thích nàng, thích người khắc tinh như nàng, chuyện mà các vị biểu tỷ biểu muội thích làm nhất, chính là nghĩ ra các biện pháp để tra tấn nàng.

Sau này, vẫn là ở một lần yến hội, nàng được Bạch Thanh coi trọng, những ngày sau này trôi qua mới dần tốt hơn.

Mà nàng cùng Đồ thị cũng là khuê trung mật hữu duy nhất của Bạch Thanh.

Bắt đầu từ lúc mới quen Vương Thục Nghi vì nàng mà bất bình, cho tới nhiều năm đã trôi qua, Bạch Thanh đã thành thói quen luôn bảo hộ nàng, chiếu cố nàng.

Cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, sẽ có một ngày, nàng bị nữ nhân mà mình luôn bảo vệ che chở trong nhiều năm qua, lại phản bội nàng.

Nhưng đến cuối cùng, nàng ta phản bội nàng, mà chính bản thân Vương Thục Nghi lại giống như trước đây cũng không có kết quả tốt đẹp gì.

https://thuviensach.vn

Tô Mai hận nàng, bởi vì nàng đoạt trượng phu của nàng ấy, hận Viên Mậu Lâm, bởi vì hắn đã quên những lời từng hứa hẹn.

Còn Vương Thục Nghi đâu? Nàng cùng Viên Mậu Lâm ám muội thông gian, vừa phản bội trượng phu của nàng, cũng vừa phản bội bằng hữu của chính mình, mà Tô Mai hận nhất chính là phản bội, sao có thể bỏ qua cho nàng ta đây.

Đến cuối cùng, nàng là người hỏa thiêu lương thực cứu thiên tai nên bị ban thưởng rượu độc. Viên Mậu Lâm thì bị thiến, đưa vào phủ công chúa của Tô Mai, làm tiểu thái giám.

Còn Vương Thục Nghi, bị lộ ra tội thông dâm, chính tay vị Tương Dương hầu tự mình đem nàng dìm lồng heo.

Cũng không biết, lúc nàng đối mặt với tử vong, có từng hối hận, khi nàng đã đối với Bạch Thanh làm ra rất nhiều chuyện xấu xa?

#####

Vương Thục Nghi phát hiện Bạch Thanh không giống như xưa, lúc trước mỗi khi gặp, Bạch Thanh sẽ cười rất vui vẻ, mà lúc này lạikhông nói một lời cứ im lặng nhìn nàng.

Trong lòng Vương Thục Nghi cảm thấy rất bất an, nàng đi lại gần Bạch Thanh, khó hiểu hỏi:

- Bạch muội muội, sao ngươi nhìn ta như thế, hay là hôm nay ta ăn mặc, có chỗ nào không đúng?

- Không có!

Bạch Thanh lắc đầu, tránh đi sự đụng chạm của nàng, đi tới giường la hán, nâng chung trà lên nhấp một ngụm, mới thản nhiên hỏi:

https://thuviensach.vn

- Bên ngoài tuyết đang rơi, sao ngươi lại tới đây?

Vương Thục Nghi nghe nàng nói, liền nhanh chóng đi đến bên giường, đưa tay lên nhéo má Bạch Thanh, nũng nịu cao giọng nói:

- Ngươi đúng là không có lương tâm, ta mạo hiểm đi trong bão tuyết đến xem ngươi, ngươi còn ghét bỏ ta.

Bạch Thanh thân mình cứng đờ, nâng tay bắt lấy cánh tay của nàng, nghiêng đầu đi chổ khác, muốn tránh đi tay nàng đang chà đạp mình.

Vương Thục Nghi nhìn thì mềm mại, nhưng khí lực cũng không nhỏ, Bạch Thanh căn bản là tránh không được.

Hơn nữa động tác của Vương Thục Nghi rất tự nhiên tùy ý, giống như đã làm vô số lần, ngay cả bọn nha hoàn hầu hạ bên cạnh, cũng đã thành thói quen, chỉ nhìn rồi cười chứ không nói gì, cũng không tiến lên giúp đỡ.

Cảm thấy Bạch Thanh không được tự nhiên, cả người cứng ngắc, Vương Thục Nghi buông lỏng tay, tức giận hỏi:

- Như thế nào, ta bất quá chỉ hồi hương tảo mộ phần, ngươi liền trở lên xa lạ với ta? Lúc ta đi Yến kinh, còn vì ngươi thường ngày yêu thích mỹ thực, mà mua rất nhiều điểm tâm trái cây đem trở về, lúc vừa tới kinh thành liền đem hết cho ngươi, mà ngươi lại đối xử ta như vậy?

Giọng nói hàm chứa bất mãn thương tâm cùng oán trách, giống như nàng ta thật sự là vì Bạch Thanh xa cách mà khổ sở.

Nhưng mà Bạch Thanh rõ ràng nhìn thấy trong ánh mắt của Vương Thục Nghi, đang thấp thỏm không yên.

Hồi Yến kinh tảo mộ? Kiếp trước, cũng không có vụ này.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước, tại đêm thất tịch nàng đã thuận lợi xuất giá, mặc dù trước hôn sự cũng gặp mặt Viên Mậu Lâm vài lần, sau khi vừa thành thân cũng có chút bất an, lo lắng.

Vương Thục Nghi lấy danh phận là khuê trung hữu mật của nàng, ngày ngày vào Viên phủ, không cần kiêng kị, e dè.

Mà nàng, vẫn nghĩ các nàng là hảo hữu tốt nhất, Vương Thục Nghi là lo lắng cho nàng, sợ nàng ngày ngày trôi qua gian nan khổ sở, mới đến làm bạn, cũng chưa bao giờ nghĩ tới, mục đích của nàng khi đến Viên phủ, bất quá chỉ là muốn chung đụng với hắn nhiều một chút.

Là nàng ngốc, tự mình đem nàng ta đưa lên giường của trượng phu, còn không nhận ra, mà vẫn tính nhiệm bọn họ.

Bị phản bội, coi như là xứng đáng đi!

- Ngươi làm sao vậy?

Thấy Bạch Thanh trầm mặc không nói, Vương Thục Nghi vẻ mặt càng bất an muốn che dấu cũng không được, hai tay run run bắt lấy tay của Bạch Thanh, đưa mắt ra hiệu cho bọn hạ nhân trong phòng lui ra, sau đó mới vội vàng hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì? Ngươi mau nói cho ta biết, chúng ta là mật hữu, là tỷ muội thâm giao, ta nhất định sẽ giúp ngươi. Có phải? Ngươi cùng Viên công tử.....

Trong giọng nói tràn ngập ý dò xét,

Bạch Thanh vừa nhịn vừa nhẫn, trong lòng tự khuyên bảo chính mình, phải

bình tĩnh, phải kiềm chế.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà nghe những lời này, đúng là không thể nhịn được nữa.

- Làm ngươi thất vọng rồi, ta rất tốt.

Nàng mỉm cười châm chọc, lạnh lùng nói:

- Là Viên Mậu Lâm kêu ngươi đến đây để dò xét ta đi! Đáng tiếc, ngươi tới chậm, mới vừa rồi, ca ca ta đã cầm bằng chứng lừa hôn của tên Viên Mậu Lâm, đi đến hoàng cung yết kiến hoàng thượng. Có lẽ, ta cùng Viên Mậu Lâm rất nhanh sẽ giải trừ hôn ước. Không chừng.... Nhân tiện, hắn còn bị Kiêu kỵ binh bắt giữ! Các ngươi tính kế lâu như vậy, chắc không nghĩ tới ta là một người ngốc tử dễ dàng nắm trong tay như vậy mà còn có thể đào thoát đi! Có phải cảm thấy rất khó chịu?

Vương Thục Nghi nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ ửng, liền nhanh chóng tái nhợt, ngay cả đôi mắt, cũng dần dần chứa đầy nước mắt, càng khiến nàng mảnh mai nhu nhược.

Nếu là lúc trước, Bạch Thanh thấy bộ dạng nàng lúc này, khẳng định sẽ nhịn không được mà mở miệng an ủi nàng, vì nàng mà xuất đầu lộ diện, sau đó còn hạ mình dụ dỗ nàng nở nụ cười.

Nhưng giờ phút này, thấy bộ dáng của nàng ta buồn bã bi thống tuyệt vọng, nàng lại không có nửa phần đồng tình hay thương tiếc, chỉ cảm thấy kiếp trước, mình sống rất buồn cười.

Chẳng những bị một nam nhân si tình giả dối lừa gạt cả đời, hại mình nhà tan cửa nát, còn bị một nữ tử tỏ vẻ nhu nhược, nắm trong tay đùa bỡn.

Nhìn thấy ánh mắt Bạch Thanh có ý châm chọc, Vương Thục Nghi chớp mắt, nước mắt từng giọt rơi xuống.

Trong âm thanh hàm chứa bất mãn oan uổng, không thể tin, lớn tiếng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Ngươi đang nói cái gì vậy? Ta sao có thểgiúp đỡ người khác mà tính kế ngươi? Hôm nay ta đến, là vì đã lâu như vậy mà không thấy được ngươi, muốn đến nhìn xem thương tích của ngươi đã tốt hơn chưa, sao có thể là thay Viên công tử đến đây để dò xét ngươi? Hơn nữa, lừa hôn là thế nào? Lúc trước không phải là chính ngươi coi trọng hắn, đi cầu hoàng thượng tứ hôn sao? Như thế nào lại nói là lừa hôn?

- Chính ta tự coi trọng hắn? Đúng vậy! Là chính ta vừa ý đi.

Bạch Thanh tức giận đến bật cười, sau đó liền lạnh mặt hỏi:

- Là ai ở trước mặt ta luôn nói tân khoa Trạng Nguyên có bao nhiêu tài hoa, văn chương nổi bật, tiêu sái tuấn dật, cùng ta tương xứng đến cỡ nào? Là ai đề nghị ta đi thỉnh cầu hoàng thượng tứ hôn, lấy chuyện này để tránh đi hôn sự với "Ma vương"? Vương Thục Nghi, đã có quá nhiều chuyện phát sinh như vậy, có lẽ ngươi đã quên, nhưng ta lại nhớ rất rõ ràng rành mạch. Là ta ngu ngốc, mới có thể bị các ngươi lừa gạt, nghĩ đám người các ngươi đều là vì muốn tốt cho ta không hy vọng sau này ta sẽ sống trong nước sôi lửa bỏng. Ta còn từng cảm kích các ngươi!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 46+2

Bạch Thanh đang cố nén nước mắt, nhưng nước mắt vẫn chậm rãi chảy xuống dưới, nàng quật cường ngẩn cao đầu, muốn đem nước mắt nuốt ngược trở vào.

Nhưng trong giọng nói vẫn mang theo một tia nghẹn ngào bi thương:

- Cũng may trời cao có mắt rủ lòng thương sót, trước khi ta xuất giá, đã để cho ta biết diện mạo cùng mục đích thật sự của các ngươi. Vương Thục Nghi, ngươi là một nữ tử đã có gia thất, liếc mắt một cái thành si, ái mộ Trạng Nguyên lang, vì muốn thỏa mãn tư dục của ngươi, liền đẩy ta ra ngoài làm bia đỡ. Đã qua nhiều năm, ta vì ngươi mà phải ra mặt biết bao nhiêu lần, thay ngươi cản lại bao nhiêu trò đùa hãm hại ác độc của các vị biểu tỷ muội của ngươi? Còn giúp ngươi bảo vệ việc đính hôn mà mẫu thân ngươi trước khi chết đã vì ngươi mà an bày, khiến cho ngươi thuận lợi gả vào Dư gia, nhưng còn ngươi? Ngươi lại báo đáp ta như vậy sao?

Nói đến chỗ này, nàng đứng dậy, nhìn Vương Thục Nghi đang cúi đầu rơi lệ, nghiến răng nghiến lợi, oán hận nói:

- Ca ca đã nói đúng, loại nữ nhân như ngươi, chính là một kẻ vong ân bội nghĩa. Dù ta có đối xử tối với ngươi nhiều hơn nữa, cuối cùng ngươi vẫn sẽ vì chính ngươi, mà quay ngược lại đối phó với ta. Là ta ngu ngốc ngu xuẩn, đôi mắt của ta nhất định là bị mù, mới có thể từ trong đám người, chọn ngươi cùng tiện nhân Đồ thị làm bằng hữu. Ta nói cho ngươi rõ, bắt đầu từ ngày hôm nay, ta cùng với ngươi không còn là bằng hữu gì nữa, nếu sau này gặp lại nhau, cũng xem như không quen biết.

https://thuviensach.vn

Nói xong câu này, nàng nâng tay lên vung tay áo, gạt các lễ vật mà Vương Thục Nghi mang đến đang để ở trên bàn, xuống hết dưới đất.

Hòm gỗ "Oành" một tiếng ngã trên mặt đất, chia năm xẻ bảy, bên trong hòm gỗ chứa vô số điểm tâm, trái cây tinh xảo, lúc này đều rơi đầy trên mặt đất.

Vương Thục Nghi bị dọa đến nổi lui về sau mấy bước, co rúm hai vai, run rẩy, từ từ ngẩng đầu nhìn nàng, đôi mắt động lòng người điềm đạm đáng yêu.

- Ta không có!

Giọng nói của nàng hết sức nhu nhược, còn mang theo vẻ run rẩy phủ nhận biện giải nói:

- Ta không có tính kế ngươi, cũng không thích Viên công tử. Ta bất quá chỉ là lo lắng cho ngươi, sợ ngươi thật sự phải gả cho tên "Sát Nhân Vương", không bị hắn đánh chết, cũng sẽ bị hắn hù chết. Ngươi bề ngoài nhìn có vẻ cường hãn cậy mạnh, nhưng thực ra ngươi lại rất nhát gan, sao có thể gả cho một tên mãng phu tay dính đầy máu tươi? Viên công tử là kim khoa Trạng Nguyên, tao nhã hữu lễ, lại tuấn tú nho nhã, không phải thường ngày ngươi vẫn luôn thích nam nhân có bộ dạng này sao? Đã nhiều năm trôi qua, mặc dù ngươi nhỏ tuổi hơn ta, nhưng ngươi lúc nào cũng bảo hộ ta, ta thật lòng cảm kích, cũng chỉ muốn giúp ngươi. Ta làm như vậy, chẳng qua là hy vọng, ngươi có được hạnh phúc mà thôi.

Bạch Thanh cười lạnh một tiếng, hỏi ngược lại:

- Hy vọng ta hạnh phúc, là sẽ giúp đỡ người khác tính kế ta sao? Ngươi nói ngươi không thích hắn, như vậy nửa tháng trước người cùng hắn tư hội, là ai đây? Ngươi coi ta là ngốc tử cũng không sao, nhưng ngươi cũng đừng quên, ta còn có một ca ca thông minh hơn người.

https://thuviensach.vn

Nửa tháng trước ba chữ vừa nói ra, Vương Thục Nghi liền hiểu được đại cục đã mất, có nói gì cũng vô dụng.[truyện đăng ở]

Nàng không cãi lại nữa, vẻ mặt nhu nhược bi thương cũng dần dần biến mất.

Thay vào đó, chỉ còn lại hận ý ngập trời, không thể nào che giấu, ghiến răng ghiến lợi thốt ra:

- Đúng, là ta tính kế ngươi. Mà ngay cả người muốn thú ngươi, lợi dụng ngươi để giành nhiều lợi ích, muốn được thăng quan tiến chức quyền cao chức trọng, cũng là ta đã đề nghị với Viên lang.

- Ha ha...Ha ha....

Nhìn Bạch Thanh vừa hận vừa đau, Vương Thục Nghi vui sướng nở nụ cười, hai vai không ngừng run rẩy, ngay cả giọng nói cũng mang vài phần khoái trá:

- Ngươi luôn tự cho mình là đúng, còn muốn giúp đỡ ta, nhưng ngươi có biết hay không, ngươi càng giúp ta, khi ta trở lại Hầu phủ, các nàng lại càng cười nhạo ta, khi nhục ta nhiều hơn. Nếu không phải tại ngươi tự cho là đúng, ta sẽ chịu nhiều khổ sở như vậy sao? Ta sẽ gả cho một nam nhân vô dụng như vậy sao? Tất cả đều là ngươi hại ta, ta sao có thể không hận ngươi đây? Nhưng mà...

Nàng dừng một chút, đôi mắt mờ mịt, mông lung nhìn Bạch Thanh không chớp mắt, nhẹ giọng ôn nhu nói:

- Nhưng mà, ngươi thật sự cũng giúp ta rất nhiều. Cho ta trang sức, vòng ngọc, tiền bạc, dẫn ta đi giao tiếp lập mối quan hệ với các tiểu thư khuê các, còn nhiều lần ra mặt giúp đỡ ta, toàn tâm toàn ý với ta. Ta cũng cảm kích ngươi, cho nên Viên lang tốt như vậy, ta luyến tiếc không muốn người khác có được, mới nhường cho ngươi (Yul: rác mà cứ coi như vàng>.<). Hai tỷ

https://thuviensach.vn

muội chúng ta cùng hưởng chung một phu, ngươi ngoài sáng ta trong tối, là một giai thoại khiến nhiều người ngưỡng mộ cầu còn không được, còn chuyện gì tốt hơn nữa chứ.

Nói đến đây, khuôn mặt của Vương Thục Nghi lộ ra vẻ thèm khát mơ ước (Yul: thần kinh).

- Ngươi điên rồi! Ngươi điên rồi!

Bạch Thanh lảo đảo lui về sau hai bước, không dám tin nhìn nàng. Người này là người mà nàng từng bảo hộ quan tâm chăm sóc bao nhiêu năm nay sao? Là người nhu nhược hữu lễ, tinh khiết thanh cao...Vương Thục Nghi sao?

Không, nàng không phải, nàng đã sớm điên rồi. Nếu không, sao nàng lại có ý nghĩ điên cuồng dâm loạn như vậy?

- Đúng vậy! Ta điên rồi.

Nhìn Bạch Thanh đang sợ hãi, nàng càng vui vẻ phấn khích nở nụ cười:

- Ngươi không biết sao? Từ lúc phụ mẫu của ta ngoài ý muốn mà bỏ mình, bắt đầu từ lúc tổ mẫu muốn đem ta dìm chết, thì ta đã điên rồi. Ngươi dựa vào cái gì vừa sinh ra chỉ có một trăm ngày, mẫu thân của ngươi liền qua đời, phụ thân cùng huynh trưởng của ngươi vẫn có thể thương yêu sủng ái ngươi nhiều như vậy? Mà ngay cả hoàng thượng cùng hoàng hậu nương nương, cũng xem ngươi như thân sinh nữ nhi mà yêu thương sủng nịch. Đều là người khắc chết thân nhân, cũng giống nhau chịu tang mẫu thân, dựa vào cái gì mà ngươi khắp nơi được người ta thương tiếc, còn ta luôn bị người ghét bỏ?

- Bởi vì những chuyện này, mà ngươi hận ta? Ta giúp ngươi, cũng trở thành sai?

https://thuviensach.vn

Cho tới bây giờ, nàng cũng chưa từng nghĩ tới, nàng ta hận nàng như vậy, cũng chỉ vì lòng ghen tỵ mù quáng luôn so sánh với nàng mà càng hận nàng có những thứ mà nàng ta không thể có, Bạch Thanh cảm thấy thật bi thương xót xa.

- Ngươi giúp ta, cũng là ngươi tự nguyện, ta không có cầu xin ngươi a! Ha ha ha ha... Ngươi là đồ ngu mà! Trong kinh thành lại nổi danh là người trì độn ngu ngốc. Ngươi dễ bị lừa như vậy, ta chỉ cần sai người dẫn ngươi tới, nhìn thấy biểu tỷ đánh chửi ta, sau đó ở trước mặt ngươi, ta cũng chỉ rơi vài giọt nước mắt mà thôi, ngươi lại tự coi mình là Quan Âm Bồ Tát cứu khổ cứu nạn rồi. Nếu ngươi đã muốn trở thành Quan Âm Bồ Tát, sao không làm người tốt đến cùng, gả cho hắn, thành toàn cho chúng ta đi? Ngươi không phải đã nói cả đời này sẽ chăm sóc ta, che chở ta sao? Ngươi đã để ta gả cho một nam nhân vô năng, thì hãy đem nam nhân của ngươi đến đền cho ta đi, không phải đây là chuyện nên làm sao?

Nói đến đây, giọng nói của nàng đột nhiên lại thê lương đau đớn hỏi:

- Tất cả mọi chuyện đều thuận lợi đến như vậy, mọi chuyện cần thiết đều đã làm rất tốt, vì cái gì đột nhiên ngươi lại muốn từ hôn, tại sao phải phá hư tất cả những nguyện vọng mà ta thật vất vả mới có được?

Nàng điên rồi, nàng thật sự điên rồi.

Bạch thanh đột nhiên ý thức được, kiếp trước cuộc đời của chính mình gặp phải bi kịch, xuất phát từ một người điên có ý niệm điên loạn này, thật sự là châm chọc đến cực điểm.

Nàng nắm chặt nắm đấm, hận không thể đấm một quyền qua đó, đem cái bộ mặt giả dối ghê tởm điên loạn của nàng đập cho nát bấy.

Nhưng lúc này, nàng cũng không thể tùy tâm tùy tính mà hành động theo cảm tính của mình, ngược lại còn phải gắt gao đè nén phẫn nộ của chính mình xuống.

https://thuviensach.vn

Trong đầu nhớ lại những gì bên trong cuốn sách mà nàng đã từng xem qua, nhớ lại tình tiết trong sách nói về Tô Mai có một lần đã dụ dỗ một kẻ điên loạn bị mất khống chế, cố gắng hạ thấp giọng nói, ôn nhu kiên nhẫn dỗ dành nói:

- Ta sẽ không xuất giá, mà ngươi không phải có thể tự gả sao? Quang minh chính đại gả cho hắn, để cho hắn trở thành người duy nhất thuộc về ngươi, một mình ngươi sở hữu, không tốt hơn sao? Từ nay về sau, trong mắt của hắn sẽ không có người khác, mà chỉ có thể nhìn thấy một mình ngươi. Các ngươi sẽ cùng chung sống với nhau hài hoà đẹp đẽ, hạnh phúc vui vẻ cả đời, thật là chuyện quá tốt đẹp!

- Ta có thể sao?

Vương Thục Nghi đang ở trạng thái điên cuồng, mê man hỏi.

- Đương nhiên có thể!

Bạch Thanh cắt lời Vương Thục Nghi, tiếp tục nói:

- Lúc này ngươi cũng có thể đi nói cho hắn biết, hắn cũng giống như ngươi, trong lòng của hắn cũng chỉ có một mình ngươi, nếu như ngươi đem quyết định này nói cho hắn biết, hắn nhất định sẽ rất vui vẻ, đúng không? Hắn là thật lòng yêu ngươi, sao ngươi có thể cam lòng đem hắn giao cho nữ nhân khác, người mà hắn không hề yêu thương? Hắn sẽ rất thương tâm a!

- Đúng! Người hắn yêu nhất, chính là ta, sao ta có thể ép hắn lấy người khác được? Ta phải đi tìm hắn!

Vương Thục Nghi giống như bị những lời dụ dỗ của Bạch Thanh mà nhận ra được tình cảm trong lòng Viên Mậu Lâm, nói xong những lời này, ngay cả áo choàng cũng không kịp lấy, hướng tới cửa mà chạy nhanh ra ngoài, rất nhanh liền biến mất trong tầm mắt.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh lúc này mới thở phào nhẹ nhỏm, tranh thủ thời gian kêu người tiến vào, phân phó với đám hạ nhân trong phủ, từ nay về sau tuyệt đối không được để cho người này tiến vào Bạch Phủ.

Sau khi an bày xong mọi chuyện, Bạch Thanh liền thả người ngồi phịch trên giường la hán, tim vẫn như cũ đập nhanh liên hồi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 47

Càn Nguyên điện

Trong ngự thư phòng, Hưng Khánh Đế tay cầm bút, mày nhíu chặt, ở một bên là đống tấu chương dày đặc,hắn ngồi trên long ỷ để phê duyệt tấu chương, hơn mười người cung nữ thái giám ở một bên hầu hạ, im lặng không có một tiếng động.

Sắc trời càng tối, trong đại điện trống vắng dần dần có chút mơ hồ, thái giám tổng quản Tô Phúc chỉ huy bọn cung nữ thái giám trong điện, nhẹ tay nhẹ chân đi châm đèn cung đình.

Thậm chí Hưng Khánh Đế đang phê duyệt tấu chương, cũng không có cảm giác được ngày đã thành đêm đèn được thắp sáng.

Vừa đốt đèn không lâu, tiểu thái giám đang trông cửa vội vàng bước nhanh vào điện, phủ phục trên mặt đất, bẩm báo:

- Hoàng thượng, Tiếu thống lĩnh cùng Bạch học sĩ cầu kiến!

Hưng Khánh Đế ngẩng đầu lên, biểu tình có chút nghi hoặc, Tiếu Túc lúc nãy vừa yết kiến bất quá rời đi cũng chỉ mới hai canh giờ mà thôi, như thế nào lại trở lại?

Nghĩ đến hai người đang cầu kiến, Hưng Khánh Đế phục hồi tinh thần lại, đại khái đoán cũng đoán được một chút manh mối, phân phó nói:

- Tuyên!

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cùng Tiếu Túc tiến vào trong điện, cúi đầu bái lễ.

Hưng Khánh Đế nói:

- Không cần đa lễ. Hai người các ngươi giờ khắc này lại cầu kiến, là có chuyện gì quan trọng?

Hai người đứng dậy, Bạch Triệt hai tay đưa lên, đem hộp gỗ mà Tiếu Túc mang về nâng lên đến đỉnh đầu, giọng nói mang theo bi phẫn lên án:

- Hoàng thượng minh giám, xá muội Bạch Thanh trẻ người non dạ, bị người lừa gạt, dụ dỗ ưng thuận quyết định chuyện chung thân, thiếu chút nữa đã phạm phải sai lầm lớn. Cũng may trời cao có mắt, được hoàng thượng chiếu cố, ở trước hôn kì (ngày thành hôn) phát hiện ra chút manh mối. Lần này Tiếu thống lĩnh đi tới Giang Nam làm việc công, thần nhờ Tiếu đại nhân hỗ trợ điều tra, xác nhận chuyện xá muội đính ước với tân khoa Trạng Nguyên, Hàn Lâm viện thứ cát sĩ Viên Mậu Lâm, Viên đại nhân đúng là đã sớm có thê thất, mà người thê tử này bảy tháng trước đã sinh hạ trưởng tử. Vật trong hộp này, chính là gia phả của gia tộc Viên thị, trong đó cũng có tên của thê tử và nhi tử của hắn. Thỉnh hoàng thượng vì xá muội làm chủ, vì Bạch gia làm chủ.

Hưng Khánh Đế nghe vậy, khóe mắt khẽ nheo lại, Tô Phúc tiếp nhận hộp gỗ liền mở ra, đem cẩm bạch gia phả lấy ra đưa tới trước mặt hắn.

Đèn cung đình chiếu rọi xuống gia phả, đúng là ẩn hiện một chút sáng mờ, trên cẩm bạch mềm nhẵn tinh mỹ có thêu một đống tên, còn kỳ dị lóe sáng hào quang.

Nói là gia phả, nhưng lại tinh xảo vô cùng, có thể nói là tuyệt phẩm tú phẩm.

- Đây là Nguyên gia Huỳnh tú?

https://thuviensach.vn

Hưng Khánh Đế có chút kinh ngạc.

Nguyên gia Huỳnh tú, trăm năm trước nổi tiếng gần xa, là tuyệt kỹ tú nghệ trong gia tộc Nguyên gia, bởi vì ban đêm ở dưới ngọn đèn sẽ lóe ra ánh huỳnh quang mà được gọi là Huỳnh tú.

Năm đó, từng tiến cống, cống phẩm vào trong cung, đáng tiếc bởi vì liên lụy đến việc tranh đoạt ngôi vị.

Nguyên gia bị hoàng thượng xét nhà diệt tộc, tài nghệ này cũng đã muốn biệt tích gần trăm năm.

Dù hắn đứng đầu trong thiên hạ, thì ở trong nội khố cũng chỉ có vài món là bình phong vật trang trí năm xưa mà thôi.

Không có nghĩ đến, hôm nay thế nhưng lại nhìn thấy vật này. Buồn cười là, trước kia đám người trong hậu cung phi tần yêu thích nhất chính là Huỳnh tú chẳng những không có thất truyền, còn tránh được kiếp nạn năm đó, đổi họ Nguyên thành họ Viên mà tú tên người nhà lên gia phả.

- Huỳnh tú?

Bạch Triệt vì vấn đề này mà có chút nghĩ không thông, vẻ mặt Tiếu Túc lại kinh ngạc.

- Huỳnh tú là hơn trăm năm trước tú nghệ trong gia tộc Nguyên thị đã sáng chế ra tài nghệ tuyệt đỉnh có một không hai, trừ bỏ Nguyên gia, không ai có thể bắt chước hay giả tạo, vật ấy, tất nhiên là người Nguyên gia làm ra.

Chỉ là, trăm năm trước Nguyên gia đã bị xét nhà diệt tộc, tài nghệ này cũng đã sớm thất truyền.

Hưng Khánh Đế mở miệng giải thích, lại hỏi ngược lại:

- Các ngươi xác nhận, Viên Mậu Lâm xuất thân từ Nguyên gia sao?

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cùng Tiếu Túc nghe vậy, trong lòng liền mừng rỡ.

Huỳnh tú bọn họ không rõ ràng lắm, nhưng nói đến Nguyên gia cũng có chút ấn tượng. Một cái khi quân chi tội cũng đã đủ hại cả nhà.

Thế nhưng vẫn để cho hậu nhân phản loạn tham dự khoa khảo, giành quan chức, lần này Viên Mậu Lâm cùng gia tộc Viên thị, tuyệt đối không trốn thoát được.

Vẻ mặt Tiếu Túc đang nghiêm trọng, cũng lộ ra một chút ý cười, bẩm:

- Vật ấy là chính bản thân thần lấy từ trong Từ Đường của gia tộc Viên thị, trên gia phả có ghi tục danh của Viên Mậu Lâm cùng ngày sinh thần, ngày hắn thi đậu trạng nguyên khai báo thân phận hoàn toàn tương xứng với những gì tú trong gia phả. Có thể xác nhận, hắn xuất thân từ gia tộc Viên thị, người thêu gia phả chính là người hoàng thượng đã nói tú nghệ của gia tộc Nguyên thị.

Đối với việc trộm cướp gia phả của người khác, hắn lại nói ra rất bình thản, một chút hổ thẹn cũng không có.

Hưng Khánh Đế đem Huỳnh tú gia phả, thả vào trong hộp gỗ, bưng lên ly trà Bạch Ngọc long vân, uống một ngụm, mới chậm rãi hỏi:

- Các ngươi muốn trẫm làm chủ như thế nào?

- Khẩn cầu hoàng thượng vì xá muội mà giải trừ hôn ước.

Bạch Triệt quỳ rạp xuống đất, dập đầu khẩn cầu.

- A~

Hưng Khánh Đế thả dài thanh âm, mang theo ý tứ không hiểu rõ hỏi:

- Chỉ giải trừ hôn ước? Không trị tội Viên Mậu Lâm sao?

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt nghe xong, sắc mặt liền trắng bệch, hắn cúi thấp đầu, kính cẩn nghe theo đáp:

- Xá muội biết rõ chuyện ngày đó bản thân nàng đã làm sai, sau khi hoàn toàn tỉnh ngộ, chỉ cầu thân thể được tự do. Thần phụ cùng thần, cũng chỉ cần muội muội không rơi vào tay của kẻ gian xảo, cả đời bị mang trên lưng ác danh cướp đoạt trượng phu của người khác. Hy vọng nàng có thể gả cho một nam tử thật lòng đối xử tốt với nàng, được hạnh phúc cả đời. Về phần Viên thứ thường, hắn đã là người có tội, sẽ bị khiển trách như thế nào, thần không dám xen vào, chỉ cần là hoàng thượng xử trí. Thần cùng xá muội, tuyệt đối không dám có một chút dị nghị.

Thấy thái độ của hắn như thế, không chỉ là Hưng Khánh Đế, mà ngay cả thái giám tổng quản Tô Phúc, cũng có chút kinh ngạc.

Bạch Triệt những năm nay hết lòng yêu thương Bạch Thanh như vậy, người này lại dám lừa gạt muội muội của hắn, hãm hại nàng trở thành người bất nghĩa, vậy mà hắn lại có thểdễ dàng buông tha, tùy ý hoàng thượng xử trí?

Hoàng thượng ngày đó lại chọn Viên Mậu Lâm làm Trạng Nguyên, sau đó lại hạ chỉ để hắn vào Hàn Lâm viện làm thứ cát sĩ, liền có thể thấy hoàng thượng cũng có chút coi trọng hắn.

Chuyện lần này, nói lớn là tội khi quân, sẽ trảm cả nhà, liên lụy đến cửu tộc. Nói nhỏ, bất quá cũng chỉ là hậu trạch nữ sắc mà thôi, cùng lắm thì giải trừ hôn ước.

Chẳng lẽ, hắn thật sự không lo lắng hoàng thượng sẽ vì một cái lương tài trụ cột, mà buông tha cho hắn, thay vìgiúp Bạch tiểu thư trút giận sao?

Từ lúc nghe muội muội kể lại tình cảnh của Bạch gia ở kiếp trước, hắn liền thu hồi tính tình của chính mình.

https://thuviensach.vn

Lúc trước chỉ cho rằng hoàng thượng là bá phụ, lại quên người là cửu ngũ chí tôn, còn không biết kiêng dè trước mặt hoàng thượng, lúc này đã bắt đầu học tuân thủ nghiêm ngặt lễ quân thần.

Khi quân hay không, muốn trị tội hay không, bọn họ chỉ là thần tử, làm sao có thể đánh chủ ý lên người quân vương đây?

Nói thế nào thì hắn vẫn bị Bạch Thanh ảnh hưởng, đối với vị bá phụ này đã ban thưởng rượu độc cho muội muội của hắn, trong lòng liền nổi lên kiêng kị cùng phòng bị, không còn giống như trước đây toàn tâm toàn ý dựa vào cùng sùng bái kính trọng.

- Nếu ta tha cho hắn, ngươi cũng không dị nghị?

Hưng Khánh Đế cảm nhận được hắn có ý phòng bị, khóe miệng hơi cong lên, cười như không cười hỏi.

- Thần.....

Bạch Triệt định trả lời sẽ không dị nghị, nhưng mà vừa mở miệng, hắn liền do dự.

Trong lòng hắn vẫn còn hận Viên Mậu Lâm. Đã thú muội muội bảo bối mà hắn nâng niu trong lòng bàn tay, còn tư thông với đám người Thiên Nhược, Vương Thục Nghi, sau đó dung túng xuất thê (vợ bị bỏ) khi nhục độc hại muội muội của hắn, cuối cùng còn hại chết nàng.

Tuy tất cả chuyện này chỉ phát sinh ở kiếp trước, nhưng Bạch Triệt cũng không có biện pháp thuyết phục chính mình tha thứ cho hắn.

Thấy sư huynh khó xử, Tiểu Túc cũng quỳ xuống, tiếp lời nói:

- Khởi bẩm hoàng thượng. Ngày đó định hạ ý chỉ tứ hôn, vì thấy tuổi hắn hơi lớn liền cảm thấy hoài nghi, triệu kiến hắn đến ngự thư phòng hỏi

https://thuviensach.vn

đến chuyện hôn sự, Viên Mậu Lâm lại mở miệng nói dối, để hoàng thượng hạ chỉ tứ hôn. Hôm Nay đã có chứng cớ vô cùng xác thực, tội khi quân phạm thượng, sao có thể dễ dàng tha thứ?

Hưng Khánh Đế trầm mặc một lát, cũng không biết nghĩ tới chuyện gì, đột nhiên nở nụ cười vui sướng.

Hắn cũng không nhắc tới sẽ xử trí như thế nào, chỉ mở miệng hạ chỉ, tuyên Viên Mậu Lâm tiến cung diện thánh.

Thân là đế vương, hắn đương nhiên không thể ở mãi trong ngự thư phòng, chờ một cái thứ cát sĩ tiến cung.

Đúng lúc này, người từ ngự thiện phòng đến bẩm báo, bữa tối đã chuẩn bị thỏa đáng, hoàng thượng liền sai người truyền lệnh, kêu Bạch Triệt, Tiếu Túc đứng dậy, cùng đi tới thiện sảnh dùng bữa.

Hai người này trước giờ vẫn rất được sủng ái, cùng Hưng Khánh Đế dùng bữa cũng không phải lần đầu tiên, đương nhiên là không có gì phải thấp thỏm hay kiêng kị.

Đáng tiếc khẩu vị của bọn họ lúc này không được tốt, ngự thiện đem một bàn đầy mỹ thực truyền lên, bọn họ cũng chỉ thoáng dùng một chút, đều hạ đũa xuống.

Sau khi Hưng Khánh Đế súc miệng rửa mặt, thói quen là đi ra ngoài tản bộ tiêu thực, Bạch Triệt cùng Tiếu Túc liền đi theo.

Trong hành lang gấp khúc, Hưng Khánh Đế nhìn trời đầy bông tuyết đang bay bay, đột nhiên mở miệng nói:

- Xíu yêu thích nhất là làm người tuyết, lúc này tay nàng đang bị thương, ngươi nên coi chừng nàng nhiều một chút, đừng để gặp lạnh, để lại di chứng sẽ không tốt.

https://thuviensach.vn

- Vâng!

Bạch Triệt đáp:

- Có khẩu dụ của hoàng thượng, thần cũng có lý do để quản thúc nàng.

Hưng Khánh Đế cười cười lắc đầu, nói:

- Ngươi cũng đừng quá nuông chiều nàng.

- Nàng tính tình quá bướng bỉnh, thần quản thúc không được, chỉ có lời nói của hoàng thượng, nàng còn nghe vài câu.

Lời này, rõ ràng mang theo ý nịnh nọt.

Hưng Khánh Đế nghe vậy, đột nhiên thở dài nói:

- Trước đây nàng đúng là như thế, nhưng sau khi bị thương, ngày đó nàng vào cung dự yến tiệc sinh thần của Hoàng hậu, cũng không tới gặp trẫm. Chẳng lẽ là đang trách trẫm không nên ban thưởng ý chỉ tứ hôn này cho nàng?

Trong giọng nói mang theo ý thất vọng sâu sắc, mơ hồ, còn có một chút cảm giác mất mát.

Trước đây,cứ mười ngày nửa tháng, Bạch Thanh sẽ tiến cung gặp hắn một lần, còn ở trước mặt hắn làm nũng chọc cười.

Có vài lần bận rộn chính vụ, ngại nàng có chút ồn ào dính người mà phiền muộn, vẫn sẽ bị nàng chọc cho mặt mày vui vẻ hớn hở.

Hắn có không ít hoàng tử công chúa, nhưng bọn họ dần dần trưởng thành, sẽ vì chính mình mà cẩn thận tính kế.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Bạch Thanh, vẫn là trước sau như một ỷ vào hắn, chỉ đơn thuần nghĩ hắn là trưởng bối, nói những lời trực tiếp thản nhiên, cũng không biết tính kế hay giấu diếm cái gì.

Chỉ cần nhìn nàng cười vui vẻ, chơi đùa, tâm tình đều tốt lên rất nhiều, không tự chủ được, lại muốn cho nàng càng nhiều thứ tốt hơn.

Đáng tiếc đứa nhỏ này, từ sau khi bị thương, hắn đã ba bốn lần tuyên triệu cũng không chịu tiến cung.

Chỉ có ngày đó, mới thật vất vả khiến nàng tiến cung, vì sinh thần của hoàng hậu. Vậy mà nàng cũng không nghĩ tới gặp hắn.

- Hoàng thượng đừng hiểu lầm.

Bạch Triệt nghe vậy, vội vàng giải thích nói:

- Muội muội là cảm thấy hổ thẹn vì ngày đó không chịu nghe hoàng thượng khuyên bảo, khăng khăng cố chấp, không nên có tâm tư muốn gả cho Viên Mậu Lâm, cuối cùng còn làm ra chuyện đáng chê cười như vậy, thật sự không còn mặt mũi đến gặp hoàng thượng. Thỉnh cầu hoàng thượng thứ tội.

Hưng Khánh Đế tuy có chút giận nàng không biết suy nghĩ, nhưng rốt cuộc vẫn là nữ tử mà hắn đau sủng mười mấy năm nay, làm sao có thể oán trách nàng đây. Lại thở dài, phân phó với Bạch Triệt:

- Ngươi truyền lời cho nàng, nói nàng không cần phải như thế, trẫm không trách nàng, cũng sẽ không chê cười nàng. Nàng không hiểu biết nhiều, tính tình lại quá mức thuần lương, mới có thể bị người lừa gạt. Về sau gặp chuyện, hãy suy nghĩ nhiều một chút, nghe một chút ý kiến của người bên ngoài, sẽ không gặp chuyện như thế. Các ngươi cũng không được quá nuông chiều nàng, mà để tùy nàng, phải quản giáo nàng, hôm nay đưa qua hai vị ma ma, giáo huấn nàng nhiều một chút, chỉ điểm nhiều thứ

https://thuviensach.vn

cho nàng. Hãy nói với nàng, có thời gian, liền tiến cung đến gặp trẫm, lần trước nàng có nhắc tới ngọc Miến Điện, trẫm muốn thưởng toàn bộ cho nàng.

- Thần tuân chỉ, đa tạ hoàng thượng.

Bạch Triệt vội vàng khấu tạ.

Hưng Khánh Đế lại hỏi thương thế của Bạch Thanh, còn hỏi hai câu về chuyện của Đồ thị, Bạch Triệt cũng mịt mờ trả lời, cũng không có ý đồ giấu diếm.

Chuyện xảy ra trong kinh thành, nếu Hưng Khánh Đế muốn biết rõ mọi chuyện, dù đã xóa giấu vết sạch sẽ, cũng không thể gạt được hắn.

Đồ Kinh Bình nghĩ nữ nhi Đồ Giải Ngữ chỉ cần chết đi, là hắn liền có thể an bình vô tư, thực là si tâm vọng tưởng.

Kiếp trước hắn ỷ vào Ký Vương, buộc hắn cùng cách (ly hôn), để Đồ thị vứt bỏ nhi tử, còn mang theo gia sản của Bạch gia gả cho biểu huynh, còn tức chết phụ thân của hắn.

Kiếp này bọn họ biết được tiên cơ, phải loại bỏ mối họa này.

Không nói gia tộc Đồ thị, ít nhất Đồ Kinh Bình, không thể để hắn lại.

Phương pháp tốt nhất để loại bỏ hắn, đương nhiên là mượn năng lực của Hưng Khánh Đế.

Lúc này người mà Hưng Khánh Đế tín nhiệm nhất, không phải là phụ thân của hắn Bạch Tể Viễn, mà là nhi tử hắn vừa lòng nhất... Thái tử điện hạ.

Ký Vương, bất quá vẫn chỉ là một thiếu niên không dám bộc lộ tài năng mà thôi. Bọn họ sẽ đối phó chèn ép hắn, không để cho hắn có ngày nổi

https://thuviensach.vn

danh, cục diện đã bày ra tốt lắm, không phải là không thể thành.

Cho nên, hắn cũng không thèm để ý chuyện thê tử của mình tư thông mà nói chuyện này ra, bất quá là mất mặt mũi mà thôi, để có được lợi ích, mới là là điều quan trọng.

Hưng Khánh Đế hỏi xong, cũng không có tỏ vẻ gì, coi như không có nghe được chuyện gì, đem câu chuyện kéo đến chính vụ.

Cuối giờ Dậu (6~7h), bọn họ mới trở lại ngự thư phòng. Không lâu sau, tiểu thái giám trông cửa liền tiến vào thông truyền, Viên Mậu Lâm đã đến.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Hưng Khánh Đế mở miệng tuyên triệu, Bạch Triệt, Tiếu Túc lui qua một bên.

Chốc lát, Viên Mậu Lâm hăng hái tiến vào, cúi đầu quỳ lạy nói:

- Thần Viên Mậu Lâm tham kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế.

Vụ án "Giang Nam thuế muối", hắn cùng với Tiếu thống lĩnh, một văn một võ, một người ôn hòa, một người lạnh lùng, cùng nhau hiệp trợ phối hợp, xử lý mọi chuyện hết sức thỏa đáng, vì thế, hắn cảm thấy rất tự hào, ngay cả chuyện về quê tế tổ làm cho hắn có chút thấp thỏm không yên, cũng vì vậy mà biến mất sạch sẽ.

Hắn rất tin tưởng, với học thức cùng tài hoa của chính mình, chắc chắn sẽ được tín nhiệm trở thành lương thần cánh tay đắc lực của hoàng thượng.

Sau khi về lại kinh thành, hoàng thượng chỉ triệu kiến một mình Tiếu thống lĩnh, hắn liền cảm thấy không cam lòng, bất quá cũng chỉ sau mấy canh giờ, liền có thái giam đến tuyên triệu, tâm tình của hắn có thể nói là kích động vô cùng.

Hoàng thượng quả nhiên là minh quân, mắt sáng như đuốc, cái bọn tiểu nhân nãy giờ vẫn đang cười nhạo hắn, lúc này biết hắn được hoàng thượng tuyên triệu, chỉ sợ đang cúi đầu dậm chân đi!

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc, Hưng Khánh Đế không giống như hắn mong muốn là chuyện trò thân thiết với nhau, ngược lại trầm mặc không nói, toàn bộ đại điện chìm trong yên tĩnh, chỉ có ngoài phòng "Vù vù" tiếng gió thổi mạnh xuyên qua cửa sổ mơ hồ truyền đến.

Viên Mậu Lâm tâm tình đang kích động, lúc này lại dần dần nguội lạnh, khuôn mặt vốn đỏ ửng vì huân hoan khoái trá, cũng từ từ trở lên tái nhợt.

Hắn quỳ gối trên mặt đất lạnh lẽo, bắt đầu có chút kinh hoàng, trong lòng thấp thỏm không yên, vốn là đang hăng hái vui mừng, trong nháy mắt liền biến mất sạch sẽ.

Thời gian chầm chậm trôi qua, Hưng Khánh Đế vẫn như trước không có lên tiếng, trong tay cầm Huỳnh tú gia phả lật qua lật lại, xem từng cái tên.

Giống như không có phát hiện ra, dưới bậc thang trên mặt đất lạnh như băng, trạng nguyên lang vẫn còn đang quỳ.

Viên Mậu Lâm quỳ trên mặt đất, vẫn duy trì tư thế như lúc ban đầu, một cử động cũng không dám. Nhưng trên trán của hắn, đã bắt đầu đổ mồ hôi, lúc này đang là mùa đông lạnh lẽo băng hàn, hắn lại giống như đang ở mùa hè, cả người bị ánh mặt trời nướng chín, toàn thân đều đổ mồ hôi thấm ướt cả áo.

Mồ hôi làm ướt quan phục, quan phục lạnh lẽo, bao phủ dính lên thân thể hắn, làm cho hắn không tự chủ được mà run rẩy.

Lại trôi qua nửa khắc, Hưng Khánh Đế rốt cục cũng mở miệng, châm chọc nói:

- Nguyên gia thật đúng là có thể sinh, lúc trước bất quá chỉ đào thoát một tên Nguyên Sóc, lúc này mới qua trăm năm, lại phát triển thành một đại gia tộc. Viên Mậu Lâm, ngươi học thuộc Đại Thành pháp lệnh, nói cho ta

https://thuviensach.vn

biết, thay tên đổi họ, tránh được pháp lệnh, là người mang tội lại dám tham gia khoa khảo cầu lấy công danh, mưu đồ xã tắc, là phạm tội gì a?

Lời hày của hoàng thượng không chỉ đơn giản nói Nguyên gia là một đại gia tộc vì muốn duy trì huyết mạch phải thay tên đổi họ.

Đã hơn trăm năm hậu nhân của Nguyên gia muốn dùng khoa cử để làm quan, muốn khôi phục lại phong cảnh khi xưa của Nguyên gia.

Nếu không bị người phát hiện ra gốc rể thì Viên thị cứ như vậy mà dần phát triển có thể phong quang như Nguyên gia lúc xưa.

Ai ngờ lại để người phát hiện ra, còn liên lụy đến mưu đồ xã tắc, này rõ ràng dứt khoát đem hành vi của bọn họ trở thành mưu phản.

Viên Mậu Lâm là người thông minh, làm sao không nghe ra ẩn ý trong lời nói của hoàng thượng, thân thể hơi hơi run rẩy, né tránh vấn đề của Hưng Khánh Đế, ngược lại hỏi:

- Vi thần không rõ, không biết Nguyên gia trong lời của bệ hạ, là nguyên gia nào?

Nguyên Sóc cái tên này cũng có chút quen thuộc, nhưng trong khoảng thời gian ngắn hắn lại không thể nào nhớ ra, rốt cuộc là gặp ở đâu? Hay từng nghe ai nhắc tới? Chỉ là hắn sâu sắc cảm giác được, này Nguyên gia cùng gia tộc của mình có liên can đến nhau, trong lòng càng kinh hoàng lo lắng không thôi.

Hưng Khánh Đế "Pẳng" một tiếng, đem Huỳnh tú gia phả ném đến trước mặt hắn, cả giận nói:

- Ngươi hãy cẩn thận nhìn cho rõ ràng, rốt cuộc là người nào ở Viên gia.

https://thuviensach.vn

Cách hắn không xa cẩm bạch đang nằm ở kia có chút quen thuộc, Viên Mậu Lâm trong lòng càng kinh hãi, hai tay run run, nhặt lên, nhìn kỹ, lại sợ tới mức hai tay run lẩy bẩy, cầm cũng cầm không được, cẩm bạch liền rơi xuống đất.

Mở rộng ra trước mặt hắn, ba chữ được huỳnh quang lóe lên đập vào mắt hắn là...tục danh của hắn.

Mà bên cạnh, là Tô Mai đáng lẽ là không được ghi vào gia phả vậy mà cũng được tú vào.

Hắn phủ phục trên mặt đất, hai tay dần dần nắm thành quyền, cố gắng khuyên bảo chính mình phải vững vàng, không được bối rối, nhưng mà biến cố bất ngờ này, làm cho hắn không cách nào có thể bình tĩnh trở lại.

Tội khi quân, là đầu người rơi xuống đất.

Làm sao bây giờ, nên làm gì bây giờ?

Trong lòng bối rối, hắn siết chặt tay, hít vào một hơi thật dài, trong đầu suy nghĩ không ngừng.

Hoàng thượng vừa mới hỏi, cũng không giống như biết hắn đã sớm có thê thất, mà dám phạm tội khi quân, nãy giờ trong lời nói của hoàng thượng cũng chưa từng nhắc đến hôn phối của hắn, ngược lại còn hỏi tội những chuyện trước đây, sao lại như vậy?

Nghĩ không rõ, nhưng lại giống như từ chổ chết tìm đường sống, không chừng, hoàng thượng rất vừa lòng với năng lực của hắn, không định để cho hắn chết đây này! (Yul: cứ nằm mơ giữa ban ngày)

- Hoàng thượng minh giám!

https://thuviensach.vn

Hắn cúi người dập đầu, tránh nói đến chuyện khi quân, chỉ không ngừng biện giải nói:

- Gia tộc Viên thị từ mấy trăm năm trước, liền an phận ở thôn quê Nam Tầm, nuôi tằm nhả tơ, kéo tơ dệt gấm mà sống. Người trong tộc cứ đủ sáu tuổi, liền vào tộc học tập, vẫn lấy đại thành luật pháp làm đầu. Đã trăm năm trôi qua gia tộc Viên thị, cũng chưa có người nào làm trái luật mà bị trị tội, sao có thể là tội nhân như lời hoàng thượng đã nói? Khẩn cầu hoàng thượng minh giám, trả lại trong sạch cho gia tộc Viên thị của thần.

- Trong sạch? Trước mặt ngươi chính là gia phả, là dùng tài nghệ Huỳnh tú mà thêu ra, ngoài Nguyên gia, còn ai biết được? Gia tộc Viên thị của ngươi, là vì trăm năm mưu phản bị xét nhà diệt tộc là dư nghiệp (sót lại) của Nguyên thị.

Không để cho hắn cãi lại, Hưng Khánh Đế trực tiếp định tội.

- Hoàng thượng, hoàng thượng, oan uổng a!

Viên Mậu Lâm trong lòng hoảng hốt, không ngừng dập đầu, khóc nói:

- Cầu hoàng thượng minh giám, vật này nhất định là có người ngụy tạo hãm hại thần cùng với gia tộc của thần.

- Hãm hại?

Hưng Khánh Đế nở nụ cười, hỏi:

- Vật ấy chính là Tiếu thống lĩnh thu hồi từ trong từ đường của gia tộc ngươi, ngươi là cảm thấy, Tiếu thống lĩnh muốn hãm hại ngươi?

- Tiếu thống lĩnh?

Viên Mậu Lâm hoảng sợ mở to hai mắt, không dám tin nhìn người đang đứng ở một bên trầm mặc không nói...Tiếu Túc, cùng đứng ở bên cạnh Tiếu

https://thuviensach.vn

Túc là Bạch Triệt đôi mắt mang theo thù hận nhìn chằm chằm hắn, khiến sắc mặt hắn càng trắng bệch.

Thì ra lúc hắn hồi hương tế tổ, là Kiêu kỵ binh Đô Chỉ Huy Sứ Tiếu Túc giúp đỡ Bạch gia điều tra hắn.

Bạch gia cùng Tiếu gia không phải trước giờ không hề lui tới sao? Tiếu Túc vì sao sẽ vì Bạch gia mà ra sức, còn trộm cắp gia phả của người khác?

Chẳng lẽ cái này gọi là nghiệt duyên sao?

Bọn họ lấy ác danh của Tiếu Túc để dọa Bạch Thanh sợ hãi mà rơi vào bẫy, cuối cùng lại là Tiếu Túc, mang về chứng cứ giúp Bạch Thanh giải trừ nguy nan.

Trước khi đi Giang Nam, hắn nhìn thấy thái độ của Bạch Thanh, liền hiểu chuyến đi lần này sẽ có nguy cơ.

Hắn đã nghĩ, chỉ cần che hết miệng của mọi người, Bạch gia dù biết hắn là hưu thê tái thú, cũng không đưa chứng cớ ra được.

Mà năm đó hôn sự của hắn cùng Tô Mai, bởi vì Mai Huyện lệnh chính là thúc thúc của Mai di nương kế mẫu của Tô Mai, không có đi ra huyện đăng kí hôn thư. Cũng vì chuyện này, mà trưởng lão trong tộc cự tuyệt không đem tên của Tô Mai viết vào gia phả.

Dù sao người dân ở đây cũng đều như thế, mọi người cũng không để ý, hai phu thê bọn họ cũng không để ở trong lòng.[truyện đăng ở]

Đây mới là lý do vì sao hắn dám hưu thê tái thú, lại còn dám nói ra lý do vì sao mình chưa thành thân. Bởi vì theo luật pháp trong dòng họ mà nói, hắn quả thật là người chưa thành lập gia thất, cũng không phải là khi quân.

https://thuviensach.vn

Dù đi thăm dò điều tra chuyện này, Tô Mai cũng sẽ ra mặt, nhiều lắm là nói hắn chưa có hôn phối chỉ nạp thiếp mà thôi!

Nhưng hắn không đoán được, gia phả gia tộc mình, từ lúc nào thì đem tên của Tô Mai tú vào, còn bị người đưa đến ngự tiền, chở thành chứng cứ buộc tội hắn.

Hoàng thượng cầm lấy chứng cớ này, lại không nói hắn phạm tội khi quân lừa hôn nói dối, ngược lại còn trách hành vi phạm tội hơn trăm năm trước của gia tộc, đưa tất cả người trong gia tộc Viên thị phạm vào tội mưu phản bỏ chạy là dư nghiệt của Nguyên gia.

Nếu là tội khi quân, chỉ cần nhìn tâm tình của hoàng thượng là có thể tìm một con đường sống, còn tội danh mưu phản này, càng khiến cho người ta không thể nào cãi lại!

Tiếu Túc, quả nhiên không hổ danh là tâm ngoan thủ lạt "Sát nhân vương", hắn đẩy gia tộc Viên thị vào chỗ chết, không thể phản kháng!

Rõ ràng tất cả mọi chuyện đều rất hoàn hảo, mọi chuyện đều nằm trong lòng bàn tay hắn, hắn không rõ, rốt cuộc tại sao lại xảy ra vấn đề.

Chẳng lẽ, Tiếu Túc thật sự cũng giống hắn, coi trọng Bạch Thanh?

- Đúng là bản quan.

Tiếu Túc lơ đễnh,nhận chuyện trộm cắp gia phả của Viên thị, còn hỏi ngược lại:

- Viên đại nhân, không phải ngay cả gia phả của gia tộc mình, cũng không nhận ra?

Viên Mậu Lâm im lặng không nói gì, giờ này khắc này, hoàng thượng dĩ nhiên nhận định sẽ để Tiếu Túc nói ra lí do thoái thác, không để cho hắn cãi

https://thuviensach.vn

lại.

Bất quá là từ hôn mà thôi, bọn họ sao có thể ngoan độc như thế, chẳng những muốn đẩy hắn vào chỗ chết, ngay cả gia tộc của hắn cũng không bỏ qua? Chỉ vì thanh danh của một người là Bạch Thanh mà thôi, lại muốn dùng mệnh của mấy ngàn nhân khẩu trong gia tộc hắn để đổi.

Đến lúc này, hắn còn tưởng rằng mọi chuyện đều là Tiếu Túc cùng Bạch Triệt làm ra, vì muốn giữ thanh danh cho Bạch Thanh sau khi từ hôn, đã nghĩ hết biện pháp để mưu hại hắn, trong lòng thật sự rất hận.

Nhưng mà đang ở ngự tiền, dù có hận cách mấy hắn cũng không thể biểu lộ ra, chỉ phải đè ép tính tình, dập đầu khẩn cầu nói:

- Hoàng thượng, Bạch đại nhân, Tiếu đại nhân, là ta có tội, vì đã ái mộ Bạch tiểu thư, đến nổi không thể tự kềm chế, muốn che dấu việc mình đã sớm có thê thất, mà lừa gạt hoàng thượng, tội đáng chết vạn lần. Nhưng mà, ai làm người đó gánh, tội lỗi của thần không cần liên lụy đến người vô tội, thỉnh cầu hoàng thượng minh xét khai ân, tha cho người trong gia tộc Viên thị của thần.

Đã bị bức đến đường cùng, hắn ngược lại thống khoái nhận lấy tội danh khi quân, lý do thoái thác cũng hợp lý vô cùng, chỉ vì còn trẻ mà đã quá ái mộ nên mới tạo ra sai lầm, lại nguyện một mình gánh chịu, chỉ cầu không liên lụy người khác, cũng coi như là quân tử.

Bạch Triệt, Tiếu Túc thấy hành vi của hắn như thế, trong lòng thật sự rất tức giận, nhưng mà bọn họ cũng không có lên tiếng, chỉ quay đầu nhìn Hưng Khánh Đế, chờ đợi quyết định của hắn.

Kỳ thật bọn họ cũng không hiểu được, Hưng Khánh Đế rốt cuộc là đang bán cái gì, đã là chuyện của trăm năm trước, Viên gia cũng chưa từng làm chuyện gì uy hiếp đến hoàng quyền, nếu theo tính tình của hoàng thượng, phải không để ý tới mới đúng.

https://thuviensach.vn

Nhưng hôm nay, hoàng thượng cũng không đề cập đến chuyện của Bạch Thanh, chỉ lấy chuyện cũ, muốn tiêu diệt toàn bộ Viên gia, thật sự là làm người khác nhìn không thấu.

Hưng Khánh Đế cũng mặc kệ bọn họ nghĩ cái khỉ gió gì, hay hiếu kì chuyện gì, thần sắc của hắn vẫn không thay đổi, bình tĩnh tuyên án:

- Viên Mậu Lâm thu hồi công danh, nhốt vào ngục, sai quan văn tới Nam Tầm huyện, ra lệnh cho Huyện lệnh bắt toàn bộ người trong gia tộc Viên thị. Tiếu Túc, ngươi tự mình đi trước.....

Còn chưa có nói xong, tiểu thái giám đang canh cửa lại bước nhanh đi vào, cao giọng bẩm báo:

- Hoàng thượng, Thuận Ninh trưởng công chúa cầu kiến.

P/s đến rồi đến rồi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 49

Ngoài ngự thư phòng luôn có tiểu thái giám canh cửa truyền lời, thật không ngờ lại không có mắt, dám to gan cắt ngang lời nói của hoàng thượng, thật sự là chán sống.

Tô Phúc trừng mắt, tiểu thái giám liền ý thức được chính mình đã phạm sai lầm lớn rồi, sợ tới mức run rẩy cả người, quỳ rạp trên mặt đất, cả người nằm úp sấp co quắp, ngay cả những lời cầu xin tha thứ cũng không nói được.

Không chờ tuyên triệu, Thuận Ninh trưởng công chúa đã hấp tấp muốn xông vào, bên người nàng, là cấm vệ quân, giang hai tay cản lại, trong miệng khuyên nhủ:

- Trưởng công chúa, hoàng thượng còn chưa tuyên triệu, không thể xông loạn.

Ngại uy thế xưa nay của nàng, cùng với Hưng Khánh Đế dung túng, bọn thị vệ cũng không dám cứng rắn ngăn cản.

- Ta muốn gặp hoàng thượng, ai dám ngăn cản ta!

Thuận Ninh trưởng công chúa khuôn mặt tức giận, lớn tiếng quát, hoàn toàn không đem đám thị vệ kia để vào trong mắt, trực tiếp xông vào đại điện.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc nghe được giọng nói sắc bén kia, thân thể liền cứng đờ, không tự chủ được quay đầu nhìn qua, sắc mặt hắn là một mảnh xám trắng, trong đôi mắt hiện lên một tia ảm đạm quang mang, thấy người tới cũng không nhìn hắn cái nào, liền hạ mí mắt, ai cũng không biết, trong lòng hắn, rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì.

Bạch Triệt thấy thế, bình tĩnh đưa tay vỗ vỗ cánh tay của hắn, trong lòng nhẹ nhàng thở dài. Là mẫu tử mà bọn họ gặp nhau lại coi như không quen biết còn là bộ dạng xa lạ.

Sắc mặt của Hưng Khánh Đế so với hai người bọn họ, còn khó coi hơn, khuôn mặt tức giận đến đỏ bừng, giống như lập tức sẽ bùng nổ.

Nếu là ngày thường không có người nào mà nàng tùy ý xông vào ngự thư phòng cũng liền thôi, hắn vẫn luôn cảm thấy là vì mình, đã khiến cho tỷ tỷ mệt mỏi đau khổ gả cho người không thuộc về mình, còn liên lụy mẫu hậu mất sớm, cho nên đối với nàng cũng không bộc lộ tính tình, nàng làm gì vẫn sẽ dễ dàng tha thứ.

Nhưng hôm nay, biết rõ trong ngự thư phòng có người, hoặc là hắn đang xử lý chính vụ, lại không quan tâm tự ý xông vào, hoàn toàn không đem hoàng đế là hắn để ở trong mắt, thật sự là quá mức.

Trong đại điện, chỉ sợ cũng chỉ có một mình Viên Mậu Lâm đang kề cận cái chết, thấy nàng đến trong lòng là hoan nghênh cùng may mắn.

Mặc kệ là có vui vẻ hay không, thì người trong điện, cũng không nhìn Thuận Ninh trưởng công chúa.

Cách ăn mặc hôm nay của nàng, là quý khí bức người, toàn thân mặc y phục hoa lệ, ở dưới ánh đèn cung đình, có chút lóe sáng có chút khiến người khác khó mở mắt.

https://thuviensach.vn

Một thân hoàng tộc chuyên dụng là áo ngắn màu vàng kim, xứng với làn váy dài màu xám, áo choàng hồ da kéo dài.

Đầu nàng vấn sơ cao kế, cắm trâm hồng ngọc mẫu đơn, ở chính giữa búi tóc, cắm một đôi lưu quang tràn đầy màu sắc, đẹp đẽ quý giá Bát Vĩ Phượng trâm.

Phượng hoàng giương cánh vẫy đuôi, muốn bay lên không trung, nghỉ chân trên đám mây thất sắc, miệng phượng ngậm đông châu, thân phượng được chạm rồng đính rất nhiều bảo thạch màu lam, tầng tầng lớp lớp.

Đáng tiếc, nếu trang phục này nàng mặc vào hai mươi năm trước, tất nhiên nàng sẽ là phong thái tuyệt luân.

Chỉ là lúc này, nàng đã bốn mươi ba tuổi, thoạt nhìn so với tuổi thực tế nàng còn già hơn nhiều, mặc dù vẫn có khí thế bức người, làm cho người ta không thể nhìn thẳng.

Nhưng lại tránh không được, làm cho người ta liếc mắt một cái, liền nhìn thấy ở phần chân tóc mai có bạc sương (tóc mai bạc) mà ở khóe mắt cũng đã ẩn hiện nếp nhăn, có cảm giác phá hư dung mạo ung dung của nàng, ngay cả Hưng Khánh Đế cũng có sáu phần tương tự khuôn mặt nàng, lại hơn nàng đến hai phần.

Mọi người lặng im không nói, Thuận Ninh trưởng công chúa cũng có chút kinh ngạc, nàng không nghĩ tới, đã trễ thế này, trong ngự thư phòng lại có triều thần, trong triều thần này, có nhi tử nàng tự sinh ra, lại không muốn gặp...Tiếu Túc.

Hưng Khánh Đế nhẫn nhịn tức giận, nâng tay quơ quơ, bọn thị vệ cung kính thi lễ rồi lui ra ngoài. Hưng Khánh Đế hỏi:

- Hoàng tỷ lúc này tiến cung, là có gì chuyện quan trọng?

https://thuviensach.vn

- Ta nghe nói, Huỳnh tú đã thất truyền trăm năm lại xuất hiện ở trong cung?

Thuận Ninh trưởng công chúa giống như không phát hiện ra Hưng Khánh Đế đang kìm chế tức giận, gọn gàng dứt khoát nói ra ý đồ của chính mình khi đến đây:

- Hoàng đệ ngươi có biết, đời này ta yêu nhất, chính là tú nghệ độc đáo. Ngươi đem Huỳnh tú kia cho ta đi! Còn nữa, Huỳnh tú là ai tìm ra? Có biết vị tú nương, đang ở nơi nào?

Đang nói, ánh mắt vừa vặn nhìn đến Viên Mậu Lâm đang quỳ, trước mặt hắn là ánh huỳnh quang cẩm bạch.

Đôi mắt lập tức sáng ngời, chỉ vào Viên Mậu Lâm mở miệng phân phó nói:

- Đem nó lại đây cho bổn cung.

Viên Mậu Lâm giật mình ngẩn người một chút, liền phản ứng, trong lòng nổi lên một tia hi vọng.

Thấy một chân của mình đã bước vào quỷ môn quan, lại đột nhiên xuất hiện một tia ánh rạng đông, hắn sao có thể không gắt gao bắt lấy đây?

Lúc này, hắn thậm chí bất chấp chính mình đang là tội thần phải quỳ gối ở ngự tiền chờ hoàng thượng định tội, mà lập tức cầm lấy Huỳnh tú gia phả, bước nhanh đi tới trước mặt Thuận Ninh trưởng công chúa quỳ xuống, hai tay nâng cao, đem nó đưa đến tay nàng.

Thuận Ninh trưởng công chúa thấy hành vi của hắn như vậy rất vừa lòng, khóe miệng nhếch lên lộ ra tươi cười, nâng tay tiếp nhận cẩm bạch, thuận miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Đứng lên đi!

Nói xong, liền mở cẩm bạch, ngắm nhìn cẩn thận.

Viên Mậu Lâm quay đầu nhìn thần sắc Hưng Khánh Đế lộ ra khó chịu, hắn liền đứng dậy co rúm người lại, xoay người khom lưng đem chính mình giấu ở sau lưng Thuận Ninh trưởng công chúa.

Mong Huỳnh tú này, có thể làm cho nàng vui mừng, mở miệng cứu hắn một mạng.

Tước đoạt công danh cũng không sao, nếu bị nhốt vào ngục, để "Sát Nhân vương" Tiếu Túc nhốt trong "Mười tám tầng Diêm La điện", làm sao hắn còn con đường sống?

Mọi chuyện hắn bày mưu tính kế đều thất bại, cái gì mà vinh hoa phú quý, cái gì mà quan to chức lớn, hắn hoàn toàn không muốn.

Lúc này hắn chỉ kỳ vong một điều duy nhất, chính là sống sót, thật tốt, nguyên vẹn, sống sót.

Lúc này, lợi thế duy nhất của hắn chính là Nguyên thị Huỳnh tú, mà người có thể cứu hắn từ trong nước sôi lửa bỏng, cũng chỉ có một mình Thuận Ninh trưởng công chúa mà thôi.

Theo lời đồn đại trong kinh thành, năm đó giúp hoàng thượng tranh đoạt ngôi vị Thuận Ninh trưởng công chúa đã xuất ra đại lực.

Hoàng thượng từ trước đến nay vẫn luôn chiều theo ý nàng chưa bao giờ làm trái, mà nàng cũng không có ham thích gì khác, chỉ đối với các tú nghệ tú phẩm, có chút si mê.

Nghe nói, Hưng Khánh bảy năm, có một vị hầu gia phạm tội tham nhũng, mà người này đã đưa lên Tuệ tú tài nghệ cho Thuận Ninh trưởng

https://thuviensach.vn

công chúa, mới có thể bảo tồn tánh mạng, thậm chí còn khiến hoàng thượng trả lại toàn bộ gia sản, hồi hương trở thành đại phú gia.

Lúc đó Tuệ tú nổi tiếng cũng chỉ mới vài năm mà thôi, mà Huỳnh tú đã thất truyền trăm năm, lực hấp dẫn đối với nàng, càng lớn đi!

Không chừng dựa vào tài nghệ này, gia tộc Viên thị của hắn có được ân sủng của Thuận Ninh trưởng công chúa, còn có thể nhảy lên vị trí Đại Thành đệ nhất quý tộc đấy!

Nghĩ đến đây, trên mặt Viên Mậu Lâm lộ ra vẻ khát khao cùng đắc ý thỏa mãn, giống như hắn đã thực sự nhìn thấy cuộc sống giàu sang phú quý sau này.

Hưng Khánh Đế nhíu mày, bất đắc dĩ khuyên nhủ:

- Hoàng tỷ, vật ấy chính là bằng chứng, không thể cho ngươi. Trẫm còn có chính sự cần xử lý, ngươi mau xuất cung đi!

- Cái gì bằng chứng?

Thấy thứ mình thích là thèm, đã muốn chiếm làm vật sở hữu, Thuận Ninh trưởng công chúa trừng mắt, không vui hỏi.

Hưng Khánh Đế càng nhíu chặt chân mày, giọng nói lạnh lùng nhưng vẫn kiên nhẫn giải thích nói:

- Huỳnh tú là độc môn tài nghệ của phản nghịch tội nhân Nguyên thị, mà gia tộc Viên thị lại có được tài nghệ này, có thể là hậu nhân (con cháu) của nghịch thần, không thể buông tha. Mà người sau lưng ngươi chính là kim khoa Trạng Nguyên, đã phạm vào đại tội khi quân, hoàng tỷ sẽ không vì một bộ Huỳnh tú, mà bảo vệ tên đại nghịch bất đạo này đi!

- Hừ hừ.....

https://thuviensach.vn

Thuận Ninh trưởng công chúa lạnh lùng hừ một tiếng, liếc mắt nhìn Bạch Triệt đang im lặng đứng ở một bên, châm chọc nói:

- Khi quân gì chứ? Không phải là gặp nha đầu Bạch gia kia có bộ dạng xinh đẹp một chút, liền nổi lên sắc tâm mà thôi. Bạch gia không muốn gả nữ nhi thì thôi, cần gì phải ép cái tội khi quân lên đầu người khác, muốn ỷ thế đẩy người vào chỗ chết? Hoàng đệ ngươi chính là quá mềm lòng, nương của dã nha đầu không biết tôn ti kia chỉ cứu Hoàng hậu cùng Thái tử mà thôi, cần gì phải sủng nịch như vậy? Nuông chiều đến nổi không biết trời cao đất rộng! Nàng còn nghĩ rằng, nàng so với ta còn tôn quý hơn sao?

Thuận Ninh trưởng công chúa luôn chướng mắt Bạch Tể Viễn, sau này Bạch Tể Viễn còn nhúng tay vào chuyện nhà của nàng, lúc nàng chuẩn bị dùng Tiếu Túc để đối phó Tiếu gia.

Lại dẫn hắn đi mất tích vài năm, khiến nàng tìm kiếm không hề có một phần tin tức nào.

Nếu không có hoàng đệ luôn bảo vệ hắn, thì nàng đã sớm trị tội hắn rồi. Mà đối với huynh muội Bạch gia nàng cũng chưa bao giờ có sắc mặt tốt.

Bạch Triệt bị những lời này làm cho tức giận đến đỏ bừng cả mắt, hai tay nắm chặt thành quyền, vừa nhịn vừa nhẫn, mới mở miệng nói:

- Trưởng công chúa thỉnh nói cẩn thận!

- Nói cẩn thận?

Thuận Ninh trưởng công chúa cười lạnh một tiếng, nàng bước sang bên cạnh hai bước, đem Viên Mậu Lâm đang ẩn sau lưng nàng lộ ra, lấy ngón trỏ nâng cằm của hắn lên. Nàng chậc chậc cảm thán nói:

- Nam nhân tuấn mỹ như thế, thiếu chút nữa đã bị dã nha đầu Bạch gia đạp hư, đáng tiếc. Viên tiểu tử, ngươi nói cho bản cung biết, ngươi là thật

https://thuviensach.vn

lòng thích nha đầu Bạch Thanh? Không cần sợ hãi, ăn ngay nói thật, bản cung sẽ làm chủ cho ngươi.

Viên Mậu Lâm run rẩy, trong lòng cân nhắc lợi hại, sau một lát, mới đáp:

- Trưởng công chúa điện hạ minh giám, thần không thích Bạch tiểu thư, là Bạch tiểu thư cầu thánh chỉ tứ hôn, thần mới không thể không thú nàng.

Lời này rõ ràng là có ý tứ, Bạch Thanh không biết liêm sỉ dùng thánh chỉ bức bách, hắn mới bằng lòng thú nàng, nhưng thật ra là "bức lương dân vì xướng" rồi

Hắn nhìn ra Thuận Ninh trưởng công chúa không thích Bạch gia.

- Ha ha.....

Quả nhiên là vậy, Thuận Ninh trưởng công chúa liền cười ha hả, thu hồi ngón tay lại, hết sức khinh thường nói:

- Nữ nhi Bạch gia hạ lưu ti tiện, sao có thể lãng phí người ngoài vì nàng? Hoàng đệ, ngươi nhìn kĩ một chút, người ngươi sủng ái cưng chiều là loại người gì a?

- Đủ rồi!

Hưng Khánh Đế nhẫn nại đến cực hạn, một cái tát vỗ vào ngự án, giận tím mặt nói:

- Thái tổ đã nói rõ, nữ tử không được tham gia vào chính sự, hoàng tỷ, không lẽ không nhìn thấy bia đá ở cửa Khôn Ninh cung? Nếu là nhìn không thấy, trẫm liền cho người mang ngươi đi đến đó, mà nhìn cho thật kĩ. Mẫu hậu trong lòng thấy hổ thẹn với ngươi, trước khi chết khuyên trẫm khoan dung tha thứ cho ngươi nhiều một chút, những năm gần đây, mọi chuyện

https://thuviensach.vn

trẫm đều dễ dàng tha thứ ngươi, tử tế với ngươi, chẳng những không trách cứ ngươi tội bất hiếu, vì không chăm sóc mẫu hậu trước lúc lâm chung để giữ tròn đạo hiếu, cũng thay ngươi ra sức bù đắp cho Tử Truyền luôn bị thiệt thòi, thậm chí còn làm bộ như nhìn không thấy ngươi có động tác mờ ám. Hôm nay ngươi được một tấc lại muốn tiến lên một thước, Càn Nguyên điện mà ngươi cũng dám đến, ngự thư phòng mà ngươi cũng dám xông vào, ngay cả chính sự triều chính cũng dám nhúng tay. Có phải ngày mai ngươi sẽ tiến vào Kim Loan điện, thay trẫm ngồi trên long ỷ?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 50

Lời này của Hưng Khánh Đế, quả thực có thể nói là trực tiếp đem Thuận Ninh trưởng công chúa nói thành mưu phản soán vị rồi. Tội danh như vậy, sao nàng chịu nổi.

Thuận Ninh trưởng công chúa há to miệng, vẻ mặt không dám tin nhìn Hưng Khánh Đế, giật mình sững sờ, ngay cả Huỳnh tú gia phả rơi xuống đất cũng không phát hiện.

Nàng hai chân lảo đảo lui về sau mấy bước, thiếu chút nữa ngã quỵ trên mặt đất, giống như không có cách nào tiếp nhận bị người vô tình tổn thương cùng oan uổng như thế.

Đôi mắt Hưng Khánh Đế lộ ra vẻ đau khổ, khóe mắt liếc nhìn Tiếu Túc đang cúi đầu im lặng, trong lòng lại càng cảm thấy xót xa.

Đã nhiềunăm trôi qua, người vô tội nhất, chính là hài tử này, đã hai mươi năm, dù chỉ là một ngày, cũng không có, hắn chưa từng hưởng thụ tình mẫu tử ôn nhu.

Thuận Ninh trưởng công chúa, là thân mẫu của hắn, lại tình nguyện đem tất cả tâm tưđặt vào cây cỏ lá hoa, tài nghệ tú phẩm, cũng không nguyện liếc mắt nhìn nhi tử mà nàng hoài thai mười tháng, thiếu chút nữa bị mất tính mạng mới sinh hạ được.

Hôm nay, vì một bộ Huỳnh tú, nàng thậm chí đem những lời lẽ nhục mạ, nữ tử trong lòng hắn.

https://thuviensach.vn

Đều là mẫu thân, Diêu thị lại chảy máu tươi, bên bờ vực tử vong, cũng không quên đem đôi nhi tử phó thác lên người trượng phu, khẩn cầu hắn và hoàng hậu lưu tâm.

Mà tỷ tỷ của hắn biết rất rõ cô nương kia là nữ nhân mà nhi tử nàng một lòng khát cầu, đã không ra tay tương trợ cũng thôi, hết lần này tới lần khác lại còn làm như thế.

Nàng sao có thể nhẫn tâm như vậy? Tại sao có thể ngoan tâm như thế?

- Ra ngoài, bắt đầu từ ngày hôm nay, nếu không được tuyên triệu, thì đừng có tiến cung.

Hưng Khánh Đế hoàn toàn lạnh tâm, hắn nói những lời tuyệt tình như thế, mà giọng nói lại rất bình tĩnh, không có một tia dao động. Vẻ mặt cùng lời nói như vậy, khiến trong lòng Thuận Ninh trưởng công chúa cảm thấy sợ hãi cùng kinh hoàng.

Làm tỷ đệ ba mươi chín năm, nàng biết rõ hoàng đệ của mình khi nào có thể chọc, khi nào không thể chọc. Đã nhiều năm như vậy, kể từ lúc hắn đăng cơ kế vị, dù nàng có làm nhiều điều quá đáng, hắn cũng chưa bao giờ chỉ trích nàng.

Hôm nay lại nói ra những lời này, quả thực làm nàng không thể tiếp thu được, lúc này liền gọi thẳng kỳ danh của hắn, hét lớn nói:

- Liên Hạo, vì một xú nha đầu vô liêm sĩ, liền đối xử với ta như vậy? Ngươi đã quên, quên lúc trước vì ngươi, ta đã trải qua cuộc sống như thế nào sao?

Nàng giơ tay lên, che ngực của mình, tràn ngập bi phẫn cùng không cam lòng, sâu đậm tới mức không thể che giấu được hận ý, toàn bộ đều hiện ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần có gì bất mãn, nàng cũng nói như vậy nói nàng vì mình mà trả giá, khiến Hưng Khánh Đế thỏa hiệp, sau đó mặc kệ nàng muốn cái gì cũng được.

Đáng tiếc, lúc này nàng tính toán lầm rồi. Hưng Khánh Đế nghe nàng nói như vậy, chẳng những không động dung hay áy náy, ngược lại sắc mặt càng lộ vẻ thâm trầm tối tăm, khóe mắt không ngừng co giựt, trong miệng thở "Vù vù" tức giận, cho thấy hắn đã đến mức không thể nhịn được nữa.

Hắn kìm nén bực bội, gắt gao chịu đựng, không có bộc phát ra. Chỉlà cơn tức này, bộc phát quá lớn, khiến hắn có chút mê muội, đôi tay gắt gao níu chặt ngự án, mới không có ngã xuống.

Thái giám tổng quản Tô Phúc đã hầu hạ bên cạnh hoàng thượng ba mươi sáu năm, sớm chiều chung đụng, sao hắn có thể không nhìn ra tâm tình cùng ý tứ của Hưng Khánh Đế lúc này.

Hắn vẫy vẫy tay, ra hiệu Bạch Triệt, Tiếu Túc, Viên Mậu Lâm cùng bọn cung nữ thái giám hầu hạ trong điện lui ra khỏi đại điện.

Viên Mậu Lâm nhìn thấy hai tỷ đệ Hưng Khánh Đế đang giương cung bạt kiếm, đâu còn nghĩ đến chổ dựa nữa, chỉ sợ bị vạ lây, càng muốn nhanh chóng rời đi.

Ra khỏi đại điện, còn muốn mượn cơ hội này để trốn ra khỏi cung, lại bị bọn thị vệ bên ngoài cung ngăn lại.

Bạch Triệt và Tiếu Túc xưa nay luôn thân cận với Hưng Khánh Đế, thấy bộ dạng hắn như thế, rất muốn mở miệng khuyên giải đôi câu, lại bị Tô Phúc lắc đầu ngăn lại. Đành phải theo mọi người lặng lẽ rời đi.

Rời khỏi điện, mọi người đều nhìn nhau, nhưng lại không dám nói gì, trong điện Hưng Khánh Đế, giờ khắc này hoàn toàn bạo phát.

https://thuviensach.vn

- Ngươi trải qua mấy ngày?

Hắn lạnh lùng cười, trong tiếng cười kia, lại rõ ràng có chút nức nở:

- "Quân Thần" Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc, trừ người hoàng gia thì hắn chính là người ưu tú vĩ đại nhất, lại là phu quân của ngươi. Thân kinh bách chiến An Nhạc hầu Tiếu Túc lại là thân sinh nhi tử của ngươi. Còn có "thi tiên" thám hoa lang Lý Thượng, lúc ngươi thành thân,hắn không oán không hận chờ ngươi, lúc ngươi cùng cách tái giá, hắn không để ý thân nhân phản đối, nghĩa vô phản cố thú ngươi, từ đầu đến cuối đều không rời xa ngươi. Ngươi từ nhỏ đã được mẫu hậu sủng ái yêu thương, nuôi dưỡng ngươi mười mấy năm, đau sủng ngươi cả đời, cùng lắm là chỉ gả ngươi cho người nam nhân mà ngươi không thích mà thôi, ngươi liền hận mẫu hậu đến nổi đến chết cũng không gặp. Dù vậy, mẫu hậu cũng không oán trách ngươi nửa lời, trước khi chết còn muốn trẫm thề vì ngươi mà tha thứ, vì ngươi mà dung túng. Mà trẫm, thân là cửu ngũ chí tôn, đứng đầu thiên hạ, ngươi lại không để trong mắt. Mười mấy năm qua, mỗi lần ngươi mất hứng, muốn nói gì thì nói, ngươi có từng nghĩ trẫm sẽ vì những lời đó mà thương tâm? Cũng chưa từng nghĩ đến các thần tử cùng dân chúng trong thiên hạ sẽ đối đãi với trẫm như thế nào? Ngươi đều đạp lên đầu trẫm, cuộc sống của ngươi còn trôi qua không tốt sao? Có phải ngươi muốn trẫm thối vị nhường chức, đem ngươi đặt lên long ỷ, mới vừa ý ngươi?

(Yul: thân kinh bách chiến:trăm trận trăm thắng; đánh trận nào thắng trận ấy, không có đối thủ nào địch nổi.

Nghĩa vô phản cố: làm việc nghĩa không chùng bước)

- Không phải như thế.

Nghe Hưng Khánh Đế bi thương cùng tức giận lên án, trong lòng Thuận Ninh trưởng công chúa chua xót không thôi, thân thể nàng mềm nhũn, ngồi

https://thuviensach.vn

bệt xuống đất, hai tay chống đỡ ở trên mặt đất lạnh băng, nước mắt không ngừng rơi xuống.

Nàng vô lực lắc đầu, lẩm bẩm giải thích:

- Không phải như thế, không phải như thế.

Năm năm rồi, từ lúc mẫu hậu đang hấp hối, trong miệng kêu gọi tên nàng, hắn tuyên triệu nàng mười hai lần, cuối cùng còn cùng hoàng hậu tự mình xuất cung đến phủ công chúa mời nàng, thậm chí hoàng hậu còn quỳ xuống khẩn cầu nàng, nàng vẫn như cũ tâm địa cứng rắn, chết cũng không chịu vào cung nửa bước, không chịu đi gặp mẫu hậu lần cuối, làm cho nàng chết không nhắm mắt, nổi nghẹn khuất này vẫn luôn đè nén trong lòng, không thể phát tác.

Giờ khắc này, sau khi phát tiết châm chọc tức giận mắng, khúc mắc tích tụ nhiều năm, hóa giải hơn phân nửa, trong lòng liền cảm thấy thoải mái.

Nhìn bộ dáng nàng lúc này, lại có chút đau lòng, dù sao cũng là tỷ tỷ của hắn, những chuyện nàng không cam lòng, đều là vì hắn.

Nghĩ đến đây, Hưng Khánh Đế rốt cục vẫn hạ giọng ôn hòa, nhưng vẻ mặt vẫn lạnh lùng, nói:

- Ngươi đi đi! Trở về phủ công chúa của ngươi đi, bắt đầu từ hôm nay, không có chiếu lệnh không được rời phủ.

Vừa rồi vẫn chỉ là không thể vào cung, lúc này lại trực tiếp cấm túc ở trong phủ công chúa.

- Hoàng đệ!

Biến hóa quá nhanh, Thuận Ninh trưởng công chúa có chút phản ứng không kịp, mờ mịt ngẩng đầu, đôi mắt rưng rưng mông lung nhìn Hưng

https://thuviensach.vn

Khánh Đế.

Trong nháy mắt, nàng đột nhiên cảm giác, tình cảm tỷ đệ thân thiết, lúc này lại xa xôi như vậy.

Nàng sai rồi.

Từ lúc hắn đăng cơ đã không còn là đệ đệ khi còn nhỏ gọi "Tỷ tỷ, tỷ tỷ ", không muốn rời xa luôn ỷ vào nàng. Bắt đầu từ ngày đó, bọn họ chính là quân thần, không còn là tỷ đệ.

Nhiều năm như vậy, nàng thường xuyên nói "Lúc trước ta vì ngươi..." những lời vô tâm hành động không suy nghĩ, chỉ sợ sớm đã đem tình cảm tỷ muội hai người phai nhạt chẳng còn bao nhiêu!

Hôm nay, hắn bất quá là bắt lấy một cơ hội, để xử lý nàng mà thôi.

Có nói gì cũng vậy! Nàng không kiên trì nữa, cũng không nói gì nữa, chống tay bò dậy, trên đỉnh đầu một đôi trâm bát vĩ phượng vì nàng cúi đầu khom lưng, "Pắng" một tiếng rơi trên mặt đất, rơi vỡ nát trên mặt đất, giống như tâm nàng lúc này.

- Ha ha...

Nhìn những mảnh vụn rơi đầy đất, Thuận Ninh trưởng công chúa đột nhiên cười điên cuồng, nước mắt theo gò má, từ từ chảy xuống.

- Hoàng tỷ!

Hưng Khánh Đế chóp mũi đau xót, cúi đầu gọi một tiếng.

Thuận Ninh trưởng công chúa cũng không có nhìn hắn, giống như nàng không có nghe thấy, chỉ gian nan nâng người lên, thân thể lung lay, cước bộ lại trầm ổn kiên định đi ra ngoài, chỉ có lưng khẽ cong, làm cho người cảm thấy thê lương cùng hiu quạnh.

https://thuviensach.vn

- Mẫu thân.

Ngoài ngự thư phòng Tiếu Túc thấy nàng đi ra, vẫn là nhịn không được thấp giọng gọi.

Đáng tiếc, Thuận Ninh trưởng công chúa lại không nhìn hắn, giống như hắn không hề tồn tại, lướt qua mọi người, chưa từng ngừng lại một chút nào.

Viên Mậu Lâm há to miệng, muốn lưu lại nàng, nếu nàng rời đi, hắn làm sao bây giờ? Đáng tiếc, bọn thị vệ rất có ánh mắt liền bịt kín miệng của hắn, hắn chỉ có thể giãy giụa, trơ mắt nhìn Thuận Ninh trưởng công chúa ngồi trên xe ngựa xa hoa, hướng đến Hoan Hỉ môn rời hoàng cung.

Hưng Khánh Đế không còn tâm tình, chỉ ban lệnh giải trừ hôn ước của Viên Mậu Lâm cùng Bạch Thanh, nhốt hắn vào ngục, giao thánh chỉ cho Tiếu Túc xử trí, lại sai người ta bí mật lặng lẽ giao cho Tiếu Túc một phong mật chiếu, liền hạ lệnh cho bọn họ xuất cung.

Lĩnh thánh dụ, Bạch Triệt cũng không quan tâm Viên Mậu Lâm sẽ rơi vào thảm cảnh gì, càng không để ý hắn gặp phải dạng kết cục gì, giờ khắc này, trong đầu hắn chỉ duy nhất có một ý niệm, chính là vội vàng về phủ.

Hắn muốn đem tin tức này, báo cho muội muội cùng phụ thân ngày ngày lo lắng băn khoăn.

Mà Tiếu Túc vừa trở lại kinh thành mới nửa ngày, ngay cả nghỉ ngơi cũng không kịp, liền mau chóng chuẩn bị rời kinh đi làm việc trong mật chiếu.

Bạch Triệt không nhìn thấy, lúc Tiếu Túc tiếp nhận thánh chỉ, đã hù dọa Viên Mậu Lâm mềm nhũn cả người, khi nhìn thấy bóng lưng của hắn càng ngày càng xa, trong mắt của Tiếu Túc lóe lên hào quang.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 51

Ngón tay lạnh buốt vuốt ve da thịt trên cổ, bỗng dưng móng tay bén nhọn đâm vào da thịt, hô hấp dần trở nên khó khăn.

- Không!

Bạch Thanh hoảng hốt, kinh hô mở to mắt, nhìn qua đỉnh màn hồng phấn, trong ánh mắt lại không có tiêu điểm.

Một lúc lâu, hai tay run run, sờ soạng trên cổ, da thịt trơn bóng non mịn, dinh dính mồ hôi, không có vết thương, cũng không có vết bầm.

Là mộng, chỉ là mộng, nàng không có bị bóp chết, nàng còn sống, khỏe mạnh sống.

Thở phào nhẹ nhõm, trên mặt nàng lộ ra một nụ cười như trút được gánh nặng. Lúc này, mới phát hiện, đang là mùa đông lạnh giá, nàng lại ướt đẫm mồ hôi, nội y trên người đều bị mồ hôi thấm ướt, lành lạnh dán vào cơ thể.

Ngồi dậy, muốn xuống giường tìm một bộ y phục để đổi, sắp tới lễ mừng năm mới, phải biết chăm sóc bản thân, không thể bị cảm lạnh, làm phụ huynh lo lắng.

Quay đầu, còn chưa vén chăn lên, đột nhiên nàng bổng kêu lên:

- A!

https://thuviensach.vn

Chiếc ghế ở cạnh giường, có một người đang ngồi, đầu hắn dựa vào thành giường, hai mắt nhắm nghiền, hô hấp dày đặc, đã ngủ thiếp đi.

Một đôi tay lạnh buốt, còn đặt gần gối của nàng.

Nghe thấy nàng thét chói tai, người nọ bỗng dưng mở mắt, ngẩng đầu lên nhìn nàng, ánh mắt sắc bén như đao, đen tối u ám.

Bạch Thanh bị đôi mắt này nhìn, tiếng thét chói tai lập tức cứng rắn trong cổ họng, nhịn không được toàn thân run rẩy.

Tiếu Túc, "Sát Nhân Vương" Tiếu Túc, quả nhiên giống như lời đồn đãi, khiến người vừa nhìn thấy trong lòng liền sợ hãi.

Bởi vì buổi chiều đã từng nói chuyện với nhau đã bớt sợ một chút,lúc này đột nhiên lại kinh hãi vô cùng, Bạch Thanh sững sờ nhìn hắn, không dám nhúc nhích.

Nàng thậm chí đều không nghĩ tới, hơn nửa đêm, Tiếu Túc tại sao lại xuất hiện ở trong phòng của nàng? Cũng không có nghĩ qua, hai người bọn họ đang làcô nam quả nữ, ban đêm thanh vắng lại ở chung một phòng.

Mấy tháng trước nàng còn giận dữ mắng mỏ Đường Nghiêu cùng Đồ Giải Ngữ, nếu chuyện này lan truyền ra ngoài, đã đủ để cho nàng chui vào lồng heo đợi dìm.

Nhìn sắc mặt nàng tái nhợt, cùng tóc mai ướt nhẹp dính trên gò má, Tiếu Túc liền nghĩ là mình hù dọa nàng, thấpgiọng khụ một tiếng, giọng nói không tự chủ được mà ôn nhu dịu dàng, nhẹ giọng an ủi:

- Nàng đã tỉnh? Đừng sợ, là ta!

- Tiếu đại ca?

https://thuviensach.vn

Níu chặt chăn mền che lại thân thể của mình, còn theo bản năng lui vào trong góc giường, giọng nói Bạch Thanh run rẩy.

- Đừng sợ!

Tiếu Túc ánh mắt ảm đạm, thoáng hiện lên một tia bi thương, tay hắn giơ lên, muốn trấn an nàng, nhưng thấy đôi mắt nàng mang theo cảnh giác, liền cứng rắn thu trở lại.

Bạch Thanh vẫn luôn sợ hãi hắn, mặc dù hắn đã nỗ lực biểu hiện ra thiện ý cùng tâm tình của mình.

Giọng nói vẫn ôn nhu, hắn kiên nhẫn giải thích:

- Sáng mai, ta phải rời kinh, chuyến đi này, chỉ sợ phải mất mấy tháng mới có thể trở về. Cho nên, muốn tới nhìn nàng một chút.

Lời nói có chút khô khan cứng ngắt, không hề có nữa phần lời ngon tiếng ngọt, nhưng Bạch Thanh lại nghe đượclời hắn tràn đầy quyến luyến không muốn buông tha, tâm tư phòng bị của nàng vì câu nói này cũng phai nhạt đi một ít.

Nàng khẽ há mồm, muốn nói gì đó, lại không biết nên nói gì mới tốt.

Mà y phục đang bị thấm ướt, lúc này áp vào người của nàng, lạnh lẽo làm nàng nhịn không được mà run rẩy, dù trên thân đang đắp chăn bông rất dày, cũng không cảm thấy chút ấm áp nào, khiến cho sắc mặt của nàng có chút tái nhợt.

Tiếu Túc thấy thế, lại nghĩ rằng nàng bị hắn hù dọa đến run rẩy, trong lòng liền đau nhức, hai tay dần dần thu hồi, từ từ nắm thành quyền.

Hắn cố nén xúc động muốn đem nàng ôm vào trong lòng, quay mặt đi không nhìn nàng nữa, thấp giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Đừng sợ, ta sẽ đi ngay, nàng, ngủ đi!

Nói xong, hắn đứng dậy, liền muốn rời đi.

- Tiếu đại ca!

Bạch Thanh quýnh lên, vội vàng ngồi dậy, chăn mền liền chảy xuống dưới, lộ ra cổ cùng xương quai xanh, còn có y phục không chỉnh tề bên trong.

Y phục Mỏng manh bị mồ hôi thấm ướt, ánh sáng nhàn nhạt của ánh đèn bên ngoài hành lang chiếu qua cửa sổ, nhìn thấy rõ ràng áo yếm Hồng Liên màu hồng phấn bên trong.

Tiếu túc quay đầu lại nhìn nàng, lập tức đập vào mắt, bên tai từ từ đỏ lên, càng lúc càng nóng, cuối cùng lan tràn cả khuôn mặt.

Nhìn theo ánh mắt nóng rực của hắn, Bạch Thanh cúi đầu nhìn xuống, kinh hô một tiếng, liên tục kéo chăn mền che lại cảnh xuân, gương mặt cũng đỏ ửng lên.

Thẹn quá hoá giận, làm gì còn sợ hãi nữa, lúc này há mồm cứng lưỡi trách mắng:

- Ngươi, ngươi hỗn đản!

Tiếu Túc thấy nàng tức giận như vậy, trong lòng không trách mà còn vui vẻ, nàng chịu mở miệng lưu hắn, lại bị hắn nhìn thấy thân thể, nhưng nhìn nàng như vậy, cũng là có tâm tư với hắn đi? Về phần sợ hãi, chờ sau này sống chung với nhau, nàng sẽ hiểu hắn là người như thế nào, từ từ sẽ không sợ hắn nữa.

Dù sao hắn cũng đã nhìn thấy thân thể của nàng, phá hủy trong sạch của nàng, thì nàng đương nhiên sẽ trở thành người của hắn. (yul:...)

https://thuviensach.vn

Bước trở lại bên giường, hắn duỗi tay bắt lấy cổ tay nhỏ bé của nàng, hơi dùng lực, đem cả người nàng kéo vào trong lòng, ôm chặt. Đầu tựa trên vai nàng, hít vào một hơi, hương thơm tràn ngập trong không khí, khiến hắn nhịn không được liền ôm chặt hơn một chút.

Dù kiếp trước nàng đã từng gả cho người, nhưng chưa từng được ôm ấp ôn nhu như thế này, trong lòng có chút chua xót cùng xấu hổ, cứng ngắc tựa vào trong ngực cứng rắn của hắn, một lúc lâu cũng không có phản ứng.

Sau đó, mới ý thức tình cảnh của mình lúc này, liền giãy giụa đưa tay đẩy lồng ngực của hắn, ấp úng kêu lên:

- Ngươi, ngươi, ngươi làm gì, mau, mau thả ta ra!

- Để cho ta ôm một chút!

Thật vất vả mới có thể ôm người trong lòng, Tiếu Túc đâu cam lòng buông tay, bàn tay vuốt ve sống lưng của nàng, ôn nhu trấn an nói:

- Ngoan, để cho Tiếu đại ca ôm một lát. Thanh nhi, trời vừa sáng, ta phải đi rồi, nàng sẽ chờ ta, đúng không?

Đừng để hắn còn chưa kịp phát hiện, nàng lại bị người khác đoạt đi! Đã bỏ lỡ một lần, nếu lại bị một lần nữa, hắn thật sự chịu không nổi.

Giọng nói của hắn, tràn ngập khẩn cầu cùng thấp thỏm, mơ hồ còn có chút run rẩy, giống như hắn đang sợ nàng cự tuyệt.

Trong nháy mắt, nàng thậm chí muốn mở miệng đáp ứng hắn, dù sao phụ huynh cũng nhìn trúng hắn, không phải muốn hắn làm phu quân của nàng sao?

Nhưng lý trí lại nói cho nàng biết, nữ nhân dễ dàng có được sẽ không quý trọng. Giống như kiếp trước nàng nàng dễ dàng lãng phí tình cảm dâng

https://thuviensach.vn

đến trước mặt Viên Mậu Lâm mà hắn đối với nàng chỉ có chán ghét cùng lợi dụng.

Chẳng lẽ đã sống một kiếp người, nàng lại muốn trải qua vận mệnh giống kiếp trước, chung sống với một nam nhân lãnh huyết vô tình?

Không, nàng có thể nghe theo phụ huynh, làm thê tử của hắn, nhưng sẽ không dễ dàng đem tâm của mình trao cho hắn. Tâm của nàng, cả đời này chỉ lưu lại bên người, không để cho người nào giày xéo.

- Buông!

Giọng nàng lạnh lùng.[truyện đăng ở]

Tiếu Túc có chút kinh ngạc, cảm giác tâm tình của nàng biến hóa, cuống quít buông lỏng tay, trong lòng áy náy nói:

- Thực xin lỗi! Là ta lỗ mãng. Nàng...

- Nếu ngươi thật lòng, sao không hướng phụ thân ta cầu thân, đêm khuya lại xông vào khuê phòng của ta, là muốn ta lại mang trên lưng cái danh vô liêm sỉ, quyến rũ ngươi sao?

Lời này, giống như giận lại như hận, hai dòng nước mắt trong suốt chảy xuống gò má tái nhợt, lộ ra vài phần kinh diễm mềm mại đáng yêu.

Tiếu Túc có chút khốn quẫn, nhưng vẫn như cũ nghiêm túc giải thích:

- Không, sẽ không có ai biết.

Công phu của hắn dù không phải là đệ nhất thiên hạ, ít nhất cũng có thể xếp trong hạng mười trở lên, trong kinh thành này, dù là sư huynh Bạch Triệt, cũng không phải là đối thủ của hắn.

https://thuviensach.vn

Cho nên hắn đến, sẽ không có người nào phát hiện, mà lúc hắn đi vào, các nha đầu bà tử trong viện đều bị hắn điểm huyệt ngủ, nếu không vừa rồi hai lần nàng sợ hãi kêu lên, cũng đã có người mò tới, làm gì có thể trò chuyện lâu như vậy.

Bạch Thanh nghẹn lời, trừng mắt liếc hắn một cái, trách mắng:

- Không có người biết, ngươi liền xông vào phòng của ta sao?

- Ta muốn gặp nàng, nhìn nàng một chút. Ngày mai ta đi rồi, rất lâu mới có thể nhìn thấy nàng.

Trong giọng nói của hắn, có chút ủy khuất, có chút không muốn.

Lời này, thật sự có chút thân mật, Bạch Thanh liền đỏ mặt, xấu hổ quát:

- Ngươi là gì của ta? Ta là người mà ngươi muốn gặp là gặp sao?

- Hoàng thượng đã đáp ứng, chỉ cần nàng không phản đối, chờ ta trở lại, sẽ vì chúng ta mà tứ hôn. Thanh nhi, ta sẽ là phu quân của nàng, nàng là thê tử của ta, là duy nhất! Thanh nhi, chờ ta trở lại thú nàng, được không?

Nhìn khuôn mặt nàng đỏ ửng, càng kiều diễm xinh đẹp, tâm Tiếu Túc đập thùng thùng như đánh trống, liền dễ dàng khinh địch có gì cũng nói ra hết.

- Ta...

Nàng muốn nói không đồng ý. Nhưng nhìn ánh mắt hắn lộ ra mong đợi cùng thấp thỏm quang mang, Bạch Thanh cứng họng, vốn muốn cự tuyệt, nhưng lại không đành lòng nói ra.

Lại nhớ tới buổi tối huynh trưởng nói cho nàng biết hôn ước đã được giải trừ, còn nói thiếu chút nữa bị Thuận Ninh trưởng công chúa phá hư, còn thuận miệng đề cập đến chuyện thương tâm của hắn.

https://thuviensach.vn

Mẫu thân không thích, bị gia tộc gạch tên trong gia phả, từ lúc hắn vừa ra đời, liền sống trong cô độc lẻ loi. Hắn mong chờ thân tình cùng ôn tình, lại là người trọng tình trọng nghĩa, vì ân báo đáp.

Người như vậy, giống như huynh trưởng đã nói, rất thích hợp với nàng.

Nhưng người như vậy, cũng không thể để tổn thương, nếu như hôm nay nàng không quan tâm mà chỉ trích cự tuyệt, đả thương hắn, chỉ sợ sau này hắn sẽ phòng bị xa cách, nếu thật sự trở thành phu thê, nhất định sẽ càng gian nan.

Cho nên, nàng không thể.

Nhịn xuống những lời định nói, nàng xoay đầu đi không nhìn hắn, nhẹ giọng nói:

- Ngươi, hãy làm cho phụ huynh của ta đồng ý đã.

Nghe được lời ấy, trong lòng mừng rỡ, vội vàng hỏi:

- Nếu bá phụ cùng sư huynh đồng ý, nàng sẽ không phản đối, phải không?

Bạch Thanh đỏ mặt, kiên định gật đầu.

Đời này kiếp này, nếu là người mà phụ huynh đồng ý, mặc kệ người nọ là ai, nàng cũng sẽ không phản đối mà gả cho hắn.

Tiếu Túc trước giờ vẫn luôn nghiêm túc lúc này lại nở nụ cười, ấm áp giống như ánh mặt trời ngày xuân, tràn ngập ôn nhu.

Hắn mở rộng hai tay, lại một lần ôm nàng vào lòng, giống như đang ôm một bảo vật vô giá, dè dặt, cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh không nói gì, bỏ xuống phòng bị, thân thể lạnh như băng của nàng theo bản năng nhích tới gần hắn, chôn ở trong ngực của hắn, hấp thu nhiệt độ trên người hắn.

Cảm giác được nàng dựa vào, trong lòng Tiếu Túc càng vui sướng. Hắn kéo chăn mền ra, trực tiếp đem nàng ôm vào trong lòng, mới dùng chăn bao bọc lại.

Nhiều năm về sau, dù dung nhan giàđi, con cháu đầy cả sảnh đường, Tiếu Túc cũng vẫn như cũ nhớ rất rõ ràng, lần đầu tiên ôm nàng vào lòng, cái loại cảm giác khiến cho lòng người nở rộ vui sướng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Sắc trời hơi có tia sáng, Tiếu Túc lưu luyến không rời buông Bạch Thanh còn đang ngủ, vì nàng dịch lại góc chăn, nhìn nàng hồi lâu, mới lặng lẽ leo tường rời đi.

Nào ngờ mới vừa nhảy ra tường viện, đã nhìn thấy Bạch Triệt đang đứng ở hành lang bên ngoài tường, ánh mắt căm phẫn, sắc bén như đao kiếm, hung hăng nhìn hắn.

Mà áo choàng da trên người hắn đã có chút ẩm ướt, chứng tỏ hắn đã ở đây ngây người không phải chỉ mới một lúc.

Đêm khuya trèo tường xông vào khuê phòng, lại bịhuynh trưởng của giai nhân bắt quả tang, sắc mặt Tiếu Túc đột nhiên đỏ lên, nóng rát, dù là da thịt ngăm đen, cũng che giấu không được.

- Sư huynh!

Hắn ấp úng gọi, kéo kéo y phục trên người mình có chút mất trật tự, khốn quẫn không dám nhìn ánh mắt của Bạch Triệt.

- Bắt đầu từ cuối giờ sửu (1h) ta đã chờ ở chỗ này, bây giờ là giờ Mẹo canh ba (khoảng 4h30), ngươi lại ở trong đó ngây người mấy canh giờ.

Bạch Triệt thu hồi ánh mắt sắc bén, gió thổi qua phần tóc có chút tán loạn, giọng nói hết sức bình tĩnh, thật giống như thường ngày vẫn hàn huyên, không mang theo bất kỳ tình cảm hay sắc thái gì.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc nghe Bạch Triệt nói thẳng hành vi của hắn như vậy, cũng biết hắn thật sự tức giận. Người sư huynh này, càng phẫn nộ, thì trên mặt lại càng bình tĩnh, hôm nay hắn đã lạnh lùng giống như người xa lạ, cho thấy là đã hận đến cực hạn rồi.

- Sư huynh!

Tiếu Túc tiến lại vài bước, trong giọng nói còn có chút tội nghiệp khẩn cầu:

- Ngươi cũng biết, ta thích Thanh nhi. Trước kia nàng cùng người khác đính ước, ta chỉ có thể bắt buộc chính mình phải rời xa. Lúc này nàng đã từ hôn, ta muốn lập tức đến cửa cầu thân, nhưng hoàng thượng lại ban mật chỉ, muốn ta hôm nay phải rời kinh, ta sợ lần này đi, nàng lại bị người ngoài đoạt mất. Cho nên, ta phải gặp nàng, khiến cho nàng biết rõ tâm ý của ta. Ta thề, nếu nàng gả cho ta vi thê, ta sẽ xem nàng như trân bảo nâng niu trong tay, không để cho nàng bị một chút ủy khuất nào.

Ánh mắt của hắn hết sức nghiêm túc, lời nói rành mạch bảo đảm, không chứa nửa phần giả dối. Giống như lời hắn nói, chắc chắn sẽ trở thành hành động sau này của hắn, không lừa gạt khoa trương.

Bạch Triệt trong lòng có chút động tâm, nhưng rồi cũng rất nhanh cứng rắn tâm địa.

Hắn hiểu rất rõ vị sư đệ sớm chiều chung đụng hai năm nay, biết rõ hắn bởi vì lúc nhỏ thiếu hụt tình thương của phụ mẫu, mà rất khát vọng, quý trọng phần tình cảm của người ngoài giành cho hắn, giúp đỡ hắn.

Năm đó hoàng thượng cùng phụ thân đã đem hắn từ Tiếu gia ra ngoài, đưa đến Bạch Vân Sơn trang, hắn liền đem hai người bọn họ trở thành ân nhân cứu mạng mà tôn trọng.

https://thuviensach.vn

Cựu phụ thu nhận hắn làm đồ đệ, truyền thụ công phu cho hắn, dạy bảo hắn thái độ làm người, hắn luôn coi sư phụ giống như thân phụ, hết lòng hiếu thuận.

Còn hắn, bất quá là bởi vì khi còn nhỏ cùng Tử Truyềnhọc chung với nhau hai năm, thương tiếc hắn giống muội muội, không có mẫu thân thương yêu, nên mới có ý che chở hắn một chút, đã nhiều năm qua, hắn vẫn luôn tôn trọng coi hắn như huynh trưởng.

Mặc dù hắn ở chiến trường là thống lĩnh, lại khống chế Kiêu kỵ binh, có chức vị hầu, vẫn như cũ đối với hắn khắp nơi duy trì, thập phần cung kính.

Mười năm nay, vẫn đối với nhau như thân huynh đệ, chưa từng lạnh nhạt xa cách.

Lúc trước, hắn cũng cảm thấy Tử Truyền rất thích hợp với muội muội của mình. Bạch gia và Diêu gia đều có ân với hắn, dù hắn không thích muội muội, cũng sẽ không bạc đãi nàng, huống chi, hiện giờ hắn lại rất yêu thích muội muội.

Nhưng mà sau khi đưa muội tử về phòng, cùng phụ thân trò chuyện, hắn đề xuất muốn đem muội muội gả cho Tử Truyền, thì bị phụ thân cự tuyệt.

Sau khi nghe phụ thân cẩn thận phân tích, hắn mới phát hiện, người mà hắn luôn cảm thấy thích hợp làm phu muội là người trọng tình trọng nghĩa quý trọng ân tình, nhưng đó cũng là nguyên nhân khiến phụ thân từ chối.

Không chỉ với Diêu gia hay Bạch gia, chỉ cần ai vì hắn mà trả giá, hắn sẽ ghi nhớ thật lòng quý trọng, tri ân báo đáp.

Thuận Ninh trưởng công chúa là thân mẫu của hắn, lúc trước vì sinh hắn, thiếu chút nữa mất mạng, dù nàng đối với hắn không tốt, hắn vẫn cảm ơn, trong lòng vẫn ghi nhớ nàng, vẫn muốn thân cận với nàng.

https://thuviensach.vn

Hôm nay mẫu tử bọn họ xem nhau như người xa lạ, Bạch Triệt đã nghĩ như vậy cũng tốt, muội muội gả cho hắn làm đương gia chủ mẫu, sẽ không bị bà bà khó xử, cuộc sống cũng giống như trong Bạch phủ vui vẻ phú quý.

Nhưng Thuận Ninh trưởng công chúa chỉ có một nhi tử duy nhất là Tiếu Túc, sẽ không bao giờ bỏ qua hắn.

Mà nàng ta đối với muội muội, chỉ có chán ghét khinh thường, giống như chuyện hôm qua ở ngự thư phòng liền có thể biết, tuyệt đối không có nửa phần hảo cảm.

Mà tính tình của Thuận Ninh trưởng công chúa trước giờ vẫn luôn ương ngạnh ngang ngược, muội muội gả đi, sao có thể chịu đựng nổi nàng.

Còn có Tiếu gia.

Nối tiếp vinh nhục cho gia tộc như "quân thần" Tiếu thiên Hạc thì chỉ có thể là Tiếu Túc mà thôi, cho nên gia tộc Tiếu thị hối hận, năm đó đã dễ dàng đem hắn trừ tộc.

Những năm gần đây vẫn liên tục cố gắng khuyên giải hắn trở về nhận tổ quy tông. Hắn vẫn luôn chèo chống, nhưng mà theo phân tích của phụ thân, hắn chống đỡ cũng không được bao lâu, sớm muộn gì cũng sẽ trở về.

Mà vị kế thê Tống thị của Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc cũng không phải là người đơn thuần gì, năm đó Thuận Ninh trưởng công chúa ngang ngược oai phong, vẫn chịu thiệt thòi bởi một tiểu thiếp.

Thanh danh của Tiếu Túc, biến thành cái dạng này, cũng là nàng ít nhiều ra tay mà tạo thành. Nếu trở về nhận tổ quy tông, nàng cũng được coi là mẫu thân của Tiếu Túc.

Nếu muội muội nhà mình mà rơi vào trong tay nàng, chỉ sợ là ngay cả mảnh xương cũng không còn.

https://thuviensach.vn

Nếu Tiếu Túc kiên trì sống một mình trong An Nhạc hầu phủ, không có hai mụ " bà bà" này thì tốt rồi. Nhưng mà trong An Nhạc hầu còn có một "Nữ chủ nhân ".

Tiếu Túc cũng đã thừa nhận, người đó là muội muội duy nhất của người huynh đệ cứu mạng hắn trên chiến trường.

Trong kinh thành ai không cho là, nàng kia nếu không phải vì xuất thân quá thấp, chỉ sợ lúc cập kê đã thành thân với hắn, trở thành An Nhạc hầu phu nhân.

Lúc này nàng đã gần mười tám tuổi mà vẫn chưa gả đi, bất quá là chờ hắn thú chính thê, nàng sẽ vào cửa làm trắc phu nhân.

Nàng đã khống chế An Nhạc hầu phủ mấy năm nay, là một nữ tử khôn khéo nếu gả cho Tiếu Túc, cũng sẽ tranh đấu, mà muội muội của hắn thì...

Tình cảnh phức tạp như vậy, so với Viên Mậu Lâm, thì Viên Mậu Lâm còn có chút lợi thế, hắn xuất thân thấp hèn, cũng có chút ít tài ba, nhưng năng lực lại bình thường, theo lý mà nói, hắn vĩnh viễn cũng không có biện pháp vượt qua quyền thế địa vị của phụ tử bọn hắn. Chỉ cần bọn họ còn tồn tại một ngày, hắn vĩnh viễn cũng không thể bạc đãi muội muội.

Đây cũng là lý do tại sao lúc trước phụ thân không kiên trì quá lâu, liền thỏa hiệp, tùy ý nàng đi cầu hoàng thượng tứ hôn.

Chỉ là bọn họ không thể nào nghĩ tới, người thê tử tào khang của Viên Mậu Lâm một nông phụ nho nhỏ kiến thức hạn hẹp, lại có thể thay đổi cục diện toàn triều.

Hắn bị phụ thân thuyết phục, bỏ đi ý tưởng muốn để Tiếu Túc trở thành muội phu, lại không nghĩ tới, hắn từ trong thư phòng của phụ thân đi ra, lại nhìn thấy một người mặc y phục dạ hành có bóng dáng hết sức quen thuộc, xông vào viện của muội muội.

https://thuviensach.vn

Hắn thiếu chút nữa là nổi giận, muốn xông vào cùng hắn đại chiến.

Nhưng mà, nếu hắn thật sự đi vào, đánh nhau loạn xạ bị người phát hiện, thì muội muội trừ hắn ra, cả đời này cũng không thể gả cho người khác.

Hắn gắt gao nắm chặt lan can, khống chế tính tình của mình, cuối cùng ở chỗ này, lại đứng đợi mấy canh giờ, nhiều lúc điên tiết nhịn không được muốn xông vào, tức giận muốn hộc máu, mà cái tên đầu sỏ này mới khoan thai đi ra.

Quần áo còn mất trật tự, khóe môi mỉm cười, đúng là một bộ dạng trộm hương thỏa mãn.[truyện đăng ở]

Thua thiệt là muội muội hắn nâng niu trong tay đây này, hắn sao có thể để tên đầu sỏ này làm mềm lòng được chứ.

#####

Bạch Triệt hiểu rõ Tiểu Túc, thì Tiểu Túc sao lại không hiểu rõ Bạch Triệt đây, nhìn thần sắc liền đoán được một chút ý nghĩ của hắn.

Thật vất vả mới được Bạch Thanh an ủi cùng khẳng định, lúc này liền thấp thỏm bất an, cảm thấy hết sức sợ hãi, vội vàng bảo đảm nói:

- Sư huynh, xin ngươi hãy tin tưởng ta, chờ ta hồi kinh, liền đến cửa cầu thân, kiếp này, sẽ không bao giờ cô phụ nàng.

Vẻ mặt cùng giọng nói có chút khẩn cầu.

- Phụ thân không đồng ý.

Bạch Triệt lắc đầu, không đành lòng chuyển mắt nhìn qua hướng khác, lại gọn gàng dứt khoát cự tuyệt nói:

- Ta cũng không đồng ý.

https://thuviensach.vn

Suy đoán đã được chứng thật, Tiếu Túc như bị sét đánh, hoảng loạn hỏi:

- Vì sao?

Không phải đã từ hôn rồi sao, vì cái gì chỉ trong một đêm, khi hắn vất vả lắm mới được Bạch Thanh hứa hẹn, bọn họ lại đột nhiên đổi ý?

- Gia cảnh của ngươi quá hỗn loạn, muội muội của ta tính tình thẳng thắn, đầu óc vữa nát (yul: óc người mà nói như gì ý), chống đỡ không được.

Rốt cuộc vẫn là quan hệ sư huynh đệ thân cận nhiều năm, Bạch Triệt đối với hoàn cảnh của hắn vẫn luôn thương tiếc, cũng không muốn hắn u mê, đau khổ không hiểu rõ lý do, kiên nhẫn giải thích:

- Tử Truyền, ngươi hãy tìm một nữ tử khôn khéo, mới ứng phó được mẫu thân của ngươi cùng vị ở Tiếu gia, còn nữa trong phủ của ngươi đã có Nhan muội muội. Muội muội của ta, không thích hợp.

- Là vì những thứ này?

Tiếu Túc ngạc nhiên trợn to hai mắt, sững sờ nhìn Bạch Triệt.

Bạch Triệt gật đầu, không cần phải nhiều lời nữa, thúc giục:

- Trời sẽ mau sáng, hạ nhân trong phủ cũng sắp thức dậy, ngươi đi mau đi! Về sau...Đừng bao giờ đến đây nữa.

Nhìn sắc mặt của Tiếu Túc, câu nói sau cùng, Bạch Triệt nói rất gian nan.

Dù hắn chưa từng giống như Tiếu Túc thật lòng yêu một nữ tử, nhưng vẫn có thể lý giải được phần tình cảm này, một người nam nhân nếu đã thật lòng yêu mến một nữ nhân, vĩnh viễn đều muốn người đó trở thành thê tử sống cả đời với mình, lúc này lại bị ngăn cách, trong lòng sẽ thống khổbiết bao nhiêu.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà đối với sư đệ,thì muội muội đối với phụ tử bọn họ mới là quan trọng nhất, không thể để cho nàng chịu thêm tổn thương nào nữa.

Bọn họ chỉ muốn tìm, một nam nhân có thể toàn tâm, toàn ý, đau sủng bảo vệ nàng cả đời.

Nếu tìm không được, liền đem nàng nuôi ở trong nhà cả đời, cũng không sao cả.

Ánh mắt Tiếu Túc trở lên tối tăm ảm đạm, hắn hiểu rõ điều Bạch Triệt đang cố kỵ, hắn rất muốn nói với Bạch Triệt, bọn họ không cần quan tâm, những chuyện đó không phải là trở ngại hay sẽ gây đau khổ cho cuộc sống của nàng sau này.

Nhưng hiện tại hắn không thể chứng minh cho bọn họ được.

Giờ khắc này, hắn biết rõ, nếu không đem chuyện này xử lý cho tốt, hắn chỉ sợ phải thật sự mất nàng.

Hắn không dám tưởng tượng, có một ngày, nàng sẽ nằm trong lòng nam nhân khác, vì hắn vui vẻ, vì hắn mà khóc thút thít.

Không, hắn tuyệt đối không thể mất nàng.

- Sư huynh, hãy yên tâm.

Đôi mắt Tiếu Túc đỏ ngầu, tay nắm chặt thành quyền, nói năng khẩn cầu nhưng kiên định:

- Sư huynh giúp ta khuyên nhủ bá phụ, đừng vội vàng đem nàng gả đi, chờ ta trở lại. Ta bảo đảm sẽ xử lý tốt mọi chuyện, sau đó sẽ đến cửa cầu thân, ta bảo đảm, sẽ không để nàng bị một chút ủy khuất nào.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Tiếu Túc bỏ lại một câu thề liền vội vã rời đi, nhưng lại khiến cho Bạch Triệt một đêm chưa ngủ rối ren vạn phần.

Một bên là sư đệ có tình cảm như thân huynh đệ, một bên là muội muội mà hắn nâng niu trong lòng bàn tay, hai người này hắn đều không đành lòng để ai phải thương tâm khổ sở.

Nhưng hết lần này tới lần khác tình cảnh hôm nay, đã không còn trong sự khống chế của hắn.

Đêm qua phụ thân đã tỏ rõ thái độ quyết liệt như vậy, chỉ sợ hắn cố gắng đến đâu, phụ thân cũng sẽ không đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

Trừ phi, muội muội có thể giống như lúc trước kiên trì gả cho Viên Mậu Lâm, kiên định vững chắc muốn gả cho hắn.

Nhưng mà...

Bạch Triệt lắc đầu, cười khổ.

Nàng đã trải qua một kiếp người, lúc nào cũng thấy áy náy với hắn và phụ thân, làm sao có thể vì "Ma Vương" Tiếu Túc, mà ngỗ nghịch cãi lại ý tứ của phụ thân đây!

Nếu là nàng biết được thái độ của phụ thân như vậy, chỉ sợ đối với Tiếu Túc sẽ là muốn tránh còn không kịp, tuyệt đối không có khả năng sẽ xảy ra tiết mục cái gì mà "phi quân không gả".

https://thuviensach.vn

Muốn thú muội muội, Tiếu Túc chỉ có một đường duy nhất, là thuyết phục được phụ thân đồng ý, không còn đường tắt nào rồi.

Đang nghĩ ngợi, nha hoàn quét tước từ trong Ánh Hà hiên mở cửa ra ngoài, nhìn thấy hắn đang đứng trước hiên, lúc này mới chạy tới, ngạc nhiên hỏi:

- Thiếu gia, trời còn sớm như vậy, thiếu gia muốn tìm tiểu thư sao? Tiểu thư còn chưa thức dậy đâu! Hay đểnô tỳ đi vào thông truyền một tiếng, để Thanh Ca tỷ tỷ thúc giục tiểu thư thức dậy?

- Không cần, để cho nàng ngủ tiếp đi!

Nửa đêm bị tên tiểu tử kia làm rùm beng một trận, muội muội nhất định là ngủ không đủ, nếu là lúc này đánh thức nàng, mà nàng còn chưa tỉnh ngủ, sợ là cả ngày hôm nay cười cũng không nổi.

Bạch Triệt bất đắc dĩ lắc đầu cười cười, trên da áo choàng đọng rất nhiều sương tuyết, hắn xoay người đi ra khỏi viện. Lưu lại nha đầu quét dọn đang ngẩn người, nhẹ giọng lẩm bẩm:

- Thiếu gia làm sao vậy? Cả người ướt thành như vậy, giống như đã đứng bên ngoài từ rất lâu.

Những lời này, nàng chỉ dám tự nói với chính mình, chứ không dám truyền ra bên ngoài.

Trong phủ luôn có quy tắc, bọn hạ nhân nếu là truyền loạn lời ra bên ngoài, khi phát hiện ra, không phải chỉ phạt trượng là xong, mà còn đày đi đến ngoại trang làm việc nặng nhọc.

Trước kia thiếu phu nhân Đồ thị còn chưởng quản, nàng tính tình nhu hòa, đối với bọn hạ nhân vẫn luôn khoan dung, mọi người cũng không lo sợ.

https://thuviensach.vn

Nhưng từ mấy tháng trước thiếu phu nhân về ngoại gia chăm sóc cho mẫu thị bệnh tật, mấy tháng này phủ đệ đều do đại tiểu thư Bạch Thanh chưởng quản.

Nàng chưởng quản hết sức nghiêm khắc, không dung tình chút nào, ngaycả Thiên Nhược cô nương trước giờ vẫn được nàng yêu thích, chỉ là hầu hạ không được chu đáo, lại bí mật truyền chút ít tin tức nho nhỏ cho người ngoài.

Cuối cùng bị bắt gặp, đánh cho vài chục hèo, sau đó không biết bị thiếu gia bán tới nơi nào.

Sau này có nhiều người mạo phạm vào quy củ, hoặc là bị bánhoặc là bị đuổi ra khỏi phủ, cả tòa phủ đệ trong khoảng thời gian ngắn đều là thần hồn nát thần tính, trông gà hoá cuốc.

Mà cũng từ đó bọn hạ nhân trong phủ làm mọi chuyện tỉ mỉ cẩn trọng, mọi người đều đem đại tiểu thư mới ban hạ quy phủ nhớ kỹ trong lòng, không dám có ý xúc phạm.

Bởi vì vậy, hạ nhân Bạch phủ trước giờ làm việc không có hiệu suất lúc này lại tăng cao gấp bội, ngay cả Bạch phụ cũng tán dương vài lần, làm cho Bạch Thanh hết sức hài lòng.

Bạch Thanh cũng âm thầm tán thưởng Tô Mai, dù người này tính tình có chút không tốt, lại hay giận chó đánh mèo.

Nhưng mà cách làm người xử sự của nàng, lại đáng để nàng cố gắng học tập, nàng học những thủ đoạn của Tô Mai trong kiếp trước mà sách đã miêu tả.

#####

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cũng không đánh thức Bạch Thanh, nhưng Bạch Thanh vẫn không được ngủ nướng.

Hai vị ma ma hôm qua vừa vào phủ, còn nghĩ là hôm qua khuyên nàng vài câu nàng còn để lọt tai, trái tim đang treo lơ lửng cũng hạ xuống một chút.

Nào ngờ sáng nay đã đến canh giờ này rồi, mà còn ngủ say chưa tỉnh, mà cái đám nha hoàn bà tửtrông cửa lại rất thản nhiên, chứng tỏ cũng không phải lần đầu tiên.

Xem ra, muốn giáo dưỡng tốt vị được đồn đãi ngang ngược càn rỡ, không hiểu quy củ lễ nghi như Bạch tiểu thư này, đúng là phải phí tâm tốn sức rồi.

Lúc này, bất chấp bà tử bọn nha đầu ngăn trở, các nàng mang theo "Kim bài lệnh tiễn" mà Bạch lão gia ban cho, xông vào khuê phòng, đem Bạch Thanh từ trong chăn cào lên.

Bạch Thanh giờ phút này còn chưa có tỉnh ngủ, làm gì ức chế được tính tình, lập tức muốn phát tác, lại bị Thanh Ca khuyên ngăn ép xuống, tuân theo quy cũ ở trước mặt hai lão ma ma nhận sai, yên lặng nghe giáo huấn.

Kiếp trước nàng sống quá nông cạn, ngu ngốc đến vô vị, kiếp này nàng thử học theo cách làm việc của Tô Mai.

Có lẽ do xuất thân từ gia cảnh khác nhau, nên tính tình cũng khác biệt, tuy là học theo cũng có chút hiệu quả, nhưng lại chẳng có cảm giác gì.

Hai lão ma ma ở trong thâm cung lang bạt vài chục năm, đã sớm luyện thành một đôi "Hoả nhãn kim tinh".

Đầu tiên là hai vị này cố ý mượn chuyện rời giường để chọc giận nàng, lúc nàng xử lý việc gia vụ, thẳn thẳn góp ý quan sát cách nàng xử lý mọi

https://thuviensach.vn

việc.

Chỉ mất hai ngày, liền nắm chắc tính tình của nàng, thương lượng với nhau tìm phương pháp giảng dạy nào phù hợp với nàng.

Ngày thứ ba, thông qua Thanh Ca, uốn nắn thói quen sai lầm cùng thái độ làm việc.

Các nàng nhìn ra, Bạch Thanh đối với nha đầu Thanh Ca có chút tôn trọng cùng tín nhiệm, những chuyện nha đầu kia mở miệng khuyên giải, mười lần thì có tám lần, nàng sẽ nghe.

Đây cũng là cái thói quen xấu, cũng may nha đầu Thanh Ca làm việc có chừng mực, không làm càn hay gây chuyện, cũng thường khuyên nhắc Bạch Thanh bỏ những thói quen xấu, nên các nàng mới mặc kệ.

Dù sao Thanh cacũng là đại nha hoàn của Bạch Thanh, tương lai sẽ trở thành tay chân đắc lực, phải dạy dỗ nàng thật tốt, để trợ lực giúp Bạch Thanh.

#####

Bất kể là chuyện triều đình, hay là chuyện trong phủ, năm trước cũng trong khoảng thời gian này, có rất nhiều chuyện cần làm, phụ tử Bạch Triệt ngày ngày bận rộn ít về phủ.

Bạch Thanh ngày ngày bận rộn theo hai vị ma ma học quy củ, học cách xử lý các tình huống đột nhiên xảy ra.

Nàng càng ngày càng hiểu chuyện hơn một chút, thủ đoạn cũng dần cao siêu.

Chỉ là bận rộn như vậy, nàng ngay cả ngẫu nhiên nhớ tới Tiếu Túc cũng không có, chuyện đêm hôm đó, cũng sớm bị nàng giấu ở trong lòng, không

https://thuviensach.vn

biểu lộ một chút cảm xúc gì ra ngoài.

Cho đến trước lễ mừng năm mới một ngày, An Nhạc hầu phủ đột nhiên đưa tới niên lễ, nàng mới giật mình phát giác, Tiếu Túc rời kinh, hình như đã hơn nửa tháng.

Đêm đó nàng không có mở miệng hỏi thăm, cũng không biết hắn rời kinh, đi đến nơi nào? Có gì nguy hiểm hay không?

Kiếp trước của hắn, trong tháng tám đã không còn, kiếp này vẫn còn sống tới bây giờ, tính mạng đã được kéo dài.

Nhưng nàng hoàn toàn không biết tương lai sau này của hắn sẽ như thế nào, sáng chiều khỏe mạnh, bỗng nhiên lăn đùng ra chết?

Nếu là như vậy, nàng phải làm như thế nào đây?

Lúc này nàng không hề hay biết, nàng đã tự xem mình thành vị hôn thê của Tiếu Túc.

- Thanh Ca, ngươi theo như danh mục quà tặng, đưa một phần đồng giá trị niên lễ đưa tới An Nhạc hầu phủ đi.

Đem danh mục quà tặng của An Nhạc hầu phủ đưa cho Thanh Ca, nàng liền trở về phòng, nằm sấp trên giường mềm mại, nhắm mắt thở phào một cái, nỗ lực đem hình ảnh của Tiếu Túc đuổi ra khỏi đầu.

Lúc này Ngô ma ma vẫn đang bận rộn chuẩn bị niên lễ gửi đi qua các phủ khác, nên hai ngày nay không quản nàng, đi đến phòng, thấy bộ dạng nàng như vậy, mặt liền xụ xuống, mất nửa tháng dạy bảo, thật vất vả mới có chút hiệu quả, vừa buông tay không quản nàng lại giống như trước kia, thật khiến người khác tức giận.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng còn chưa kịp bạo phát, Bạch Thanh đã tự giác bò dậy, mở to đôi mắt, chu cái miệng nhỏ nhắn, bày ra bộ dạng tội nghiệp, khiến nàng đang tức giận, cũng không thể giận tiếp được.

Ngô ma ma thở dài một tiếng, kéo nàng ngồi xuống, cầm lấy một xấp danh mục thật dày trên bàn, muốn mượn lần này hóa giải quan hệ không mấy tốt đẹp của các tiểu thư quan gia với Bạch Thanh.

Nàng đã đem hết các âm mưu thủ đoạn trong chốn hậu cung cùng hậu trạch giảng dạy cho nàng.

Thấy nàng mơ mơ hồ hồ không hiểu, còn hỏi nhiều câu rất ngây ngô, nàng liền đem hết những tâm đắc mà chính mình nhiều năm qua đúc kết được, từ suy đoán xu nịnh lấy lòng người, cách cùng người khác chung đụng với nhau, cách giáo huấn đám hạ nhân có tâm tư bất chính.

Nào là kinh nghiệm quản lý hạ nhân, chuyện gia đấu thê thiếp tranh chấp trong hậu viện, cách kết giao với đám phu nhân quý tộc, tất cả đều giảng giải rõ ràng cho nàng.

Bạch Thanh nghe xong đầu có chút to ra, còn mượn cơ hội đặt câu hỏi, đem những thủ đoạn, biện pháp mà nàng học từ Tô Mai xin chỉ giáo một phen.

Ngô ma ma nghe xong liền đánh giá nàng hẹp hòi, ích kỹ, còn bị giáo huấn một trận, lại đem tất cả mọi chuyện vừa nói giảng dạy thêm một lần nữa.

Đầu óc mệt mỏi, nàng rốt cục hiểu ra, những biện pháp mà Tô Mai dùng rất thuận buồm xuôi gió biện, đổi lại là nàng, không chắc sẽ hữu hiệu.

Bởi vì các nàng có địa vị khác nhau, gặp phải tình huống gì, cũng giải quyết khác nhau.

https://thuviensach.vn

Còn muốn đoạt "bàn tay vàng" giành cho Tô Mai thành của mình, trong đầu còn muốn chiếm lấy danh hiệu "Nông thần nương nương", lúc này liền tan thành mây khói.

Những thứ đó, nhất định phải là Tô Mai, dù nàng đoạt lấy, cũng không thể làm được như nàng.[truyện đăng ở]

Sống quanh năm trong kinh thành làm gì biết nông nghiệp, làm gì biết tạo ra phương pháp trồng trọt kiểu mới, còn ngày ngày bận rộn, lo lắng chăm sóc.

Thôi, dù gì nàng cũng đã giải trừ hôn ước với Viên Mậu Lâm, nếu Tô Mai không tới cửa gây phiền phức cho nàng, thì nàng sẽ buông bỏ hết những chuyện kiếp trước, bỏ qua cho nàng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Bởi vì buổi chiều phải vào cung dự yến tịch, đầu giờ thân (15h), Bạch Thanh đã bắt đầu tắm rửa thay y phục, trang điểm.

Nàng mặc áo ngoài đỏ thẫm thêu mẫu đơn, bên dưới là váy dài cùng màu là gấm hoa Yên Hà, quần bông ẩn giấu uốn lượn kéo dài dưới làn váy, bên ngoài khoác thêm áo choàng Hồng Hồ, nhìn vừa phú quý lại vừa cát tường.

Tóc nàng được búi cao, vấn thành xoắn ốc kế, cài trâm khổng tước xòe đuôi tinh xảo, đều là dùng tơ vàng bảo thạch tạo thành, lóng lánh Châu Quang, cực kỳ phú quý hoa lệ.

Đeo một đôi khuyên tai Điếu Trụy hai viên đông châu treo lủng lẳng, hạt châu trắng noãn, trong suốt sáng bóng, nhu hòa, vừa nhìn đã biết không phải là phàm vật.

Trên cổ đeo chuỗi ngọc Bát Bảo đứng đầu kim bảng, trên cổ tay mang một đôi vòng tay Thủy Ánh ngọc bích, trên ngón tay phải đeo nhẫn khảm Châu Liên, bên hông váy đeo năm ngọc bội chữ phúc, hông bên kia mang một túi hương thêu hoa sen.

Đeo này nọ linh tinh, càng tăng lên sức nặng, khiến Bạch Thanh có chút uể oải.

Tính tình của nàng luôn hoạt bát lại ham chơi, xưa nay cũng không thích mang nhiều trang sức, rất vướng víu.

https://thuviensach.vn

Thường ngày tiến cung đều là tùy tiện cài hai cây trâm hoặc cài hoa, rất dễ dàng tiện lợi, hôm nay vì hai vị ma ma giáo huấn dù nàng có chút không vui, không quen, nàng vẫn phải làm móc treo đồ tùy ý các nàng treo lên.

Khi nàng trang phục lộng lẫy xuất hiện ở tiền viện, Phụ tử Bạch Triệt chờ đợi đã lâu vừa nhìn thấy, lập tức kinh dị vạn phần.

Đã vài ngày nay nội tâm Bạch Triệt luôn vướng mắc, trong lòng lại càng sầu lo ai thán vô hạn.

Đêm nay cũng là cơ hội để các vị phu nhân quan gia chọn nhi tức, hiền tế, năm trước sau khi kết thúc cung yến có rất nhiều gia nhân thúc đẩy nhân duyên.

Bạch Thanh lại trang điểm lộng lẫy như vậy, phụ thân lại có tâm tình tìm lương tế, Tiếu Túc lại rời kinh.

Xem ra, đường tình của tên tiểu tử Tiếu Túc kia, đúng là gian nan đây!

#####

Đại thành yến tịch được chia làm hai lần.

Một lần là hai mươi tám tháng chạp hoặc là hai mươi chín là cung đình đại yến, dự yến là đế hậu, thái tử, thái tử phi, hoàng tử tròn bảy tuổi, cùng các vương công Hầu bá chờ tước vị chiến công, cùng gia quyến các vị quan nhị phẩm trong chiều.

Lần còn lại, là đêm ba mươi gia yến Hoàng gia, là hoàng đế cùng hoàng tử, công chúa, phi tần đoàn tụ là ngày tốt lành.

Quân thần cùng vui vẻ hòa thuận so với cung đình đại yến, càng thêm xa hoa, long trọng hơn một chút.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh theo phụ huynh tiến vào đại sảnh Túc Ninh cung, mọi người được an trí ngồi chỉnh tề hai bên đại sảnh, còn lại là hoàng đế, hoàng hậu cùng nhau ngồi ở chủ bàn.

Dựa theo tước vị cùng cấp quan, ngồi từ phía Bắc sang phía nam, lần lượt xếp theo thứ tự.

Chổ ngồi của Bạch gia, cách chủ bàn không xa ở phía tây.

Lúc bọn họ đi vào, trong yến sảnh người đã ngồi hơn phân nửa, thấy bọn họ đến, rối rít đứng lên khỏi ghế đi đến hàn huyên.

Một đám gia quyến quan viên nhìn thấy Bạch Thanh mặc trang phục lộng lẫy, cũng giật mình trong chốc lát, sau đó trao đổi ánh mắt quái dị với nhau.

Sau khi trùng sinh, ngoại trừ kê lễ, cùng với yến thọ của hoàng hậu, nàng cũng không tham gia các yến hội khác, đương nhiên không biết, gần đây nàng là đối tượng để bọn họ nghị luận.

Ở Thành quốc, nàng là nữ tử đầu tiên cầu thánh chỉ tứ hôn, cũng là người duy nhất bị hoàng thượng tứ hôn trong nửa năm lại giải trừ hôn ước.

Mặc kệ có phải Viên Mậu Lâm tính kế nàng hay không, thì chuyện này cũng rất mất mặt.

Nếu là nữ tử khác, xảy ra chuyện như vậy, chỉ sợ đã trốn ở trong phủ, không dám gặp người.

Nhưng Bạch Thanh chẳng những giống trống khua chiên tiếp nhận việc quản gia của tẩu tử nàng, hôm nay còn mặc trang phục lộng lẫy xuất hiện ở yến tịch, thật sự làm cho người không ngờ tới.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh trước giờ luôn được hoàng thượng sủng ái, cho họ lá gan cũng không dám gây chuyện với nàng, nên chỉ nhìn một hai lần rồi thôi.

- Lưu phu nhân, ta nghe nói, hôm nay thái tử sẽ hiến kính cho hoàng thượngmột đôi bạch điêu, có phải là thật không?

Một vị phu nhân mặc trang phục nhất phẩm cáo mệnh, vẻ mặt tò mò nhìn một vị phu nhân mặc trang phục nhị phẩm cáo mệnh hỏi.

- Đúng vậy! Uông phu nhân.

Vị phu nhân nhị phẩm cáo mệnh có chút kiêu ngạo gật đầu trả lời.

Hai người đối với chuyện bạch điêu này, hưng trí đàm luận, còn hấp dẫn nhiều cái cáo mệnh phu nhân ở xung quanh, tin tức này là Lưu phu nhân hỏi thăm chi tiết thái tử bắt được bạch điêu, thỉnh thoảng, còn phát ra một chút tiếng hô kinh hãi.

Bạch Thanh nghe những lời này, liền dừng lại, sắc mặt cũng vèo một cái trở nên trắng bệch.

Bạch điêu chính là chim thánh của Thành quốc, tin đồn là năm đó Thái tổ còn đang chinh chiến ở biên giới, có một lần bởi vì thuộc hạ làm phản bán đứng, mà lâm vào tuyệt cảnh, bản thân bị trọng thương, là con bạch điêu mà hắn nuôi, đã tìm thảo dược chữa thương, cứu hắn một mạng, mới có Đại Thành quốc như hôm nay.

Mà sau này bạch điêu vì một lần ám sát, cản một kiếm chí mạng cho thái tổ mà chết đi.

Vì tưởng niệm bạch điêu, thái tổ sai người ta dùng cẩm thạch điêu khắc một bức tượng, đặt ở trong tẩm cung, ngày đêm làm bạn.

https://thuviensach.vn

Cho tới bây giờ, bức tượng bạch ngọc kia, vẫn như xưa được lưu giữ trong cung cũ ở Yến kinh, cũng từ đó bạch điêu trở thành chim thánh ở Đại Thành.

Lúc Hưng Khánh Đế còn trẻ từng ở trên thảo nguyên gặp một đôi bạch điêu, nhưng chưa thu phục được, đây cũng là chuyện hắn hối tiếc nhất.

Một tháng trước thái tử có duyên sảo hợp mà bắt được một đôi, vì muốn hoàng thượng vui mừng, giống như kiếp trước, kiếp này hắn lại đem đôi bạch điêu dâng hiến lên.

Nhưng mà, đôi bạch điêu này lúc vừa đưa đến ngự tiền thần sắc tươi tốt sáng lạn, vậy mà trước mắt bao nhiêu người lại ngã lăn chổng vó thăng thiên, khiến hoàng thượng giận dữ.

Từ đó, vốn là đối với thái tử hết sức tín nhiệm cùng sủng ái, lại dần dần nổi lên một chút kiêng kỵ phòng bị.

Kiếp trước, lúc này Bạch Thanh đã gả cho Viên Mậu Lâm theo danh phận của Viên gia. Khi đó Viên Mậu Lâm, bất quá là mới từ thứ cát sĩ lên chức biên tu, không tư cách tiến cung dự tiệc.

(Yul: chức biên tu là chức quan thuộc Hàn lâm viện, hàm Chánh thất phẩm, giữ việc ghi chép quốc sử)

Bạch Thanh đương nhiên cũng không có tiến cung, nên không thấy được cảnh tượng kia.

Nếu không phải các vị phu nhân kia nhắc đến, nàng cũng không nhớ ra, Ký Vương cùng Tô Mai trong lúc đàm luận đã nhắc tới "sự kiện Bạch điêu", chính là chuyện phát sinh tối hôm nay.

Vươn tay, lặng lẽ lôi kéo huynh trưởng đang đi phía trước, Bạch Triệt lại gần,bên tai hắn, huyên thuyên đem việc này nói ra, Bạch Triệt lúc này sắc

https://thuviensach.vn

mặt cũng trắng bệch liền vội vã rời đi.

Lúc này nàng mới ngồi vào vị trí thuộc về Bạch phủ. Trên mặt vẫn bình tĩnh, nhưng trong lòng thì rối tinh rối mù.

Chuyện hôm nay đã lan truyền như vậy, ngay cả gia quyến quan gia cũng biết hôm nay thái tử sẽ dâng lên bạch điêu, chắc hoàng thượng cũng sớm nghe thấy.

Nếu không đưa lên, hoàng thượng nhất định sẽ tức giận, nhưng nếu bọn họ không tra được bạch điêu kia có vấn đề, mà lờ mờ đưa lên, xảy ra chuyện, chỉ sợ Bạch phủ không tránh được vận mệnh kiếp trước.

Bởi vì tâm tình đang rối ren, nàng không có phát hiện bàn tước vị chiến công đối diện, có một nữ tử mặc lam y, tuổi chừng mười bảy mười tám tuổi, đang liên tục quan sát nàng, trong mắt ánh lên hào quang.

#####

Canh giờ khai yến sắp tới, trong đại sảnh đã ngồi đầy người, mà Bạch Triệt vẫn chưa trở lại.

Bạch Thanh càng lo lắng vạn lần, ngay cả việc duy trì vẻ mặt bình tĩnh cũng không nổi.

Nhịn không được nàng đem ánh mắt hướng về phía phụ thân đang tưng bừng trò chuyện.[truyện đăng ở]

Thấy ánh mắt nữ nhi lo lắng bất an, Bạch Tể Viễn ngừng trò chuyện, trở về bàn. Bạch Thanh lại đem mọi chuyện kể lại cho hắn, còn nhìn hắn bằng cặp mắt thê lương.

"Sự kiện bạch điêu" không chỉ là nguy cơ của thái tử, còn là nguy cơ của Bạch gia. Ai biểu bọn họ quan hệ với thái tử quá mức thân cận làm chi?

https://thuviensach.vn

Bạch Tể Viễn tin tưởng nhi tử, dù có chút lo lắng, vẫn tỏ vẻ bình tĩnh an ủi nữ nhi. Thấy phụ thân bình tĩnh thong dong như vậy, trong lòng nàng cũng yên tâm.

Sau đó, nàng phát hiện ánh mắt như vô tình liếc nhìn nàng, ngẩn đầu nhìn lên, lại thấy một cô nương xa lạ chưa gặp bao giờ.

Thấy nàng nhìn qua, cô nương kia liền mỉm cười, điềm đạm ôn nhu, làm cho Bạch Thanh không tự giác mà sinh ra cảm tình tốt, nhìn nàng nở nụ cười.

Thanh Ca phát hiện động tác của nàng, liền cúi người thì thầm bên tai:

- Tiểu thư, đó là Nhan cô nương trong phủ An Nhạc hầu, nghe nói nàng là muội muội của ân nhân cứu mạng Tiếu đại nhân, lúc này đang chưởng quản việc trong phủ của An Nhạc hầu. Nghe đồn xuất thân của nàng không cao, nếu không đã sớm trở thành An Nhạc hầu phu nhân. Sau này đợi tiểu thư vào cửa, Tiếu đại nhân sẽ thú nàng làm trắc phu nhân. Sáng nay niên lễ gửi đến Bạch phủ, cũng là nàng chuẩn bị.

Bạch Thanh đang tươi cười liền cứng đờ, hảo cảm vừa nổi lên liền biến mất tăm.

Tiếu Túc trắc phu nhân....

#####

Lúc này bên ngoài đại sảnh truyền đến âm thanh, mọi người trong đại sảnh liền im lặng, nhìn ra bên ngoài.

- Hoàng thượng giá lâm, hoàng hậu giá lâm!

Hưng Khánh đế mặc một thân long bào, cùng hoàng hậu mặc kim phượng cùng tiến vào đại sảnh.

https://thuviensach.vn

Phía sau là thái tử, thái tử phi, hoàng trưởng tôn cùng vài vị hoàng tử, công chúa.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 55

-Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế, nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!

Tất cả tân khách trong đại sảnh làm lễ bái. Lúc này, Bạch Triệt mới từ cửa nhỏ bên kia lẻn vào, quỳ gối bên cạnh phụ thân cùng muội muội, trên mặt vẫn ngưng trọng như cũ.

Hưng Khánh Đế cùng hoàng hậu ngồi lên chủ vị, giơ tay, cất cao giọng nói:

- Bình thân.

Mọi người đứng dậy ngồi vào vị trí, Hưng Khánh Đế nâng chén chúc quần thần, ca ngợi quốc thái dân an, sai thái giám đến từng bàn phát lì xì "mọi tuổi bình an", lúc này mới cho người ta bắn pháo mở yến.

Từng loại thức ăn yến tiệc cung đình bày lên, ca cơ vũ hiến được trình diễn.

Bạch Tế Viễn xưa nay rất yêu thương nàng, biết nàng yêu thích mỹ thực, dồn đại lực vơ vét mỹ thực khắp nơi, còn hạ lệnh đầu bếp trong phủ phải nỗ lực nghiên cứu nấu nướng.

Đã nhiều năm trôi qua, ẩm thực trong Bạch phủ so với hoàng cung, cũng không kém chút nào.

https://thuviensach.vn

Loại yến hội này nàng lại thường xuyên tham dự, quả thực đối với thức ăn không còn cảm giác, tùy ý ăn vài miếng, liền buông đũa xuống, bưng nước hoa quả tươi mà hoàng hậu ban thưởng, từ từ thưởng thức, ánh mắt như có như không nhìn vũ cơ giữa đại sảnh.

Nhưng ánh mắt của nàng, không tự chủ được, mà nhìn về phía bàn đối diện chỗ Nhan cô nương.[truyện đăng ở d d l q d]

Khuôn mặt nàng xinh đẹp trắng nõn như trứng, cặp chân mày lá liễu thật dài, hai mắt thật to, khóe mắt có chútxếch lên, sống mũi cao ngất, một cái miệng nhỏ nhắn nhu nhuận, đúng là một cô nương xinh đẹp.

Nàng chỉ mặc áo ngắn bích sắc thêu cành hoa mai, váy dài đồng dạng, trên người ngoại trừ hai cây trâm cài đầu, cũng không có mang đồ trang sức hay vòng tay, cả người nhìn nhẹ nhàng sảng khoái.

Tiếu Túc trắc phu nhân...

Bạch Thanh trong đầu không ngừngnghiện lên cái danh này.

Rõ ràng tâm của nàng đã giống như tro tàn, lúc này lại cảm thấy phẫn nộ cùng ủy khuất.

Hắn đã có thanh mai trúc mã, lại không hề cố kỵ xâm nhập vào khuê phòng của nàng, phá hư trong sạch của nàng, lại còn luôn miệng nói chờ hắn trở lại sẽ đến cửa cầu thân, sau đó sẽ đối xử tốt với nàng cả đời, không để cho nàng bị bất kỳ ủy khuất nào.

Tính tình nàng khờ ngốc như vậy, thú nàng trở về sẽ không làm khó trắc phu nhân của hắn đúng không?

Phụ huynh thế mà lại vừa ý một người như vậy làm phu quân của nàng! Tính tình hung ác tàn bạo cũng thôi, còn sớm có ái mộ hứa hẹn với người, chẳng lẽ vì quyền thế, bọn họ liền hy sinh hạnh phúc của nàng sao?

https://thuviensach.vn

(Yul: Ta nói cho Bạch Thanh ngươi biết, đã không được thông minh thì yên lặng đi suy nghĩ ba xàm ba láp không...)

Nghĩ đến đây nàng cảm thấy rất tổn thương.

Mặc dù luôn mồm tự nói với chính mình, vì phụ huynh, nàng gả cho ai cũng không sao.

Nhưng con người là động vật ích kỹ, gặp hoàn cảnh như vậy, vẫn cảm thấy thương tâm khổ sở, trong lòng sẽ có oán giận.

Cúi đầu lau đi nước mắt, Bạch Thanh đứng dậy, rời khỏi yến hội từ cửa nhỏ bên hông, đi đến hành lang.

Ngẩng đầu lên nhìn bầu trời bao la, Bạch Thanh tự giễu cười cười, thấp giọng than nhẹ.

Cần gì phải già mồm như vậy? Dù thế gian này nữ thiếu nam nhiều, nếuphụ thân cùng huynh trưởng cứ vừa ý nam nhân như vậy, thì làm được gì chứ? Trong kinh nhiều cảnh quan viên như vậy, nhà nào không ba bốn nàng hầu, có được bao nhiêu người có thể kiên trì không nạp mỹ nhân đây? Huống chi là Tiếu Túc, có tước vị là An Nhạc hầu, là Hầu gia, có thể hai trắc phu nhân, bốn tiểu thiếp.

Luật pháp ở Đại Thành đã cho hắn quyền lợi như vậy, sao nàng có thể xen vào?

Đã sống một kiếp người, lại bị nam nhân lừa gạt tình cảm mười mấy năm,

sao nàng lại dễ dàng tin tưởng lời thề của nam nhân như vậy, vẫn còn ở nơi này già mồm?

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đêm hôm đó ôn tình làm cho tâm nàng thoáng mềm mại một chút,rốt cục lại kiên định cứng rắn.

Ngày hội đoàn viên vui vẻ ấm áp như vậy, chỉ vì công sự phải rời kinh thành, cô độc ở Giang Nam lại luôn tưởng niệm nàng.

Tiếu Túc không biết, cũng bởi vì hắn trước khi đi mà hứa hẹn thổ lộ tâm ýthật vất vả mới có thể cảm hóa tâm nàng, lúc này lại đóng băng cứng rắn.

Con đường truy thê của hắn, so với tưởng tượng, càng thêm gian nan nha.

#####

- Ngươi mà cũng có một ngày phải thở dài?

Một giọng nói trong trẻo châm chọc truyền tới, khiến Bạch Thanh đang trầm tư phải sợ hết hồn.

Quay đầu lại, nàng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, lui về phía sau hai bước, kéo ra khoảng cách.

- Là ngươi!

Thấy động tác vô ý thức rời xa của nàng, trong lòng Ký Vương Liên Cẩn càng thêm tức giận, giọng nói càng thêm cay nghiệt chất vấn:

- Như thế nào, ngươi lại giống như lần trước, ước gì rời xa ta, biết rõ mẫu phi đã hướng phụ hoàng xin thú ngươi, mà ngươi liền đợi không được muốn gả ra ngoài, thế mà lại tìm một nam nhân như vậy.

Đối với chuyện Bạch Thanh vứt bỏ hắn mà chọn Viên Mậu Lâm, hắn cảm giác mình bị vũ nhục nghiêm trọng.

Bạch Thanh khẽ mỉm cười, khiêm tốn nói:

https://thuviensach.vn

- Ký Vương điện hạ nói đùa, Bạch Thanh liễu yếu đào tơ, sao có thể xứng đôi với điện hạ! Cũng chỉ có thể trong đám người, tùy ý tìm kiếm đại một người, để sống qua ngày mà thôi.

Tư thái cùng giọng nói của nàng rõ ràng là lừa gạt hắn, trong lòng Liên Cẩn lại càng tức giận.

Bạch Thanh khi còn bé sinh trưởng ở trong cung, tuổi của hai người bọn họ lại xấp xỉ nhau, còn từng ở trong thư phòng đọc sách tập viết.

Nàng tính tình hoạt bát, lại có chút ngốc, hắn thích làm nhất, chính là khi dễ nàng, nhìn nàng từ một khuôn mặt tươi tắn trở nên buồn bực, nước mắt ràn rụa, hắn cảm thấy hết sức vui vẻ.

Thái tử đến tuổi, mọi người bắt đầu đàm hôn luận gả, hoàng hậu nương nương vẫn luôn yêu thích Bạch Thanh, cố ý muốn đem nàng gả cho thái tử làm phi.

Hắn không hiểu, liền ghen ghét thái tử, sau đó càng thêm khi dễ nàng.

Về sau, Bạch gia cự tuyệt đề nghị của hoàng hậu, thái tử cũng thú đích nữ của Phụng An hầu Cố gia làm thái tử phi.

Trong lòng hắn còn mừng thầm, nhưng bắt đầu từ đó, nàng rất ít tiến cung.

Nói với người ngoài, là nàng đã đến tuổi phải ở trong phủ học một ít bản lãnh quản gia xử lý hậu viện.

Nhưng nhiều lần nàng tiến cung, lại hay cùng thái tử phi tranh cãi, ai chẳng biết, bởi vì chuyện này mà nàng thương tâm khổ sở.

Về sau, hắn mất rất nhiều sức lực, mới khiến mẫu phi vẫn luôn không thích nàng, nghĩ rằng cưới nữ nhi mà Bạch thái phó nâng niu trong lòng bàn

https://thuviensach.vn

tay, có thể dựa vào sức lực của bọn họ mà mưu cầu việc lớn.

Nhưng không nghĩ đến mẫu phi mới mịt mờ đề cập một lần, nàng liền không thể đợi được mà cùng người khác đính ước, trực tiếp tán cho hắn một bạt tai vang dội.

Mà bây giờ, nàng đã lui hôn, lại vẫn khinh thường hắn, e sợ, bộ dáng muốn tránh hắn còn không kịp, sao hắn có thể không hận đây?

Bạch Thanh nào biết ý nghĩ trong lòng Liên Cẩn như thế nào, từ nhỏ Liên Cẩn đã thích khi dễ nàng, nàng chưa bao giờ nghĩ hắn sẽ thích nàng.

Mà đối với nàng, kiếp trước người này là tên đầu sỏ khiến nàng nhà tan cửa nát.

Nếu không phải hắn dung túng, ủng hộ, Tô Mai sao dám đối với hoàng thượng cùng Bạch gia bức bách như vậy, Đồ gia sao dám đánh tới Bạch gia, tức chết phụ thân của nàng?

Dù gì bọn họ cũng cùng nhau lớn lên, một chút tình cảm cũng không nghĩ đến, liền đem Bạch gia phá hủy, thức sự quá cay độc, lòng dạ quá ác độc, sao nàng có thể tiếp xúc nhiều với hắn.

Thấy hắn không nói một lời, chỉ híp mắt nhìn mình, Bạch Thanh lại lui về phía sau vài bước, phúc thân nói:

- Tiểu nữ ra ngoài đã lâu, sợ phụ huynh sẽ lo lắng, nên đi về trước, điện hạ thỉnh tự tiện.

Nói xong, cũng không đợi hắn phản ứng, liền bước nhanh đi trở về yến hội trong đại sảnh.

Liên Cẩn híp mắt nhìn theo bóng lưng của nàng biến sau hành lang, ánh mắt tối tăm.

https://thuviensach.vn

Đôi bàn tay trắng bệch hiện rõ đốt xương vì dùng sức nắm chặt thành nắm đấm, khóe miệng từ từ nở ra một nụ cười tàn khốc ớn lạnh.

Bạch Thanh, hôm nay ngươi trốn tránh ta như thế, sẽ có một ngày, ta sẽ khiến ngươi tự mình tới cửa, quỳ gối cầu xin ta, ta sẽ chờ ngày đó.

#####

Trong sảnh vẫn như cũ huyên náo không thôi, chúng thần ăn uống linh đình, nói cười ríu rít.

Liên Cẩn trở về chỗ ngồi, gặp phu thê thái tử thỉnh thoảng nói với nhau vài lời, thái tử phi lộ ra gương mặt hết sức được giáo dưỡng.

Không phải hắn chỉ may mắn bò ra từ bụng hoàng hậu sao? Luận về tướng mạo, hắn đứng đầu Lục công tử trong kinh thành, còn đứng trên ngọc lang Bạch Triệt, còn hắn ngay cả hạng cũng không được xếp.

Luận về năng lực, chính mình so với hắn còn mạnh hơn nhiều.

Đám thuộc hạ của hắn lúc này, hơn phân nửa là người được mình thu nạp.

Luận về tài hoa, Ký Vương Liên Cẩn còn được thi Thánh Đô tán dương, còn thái tử đâu? Hắn cũng không biết làm thơ.

Dựa vào cái gì, một người dáng dấp không bằng hắn, năng lực không bằng hắn, tài hoa cũng không bằng hắn, lại có được nhiều nữ tử ái mộ như vậy?

Trong lòng hắn tràn đầy ghen ghét cùng tức giận, quá mức xúc động, đứng lên hướng về phía Hưng Khánh Đế bên cạnh là thái tử cất cao giọng nói:

https://thuviensach.vn

- Thần đệ nghe nói, hôm nay thái tử điện hạ sẽ tặng cho phụ hoàng một kinh hỉ, không biết kinh hỉ này, lúc nào thì mang lên? Để cho thần đệ mở mang tầm mắt.

Thái tử nhíu mày, xoay đầu lại nhìn hắn, trong ánh mắt của hắn, mang theo hoài nghi cùng đánh giá. Trong lòng Liên Cẩn liền lộp bộp, thấp thỏm.

Hắn bị Bạch Thanh kích thích, vội vàng muốn xem thành quả mà mình thật vất vả mưu đồ tạo thành, lại quên tính tình của thái tử, không đi khuyến khích người khác, lại tự mình ra mặt, sợ hắn hoài nghi.

Nhưng cũng may, hắn vừa dứt lời không lâu, thì Nhị hoàng tử Thuận vương liền lên tiếng gây ồn ào, thúc giục thái tử mau lấy ra món đồ khiến người phải ngạc nhiên mừng rỡ, cho mọi người có thêm kiến thức.

Thái tử mang theo ánh mắt hoài nghi mà nhìn hắn, lúc này mới thu về, toàn tâm ứng phó với Nhị ca Thuận vương luôn yêu thích náo nhiệt.

Sau khi thở phào nhẹ nhõm, Liên Cẩn mới phát hiện, chuyện chỉ xảy ra trong chốt lát, mà toàn thân hắn đã ướt đẫm mồ hôi.

Mồ hôi thấm ướt trung y dán chặt vào sống lưng, lạnh như băng làm hắn nhịn không được mà rùng mình một cái.

Lúc này, Hưng Khánh Đế đang ngồi trên chủ vị nghe huynh đệ bọn họ đàm luận, cũng có chút hào hứng nói:

- A, thái tử có gì khiến cho trẫm kinh hỉ? Mau gọi người đưa lên xem.

Khuôn mặt cười vui vẻ, trong ánh mắt lộ ra vài phần vui mừng, cho thấy tâm tình của hoàng thượng đang rất tốt.

Liên Cẩn nghe vậy, tất cả thấp thỏm lo lắng hoàn toàn tiêu tán, vừa rồi ánh mắt còn ảm đạm, lúc này lại lóe sáng hào quang rạng rỡ.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 56

ưng Khánh Đế mở miệng lên tiếng, thái tử trong lòng thấp thỏm, cũng không thể tiếp tục từ chối nữa, nếu không sẽ làm hoàng thượng mất hứng.

Hắn chuyển mắt mờ mịt nhìn Bạch Triệt, Bạch Triệt gật nhẹ đầu, thái tử liền yên tâm, cười nhạt ra hiệu cho thái giám đang hầu hạ đi truyền lời.

Người hầu hạ trợ giúp bên cạnh Thái tử, hơn phân nửa đều là người mà Hưng Khánh Đế an bài, đối với việc hắn làm nhất cử nhất động, sao lại không biết rõ được đây?

Chuyện bạch điêu, hắn đã sớm rõ ràng tường tận, vì hôm nay cùng quân thần vui mừng, hắn mới kiềm chế tâm tư, giả vờ không biết cùng chờ đợi.

Lúc này, mặt hắn đầy hào hứng đưa tay quơ quơ, vũ cơ đào kép trong sảnh lần lượt lui xuống, chúng thần đang ồn ào náo động ăn uống tiệc rượu, cũng dần dần yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người biết, tối nay màn kịch hay, lập tức sẽ diễn ra.

Dù đã chuẩn bị, cũng tận lực đền bù, Bạch Thanh vẫn lo lắng, ánh mắt thấp thỏm, thân thể khẩn trương.

Ngay cả hoàng thượng, hoàng hậu đang ngồi trên cao cũng nhận, nói gì tới Bạch Triệt ngồi bên người nàng.

Bạch Triệt trong lòng thầm than, trấn an vỗ nhẹ nhẹ cánh tay của nàng, nói:

https://thuviensach.vn

- Đừng lo lắng!

Sao có thể không lo lắng?

Nàng chỉ biết bạch điêu đột nhiên lăn đùng ra chết, nhưng không biết rốt cuộc là gặp chuyện gì.

Lúc này nhiều ánh mắt nhìn như vậy, nếu bạch điêu thực sự chết lăn quay, chớ nói đến hoàng thượng vốn yêu thích bạch điêu, dù là người không thích, vào ngày đoàn viên vui mừng thế này, lại thấy chim thánh tử vong, trong lòng cũng sẽ không vui.

Đáng tiếc, nàng lo lắng hoàn toàn vô dụng.

Rất nhanh, bốn gã thị vệ đẩy một lồng sắt được bao phủ bằng tấm vải đen tiến đến, dừng ở dưới bậc thang trước mặt hoàng thượng.

Vải đen được kéo ra, giữa lồng sắt có một con điêu toàn thân trắng noãn chạm ngọc, đôi chân hữu lực bám chặt vào thanh sắt, mắt tinh sắt bén, thân thể tráng kiện, đứng thẳng tắp, đôi cánh to hữu lực khép vào hai bên sườn.

Nếu không phải đang bị nhốt trong lồng, mà là bay lượn giữa trời xanh, có thể tưởng tượng ra bộ dáng oai hùng của nó trong không trung.

Tốt một con bạch điêu uy thế hiển hách!

Hưng Khánh Đế trong lòng hưng phấn, ánh mắt cuồng nhiệt, đứng dậy bước nhanh xuống bậc thang, đứng ở trước lồng sắc, vờn quanh nhìn nó.

Bạch điêu chỉ cao ngạo nhìn hắn một cái, liền nhắm mắt cúi đầu, thật giống như ngủ thiếp đi.

Bạch Thanh thấy thế, la lên một tiếng, đứng bật dậy. Tiếng la này mọi người trong sảnh đều nghe rõ.

https://thuviensach.vn

- Xíu cũng thích bạch điêu?

Hưng Khánh Đế quay đầu, hứng trí bừng bừng nhìn nàng ngoắc tay cười nói:

- Mau tới đây, cùng trẫm nhìn bạch điêu.

- Ta...

Bạch Thanh vốn nhát gan, thấy bạch điêu cao lớn uy mãnh như vậy, nàng cũng không dám đến gần.

Theo bản năng, liền muốn mở miệng cự tuyệt, Bạch Triệt lại kéo tay áo của nàng, lúc này nàng mới thấp thỏm bất an đi tới, đem hơn phân nửa người núp sau lưng Hưng Khánh Đế, chỉ thò cái đầu, trừng mắt thật to, nhìn bạch điêu.

Hưng Khánh Đế thấy bộ dạng nàng nhát gan sợ phiền phức, liền cười ha ha, sau đó triệu vài vị thân cận đại thần đến gần, cùng nhau thưởng thức đánh giá.

Chúng thần luôn miệng khen ngợi, nói Thành quốc có chim thánh che chở, chắc chắn quốc thái dân an, chảy dài không dứt.

Hưng Khánh Đế nghe hết sức hưởng thụ, vẻ mặt nói năng, không che dấu được tâm tình cao hứng.

Cảnh tượng hài hòa viên mãn như vậy, lại bị một thanh âm cắt đứt.

- Thái tử điện hạ, không phải ngươi bắt được một đôi bạch điêu sao? Sao chỉ hiến kính cho phụ hoàng một con, hay ngươi không bỏ được, đem một con giấu đi, giữ lại cho mình!

Thuận vương chỉ sợ thiên hạ không loạn liền mở miệng hỏi, trong giọng nói có ý tứ châm ngòi.

https://thuviensach.vn

Nhị hoàng tử Thuận vương, Tam hoàng tử Cung vương là song thai, đều là nhi tử của Đức phi Phó thị.

Thành quốc mặc dù không giống các triều đại khác, xử lý tàn nhẫn với song thai, phải đem một người dìm chết, một người lưu lại trong cung.

Nhưng từ lúc bọn họ ra đời, đã hoàn toàn không thể thừa kế đế vị.

Hai vị vương gia này tính tình có chút phóng túng mê chơi, đặc biệt là Thuận vương, những năm gần đây trong kinh thành còn có danh tiếng hoang đường " hỗn loạn làm vui ".

Đức phi vẫn cũng không quản thúc, chỉ tùy ý huynh đệ bọn họ vui vẻ sống qua ngày.

Bọn họ như vậy, dù sau này ai thượng vị, chẳng những sẽ không đối phó bọn họ, ngược lại còn có thể tận lực ban thưởng.

Đức phi đem một đôi nhi tử dạy thành như vậy, cũng coi là tấm lòng mẫu tử.

Mà mưu tính của nàng, cũng trở thành sự thật.

Kiếp trước nhất mạch của thái tử bị Ký Vương dọn dẹp sạch sẽ, Ngũ hoàng tử Dật vương cùng Lục hoàng tử An vương, cũng không có kết quả tốt.

Một người bị cấm túc trong phủ, một người bị phong đất ở biên quan xa xôi, không có thánh chỉ không được trở về kinh.

Cũng chỉ có Thuận vương cùng Cung vương không tham gia triều chính, chỉ thích vui chơi lêu lỏng.

Lúc nàng bị ban chết, hai người này cũng vui vẻ ở kinh thành trải qua cuộc sống hết sức thoải mái.

https://thuviensach.vn

Vì vai chính là Tô Mai, trong sách ít miêu tả về hai người này, bất quá có thể khẳng định, Liên Cẩn sau khi lên ngôi, bọn họ đều được phong làm thân vương, có thể tiếp tục hưởng thụ vinh hoa phú quý.

Vì là song thai, không có cơ hội kế vị nên trong lòng bọn họ vẫn còn có chút bất bình.

Thỉnh thoảng cũng vui vẻ như chim đầu đàn, khiến thái tử gặp chút phiền toái, cũng hả lòng hả dạ.

Dù sao thái tử cũng là người lương thiện, đối với huynh đệ bọn họ khác mẫu cũng rất khoan dung, thường ngày cũng đùa giỡn như vậy, hắn cũng không thèm để ý.

Nhưng hắn không biết, giờ khắc này, vì một câu nói của hắn, mà người lương thiện như thái tử, trong lòng hắn đang khơi dậy sóng to gió lớn!

Bởi vì năm đó Hưng Khánh Đế tranh đoạt vương vị, huynh đệ tương tàn, trong kinh thành thiếu chút nữa là máu chảy thành sông, khó khăn lắm hắn mới thắng thảm.

Từ sau khi hắn đăng cơ, liền đặc biệt chú ý bồi dưỡng tình cảm giữa các vị hoàng tử, dạy bảo thái tử bảo vệ tay chân, đốc thúc các vị hoàng tử khác kính trọng nghe lời thái tử, không tranh giành những thứ không thuộc về mình, vì vậy thuở nhỏ huynh đệ bọn họ có tình cảm rất thân thiết.

Ít nhất, ngoài mặt là như thế.

Thuận vương đúng là không có đánh giá sai tính tình của thái tử, những năm gần đây, dù có nhiều hạ thần nhiều lần sáng tối khuyên bảo, hắn vẫn không nghĩ các huynh đệ của hắn sẽ trông ngóng vương vị, hắn sẽ không nghi ngờ hay có ác ý với các hoàng tử khác, cho đến hôm nay.

https://thuviensach.vn

Hắn đã giấu giếm cẩn thận, đợi yến tịch diễn ra mới nói ra ngoài, khiến cho phụ hoàng cùng chúng thần sẽ kinh hỉ vì bạch điêu.

Vậy mà chuyện này đã sớm truyền khắp triều đình và dân chúng. Bắt được hai con bạch điêu, trong đó có một con hơi già, lại bị động tay động chân.

Hắn có thể tưởng tượng được, một đôi bạch điêu bị hắn đưa đến đại sảnh, một con tuổi đã già đột nhiên ngã lăn ra chết, phụ hoàng vẫn còn tráng niên lại bình yên vô sự, thì trong lòng phụ hoàng cùng chúng thần, sẽ nghĩ như thế nào.

Có phải bọn họ nghĩ rằng, mười lăm năm nay người làm thái tử như hắn đã không còn kiên nhẫn, muốn thay thế phụ hoàng để ngồi lên vương vị?

Những vị hoàng tử là huynh đệ tốt của hắn, tận lực muốn kéo hắn xuống ngựa. Lại dùng thủ đoạn ác độc như thế.

Nếu không phải vận khí của hắn tốt, biết được âm mưu lần này, chỉ sợ bắt đầu từ hôm nay, những ngày an nhàn của hắn, sẽ một đi không trở lại.

Nghĩ đến đây, trong lòng thái tử Liên Chân liền trầm xuống, nhìn về phía các vị hoàng tử, trong ánh mắt mang theo phòng bị cùng quan sát.

Ký Vương Liên Cẩn thấy thế, tâm tình liền trầm xuống.

Trong lòng hắn ảo não không thôi, âm thầm hối hận mình làm việc quá mức vội vàng, bị lộ chuyện.

Trong đầu cố gắng hồi tưởng, rốt cuộc là sai lầm ở đâu, rõ ràng đã chuẩn bị tốt mọi thứ, an bài hết sức cẩn thận, sao cuối cùng lại xảy ra vấn đề, khiến thái tử tránh được một kiếp.

https://thuviensach.vn

Cơ hội tốt như vậy, mà để mất đi, chỉ sợ không còn cơ hội nào tốt hơn nữa.

Quan trọng là, hắn đã làm cho thái tử vốn rất tín nhiệm hắn lại sinh ra hoài nghi, sau này làm việc, sẽ càng gian nan.

Bạch Thanh núp sau lưng Hưng Khánh Đế, mắt nhìn Ký vương, thấy vẻ mặt hắn khó chịu, ánh mắt đầy sương mù, trong lòng nàng âm thầm vui sướng. Nàng trùng sinh, cuối cùng cũng có đất dụng võ.

Lúc này Ký Vương Liên Cẩn, chỉ là một thiếu niên mười lăm tuổi, mặc dù thông minh nhiều mưu, nhưng thủ đoạn làm việc còn chưa có lão luyện như trong sách miêu tả.

Đã biết được tiên cơ, thái tử cùng Bạch gia bọn họ vẫn có hy vọng.

Thái tử không trả lời vấn đề của Thuận vương, Hưng Khánh Đế lại hào hứng, quay đầu lại, giọng nói có chút ngạc nhiên hỏi:

- A! Bạch điêu khó có được, mà thái tử lại bắt được hai con?

Thần sắc hoàng thượng giống như không biết được chuyện có hai con bạch điêu.

- Khởi bẩm phụ hoàng.

Thái tử vẻ mặt trầm trọng nói:

- Đúng là có hai con, con còn lại, nhi thần đã đưa đến ngự thư phòng.

Hắn gọn gàng dứt khoát đem bạch điêu không còn sống được bao lâu đưa đến chổ Hưng Khánh Đế, muốn nói cho phụ hoàng của hắn biết, có người bài mưu tính kế hắn.

- A!

https://thuviensach.vn

Hưng Khánh Đế kéo dài thanh âm, khẽ gật đầu, cũng không tiếp tục truy vấn. Hắn đã từng là thái tử, biết được gian khổ trong đó, mặc dù hắn không muốn nghĩ hay tin tưởng, thì vẫn có thể hiểu rõ, chuyện hắn cực lực muốn ngăn cản, rốt cuộc cũng đã xảy ra.

Đối với thái tử chính tay hắn nuôi dưỡng, bộ dạng thái tử hoàn toàn như mong đợi của hắn, cho tới nay hắn cũng hết sức hài lòng.

Nhưng lúc này, hắn dần dần hiểu ra nhược điểm của mình, mới phát hiện tính tình của thái tử, đã bị hắn bồi dưỡng thành ôn lương quá mức.

Thân là đế vương, mềm lòng là nhược điểm chí mạng, hắn không hi vọng thái tử cũng như hắn, luôn bị thân tình quản thúc, bị tình cảm cản trở năng lực phán đoán, cuối cùng chỉ có thể trở thành một vị quân vương tầm thường.

Về phần những hoàng tử khác của hắn, nếu bọn họ không hiểu mười mấy năm qua hắn đã dụng tâm lương khổ như thế nào, còn muốn cùng thái tử tranh đoạt vương vị, vậy thì đưa bọn họ cho thái tử xử lý, coi như mài dũa tính tình của hắn đi!

Hắn hạ quyết tâm, nghĩ tới là oán hận, nhưng vẫn có chút thương tâm, vốn là hứng trí bừng bừng, ngược lại bị phai nhạt hơn phân nửa.

Lúc này, Tô Phúc phúc thân nhắc nhở, nói:

- Hoàng thượng, canh giờ đã đến, nên đi thành lâu!

Hưng Khánh Đế gật nhẹ đầu, cùng quần thần cộng ẩm tối nay uống một ly cuối cùng, sau đó cùng mọi người rời khỏi đại sảnh yến tịch, đi đến thành cung trên cổng thành.

Giờ phút này ở dưới thành cung tụ tập không ít dân chúng.

https://thuviensach.vn

Đích thân đốt thùng khói lửa thứ nhất, pháo hoa bay thẳng lên bầu trời vụt sáng thành những đóa hoa rực rỡ, Hưng Khánh Đế nhìn không trung tản ra ánh lửa, trong mắt trầm như nước.

Sau nửa canh giờ bắn pháo hoa, trên cổng thành đã là chuẩn bị xong một túi phong "mọi tuổi bình an" bao lì xì, Hưng Khánh Đế hắng giọng nói vài câu, liền sai người đem bao lì xì vung vẩy xuống đám người phía dưới.

Tuy là cướp đoạt bao lì xì chúc phúc của hoàng thượng, dân chúng vẫn tuân thủ quy củ, cũng không chen chúc đẩy người quá mức, sau khi có được bao lì xì, sẽ hô to vạn tuế, rất vui vẻ hòa thuận.

Cho đến cuối giờ hợi (23h), yến tịch mới hoàn toàn kết thúc, ở thành cung dân chúng nhận lì xì cũng từ từ tản đi, tham gia cung yến quần thần, cũng rối rít rời cung, tự về phủ.

Bạch Thanh luôn trong trạng thái lo lắng sợ hãi, chờ trầm tĩnh lại, cả người giống như mệt lả, vừa lên xe ngựa, toàn thân vô lực tê liệt ngã xuống đệm giường, đem Thanh Ca hầu hạ bên cạnh sợ muốn chết.

Còn nghĩ nàng là bị bạch điêu hù dọa, phải an ủi thật tốt

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Về đến phủ, dưới bếp đem sủi cảo lên, yến tịch ăn cũng không vô được bao nhiêu, trong bụng chẳng có gì, Bạch Thanh ăn vài miếng rồi rửa mặt đi ngủ.

Bởi vì chuyện này, hôm sau bị Ngô ma ma tế cho một trận, nói nàng phải sửa lại tật xấu chỉ thích mỹ thực, thôi được rồi, sửa thì sửa muốn ăn thì ăn, không muốn ăn sẽ không ăn, thích mỹ thực cũng không phải xấu nha.

Đương nhiên, chuyện này sau này nói tiếp.

Hôm nay chính là đêm ba mươi, bất kể là hoàng thất hay bá tánh bình dân, cũng là ngày tốt nhất để đốt nhang giổ tổ.

Bạch gia nguyên quán ở Nam Tầm, hơn một nửa đất đai ở Nam Tầm đều dưới danh nghĩa của Bạch gia.

Từ đường của gia tộc Bạch thị cũng ở Nam Tầm huyện, ở trong kinh thành chỉ có một mình Bạch phủ của Bạch Tể Viễn.

Cũng bởi vì gia gia của Bạch Tể Viễn là Bạch Minh, Bạch lão gia là thứ xuất, vừa mới trưởng thành thú thê, đích mẫu tùy tiện cho hắn mười lượng bạc rồi đuổi đi, cả từ đường cũng không cho hắn vào.

Bị làm nhục như vậy, Bạch Minh đánh cược tất cả, bán sạch gia sản ít ỏi, đem thê nhi phó thác cho nhạc gia (nhà vợ), bỏ đi ra biển, đem về một đống

https://thuviensach.vn

gia tài, bọn người trong gia tộc mới ra mặt muốn tiếp đón nhất tộc của hắn trở về.

Đáng tiếc Bạch Minh đã bị tộc nhân thương tổn quá sâu sắc, cũng không trở về Nam Tầm, mà lựa chọn vào kinh.

Dàn xếp ổn thỏa, trong sân nhỏ của nhà mình tự mở ra phòng ốc, xem như từ đượng tạm thời, cung phụng một chi tổ tiên đời trước của bọn họ, từ nay về sau, càng ít hồi hương.

Sau này Bạch Tế Viễn vào triều làm quan, cũng liên tục làm theo cái lệ cũ này, sống cả hai kiếp Bạch Thanh trừ lần đang còn mặc tã lót được mang về hồi hương giữ đạo hiếu, thì cũng chưa trở lại Nam Tầm lần nào nữa.

Tộc nhân trong gia tộc Bạch thị biết rõ năm xưa bọn họ đã phạm sai lầm lớn, cũng có chút thức thời. Chỉ cần hằng năm Bạch gia vẫn đem số lượng tiền bạc lớn tặng cho gia tộc, bọn họ cũng sẽ quản lý săn sóc nhất tộc tổ tiên của bọn họ, cũng không dám chậm trễ.

Cho nên dù kiếp trước bọn họ bị gia tộc Bạch thị trừ tộc, Bạch Thanh cũng không hận bọn họ, dù sao đối với nàng gia tộc cũng không quan trọng, chỉ có phụ huynh mới là quan trọng nhất.

Nhưng trong lòng phụ tử Bạch Triệt, lại không nghĩ như thế. Tông tộc đối với một người mà nói, có ý nghĩa là gốc.

Biết được Tông tộc vô tình, bọn họ có ý định phân tộc, muốn mượn cơ hội lần này trình lên.

Mà chuyện này, Bạch Thanh cũng không hiểu biết. Làm nữ tử, nàng cả đời chỉ có thể vào từ đường ngoại gia hai lần, một lần là lúc mới sinh ghi tên vào gia phả, một lần là trước khi xuất giá.

https://thuviensach.vn

Về giổ tổ, nàng duy nhất có thể làm chính là nhìn hạ nhân làm, tỉ mỉ chuẩn bị tam sinh tam lễ, màu sắc cống phẩm hiến tế, để đưa vào tiểu từ đường.

Lẽ ra chuyện này, sẽ do đương gia chủ mẫu chuẩn bị, nhưng thê tử của Bạch Tể Viễn mất sớm, hắn cũng không tái giá, Đồ thị lại dính vào tội kia, nên chuyện này mới rơi xuống tay nàng.

Phụ huynh hết sức trịnh trọng phó thác cho nàng, Bạch Thanh trong lòng rất thấp thỏm. Cũng may có Ngô ma ma và Tư ma ma giúp đỡ, mới không có xảy ra vấn đề gì.

Đợi bái tổ tiên xong, một nhà ba người mới vây cùng một chỗ, ăn một bữa cơm đoàn viên.

Đáng tiếc bữa cơm này, ăn cũng không yên.

Vừa qua buổi trưa, người gác cổng sắc mặt tái nhợt, lảo đảo chạy vào, la lớn:

- Lão gia, thiếu gia, không tốt, không tốt...

Bạch Thanh nhướng mày, hung hăng trợn mắt nhìn tên nô tài, lễ mừng năm mới là ngày tốt lành, nói gì cũng phải kiêng kị, hắn lại dám hô to gọi nhỏ, chưa nói đến điềm xấu, người ngoài nghe thấy, còn tưởng rằng Bạch gia đã xảy ra chuyện đại sự gì đấy!

Tên gác cổng cũng không có tâm tư mà nhìn nàng, sau khi chạy đến liền phủ phục trên mặt đất, bi thương nói:

- Đồ gia báo tin, phu nhân Đồ gia hôm nay đã qua đời, thiếu phu nhân của phủ ta thương tâm quá độ, hít thở không thông, cũng đã đi theo.

https://thuviensach.vn

Thì ra, giữa trưa gần sang năm mới, Đồ gia để người mặc đồ đại tang, khua chiêng gõ trống đưa một cỗ quan tài đến cửa chính của Bạch phủ, nói bên trong quan tài, là thiếu phu nhân Đồ thị của Bạch gia, hèn gì hạ nhân làm việc thiếu kiên nhẫn, khủng hoảng như vậy.

Là một người khỏe mạnh, đang yên đang lành đi ra ngoài, lại truyền lời nói là muốn ở lại ngoại gia hầu hạ mẫu thân đang bị bệnh nặng, sau đó không có chút tin tức gì nữa.

Lúc này gần tới năm mới, đưa một cổ thi thể trở lại, còn dẫn theo một đám nam nhân tráng niên hùng hổ muốn xông vào.

Đồ gia rõ ràng là muốn cùng Bạch gia hoàn toàn quyết liệt.

Sắc mặt Bạch Triệt liền âm trầm, "Pắng" một tiếng quăng mạnh chiếc đũa, đôi mắt u ám, lóe lên một tia tàn bạo.

Hắn đối với Đồ gia đã là hạ thủ lưu tình, cũng không đem chuyện xấu của Đồ thị tuyên truyền ra ngoài, những ngày qua cũng chỉ đem Đồ thị cùng Đường Nghiêu nhốt lại, hành hạ một phen.

Hắn cũng không có ý định muốn mạng của bọn họ, đáng tiếc Đồ Kinh Bình lòng dạ ác độc, vì tông tộc, hắn đã phái người yên lặng xuống thôn trang của Bạch gia, đem hai người giải quyết.

Sau khi ép xuống tức giận, Bạch Triệt đem thi thể của hai người đưa về Đồ gia. Nếu Đồ gia thông minh, nên an phận báo tang, hắn cũng không tiếc cho nàng một chút thể diện sau khi chết.

Hôm nay lại làm ầm ĩ như vậy, Đồ gia nghĩ là Bạch Triệt ta dễ khi dễ như vậy sao?

Bạch Tể Viễn lại hoàn toàn lơ đễnh, chỉ liếc hắn một chút, giơ chén lên, uống cạn ly rượu ngon, lúc này mới thong thả ung dung nói với đám người

https://thuviensach.vn

đang xông vào:

- Nàng chết ở Đồ gia, sao có thể đem về Bạch gia còn gì là đạo lý, truyền lời xuống, hưu thư của nhi tử ta, ít ngày nữa sẽ đưa về Đồ gia.

Bọn họ đã không biết xấu hổ, hắn cần gì phải cho bọn họ thể diện?

Bạch lão thái gia là thương nhân lập nghiệp, đương gia chủ mẫu của Bạch gia từng là người xuất thân trong giang hồ, cái gọi là danh tiếng bọn họ cũng không quá để ý.

Nhưng Đồ gia lại khác, bọn họ là trăm năm thư hương thế gia, rất coi trọng danh tiếng, nếu đã bọn họ đã đánh cược đến nháo, thì Bạch gia cũng vui ý phụng bồi.

Một đám nam nhi Đồ thị cầm trong tay hung khí tiến vào Bạch phủ, đúng lúc nghe thấy những lời nói này, liền tức giận xung thiên, tức đến đỏ mắt. Nói năng hết sức ác độc, mắng Bạch gia là hạng người bất nhân bất nghĩa.

Bạch Thanh nhìn đám người kia cầm trong tay gậy gộc, trong đầu không tự chủ nhớ tới quyển sách kia đã từng miêu tả.

【Đồ gia xưa nay bao che khuyết điểm, nghe được Tề ma ma liều chết chạy về Đồ gia báo tin, nói Đồ Giải Ngữ bị Bạch Triệt giam lỏng, còn nói muốn ở trước mộ phần của Bạch Thanh lóc xương nàng để hiến tế, Đồ gia lập tức nổi cơn tam bành, tụ tập thân huynh đệ hơn mười người, trong tay cầm đao, kiếm, gậy gộc, một đường chạy đến Bạch gia, xâm nhập vào một mảnh đồ trắng tang sự Bạch gia, đem nàng cứu đi. Lúc này Đồ Giải Ngữ, đã bị giày vò đến biến dạng. Nữ nhi nhà mình tốt đẹp như vậy, lại bị Bạch gia làm nhục như thế, huynh đệ Đồ thị sẽ không để yên. Dưới cơn nóng giận, chạy vào linh đường, gặp đồ liền đập, thấy người liền đánh, đập nát quan tài, thi thể Bạch Thanh "Bùm" một tiếng lăn trên mặt đất, bị mấy người xông lên đá đấm, Bạch Triệt ôm chặt thi thể muội muội cắn răng chịu đựng,

https://thuviensach.vn

sau đó phun ra một búng máu tươi. Rồi Ký Vương Liên Cẩn đến Bạch gia, ngăn cản người Đồ gia đang có những hành động bạo lực, nhưng mà lúc này, Bạch phủ đã không còn chổ nào lành lặn. Tại Ký Vương khuyên giải cùng thúc ép, Bạch Triệt cưỡng ép ký xuống hưu thư, để Đồ Giải Ngữ được tự do. Đồ Giải Ngữ lên án Bạch Triệt thiên vị bất công cùng những hành động hoang đường, sau đó cười vui sướng, mang hết đồ hồi môn, hơn phân nửa gia sản của Bạch gia rời đi. Bạch Tể Viễn đang mang bệnh trong người sau khi tỉnh lại nghe đến chuyện này, liền phun máu tươi, chết không nhắm mắt.】

Chuyện này kiếp trước đã diễn ra, những tên nam nhi của Đồ gia như xưa mang theo đao kiếm gậy gộc, một đường đánh đập xông vào.

Nhưng mà phong thủy luân chuyển, đời trước người chết thảm là Bạch Thanh, kiếp này, người chết lại là Đồ Giải Ngữ.

Kiếp trướcBạch gia bị biến thành thứ dân, chổ dựa sau lưng bệnh thì bệnh, chết thì chết, không người nào xuất lực giúp đỡ, chỉ đành phải tùy ý Đồ gia có Ký Vương làm chỗ dựa muốn làm gì thì làm.

Mà lúc này, thái tử vẫn còn, hoàng thượng còn khoẻ mạnh, có bọn họ làm chỗ dựa, Đồ gia đến đây chính là tự rước lấy nhục.

Bạch Thanh híp mắt, nhìn đám nam tử cao lớn cường tráng. Kiếp trước, bọn họ thừa dịp huynh trưởng bi thương mệt mỏi, tinh thần sa sút, đã sử dụng thủ đoạn bỉ ổi, phế đi võ công của hắn, nếu không những đám người giá áo túi cơm của Đồ gia sao có thể là đối thủ của huynh trưởng, sao có thể dễ dàng để bọn họ khi dễ?

Kiếp này, bọn họ còn muốn lập lại chiêu cũ, chuyện đó tuyệt đối không có khả năng.

Bạch Thanh kéo huynh trưởng, bên tai hắn thấp giọng dặn dò, Bạch Triệt nhìn về phía đám người Đồ gia ánh mắt càng thô bạo.

https://thuviensach.vn

Cả người hắn từ trong ra ngoài tản ra khí chất ôn nhã, lúc này dần dần bị một cổ nghiêm nghị sát khí thay thế, mấy tên nam tử Đồ gia, lập tức rùng mình một cái, trong lòng khiếp sợ.

Ngọc lang Bạch Triệt công phu như thế nào, mọi người đều biết, cho dù tất cả bọn họ đều xông lên, cũng không chắc bắt được hắn.

Trừ phi...

Tâm tư chuyển động, chủ ý dĩ nhiên đánh trên đầu Bạch Thanh. Bạch Triệt đau muội muội, nổi danh khắp kinh thành, nếu bắt được nàng, không sợ Bạch Triệt không thỏa hiệp.

Mọi người xoa tay, trên mặt vui vẻ, giống như bọn họ tính kế, nhất định sẽ thành công.

Lại không biết, khi ánh mắt của bọn họ chuyển đến Bạch Thanh, đem chủ ý đánh lên người nàng, trong mắt Bạch Triệt bọn họ toàn bộ đều phải trở thành người chết.

Tình cảnh hết sức căng thẳng, không biết ai sẽ là người động thủ trước, đám người Đồ gia rống to một tiếng đồng loạt xông lên, trong tay cầm đao kiếm gậy gộc, tư thế liều mạng xông lên.

Đám hộ vệ của Bạch gia cũng xông lên, Bạch Triệt đem phụ thân cùng muội muội đẩy tới vòng bảo vệ bên trong, trong tay cầm trường kiếm, xông ra nghênh đón.

Ngạo Nguyệt kiếm rút khỏi vỏ là thấy máu, chỉ trong vài hiệp nhiều người Đồ gia đã ngã xuống đất không dậy nổi, mất sức chiến đấu.

Thấy mưu tính bất lợi, chưa bắt được Bạch Triệt, mà đã chết nhiều huynh đệ, trong lòng bọn người Đồ gia hận ý càng sâu, liều chết xông lên càng thêm mãnh liệt.

https://thuviensach.vn

Sống hai kiếp, Bạch Thanh chưa bao giờ thấy cảnh tượng như vậy, nhưng nàng lại không sợ hãi. Hai tay gắt gao níu chặt ống tay áo của phụ thân.

Đột nhiên, một nam nhân vóc người thấp bé né trái tránh phải, đột phá phòng ngự, vọt tới trước mặt phụ thân và nữ nhi, tay cầm một thanh chủy thủ, dùng tốc độ cực nhanh đâm tới.

Bạch Thanh kinh hô một tiếng, đồng tử phóng đại, nhìn thanh chủy thủ càng ngày càng gần, quên cả phản ứng.

- Không!

Bạch Tể Viễn hoảng hốt la to, xoay người ôm chặt lấy nàng, định dùng thân thể của mình, thay nàng đở lấy thanh chủy thủ kia.

Trơ mắt nhìn chủy thủ đâm tới lưng của phụ thân, Bạch Thanh thân thể tê liệt, đôi tay của phụ thân mạnh mẽ hữu lực gắt gao ôm nàng, nàng vô lực nghịch chuyển.

Trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, đột nhiên có một đạo ánh sáng từ ngoài cửa bay vụt vào, "Phốc" một tiếng đâm vào tử huyệt thái dương của tên nam tử thấp bé, cả người hắn lập tức cứng đờ, đứng yên mấy giây, liền ngã xuống đất.

Mà lúc này, chủy thủ đã đâm tới xiêm y của Bạch Tể Viễn, nếu đạo ngân quang kia chậm một chút, chỉ sợ hắn không chết, cũng mất nửa cái mạng.

Bạch Thanh thở phào một cái, gắt gao ôm phụ thân, nước mắt tràn mi.[truyện đăng ở d d l q d]

Tốt quá, tốt quá hắn không có việc gì, nếu vì nàng mà phụ thân xảy ra chuyện gì, nàng cũng không sống nổi.

https://thuviensach.vn

- Không sao!

Bạch Tể Viễn trấn an vỗ vỗ lưng nàng, nhìn tên nam tử thấp bé, trên huyệt thái dương của hắn đang chảy máu ròng ròng, một khỏa hồng phấn trân châu, lắc lư, lung lay sinh động.

Giết chết hắn, là một người khéo léo đẹp đẽ bạch ngân châu thoa!

Bạch Tể Viễn liền kinh ngạc, ánh mắt nhìn đám người đang đánh nhau, trong một đám nam nhân cao lớn, chẳng biết từ lúc nào, đã xuất hiện một nữ tử.

Tay nàng cầm trường kiếm, cùng Bạch Triệt dựa lưng vào nhau, tả hữu chém giết, trường kiếm đâm vào da thịt, mang theo một mảnh huyết hoa.

Bọn người Đồ gia không có người nào là cao thủ, đối mặt với Bạch Triệt có võ công cao cường cùng đám hộ vệ của Bạch gia, phải dựa vào số đông mà chống chọi, lúc này lại có thêm nàng gia nhập, bọn họ càng không địch lại.

Rất nhanh, càng nhiều người ngã xuống, không thể thực thi kế hoạch, vừa đánh vừa lui, thậm chí phủ phục quỳ rạp xuống đất, cầu xin tha thứ.

- Nhan cô nương!

Bạch Thanh đưa mắt nhìn đám người trong sân, thấy rõ tướng mạo nữ tử kia, liền lên tiếng kinh hô.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 58

Một thân y phục sắc đỏ, cầm trong tay trường kiếm cùng huynh trưởng Bạch Triệt kề vai chiến đấu, lại là người sống nhờ ở An Nhạc hầu phủ, theo lời đồn đãi sẽ trở thành trắc phu nhân của Tiếu Túc...Nhan cô nương.

Bạch Thanh thiếu chút nữa là rớt cả răng xuống đất.

Chuyện này thật là khó tin mà, nàng là một nữ tử nhu nhược yêu thương chiều chuộng, sao lại có kiếm pháp bén nhọn như vậy, so với huynh trưởng cũng không hề kém cạnh.

Lúc giết người, thậm chí ngay cả lông mày cũng không nhíu một chút nào, vẻ mặt lạnh như băng sương lộ ra khí thế quyết liệt khiến người kính sợ.

Ngạo thế như vậy, đúng là nữ tử tao nhã đi!

Cũng khó trách Tiếu Túc sẽ thích nàng, Bạch Thanh không thừa nhận cũng không được, lúc này đối mặt với Nhan cô nương, nàng không hề ghen ghét hay căm hận, trong lòng tràn đầy hâm mộ cùng sùng bái.

Nữ tử như vậy mới thích hợp với "Ma vương" Tiếu Túc, dù nàng đã sống hai kiếp vẫn nhát gan sợ sệt, đối với hắn vẫn cảm thấy sợ hãi, không được nửa phần của Nhan cô nương.

Huống chi, hôm nay nàng còn cứu mệnh phụ thân cùng nàng, sao nàng có thể đoạt nam nhân của nàng được đây?

https://thuviensach.vn

Không phải nàng cùng Tiểu Túc chỉ thiếu một cái thân phận thôi sao? Nàng sẽ vì nàng cầu một thân phận để xứng với hắn, để người có tình đến được với nhau, coi như là báo đáp đi!

(Yul: bới người ta... Bạch Thanh này là loại người j thế này???)

Lúc này Bạch Thanh, chỉ lo nhìn chằm chằm vào Nhan cô nương, cảm tình nổi lên cuồn cuộn.

Nàng là thật sự đem ôn tình đêm hôm đó, cùng với một chút rung động vứt qua một bên.

Cũng không biết cái người hao hết tâm tư, cả đêm xông vào khuê phòng của giai nhân, bị người trong lòng quyết tâm muốn để hắn cùng Nhan cô nương thành đôi thành cặp, trong lòng sẽ có cảm giác gì a?

Đương nhiên, hôm nay vẫn chỉ là ý tưởng của cá nhân nàng, có thể áp dụng hay không, cũng không phải nàng làm chủ.

#####

Trận chiến sắp kết thúc, ngoài cửa có một người lảo đảo chạy vào, giọng nói khàn khàn điên cuồng hét lên:

- Dừng tay, mau dừng tay...

Người này, đúng là Kinh Triệu doãn, Đồ Kinh Bình, Đồ đại nhân. Phía sau hắn, con dẫn theo một đám cận vệ, vây quanh đám người đang đánh nhau, rống to:

- Dừng tay, bỏ vũ khí xuống!

Người Đồ gia xưa nay rất đoàn kết, rất xem nặng tộc quy, đối với tộc trưởng nói gì nghe nấy, nghe được giọng nói của Đồ Kinh Bình, liền ngừng tay ném binh khí.

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cùng đám người Bạch gia thấy đối thủ bỏ vũ khí xuống, cũng thu lại chiêu thức, đứng yên một bên.[truyện đăng ở d d l q d]

Bạch Tể Viễn bình thường tính tình rất hiền hoà, tựa hồ chưa từng tức giận. Nhưng tình cảnh hôm nay, người khác đánh đến cửa phủ, nữ nhi mà hắn thương yêu nhất, thiếu chút nữa bị mất mạng.

Hôm nay Đồ Kinh Bình lại ỷ vào chức Kinh Triệu Doãn thống lĩnh cấm vệ lân cận, xâm nhập vào Bạch gia, đem nhi tử của hắn trở thành nghi phạm, vây lại, hắn sao có thể duy trì tư thái như ngày thường?

Đem nữ nhi an trí trên ghế, sắc mặt âm trầm, giọng nói có chút không tốt:

- Như thế nào? Kinh Triệu Doãn đại nhân cảm thấy Bạch gia, người chết không nhiều, đập không đủ loạn, lại muốn dẫn thêm người đến đây sao? Đồ gia thế lớn, coi Bạch gia ta dễ khi dễ vậy sao?

- Thân gia!

Đồ Kinh Bình trên mặt nhăn nhúm, lộ ra tươi cười đầy áy náy nói:

- Thân gia nói quá lời, thật xin lỗi, sáng sớm hôm nay ta phải đi từ đường chủ trì tế tự, không biết tên nghịch tử kia lại đột nhiên trở về, không biết là nghe người nào xúi dục, cho rằng hiền tế khi dễ tỷ tỷ của hắn, nên mới náo loạn thành như vậy. Hắn còn nhỏ tuổi không hiểu chuyện, lại ở bên ngoài ăn chơi, thân gia hãy nể mặt ta, tha thứ cho nó. Hôm nay tất cả tổn thất của Bạch gia hãy để ta bồi thường.

Những lời này cùng biểu hiện của hắn giống như là từ phụ, vì nhi tử mà thu dọn tàn cuộc đến mệt nhọc không chịu nổi, than thở, bất đắc dĩ.

Hắn kỳ thật cũng là bất đắc dĩ chứ không phải giả vờ, chuyện lần này, là Đồ gia bọn họ đuối lý. Vì gia tộc, hắn không thể không đem tất cả tai hoạ

https://thuviensach.vn

ngầm tiêu trừ toàn bộ.

Lẻn vào thôn trang của Bạch gia giết nữ nhi cùng điệt nhi, trong lòng hắn tràn đầy áy náy, không chỉ đáng thương nữ nhi cùng điệt nhi, mà đối với tỷ tỷ luôn luôn thủ tiết gửi ngắm nhi tử cho hắn cũng là hổ thẹn.

Bạch gia nhận được kết quả này, yên lặng đem thi thể của Đồ thị cùng Đường Nghiêu đưa về Đồ gia, cũng không có đem chuyện này nói ra ngoài, cũng coi là cho Đồ gia thể diện.

Hắn cũng đã chuẩn bị xong, ngày mười lăm tháng giêng, sẽ sai người đến Bạch gia báo tang.

Đến lúc đó nữ nhi cũng không phải mang trên lưng cái danh "trốn phu trộm người" vô sỉ tiện nhân, mà là chủ động vì mẫu thân mà tuẫn táng là hiếu nữ.

Khi đó, hắn có thể danh chính ngôn thuận cùng Bạch gia ký hưu thư, đem nữ nhi cùng phu nhân, chôn cất vào phần mộ tổ tiên của Đồ gia.

Đến lúc đó, Đồ gia được danh tiếng tốt, nữ nhi Đồ gia, sẽ càng thêm quang cảnh, càng được thế nhân tôn sùng.

Mà Bạch Triệt một lần nữa cưới một cái hiền lương thục đức cô nương làm thê, không cần lo lắng chuyện kia làm mất mặt mũi.

Như thế, cả hai nhà chuyện gì vào chuyện đấy, vui cả làng.

Nhưng hắn lại không nghĩ tới, sáng sớm hôm nay, hắn mới vừa đi tới từ đường của Đồ gia, cái tên nghịch tử xuất thân từ dòng dõi thư hương, lại không thích đọc sách, ngày ngày chỉ thích ca cơ vũ hiến.

Hai năm trước còn dứt khoát bỏ nhà ra đi bước chân vào giang hồ, ai ngờ tên ấu tử này lại đột nhiên trở lại.

https://thuviensach.vn

Vừa về đến phủ liền bị người khuyến khích, nói tỷ tỷ của hắn ở trong phủ bị bệnh hơn một tháng, mà Bạch Triệt cũng không rước về phủ, Bạch gia cũng không đưa lễ vật đến, còn tuyên bố sẽ hưu tỷ tỷ của hắn, trực tiếp tức chết mẫu thân cùng tỷ tỷ của hắn.

Tính tình của hắn vốn thô bạo, tuổi lại không lớn, rất dễ dàng bốc đồng, nghe phải tin dữ như vậy, sao nhịn được, lập tức liền nghe đề nghị của người ngoài, làm một cỗ quan tài, giống trống khua chiên đem tỷ tỷ của hắn đưa về Bạch gia, còn dẫn theo người, chuẩn bị giết chết người Bạch gia.

Hắn ở trên giang hồ lang bạt hai năm, cứ nghĩ kinh thành cũng giống như trong giang hồ, coi trời bằng vung, muốn giết người liền giết, hoàn toàn không biết mình bị trúng kế của người khác, thật sự là quá mức ngây thơ lỗ mãng.

Hành động này, hoàn toàn đẩy Đồ gia vào tuyệt cảnh.

Đáng tiếc, hắn nhận được tin tức này quá muộn, chuyện đã phát sinh đến tình trạng này, vô phương vãn hồi.

Ký Vương Liên Cẩn, cũng quá độc ác, hắn bất quá chỉ là từ chối nói muốn cân nhắc mấy ngày, liền hạ uy như vậy với hắn, buộc hắn gia nhập, thật sự là đáng hận.

Vì gia tộc, mặc kệ Bạch gia nhục nhã hắn ra sao, muốn hắn trả giá lớn hơn nữa, hắn cũng không tiếc.

Thân là tộc trưởng, hắn không thể đem cả gia tộc kéo vào vực sâu, chỉ có thể ở tuyệt cảnh tìm một con đường sống.

Bạch Tể Viễn là một người rộng lượng, Bạch gia tổn thất nhân thủ, không có nhiều như Đồ gia, huống chi bọn người Đồ gia chết đi cũng là hậu nhân của gia tộc, mà Bạch gia, bất quá chỉ hy sinh vài tên thị vệ mà thôi.

https://thuviensach.vn

Dựa theo tính tình của Bạch Tể Viễn, không chừng hắn còn có thể tìm được một con đường sống.

Nhưng mà, khi ánh mắt của hắn nhìn đến nam tử thấp bé đã chết, sắc mặt liền thay đổi.

Cả người hắn không ngừng run rẩy, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, đẩy mạnh Bạch Tể Viễn đang đứng ở trước mặt hắn, lảo đảo chạy lại, quỳ xuống, lay động thi thể của người kia, khóc tang thương gọi:

- Ngạo Đình, Ngạo Đình, ngươi làm sao vậy, ngươi tỉnh, tỉnh lại, hãy nhìn phụ thân! Phụ thân đến rồi, Ngạo Đình...

Thì ra tên nam tử thấp bé đã dùng hết khí lực, muốn giết chết Bạch Thanh, lại là quý tử của Đồ Kinh Bình, là thân sinh đệ đệ duy nhất của Đồ Giải Ngữ là Đồ Ngạo Đình.

Lui về sau vài bước, Bạch Tể Viễn mới có thể đứng vững vàng thân thể, mắt híp lại. khóe miệng nở một nụ cười châm chọc.

Thi thể Đồ Ngạo Đình lạnh băng, thương cho hắn luôn mưu tính vì sự tồn vinh của gia tộc mà phải giết chết nữ nhi không tuân thủ nữ tắc, vậy mà cả quý tử mà hắn yêu thương nhất cũng không còn.

Giờ khắc này, đau xót mất con làm cho tinh thần của hắn hỏng mất, đâu còn lý trí nữa.

Lập tức đứng bật dậy, đôi mắt tràn đầy hận thù, nhìn đám người trong đại sảnh, tức giận rống lớn:

- Là ai? Là ai giết nhi tử của ta?

Giọng nói giống như tới từ địa ngục, thê lương mà tuyệt vọng.

Bạch Tể Viễn khinh thường nói:

https://thuviensach.vn

- Giết người, đền mạng!

Giọng nói lơ đễnh lạnh nhạt, lập tức chọc giận Đồ Kinh Bình đang bị mất khống chế vì nổi đau mất con.

Hai mắt hắn đỏ bừng, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Bạch Tể Viễn, chậm rãi ngồi chồm hổm xuống, gỡ thanh chủy thủ trong tay nhi tử.

Tâm mọi người lập tức nhảy lên cổ họng, nghĩ hắn sẽ hạ sát thủ với Bạch Tể Viễn, Bạch Triệt điểm nhẹ mũi chân, liền phi thân che trước người phụ thân.

Nhưng Đồ Kinh Bình đột nhiên xoay người, hướng về phía Bạch Thanh đang ngồi trên ghế thái sư, thanh chủy thủ sắc bén, đâm thẳng tới tim của nàng.

Hai phụ tử bọn họ một trước một sau, cũng dùng chung một cây chủy thủ, nhưng không hẹn mà cùng lựa chọn ra tay với Bạch Thanh, bọn họ hiểu rõ, như thế nào mới khiến phụ tử Bạch Triệt đau thấu tận tâm.

- Không!

Quả nhiên, phụ tử Bạch Triệt thấy mục tiêu của hắn lại là Bạch Thanh, trong lòng liền hoảng hốt, đồng thời kêu lên một tiếng kinh hô.

Bạch Triệt vội vàng nhấc chân xông tới, khoảng cách không gần, hắn lại chậm nửa nhịp, mắt thấy chủy thủ sắp đâm vào tim của Bạch Thanh, muốn cứu cũng không còn kịp nữa rồi.

Ánh mắt Đồ Kinh Bình đang điên cuồng, cũng đổi thành sung sướng.

Bạch gia đã giết nhi tử của hắn, như vậy, liền để bảo bối trong lòng bọn họ, chôn cùng với nhi tử của hắn đi!

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh một lần nữa bị người xem là mục tiêu, trong lòng không còn sợ hãi như vừa rồi, ngược lại dâng lên phẫn nộ cùng ức chế.

Tất cả mọi người đều coi nàng là bùn đất, dễ khi dễ lắm sao?

Nghìn cân treo sợi tóc, Bạch Thanh vung bột phấn trong tay áo vào mắt Đồ Kinh Bình, đột nhiên có một bóng dáng màu đỏ vọt đến bên người Bạch Thanh.

"Đương" một tiếng, trường kiếm đụng vào chủy thủ, Đồ Kinh Bình cảm thấy hoa mắt, cánh tay tê rần, toàn thân vô lực, chủy thủ liền rơi xuống.

Vẫn chưa xong, bóng dáng kia nâng lên chân dài, hung hăng đá vào bụng của hắn, chỉ nghe "rắc" một tiếng xương cốt gãy lìa, toàn thân hắn lập tức nhẹ bẫng bay ra ngoài, sau khi rơi xuống đất, toàn thân đau đớn không thể động đậy được nữa.

Bạch Thanh trong lòng vui mừng, cách điều chế trong "nông nghiệp bách khoa toàn thư" quả nhiên không giống bình thường a! Đáng tiếc, trong sách chỉ giới thiệu vài cách điều chế đơn giản, còn lại mấy loại thần kỳ dược vật, nàng cái gì cũng không biết.

- Muội muội, muội không sao chứ?

Lúc này, Bạch Triệt đã đến bên cạnh muội tử, vội vàng hỏi thăm.

Kiểm tra một lượt, xác nhận nàng chỉ bị kinh sợ, cũng không có bị thương, mới thở phào nhẹ nhõm, xoay người ôm quyền cảm kích nói với Nhan cô nương:

- Đa tạ nữ hiệp ra tay tương trợ, Bạch Triệt vô cùng cảm kích.

Nhan cô nương nở nụ cười, khuôn mặt hơi đỏ lên, dời ánh mắt đi chỗ khác, sảng khoái trả lời:

https://thuviensach.vn

- Ngươi không cần khách khí, ta cũng chỉ là nhận ủy thác của người, hết lòng trợ giúp mà thôi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 58+2: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (1)

Gió thổi đồng lúa, hương thơm tươi mát.

Đại Thành quốc trải qua lũ lụt thiên tai cùng "Hỏa thiêu lương thực giúp thiên tai", vào mùa thu Hứng Khánh hai mươi lăm năm, nghênh đón một mùa thu hoạch.

Nhìn khắp núi khắp nơi trải dài màu vàng lương thực, từ Hưng Khánh Đế, cho tới lê dân bách tính, trên mặt đều nở nụ cười mừng rỡ.

Bạch Tể Viễn đứng yên lặng sau lưng Hưng Khánh Đế, lông mày nhíu chặt, bộ dạng lo lắng vạn phần.

- Hoàng thượng, sau mùa bội thu này, kho lương bởi vì cứu tế nạn dân Nam Trạch mà trống không, đã có thể lấp đầy. Hoàng thượng quả là chân mệnh thiên tử, lúc quốc gia gặp tai ương khốn cảnh, có thể khiến cho "nông thần nương nương" tương trợ, giúp cho chúng ta không bị thiên tai nhân họa làm khốn khổ, hoàng thượng vạn phúc, lê dân bá tánh có phúc khí a!

Một vị quan viên mặt mày hớn hở, quỳ gối nịnh bợ Hưng Khánh Đế. Vì vậy mọi người cũng rối rít quỳ gối, chuẩn bị nói những lời ca ngợi hoa mỹ.

- Hoàng thượng phúc khí khắp đất trời, chúng ta hưởng thụ long ân, xin bái tạ hoàng thượng ban thưởng phúc khí.

- Hoàng thượng vạn tuế!

https://thuviensach.vn

Quốc khố bởi vì giúp nạn thiên tai mà trống rỗng, biên giới lại bị địch nhân quấy nhiễu, Hưng Khánh Đế gần đây thật sự rất gian nan.

Hôm nay sắp tới mùa thu hoạch, có lương thảo trong tay, ở biên cương trăm vạn tướng sĩ chi phí sinh hoạt không lo, không cần lo lắng Thành quốc bị quấy rầy.

Họa lớn đã được giải quyết, trong lòng Hưng Khánh Đế cực kỳ vui mừng, nâng tay vui tươi hớn hở nói:

- Chư khanh bình thân, đầu năm nay Nam Trạch bị hạn hán nghiêm trọng, sau đó lại xảy ra chuyện đốt lương thực cứu nạn nhân, biên cảnh cũng nhiều lần bị bọn Thát Tử quấy rầy, lòng trẫm như lửa đốt, đêm không thể say giấc. Cũng may những năm gần đây Đại Thành quốc thái dân an, quốc khố còn dư, chống đỡ đến hôm nay mùa bội thu. Như lời Củng học sĩ, Tô phu nhân cải thiện lương thực, tự mình trồng trọt, quả thật là công lớn. Chư khanh gia nghị luận một chút,nên ban thưởng nàng như thế nào mới tốt?

Ngay trước mặt dân chúng, ban thưởng "nông thần nương nương" trong lòng bọn họ, thu mua dân tâm thật cao tay a!

Mọi người không nói gì, có lẽ vì hoàng hậu cùng nhất mạch của thái tử liên tiếp gặp chuyện không may, những năm gần đây tính tình của hoàng thượng dần dần có chút cổ quái, không giống như trước kia cân nhắc cẩn thận, có vài vị quan vì nói năng không cẩn thận mà mang trọng tội.

Nói đến chuyện thưởng phạt, Hoàng thượng xưa nay chuyên quyền độc đoán, dù trong lòng các vị quan viên có ý tưởng, cũng không tiện mở miệng, ánh mắt rối rít nhìn thái phó Bạch Tể Viễn đang đứng sau lưng hoàng thượng.

Bạch Tể Viễn chính là người hoàng thượng tin dùng xưa nay, lời hắn nói, tám chín phần hoàng thượng cũng nghe.

https://thuviensach.vn

Dù thần sắc của Bạch Tể Viễn hết sức lo lắng, cũng không làm mọi người thất vọng, suy tư chốc lát, liền nói:

- Nữ tử không thể làm quan, Tô phu nhân lại là hào phú gia, chỉ thiếu một đương gia làm chủ. Thần nghe nói Tô phu nhân cùng Phùng gia nhị lang hai bên tình đầu ý hợp, lại ngại Phùng lão phu nhân, đến nay vẫn không thể tu thành chính quả. Nếu hoàng thượng thương tiếc, hay là vì Tô phu nhânmà tứ hôn, cũng để Tô phu nhân đạt được ước muốn!

Hưng Khánh Đế nghe vậy, ánh mắt lộ ra một chút ranh mãnh, cười nói:

- Thiệu Đức cùng Xíu không hổ là phụ thân và nữ nhi, lúc đòi trẫm ban thưởng cho người khác, đều là nhân duyên. Phụ nữ (phụ thân+ nhi nữ) các ngươi, thật coi trẫm là nguyệt lão hạ phàm rồi!

Trong giọng nói có chút oán trách, khiến mọi người vừa nghe là đã hiểu, nữ tử "Xíu" trong miệng hắn được sủng nịch đến cỡ nào.

- Tiểu nữ gàn bướng, khiến hoàng thượng khó xử!

Bạch Tể Viễn sắc mặt ôn nhu, vừa nhìn liền biết cũng giống như Hưng Khánh Đế đau sủng người tên "Xíu" kia, chỉ là thần sắc vẫn không che giấu được sầu lo.

Những quan viên bên cạnh nhìn hắn, trong mắt cũng có chứa chút ít đồng tình, hoặc khoái ý cười trên nỗi đau của người khác.

Hưng Khánh Đế lại giống như không thấy những ánh mắt kia, vui vẻ nói:

- Trẫm sẽ hạ chỉ, nếu mà Xíu biết được, nhất định là vì người hữu tình mà vui mừng. Người đâu...

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, người đầu tiên mở miệng nịnh bợ Củng học sĩ bước ra khỏi hàng, khuyên can nói:

- Khởi bẩm hoàng thượng, thần cho rằngkế này của Bạch thái phó không ổn, hôn nhân đại sự xưa nay có một tập tục "sơ gả theo phụ mẫu, tái giá theo ý mình", Tô phu nhân từng gả cho người, còn có một hài tử, nếu muốn tái giá, nên hỏi ý của nàng mới thỏa đáng!

Hưng Khánh Đế đang mở miệng nói mà bị cắt đứt, có chút tức giận, cau mày nhìn hắn đến đổ mồ hôi, hứng thú vừa rồi liền tan biến, đồng ý nói:

- Nếu đã như thế, liền truyền Tô phu nhân tới, hỏi ý tứ của nàng.

Vừa nói xong, liền có nội thị tiến đến truyền lệnh.

Trong chốc lát, Tô Mai mặc một thân nam trang đi sau lưng nội thị tiến vào.

Nàng quỳ xuống đất, làm đại lễ, rồi nói:

- Dân phụ Tô Mai, khấu kiến hoàng thượng, vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế!

- Bình thân.

Giọng nói Hưng Khánh Đế bình thản, không hề có cảm xúc.

Xem ra, Củng học sĩ đề nghị cho truyền Tô thị "nông thần nương nương" kiến giá là không phù hợp tâm ý của hoàng tượng. Trong lòng các vị quan viên không hẹn mà cùng nghĩ đến điều này.

Hưng Khánh Đế cũng không nhiều lời, gọn gàng dứt khoát nói đến mục đích truyền nàng kiến giá:

- Ngươi cải thiện loại lương thực, lại đề xuất các loại biện pháp, đem đến cho Đại Thành mùa bội thu. Trẫm muốn ban thưởng cho ngươi, vừa rồi

https://thuviensach.vn

Bạch thái phó đã đề nghị, vì ngươi cùng Phùng gia nhị lang tứ hôn, không biết ý của ngươi như thế nào?

- Dân phụ không cần hoàng thượng ban thưởng bất cứ cái gì.

Tô Mai vừa mới đứng dậy nghe xong, liền lập tức quỳ xuống, dập đầu xuống đất, bi phẫn nói:

- Dân phụ chỉ cầu hoàng thượng, nghiêm trị đầu đảng gây ra tội ác vào ngày hai mươi tháng sáu đã hỏa thiêu lương thực giúp thiên tai, vì lê dân bách tính làm chủ.

Văn võ bá quan hút một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn về hướng thái phó Bạch Tể Viễn. Củng học sĩ nghe lời phân phó của chủ tử là Tô Mai giúp nàng diện kiến hoàng thượng, lúc này cũng nhíu mày, ánh mắt bất thiện nhìn Bạch Tể Viễn.

Hai mươi tháng sáu kho lương Sâm Châu đột nhiên bốc cháy, Tô Mai đang ở trong kho lương lựa chọn loại lương thực sẽ sử dụng, thiếu chút nữa là vùi thân trong biển lửa.

Sau khi điều tra sáng tỏ mọi chuyện, trình báo sự việc lên hoàng thượng, lại bị đè xuống, chậm chạp không có giải quyết.

Chuyện này, giống như một thanh đao sắc bén đặt ở trên cổ rất nhiều người. Cả triều đình, không ai dám đề nghị xử lý kẻ đầu sỏ trước mặt hoàng thượng. Mà Tô Mai lại như một con nghé mới sinh không sợ hổ.

Thấy mọi người không phản ứng, Tô Mai lại dập đầu khóc lóc cầu xin:

- Hoàng thượng, hỏa hoạn thiêu hủy mấy vạn lương thực, vài chục tên binh sĩ trông coi kho lương không ai sống sót, hơn mười vạn nạn dân kêu than khóc lóc thiếu lương thực, mất hết hy vọng. Hoàng thượng, vài chục tên binh sĩ trông coi kho lương là vô tội, nạn dân bị chết đói cũng là vô tội,

https://thuviensach.vn

cầu xin hòng thượng xử trí đầu đảng tội ác, khiến cho những người chết oan có thể nhắm mắt!

- Cầu xin hoàng thượng xử trí đầu đảng tội ác!

- Cầu xin hoàng thượng xử trí đầu đảng tội ác!

- Cầu xin hoàng thượng xử trí đầu đảng tội ác!

- Cầu xin hoàng thượng xử trí đầu đảng tội ác!

...

Tô Mai khóc thút thít hò hét, chấn động lòng người, các vị quan viên ở đây, nội thị, dân chúng cũng rối rít quỳ xuống, hô to cầu khẩn.

Hưng Khánh Đế không phản bác được.

Bạch Tế Viễn lau nhẹ đôi mắt, quỳ rạp xuống đất, hai tay gỡ xuống mũ miện lông công, cởi bỏ quan phục nhất phẩm trên thân nói:

- Tiểu nữ đã làm ra chuyện ác như vậy, thần không còn mặt mũi mà gặp hoàng thượng, cầu xin hoàng thượng ban thưởng cho thần tử tội, để thần thay Xíu chịu tội. Nàng lúc nhỏ đã mất mẫu thân, là thần không có giáo dưỡng tốt, mới khiến nàng làm ra tội ác, là thần tội lớn.

- Haiz...

Hưng Khánh Đế thở dài một tiếng, có chút thẫn thờ nói:

- Trước khi Xíu xuất giá, hơn phân nửa là sống trong cung, được trẫm cùng hoàng hậu nuôi dưỡng dưới gối, nếu là dạy bảo không tốt, trẫm cùng ái khanh là cùng tội. Khi đó Xíu, rất đáng yêu hợp lòng người, như thế nào gả cho người, lại biến thành như vậy?

https://thuviensach.vn

Lời này, là cố ý đem tội đẩy ra, sau khi thành thân mới trở nên xấu xa, không phải là tội lỗi của trượng phu sao?

Nam nhân mặc quan phục tứ phẩm lập tức bước ra khỏi hàng quỳ gối, nhận tội nói:

- Thần có tội, là thần không có xem trọng tiện nội, để nàng phạm phải tội ác như vậy, thỉnh hoàng thượng ban tội.

(Yul:Tiện nội là người đàn bà thấp hèn trong nhà mình, chỉ vợ mình.)

Lời hắn nói, chính mình đã phạm phải tội, chẳng qua là không có chú ý canh chừng người phạm vào tội ác kia, còn mịt mờ phản bác ý tứ của Hưng Khánh đế khi chỉ trích hắn, sau khi nàng thành thân với hắn mới làm ra hành vi độc ác như vậy.

Sắc mặt Hưng Khánh Đế càng khó coi.

Không đợi người khác lên tiếng, Tô Mai liền nói:

- Viên phu nhân năm nay đã hơn hai mươi tuổi, tội nghiệt này, cùng người ngoài có quan hệ gì đâu?

Ý tứ chính là, Bạch Thanh cũng đã hơn hai mươi tuổi làngười trưởng thành rồi, phạm sai lầm phải tự mình gánh chịu, sao có thể để phụ thân cùng trượng phu gánh vác? Chuyện này cũng có liên quan gì đến bọn họ đâu!

Ai cũng nghe ra, người nàng muốn đối phó, chính là "Xíu" Bạch Thanh.

Nhìn dân chúng cùng quan viên đứng tràn ngập xung quanh, Bạch Tể Viễn tuyệt vọng. Đã rơi vào tình cảnh này, Dù hoàng thượng có muốn che chở Xíu, chỉ sợ cũng không thể.

Ánh mắt hắn nhìn Viên Mậu Lâm tràn đầy chán ghét cùng căm hận.

https://thuviensach.vn

Xíu của hắn, từ nhỏ đã được hắn nâng niu trong lòng bàn tay, bị một nam nhân như vậy, phá hủy.

Trong đám quan viên, thừa tướng Đường Nghiên Ninh chưa từng lên tiếng nói gì, lúc này mới bước ra khỏi hàng, hắng giọng phản bác nói:

- Lời này của Tô phu nhân sai rồi, Bạch thái phó mang trong người chức quan dạy dỗ, Viên thị lang lại là trượng phu của Bạch thị, cũng có liên quan, phạm chung tội, sao có thể nói là không liên quan gì đây. Huống chi Viên thị lang bao năm qua đã tham ô hối lộ vô số lần, thu nhận thương gia hối lộ, Bạch thái phó thân làmnhạc phụ, đã không dạy bảo, còn nhiều lần che giấu tội trạng. Hoàng thượng phải xử lý công bằng mới đúng.

Thu nhận hối lộ, tham ô công khoản, bao che dung túng, dùng quyền tư lợi...

Đường Nghiên Ninh là một gậy tre, muốn đem toàn bộ Bạch gia cùng Viên gia đánh chết a!

Tô Mai liếc nhìn Viên Mậu Lâm, trong mắt hiện lên thần sắc phức tạp, dập đầu la lớn:

- Thỉnh bệ hạ trừng trị tham quan ác tặc, vì dân làm chủ!

- Thỉnh bệ hạ trừng trị tham quan ác tặc, vì dân làm chủ!

- Thỉnh bệ hạ trừng trị tham quan ác tặc, vì dân làm chủ!

- Thỉnh bệ hạ trừng trị tham quan ác tặc, vì dân làm chủ!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 58+3: Ngoại Truyện: Kiếp Trước Đã Chết Của Bạch Thanh (2)

Lúc này, Hưng Khánh Đế có chút hối hận về hành vi của chính mình vào ngày hôm nay, vừa rồi nhất thời vui vẻ, lại muốn ngay trước mặt dân chúng ban thưởng cho Tô thị, mượn cơ hội lần này lung lạc dân tâm.

Nhưng Tô thị này lại không có ánh mắt, một nữ tử, mượn dân chúng, mà can thiệp vào chuyện triều đình.

Lúc này hắn đã bị bức đến tình cảnh không thể lui được nữa, đâm lao phải theo lao, thật sự là khó xử đến cực điểm.

Tuy hắn có nhiều công chúa, nhưng không ai có thể giống như Bạch Thanh, tính tình ngây thơ động lòng người, nhu thuận thiện lương, là hắn xem như dòng chính mà nuôi dạy.

Năm đó "Tam vương loạn", hắn cùng Bạch Tể Viễn bị nhốt trong cung, thái tử phi cùng hoàng trưởng tử, là mẫu thân Diêu thị của Bạch Thanh liều tính mạng bảo hộ.

Ngày đó, trong kinh thành máu chảy thành sông, bên trong Bạch phủ, từ Bạch lão thái gia, cho tới hạ nhân nha hoàn, trừ thái tử phi cùng hoàng trưởng tử đến làm khách, cùng Bạch Tể Viễn và một đôi nhi tử, thì tất cả đều mất mạng.

Diêu thị dùng bản thân, chặn lại công kích của hơn mười binh sĩ thân thể cường tráng, thân trúng hơn hai mươi đao, vẫn đứng sừng sững không ngã.

https://thuviensach.vn

Nàng giết địch hơn năm mươi người, kiên trì đến lúc hắn và Bạch Tể Viễn lãnh binh tới cứu giúp, chỉ để lại một câu "Chiếu cố thật tốt nữ nhi", liền buông tay nhân gian.

Khi đó, nàng cả người đã bị máu tươi nhuộm phải đỏ bừng, máu trong thân thể, đã chảy cạn từ lâu. Bọn họ không thể tưởng tượng được, nàng đã dựa vào năng lượng gì, mà đèn đã cạn dầu, còn ra sức giết địch.

Tình cảnh bi tráng kia vẫn còn hiện rõ trong tâm trí hắn cho đến tận hôm nay, mà Bạch Thanh tướng mạo rất giống Diêu thị, trông thấy nàng, giống như trông thấy Diêu thị ngày đó toàn thân đẫm máu, đỏ tươi như lửa.

Bọn họ chỉ cầu Bạch Thanh không cần giống như Diêu thị hồng nhan bạc mệnh, hi vọng nàng có thể tốt lành, vui vẻ sống, không đành lòng để nàng vấy vào máu tươi.

Từ ngày đó trở đi, hắn cùng hoàng hậu xem nàng như thân sinh nữ nhi mà đối đãi, nuông chiều.

Hắn đối với nàng là đau sủng, không kém hơn Bạch Tể Viễn chút nào.

Nàng đối với hắn, cũng giống như thân phụ.

Nàng phạm sai lầm, hắn cũng tức giận, hắn cũng đã trừng phạt nàng. Phạt hai mươi trượng, cấm túc một năm.

Những người này vẫn còn cảm thấy chưa đủ, hôm nay, lại muốn ép hắn xử tử đứa bé mà hắn yêu thương như nhi tử.

Bạch Tể Viễn biết hắn khó xử, cũng biết hắn đối với Xíu là đau sủng. Dù hắn biết nữ nhi phạm phải tội nghiệt, dù không đành lòng, dù cho khổ sở, lúc này bọn họ cũng không thể thiên vị.

https://thuviensach.vn

- Tiểu nữ phạm phải tội ác tày trời như thế, thần cũng có tội lớn, khẩn cầu hoàng thượng ban thưởngcho thần cùng nữ nhi tử tội.

- Thiệu Đức!

Hưng Khánh Đế hốc mắt đau xót.

Tô Mai sợ Hưng Khánh Đế mềm lòng, gào giọng hô to:

- Khẩn cầu hoàng thượng vì dân làm chủ, ban thưởng tham quan ác tặc tử tội!

Hưng Khánh Đế hung hăng siết chặt tay, căm tức nhìn Tô Mai.

Tô Mai thẳng tắp đối mặt, không hề sợ hãi.

Rõ ràng chỉ là một nông phụ nho nhỏ, lại can đảm như thế, toàn thân phát ra hơi thở giống như thiên nữ hạ phàm, làm cho người khác không dám nhìn thẳng.

Lê dân bá tánh khấu đầu, lặp lại lời nói của nàng:

- Khẩn cầu hoàng thượng vì dân làm chủ, ban thưởng tham quan ác tặc tử tội!

- Khẩn cầu hoàng thượng vì dân làm chủ, ban thưởng tham quan ác tặc tử tội!

...

- Hạ chiếu!

Hưng Khánh Đế rốt cục thỏa hiệp.

Hàn Lâm viện Đại học sĩ Hồ Khải Phong bày ra giấy trắng, chấp bút chờ lệnh.

https://thuviensach.vn

- Nữ tử Tô Mai ở Nam Tầm, bởi vì cải thiện lương thực, hổ trợ nông nghiệp có công, nay thu nạp nàng làm nghĩa nữ, tứ phong An Ninh công chúa, đất phong là bình cốc Nam Tầm, ruộng đất năm trăm mẫu.

- Thái phó Bạch Tể Viễn không giáo dưỡng được nữ nhi, khiến nữ nhi phạm phải sai lầm lớn, miễn chức quan nhất phẩm thái phó, nhi tử Bạch Triệt, Bạch học sĩ nhị phẩm Hàn Lâm viện, cùng tiểu tế hộ bộ thị lang dòng tứ phẩm Viên Mậu Lâm, tất cả cách chức làm thứ dân, vĩnh viễn không được làm quan.

- Bạch thị Viên gia, Hưng Khánh hai mươi lăm năm hai mươi tháng sáu, sai người phóng hỏa thiêu hủy kho lúa Sâm Châu, chết hơn bốn mươi binh lính trông coi kho lúa, hủy mấy vạn lương thực, tội...tội ác tày trời, ban thưởng....một ly rượu độc.

Ngay trước văn võ bá quan mấy ngàn dân chúng, Hưng Khánh Đế ý chỉ hạ xuống, liền hồi cung.

Dân chúng tung hô vạn tuế, túm tụm đưa tiễn, rối rít tán dương hắn là minh quân.

Bọn họ lại không biết, minh quân trên ngự giá, trong lòng bàn tay đã là huyết nhục mơ hồ.

#####

Giữa chính viện Bạch phủ, Bạch Thanh còn không biết bản thân đã được ban rượu độc, sẽ bị mất mạng, đang dựa vào giường êm, ăn từng miếng từng miếng trái cây mát lạnh, vẻ mặt lại chết lặng.

Dù trái cây quá chua, nàng cũng chỉ nhíu mày, vẻ mặt vẫn không thay đổi.

https://thuviensach.vn

Lúc trước nàng có bộ dạng xinh xắn lanh lợi, hai má mủm mỉm nhiều thịt hết sức xinh đẹp đáng yêu.

Lúc này, nàng hai gò má gầy gò, trên mặt tái nhợt, ánh mắt sụt sùi, trong mắt tràn đầy sầu lo đau khổ.

- Tiểu thư, thiếu phu nhân cho Bích Chi đến truyền lời, nói là có ý chỉ củahoàng thượng truyền đến, xin người rửa mặt thay y phục, đến đại sảnh tiếp chỉ!

Bạch Thanh đang ngẩn người nghe vậy liền vui mừng, vội vàng hỏi:

- Là hoàng đế bá bá muốn thả ta ra ngoài?

- Nô tỳ không biết, công công sẽ mau vào phủ, tiểu thư hay là nhanh chóng rửa mặt thay y phục đi!

...

- Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết: Bạch thị tính tình ác độc ghen tị, đố kị không biết kiêng kị, vì tư dục, mà phóng hỏa đốt cháy lương thực giúp nạn dân gặp tai ương, không quan tâm đến sinh mạng của người dân, quả thật là tội ác tày trời, đáng lẽ phải chịu cực hình. Niệm tình thân phụ Bạch Tể Viễn tận trung vì nước hơn mười năm, cho chết được toàn thây, ban thưởng một ly rượu độc. Bạch Tể Viễn giáo nữ nhi không nghiêm, không xứng với chức vị thái phó, nay cách chức biến thành thứ dân, vĩnh viễn không được làm quan. Nhi tử của Bạch Tể Viễn là Bạch Triệt, dung túng thân muội làm ác, không có tư cách đền đáp triều đình, cách chức học sĩ, đày làm thứ dân, vĩnh viễn không được làm quan. Nhất mạch Bạch thị lĩnh mệnh...

- Không, không thể nào!

https://thuviensach.vn

Nghe từng lời chỉ trích cùng trừng phạt trong thánh chỉ, nhìn thấy công công nội thị trong tay cầm bình ngọc nâng lên, Bạch Thanh không dám tin lắc đầu.

- Bạch thị, tiếp chỉ tạ ơn đi!

Công công truyền chỉ thấy Bạch Thanh không lên tiếng tiếp chỉ liền thúc dục.

- Đây không phải là thật, hoàng đế bá bá, hắn đã đáp ứng rồi, mấy ngày nữa sẽ thả ta ra ngoài. Sao có thể ban chết cho ta, ta không tin, chuyện này không có khả năng...

Nàng không thể tin được, tẩu tử Đồ thị cùng nàng quỳ nghe chỉ, từng câu từng chữ nàng đều nhớ rõ trong đầu.

Xong rồi, xong hết rồi!

Nàng oán hận nhìn Bạch Thanh, oán hận trong mắt ngập tràn, khiến mọi người đang ở trong đại sảnh sợ hãi không dám nhúc nhích.

Đột nhiên, nàng gầm nhẹ một tiếng, hai tay gắt gao túm chặt cổ của Bạch Thanh, tức giận lên án nói:

- Độc phụ hại người, đều tại ngươi độc phụ hại người, ngươi luôn tự cho là đúng, hại cả đời ta. Hại ta không đủ, ngay cả phụ huynh của ngươi, cùng điệt nhi cũng không buông tha. Ngươi tại sao không đi chết, tại sao không đi chết? Chết đi! Ha ha... Ngươi đi chết a...

- Ách... Ách ách... Tẩu, tẩu tử, buông tay...

Dùng sức bắt lấy ổ tay của đối phương, ánh mắt Bạch Thanh tràn đầy hoảng sợ cùng không dám tin.

Thật khó chịu, không thể thở được.

https://thuviensach.vn

Vì cái gì, tẩu tử, vì cái gì?

Đã từng là khuê trung mật hữu, mười năm thân như tỷ muội, cuối cùng dùng phương thức như thế để kết thúc!

Đến lúc chết, Bạch Thanh vẫn nghĩ không ra, hết thảy mọi chuyện, là vì cái gì, vì cái gì?

Từ khi nào thì giữa các nàng, đã biến thành bộ dạng như vậy?

Vẫn nhớ lúc còn nhỏ, giúp đỡ lẫn nhau, tung hoành trong kinh thành, có hoàng đế bá bá che chở, hoàng tộc quý nữ cũng không bằng các nàng.

Sau này, nàng còn giúp nàng gả cho huynh trưởng, tự mình vào cung, xin hoàng đế bá bá đem nàng xếp vào danh sách tú nữ, sau đó tứ hôn cho huynh trưởng vi thê.

Vì cái gì mà nàng lại hận nàng sâu đậm như vậy? Vì cái gì,mà nàng lại hung hăng bóp chặt cổ mình đến như vậy?

Móng tay sắc bén đâm thật sâu vào da thịt trên cổ, hít thở không thông, toàn thân đau đớn.

Nàng, thật sự, muốn mạng của mình!

- Buông tay, sẽ không, sao phải buông tay! Ta muốn ngươi chết, muốn ngươi chết, là ngươi hại ta, tất cả đều tại ngươi, độc phụ hại người, ngươi hại ta, còn muốn hại hài tử của ta...

Nàng hại nàng? Hại hài tử của nàng?

Đúng rồi, thánh chỉ đã hạ, bởi vì nàng hỏa thiêu lương thực, cho nên Bạch phủ bị dính líu, toàn bộ cách chức làm thứ dân, cả đời không được làm quan.

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, nàng không có làm.

Nàng chỉ phái người đi giáo huấn Tô Mai thôi, bên người nàng rõ ràng đã có tên Phùng Chí Viễn, còn luôn quyến rũ Viên Mậu Lâm, chẳng lẽ không nên dạy dỗ sao?

Lương thực cứu tế nạn dân bị đốt, có liên quan gì đến nàng đâu? Vì cái gì?

Viên Mậu Lâm không tin nàng, phụ thân không tin nàng, huynh trưởng tẩu tử, hoàng đế bá bá...

Tất cả mọi người đều không tin nàng.

Nàng thật sự không có làm, nếu nàng muốn mạng của Tô Mai, thì năm đó nàng đã có rất nhiều cơ hội ra tay rồi.

Nhưng mà, nàng cũng không có xuống tay, sao có thể sau bao nhiêu năm, lại đi làm chuyện này nữa?

Lúc quyên góp giúp nạn dân, nàng cũng có hiến lương thực y phục! Nhìn hoàng đế bá bá ngày ngày lo lắng u sầu mà bệnh nặng, nàng còn đem hết tiền bạc mình có, toàn bộ giao cho Viên Mậu Lâm quyên góp cho nạn dân, hy vọng chút sức lực của mình, sẽ khiến hoàng đế bá bá bớt lao tâm, nạn dân sẽ có chút bạc ăn cơm.

Nàng đã làm như vậy, sao có thể làm ra chuyện thiêu hủy lương thực giúp nạn dân đây?

Đáng tiếc, nàng giải thích, không có người nào tin tưởng.

Nàng không biết vì cái gì, rõ ràng trước kia, nàng nói cái gì, bọn họ đều tin.

Tại sao lúc này lại như thế!

https://thuviensach.vn

Nhưng mà, không đợi nàng nghĩ thông suốt, hơi thở càng ngày càng mỏng manh, đầu óc mơ hồ, tiếng mắng chửi khóc lóc nguyền rủa dần dần mơ hồ xa xăm.

Cuối cùng, tất cả đều yên tĩnh.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Đồ gia nổi danh đoàn kết quả nhiên danh bất hư truyền, Đồ Kinh Bình bị thương ngã xuống đất, một đám người Đồ gia đã ngừng tay đứng yên lặng, thấy vậy lại lần nữa điên cuồng rống to phản công trở lại.

Đáng tiếc lúc nãy đã tử thương vô số, lúc này trong tay lại không có vũ khí, không cần Bạch Triệt cùng Nhan cô nương ra tay, đã bị một đám hộ vệ Bạch gia trấn ép xuống.

Bọn cận vệ bảo vệ kinh thành cùng các vùng lân cận đều ở dưới trướng kinh triệu doãn, người lãnh đạo trực tiếp xảy ra chuyện trước mắt bọn họ.

Mà bọn người Bạch gia cũng không để bọn họ ở trong mắt, ra tay gọn gàng, bọn họ căn bản còn chưa kịp phản ứng, đám người liên can Đồ gia, đã rơi vào tay của đối phương.

Gặp tình huống như vậy, những binh lính dày dặn đã quen cậy thế trong kinh thành đương nhiên sẽ không chịu để yên, lúc này rút đao khiêu chiến, nghiêm nghị đe dọa.

Bất quá bọn họ vẫn sống dưới chân thiên tử, trong đầu cũng còn có chút lý trí, biết rõ nơi đây không phải là nơi mà bọn họ có thể tùy ý làm càn, làm việc sẽ không phóng túng như đám người Đồ gia.

Nhưng mà cứ như vậy giằng co, thế cục liền trở nên nghiêm trọng, trong viện không khí hết sức khẩn trương, vô cùng căng thẳng.

https://thuviensach.vn

Bạch Tể Viễn bước lên vài bước, vẫy lui gia đinh thị vệ bên mình, nhìn một đám cận vệ kinh thành và các vùng lân cận, nghiêm nghị trách mắng:

- Đám người Đồ gia cầm theo vũ khí mạnh mẽ xông vào Bạch phủ, có ý đồ mưu sát, Bạch gia ta bất quá là tự vệ mà thôi. Các ngươi là hộ vệ binh phòng vệ kinh thành và trị an các vùng lân cận, cũng không phải là binh sĩ Đồ gia, còn không mau bỏ vũ khí xuống, chẳng lẽ muốn nối giáo cho giặc, ở trong Bạch phủ quát tháo sao? Nếu là như thế, bản quan liền tiến cung, ở trước mặt hoàng thượng thuật lại mọi chuyện, thỉnh hoàng thượng tra hỏi thật kĩ, xem Cốc thống lĩnh lãnh binh như thế nào! Hay là nói hắn dẫn theo đám cận vệ các ngươi ở kinh thành và các vùng lân cận thuần phục không phải là hoàng thượng, mà là kinh triệu doãn Đồ đại nhân hay sao?

Lời này, không thể bảo là không độc a! Nói như vậy có khác gì chụp tội danh mưu phản lên đầu bọn họ đâu, tính luôn cả Đồ gia, đẩy chung lên tử lộ.

Thiên hạ này văn võ bá quan chia phe phái, mặc dù trong lòng mọi người biết rõ, nào có ai dám tuyên bố nói mình thuần phục không phải là vị tọa trên long ỷ kia, mà là một người khác?

Một đám cận vệ kinh thành và các vùng lân cận lập tức cảm thấy sợ hãi, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, rốt cuộc cũng chán nản thu hồi vũ khí.

Trong lòng Bạch Tể Viễn cũng buông lỏng.

Đám người Đồ gia dĩ nhiên trở thành tù binh bị bắt giữ, bị thương thì bị thương, chết thì chết "Nam nhi nhiệt huyết" hắn cũng không để ở trong mắt, dù sao cũng là Đồ gia xâm nhập vào Bạch gia gây chuyện, mặc dù đã giết toàn bộ bọn họ, nhưng thảm cảnh năm đó phát sinh ở Bạch phủ, hoàng thượng tuyệt đối sẽ không nói một câu trách cứ.

Nhưng đám cận vệ kinh thành và các vùng lân cận không giống với tứ đại doanh vệ trong kinh thành, toàn bộ lệ thuộc vào hoàng thượng, vì khống

https://thuviensach.vn

chế được đám người tâm phúc.

Nếu không quan tâm ngó ngàng mà đánh nhau, đến lúc đó bị người có tâm tư lợi dụng khuấy động, cái tội danh mưu phản này chỉ sợ cũng phải chụp lên đầu Bạch gia bọn họ.

Cho nên, nếu không xảy ra xung đột, vẫn phải xử lý cho thỏa đáng.

Đã qua nhiều năm, người ngoài chỉ nhìn thấy hoàng thượng tín nhiệm hắn, lại không biết, tất cả dựa vào, không phải là lúc trước có công giúp đỡ cùng cứu trợ, mà là hắn hiểu được nắm chắc ranh giới cuối cùng của hoàng thượng, mà cẩn thận làm việc, cũng không có được voi đòi tiên vượt qua cái ranh giới kia.

Cho nên, hắn vẫn là quân thần tâm đắc của hoàng thượng.

Chắc hắn ngủ đông đã lâu, người ngoài đã quên, năm đó hắn là một người như thế nào!

Hôm nay Đồ gia đã không còn người kế tục, địa vị giảm sút gia tộc Đồ thị lại dám không cố kỵ mà đánh tới cửa Bạch gia, còn ở trước mặt hắn, ám sát nữ nhi bảo bối của hắn, nghĩ Bạch Tể Viễn hắn dễ khi dễ vậy sao?

Bạch Thanh không biết, vì nàng sơ sẩy cùng chủ quan, bị phụ tử Đồ gia hai lần ám sát, làm cho huynh trưởng cùng phụ thân hoàn toàn bị chọc giận.

Hắn tùy ý làm vài động tác, nhấc lên một mảnh tinh phong huyết vũ trong triều.

Ký Vương Liên Cẩn có rất nhiều mưu đồ còn ở trong tã lót, đã bị bóp chết, sau đó khắp nơi nối tiếp gian nan, hoàn toàn không giống cảnh tượng kiếp trước.

https://thuviensach.vn

Nếu Ký Vương biết được tương lai sau này của hắn sẽ rất gian nan, khốn khổ, chỉ vì đêm qua gặp Bạch Thanh mà không cam lòng, xúc động an bài người đi châm ngòi "Dã báo" Đồ gia mới tạo ra kết cục như vậy, sẽ có hối hận hay không a?

Đương nhiên, những thứ này để nói sau, tạm thời không đề cập tới.

#####

Đám cận vệ kinh thành và các vùng lân cận có chức trách hộ vệ kinh thành và trị an các vùng lân cận, nơi nào có chuyện phát sinh, thì có sự xuất hiện của bọn họ.

Trong kinh thành khắp nơi quyền quý, có thể không cố kỵ mà xử trí tất cả sự việc, đám cận vệ này có quyền lợi địa vị không phải thấp.

Nhưng mà, chuyện hôm nay xảy ra là chuyện đại sự còn chết rất nhiều người, bọn họ không thể tùy ý xử trí.

Mà người dẫn dắt bọn họ, lời nói có chút trọng lượng làm chủ là Kinh Triệu Doãn đại nhân, lại trở thành nghi phạm giết người, đâu còn người có thể cùng nhất phẩm thái phó đại nhân chống lại.

Huống chi vị thái phó đại nhân này, còn có thể tùy ý ra vào hoàng cung được hoàng thượng ban đặc quyền.

Đám người kia không dám tự ý, đang rầu rĩ có phải nên đi tìm một người có thể làm chủ đến đây, thì người gác cổng Bạch phủ cầm thiếp mời tiến vào, Đô Chỉ Huy Sứ Cốc Diệu Nhiêu đại nhân đến cầu kiến.

Đám cận vệ sợ hãi vạn phần, ngay cả Thống lĩnh đại nhân đều phải cung kính đưa thiếp mời cầu kiến, đám người bọn họ lại đi theo kinh triệu doãn Đồ đại nhân, ngay cả chào hỏi cũng không có liền trực tiếp xông vào, thậm

https://thuviensach.vn

chí còn đem theo binh khí. Xem ra, đám người bọn họ chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.

Từ xưa đến nay văn võ chia làm hai, mặc dù đều là thân tín của hoàng thượng, Bạch Tể Viễn cùng Cốc Diệu Nhiêu đều là quan to chức lớn cũng chưa từng giao tế.

Đêm ba mươi, đối phương lại vội vã chạy đến, đưa lên thiếp mời cầu kiến, cho thấy là vì chuyện này đi.

Hắn cũng không bắt tội, phân phó hạ nhân đem Bạch Thanh và Nhan cô nương cùng đưa về hậu viện, sau đó dẫn theo nhi tử ra ngoài chào đón.

Chào hỏi hàn huyên vài câu, ngay cả chính sự còn chưa kịp nhắc tới, thì công công trong cung vội vã chạy đến, tuyên khẩu dụ của hoàng thượng: cho đòi thái phó Bạch Tể Viễn, cận doanh Đô Chỉ Huy Sứ Cốc Diệu Nhiêu, kinh triệu doãn Đồ Kinh Bình, Bạch học sĩ Bạch Triệt cùng đám người liên can đến ngự thư phòng chờ yết kiến.

Hưng Khánh Đế đang ở trong cung, cũng nhận được tin tức.

Bạch Tể Viễn cũng không cố kỵ, không nghe ai khuyên giải, phân phó hạ nhân đem Đồ Kinh Bình đang bị thương trúng độc hôn mê, cùng đống thi thể trong đại sảnh Bạch phủ, kể cả đám nam nhân Đồ gia đang bị bắt làm tù binh cùng cỗ quan tài, toàn bộ mang vào hoàng cung.

Gần sang năm mới thấy máu vốn là điềm xấu, huống chi còn phân loại hai loại thi thể cùng cỗ quan tài xúi quẩy, chồng chất bên ngoài cửa ngự thư phòng, thiếu chút nữa làm một đám cung nữ đang hầu hạ ở trong Càn Nguyên điện phải sợ chết khiếp.

Ngay cả hoàng thượng cũng phải nhíu mày không vui.

https://thuviensach.vn

Hai đống thi thể kia, một đống nhiều, một đống ít, nhiều là Đồ gia, ít là Bạch gia. Rõ ràng thua thiệt là Đồ gia rồi.

Hưng Khánh Đế chỉ nhìn thoáng qua, liền phất tay để người đem ra ngoài, coi như không nhìn thấy, chỉ lạnh nhạt hỏi Bạch Tể Viễn:

- Chuyện gì xảy ra?

- Thỉnh cầu hoàng thượng vì thần làm chủ.

Bạch Tể Viễn vung áo, cúi người quỳ gối, giọng nói bi phẫn lên án:

- Gần sang năm mới, thần cùng khuyển tử tiểu nữ đang ăn bữa cơm đoàn viên, Đồ gia lại đưa tới một cỗ quan tài, còn mang theo một đám người cầm theo vũ khí xông vào trong phủ, gặp người liền giết, gặp đồ liền đập. Còn có ấu tử (con trai út) của kinh triệu doãn Đồ Kinh Bình trong tay cầm chủy thủ, đâm thẳng vào người nữ nhi thần, nếu không phải Nhan cô nương ở An Nhạc hầu phủ tìm đến, ra tay tương trợ, chỉ sợ hôm nay thần sẽ là người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh! Năm đó tiện nội trước khi chết, không yên lòng nhất chính là Xíu, những năm gần đây, thần coi nàng như bảo bối nâng niu trong bàn tay, không để nàng chịu nửa phần ủy khuất nào. Đồ thị khinh người quá đáng, nếu là ám sát thần cùng khuyển tử cũng thôi, nhưng Xíu làm sai chỗ nào, mà bọn họ có thể ra tay ác độc, không lưu tình. Nếu Xíu hôm nay thật sự bỏ mình, ở dưới cửu tuyền, thần sao còn mặt mũi nhìn nàng!

Nói đến đây, hắn nhịn không được khóe mắt đau xót. Đường đường là nam nhân bảy thước, ngày thường phong nhã nhanh nhẹn, hôm nay lại khóc đến ruột gan đứt từng khúc, thật sự là nghe thương tâm, người nghe rơi lệ a!

Hắn thật sự sợ hãi, năm đó trơ mắt nhìn thê tử chết trước mặt mình, tâm hắn đau như cắt, nếu không phải nhi tử còn nhỏ, thê tử còn lo lắng cho khuê nữ, chỉ sợ năm đó hắn sẽ không chịu đựng nổi mà suy sụp.

https://thuviensach.vn

Nếu hôm nay hắn thật sự mất đi nữ nhi, phụ phó thác của thê tử trước khi chết, chỉ sợ hắn thật sự sẽ chết cùng.

Hưng Khánh Đế nghe vậy, lập tức cả kinh, sắc mặt đại biến, vội vàng hỏi:

- Xíu không sao chứ? Có bị thương không?

- Nhờ hồng phúc của hoàng thượng, tiểu nữ chỉ bị kinh hãi, chứ không bị thương tổn gì.

- Nàng xưa nay rất nhát gan, hôm nay chỉ sợ là sợ hãi không ít đi!

Hưng Khánh Đế thần sắc lo lắng, liền phân phó Tô Phúc:

- Lập tức truyền ngự y đến Bạch phủ, cẩn thận chẩn mạch cho nàng, kê vài thang thuốc an thần. Đúng rồi, đem mảnh huyết ngọc cống phẩm năm trước đưa cho nàng, nghe nói có thể an thần tỉnh não. Ban thưởng cho nàng trái cây và điểm tâm mà nàng ưa thích, nói với nàng, đừng sợ, cũng đừng lo lắng, mọi chuyện ổn rồi. Đến sinh thần của Trẫm, còn chờ nàng khỏe mạnh tiến cung tới chúc thọ trẫm đấy!

Những lời này như đang nói đến thân sinh nữ nhi, đau sủng mọi đường.

Phái ngự y, lại ban thưởng đồ, còn nói rõ ràng, năm nay thánh thọ, cũng có một chỗ cho nàng, rõ ràng có thể thấy được, hoàng thượng hoàn toàn đứng về phía Bạch gia.

Sau khi ban thưởng xong, hoàng thượng đơn giản truy vấn chuyện xảy ra, liền hạ lệnh đem Đồ Kinh Bình đang hôn mê bất tỉnh bãi chức quan nhốt vào Chiêu ngục đợi tra thẩm, phái binh sĩ đem gia tộc Đồ thị bắt lại, chờ qua năm mới, sẽ xử trí.

https://thuviensach.vn

Sau đó còn nghiêm nghị khiển trách Cốc Diệu Nhiêu một trận, phạt ba năm bổng lộc, trấn an Bạch Tể Viễn, cũng ban thuởng rất nhiều trân bảo cho Bạch phủ.

Này quả thật là thiên vị làm cho người khác giận sôi máu, đáng tiếc không có một ai dám phản bác.

Ngự sử từ trước đến nay không có việc gì làm sau khi nghe tin tức cũng không có động tĩnh gì, dù sao Bạch gia quả thực là tai bay vạ gió.

Vị thiếu phu nhân Bạch gia đang yên ổn, đến ngoại gia ở lại nhiều tháng cũng không hồi phủ, gần sang năm mới lại thành thi thể để trong quan tài mà đưa trở về, còn là bộ dạng bị khi dễ, muốn tìm người tính sổ, quả thực là vô sỉ cực kỳ.

Trải qua chuyện lần này, gia tộc Đồ gia mấy trăm năm danh dự, hoàn toàn bị đạp hư, nữ nhi gia tộc Đồ thị ở gia phu vốn được nâng niu cưng chiều ngày ngày tốt lành, đến lúc này cũng là một đi không trở lại.

Không biết sau khi Đồ Kinh Bình tỉnh lại biết được mọi chuyện, sẽ có cảm tưởng gì?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Bắt đầu từ ngày thứ hai năm mới, các phủ các hộ đều vội vàng an bài đến phủ thăm bằng hữu, Bạch phủ cũng phải chuẩn bị chọn một ngày tốt lành để mở tiệc chiêu đãi thân hữu tân khách.

Đây là thời cơ tốt nhất để kết giao.

Tông tộc Bạch gia ở tận Giang Nam, sau khi trở mặt với gia tộc Đồ thị, trong kinh thành chẳng còn quan hệ thông gia với ai, lui tới Bạch phủ cũng chỉ có đồng liêu của phụ tử Bạch Triệt.

Sau vụ cuối năm, thấy được ý tứ của hoàng thượng. Bạch phủ mở yến tiệc khách đông như kiến, ngay cả tôn thất vương gia không mời mà tới.

Bạch Tể Viễn sớm cảm thấy nhi tử không thích hợp, sau khi suy nghĩ cẩn thận muốn từ bỏ ý định của Tiếu Túc, càng ngày càng đem danh tiếng hiền lành của nữ nhi tuyên dương ra ngoài, muốn chọn một giai tế, chuyện trong phủ hoàn toàn buông bỏ, giao cho nữ nhi xử trí, bản thân không quản.

Đáng thương cho Bạch Thanh, bận rối tinh rối mù. Nếu không phải có hai vị ma ma chỉ điểm cùng hỗ trợ, chỉ sợ nàng trở tay không kịp làm hư yến hộiđầu năm mới.

Yến hội ngày hôm đó, người đến Bạch phủ hơn phân nửa là nam khách, lẻ tẻ có vài vị quan hệ thân cận mới mang theo phu nhân hoặc vài vị tiểu thư đến đây.

https://thuviensach.vn

Bạch phủ không có đương gia chủ mẫu, nhiệm vụ tiếp đãi các nàng, dĩ nhiên là rơi lên đầu Bạch Thanh rồi.

Nàng bắt đầu thay đổi người có thanh danh bại hoại, lại nở nụ cười rạng rỡ đón khách, cùng một đám phu nhân, tiểu thư hàn huyên trêu ghẹo rất vui vẻ hòa thuận.

Từ lúc xảy ra chuyện với Đồ gia, danh tiếng nữ nhân Đồ thị dâm đãng bất trinh không biết từ đâu lan truyền ra ngoài chỉ ngắn ngủi mấy ngày đã truyền khắp kinh thành.

Năm mới dự yến làm khách, hơn phân nửa đều là người có ý thân cận, đương nhiên sẽ tự biết kiêng kị, không đề cập đến chuyện xấu hổ của Bạch gia.

Bữa tiệc này do Bạch Thanh thu xếp, người ngoài chẳng những không nhắc đến Đồ thị nửa câu, ngược lại còn khen ngợi nàng, trêu ghẹo các cô nương khác nên học hỏi nàng, tương lai sau này có thể quản tốt gia sự.

Đáng tiếc, cảnh đẹp này lại bị một người cố làm ra dáng vẻ nhu nhược lên tiếng cắt đứt:

- Bạch muội muội mở tiệc chiêu đãi thân hữu, lại quên gởi thiếp mời cho ta, lúc này ta không mời mà tới, muội muội sẽ không trách cứ chứ!

Vừa nói xong, một nữ nhân mặc váy dài sắc gấm, khoác một áo choàng lông chồn, trên đầu cắm đầy châu ngọc, cách ăn mặc so với Bạch Thanh trắng trong thuần khiết, thì nàng ta nhìn có vẻ phú quý hoa lệ, được Thanh Ca dẫn đường đi đến đây.

- Tiểu thư, Dư tứ phu nhân đến đây.

Dù trong lòng không vui, Thanh Ca vẫn tuân thủ chức trách đi thông báo.

https://thuviensach.vn

Người này, rõ ràng là hôm đó điên loạn bị Bạch Thanh dỗ ngọt chạy đi tìm Viên Mậu Lâm tỏ tình...Vương Thục Nghi.

Ngày đó nàng đã phân phó đám hạ nhân không để cho nàng bước chân vào Bạch phủ.

Sau đó nàng còn tới mấy lần, khóc thút thít nói những lời xin lỗi tha thiết, khiến cho người đi đường cũng không đành lòng, nhưng vẫn như cũ không vào được cửa, về sau liền mất tăm không thấy đến nữa.

Bạch Thanh còn nghĩ từ nay về sau, nàng sẽ không tới nữa, ai ngờ da mặt của nàng lại dầy như vậy, thừa dịp năm mới Bạch gia mở yến tiệc, không mời mà tới, còn làm bộ dáng thân mật, giống như giữa các nàng chưa từng phát sinh chuyện gì, tình cảm vẫn như trước kia.

Cũng từ ngày đó trở đi, bọn hạ nhân trong phủ đều sửa miệng, không gọi nàng Vương tiểu thư nữa, mà dựa theo vị phu gia đứng hàng thứ kia mà xưng hô là Dư tứ phu nhân.

Nếu là lúc trước chỉ sợ lúc này Bạch Thanh đã cho người đến kéo ra ngoài, nhưng được hai vị ma ma tận tâm giáo dưỡng.

Nàng chỉ kinh ngạc, rất nhanh liền trở lại bình thường, không nhìn ra cảm xúc chỉ nở nụ cười khách sáo, ung dung bình tĩnh, hữu lễ nói:

- Người đến là khách, Dư tứ phu nhân có lòng, tiểu nữ tất nhiên phải hoan nghênh.

Nói xong, nàng liền sai khiến hạ nhân. an bài vị trí dâng nước trà điểm tâm, rồi lại cùng người ngoài nói chuyện.

Vương Thục Nghi xuất thân phú quý, nhưng phụ mẫu đều mất, nàng sống phụ thuộc vào Tương Dương hầu phủ, đều bất hòa với các vị hầu phủ phu nhân cùng tiểu thư khuê các.

https://thuviensach.vn

Sau này gả cho Uy Viễn hầu phủ, lại luôn làm ra vẻ đáng thương ủy khuất, giống như toàn bộ thế gian này đều cô phụ nàng, không được công công, bà bà, tẩu tử, tiểu cô yêu thích.

Mà nàng với phu quân quan hệ cũng không tốt, loại người này không hề có giá trị lợi dụng, lại luôn muốn tìm lợi ích từ trên thân người khác.

Trong kinh thành các vị phu nhân quyền thế, tiểu thư danh môn, đều không gặp.

Chỉ có Bạch Thanh cùng nàng là có giao tình, hôm nay ngay cả Bạch Thanh cũng có thái độ xa cách, cùng các vị tiểu thư phu nhân ngồi ở chính viện hàn huyên không hề để ý đến nàng.

Ngồi một mình không ai ngó ngàng, lại nhìn thấy Bạch Thanh nói chuyện vui đùa hớn hở.

Trong lòng Vương Thục Nghi ghen ghét phiền muộn càng ức chế không được.

Nàng vui vẻ dạt dào lớn tiếng nói:

- Bạch muội muội, hôm nay yến tiệc, sao không nhìn thấy Đồ tỷ tỷ đâu? Có phải là có chuyện tốt gì rồi, nên không thể ra gặp khách, ba người chúng ta xưa nay thân thiết, hay để nha hoàn dẫn ta đi thăm nàng một chút đi! Lâu rồi không gặp, ta thật tưởng niệm nàng.

Khóe môi nhếch lên nở nụ cười điềm đạm, giọng nói vui vẻ thân thiết, giống như Bạch gia thật sự có chuyện tốt gì đó.

Nhưng trong ánh mắt lại không che dấu được khoái ý cùng trào phúng, biểu lộ mục đích thật sự của nàng.

https://thuviensach.vn

Ngọc lang Bạch Triệt tuấn mỹ thư thái, lại không giữ được tâm của thê tử, để bị cắm sừng chuyện này thật sự làm cho người khác không dám tin.

Nàng nói năng như thế, là đang nhắc nhở người ngoài, Bạch Triệt thành thân đã hơn một năm, mà không truyền ra được tin vui.

Không chừng bản thân hắn mắc bệnh gì đó không thể nói ra ngoài, nên Đồ thị mới ra ngoài thông dâm.

Đại sảnh đang huyên náo, lập tức yên tĩnh, trong mắt mọi người tràn đầy kinh ngạc. Cho dù mọi người nghĩ như vậy cũng cho qua, cũng không nói với bất kỳ người nào, càng không ở trước mặt người Bạch gia mà nói ra.

Dư vương thị này, quả nhiên là có mẫu sinh không có phụ giáo, không lên được mặt bàn.

Vương Thục Nghi cũng mặc kệ người ngoài nghĩ cái gì, nàng chỉ hưởng thụ. Thuận tiện còn đả kích kiêu ngạo của Bạch Thanh, nàng rất vui lòng nha.

Nàng tưởng tượng sau này Bạch Thanh có thể đi theo Viên lang, mà nàng lại không thể, nàng lại đố kỵ, hận không thể nói rõ tình cảm ái mộ của chính mình cho hắn biết.

Tình cảm phức tạp như vậy, nhiều đêm dày vò nàng muốn phát điên.

Bạch Thanh lại hèn hạ đem tình cảm của nàng cùng Viên lang mê hoặc tinh thần của nàng, dụ dỗ nàng thổ lộ với Viên lang, còn cố gắng làm cho nàng có ý định ruồng bỏ phu gia, tự ý tái giá, muốn đem nàng trầm lồng heo.

Nếu không phải nha hoàn của nàng cơ trí, đúng lúc đánh ngất ngăn cản nàng, không chừng nàng đã sớm bị Dư gia trả về Tương Dương hầu phủ, bị cựu phụ xử tử.

https://thuviensach.vn

Sau khi nàng tỉnh lại, lại nghe tin hai nhà Viên Bạch giải trừ hôn ước, Viên lang bị giam trong Chiêu ngục.

Từ lúc đó nàng cùng Bạch Thanh trở thành cừu nhân, không đội trời chung.

Nàng đã nghĩ hết biện pháp, cũng không thể cứu hắn ra khỏi Chiêu ngục, cả Bạch phủ nàng cũng không vào được.

Nàng hận, hận không thể uống máu ăn thịt, nhưng mà, mất đi sự giúp đỡ của Bạch Thanh, cái gì nàng cũng không làm được.

Hôm nay rất vất vả mới có cơ hội tiến vào, nàng nhất định phải ép buộc nàng, đem Viên lang từ trong Chiêu ngục cứu ra ngoài.

Bạch Thanh coi trọng nhất chính là phụ huynh của nàng, nhắc đến chuyện của Đồ thị, nàng sẽ không nhịn được, liền nổi cơn tam bành.

Chỉ cần nàng dụ dỗ chỉ đường, đem chuyện của Viên lang đổ lên đầu phụ huynh nàng, không lo nàng không mắc mưu.

Vì danh tiếng của phụ huynh, dù nàng có tức giận nhiều hơn nữa, cũng sẽ nhịn xuống, mà đem hắn cứu ra ngoài.

Đáng tiếc, Bạch Thanh không như nàng mong muốn. Nghe xong, ngay cả mặt mũi cũng không thay đổi, mà giọng nói lại thân thiết hoà nhã:

- Dư tứ phu nhân nếu thật sự tưởng niệm Đồ thị, ta cũng có thể sai người dẫn ngươi đi gặp nàng. Chỉ là không biết, ngươi tưởng niệm, là xác hay là hồn nàng?

Bạch Thanh nói năng làm việc ngoài dự kiến, Vương Thục Nghi trở tay không kịp, mờ mịt hỏi:

- Ngươi có ý gì?

https://thuviensach.vn

- Không phải ngươi nói tưởng niệm nàng sao? Ta ở am Huyền Từ từng nghe Từ An sư thái nói, người sau khi chết, hồn phách bảy bảy bốn mươi chín ngày không tiêu tan, lưu luyến ở nhân gian. Sau bốn mươi chín ngày, mới hồi hồn vào địa phủ. Trong lúc này, nếu có người hết sức nhớ mong, hồn phách kia lúc nào cũng đi theo, ngày ngày làm bạn. Không chừng, lúc ngươi nói tưởng niệm nàng, nàng đã đi tới bên cạnh ngươi rồi! Ngươi cùng nàng nói chuyện, có lẽ, nàng còn có thể cho ngươi một chút cảm giác.

Vương Thục Nghi cảm thấy một hơi thở u ám đập vào mặt, đứng bật dậy, giọng nói run rẩy thê lương:

- Ngươi nói hưu nói vượn, tà ngôn mê hoặc người khác.

Giọng nói mặc dù kiên định, nhưng vẻ mặt lại sợ hãi nhìn xung quanh, là bị dọa không nhẹ đi.

Không chỉ nàng, mà đám khách khứa trong tiền viện, cũng có chút sợ hãi. Nhiều người đều tin chuyện quỷ thần, Bạch Thanh còn nói như vậy, mượn cảPhật hiệu cao thâm của Từ An sư thái, càng làm mọi người tin phục.

Dầu gì cũng là yến hội của phủ mình, cũng không nên làm quá mức, Bạch Thanh thản nhiên nói:

- Ngươi vừa nói là tưởng niệm nàng, hay là đi Đồ gia đi! Hoàng thượng đã sai người đem thi thể trả lại cho đám người Đồ gia rồi, nếu ngươi đi liền, có thể nhìn thấy được. Thanh Ca, tìm hai bà tử cường tráng dẫn lên đây, đem Dư tứ phu nhân đến Đồ gia. Nói với tên gác, hắn dám phạm vào quy củ của ta, để người tùy tiện vào phủ, phạt hắn ba tháng lương, lần sau tái phạm, trực tiếp đuổi đi thôn trang, không cần trở lại.

Nói xong, nhìn một đám phu nhân tiểu thư đang khiếp sợ, áy náy nói:

https://thuviensach.vn

- Để các vị chê cười rồi, sắp đến lúc khai tịch, các vị phu nhân tiểu thư, bên này mời.

Thần sắc các vị Phu nhân, tiểu thư có chút cứng ngắc, nhưng các nàng hiểu rõ, chuyện hoàng thượng xử lý không phải là chuyện các nàng có thể xen vào.

Vì vậy phải giả bộ cái gì cũng không biết không thấy cùng nhau đi ra đại sảnh

Lúc này, nha hoàn vẫn luôn cúi đầu đứng sau lưng Vương Thục Nghi, đột nhiên ngẩng đầu lên, không hiểu sao lại hỏi:

- Bạch tiểu thư, không biết phu quân của ta, đang ở nơi nào?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Sau khi nha hoàn lên tiếng hỏi, Bạch Thanh quay lại nhìn liền giật mình, thật lâu cũng không có phản ứng.

Mọi người đều lộ ra thần sắc nghi hoặc, không biết là nên tránh hiềm nghi mà rời đi, hay là lưu lại xem trò hay.

Nha hoàn của nhi tức Uy Viễn hầu phủ, chạy đến Bạch gia, hỏi Bạch tiểu thư về tung tích của phu quân nàng, đây quả thực là chuyện lạ hiếm thấy.

Bạch tiểu thư chẳng những không có sai người vả miệng nàng, ngược lại còn nhìn đến ngẩn người.

Các nàng có thể hỏi chuyện gì đang xảy ra không?

Tô Mai, nàng đã đến đây. Giống như kiếp trước nàng im hơi lặng tiếng xuất hiện, tra rõ tất cả mọi chuyện, mới gặp nhau như vậy, kiếp này vẫn như vậy lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở kinh thành.

Bạch Thanh còn nghĩ là, nàng cùng Viên Mậu Lâm đã giải trừ hôn ước, nàng cùng Tô Mai không còn bất kỳ quan hệ gì nữa.

Truyện kiếp trước nàng đã không muốn nhớ lại, hay truy cứu, chỉ hy vọng đem tất cả quên hết. Lại quên mất, Tô Mai sẽ không bao giờ buông tha nàng.

https://thuviensach.vn

Tô Mai nổi danh là bụng dạ nhỏ nhen thâm độc, có thù tất báo, trong sách nói tính cách kiểu này của Tô Mai là "Người không phạm ta, ta không phạm người, nếu người phạm ta trả gấp trăm lần".

Bởi vì Bạch Thanh xuất hiện, Viên Mậu Lâm mới gửi hưu thư về, hại nàng khó sinh, thậm chí thiếu chút nữa là mất mạng, nàng sao có thể bỏ qua cho nàng đây?

Từ lúc nàng bị dẫn dắt mà nổi lên tâm tư muốn gả cho Viên Mậu Lâm làm thê thì đã không còn cách nào thay đổi.

Số mệnh cừu địch, luôn muốn đấu đá phân chia thắng bại cao thấp, mới có thể bỏ qua.

Tô Mai thấy Bạch Thanh có bộ dạng ngơ ngác, không biết chuyện gì đang phát sinh giật mình ngẩn người, khóe miệng khẽ cong lộ ra ý cười châm chọc mở miệng hỏi tiếp:

- Bạch tiểu thư, xin hỏi phu quân của ta, kim khoa trạng nguyên Viên Mậu Lâm, đang ở nơi nào?

"A" một tiếng, mọi người kinh ngạc khiếp sợ, nhịn không được đưa mắt nhìn hai người.

Từng cùng Bạch Thanh đính ước, kém chút nữa là thành thân, sau đó từ thứ cát sĩ nho nhỏ ở Hàn Lâm viện được hoàng thượng phong làm phó sứ đi theo Kiêu kỵ binh Đô Chỉ Huy Sứ, An Nhạc hầu Tiếu Túc Tiếu đại nhân đến Giang Nam phá án.

Khắp kinh thành còn hơi sùng bái vị tân khoa trạng nguyên Viên Mậu Lâm này, thế nhưnghắn đã sớm có thê thất.

Chả trách từ Giang Nam trở về, hoàng thượng đột nhiên hạ khẩu dụ giải trừ hôn ước của hắn cùng Bạch Thanh, còn bị giam vào Chiêu ngục đấy?

https://thuviensach.vn

Trước kia còn có người đồn đãi, nói Bạch Thanh coi trọng người ngoài, Bạch gia ỷ vào thánh ân, đuổi tận giết tuyệt, ai ngờ người bị ủy khuất, lại là Bạch Thanh a!

Bạch Thanh còn chưa có làm gì, Vương Thục Nghi đã nhịn không được tát mạnh một cái, sau đó nghiêm nghị hỏi:

- Viên lang là phu quân của ngươi?

Vẻ mặt khiếp sợ không thể tin, giống như bị điên loạn, tất cả cố kỵ đều vứt qua một bên. Bi thương tuyệt vọng lên án:

- Hắn rõ ràng đã nói chưa từng thú thê, sao có thể là phu quân của ngươi. Tiểu Mai, ngươi tới kinh thành, không quen biết ai, ngay cả chỗ ở cũng không có. Là ta hảo tâm chứa chấp ngươi, còn thỏa mãn hiếu kỳ của ngươi, mang ngươi tới Bạch gia để mở rộng tầm mắt, ngươi tự nhiên ở chỗ này nói hưu nói vượn, phá hư danh tiếng của Viên lang, ngươi như thế không phải là phụ lòng ta sao?

Còn chưa nói xong, nước mắt đã từ từ chảy xuống. Bộ dạng thương tâm gần chết, toàn thân run rẩy đáng thương, thật sự là làm cho người khác nhìn thấy cũng không đành lòng.

Đáng tiếc ở đây, kể cả Bạch Thanh, không có người nào đồng tình với nàng.

Đã gả cho người có danh hiệu là Tứ phu nhân, lại luôn mồm gọi vị hôn phu trước của khuê mật hảo hữu, là "Viên lang".

Người ngu đi nữa, nghe cũng biết chuyện gì xảy ra. Càng thêm đồng tình với Bạch Thanh.

Đương nhiên, trong lòng cũng bất đắc dĩ hận nàng có mắt như mù.

https://thuviensach.vn

Là mắt của nàng bị mù, mới có thể đem hai nữ nhân như Đồ thị cùng Vương thị làm khuê mật, còn khắp nơi bảo hộ?

Lòng của nàng có nhiều mờ mịt ngu muội, mới có thể ngàn lựa vạn tuyển chọn ra một người, nam nhân ti tiện như vậy làm phu quân?

Chả trách người đời có câu cửa miệng "người đáng thương cũng có chỗ đáng hận", thật sự là lời lẽ chí lý a!

Là chính nàng ngu ngốc mới bị người ngoài tính kế giăng bẫy, là đáng đời.

Cũng may hôm nay còn thông minh một chút, coi như là ngã một lần khôn hơn một chút đi!

Dù mọi người có suy nghĩ cái gì cũng không ảnh hưởng đến Tô Mai.

Nàng hận Bạch Thanh, bởi vì nàng là người đầu sỏ gây ra mọi chuyện, nếu không có nàng, phu quân sẽ không phản bội nàng, nàng sẽ không xém chết, nhi tử cũng không cần theo nàng ăn nhiều khổ sở như vậy.

Nếu không có Phùng công tử tương trợ, mẫu tử bọn họ thiếu chút nữa đã bị mất mạng.

Sau khi vào kinh, nàng điều tra mọi việc, lại để nàng phát hiện Vương Thục Nghi đâm sau lưng Bạch Thanh, giúp phu quân của nàng bày mưu tính kế, hơn nữa còn có gian tình, càng khiến nàng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Biết phu quân bị giam trong Chiêu ngục, nàng lại thấy vui mừng.

Từ lúc hắn phản bội nàng, nàng cũng xem hắn như người chết, vào Chiêu ngục, khác gì bước vào Quỷ Môn quan, đỡ để nàng phải tự ra tay.

https://thuviensach.vn

Có như thế sau này nhi tử biết được chân tướng, cũng không trách cứ gì nàng.

Nhưng hai nữ nhân này, lại trêu chọc phu quân của nàng, hại nàng thảm như vậy, mà ngày ngày vẫn vui vẻ thoải mái, sao nàng có thể buông tha?

Cho nên, sau một phen tính kế, nàng lấy được tín nhiệm của Vương Thục Nghi, giả làm nha hoàn của nàng, đi theo nàng vào Bạch gia.

Nàng muốn đứng trước mặt các vị phu nhân tiểu thư phú quý trong kinh thành, mà vạch trần diện mạo thật sự của các nàng.

Nàng muốn nhìn xem, các nàng mang ác danh đoạt phu quân của người khác, sau này còn có mặt mũi nào mà gặp người trong thiên hạ.

Xoa nhẹ chổ sưng đỏ trên má, Tô Mai lạnh lùng cười, ngạo nghễ ngẩng đầu ưỡn ngực, trong ánh mắt tràn đầy khinh bỉ, châm chọc nói:

- Nghe nói "thanh nhã tam xu" là điển hình của nữ tử kinh thành, không ngờ hai cái mang trên lưng cái danh trốn phu trộm người, hai cái lại cướp đoạt trượng phu của người khác, nữ tử kinh thành nếu coi đây là điển phạm (khuôn mẫu), không biết nam nhân trong kinh thành, còn ai dám thú thê?

"Thanh nhã tam xu" chính là Bạch Thanh, Đồ Giải Ngữ, Vương Thục Nghi ba người đã từng nhã xưng.

Ba người các nàng thuở nhỏ đã thân thiết không rời. Hơn nữa Bạch Thanh có tục danh là chữ Thanh, tâm tính trong suốt như nước, liếc mắt một cái là nhìn rõ nàng.

Mà hai người Đồ Giải Ngữ cùng Vương Thục Nghi đều lịch sự tao nhã, có chút hiền danh ở bên ngoài, cho nên mọi người mới dùng nhã xưng như vậy để đùa giỡn các nàng.

https://thuviensach.vn

Về phần cái gọi là nữ tử điển phạm, chỉ là lời đồn đãi cùng khen tặng mà thôi, chưa có người nào coi là thật.

Lúc này Tô Mai lại dùng nhã xưng này đem Bạch Thanh gộp chung với hành vi của Đồ thị cùng Vương thị rõ ràng là không chừa cho người khác con đường sống a!

Ở đây hơn phân nửa đều là người thân cận với Bạch gia, đối với Bạch Thanh đều rất đồng tình thương cảm, nghe những lời này, liền bất bình muốn mở miệng thay nàng giải thích.

Lúc này Bạch Thanh mở miệng nói ra những câu sắc bén:

- Tô Mai, Viên Mậu Lâm đang ở trong Chiêu ngục. Hắn phạm vào tội khi quân, nếu nói đến, sẽ dính líu đến cửu tộc, tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội. Ngươi đã nhận hưu thư, liền không phải là thê tử của hắn cũng đừng tự cho mình là thê thất gì đó, nếu không sẽ liên lụy đến ngươi. Đúng rồi, dù hắn đã bỏ ngươi, còn nhi tử của ngươi, cũng ở trong cửu tộc đấy.

- Ngươi...

Khí thế của Tô Mai bị mấy câu ngắn ngủi của nàng dập tắt.

Tô Mai sợ chết, nàng có thể đem mạng của mình đổi lấy tánh mạng hài tử, điều này, không có ai hiểu rõ hơn Bạch Thanh.

《Bị chồng ruồng bỏ xoay người》đã từng miêu tả, nàng có thể vì nhi tử mà trả giá tất cả, cũng có thể dễ dàng thỏa hiệp.

Thậm chí, vì nhi tử của nàng, ngay cả Phùng Chí Viễn luôn một lòng với nàng cũng không chút do dự mà vứt bỏ.

Còn có cái gì, có thể so với tính mạng nhi tử nàng, nếu lấy nhi tử để uy hiếp nàng, sao nàng lại không thấy sợ hãi đây?

https://thuviensach.vn

Thiên hạ rộng lớn, tất cả là của hoàng thượng, nếu hoàng thượng muốn trị tội khi quân của Viên Mậu Lâm, mà dính líu đến nhi tử của nàng, cho dù nàng có thần sách《nông nghiệp bách khoa toàn thư》.

Dù có trí nhớ siêu việt của vị khoa học gia, tạo ra rất nhiều dược vật mà người ngoài có nghĩ cũng không thể tưởng tượng ra.

Dù nàng có Phùng lang võ công cao cường, thì thế nào? Bọn họ có thể trốn đi nơi nào đây?

Chạy không khỏi.

Huống chi, nàng chẳng những không bỏ trốn, còn tự động đưa tới cửa.

Kiếp trước Viên Mậu Lâm lập gia thất liền lên như diều gặp gió, lúc nàng tìm tới cửa, hắn đã là ngũ phẩm hộ bộ viên ngoại lang, có thể thượng triều gặp thánh nhan.

Khi đó hắn, phong quang vô hạn, dính vào nữ sắc một chút, chỉ cần nàng không truy cứu, người ngoài bất quá nghị luận vài câu mà thôi.

Tô Mai đến đây, còn có thể ở tư cách chính thê khinh bỉ Bạch Thanh đoạt phu quân của nàng là "Tiện nhân".

Nhưng hôm nay đâu? Hắn là tội thần phạm tội khi quân bị nhốt vào Chiêu ngục, Tô Mai xuất hiện, bất quá là để tên đao phủ chém thêm một hai người mà thôi.

Tình huống bất lợi như vậy, mà nàng vẫn đến Bạch phủ, còn làm ra bộ dạng bị thương tổn, không biết là nên nói gì a! Hôm nay vừa diễn trò, lại là nét bút hỏng.

Đạo lý đơn giản như vậy, ngay cả Bạch Thanh ngu xuẩn đần độn cũng hiểu, Tô Mai thông minh như vậy, sau lại không nghĩ ra.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của nàng tái nhợt, thần sắc lúc nãy còn hàm ẩn oán hận, lúc này hoàn toàn biến mất, thay vào đó là vẻ mặt hối hận vô cùng mang nặng sầu bi.

Nếu vì nàng mở miệng đem ác danh đoạt phu quân người khác đổ lên lưng Bạch Thanh, lại đưa nhi tử bảo bối của nàng vào tuyệt cảnh, nàng sẽ hối hận cả đời.

Giờ khắc này, nàng đã không còn tâm tư báo thù, trong lòng chỉ có ý tưởng khẩn cấp muốn mang nhi tử vội vàng bỏ đi, trốn đi thật xa, không để người khác tìm ra tung tích.

Nhưng mà, Bạch Thanh sẽ thả nàng sao?

Nàng thấp thỏm nhìn về phía Bạch Thanh, trong ánh mắt không tự chủ được mang theo khẩn cầu. Có lẽ là tự ái, nên không chịu mở miệng cầu xin tha thứ.

Nàng hiểu được ánh mắt của Tô Mai, Bạch Thanh nở nụ cười.

Tô Mai, không còn là "Nông thần nương nương " được ngàn vạn dân chúng kính nể tin phục, cũng không thể quyết định vận mạng của Bạch Thanh.

Nàng không còn là người thảm bại vụng về ngu đần khi đối diện với Tô Mai.

Sau khi chiếm thế thượng phong Bạch Thanh cũng không đuổi tận giết tuyệt, nàng thậm chí còn khinh thường cùng nàng nói chuyện, phất phất tay, sai đám bà tử khỏe mạnh đem Tô Mai, Vương Thục Nghi, cả một đám hạ nhân của Dư gia, toàn bộ đuổi ra khỏi Bạch phủ.

Cả đám người đi vào đại sảnh, ngồi vây quanh bàn tiệc, nâng chén cụng ly, ăn uống vui vẻ, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Bạch Thanh biết rất nhiều thứ, từ lúc nàng trùng sinh đã thay đổi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Tô Mai đột ngột xuất hiện ở Bạch gia, vũ nhục Bạch Thanh như thế, là đem mặt mũi của Bạch phủ dẫm nát dưới chân.

Nếu tính tình của Bạch Thanh tàn bạo giống trước kia, nhất định sẽ nổi trận lôi đình mới đúng.

Ai ngờ, nàng chẳng những không trách, ngược lại còn lấy ơn báo oán chỉ điểm cho đối phương tránh nạn, sau đó còn khách khí mời đối phương ra ngoài.

Chính là thả hổ về rừng, cũng quá mức ôn nhu thiện lương đi, không giống như là tính tình trước kia của nàng, hơn nữa nàng làm như thế, không chừng sẽ lưu lại hậu hoạn không đáng có.

Có lẽ là đầu óc nàng suy nghĩ quá mức đơn giản, còn chưa nghĩa đến chỗ này. Nàng chỉ đơn thuần đồng tình, không đành lòng tổn thương người cùng cảnh ngộ với nàng, đều là nữ nhân bị Viên Mậu Lâm lừa gạt.

Lúc này được các vị phu nhân mở miệng chỉ điểm phân tích, ân cần khuyên giải, Bạch Thanh rất là cảm động.

Kiếp trước được người thân sủng ái bao bọc, nên không nghe được nửa câu chỉ trích, chỉ đắm chìm trong đám bằng hữu khẩu Phật tâm xà.

Bây giờ, nàng đã hiểu được cái gì gọi là "nói thật thì khó nghe", cũng hiểu người trách cứ nàng, cũng không phải tất cả đều là cừu địch, mà người

https://thuviensach.vn

thổi phồng nịnh bợ nàng, cũng không phải là bằng hữu.

Nhưng thật ra nàng đã sai người âm thầm đi theo Tô Mai, chứ không phải ngu muội như mọi người đã nghĩ.

Ở đại Thành quốc người hiểu rõ Tô Mai nhất, chính là Bạch Thanh.

Kiếp trước từ lúc các nàng biết sự tồn tại của đối phương, đã bắt đầu số mệnh địch nhân, hơn nữa còn đấu tranh cả đời, cuối nàng thảm bại bỏ mình mới chấm dứt.

Sau đó tiến vào thư lâu, đọc được những chuyện xưa của Tô Mai, nửa năm nay chỉ cần có chút ít chi tiết nho nhỏ, là nàng đã có thể nhìn thấu Tô Mai.

Kiếp trước nếu nàng có tâm địa độc ác hơn một chút, vừa thấy mặt đã trực tiếp sai người giết nàng, có phụ huynh thu thập tàn cuộc, người ngoài cũng không thể nói nàng như thế nào, Tô Mai càng không thể làm gì nàng.

Nhưng trong lòng Tô Mai biết rõ rất có thể sẽ phát sinh loại chuyện như vậy, lại như cũ không quan tâm ngó ngàng đem nàng dẫn vào bẫy, hết lần này tới lần khác nàng lại giống như ý tưởng của nàng.

Không biết sử dụng ưu thế của mình, còn muốn cùng nàng lý luận, cuối cùng nàng ta thành công tính kế đứa nhỏ trong bụng nàng.

Về sau, nàng vẫn ngu xuẩn đáp ứng yêu cầu của Viên Mậu Lâm, làm cho nàng ta vào phủ hầu hạ chén thuốc, để chuộc tội.

Nàng dùng thân phận nha hoàn vào phủ, cũng vì Viên Mậu Lâm che chở, nếu nàng muốn tính mạng của nàng, chỉ cần một câu nói mà thôi.

Nguy cơ tứ phía như vậy, Tô Mai cũng không sợ chút nào, cuối cùng nàng ta đã thực hiện được, cho mình uống tuyệt tử canh.

https://thuviensach.vn

Hơn tám năm, nàng khổ sở uống thật nhiều dược, vẫn không thể nào cầu được một hài nhi thuộc về mình.

Kiếp trước Tô Mai liều mạng tìm cơ hội báo thù rửa hận. Kiếp này sao nàng ta lại không liều mạng như vậy nữa đây?

Hôm nay nàng lo lắng, chính là tính mạng nhi tử gặp nguy hiểm, đợi nàng đem tiểu gia hỏa kia dàn xếp thỏa đáng, rồi sẽ trở về.

Lúc vừa thấy nàng, không phải Bạch Thanh không nghĩ tới, biện phát tốt nhất để ngăn chặn hậu hoạn chính là giết nàng ta.

Nhưng nàng cũng không dám, một là ngay trước mặt nhiều vị phu nhân tiểu, nàng phải duy trì danh tiếng phụ huynh.

Hai là Tô Mai quá mức nguy hiểm, có

《nông nghiệp bách khoa toàn thư》

tương trợ, một đóa hoa hay một ngọn cỏ, ở trong tay nàng có thể hóa thành thần kỳ độc vật.

Nàng không dám chắc, khi nàng xuất thủ, Tô Mai mà phản kích, thì nàng có thể tiếp nhận được, hay bất chi bất giác lại bỏ mình.

Cho nên, nàng không chút do dự thả nàng đi, sau đó sai người thông tri với phụ huynh, phái cao thủ theo dõi.

Nàng phải bắt lấy nhược điểm trí mạng của đối phương trí, để ra đòn quyết định.

Tô Mai chỉ có một nhược điểm, chính là hài tử của nàng.

Nếu Tô Mai lập tức mang theo hài tử rời khỏi kinh thành, sẽ không xuất hiện nữa, nàng có thể buông tha nàng.

https://thuviensach.vn

Dù sao với tính tình của nàng, mà muốn bắt một tiểu hài tử vô tội gặp nguy hiểm, vì mình làm bia đỡ đạn, đúng là có chút ít đuối lý.

Nếu như Tô Mai khăng khăng một mực, nhất định phải coi nàng như cừu nhân, giống kiếp trước vì Ký Vương bày mưu tính kế, mưu hại những người nàng hết lòng bảo vệ, nàng sẽ không ngại làm độc phụ, trước khi người thân gặp chuyện không may, nàng sẽ đem Tô Mai cùng nhi tử của Viên Mậu Lâm, đẩy vào vực sâu.

#####

Ban đêm, người theo dõi truyền về tin tức.

Sau khi nghe xong Bạch Thanh không khỏi không cảm khái, thế gian này có một số việc, quả nhiên là số mệnh đã định.

Giống như Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn, cũng giống như Tô Mai cùng Liên Cẩn.

Kiếp trước tháng sáu năm nay, Tô Mai chuẩn bị đầy đủ, còn ung dung bán sạch gia sản, mới rời Nam Tầm đến kinh thành.

Ở trên đường, nàng đã cứu Phùng Chí Viễn gần như sắp chết, vì tranh đoạt kế thừa môn phái mà bị sư đệ hạ độc.

Phùng Chí Viễn cảm động ghi nhớ ân cứu mạng, cũng vì chuyện môn phái tranh đấu nên đối với giang hồ sinh ra chán ghét, quyết định hộ tống phụ tử bọn họ thượng kinh.

Trên đường, hai người từng bị người thân cận làm tổn thương, giúp đỡ lẫn nhau, chung đụng lâu, dần dần nảy sinh tình cảm.

Mà lúc này, rõ ràng Tô Mai sớm hơn nửa năm đã rời Nam Tầm, trên đường đến kinh thành, lại trùng hợp đụng phải Phùng Chí Viễn.

https://thuviensach.vn

Bất quá lần này, không phải nàng cứu Phùng Chí Viễn, ngược lại là Phùng Chí Viễn cứu mẫu tử nàng, là vì nàng vội vã rời đi, lại không có nhiều bạc, nên đành dừng lại kiếm tiền, không ngờ lại bị tú bà lừa gạt rơi vào kỹ viện.

Dù hắn cứu mẫu tử bọn họ, nhưng lại bị nội thương, cuối cùng nàng lại cứu hắn.

Mặc kệ ai cứu ai, dù sao hai người bọn họ vẫn giống kiếp trước, lấy lý do báo thù, tri ân cứu mạng, cùng nhau tới kinh thành.

Càng trùng hợp hơn, bọn họ lại ở Cẩm Tú phường phía sau Hoài Xa phường. Kế bên phòng kiếp trước bọn họ đã từng ở, vì phòng kia Bạch Thanh đã sớm mua.

Nếu hôm qua Tô Mai không xuất hiện trước mặt nàng, thì nàng cũng không phát hiện ra tung tích của bọn họ.

Theo lời người theo dõi, Tô Mai sau khi vào kinh liền điều tra biết rõ mọi chuyện, cả những chuyện mà Bạch Thanh dựa vào trí nhớ trong sách tốn nhiều nhân lực tài lực mới tìm ra được.

Vậy mà Tô Mai lại tìm rất dễ dàng, tra xét toàn bộ nội tình.

Bạch Thanh không thể không thừa nhận, vận thế của nữ chính, thật quá tốt, còn nữ phụ như nàng chỉ có thể "phục".

Thăm dò rõ ràng tất cả, Tô Mai xác nhận được cừu nhân của mình, liền bắt đầu có kế hoạch tiếp cận.

Nàng dùng một phương thuốc dưỡng nhan, dễ dàng lấy được tín nhiệm của Vương Thục Nghi, sau đó cùng nàng, đi tới Bạch gia.

Lại bởi vì tội khi quân, dính líu đến cả nhà mà bỏ về.

https://thuviensach.vn

Rời khỏi Bạch gia, nàng cũng không như Bạch Thanh suy nghĩ, không vội vàng trở về thu xếp hành trang cùng nhi tử rời khỏi kinh thành, trốn đến một nơi an toàn.

Ngược lại còn thản thơi đến tây thị, mua nhiều đồ mới lạ, rồi mới chuẩn bị trở về. Càng khéo là chuyện tình lại xuất hiện vào lúc này.

Ký Vương Liên Cẩn không biết đột nhiên phát điên phát khùng kiểu gì, lại muốn đi mua đồ, phía đông huyên náo phồn hoa không đi, lại chạy đến tây thị hỗn loạn không chịu nổi.

Hơn nữa còn không may, gặp một đám người rảnh rỗi dùng binh khí đánh nhau, bị không biết từ đâu chạy tới thanh kiếm, chen vào phổi, liền hôn mê tại chổ rồi.

Trong lúc giãy chết, không biết tại sao đám thị vệ tùy tùng bên người hắn bị chen lấn mà tản đi đâu hết.

Sau đó, đang lúc sống chết, Tô Mai đột nhiên nổi lòng từ bi, mang hắn về Cẩm Tú phường, dùng một chút hoa hoa cỏ cỏ phối hợp thành một loại bột phấn màu xanh biếc cứu hắn sống lại.

Sau khi Phùng Chí Viễn trở về, người giám thị liền rút lui, ở rất xa coi chừng.

Đương nhiên Ký Vương sẽ tỉnh lại, vì thương thương chỗ nguy hiểm, lại mất máu quá nhiều, tạm thời không thể tùy ý cử động, đành phải ở lại nơi đó dưỡng thương.

#####

Bạch Thanh bàn tay chống cằm, chau mày xuất thần.

https://thuviensach.vn

Kiếp trước Tô Mai cứu Ký Vương, cũng không phải là lúc này, cũng không phải trong kinh thành.

Dựa theo cuốn sách《bị chồng ruồng bỏ xoay người》lần đầu bọn họ gặp nhau, là hứng khánh mười bảy năm, cũng chính là tháng chín năm sau, Ký Vương hộ tống sư tôn Tống Sùng rời kinh đến Nam Kinh Giang Nam đi du ngoạn.

Khi đó đang là mùa thu hoạch, Tống Sùng gặp gỡ người quen, không cần hắn đi cùng, Ký Vương đột nhiên nổi lên tâm tư, muốn xem nông phu thu hoạch, kết quả lại bị một con rắn tam đầu vương cắn trúng mắt cá chân.

Rắn này kịch độc, hắn sắp không được, Tô Mai mang theo nhi tử lên núi chơi đùa đang đi xuống núi trùng hợp thấy cảnh tượng này, do dự một lúc, mới xuất thủ cứu giúp.

Sau đó, bọn họ hiểu rõ thân phận của đối phương rồi bắt đầu hợp tác. Tô Mai chịu trách nhiệm phối dược phẩm mà Ký Vương cần.

Còn Ký Vương, chịu trách nhiệm vì Tô Mai nghiên cứu thành quả nông nghiệp cùng hộ giá hộ tống, hơn nữa hứa hẹn thay nàng đối phó với Bạch Thanh.

Sau đó, Tô Mai dần dần triển khai tài hoa, đem danh hiệu "Nông thần nương nương", truyền khắp Đại Thành.

Nàng nghĩ tới nghĩ lui, chuẩn bị lâu như vậy, muốn ngăn chặn Tô Mai gặp Liên Cẩn, hơn nữa phá đi kế hoạch liên minh của bọn họ, ai ngờ kế hoách của nàng hoàn toàn bị phá sản.

Nhưng mà, phố xá sầm uất lại bị tập kích, mà lại không có người nào bên cạnh kêu cứu viện, tính tình Liên Cẩn rất đa nghi, hắn tuyệt đối sẽ hoài nghi, bảy tám phần sẽ không nói ra thân phận thật của mình!

https://thuviensach.vn

Điểm này có thể lợi dụng, nghĩ đến đây, Bạch Thanh đột nhiên nheo mắt, vội vàng đề nghị với phụ huynh vẫn đang trầm mặc không nói:

- Phụ thân, ca, hay chúng ta sai người báo quan đi!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Bởi vì đêm ba mươi Bạch gia xảy ra chuyện sử dụng binh khí đánh nhau gây ra án mạng mà không kịp ngăn chặn xử lý.

Khiến cho Đô Chỉ Huy Sứ Cốc Diệu Nhiêu vì tâm phúc binh lính mà bị hạ chỉ khiển trách một phen, còn phạt bổng lộc.

Vì vậy mấy ngày gần đây cận vệ kinh thành và vùng lân cận xử lý mọi chuyện tăng hiệu suất lên rất nhiều.

Nhận được tin tức ở tây thị(chợ phía tây) phát sinh chuyện ẩu đả dùng binh khí đánh nhau chỉ mới hai khắc thời gian, đội cận vệ kinh thành và vùng lân cậnliền chạy tới, bọn họ nhanh chóng ra tay ngăn cản, đem toàn bộ người có liên can áp tải về nha môn, sau đó thanh lý hiện trường.

Sau nửa canh giờ, liền khôi phục lại nguyên dạng, cửa hàng đóng chặt cửa liền mở cửa làm ăn, khu chợ giải tán bỏ chạy lại bắt đầu ồn ào huyên náo trở lại.

Kinh thành to lớn như vậy, ngày nào mà không phát sinh vài vụ án đánh nhau đả thương người.

Chỉ cần không giống như Bạch phủ, quyền cao chức trọng, phú quý bức người, lại xảy ra chuyện dùng binh khí đánh nhau gây án mạng nhiều người chết đến như vậy.

https://thuviensach.vn

Thì đám cận vệ bọn họ có thể giải quyết mọi chuyện mà không tốn chút khí lực nào.

Cũng không biết gần đây có phải bọn họ đã gặp phải vận xui, mọi chuyện nhìn đơn giản như vậy lại đem phiền toái to lớn cho bọn họ.

Vào giờ Thân, bốn vị thái giám cùng thị vệ trong cung có bộ dạng chật vật đến đây xin giúp đỡ, nói là chuyện phát sinh ở tây thị dùng binh khí đánh nhau, lúc đó Ký Vương điện hạ cũng có mặt ở đó.

Một đám hạ nhân bọn họ bị dân chúng hoảng sợ chạy tán loạn tách ra, sau khi quay lại, đã không tìm thấy tung tích của Ký Vương.

Chuyện này so với đêm ba mươi ở Bạch gia càng nghiêm trọng hơn a!

Tuy hoàng tử Ký Vương không phải là người được sủng nhất, nhưng Thục phi nương nương xưa nay rất được thánh tâm, mà Ký Vương còn lại là nhi tử duy nhất của Thục phi.

Nếu hắn ở trong kinh thành mà xảy ra chuyện, thì cả đám cận vệ kinh thành và doanh bản vùng lân cận cũng phải chôn cùng.

Doanh vệ lập tức nóng nảy, đem chuyện này cấp báo lên trên, Cốc Diệu Nhiêu Đô Chỉ Huy Sứ đang ở Bạch phủ làm khách nghe được tin tức này, vội vã cáo từ, tự mình dẫn người đến tây thị, tra xét từng việc.

Đáng tiếc, hao phí nhiều canh giờ, cũng không tìm được chút dấu vết nào lưu lại, giống như Ký vương chưa từng xuất hiện ở chổ này.

Mà ngay cả đám người liên can kia bị dụng hình tra tấn dã man cũng không nói được lời gì hữu ích.

Giữa thanh thiên bạch nhật, dưới chân thiên tử, hoàng tử lại đột ngột biến mất!

https://thuviensach.vn

Cốc Diệu Nhiêu không thể không hoài nghi, trận ẩu đả đánh nhau kia, có phải là chuyện không đơn giản?

Chẳng lẽ, có người cố ý tạo ra mâu thuẫn đánh nhau, sau đó thừa dịp hỗn loạn bắt Ký Vương điện hạ?

Như vậy, mục đích của bọn họ là gì?

Thấy trời sắp tối, Cốc Diệu Nhiêu biết không thể kéo dài được nữa, lúc trước hắn còn có thể thoái tháclấy lý do là sợ tin tức bị tiết lộ, sẽ khiến Ký Vương điện hạ gặp phải tình cảnh nguy hiểm nên mới bí mật tìm kiếm.

Nhưng đến lúc này vẫn không có tin tức, nếu còn tiếp tục giấu giếm không thông báo, một khi hoàng thượng biết được, cửa cung đã đóng, ngay cả cơ hội để hắn giải thích cũng không có.

Đến lúc đó chỉ sợ hắn không chết, thì tiền đồ cũng vô vọng.

Lập tức, đem triều phục trên người mình làm cho loạn một chút, chuẩn bị tiến cung.

Đúng lúc này, có tin tức truyền đến, ở Hoài Xa phường có người lặng lẽ đến nha môn báo án, nói là hắn về nhà thăm người thân, trong lúc vô tình chứng kiến phòng thuê đối diện Hoài Xa phường Hương Thảo phố làCẩm Tú đường số mười tám, có một đôi phu thê giang hồ mới vào kinh thuê phòng.

Có dẫn về một người mặc y phục thập phần phú quý hoa lệ, bên hông còn đeo một hà bao màu vàng, nhưng toàn thân nhuộm đầy máu tươi.

Ở Hoàng thành ai chẳng biết chỉ có người trong hoàng tộc mới được dùng màu vàng.

https://thuviensach.vn

Ở Hoài Xa phường phần lớn là dân chúng bình dân lại xuất hiện người trong hoàng tộc còn đang bị thương.

Chuyện như vậy lại để cho hắn nhìn thấy, liền không dám giấu giếm, lập tức chạy đến báo án.

Trong lúc nói chuyện còn tả người kia ở trong giang hồ có võ nghệ cao cường, Đạp Tuyết Vô Ngân, còn khen ngợi hết lời.

(Yul: đạp tuyết vô ngân nghĩa là chân đi trên tuyết không lưu lại dấu)

Cốc Diệu Nhiêu nghe được tin này cũng không vào cung, liền tự điều binh, dẫn theo ba nghìn cận vệ kinh thành và vùng lân cận, lặng lẽ không một tiếng động tiến vào Hoài Xa phường, đem hai tòa viện nhỏ vây lại.

E sợ đả thảo kinh xà, khiến đối phương lấy Ký Vương làm con tin, Cốc Diệu Nhiêu không hạ lệnh cường công(mạnh mẽ xông vào), ngược lại mang người đi từ Hương Thảo phố, tiếp cận tường viện bày một hàng dài cầu thang, chọn mấy chục thuộc hạ có công phu tốt nhất chuẩn bị leo tường đi vào âm thầm dò xét, tốt nhất là có thể bình yên đem người cứu ra.

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, an bài một tên say rượu ở ngõ hẻm bắt đầu nháo chuyện.

Một đường hùng hùng hổ hổ, lảo đảo đi tới, đến cửa viện số mười tám, đột nhiên điên khùng xông lên đập cửa, lớn tiếng mắng:

- Tử nương, ách...Lão tử đã trở lại, mở cửa mau... Mau mở cửa cho lão tử.

Phùng Chí Viễn cùng Tô Mai đang nói chuyện phiếm, nghe vậy kinh ngạc đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cùng lúc đó, bọn cận vệ nắm lấy thời cơ leo tường vào, nhẹ nhàng linh hoạt leo xuống sân viện.

Ngoài ý muốn lại có chuyện xảy ra, cận vệ vừa rơi xuống đất, giống như trúng tà, toàn bộ co quắp ngã xuống đất, không một tiếng động.

Cốc Diệu Nhiêu ở trên đầu tường thấy thế, lập tức thay đổi sắc mặt.

Hắn biết nhân sĩ giang hồ võ công cao cường, dám ngang nhiên bắt đi hoàng tử tất nhiên là người bất phàm, nhưng nghĩ đám thuộc hạ tự mình rèn luyện cũng không phải đám người vô dụng.

Ai ngờ, đối phương so với tưởng tượng của hắn càng sâu không thể lường, vẫn chưa đối mặt, mà trong nháy mắt đã hạ hơn mười vị hảo thủ của hắn.

Đối phương thủ đoạn thần bí khó lường, lại có Ký Vương trong tay, bất luận là cường công hay là dùng trí, đều không được.

Trong thời gian ngắn, hắn như gặp phải đại địch, không biết nên làm như thế nào.

Hắn lại không biết, trong lòng hắn lo lắng băn khoăn thủ đoạn thần bí gì đó, cũng chỉ là Tô Mai muốn bảo vệ antoàn cho mẫu tử bọn họ nên bỏ nhuyễn cân tán dọc theo bên tường mà thôi.

Một đường từ Giang Nam tới kinh thành, vì Phùng Chí Viễn là đại hiệp trừ bạo an dân, trên đường đi nhiều lần gặp phục kích cướp giết, thiếu chút nữa bị mất tính mạng, nàng như chim sợ cành cong.

Muốn phòng ngừa đám đạo tặc, hay những kẻ có hành vi bất chính.

Dứt khoát dựa theo 《nông nghiệp bách khoa toàn thư 》điều chế ra thuốc này, cứ mỗi đêm rãi xung quanh tường viện.

https://thuviensach.vn

Bắt được bọn đạo chích hay hái hoa dâm tặc đem giết hay báo quan thì bọn họ cũng chiếm ưu thế.

Dù sao ban đêm lại dám xông vào hậu trạch nữ quyến, không phải là trộm, thì chính là hái hoa tặc, đánh chết cũng không ai nói gì.

Đương nhiên chuyện này cũng trong tính kế của Bạch Thanh, từ trong sách Bạch Thanh biết Tô Mai có thói quen như vậy.

Người này tính tình đa nghi, dù đã có Phùng Chí Viễn bảo vệ, cũng không toàn tâm tin tưởng hắn, sẽ lưu lại cho mình một con đường lui.

Cũng vì tính tình này mà xém chút nữa tình cảm của Tô Mai và Phùng Chí Viễn bị rạn nứt.

Nhưng chờ nàng giải thích rõ ràng, Phùng Chí Viễn thấy nàng cố tỏ vẻ kiên cường không có cảm giác an toàn thấp thỏm, càng thêm thương tiếc nàng, cảm tình của hai người lại tiến lên một bước dài.

Dựa theo phân tích của phụ huynh đối với tính tình Cốc Diệu Nhiêu, Bạch Thanh nắm chắc tám chín phần, đám cận vệ kinh thành và vùng lân cận sẽ thương tổn nhiều.

Cốc Diệu Nhiêu sẽ khẳng định Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn bắt cóc hoàng tử, xác định tội danh mưu đồ làm loạn.

Nếu Tô Mai không bày bố như vậy, hoặc đám người Cốc thống lĩnh quang minh chính đại đi vào cửa chính, thuận lợi cứu Ký Vương, cũng chạy không khỏi tội danh bắt người cướp của.

Nếu chuyện xảy ra như vậy, có lẽ Ký Vương sẽ tin tưởng tất cả chỉ là trùng hợp, có thể sẽ ra tay cứu ân nhân cứu mạng hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Bạch Thanh vẫn muốn đánh cược. Dù sao đời này kiếp này, nàng tuyệt đối sẽ không cho phép Tô Mai cùng Liên Cẩn có cơ hội kết minh liên hợp.

Nếu Tô Mai không chịu bỏ xuống tất cả, rời đi kinh thành an phận sống cuộc sống yên bình mà còn muốn giống như kiếp trước phụ thuộc vào Ký Vương, tuyên dương danh tiếng, được phong làm công chúa...

Thì nàng cũng không cần băn khoăn dùng hết tâm tư phá hủy nàng thì sao chứ?

Còn về chuyện sau khi bại trừ Tô Mai, đám dân chúng kiếp trước đã từng được Tô Mai cứu trợ cùng giúp đỡ cải cách nông nghiệp hoàn toàn bị chết non, cũng có quan hệ gì đến nàng đâu?

Trùng sinh, nàng chỉ mưu cầu, người thân bình an, có thể trôi qua những năm tháng an bình mà thôi.

Nếu Tô Mai muốn phá hư, nàng mới không quan tâm tương lai sẽ có bao nhiêu người gặp nạn.

Những người kia, cũng không có quan hệ gì với nàng, không phải sao?

#####

Trong lòng Cốc Diệu Nhiêu đã xác định Ký Vương đang ở trong tay đối phương, càng lo lắng không thôi, cũng không dám chuyên quyền muốn lấy công chuộc tội.

Hắn hạ lệnh cho đám cận vệ kinh thành và vùng lân cận lui ra ngoài trăm mét, tử thủ bao vây, canh phòng nghiêm ngặt, không cho phép bất luận kẻ nào xuất nhập, người vi phạm lập tức chém chết.

https://thuviensach.vn

Còn hắn thì nhanh chóng vào cung, bẩm báo với hoàng thượng xin giúp đỡ.

Chuyện ẩu đả ở tây thị vừa phát sinh, thì tin tức cũng truyền đến ngự tiền, hắn thậm chí còn biết rõ ràng cặn kẽ, người ở trong trạch viện kia, là người đã đến Bạch phủ ngày hôm nay chính thê của Viên Mậu Lâm Tô thị.

Hắn còn biết cả chuyện Bạch Thanh phái người theo dõi Tô Mai, biết được tin tức liền sai người đến nha môn báo án, hắn còn bật cười lắc đầu.

Sau đó hắn cũng biết Ký vương đã tỉnh lại không cần lo lắng cho tính mạng,hắn liền bỏ mặc mặc kệ, tùy ý để chuyện phát triển.

Mãi cho đến lúc Cốc Diệu Nhiêu tiến cung cầu kiến, mới phát hiện chuyện này không đơn giản như hắn đã dự đoán.

Một nam nhân bình thường trong giang hồ, cộng thêm một nữ nhân tay trói gà không chặt, còn mang theo một hài tử vừa tròn một tuổi.

Trong nháy mắt lại có thể giết hơn mười cận vệ có công phu tốt, Hưng Khánh Đế cũng bắt đầu suy luận.

Chẳng lẽ chuyện hắn hoàn toàn không để vào mắt, chỉ muốn thuận lợi thay Xíu giải trừ hôn ước, mới kéo chuyện xưa nghịch thần Nguyên thị ra làm cớ, khiến nàng ta có ý tứ muốn báo thù?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 64+1

Lúc Hưng Khánh Đế nổi lên hoài nghi đối với đám người Tô Mai, thì bên phía Hoài Xa phường lại nghênh đón một đám binh lính cường tráng đang cưỡi ngựa cao to.

Đám người vừa tới mặc khôi giáp, cầm trong tay trường thương sắc bén, rõ ràng là Kiêu kỵ binh lừng lẫy tiếng tăm.

Theo lý mà nói, phụ trách phòng vệ kinh thành giữ an toàn cùng trị an, hẳn là cận vệ doanh.

Mà Kiêu kỵ binh đảm nhiệm lùng bắt, giám sát thần dân, vì hoàng thượng điều tra âm thầm mọi chuyện, chưởng quản Chiêu ngục.

Chuyện hôm nay rõ ràng là thuộc phạm vi chức quyền của cận vệ doanh, bọn họ không nên nhúng tay mới đúng.

Nhưng từ lúc Tiếu Túc thống lĩnh Kiêu kỵ binh, trong kinh thành rất nhiều sự tình đều bị hắn tiếp nhận, cận vệ doanh trực tiếp rút lui.

Huống chi chuyện này liên quan đến hoàng tộc,hoàng tử bị bắt cóc ai cứu được, thì là công lao của người đó.

Lão đại Tiếu Túc bị hoàng thượng sai khiến ra ngoài làm việc, không ở trong kinh thành, phụ trách sự vụ Kiêu kỵ binh, là phó Đô Thống Lỗ Ninh tính tình có chút chân chất lỗ mãng.

https://thuviensach.vn

Lúc Bạch gia xảy ra chuyện hắn sớm nhận được tin tức, nhưng bởi vì Bạch thái phó vẫn đối xử lạnh nhạt xa cách với thống lĩnh của bọn họ.

Cho nên hắn không thèm quản, còn chờ Bạch phủ bị chê cười, ai ngờ Nhan tiểu thư chạy tới cứu người.

Sau đó còn gọi hắn qua tức giận thoá mạ, còn nói thống lĩnh trở về sẽ cáo trạng.

Lão đại trước khi rời kinh, nhiều lần dặn hắn phải nhìn chằm chằm trị an kinh thành, đã phạm sai lầm một lần, mấy ngày nay đã nghĩ phải lập công chuộc tội, lúc này cơ hội đã đưa đến cửa, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Nghe nói cận vệ doanh hao phí cả ngày mới tìm kiếm được một chút tung tích.

Vậy mà không thể đem Ký Vương an toàn cứu ra ngoài, Cốc thống lĩnh còn chạy vào cung cầu hổ trợ.

Bất quá là hai cái tiểu mao tặc (trộm vặt), hắn có mấy trăm tinh binh, chẳng lẽ còn bắt không được sao?

Kiêu kỵ binh oai vũ, không người nào dám xúc phạm, cho dù Cốc thống lĩnh đã phân phó, cận vệ doanh vẫn chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn họ chen chúc tiến vào cẩm tú đường chật hẹp, cậy mạnh đá văng cửa lớn, trực tiếp xông vào bên trong viện.

Rơi vào đường cùng, đành tạm thời đem mệnh lệnh của Cốc thống lĩnh để qua một bên, đi sau lưng Kiêu kỵ binh vọt vào trong.

Nho nhỏ cái sân, lại bị hai doanh gần ngàn binh sĩ xông vô chật như nêm cối.

https://thuviensach.vn

Hôm nay Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn ở bên ngoài bận rộn cả ngày, lo lắng cố sức, lại không có được kết quả mong muốn, đã rất mỏi mệt đến không chịu nổi.

Lại cứu cái người gần chết, lao tâm khổ lực, còn nhịn đau đem bảo vật kia ra cứu hắn.

Cũng vì chuyện này mà hai người cãi nhau một trận, thật vất vả mới ngừng chiến nghĩ tạm trong chốc lát, lại không biết con ma men từ đâu đến đập cửa, còn làm ồn một phen, mới tiễn bước được hắn.

Lúc này vẫn còn tức giận, lại có người đạp cửa xông vào, thật sự không thể nhẫn nhịn.

Nếu không thể nhịn được nữa, vậy không cần nhịn nữa.

Phùng Chí Viễn rút kiếm xông ra, muốn đại chiến một hồi, phát tiết phẫn nộ trong lòng.

Không ngờ phi thân ra ngoài, lại thấy trong sân viện nhỏ hẹp chi chít đầu người, người nào cũng trừng mắt, trợn mắt nhìn hắn. Liền kinh hãi, lui về sau hai bước.

Lại giống như nhớ tới cái gì, giơ kiếm chỉ thẳng vào mọi người, nổi giận đùng đùng hỏi:

- Các ngươi là người nào? Dưới chân thiên tử, các ngươi lại dám xông vào hậu trạch dân lành, còn có vương pháp hay không?

Hắn vừa nói xong, lập tức có người cười nhạo, châm chọc nói:

- Lần đầu tiên nghe thấy có người nói huynh đệ chúng ta ngang nhiên xông vào hậu trạch của dân lành, thật sự là chuyện mới lạ.

https://thuviensach.vn

Phùng Chí Viễn cũng không phải ngốc tử, vừa nói xong, chính hắn đã thấy không ổn.

Đám người này mặc khôi giáp cầm binh khí không hề cố kỵ liền xông vào nhà dân chúng.

Nhìn tư thế cách ăn mặc là biết đám người này là binh lính triều đình...là Kiêu kỵ binh.

Sắc mặt hắn có chút trắng bệch. Gặp phải Kiêu kỵ binh, vang danh thiên hạ người nào gặp bọn họ cũng bị lột hết một lớp da, bọn họ liên quan đến triều đình, còn liên quan đến giang hồ nhân sĩ, nếu có thể, hắn quả thật không muốn có nửa điểm dính líu đến bọn họ.

Nhưng hôm nay, chỉ sợ không phải do hắn làm chủ.

Trong viện đám binh sĩ cầm trường thương, vây xung quanh mũi thương chỉ thẳng mặt hắn, lớn tiếng quát:

- Tên tiểu tử kia, còn không mau đem người các ngươi đã bắt thả ra ngoài, nếu không gia sẽ để máu tươi của ngươi nhuộm trường thương.

Khẩu khí thật sự quá lớn, Phùng Chí Viễn là cao thủ trong giang hồ, nghe những lời này lại bị kích thích nổi điên lên.

Hai mắt sắc bén nhìn thẳng, tay cầm chuôi kiếm dùng nhiều sức, gân xanh hiện rõ trên mu bàn tay, một cổ hơi thở băng lãnh khát máu từ trong thân thể hắn toát ra ngoài.

Không khí nhất thời trở nên ngưng trọng, hết sức căng thẳng.

Tô Mai vẫn ẩn mình trong sảnh không xuất hiện thấy tình cảnh như vậy nhịn không được mà đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Nàng ôn nhu liếc Phùng Chí Viễn một cái, mới hành lễ với đám binh sĩ trong viện, ôn nhu nói:

- Các vị quân gia, chuyện gì cũng từ từ. Đã trễ thế này, không biết các vị quân gia giá lâm hàn xá (nhà nghèo), là có chuyện gì? Nếu là có chuyện gì cần hổ trợ, quân gia không ngại nói thẳng, tiểu nữ tất nhiên sẽ đem hết khả năng ra trợ giúp.

Biết suy tính lại thủ lễ, ngôn ngữ mặc dù có chút hèn mọn, lại lưu được đường sống, quả thực là cẩn thận.

Lỗ Ninh lúc này cũng ngây người.

Nữ tử nhu uyển đoan trang như vậy, sẽ là đồng đảng bắt người cướp của hết sức hung ác?

Cũng chỉ trong nháy mắt, hắn liền khôi phục bình thường, nhưng mà giọng điệubình thản hơn một ít, cất cao giọng nói:

- Bản tướng là phó Đô Thống Lỗ Ninh của Kiêu kỵ binh, nhận được tin dân chúng báo án, có người thấy phu thê các ngươi sát thương bắt người trong hoàng thất. Ngươi cũng biết, xâm phạm hoàng thất, chính là tội lớn sẽ tru di cửu tộc, còn không mau đem người thả ra, nể tình các ngươi biết sai mà sửa, có thể để các ngươi chết được toàn thây.

Tru di cửu tộc? Lại là tru di cửu tộc!

Chỉ trong một ngày, lại bị người chỉ mũi uy hiếp. Dù tính tình Tô Mai dịu ngoan như mèo, lúc này cũng vương nanh múa vuốt.

Lúc này, nàng không duy trì nổi ngụy trang nữa, hé ra khuôn mặt dữ tợn vặn vẹo, lớn tiếng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Là Bạch gia, là Bạch Thanh sai các ngươi đến? Có phải nàng không chịu buông tha ta? Nàng tìm ta, muốn đưa ta vào chổ chết, đúng không?

- Bạch gia?

Hoàn toàn không hiểu tin tình báo, Lỗ Ninh không biết chuyện này như thế nào lạiquan hệ đến Bạch gia, sắc mặt mê man.

Nhưng mà câu nói nghi vấn của hắn, Tô Mai nghe xong lại thành xác nhận.

- Nàng đã đoạt trượng phu của ta, còn đem hắn đưa vào Chiêu ngục, nàng còn muốn thế nào nữa?

Khuôn mặt dữ tợn trong nháy mắt lại hóa thành bi ai sầu đau thảm thiết, nước mắt chảy dài trên gò má, cả người giống như bất lực đáng thương.

- Ta bất quá là muốn nhìn xem nàng là dạng người gì, cũng chỉ muốn biết là ai cướp đi trượng phu của mình mà thôi, cũng không được sao? Nàng là nữ nhi của quan lớn, được hoàng thượng sủng ái, ta bất quá chỉ là một cái nông phụ nho nhỏ, có năng lực tạo ra cái gì uy hiếp đến nàng, nàng vì sao lại không chịu buông tha ta? Ta đã muốn rời đi cách nàng thật xa, đã không muốn cùng nàng đấu, sao nàng lại không cho ta một con đường sống?

Thấy nàng thương tâm thống khổ như thế, Phùng Chí Viễn đau lòng không thôi, giơ lên trường kiếm lại suy sụp hạ xuống.

Hắn tới gần nàng vài bước, nâng đôi tay, giống như muốn đem nàng kéo vào trong lòng an ủi, lại không dám đành thu tay về, cúi đầu nỉ non tên của nàng:

- Mai nhi!

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói, tràn đầy thâm tình, cùng đau xót.

Hắn lại giơ lên kiếm, từng bước đi đến gần đám binh sĩ đang nhìn bọn họ biểu diễn mà sợ đến ngây người, trong ánh mắt Phùng Chí Viễn tràn ngập cừu hận, lửa giận ngập trời lớn giọng trách cứ:

- Các ngươi hưởng thụ thuế vụ thần dân, lại không lo đền nợ nước, tình nguyện vì chuyện nữ nhi tranh giành nhân tình, chèn ép đối thủ coi như quân cờ, bức bách oan uổng một nữ nhân đáng thương như vậy, các ngươi cũng xứng làm nam nhân sao? Xứng bảo hộ quốc gia dân chúng sao?

- Ha ha.....

Lỗ Ninh cười gượng hai tiếng, không biết nên nói gì.

Hắn quả thực bị hai người này làm cho u mê, là cái gì cùng cái gì a? Nếu hắn nhớ không lầm, buổi tối hôm nay bọn họ đến đây là vì nghĩ cách giải cứu Ký Vương điện hạ!

Còn có lời đồn đãi thần bí khó lường, còn chưa lộ diện đã giải quyết hơn mười vị cao thủ cận vệ doanh, hay là hai liên doanh bọn họ nghe không hiểu tiếng người?

Hay là, tối lửa tắt đèn, bọn họ hoa mắt, vào nhầm cửa rồi?

Hắn vừa định mở miệng trách cứ, Tô Mai đột nhiên quỳ xuống, liên tục dập đầu nói:

- Van cầu các ngươi, chuyển lời đến Bạch tiểu thư, sáng sớm ngày mai, ta liền rời khỏi kinh thành, sẽ không bao giờ xuất hiện, cầu nàng mở lòng từ bi, buông tha cho ta cùng hài tử!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 64+2

- Nàng mau đứng lên.

Phùng Chí Viễn nhìn giai nhân trong lòng hèn mọn khẩn cầu ác nhân cướp đoạt trượng phu của nàng, trong lòng đau đớn.

Nữ nhân ác độc Bạch gia đã đoạt trượng phu của Mai nhi, còn muốn đuổi tận giết tuyệt, quả thực là khinh người quá đáng.

- Không cần cầu bọn họ, những người này trợ Trụ vi ngược (giúp ng xấu làm việc ác), sớm không có nhân tính, sao có thể mềm lòng? Mai nhi, nàng yên tâm, ta nhất định sẽ tuân thủ lời hứa, bảo hộ mẫu tử nàng, tuyệt đối sẽ không để cho nàng chịu một chút thương tổn.

- Phùng đại ca.....

Trong mắt Tô Mai tràn đầy cảm kích cùng yêu say đắm. Đời này, chỉ có hắn bất luận tình huống nguy hiểm cỡ nào, đều toàn tâm toàn ý bảo hộ nàng.

Suốt cả quảng đường biết bao đau khổ cùng khổ cực, hắn vẫn che chở nàng, khiến cho nàng hãm sâu vào đó.

Nếu không có mối hận chống đỡ, chỉ sợ nàng đã sớm nhịn không được mà cùng hắn tiêu dao giang hồ.

Từ lúc nhìn thấy Bạch Thanh, nàng thật sự cũng đã hối hận. Nếu nàng không kiên trì quyết định lên kinh thành, thì một nhà ba người bọn họ, đã

https://thuviensach.vn

sớm trải qua những ngày tháng tốt lành rồi!

Bạch Thanh là nữ nhi của thái phó, lại có chỗ dựa là hoàng thượng, sao nàng có thể nghĩ Bạch Thanh là người đơn giản đây?

Là nàng đã nghĩ nàng ta quá đơn giản ngu ngốc, lại tự đề cao bản thân.

Sớm biết sẽ có cục diện như ngày hôm nay, lúc trước nàng sẽ không khư khư cố chấp lên kinh.

Đáng tiếc lúc này mới tỉnh ngộ, thì đã quá muộn rồi.

Lúc này, mặc kệ bọn họ giãy dụa như thế nào, thì những người này cũng không bỏ qua bọn họ.

Nghĩ đến lúc chiều trùng hợp gặp gỡ người bị thương, cũng là chuyện mà Bạch Thanh an bài đi! Là muốn lấy cớ để danh chính ngôn thuận đẩy nàng vào chỗ chết mà thôi.

Xem ra, nàng ta là thật sự yêu tên cặn bã nam tham phú phụ bần Viên Mậu Lâm kia rồi.

Cái gì mà nói giam giữ trong Chiêu ngục, cũng là bọn họ diễn tuồng chờ nàng vào kinh đến xem, liền diễn mà thôi.

Cao minh a! Thật sự quá cao minh!

Hay cho nàng còn tự xưng là thông minh, lại bị thông minh lừa, rơi vào trong cạm bẫy mà bọn họ tỉ mỉ thiết kế.

Không cam lòng, thật không cam lòng!

Bạch Thanh còn không biết, ở trong mắt Tô Mai nàng là người bình tĩnh ung dung lại cực kì thông minh, an bày cạm bẫy dụ nàng bước vào.

https://thuviensach.vn

Tô Mai không biết lúc này Bạch Thanh đang ở Bạch phủ lo lắng sốt ruột đứng ngồi không yên, làm gì bình tĩnh ung dung?

Đúng như Tô Mai nghĩ, nàng có tính kế nhưng làm gì cao siêu như nàng nói.

Nàng bất quá là dựa vào tin tức phụ huynh điều tra để dẫn dắt mà thôi.

Ai ngờ chuyện này lại phát sinh theo chiều hướng khó tin như vậy, nàng tính không tới nha.

Tạm thời không đề cập tới Bạch Thanh sau này biết được tất cả tình huống tâm tình sẽ như thế nào, chỉ nói tới đám người Lỗ Ninh.

...

Cả đám người nhìn Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn tự biên tự diễn, cũng không biết bọn họ đang diễn cái tuồng gì, Lỗ Ninh bất mãn trong đầu lại đầy nghi vấn không kiên nhẫn nói:

- Diễn xong chưa? Ký Vương điện hạ ở nơi nào, còn không mau thả hắn ra, nếu không đừng trách trường thương của gia không có mắt, đâm nhiều lổ trên người bọn ngươi.

- Ký Vương điện hạ?

Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn đồng thanh hỏi lại, hoàn toàn không biết hắn đang nói cái gì.

Rốt cục Lỗ Ninh ý thức được ý nghĩ của đối phương và hắn căn bản không chung một vấn đề, cũng không thèm quản bọn họ nói cái gì, gọn gàng dứt khoát nói rõ ý đồ đến đây.

- Hôm nay ở tây thị, các ngươi cố tình gây rối, thừa dịp hỗn loạn phân tán đám hộ vệ của Ký Vương, lại đâm hắn bị thương rồi bắt đi. Có người

https://thuviensach.vn

tận mắt nhìn thấy, cũng chứng minh lúc này điện hạ ở trong viện, chứng cớ vô cùng xác thực, không chấp nhận các ngươi ngụy biện giảo hoạt? Các huynh đệ, mau bắt hai người này lại, vào nhà cho ta cẩn thận tìm kiếm!

Nếu cứ để yên như vậy, không biết hai kẻ điên này sẽ nói ra cái gì loạn thất bát tao (lộn tùng phèo), ra tay bắt bọn họ cho lành.

Xưa nay hắn cùng nhân sĩ giang hồ đối với hoàng tộc quyền quý đều không có hảo cảm.

Trong mắt bọn hắn, đám người nắm giữ quyền thế cùng tài phú, phần lớn đều là tham quan, người phú quý đều là kẻ bất nhân.

Mặc dù Phùng Chí Viễn xuất thân ở Nam Kinh là hào môn thế tộc Phùng gia, lại chính là chi thứ nghèo túng.

(Yul: hào môn thế tộc là gia tộc giàu có, giới quý tộc)

Năm đó hắn cùng đích tôn tử (cháu) của tộc trưởng học chung, lại xảy ra tranh chấp làm hắn bị thương, tộc trưởng lấy tộc quy xử phạt nghiêm khắc thiếu chút nữa đánh chết hắn.

Cuối cùng hắn quyết tâm bỏ đi, trở thành người trong giang hồ vào Bách Kiếm môn, được môn chủ ưu ái, thu nhận làm đệ tử, mấy năm qua hắn cũng dần dần nổi danh.

Năm đó vì chuyện của hắn, mà liên luỵ đến phụ mẫu huynh đệ, sống ở trong tộc tình cảnh hết sức khổ cực.

Nếu không phải huynh trưởng không chịu thua kém đậu tiến sĩ, lại được phong làm quan, mấy năm nay dần dần đi lên, nếu không bọn họ sẽ vẫn như năm đó bị người khi nhục chèn ép.

https://thuviensach.vn

Cũng vì thế, mỗi khi hắn về nhà, người trong nhà đều không vui, còn mẫu thân của hắn, lúc nào cũng khiển trách hắn không nên phản kháng dòng họ, không nên đắc tội quyền quý.

Ở trong lòng hắn cái gọi là quyền quý, so với người trong giang hồ xuất thân thấp hèn còn phản cảm hơn nhiều.

Hắn vẫn nghĩ đám người bọn họ đang giúp đỡ Bạch gia vẽ đường cho hươu chạy, cố ý hãm hại người trong lòng hắn, cũng đã nổi trận lôi đình.

Lúc này nghe thấy ý đồ đến đây của bọn họ, là vì cái tên tiểu bạch kiểm được Mai nhi cứu mang về.

Mai nhi cứu hắn, còn tự mình giúp hắn uống tiên dược, rửa mặt xúc miệng, hắn liền mất hứng la hét ầm ĩ vài câu, hai người còn cãi nhau một trận.

Bọn họ đã cứu hắn, những người này không biết cảm tạ, còn nghĩ bọn họ là ác nhân bắt người cướp của hạihoàng tử, muốn hỏi tội, quả nhiên là hoàng thất quyền quý, am hiểu nhất chính là lấy oán trả ơn, mưu quyền đoạt lợi, không có một người tốt.

Vì quyền thế cùng địa vị, ngay cả tông huynh đệ đều có thể hại chết, huống chi là những người này?

(Yul: tông huynh đệ là người cùng họ, cùng tổ tiên, cùng gia tộc)

Nếu bọn họ không buông tha cho bọn hắn, hắn tuyệt đối không để chính mình lâm vào khốn cảnh, ý nghĩ chuyển động.

Lúc này Tô Mai đang định mở miệng biện giải muốn rửa sạch tội danh, thì hắn đã dứt khoát chạy vào trong phòng, đem Ký vương vì dùng quá dược đã ngủ say xách ra ngoài, trường kiếm đặt trên cổ hắn, hướng về phía đám người Lỗ Ninh lớn tiếng uy hiếp:

https://thuviensach.vn

- Lui ra ngoài, lui hết ra ngoài, để chúng ta rời đi, nếu không ta liền một kiếm giết chết hắn. Chúng ta mệnh tiện, vị này lại là hoàng nhi của hoàng thượng, nếu hắn chết, cả đám người các ngươi đều phải chôn cùng.

Hắn hành động lỗ mãng như thế, không chỉ có đám người Lỗ Ninh, mà cả Tô Mai, cũng bị dọa không nhẹ.

Rõ ràng có thể cứu vãn một con đường sống, làm vậy khác gì hoàn toàn chặt đứt đường lui của bọn họ đâu.

Trong lòng nàng dâng lên tức giận, lại kiềm chế tính tình xuống, ôn nhu khuyên giải nói:

- Phùng đại ca, ngươi làm gì vậy? Ký Vương điện hạ còn đang mang thương tích, ngươi mau buông hắn. Chờ hắn tỉnh lại, sẽ nói rõ ràng với các vị quan gia, sẽ hiểu chúng ta là cứu hắn, mà không phải bắt người cướp của gì đó.

Lời này, tuy là khuyên bảo Phùng Chí Viễn, cũng là gián tiếp nói với quan binh, chân tướng sự việc là gì.

Đáng tiếc, trong hậu viện có hơn mười binh sĩ cận vệ doanh tiếp xúc với thuốc bột bị hôn mê bất tỉnh, còn có hành vi muốn chết của Phùng Chí Viễn, đã muốn đưa bọn họ rớt vào vực sâu rồi.

Giờ phút này cho dù nàng là lưỡi xán hoa sen, cũng không có tác dụng.

(Yul: lưỡi xán hoa sen nghĩa là có tài hùng biện)

Không ai tin tưởng bọn họ trong sạch, bao gồm cả Ký vương, người được nàng cứu tánh mạng.

Lúc này, bọn họ đã tự đẩy mình vào tuyệt cảnh, không hề có con đường sống.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Đối mặt với tình trạng này, Phùng Chí Viễn cũng không thấy mình làm sai cái gì.

Lúc này hắn chỉ nhìn thấy một đống binh sĩ miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, pháp luật điều lệnh, toàn bộ đều là ỷ thế hiếp người.

Bởi vì Bạch Thanh là nữ nhi của thái phó, được hoàng thượng sủng ái như thân sinh nữ nhi, nàng đoạt trượng phu của người khác.

Sau đó còn cố ý thiết kế bẫy gài Ký vương bị thương đưa đến đây, muốn vu oan hãm hại người trong lòng hắn.

Trên đường lên kinh hắn nhìn nàng ngày ngày vất vả, vẫn duy trì tâm tính thiện lương lạc quan.

Cho dù bị trượng phu của nàng phản bội, nàng lại vẫn như cũ ôn nhu che chở huyết mạch của bọn họ.

Cho dù người bên ngoài cười nhạo cùng bức bách như thế nào, nàng vẫn kiên cường đứng thẳng lưng, thản nhiên đối mặt.

Nàng tốt đẹp như vậy, mà hắn lại không có được. Hắn rất hâm mộ, rất ghen tị, cũng rất hận nam nhân kia từng có được nàng, mà không biết quý trọng nàng. Hắn vô cùng thống hận những người muốn thương tổn nàng.

Bọn họ lên kinh, bất quá chỉ muốn cầu một cái công đạo mà thôi.

https://thuviensach.vn

Bạch gia là thân tín của hoàng thượng, Viên Mậu Lâm là tân khoa Trạng Nguyên, mà bọn họ, bất quá chỉ là một lãng tử giang hồ cùng một nông phụ nho nhỏ, bọn hắn sao có thể đấu với bọn họ, làm sao cầu được một cái công đạo?

Công đạo, sẽ không vì bọn họ, bá tánh bình dân mà tồn tại.

Cục diện lúc này, hắn nên sớm dự đoán ra, lại cố tình xem nhẹ đắm chìm trong sự thiện lương của nàng.

Bọn họ gặp tình cảnh này, đều là lỗi của hắn, là hắn không có cân nhắc, cũng chưa từng phòng bị mà tạo ra.

Cho nên, dù phải trả giá bằng tính mạng của chính mình, hắn tuyệt đối không thể để nàng bị người thương tổn mà không thể phản kháng.

Nghĩ đến đây, Phùng Chí Viễn túm chặt y phục của Ký Vương, mũi kiếm sắc bén, càng tới gần cổ hắn, chắc là vô ý, cắt qua da thịt, máu tươi chảy ra, dọc theo mũi kiếm một giọt một giọt rơi xuống đất.

Mắt thấy máu tươi, Kiêu kỵ binh cùng cận vệ doanh không khỏi hít một ngụm lãnh khí, muốn xông lên phía trước để giải cứu.

Trong lòng Tô Mai cũng kinh hãi, chân tay lạnh ngắt.

Nếu Ký Vương gặp chuyện không may, thì nàng cùng hài tử sẽ chôn cùng hắn.

Tiểu Uy còn nhỏ như vậy, từ lúc sinh ra đến giờ, ngay cả phụ thân cũng chưa liếc nhìn một lần, ngay cả nương còn không kịp kêu, liền chết theo bọn họ, sao nàng có thể chịu được!

- Không!

https://thuviensach.vn

Nước mắt của nàng chảy xuống, lúc này, nàng thật sự bi thương thống khổ.

Nàng chậm rãi quỳ lết đến chổ Phùng Chí Viễn, nhẹ giọng ôn nhu trấn an khẩn cầu nói:

- Phùng đại ca, không cần! Không cần vì ta, liên lụy người vô tội. Ký Vương điện hạ tuổi còn nhỏ, hắn cái gì cũng không biết, bị người lợi dụng, còn bị thương, ta thật vất vả mới đoạt được hắn trong tay diêm vương, nếu ngươi làm hắn bị thương, thì tất cả những cố gắng của ta, không phải đều trở nên uổng phí sao? Tin tưởng ta, Phùng đại ca, van cầu ngươi tin tưởng ta, chỉ cần Ký Vương điện hạ tỉnh lại, nhất định sẽ trả trong sạch cho chúng ta.

- Mai nhi!

Trong mắt Phùng Chí Viễn tràn đầy đau sót. Chỉ có nàng ngốc như vậy, mới có thể thiên chân thiện lương nghĩ đến, chỉ cần tên tiểu bạch kiểm này tỉnh lại, là có thể giải thích rõ ràng.

Nếu tên tiểu bạch kiểm thật sự xem bọn hắn là ân nhân cứu mạng, thì lúc chiều sau khi dùng dược hắn đã tỉnh dậy cũng không nói gì, chỉ im lặng giấu diếm thân phận!

Nếu hắn thẳng thắn nói ra, thì tối nay sao có thể nháo đến tình trạng này? Tất cả chuyện này không phải có người tính kế sao?

Nhưng mà hắn còn chưa nhớ ra, buổi chiều lúc hắn về nhà vừa nghe người trong lòng nói cứu một tên nam tử trẻ tuổi đem về nhà, lúc này liền ăn dấm chua.

Sợ người ta cũng giống hắn, vì ân cứu mạng không thể nào đền đáp, liền tự hạ quyết định hứa hẹn dùng thân báo đáp.

https://thuviensach.vn

Hắn liền vọt vào lôi Tô Mai đang ôn nhu nhỏ nhẹ trấn an Ký Vương, hai người liền tranh cãi ầm ĩ.

Chờ hai người bọn hắn bình tĩnh trở về, thì hắn đã thấm dược lăn đùng ra ngủ, làm gì có cơ hội nói chân tướng cho bọn họ?

Đáng tiếc lúc này Phùng Chí Viễn không thể nhớ được này nọ, hắn chỉ biết hắn muốn làm gì sẽ hành động ngay.

Ngay cả người trong lòng hắn muốn cái gì, hắn cũng không rõ. Hắn chỉ biết, người bên ngoài vũ lực bức bách ức hiếp, hắn muốn dùng tất cả năng lực bảo hộ mẫu tử nàng an toàn bình yên hạnh phúc.

Lại không biết, hắn còn tự cho là đúng, thì đã đem cục diện mà Tô Mai lao lực xây dựng ra, toàn bộ phá hư, không thể vãn hồi.

Trong lòng Tô Mai dần dần tuyệt vọng, Từ lúc chiến thắng linh hồn đến từ ngàn năm sau, có được bộ sách thần kỳ [nông nghiệp bách khoa toàn thư].

Nàng vẫn luôn tràn đầy tự tin, chưa bao giờ có cảm giác như lúc này.

Giờ khắc này, nàng mới hiểu được. Đối mặt với quyền thế cùng vũ lực, cho dù nàng có rất nhiều tài năng đi nữa, cũng không sử dụng được.

Nay nàng duy nhất có thể chờ mong, Ký vương có thể tỉnh lại làm sáng tỏ mọi chuyện.

Cũng có thể là nguyện vọng của nàng quá mãnh liệt, hoặc là thanh kiếm trên cổ kia quá sắc bén sát khí lạnh như băng, cũng có thể là vết thương ở cổ chảy quá nhiều máu, còn bị Phùng Chí Viễn ép buộc, rốt cục Ký vương sắc mặt tái nhợt ho nhẹ rồi tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

Ngây thơ mở to đôi mắt, lại phát hiện chính mình bị người cầm kiếm kề lên cổ, tim đập thình thịch, trên lưng mồ hôi lạnh chảy ròng ròng làm ướt cả y phục. Nhìn về phía cách hắn không xa thấy Tô Mai ánh mắt liền trở nên băng hàn âm lãnh.

Hắn nhớ rõ, nữ nhân này đem hắn từ tây thị về đây, cho hắn uống dược trị thương.

Hắn còn nghĩ nàng cứu hắn là vì muốn xin phú quý mà thôi, lại không nghĩ rằng, bọn họ còn ẩn dấu mục đích khác.

Không chừng, trận đánh nhau ở tây thị vô duyên vô cớ cuốn hắn vào, đều là những người này khơi mào tạo ra.

Tô Mai thấy hắn tỉnh lại liền sợ hãi lẫn vui mừng, nhưng thấy ánh mắt hắn mang theo phòng bị hoài nghi cùng nghi kỵ phẫn hận, lòng nàng liền trùng xuống.

- Ký Vương điện hạ!

Phùng Chí Viễn lạnh lùng mở miệng, châm chọc nói:

- Giấu diếm thân phận, làm bộ hôn mê có phải chơi đùa rất vui không? Đáng tiếc lúc này, ngươi ở trong tay ta, chỉ có thể nghe ta. Ngoan ngoãn, gọi đám chó săn của ngươi, lui hết ra ngoài cho lão tử, chuẩn bị xe ngựa, đưa chúng ta ra khỏi kinh thành, chờ an toàn, ta sẽ tha cho ngươi. Nếu không ta cũng không cam đoan, kiếm trong tay có run run hay không! Nếu không cẩn thận, cắt đứt yết hầu của ngươi, cũng chỉ có thể trách mệnh của ngươi không tốt.

Khẩu khí này khác gì đám thổ phỉ hán phu, hoàn toàn không giống đại hiệp khí khái, ngay cả Tô Mai, nghe còn thấy sợ.

https://thuviensach.vn

Chẳng lẽ đây mới là tính tình thật sự của hắn sao? Hay là nàng rất ngốc rất ngu, chỉ biết nhìn không biết nghĩ, hắn nói muốn hộ tống mẫu tử bọn họ vào kinh, bất quá là lấy cớ để hắn thuận lợi vào kinh, mưu tính âm mưu quỷ kế mà thôi?

Không thể không nói, Tô Mai cùng Ký Vương có điểm giống nhau, chỉ cần có một chút không thích hợp, cũng đã làm cho bọn họ hoài nghi lòng trung thành của người khác.

Cũng khó trách đời trước bọn họ hợp tác hài hòa như vậy, cuối cùng còn có thể cùng chung thiên hạ.

Tạm thời không đề cập tới Tô Mai đột nhiên hoài nghi Phùng Chí Viễn, chỉ nói đến Ký Vương.

Nghe hắn nói xong, trong lòng còn âm thầm may mắn buổi chiều không có đem thân phận của mình nói ra, lại ảo não đám Kiêu kỵ binh cùng cận vệ doanh quá ngu xuẩn.

Xem tình cảnh lúc này, nếu không phải bọn họ bức bách, chỉ sợ đám người bắt hắn, cũng không dễ dàng phát hiện ra thân phận của hắn, để cục diện lúc này biến thành cái dạng tiến không được mà lùi cũng không xong.

Nếu hắn đáp ứng yêu cầu của bọn họ, chỉ sợ không bảo vệ được tính mạng, lại còn rơi vào ác danh sợ chết.

Từ nay về sau, hắn đành vô duyên với địa vị kia. Nhưng nếu hắn kiên trì không chịu, người này không chừng sẽ cho hắn một kiếm, cá chết lưới rách.

Nên làm cái gì bây giờ?

Trong sân nhỏ nhất thời lâm vào một mảnh yên lặng.

https://thuviensach.vn

Lúc này Lỗ Ninh cũng bắt đầu hối hận cũng tại mình lỗ mãng, bọn họ không có chuyện gì, hắn đến lúc này, nếu thật sự khiến Ký Vương bỏ mạng, chỉ sợ không chỉ hắn cùng toàn bộ Kiêu kỵ binh, mà ngay cả lão đại đang ở tận Giang Nam, cũng bị liên lụy a!

Một đám nam nhân lâm vào suy tư, tiếng khóc trẻ con từ xa truyền đến.

Tô Mai đang quỳ rạp trên mặt đất cùng Phùng Chí Viễn đang cầm thanh kiếm trong tay, liền cứng ngắc thân thể, gian nan chuyển mắt liếc nhìn cửa phòng.

Bóng đêm yên tĩnh, tiếng khóc của trẻ con to rõ thê lương, khiến cho tất cả mọi người trong sân nhỏ đều nhìn qua.

Chỉ thấy một nam tử mặt mày như họa, tiêu sái tuấn dật ôm lấy tã lót, từ trong phòng chậm rãi đi ra, tiếng trẻ con khóc, cũng từ miếng tả lót trong lòng hắn.

(Yul: tĩnh lược 500 từ miêu tả nhan sắc Bạch ca)

Dù hắn phong nhã anh tuấn đến đâu, ở trong mắt đám người trong viện cũng cảm thấy nguy cơ khắp nơi, mỗi một lần hắn bước đi, tâm bọn họ cũng treo thật cao không hạ xuống được.

Phùng Chí Viễn tay cầm chuôi kiếm khẽ run run, hắn thật sự hối hận vô cùng.

Uy nhi, đối với Mai nhi mà nói, chính là mạng của nàng. Hắn thật sự bị tức giận làm hư đầu óc.

Chỉ lo khống chế Ký vương để tìm cơ hội thoát thân, lại quên mất tiểu Uy đang còn ngủ say trong phòng. Để người khác lợi dụng bắt đi.

- Ngọc lang Bạch Triệt?

https://thuviensach.vn

Tô Mai hét lên chạy vọt tới hỏi:

- Chuyện đêm nay, là do Bạch gia các ngươi an bày?

Nàng cố gắng chống đỡ thân thể, tay chân vô lực dựa vào hành lang.

Nàng có thể lạy trời lạy đất quỳ lạy bất luận kẻ nào, nhưng tuyệt đối sẽ không quỳ ngối trước người Bạch gia.

- Tô phu nhân!

Bạch Triệt nâng tay vỗ vỗ tả lót trong lòng, nhìn Tô Mai, khóe miệng chậm rãi giơ lên một độ cong nở nụ cười ôn nhu.

Tươi cười làm cho người ta cảm thấy như tắm gió xuân, làm cho người khác say lòng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Ngay cả đám nam nhân trong sân, cũng nhìn hắn tươi cười mà thất thần.

Chỉ có Tô Mai không động dung chút nào, thấy hắn cười ấm áp như gió xuân, trong lòng lại càng tức giận.

Lúc đầu tuy nàng khóc kể, trong lòng vẫn hồ nghi, không dám chắc chắn.

Cho đến lúc thấy hắn xuất hiện, nhìn hắn ôm nhi tử của nàng đang khóc nỉ non vào trong ngực, nàng mới giống Phùng Chí Viễn, hoàn toàn xác nhận: Tối nay tất cả mọi chuyện xảy ra đều do Bạch gia hãm hại.

Hận ý ngập trời không nhịn được liền cao giọng bi thiết chỉ trích:

- Bạch gia vang danh khắp kinh thành ai mà không biết Bạch Thanh vô liêm sỉ đoạt trượng phu của ta, bức ta đến tuyệt cảnh này. Ngươi đường đường là nam nhân, ở trong kinh thành tiếng tăm lừng lẫy đoan chính Ngọc lang, cũng ra tay đối phó với cô nhi quả phụ nhu nhược, không sợ báo ứng sao?

Hài tử, là mệnh của nàng.

Người Bạch gia muốn bắt hắn để uy hiếp nàng, đem nàng đẩy vào trong tuyệt cảnh, thật là ngoan độc!

Đã đến hoàn cảnh như vậy, nàng còn tận tâm tận lực bôi đen thanh danh muội muội của hắn.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Bạch Triệt thầm hận, nhưng chỉ nhẹ nhàng cười, mở miệng giải thích:

- Thực không khéo, cách vách là sản nghiệp của Bạch gia, Bạch mỗ cùng bằng hữu nâng ly trò chuyện với nhau, lúc trở về canh giờ hơi trễ, nên chuẩn bị ở chổ này nghỉ ngơi một đêm rồi mới hồi phủ. Đúng lúc nghe người đàm luận chuyện Ký Vương bị bắt, thân là thần tử, sao có thể không vì Quân mà phân ưu đây? Lại càng không khéo, Bạch mỗ vì muốn đi đường tắt, nên trèo tường qua, đúng lúc nhìn thấy sau viện một đống cận vệ doanh nằm im hôn mê bất tỉnh. Càng không khéo hơn nữa, đứa nhỏ trong phòng đột nhiên tỉnh lại, khóc nháo không ngừng. Bất đắc dĩ Bạch mỗ phải bế đứa nhỏ ra ngoài. Không biết đứa nhỏ này, là từ nơi nào bắt đến, Lỗ tướng quân, Tống tướng quân, làm phiền nhị vị, điều tra một chút.

Những lời này hoàn toàn đặt mình làm việc chính nghĩa, không đề cập tới Bạch Thanh, giống như vừa rồi không nghe thấy đối phương nói gì.

Cho dù Bạch Triệt thật sự không biết đứa nhỏ kia của ai, nhưng nhìn Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn có biểu tình như vậy, thì đám người Kiêu kỵ binh cùng cận vệ doanh cũng hiểu được.

Bọn họ vốn không biết nên xử lý tình huống này như thế nào, lúc này có thể nói là buồn ngủ mà gặp chiếu manh, hai vị phó Đô Thống, sao có thể bỏ qua cơ hội Bạch Triệt đưa tới?

Hai người liên tục đáp ứng, tỏ vẻ hiểu rõ, chờ xử lý tốt chuyện ở nơi này, bọn họ nhất định sẽ điều tra thật kĩ, đem đứa nhỏ này trả lại bên người phụ mẫu.

Đáng tiếc bọn họ đều là một đám nam nhân, sẽ không chiếu cố tốt đứa nhỏ, chỉ có thể tạm thời đem đứa nhỏ giao cho Bạch Triệt, thỉnh hắn chiếu cố.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa còn nói thẳng, nếu tìm không ra lai lịch, xin Bạch gia thiện tâm, nuôi dưỡng đứa nhỏ này.

Lúc nói dáng vẻ hết sức chính nghĩa, đối với Bạch gia cũng hết sức tôn sùng, hoàn toàn mặc kệ Tô Mai cùng Phùng Chí Viễn đang lo sợ không yên.

Mục đích đã thành, tâm tình Bạch Triệt rất tốt. Lúc này mới đem ánh mắt nhìn người nãy giờ vẫn trợn mắt nhìn hắn:

- Ký Vương điện hạ, thật là người? Thần còn tưởng chuyện người bị bắt chỉ là lời đồn đãi, không nghĩ tới.....

Biểu tình của hắn có thể nói là hết sức bất ngờ, không dám tin.

Trong lòng Ký Vương tức giận muốn hộc máu, ánh mắt Bạch Triệt rõ ràng là diễn hài, sao hắn có thể nhìn không hiểu đây?

Mấy ngày gần đây, không biết vì cái gì, phụ tử Bạch gia đột nhiên nhìn hắn không vừa mắt, trên triều năm lần bảy lượt chèn ép người của hắn, còn có nhiều cọc ngầm ẩn nấp ở trọng điểm, bất tri bất giác bị rút ra, hắn đau lòng đến nổi tối ngủ không yên, thật là dày vò.

Nếu không phải vì vậy, hắn sao có thể thừa dịp hưu mộc (ngày nghĩ) chạy đến tây thị đầy hỗn loạn, muốn tìm coi có vật gì mới mẻ, để lấy lòng phụ hoàng cùng thái tử đang hoài nghi hắn, cũng sẽ không bị người đâm bị thương, bắt đến đây.

Hắn ngàn suy vạn nghĩ, cũng chưa nghĩ đến, hắn thế nhưng vẫn bị Bạch gia tính kế, bị Bạch Thanh liên lụy, mới có tình cảnh này.

Hắn bất quá là muốn thú nàng làm phi, kéo Bạch gia về trợ lực cho mình mà thôi, nàng lại lấy một nam nhân hưu thê khí tử để nhục nhã hắn cũng thôi.

https://thuviensach.vn

Hôm nay vẫn vì nam nhân kia, mà đem hắn đưa vào trong tay tào khang thê của nam nhân kia.

Tốt, thật là tốt.

Hắn tính kế nhiều năm như vậy, lại thua trong tay một nữ nhân ngu xuẩn.

Cứ nghĩ nàng là một đóa hoa trắng noãn non mềm, lại không nghĩ rằng, đóa hoa xinh đẹp nhu nhược lại ẩn tàng mũi nhọn lợi hại như vậy.

Lúc này hắn mới hiểu được, hành vi nguxuẩn độn không chịu nổi của nàng, chỉ sợ là vì che dấu thông minh tài trí nên phải giả vờ!

Không ngờ Bạch gia vì muốn lấy lòng phụ hoàng, trợ lực cho thái tử mà che giấu kĩ như vậy.

Nếu đã như vậy, hắn tuyệt đối không buông tha nàng. Nàng không muốn gả, phải không? Hắn lại muốn nhìn xem, chuyện hôm nay mà truyền ra ngoài, Bạch gia bọn họ, muốn lấy gì để bồi thường hắn?

Trong lòng hắn phẫn nộ bốc cháy dữ dội, nhưng giờ phút này hắn đang bị người khác khống chế. Đành phải thu hồi phẫn hận, trong ánh mắt toát ra sợ hãi cùng cầu xin.

- Trả đứa nhỏ cho ta!

Phùng Chí Viễn đang hối hận vạn phần, sau khi tỉnh táo lại kéo theo Ký Vương tiến lại gần Bạch Triệt.

Trường kiếm đột nhiên rời khỏi cổ Ký Vương, chỉ thẳng mặt Bạch Triệt, lớn tiếng lặp lại:

- Đưa ta, đưa đứa nhỏ cho ta!

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Bạch Triệt cũng không thay đổi, vẫn như cũ cười khanh khách. Hắn hé mở bạc môi, giọng điệu hết sức bình thản, nhưng những lời nói ra, lại khiến sắc mặt Phùng Chí Viễn tái mét.

Hắn nói:

- Môn chủ Bách kiếm môn nhận ngươi làm đồ đệ, cũng đã định ngươi thừa kế kiêm tiểu tế, người giang hồ xưng ngươi là "khoái kiếm Phùng nhị hiệp". Xuất thân từ Nam Kinh là chi thứ của Phùng gia, đệ đệ của Nam Kinh Tri Phủ Phùng Chí Xa, là Phùng Chí Viễn!

Bị người trực tiếp vạch trần thân phận, Phùng Chí Viễn kinh hãi không thôi.

Nhiều năm nay hắn chưa từng phản gia (về nhà), trừ bỏ các huynh đệ môn sư, trên giang hồ rất ít người biết đượcxuất thân của hắn.

Bởi vì hắn xưa nay đều cừu hận quyền quý, cho dù có người biết được tục danh của hắn cùng huynh trưởng tương tự, cũng sẽ không nghĩ bọn họ có liên quan đến nhau.

Vì cái gì mà hắn biết được thân phận của mình?

- Ngươi là ai? Rốt cuộc ngươi là ai?

Mở to hai mắt, Phùng Chí Viễn lớn tiếng hỏi.

- Gia mẫu xuất thân từ Bạch Vân sơn trang, Diêu trang chủ là gia cựu.

Bạch Triệt cũng không giấu diếm thân phận, còn báo chi tiết cho hắn biết. Ở trong kinh thành chuyện này cũng không phải bí mật, ai cũng có thể biết.

Nhưng tin tức này, lại hoàn toàn đả kích Phùng Chí Viễn.

https://thuviensach.vn

Hắn suy sụp buông tay, trường kiếm "Đương" một tiếng rơi xuống đất. Cước bộ lảo đảo lui ra sau vài bước.

Đột nhiên được tự do, Ký Vương có chút ngây người, một lúc sau mới có phản ứng, vội vàng chạy lại hướng đám cận vệ doanh.

Cận vệ doanh thấy cước bộ của hắn lảo đảo không cẩn thận sẽ ngã trên mặt đất, lập tức tiến lên hai người một tả một hữu nâng hắn dậy, đưa đến đám thái giám đang núp ở phía sau, nâng lên xe ngựa, chạy nhanh vào cung.

Ký Vương được cứu ra, nhưng chuyện hôm nay còn chưa kết thúc.

Bắt người cướp của đâm bị thương hoàng tộc, dựa theo luật pháp Đại Thành, chính là tội lớn phải xét nhà diệt tộc.

Phùng Chí Viễn cùng Tô Mai đã phạm tội, lúc này đã rất rõ ràng muốn đem hai người bắt về quy án.

Ký Vương không chút do dự lựa chọn cận vệ doanh, muốn công lao cũng không cướp được, còn nháo thành bộ dạng như vậy.

Kiêu kỵ binh sẽ không hảo tâm thay người khác làm giá y.

Nói vài câu với cận vệ doanh, rồi giống như lúc đến, ầm ầm rời đi không thấy bóng dáng.

Phùng Chí Viễn võ công cao cường đã quăng kiếm đầu hàng, chỉ còn lại một nữ tử nhu nhược hoàn toàn không có sức chiến đấu.

Đám người cận vệ doanh còn ước gì bọn người Kiêu kỵ binh mau rời đi, đừng có ở đây chờ hưởng công lao của bọn họ.

Đáng tiếc bọn họ đã quá mức xem thường Tô Mai rồi, đột nhiên không biết từ nơi nào, nàng lấy ra một giấy bao màu vàng, vung về phía cận vệ

https://thuviensach.vn

doanh,“Rầm rầm” vài tiếng, những người đó liền ngã xuống đất không dậy nổi.

Lúc này mọi người mới hiểu hơn mười vị cao thủ của cận vệ doanh không phải bị Phùng Chí Viễn ra tay thu thập.

Mà là nữ tử nhìn nhu nhược yêu kiều như hoa này ra tay. Bọn họ nhìn Tô Mai, trong mắt tràn ngập phòng bị cùng khiếp sợ.

Tô Mai cũng mặc kệ bọn họ, ánh mắt nhìn về phía Bạch Triệt, cùng đứa nhỏ được hắn ôm trong ngực vẫn khóc mãi không ngừng.

Giọng nói bình tĩnh, gằn từng chữ một:

- Đem hắn trả lại cho ta!

- Ơ...

Bạch Triệt kéo dài thanh âm, nhìn đứa nhỏ trong lòng, lại nhìn Tô Mai, kinh ngạc nói:

- Đây là hài tử của ngươi?

- Đem hắn trả lại cho ta!

Tô Mai không có trả lời hắn, lại một lần nữa cắn răng nói, trong giọng nói mang theo vài phần thê lương, giống như đang chứng kiến dã thú đang muốn ăn thịt con mình.

Bạch Triệt nở nụ cười, từ từ nói:

- Là đứa nhỏ của ngươi cùng Viên Mậu Lâm?

Vừa nói, vừa chậm rãi nâng lên hai tay, đem đứa nhỏ giơ lên trên đỉnh đầu, sau đó thu hồi một tay, tiếp theo, làm dáng vẻ muốn thu hồi tay còn lại,

https://thuviensach.vn

để đứa nhỏ từ trên cao rớt xuống.

Tô Mai trừng mắt thê lương thét chói tai tức giận mắng:

- Súc sinh, súc sinh, hắn chỉ là một đứa nhỏ, vẫn là một đứa nhỏ.

Nàng càng mắng, Bạch Triệt tươi cười càng sáng lạn, năm ngón tay mở ra nâng đứa nhỏ, thu hồi từng ngón.

Rất nhanh, chỉ còn lại hai ngón, đứa trẻ không ngừng lắc lư như sắp rơi xuống.

Hắn nhìn về phía nàng, trong ánh mắt hoàn toàn không thèm che dấu chán ghét cùng đùa cợt, không có nửa điểm mềm lòng, càng không có áy náy.

Đó là đứa nhỏ, sao hắn có thể làm như vậy?

Đó là một ác ma, không có nhân tính!

Hắn hoàn toàn không để nàng vào trong mắt, dù trong tay nàng có rất nhiều độc dược, cũng dễ dàng giết chết hắn.

Nhưng nàng không dám, bởi vì khi hắn ngã xuống hài tử của nàng cũng sẽ ngã theo. Nàng không có cách nào cứu hài tử của nàng.

Nhi tử là mạng của nàng a! Bị người khác nắm giữ trong tay, nàng làm sao còn kiên trì được nữa?

Lúc này rất thức thời câm mồm khôngmắng chữi nữa, bỏ gói thuốc ra xa, sau đó chậm rãi cúi người, đối với người Bạch gia mà nàng thống hận nhất, quỳ xuống cầu xin:

- Cầu ngươi, tha cho hắn!

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này, Bạch Triệt loáng một cái ra sau lưng Tô Mai nhấc chân đá vào gáy nàng.

Tô Mai thấy trước mặt tối đen, mềm yếu ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Bạch Triệt nhẹ thở ra, muội muội luôn dặn dò, nếu Tô Mai chưa bị chế trụ, tuyệt đối không thể tới gần nàng.

Hắn còn nghĩ nàng khoa trương quá mức, chỉ là một nữ tử mà thôi, sao phải cẩn thận như vậy!

Nhưng nhìn đến tình cảnh của cận vệ doanh, lại thấy muội muội nói vô cùng có lý a.

Nữ nhân mà hắn cùng phụ thân không để trong mắt, lại thật sự có thể phù chính Ký Vương, độc sát hoàng hậu, thái tử, tiêu diệt toàn bộ Bạch gia.

Cũng may hắn nghe lời muội muội, ôm nhi tử của nàng, nếu không tối nay còn không biết ai thắng ai thua đâu!

Nhìn đám cận vệ doanh tay chân run rẩy không dám tiến lên bắt người.

Bạch Triệt liền nhíu mày, không vui nói:

- Người là của các ngươi, đứa nhỏ là của ta.

Nói xong cũng không để ý tới bọn họ, bước nhanh rời đi.

Lúc này, Phùng Chí Viễn đang bị gông xiềng không thể nhúc nhích đột nhiên mở miệng nói:

- Tất cả mọi chuyện, đều là một mình ta làm, không liên quan đến Bách kiếm môn cũng không có quan hệ đến Phùng gia.

https://thuviensach.vn

Bạch Triệt cước bộ hơi chậm một chút, lại coi như không nghe thấy, vỗ nhẹ lưng đứa nhỏ, chậm rãi tiêu sái rời đi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Bạch Triệt ôm đứa nhỏ về phủ, từ ngoài cửa đi thẳng vào nội viện, dọa tên gác cổng đến ngây người.

Đại thiếu gia thành thân gần hai năm, mà bụng của thiếu phu nhân Đồ thị vẫn không có nửa điểm động tĩnh.

Vậy mà thiếu gia cũng không sốt ruột, chẳng những không nạp thiếp, ngay cả thông phòng cũng không có.

Ngày ngày ở cạnh thiếu phu nhân, cuộc sống thảnh thơi vui vẻ, khiến người bên ngoài ghen tỵ.

Trong mắt đám hạ nhân tronh Bạch phủ, vẫn âm thầm ngưỡng mộ tôn sùng thiếu gia, không hổ danh là“Ngọc lang”, danh bất hư truyền a!

Nhưng không ngờ mọi người nhìn lầm rồi, thì ra thiếu gia đã sớm ở bên ngoài vụng trộm đặt mua phòng ốc cho ngoại thất.

Vì tiểu thư cùng thiếu phu nhân quan hệ rất tốt, nên tiểu thư sẽ vì thiếu phu nhân mà ra mặt, cho nên thiếu gia mới không dám mang về phủ.

Nếu không, sao thiếu phu nhân vừa chết, thiếu gia liền vội vàng mang đứa nhỏ này về phủ.

Xem ra là thiếu phu nhân biết được nên giận dỗi bỏ về ngoại gia, sau đó u buồn uất ức mà chết.

https://thuviensach.vn

Đám hạ nhân thấy mình suy luận hợp lý nên bắt đầu âm thầm đồng tình với Đồ thị cùng Đồ gia.

Đừng trách bọn hạ nhân suy nghĩ linh tinh, ngay cả Bạch Tể Viễn nhìn nhi tử mặt đầy nhu tình cẩn thận ôm đứa nhỏ trở về, cũng kinh ngạc một lúc lâu.

Cả Bạch Thanh cũng gào to rống lên:

- Ca, Ca đem hài tử của Tô Mai về đây?

Lúc này Bạch Triệt mới có phản ứng, xấu hổ ho khụ khụ hai tiếng, sau đó cẩn thận kể rõ chuyện xảy ra cho tới lúc hắn nói với Phùng Chí Viễn về thân phận của mẫu thân cùng cựu phụ, đối phương bị dọa đến quăng kiếm đầu hàng, thì bị Bạch Thanh lên tiếng đánh gãy.

- Cựu phụ có thân phận như thế nào, vì sao Phùng Chí Viễn sợ hắn như vậy?

Từ lúc Bạch Thanh nghe Tiếu Túc nhắc đến người này, nàng mới biết mình có một cựu phụ hỏi phụ huynh thì hai người bận rộn chuyện năm mới vẫn chưa nói gì với nàng, mà chính nàng cũng quên luôn.

Lúc nãy nghe Phùng Chí Viễn chỉ vì tục danh của cựu phụ sợ tới mức buông vũ khí đầu hàng, trong lòng tò mò nhịn không được mới mở miệng hỏi.

Bạch Triệt nhìn phụ thân, thấy hắn gật đầu, mới kể lại tình huống của cựu gia với nàng, còn chỉ cho nàng một chút kiến thức ở giang hồ, hơn nữa còn cường điệu địa vị của Bạch Vân sơn trang ở trong chốn giang hồ không thể bị lay chuyển.

Bạch Thanh lúc này mới biết, thì ra năm đó mẫu thân cùng cựu phụ ở trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy được xưng là “Diêu thị song hùng”.

https://thuviensach.vn

Sau đó nàng gặp được phụ thân, gả vào Bạch gia, một mình cựu phụ Diêu Nguyệt Hi trở về chính thức tiếp chưởng Bạch Vân sơn trang.

Vài năm sau tổ chức đại hội võ lâm mười năm một lần, đánh bại Bách kiếm môn đoạt được võ lâm minh chủ.

Bởi vì năm đó mẫu thân là một nữ tử giang hồ, lại ái mộ văn sĩ tay trói gà không chặt là phụ thân, thề sống chết gả vào Bạch gia, cùng người nhà mâu thuẫn gay gắt.

Cho đến lúc Bạch gia đem trưởng tử Bạch Triệt trò năm tuổi đến Bạch Vân sơn trang tập võ, mới làm dịu đi mối quan hệ.

Nhưng sau này, nàng ở "Tam vương loạn" hương tiêu ngọc vẫn, khiến cho lão trang chủ cùng lão phu nhân thương tâm quá độ, sau khi nàng chết được nửa năm, liền liên tiếp qua đời.

Cho nên những năm gần đây, cựu phụ chưa bao giờ liên hệ với Bạch gia, cũng chưa bao giờ vào kinh.

Trừ lúc Bạch Triệt trước khi được mười lăm tuổi hàng năm có ba tháng ở Bạch Vân sơn trang tập võ, cùng với Bạch gia hàng năm đúng hạn đem một ít quà tặng đưa đi.

Thì hai thân gia không khác gì người xa lạ không hề liên hệ hay lui tới.

Mà Bạch Thanh thuở nhỏ tính tình hoạt bát năng động, còn từng ầm ĩ muốn được tập võ, phụ tử bọn họ sợ nàng biết được thân phận của cựu phụ, sẽ tranh cãi ầm ĩ muốn đi Bạch Vân sơn trang.

Bộ dạng nàng rất giống mẫu thân, nếu đi Bạch Vân sơn trang, chỉ sợ vị cựu phụ kia, sẽ không bao giờ cho phép nàng rời đi.

https://thuviensach.vn

Cho nên, bọn họ mới che giấu việc này, cũng vì vậy mà kiếp trước cho đến lúc nàng chết, cũng không biết mình còn có cựu phụ.

Thấy phụ huynh áy náy, nàng cũng không có để ý, cũng không có tâm tư trách cứ bọn họ.

Bởi vì nghe nói cựu phụ đoạt minh chủ võ lâm từ trong tay Bách kiếm môn, nàng rốt cục cũng hiểu được, vì sao kiếp trước Bạch gia rơi vào tuyệt cảnh, mà cựu phụ cũng không xuất hiện, càng không ra tay cứu giúp.

Nàng còn nhớ rõ, bởi vì Phùng Chí Viễn xuất thân từ giang hồ, ở trong cuốn sách [bị chồng ruồng bỏ xoay người] từng có ghi chép một chút chuyện giang hồ tranh đấu, trong đó cũng có nhắc tới chuyện tranh đoạt võ lâm minh chủ.

Dù nàng chỉ đọc qua một lần, nhưng lúc này từng chữ trong đó như hiện rõ ràng trước mặt nàng.

《Môn chủ Bách kiếm môn nhìn hai người mà mình coi trọng nhất đang quỳ gối trước mặt, đều là đồ nhi chính tay mình dạy dỗ, trong lòng không phải không có áy náy.

Hắn coi trọng bọn họ, bồi dưỡng bọn họ, cuối cùng lại lấy địa vị môn chủ, cùng nữ nhi, khiến bọn họ tự giết lẫn nhau.

Hai năm nay, hắn trơ mắt nhìn bọn họ giương cung bạc kiếm, sử dụng các loại thủ đoạn độc ác để diệt trừ lẫn nhau, rất nhiều lần hắn muốn ra tay ngăn cản.

Nhưng lại nhớ đến Bách kiếm môn mấy đời đều là minh chủ võ lâm, lại mất từ trong tay mình, mà hắn ở trận chiến đó đã bị tổn thương kinh mạch, kiếp này không thể tiếp tục luyện công, có nhiều áy náy đến đâu, hóa thành tức giận ngập trời.

https://thuviensach.vn

Nếu ngay cả đối phương có thực lực tương đương cũng không thể chiến thắng, thì bọn họ làm gì có cơ hội đoạt lại thứ đã mất?

Nhưng mà, lời của thôn phụ kia lại khiến hắn không thể không suy nghĩ sâu xa.

Nếu tự giết lẫn nhau khiến cho bọn họ đồng quy vu tận, thì tất cả những mưu tính của hắn bấy lâu nay, đều tan thành mây khói.

Hắn đã già, không còn mười năm nữa,sao hắn có thể bồi dưỡng ra một người tranh đoạt vị trí minh chủ võ lâm đây.

Thời gian từ từ trôi qua, cuối cùng hắn đành thỏa hiệp, mở miệng đề nghị:

- Hay là chúng ta đổi lại phương pháp quyết định thắng thua, năm nay đại hội võ lâm, ai có thể đoạt được vị trí minh chủ võ lâm trong tay Diêu minh chủ Bạch Vân sơn trang, thì chính là môn chủ của Bách kiếm môn, là tiểu tế của Quân Tử Kiếm ta.

Chỉ mong phương pháp mà nữ nhân kia nói có thể giúp hắn đoạt được nguyện vọng trong nhiều năm nay.

Phùng Chí Viễn cùng Tống Viễn Kiều liền ngẩng đầu nhìn môn chủ đang ngồi trên chủ vị, sau đó quay đầu nhìn nhau.

Ánh mắt thô bạo tiêu tán đi rất nhiều, vốn thân thiết với nhau như huynh đệ, lại bị ép bách thành địch nhân, hôm nay rốt cục cũng có thể trở lại như xưa!

Sau khi rời khỏi Bách kiếm môn, Phùng Chí Viễn lấy một bình bạch ngọc từ trong áo, đưa tới trước mặt Tống Viễn Kiều, nói:

https://thuviensach.vn

- Vật này tên là ‘Thất ngày hóa công tán’, nội công trong người từ từ tiêu tan, bảy ngày sau sẽ mất hết công lực, trở thành người bình thường. Ta sớm đã có người trong lòng, nàng không thích giang hồ tranh đấu, chỉ cầu có được cuộc sống thanh bình an ổn. Cho nên, tiểu sư muội cùng Bách kiếm môn, đều giao cho ngươi. Viễn Kiều, chuyện trước đây coi như đã qua, từ ngày hôm nay trở đi chúng ta vẫn là hảo huynh đệ!

Tống Viễn Kiều nhận bình dược, nắm chặt tay sư huynh đôi mắt ẩm ướt.

Nếu không vì tiểu sư muội, thì hai năm nay sao hắn có thể ra tay độc ác với sư huynh không khác gì thân huynh đệ.

Hắn từng nghĩ cả đời này, bọn họ sẽ không có cơ hội làm huynh đệ nữa, không nghĩ rằng, vì một nữ nhân gây ra chiến tranh, cuối cùng cũng vì một nữ nhân mà kết thúc

Trong lòng đầy cảm kích hắn nhìn ra xa, đứng bên cạnh tiểu sư muội mà hắn ấu yếm là nữ nhân mà hắn đã từng khinh thường.

Giờ này khắc này, mặc dù đứng bên cạnh tiểu sư muội phong hoa tuyết nguyệt, cũng không tổn hại khí chất của nàng. Đây là một nữ nhân tốt, sư huynh có được nàng, cũng không thiệt thòi.

Nhìn sư huynh đệ bọn họ bắt tay giảng hòa, Tô Mai nở nụ cười, trong lòng hết sức vui mừng.》

[Sau năm ngày, từ lúc đại hội võ lâm kết thúc, chính là ngày tân minh chủ võ lâm Tống Viễn Kiều thành hôn, cũng trong ngày này, hắn tiếp chưởng môn chủ Bách kiếm môn cử hành đăng vị đại điển.

Hắn mới hai mươi mốt tuổi, vừa tham dự đại hội võ lâm đã có thể chiến thắng Diêu minh chủ Bạch Vân sơn trang, giết chết hắn dưới lưỡi kiếm, trở thành minh chủ võ lâm trẻ tuổi nhất. Trận chiến này lan truyền khắp thiên hạ, vị trí của Bách kiếm môn càng được tôn vinh.]

https://thuviensach.vn

Hai đoạn trong quyển sách đều nói chung một chuyện, dù Bạch Thanh có ngu xuẩn hơn nữa, cũng hiểu được.

Trước khi Bạch gia lụi bại, cựu phụ đã chết ở trong tay Tô Mai, bị hạ dược do nàng nghiên cứu chế tạo ra.

Vì muốn nam nhân của nàng thành công thoát khỏi vị hôn thê, giải quyết gánh nặng của môn chủ Bách kiếm môn, nhân tiện còn khiến cho tân môn chủ cảm kích, nên nàng không ngại dùng độc đả thương người.

Võ lâm minh chủ, người có thực lực sẽ lấy được, cựu phụ võ công cao hơn môn chủ Bách kiếm môn, đoạt được ngôi vị đương nhiên sẽ là của hắn.

Nhưng Bách kiếm môn lại coi như vật sở hữu của môn phái mình, không chấp nhận người bên ngoài mơ ước.

Một khi bị đoạt mất, liền dùng mọi biện pháp để lấy lại, cũng không tiếc dùng thủ đoạn hạ dược ti tiện bỉ ổi.

Cái gọi là giang hồ hiệp nghĩa, cũng chỉ có như thế.

Bạch Triệt không biết muội muội tức giận cái gì, nói xong lại không thấy nàng truy vấn nữa, liền kể tiếp chuyện phát sinh tiếp theo đồng thời cũng đưa ra đề nghị của chính mình.

Giống như Ký Vương oán hận cùng giận chó đánh mèo, về sau càng phải đề phòng nhiều hơn.

Giống như dã tâm của Bách kiếm môn, cần viết thư nhắc nhở cựu phụ phòng bị.

Giống như Tô Mai có được năng lực khủng bố, phải thận trọng xử lý...

Đủ loại chuyện, hao phí mất một canh giờ, mới có thể tổng kết xong.

https://thuviensach.vn

Sau đó, một nhà ba người bị tiếng khóc của tiểu hài tử làm cho ngây người.

Tô Mai đã bị bắt, tạm thời không thể gây trở ngại gì đến Bạch gia, nhưng đứa nhỏ này, phải làm sao bây giờ? Cũng không thể để trong phủ nuôi dưỡng?

Kinh thành lắm chuyện thị phi, chỉ sợ không được mấy ngày, mọi người trong thiên hạ sẽ có chung một ý nghĩa.

Là Bạch Triệt sớm dưỡng ngoại thất, còn sinh hạ hài tử, cho nên sau khi nữ nhi của Đồ gia chết đi, mới mang dẫn theo người đến Bạch phủ gây chuyện.

Đến lúc đó, Tô Mai có đứng ra nói đứa nhỏ là của nàng cùng Viên Mậu Lâm, cũng không có người tin.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Tô Mai chưa chết, thì "Bàn tay vàng" vẫn còn tồn tại, Bạch Thanh không thể nào buông bỏ phòng bị.

Cho nên, đứa nhỏ này có thể trở thành đòn sát thủ với nàng, cần phải giữ trong tay Bạch gia mới được.

Về phần người bên ngoài buông lời thị phi, không nghe cũng được! Dù sao gia tộc Đồ thị cũng không thể xoay người.

Chuyện xấu của nữ nhi Đồ cũng đã lan truyền khắp kinh thành, chỉ cần người hữu tâm suy nghĩ sẽ biết rõ chuyện gì đã xảy ra.

Mọi chuyện đã phát triển đến tình cảnh này, cũng đến lúc ca ca cần thú về một vị tẩu tử xử lý gia vụ trong phủ.

Nhưng nàng cũng không dám nhúng tay vào, không thể đi vào vết xe đổ tin vào ánh mắt của mình mà hại huynh trưởng một lần nữa.

Nhắc tới chuyện thành thân, Bạch Triệt cũng rất bình thản không hề tỏ ra khó chịu.

Gọn gàng dứt khoát nói ra điều kiện là muốn thành thân với một cô nương hào sảng hào phóng, còn cái loại tiểu thư khuê các như Đồ thị, thì xin miễn cho kẻ bất tài.

Nghe xong, khuôn mặt Bạch Thanh tràn đầy mặt xấu hổ, Bạch Tể Viễn trợn mắt, tức giận nói:

https://thuviensach.vn

- Nếu muốn thành thân với một cô nương hào sảng hào phóng, ta thấy vị tiểu thư của An Nhạc Hầu phủ sẽ không sai!

- Tiểu thư An Nhạc Hầu phủ?

Bạch Triệt nhất thời không nhớ ra, An Nhạc Hầu phủ sao lại có một vị tiểu thư, thần sắc kinh ngạc.

Bạch Thanh kinh ngạc tiếp lời:

- Là Di Á tỷ tỷ?

Bạch Tể Viễn gật đầu, Bạch Triệt lại càng hồ đồ:

- Di Á tỷ tỷ là ai?

- Chính là người đã cứu mạng muội, Nhan cô nương.

- Nhan cô nương?

Bạch Triệt không ngờ phụ thân đề cập lại là người này, giọng nói không che dấu được kinh ngạc:

- Phụ thân, người đang suy nghĩ gì vậy? Đó là sườn phu nhân tương lai của Tử Truyền, sao ta có thể lấy nàng?

Tuy nói như thế, trong đầu lại hiện lên một bóng dáng như lửa đỏ, lại nhịn không được nhìn Bạch Thanh, thấy nàng có chút lo lắng, mày liền nhíu mày.

- Nói hưu nói vượn.

Bạch Tể Viễn tức giận mắng mỏ:

- Ngươi là mệnh quan triều đình, đừng giống đám phụ nhân, lời đồn đãi thị phi bên ngoài sao có thể tin. Nhan cô nương là nghĩa muội của Tử

https://thuviensach.vn

Truyền, đã ở trước mặt hoàng thượng trình bày, trước khi thành thân sẽ ban thưởng phong hào, nếu không ngươi nghĩ yến tịch cùng thọ yến trong cung người nào cũng có thể tham gia? Huống hồ, phụ mẫu của Nhan cô nương năm đó cũng có chút giao tình với ta và mẫu thân của các ngươi, còn từng vui đùa muốn kết làm thân gia. Chỉ là Nhan gia bị biến cố, phu thê bọn họ cùng mẫu thân các ngươi giống nhau, tráng niên sớm thệ(chết trẻ).

Nhắc đến thê tử, khuôn mặt Bạch Tể Viễn hoài niệm cùng thẫn thờ, bất quá liền khôi phục lại bình thường.

Hắn tính tình giống tổ phụ Bạch Minh, luôn dễ dàng thích ứng với mọi tình cảnh.

Từ trước đến nay, hắn luôn tùy ý hai huynh muội Bạch Triệt chọn con đường sau này của mình, hơn nữa theo ý nguyện của bọn họ mà kết thân.

Hắn cũng chưa bao giờ cưỡng chế bọn họ để tự mình làm chủ, Cho đến khi nghe Bạch Thanh nói đủ loại chuyện xảy ra kiếp trước, hắn mới bắt đầu ý thức được, đôi khi, bỏ mặc tùy ý, mới là không có trách nhiệm.

Hắn làm phụ thân, vẫn không xứng chức.

Cho nên, nhi tử mới gặp phải thê tử phản bội hưu thê, nữ nhi thiếu chút nữa vì người khác mà làm “Thiếp thất”.

Nhan cô nương xuất thân giang hồ, tính tình sáng sủa hào phóng, không câu nệ tiểu tiết, có thể giống như hắn cùng thê tử lúc trước, hài hòa ân ái.

Nàng đã ở trong hầu phủ được nuôi dưỡng vài năm, hoàng hậu tự mình phái ma ma đến dạy quy củ lễ nghi, nắm giữ chặt chẽ quyền lợi ở hầu phủ, tất cả sản nghiệp cũng để ý xử lý gọn gàng ngăn nắp, thủ đoạn cũng không kém.

https://thuviensach.vn

Thêm chuyện xảy ra ngày ba mươi, nàng nhiều lần ra tay giúp đỡ, bảo hộ nữ nhi mọi cách, đã nhiều ngày hai người này còn tặng lễ vật qua lại, sống chung cũng không tệ.

Mà chuyện của Đồ gia bị hủy hoại danh tiếng của nữ nhi cùng dòng tộc, người bên ngoài lại cảm thấy Bạch gia ra tay quá mức ngoan độc, đã từng là thân gia, mà không lưu tình chút nào.

Vì vậy hôn sự của Bạch Triệt, có chút gian nan.

Nếu Bạch Triệt thú tiểu thư của An Nhạc Hầu phủ, thì Tiếu Túc sẽ không còn lý do gì mà dám lên cửa cầu thú Bạch Thanh.

Trong Quan lại sĩ tộc, không thịnh hành cái gì hoán thân thuyết pháp.

(Yul: hoán thân thiếp pháp trong câu này có nghĩa là anh em một nhà lấy cùng 1 thân gia)

Nữ nhi đã khổ cả đời, khó khăn lắm mới có được cơ hội trùng sinh, hắn không muốn gả nàng cho nam nhân lúc nào cũng nguy hiểm cận kề chỉ sống qua ngày.

Hắn còn chuẩn bị vì nữ nhi kén phu quân, để bọn họ ở dưới mí mắt mình, đỡ để nàng phải bị ủy khuất.

Bạch Tể Viễn nghĩ tốt lắm, nhưng trong lòng Bạch Triệt vẫn có chút ngăn cách.

Dù sao ở trong lòng hắn vẫn thấy Nhan cô nương cùng Tiếu Túc tuyệt đối không phải huynh muội đơn giản như vậy.

Sáng sớm hôm đó, hắn đã đề cập đến chuyện này trước mặt Tiếu Túc, hắn cũng không mở miệng phản bác, hắn đã muốn nhận định, lời đồn đãi chính là sự thật.

https://thuviensach.vn

Lúc nay đột nhiên kêu hắn đi thú nữ nhân của sư đệ làm thê, trong lòng thật sự là không được tự nhiên.

Nhưng Bạch Thanh nghe phụ thân nói liền biết hai người có quan hệ trong sạch, trong lòng cũng có chút đồng ý.

Di Á tỷ tỷ văn võ song toàn, lại là một cô nương tốt, nếu có thể kết duyên với ca ca, cũng xem như Bạch gia có phúc.

Ba người bọn họ tâm tư bất đồng, cũng không có tiếp tục đàm luận nữa, dàn xếp cho tiểu oa nhi khi thật tốt, liền tự trở về phòng.

Tháng giêng nhiều chuyện bận rộn nên Bạch Thanh cũng quên mất chuyện của ca ca.

Ngày mười lăm tháng giêng là yến tiệc vạn thọ của Hưng Khánh Đế, ở trong cung Bạch Thanh thấy Nhan Di Á, mới nhớ tới.

Trong cung mọi nơi đều giăng đèn kết hoa, khắp nơi tràn đầy không khí vui mừng, hiện rõ hoàng gia xa hoa.

Trước khi đế hậu chưa đến, Bạch Thanh cùng Nhan Di Á ngồi một chỗ nói chuyện với nhau.

Bạch Thanh nhớ đến đề nghị của phụ thân, nhịn không được liền nhìn kỹ Nhan Di Á tinh tế đánh giá, càng xem càng vừa lòng, càng xem càng cảm thấy nàng cùng ca ca rất xứng.

Nhan Di Á bị nàng nhìn chằm chằm, cảm thấy hồ nghi mở miệng hỏi:

- Thanh nhi sao lại nhìn ta như thế? Hay là hôm nay ta trang dung y phục, có gì không ổn?

- Không có!

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh cười ái muội nói:

- Di Á tỷ tỷ rất đẹp, khiến muội nhìn đến ngây người. Cũng không biết sau này nam nhân nào lại có vận may, có được tỷ.

Nhắc tới hôn sự, Nhan Di Á nhịn không được liền đỏ mặt, xấu hổ ão não nói:

- Ngươi còn chưa có vào cửa đâu, liền vội vã đuổi ta đi! Ta liền không thành thân, ở lỳ trong phủ, cho các ngươi nuôi.

Nàng nói như vậy là chắc chắc Bạch Thanh nhất định sẽ gả vào An Nhạc Hầu phủ.

Bạch Thanh nghe vậy, sắc mặt lại buồn bã, mới vừa rồi còn hưng trí lúc này tiêu tán không còn một mảnh.

Nâng ly trà đưa lên môi che giấu thần sắc trên mặt, đợi bình tĩnh lại mới thẳng thắn nói:

- Tỷ tỷ đừng nói bậy, mấy ngày gần đây phụ thân vì muội tuyển lựa người ta, không chừng không được bao lâu, sẽ chọn được người.

Nàng biết, dù Tiếu Túc không ở trong kinh, nhưng hắn có năng lực thống lĩnh Kiêu kỵ binh, khẳng định lúc nào cũng có thể thu được tin tức trong kinh.

Ngày đó cùng hắn ước định, đã không thể giữ lời.

Nhiều ngày cách xa nhau, nếu không thể chính miệng nói rõ ràng với hắn, đành phải phó thác cho Di Á tỷ tỷ, sớm để hắn hiểu ý tứ của nàng, coi như cho hắn một câu trả lời.

Nhan Di Á cũng hết sức kinh ngạc, đưa tay nắm chặt cánh tay của nàng, vội vàng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Đã có chuyện gì,không phải các ngươi?

- Tỷ tỷ, chuyện chung thân, lời phụ mẫu chi mệnh, môi chước, sao ta có thể xen vào.

Nàng liền đem chuyện này đổ lên đầu phụ thân.

Nhan Di Á cũng đã ở kinh năm năm, ngày thường cũng thường xuyên cùng người khác giao tế, đương nhiên sẽ hiểu quan lại cùng người trong giang hồ khác nhau.

Trước khi nghĩa huynh Tiếu Túc rời khỏi kinh thành, đã nhờ nàng chiếu cố Bạch gia tiểu thư, nàng còn tưởng chuyện tình của bọn họ đã định.

Cũng không biết lại có rất nhiều trở ngại, trong lòng liền giống như tình cảm của muội muội lo lắng cho huynh trưởng.

Nghĩ đến nghĩa huynh xưa nay không gần nữ sắc, rất vất vả mới động chân tình, lúc hắn đề cập đến Bạch gia tiểu thư vẻ mặt rất ngọt ngào ôn nhu.

Hắn là người trọng tình trọng nghĩa, nếu người hắn lưu luyến sở cầu lại gả cho người ngoài, sợ sẽ thương tâm đến chết.

Rốt cuộc vẫn không đành lòng, cũng không cam lòng, muốn mở miệng khuyên giải.

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng pháo nổ, ngay sau đó, Đế hậu dắt tay nhau bước vào, yến hội bắt đầu, cho đến lúc yến hội chấm dứt, tự trở về phủ, cũng không tìm được cơ hội nói chuyện.

Cũng không phải Bạch Thanh cố ý tránh né nàng, mà là lễ vật tự tay nàng làm hao phí mất hai tháng, tú ra áo choàng Ưng Tường Không.

Đế hậu rất vui mừng vì nghĩ nàng đã trưởng thành, nên kêu nàng kề cận suốt cả buổi.

https://thuviensach.vn

Sao khi nghe phụ huynh phân tích, Bạch Thanh mới hiểu hoàng thượng ra quyết định kiếp trước là chuyện bị người dân bắt ép, không thể không hạ chỉ.

Cũng vì chuyện này mà hắn thương tâm bệnh tật không dậy nổi cho đến tận lúc băng hà.

Cho nên nàng dần buông xuống phòng bị ngăn cách mà giống như trước kia ngây thơ trong sáng vui đùa ầm ĩ, khiến Hưng Khánh Đế mặt mày hớn hở, nhịn không được lại ban thưởng rất nhiều đồ vật nàng yêu thích.

Chiêu Duyệt công chúa còn ồn ào kêu phụ hoàng bất công, liên tục làm nũng. Các vị hoàng tử công chúa khác cũng vây xung quanh hoàng thượng, khiến cho hoàng thượng hết sức vui vẻ

Trong lòng Bạch Thanh vẫn luôn cẩn thận phòng bị, lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ký Vương bị thương không thể dự yến, Thục Phi vì thể hiện mình là từ mẫu, cũng chỉ tặng lễ vật, chưa từng tham dự yến hội.

Kiếp trước hãm hại thái tử, tất nhiên cũng sẽ không thể xuất hiện ở kiếp này.

Rất nhiều chuyện đã thay đổi. Chỉ cần Tô Mai và Ký vương không có quan hệ...

Ý thức được điều này sau, Bạch Thanh càng lo lắng, Tô Mai đang bị giam giữ trong đại lao. Nếu Ký Vương biết được năng lực của Tô Mai, mượn sức nàng thu về mình, mọi chuyện sẽ không ổn.

Xem ra, phải đến lao ngục làm một chuyện.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Sau ngày Vạn thọ, phụ tử Bạch Triệt lại bận rộn, đem mọi chuyện lớn nhỏ trong phủ toàn bộ đều ném cho Bạch Thanh.

Ngày ngày bận rộn rất ít khi phản gia, cho nên Bạch Thanh muốn thương lượng với bọn họ về chuyện của Tô Mai, cũng không được.

Hơn một tháng trôi qua, trong lòng càng ngày càng có cảm giác nguy cơ, Bạch Thanh nhịn không nổi nữa, tự chủ trương, chuẩn bị đến đại lao thăm Tô Mai.

Cả hai kiếp nàng chưa bao giờ đặt chân vào đại lao.

Mấy ngày nay vì giống như phụ thân, muốn tác hợp cho huynh trưởng cùng Nhan Di Á, nàng cố ý tiếp cận, hai người cứ ba bốn ngày sẽ gặp nhau một lần, hoặc ở trong Bạch phủ, hoặc ước hẹn ra ngoài.

Chuyện hôn sự còn chưa tác hợp thành công, mà hai người tình cảm từ từ sâu sắc, rất nhanh liền giống như khuê mật.

Dù tuổi của Nhan Di Á không có lớn bằng tuổi thực tế của Bạch Thanh, nhưng trước khi nàng ở An Nhạc Hầu phủ, từng sống một mình, đã có thói quen tự chăm sóc cho bản thân.

Sau này đến kinh thành, lại dốc hết sức lực lo liệu gia sự của An Nhạc Hầu phủ, tính cách càng cẩn trọng thành thục không ít.

https://thuviensach.vn

Vì vậy đối đãi với Bạch Thanh, vẫn luôn duy trì bảo hộ, có vài phần tình cảm của đại tỷ tỷ.

Bạch Thanh muốn đi thăm ngục, muốn tìm một người đi cùng, đương nhiên là nàng rồi.

Mười chín tháng hai, ôm tiểu mập mạp dưỡng không công Viên Hách Uy cùng Nhan Di Á lên xe ngựa đến đại lao cận vệ doanh ở An Khang phường.

So với Chiêu ngục hiển hách uy danh của Kiêu kỵ binh, thì đại lao cận vệ doanh quả thực được coi là thiên đường của đám phạm nhân.

Nhưng dù sao cũng là ngục giam, bên trong sẽ phát sinh một ít chuyện không muốn người biết đến.

Từ lúc đại niên đêm ba mươi cận vệ doanh đã nhìn thấy công phu của Nhan Di Á, nên đối với vị hiệp nữ này có vài phần tôn trọng.

Hơn nữa Bạch gia rất được thánh ân, bọn cai ngục cũng không dám thất lễ, cúi thấp người nịn nọt đón chào.

Xuyên qua một đống hàng rào bằng gỗ phổ lao, đi qua một hầm đá chật hẹp, hướng đến chổ giam trọng phạm.

Đại lao cận vệ doanh được xây dựng dưới mặt đất, đều nhốt những phạm nhân phạm trọng tội.

Lẽ ra nữ tử tay trói gà không chặt như Tô Mai, không phải giam ở trọng lao mới đúng.

Có lẽ trên người nàng có quá nhiều độc dược, nên cần phải cẩn trọng giam giữ.

https://thuviensach.vn

Nghe nữ cai tù cao to nói, đêm đó nàng được cận vệ doanh đem đến đây đã hôn mê bất tỉnh, là nàng thay y phục tội nhân cho Tô Mai.

Cũng vào đêm đó, lúc nàng sắp bị tên cai ngục làm nhục, không biết từ nơi nào lấy ra nữa bao thuốc bột, phóng vào tên cai ngục kia, sau đó lại ba lần bốn lượt dùng độc.

Mặc dù không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng nàng làm cho đám cai ngục ăn không ít khổ sở.

Vì phòng ngừa nàng lợi dụng năng lực này để vượt ngục, bất đắc dĩ phải đem nàng đưa vào trọng lao giam giữ.

Bên dưới cầu thang âm u bănglãnh.

Trong lòng Bạch Thanh có chút kinh sợ, nhấc lên làn váy, gắt gao đi bên người Nhan Di Á bước chân hơi lảo đảo.

Nhan Di Á từng sống trong giang hồ những nơi như thế này cũng không quá để tâm, cũng không có cảm giác gì.

Cảm nhận được Bạch Thanh đang sợ hãi, liền đem Viên Hách Uy ôm bên người, tay còn lại nắm vả vai Bạch Thanh nhìn nàng mỉm cười trấn an.

Bạch Thanh cũng cười, nhưng khóe miệng có chút cứng ngắc, địa phương như âm tào địa phủ thế này, sẽ không bao giờ đến nữa.

- Hai vị tiểu thư, chúng ta đến rồi

Đứng ở bên cửa sắt, nữ cai ngục dừng lại cước bộ, cúi đầu cúi người nịnh nọt nói.

- Mở cửa đi!

Nhan Di Á nói.

https://thuviensach.vn

Nữ cai ngục lấy chìa khóa bên hông, vừa mở cửa vừa giải thích:

- Nữ nhân này có chút cổ quái, trên người giống như lúc nào cũng có thể lấy ra độc dược, tiểu nhân mở ra cửa ngoài, hai vị tiểu thư cách lưới sắt nói chuyện! Cho an toàn một chút!

Mở ra cánh cửa bên trong quả nhiên còn một cánh cửa khác.

Bạch Thanh ổn định tâm tình nhìn đứa nhỏ trong lòng Nhan Di Á, cong khóe miệng,cười lạnh, nói:

- Không cần, mở hết ra đi!

Có đứa nhỏ này, nàng còn sợ Tô Mai dùng độc sao?

- Này.....

Nữ cai ngục có chút do dự, nếu các nàng xảy ra chuyện gì trong đây, nàng gánh không nổi.

Nhan Di Á biết nàng băn khoăn chuyện gì, nên ôn nhu cười nói:

- Ngươi không cần lo lắng, người nọ không dám dùng độc với bọn ta.

Lúc này nữ cai ngục mới mở ra lưới sắt, sau đó cúi đầu đứng qua một bên.

Hai người cũng không lập tức đi vào, Bạch Thanh nhìn nữ cai ngục nói:

- Đây là một chút lòng thành, cầm lấy phân phát cho bọn tỷ muội đi! Chúng ta có chút chuyện cần nói với người bên trong, ngươi ra ngoài nghỉ tạm một lúc đi!

Nói xong, đưa một hầu bao căng phồng cho nữ cai ngục.

https://thuviensach.vn

Nữ cai ngục sờ sờ thấy bên trong là ngân phiếu liền hết sức vui vẻ. Đem đống này chia cho đám tỷ muội cũng bằng cả một tháng lương.

Giả bộ chối từ một hai câu, liền đem hà bao nhét vào trong tay áo, cong lưng nói:

- Bạch tiểu thư Nhan tiểu thư xin cứ tự nhiên, tiểu nhân đợi ở cuối hành lang, có việc gì hai vị gọi một tiếng là được.

Sau khi nữ cai ngục rời đi, hai người mới đưa mắt nhìn vào bên trong tối đen không có một ánh nến.

Nhan Di Á đưa đứa nhỏ cho Bạch Thanh, nâng tay đốt cây đuốc bên tường, rồi cầm đuốc bước vào bên trong.

Cây đuốc chiếu sáng cả căn ngục âm u, hiện ra Tô Mai bị xích tay chân cùng cổ đang nằm trên đống cỏ hổn độn.

Mới qua hai tháng, hình dạng của nàng đã thay đổi ngay cả Bạch Thanh cũng không nhận ra.

Cả người gầy yếu, y phục tù nhân có chút lam lũ, làn da sơ bẩn đen thui tóc dài rối tung trên bờ vai, nhìn nàng lúc này không khác gì bọn khuất cái.

Đây là nữ nhân có bộ dạng thanh tú, là Tô Mai sao?

Bạch Thanh có chút ngây người, kiếp trước Tô Mai lúc nào cũng chú ý đến dung mạo y phục, lúc này thật khác một trời một vực.

- Ngươi đến rồi?

Lúc Bạch Thanh vẫn còn ngây người, thì Tô Mai đã chậm rãi ngồi dậy, động tác liên tiếp khiến cho dây xích vang lên, vừa dùng một tay chải vuốt sợi tóc hỗn độn, vừa chậm rãi ngẩng đầu nhìn Bạch Thanh, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Ta còn nghĩ ngươi không thể chờ đợi được mà đến đây xem thảm trạng của ta, không nghĩ tới lại đợi lâu như vậy. Thế nào, nhìn bộ dạng của ta lúc này, có phải rất thống khoái?

Giọng nói lạnh nhạt bình thường, nhưng không che dấu được oán hận cùng hận ý, đôi mắt sắc bén như con dao nhỏ, muốn giết chết Bạch Thanh.

Nhưng khi ánh mắt của nàng nhìn thấy đứa nhỏ trong lòng Bạch Thanh, nhịn không được liền rơi lệ, nghẹn ngào gọi:

- Uy Nhi! Uy Nhi!

Bạch Thanh đem đứa nhỏ vòng qua để cho hắn đối diện với Tô Mai.

Đứa nhỏ đang say ngủ đột nhiên bị quấy rầy mở to đôi mắt chớp chớp vài cái, nhìn thấy nàng liền bị dọa khóc lớn.

- Uy Nhi, đừng khóc, là nương, nương ở trong này.

Trừ chính bản thân nàng, thì đứa nhỏ này là người Tô Mai yêu nhất, mỗi lần hắn khóc nỉ non, nàng liền đau lòng.

Cũng quên mất người đang ôm đứa nhỏ là cừu nhân, mở miệng cầu xin:

- Cho ta ôm một cái, cho ta ôm hắn một cái.

Bạch Thanh đột nhiên thay đổi tư thế, để đứa nhỏ dựa sát vào lòng mình, nâng tay vỗ về, ôn nhu dụ dỗ.

Hai tháng này, đứa nhỏ đa số đều ở cạnh nàng, tuy hận phụ mẫu của hắn.

Nhưng nhìn khuôn mặt hắn có năm sáu phần tương tự Viên Mậu Lâm, Bạch Thanh nhịn không được lại nhớ tới kiếp trước nàng bị Tô Mai tính kế mất đi đứa nhỏ.

https://thuviensach.vn

Nếu hắn được sinh ra, có phải hắn sẽ giống như Viên Hách Uy?

Nghĩ đến hài tử, trong lòng nàng tràn đầy áy náy, nếu lúc biết Viên Mậu Lâm đình thê tái thú, nàng liền cùng cách, trở lại Bạch gia, thì đứa nhỏ kia không chừng có thể bình an sinh ra.

Cho nên, những lúc nàng có tâm tình tốt, sẽ ôn nhu dỗ dành Viên Hách Uy. Dần dần, hắn cũng quen giọng của nàng cùng ôm ấp ấm áp.

Chỉ la hét một chút, hắn liền im lặng ngủ tiếp.

Bạch Thanh không biết, lúc nàng vỗ về đứa nhỏ là hình ảnh tốt đẹp cỡ nào.

Giống như là mẫu tử, khiến Tô Mai kinh hãi vạn phần.

Nàng đột nhiên có cảm giác, mọi thứ đang dần cách xa mình

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 70+1

- Ngươi muốn làm gì?

Tô Mai một lòng cảnh giác, giọng nói cùng thân thể không tự chủ được mà run rẩy.

Nàng cố gắng chấn định tâm tình, nhưng vẫn không nhịn được mà mở miệng:

- Đây là hài tử của ta. Bạch Thanh, ngươi điên rồi sao? Ngươi là ngốc tử sao? Ta muốn hại ngươi, ngươi lại dưỡng đứa nhỏ của ta? Ngươi không sợ tương lai dưỡng hổ vi hoạn?

Nói năng lộn xộn còn đem hài tử của mình nói thành hổ con hại người.

- Ha ha.....

Bạch Thanh nghe vậy đột nhiên nở nụ cười, một hồi lâu mới dần ngừng lại, mở miệng châm chọc hỏi:

- Vậy ngươi nói xem, phải làm sao bây giờ? Giết hắn, hay là đưa hắn đến nơi này cho ngươi dưỡng? Cùng ngươi ngồi trong lao ngục?

- Ngươi.....

Tô Mai cứng họng, không nói được gì,

https://thuviensach.vn

Nàng đương nhiên không muốn hắn chết, cũng không muốn hắn đến nơi khủng bố bẩn thỉu này.

Nhưng mà, nàng lại càng không muốn hắn bị Bạch Thanh dưỡng.

Chỉ cần nghĩ đến hài tử của mình sau này lại thân cận Bạch Thanh, không chừng còn có thể bị Bạch gia giáo dưỡng oán hận mẫu thân là nàng.

Hoặc là, bọn họ ngày ngày nghĩ biện pháp tra tấn hắn, để trả thù nàng.

Nàng rất hối hận, nàng không nên có ý niệm đến kinh thành, cũng không nên đi tìm Bạch gia trả thù.

Sau khi nàng có quyển sách thần kỳ kia, nàng càng muốn trả thù. Nàng đã nghĩ, cho dù đối phương có địa vị quyền thế cao tới đâu, thì nàng cẫn có độc dược, Phùng đại ca võ công cao cường, bọn họ không có gì phải sợ hãi.

Lại không nghĩ tới cảnh tượng kia có thể xảy ra, Phùng đại ca bị một cái tên đã sợ tới mức buông tay chịu trói, mà đứa nhỏ của nàng lại nằm trong tay đối phương, dù nàng có bao nhiêu bản sự cũng không dám sử dụng.

- Tha cho hắn, ta sẽ mặc ngươi xử trí, được không? Dù sao hắn cũng là đứa nhỏ của tướng công ngươi, nếu hắn biết ngươi hại nhi tử của hắn, nhất định sẽ hận ngươi. Ngươi hao hết tâm tư, không phải vì muốn đoạt được hắn sao? Chẳng lẽ ngươi lại làm cho hắn hận ngươi, hận ngươi cả đời?

Vì muốn có hắn mà Bạch Thanh sử dụng thủ đoạn hèn hạ với mình, thì sao có thể để hắn hận nàng.

Bạch Thanh yêu Viên Mậu Lâm thì nàng sẽ có cơ hội tìm cho hài tử một con đường sống.

- Ngươi nghĩ ta thật sự hiếm lạ nam nhân kia?

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh có chút kinh ngạc, nàng tìm mọi cách giải trừ hôn ước, tống hắn vào Chiêu ngục.

Vậy mà trong lòng Tô Mai còn nghĩ nàng yêu hắn?

Chẳng lẽ trên đời này ngoài Viên Mậu Lâm, thì không còn nam nhân nào khác sao?

Hay là nàng đã hiểu lầm tình cảm của Tô Mai đối với Viên Mậu Lâm? Có lẽ nàng không phải lợi dụng hắn, mà ngược lại là yêu say đắm hắn? Cho nên, nàng mới có thể thương đứa nhỏ của hắn như vậy.

Cho dù gả cho Phùng Chí Viễn, cũng không sinh thêm một đứa nhỏ nào nữa! Cho nên, sau khi nàng được phong làm công chúa, còn đem Viên Mậu Lâm biến thành thái giám, giữ lại bên người?

Giờ khắc này, Bạch Thanh có chút buồn cười, kiếp trước hai nàng đều dây dưa vì một nam nhân.

Nhớ những chuyện nàng làm kiếp trước, được người người tôn vinh phong quang vô hạn.

Còn nàng mất đi tính mạng, tan nhà nát cửa.

Kiếp này, lúc giải khai được hôn ước, nàng cũng từng nói với chính mình, chỉ cần Tô Mai buông bỏ, không đến kinh thành tìm nàng.

Thì nàng sẽ đem những chuyện kiếp trước buông xuống hết, coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Nhưng Tô Mai không buông bỏ, vẫn quyết định trả thù nàng, lên kinh bày ra cục diện sau đó ung dung chờ nàng nhảy vào?

Các nàng nhất định là cừu nhân, kiếp trước kiếp này, đều không thể tránh khỏi.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dạng thống khổ của nàng, Bạch Thanh rất muốn cười, lớn tiếng cười, vui sướng cười..... Lại muốn khóc, trong lòng chua xót ấm ức, không biết là cái gì, đè nặng lòng nàng.

- Tô Mai, vì sao ngươi lại đến? Vì cái gì lại muốn tới?

Nếu ngươi không đến, tất cả mọi chuyện sẽ không phát sinh, mọi người đều có cuộc sống bình thản an ổn, sống đến già.

Tô Mai sửng sốt một chút, đôi mắt ôn nhu nhìn hài tử trong lòng Bạch Thanh, thẫn thờ nói:

- Hài tử của ta, từ lúc sinh ra, đã không gặp phụ thân. Ngươi đoạt hắn đi rồi, hắn lại cướp đi tất cả của ta. Ta cái gì cũng không có, chỉ có đứa nhỏ này. Ta muốn cho hắn những thứ tốt nhất...

- Không cần lấy đứa nhỏ ra làm lấy cớ.

Bạch Thanh lên tiếng, hung hăng đánh gãy lời của nàng:

- Chuyện của ngươi, ta biết rành mạch. Ngươi có vật độc nhất vô nhị trên thế gian này, có nó, ngươi muốn cho đứa nhỏ này cái gì mà không được? Ngươi đánh mất một tên nam nhân ti tiện, trời cao lại bồi thường cho ngươi thứ tốt nhất. Tô Mai, thừa nhận đi, ngươi tới, chỉ vì không cam lòng mà thôi. Ta đã cho ngươi cơ hội, nếu ngày đó rời khỏi Bạch phủ, ngươi liền rời kinh, thì lúc này ngươi với Phùng đại ca của ngươi, còn có hài tử ngươi yêu thương nhất, cả ba người các ngươi đã có cuộc sống hạnh phúc yên bình.

- Đúng, ta không cam lòng!

Tô Mai bị vạch trần tâm tư, nên cũng không cần giả vờ nữa:

https://thuviensach.vn

- Lúc Ta gả cho hắn, phụ mẫu hắn đã chết hết, trong nhà không có một chút tài sản, người trong tộc cũng không quản, không thèm để ý. Là ta, ngày ngày cổ vũ hắn, còn đem hết tất cả hồi môn nuôi dưỡng hắn, làm lụng vất vả rơi xuống hai hài tử(sẩy thai), mới đưa hắn lên kinh. Hắn thi khoa cử đậu trạng nguyên, ta lại có hỉ hoài thai, ta còn cho rằng, đã khổ tận cam lai, có thể báo thù rửa hận. Nếu không phải tại ngươi, sao hắn có thể gữi hưu thư về quê nhà, sao ta lại có thể khó sanh, thiếu chút nữa một đi hai mạng? Bạch Thanh, ngươi đã có nhiều thứ như vậy, có phụ huynh yêu thương ngươi như mạng, có hoàng thượng hoàng hậu nương nương sủng ái, có thanh danh, có gia thế....Vì cái gì ngươi còn muốn cướp đi hy vọng duy nhất của ta? Dựa vào cái gì mà ngươi có được tất cả.

Càng nói, cảm xúc của nàng càng kích động, khuôn mặt vặn vẹo như quỷ dữ, muốn xông lên phía trước.

Kéo căng sợi dây kích khiến vết thương trên tay chân nàng đổ máu.

Nhan Di Á thấy vậy động thân mình chắn trước mặt Bạch Thanh, nhìn Tô Mai đang điên cuống la hét, khinh thường nói:

- Nàng sẽ không giống ngươi, sau khi mọi chuyện đã xảy ra, chỉ biết đem mọi trách nhiệm đổ lên người nữ nhân khác. Rõ ràng trượng phu của ngươi quyến luyến ái mộ quyền thế, hao hết tâm tư giấu diếm chuyện đã thành thân, có ý đồ lừa hôn. Sau khi Thanh Nhi biết, liền tìm cách từ hôn mà thôi. Ngươi đâu? Ngươi đem tất cả thù hận đặt lên trên người nàng. Ta muốn hỏi ngươi, nàng bị lừa, thì sai chổ nào? Đáng giá để ngươi ngàn dặm xa xôi đến kinh thành báo thù? Hủy thanh danh của nàng, làm cho Bạch gia mất mặt, đối với ngươi mà nói, có cái gì ưu việt? Nay ngươi phạm vào trọng tội bắt cóc người hoàng tộc, chúng ta hảo tâm đến xem ngươi, ngươi lại như thế, quả thực không biết tốt xấu.

Tô Mai không thể nói gì, nhưng ở trong lòng nàng, vẫn nghĩ rằng, nếu không có Bạch Thanh, tất cả mọi chuyện sẽ không phát sinh.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh nghe lời nàng nói, chậm rãi nở nụ cười.

Nàng đi lên, đưa đứa nhỏ cho Nhan Di Á, cầm lấy cây đuốc, ôn nhu nói:

- Di Á tỷ tỷ, ta muốn cùng nàng nói mấy câu, tỷ ra ngoài đợi ta được không?

Nên sớm nói ra mục đích rồi rời đi. Trong lao ngục tối thăm bẩn thỉu thế này nàng cũng không muốn ở lâu.

Nhan Di Á có chút do dự, đứa nhỏ ôm đi, nàng cũng ly khai, nếu Tô Mai dùng độc với nàng, thì làm sao bây giờ?

- Nàng không dám.

Bạch Thanh nhìn Tô Mai, nói:

- Đứa nhỏ ở trong tay Di Á tỷ tỷ, nếu nàng dám ra tay với ta, liền lấy mạng đứa nhỏ này đến đổi. Từ nơi này rời đi cho đến tận sau này, chỉ cần thân thể ta xảy ra vấn đề gì, đều đòi lại trên người đứa nhỏ này. Nàng thông minh như vậy, sẽ hiểu được cái gì nên làm, cái gì không nên làm.

Nhan Di Á nhìn sắc mặt Tô Mai khó coi, liền sảng khoái gật đầu, sau đó bước đi ra ngoài.

Trong lao ngục u ám, chỉ còn lại Bạch Thanh cùng Tô Mai.

- Thật ra, ta có thể thả mẫu tử các ngươi bình an mà rời đi.

Suy nghĩ một chút, Bạch Thanh khụ một tiếng, nói:

- Mà ngươi sẽ không cam lòng, bỏ ra để đánh đổi.

Tô Mai tư duy sắc bén, lúc nghe Bạch Thanh nói nàng có đồ tốt nhất thế gian, thì lòng nàng có chút không yên.

https://thuviensach.vn

Lúc này nghe Bạch Thanh nói như thế, lập tức cảnh giác hỏi:

- Ngươi muốn cái gì?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 70+2

- Tiên dược.

Bạch Thanh gọn gàng dứt khoát nói ra mục đích của mình:

- Ta biết ngươi có gì. Đem toàn bộ tiên dược còn lại đưa cho ta, sau đó ở trong [nông nghiệp bách khoa toàn thư] tự hủy trang bị, hủy diệt độc dược thiên, ta sẽ trả đứa nhỏ cho ngươi, còn cho ngươi một ít vàng bạc châu báo, đưa các ngươi rời khỏi kinh thành. Từ nay về sau, ngươi có thể mang theo hắn muốn đi đâu thì đi, ở đâu thì ở.

- Không được!

Tô Mai không cần suy nghĩ, liền mở miệng cự tuyệt yêu cầu của nàng.

Có được tiên dược, chẳng khác nào có thêm một mạng, sao nàng có thể đưa cho cừu nhân? Lại càng không thể tiêu hủy độc dược thiên trong [nông nghiệp bách khoa toàn thư].

Nó là pháp bảo dùng để bảo vệ mạng nàng, không có nó, nàng mang theo bảo vật, tuyệt đối sẽ trở thành đối tượng mà người khác mơ ước.

Đến lúc đó, nàng sẽ không có biện pháp bảo vệ an toàn cho mình cùng đứa nhỏ.

- Vậy ngươi cứ ở trong này trôi qua nửa đời sau đi! Ngươi yên tâm, hài tử của ngươi, ta sẽ nuôi dưỡng thật tốt, Bạch gia, không thiếu cơm thừa canh cặn.

https://thuviensach.vn

Nói xong, Bạch Thanh cũng không nhiều lời nữa, trực tiếp xoay người định rời đi.

- Khoan đã.....

Tô Mai sao có thể yên tâm, Bạch Thanh uy hiếp sẽ ngược đãi đứa nhỏ của nàng.

Nàng rời đi không chút do dự, còn hứa hẹn sẽ chiếu cố hắn thật tốt, sao nàng không lo lắng đây!

- Như thế nào, ngươi đổi ý?

Bạch Thanh trở lại hỏi.

- Sao ngươi biết ta có mấy thứ này?

Sau khi có được, nàng chưa bao giờ nhắc tới hay nói với bất kỳ người nào.

Dù là Phùng đại ca, cũng chỉ nói vì nàng thuở nhỏ học y nghiên cứu độc, mới hiểu mà phối ra độc dược.

Bạch Thanh từ đâu mà biết đến? Còn biết rất cặn kẽ, ngay cả nàng từ lúc bị nhốt ở đây, mới từ từ biết cách hủy bỏ trang bị.

Bạch Thanh cũng không thèm trả lời nàng, cũng không để ý tới vấn đề của nàng, có chút bực bội nói:

- Ngươi không cần biết ta làm sao biết được. Chỉ cần nói cho ta biết, ngươi đồng ý hay không đồng ý yêu cầu của ta.

Cau mày do dự, cuối cùng Tô Mai thở phào một hơi, giống như đã nghĩ thông suốt, nhìn Bạch Thanh nói:

https://thuviensach.vn

- Ta có thể cho ngươi tiên dược, nhưng không thể tiêu hủy độc dược thiên. Nếu không có nó, cho dù ta được ra ngoài, cũng không có năng lực tự bảo hộ chính mình.

Tiên dược không còn, nhưng nàng còn y học thiên, tuy hiệu quả không tốt bằng thuốc tiên, nhưng vẫn có rất nhiều phương thuốc có thể chữa bệnh cứu mạng.

Nhưng so với độc dược thiên cùng hy vọng tự do, đoàn viên mà nói, không có nó, mặc dù đáng tiếc, nhưng vẫn có thể chấp nhận được.

Nàng lại không biết, ở trong mắt Bạch Thanh, tiêu hủy độc dược thiên, cũng quan trọng như tiên dược.

Đây cũng là mục đích quan trọng mà nàng tới gặp Tô Mai, làm sao có thể đáp ứng đây, lúc này cự tuyệt nói:

- Không được. Nếu không tiêu hủy nó, ta tuyệt đối sẽ không thả ngươi ra ngoài. Hơn nữa, cho dù ngươi dựa vào người bên ngoài mà thoát ra, thì từ nay về sau đừng bao giờ mơ tưởng được gặp lại hài tử của ngươi.

Đây chính là uy hiếp trắng trợn, độc dược thiên cùng hài tử, Tô Mai chỉ có thể chọn một.

Tô Mai hận đến nổi hàm răng muốn tê liệt, hai mắt phiếm hồng, giống như có một ngọn lửa thiêu đốt cháy hừng hực trong mắt, hận không thể đem Bạch Thanh hóa thành tro tàn.

Thấy bộ dạng nàng như vậy, Bạch Thanh đột nhiên nở nụ cười, hàm chứa chua sót.

Kiếp trước lúc nàng nhìn thấy Tô Mai hạnh phúc khoái hoạt, chẳng phải nàng cũng có bộ dạng như vậy sao?

https://thuviensach.vn

Không nghĩ tới kiếp này nàng lại thấy được biểu tình như vậy ở trên mặt Tô Mai.

Nghĩ lại, cũng rất châm chọc.

Cười đủ rồi, mà Tô Mai còn chưa ra quyết định, liền tri kỷ mở miệng nói:

- Ngươi thử suy nghĩ cẩn thận, ta sẽ nói với cai ngục, nếu ngươi đã nghĩ thông suốt, có thể nói cho bọn họ báo lại cho ta.

Tô Mai cũng không cảm kích, gọn gàng dứt khoát nói:

- Không cần, ta đồng ý!

Cái nơi quỷ quái này, nàng đã ngây ngốc lâu như vậy, không ai nói chuyện với nàng, trừ lúc đưa cơm tới, ngay cả một chút ánh sáng cũng không nhìn thấy.

Nàng sắp điên luôn rồi, mỗi ngày đều nghĩ, nếu có thể rời đi, muốn nàng trả giá gì cũng được.

Nhưng nàng không cam lòng, không cam lòng đưa vật thần kỳ gì đó cho Bạch Thanh, còn muốn tiêu hủy thứ nàng có thể dựa vào.

Vì muốn ra ngoài, vì có thể rời khỏi nơi này, cùng hài tử đoàn tụ. nàng vẫn phải cam chịu mà chấp nhận.

- Như vậy làm đi!

Cắn răng, Tô Mai nâng lên bàn tay trái, một quyển sách Bạch Ngọc giấy mạ vàng chậm rãi hiện ra. lúc này, trong mắt Bạch Thanh hoàn toàn kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Rõ ràng kiếp trước, Tô Mai đã từng ở trước mặt nàng mở ra quyển sách này, mà nàng hoàn toàn không nhìn thấy.

Vì sao kiếp này, nàng lại thấy được, quyển sách xuất hiện? Trong lòng kinh ngạc, nhịn không được bước lên phía trước vài bước, muốn chiêm ngưỡng vật độc nhất vô nhị trên đời này.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Phốc" một tiếng, giống như có đồ vật gì đó bị rớt xuống rất mạnh.

Nàng liền nghĩ Tô Mai đã dựa theo ước định tiêu hủy độc dược thiên, vừa muốn mở miệng đòi tiên dược đột nhiên nhìn thấy.

Trong sách đang tiêu tán, không phải là ba chữ "Độc dược thiên", ngược lại là "Dị năng thiên".

[nông nghiệp bách khoa toàn thư] tên sách giống như chỉ liên quan đến nông nghiệp, nhưng sự thật lại không phải như vậy, theo cuốn sách [bị chồng ruồng bỏ xoay người] đã ghi lại.

Ở mạt thế ngàn năm sau, tất cả đất đai đều có quan hệ, toàn bộ thuộc về nông nghiệp.

Trong Bách khoa toàn thư, chia ra làm bốn phần lớn gồm: gieo trồng thiên, y dược thiên, độc dược thiên cùng dị năng thiên.

Bao gồm mấy ngàn năm, nhân loại nghiên cứu về đất đai gom thành tri thức.

Đối với Tô Mai mà nói, ba cái đầu rất quan trọng, chỉ có cái cuối cùng, không có quá nhiều tác dụng.

Nàng còn nghĩ Tô Mai sẽ giống như kiếp trước, nói sẽ giữ lời,là người có nguyên tắc, không vi phạm lời hứa hẹn.

https://thuviensach.vn

Lại không nghĩ tới, có một ngày, nàng sẽ lừa gạt.

Cũng may là nàng có thể thấy được quyển sách kia, cũng may là nàng đi đến gần, nếu không nàng sẽ dựa theo ước định mà thả mẫu tử bọn họ đi, sau này sẽ bị hại tiếp.

Nghĩ đến đây, sắc mặt Bạch Thanh liền trầm xuống, âm trầm nói:

- Ngươi tiêu hủy, dị năng thiên?

- Ngươi có thể thấy?

Tô Mai hoảng sợ ngẩng đầu nhìn nàng, mở to hai mắt nhìn, không dám tin.

Bạch Thanh hôm nay cùng những gì nàng tra xét hoàn toàn bất đồng, giống như hai người khác nhau.

Hơn nữa, nàng lại có thể nhìn thấy vật mà chỉ có nàng mới thấy được, khiến nàng thật sự không thể tin được.

Hôm nay mục đích của Bạch Thanh là muốn hủy diệt độc dược thiên, từ trong sách nàng biết được, độc dược thiên là chổ dựa lớn nhất của Tô Mai, cũng uy hiếp lớn nhất của Bạch gia cùng Thái tử nhất mạch.

Bất cứ giá nào, nàng cũng phải hủy diệt nó, vì thế, nàng không tiếc dùng mọi thủ đoạn.

Cho nên, Tô Mai có hành vi vi phạm lời hứa hẹn, khiến Bạch Thanh rất tức giận.

Nàng cũng không trả lời nghi vấn của Tô Mai, chỉ cố chấp nói:

- Ngươi không tuân thủ lời hứa hẹn, ngươi đã đánh mất lòng tin tưởng của ta.

https://thuviensach.vn

Tô Mai nghe vậy,khuôn mặt lúc trắng lúc hồng giống như bảng pha màu.

Nàng xưa nay vẫn luôn tuân thủ hứa hẹn, cho nên mới hận người phản bội lời hứa.

Nhưng hôm nay, vì tương lai có thể bảo đảm an toàn cho mình cùng hài tử, nàng bỏ đi nguyên tắc, làm một người phản bội lời hứa, trong lòng có chút chột dạ, lúc này còn bị đối phương vạch trần, thật sự là xấu hổ vô cùng.

- Không phải ngươi hận nhất loại người không tuân thủ hứa hẹn sao? Ngươi có tư cách gì mà hận bọn hắn, ngươi cùng bọn hắn, là giống nhau!

Lời này của Bạch Thanh hoàn toàn đạp đổ Tô Mai.

Nhiều năm như vậy, nàng vẫn lấy lý do này, để hận phụ thân của nàng, ngày ấy lão nam nhân khóc lóc lấy lòng, nàng đã thề cả đời này nhất định sẽ làm cho hắn hiểu được, phản bội sẽ có kết cục như thế nào.

Hôm nay, nàng lại phản bội lời hứa của chính mình, nàng có tư cách gì mà hận hắn đây?

Tay run run, nàng rốt cục vẫn hạ quyết tâm, ấn một nút màu xanh biếc trên phím trang bị.

Chỉ nghe "Oành" Một tiếng,"Độc dược thiên" Ba chữ to màu đen nổ tung, hóa thành nhiều đốm sáng, dần dần biến mất trong không khí.

Cuốn [nông nghiệp bách khoa toàn thư] lúc đầu còn rất dầy, lúc này mỏng đi rất nhiều.

Nàng lại mở ra "Y dược thiên", từ bên trong đổ ra một bình ngọc thúy sắc, hết sức luyến tiếc đưa cho Bạch Thanh.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh tiếp nhận bình ngọc, mở ra bên trong quả nhiên chỉ còn một phần tư. Xem ra Ký Vương bị trọng thương, có thể sống sót là nhờ nàng.

Đã đạt được hai mục đích mong muốn, Bạch Thanh rất vừa lòng, đem bình ngọc cẩn thận bỏ vào trong lòng, xoay người rời đi.

Tô Mai thấy thế, lập tức thê lương hét lên:

- Ngươi gạt ta!

Bạch Thanh xoay người lại, mỉm cười, nói:

- Ngươi gạt ta trước. Cho nên, ta sẽ không lập tức thả ngươi ra, ngươi hãy ở trong này, thêm một tháng nữa đi!

Nói xong, liền cười vui sướng rồi đi ra ngoài, hoàn toàn mặc kệ Tô Mai đang ở phía sau chửi bậy.

Vừa ra khỏi cửa lao, liền thấy Nhan Di Á đứng ở hành lang đá, lo lắng đi tới đi lui. Vừa thấy Bạch Thanh, liền bước nhanh đến, nhìn lên nhìn xuống, muốn xác định nàng yên lành không bị thương tổn gì.

- Ta không sao!

Bạch Thanh tâm tình vui vẻ, khoác cánh tay của nàng, cười cười nói,

- Chúng ta về thôi!

- Bạch Thanh, ngươi là kẻ lừa gạt, đại lừa gạt..... thả ta ra ngoài, van cầu ngươi, thả ta.....

Tô Mai bên trong lao ngục, chửi rủa đã rồi lại bắt đầu cầu xin.

Nhan Di Á có chút hoài nghi, không biết nàng rời đi một lúc bên trong đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh mặc kệ, cước bộ nhẹ nhàng đi ra ngoài. Nhan Di Á có chút bất đắc dĩ, lắc đầu cười cười đi theo.

Sau khi ngồi trên xe ngựa, Bạch Thanh vẫn luôn cười vui vẻ. Dù Nhan Di Á tò mò, nhưng thấy nàng sẽ không nói, nên cũng không truy vấn.

Chỉ là lúc này thấy nàng tâm tình rất tốt, nhịn không được liền mở miệng nói:

- Ca ca truyền tin, nói hai ngày nữa sẽ trở lại, Thanh Nhi, sáng mai ngươi tới hầu phủ, được không?

Bạch Thanh nghe vậy, khuôn mặt tươi cười liền cứng đờ.

Tiếu Túc, muốn trở về rồi?

Cái người hơn nửa đêm vụng trộm xông vào khuê phòng của nàng, còn ôm nàng, nằm trên giường của nàng một đêm, sau đó một câu cũng không lưu lại, liền lặng lẽ rời đi, đã muốn trở về rồi?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Sau khi Bạch Thanh nghe được tin Tiếu Túc sắp hồi kinh, trong lòng đang vui sướng vì đạt được mục đích ở chổ Tô Mai, lúc này liền tiêu tán hết.

Nàng không biết nên nói gì, lúc này trong lòng nàng vì tin tức này mà rối rắm, suy nghĩ lung tung.

Lại không biết người nam nhân mà nàng đang phân vân rối ren, đang ở trong rừng rậm Lâm Sơn khe núi cách kinh thành hơn mười dặm, đang gặp lần ám sát ác liệt nhất trong đời.

Không đếm được có bao nhiêu Hắc y nhân, giống như đám ong mật bị người đâm trúng tổ mà điên cuồng trả thù.

Lúc hắn đơn thân độc mã tiến vào khe núi Lâm Sơn, bốn phương tám hướng trào ra đám hắc y nhân bao vây hắn ở chính giữa.

Tiếu Túc kéo trụ dây cương, con ngựa đang chạy nhanh về phía trước liền thẳng đứng thân người, ngửa mặt lên trời hí dài, khó khăn dừng lại.

Được chủ nhân trấn an, con ngựa phát ra tiếng phì phì trong khoan mũi, bốn vó lộc cộc đạp trên mặt đất, xoay tròn vờn quanh, cái mũi cùng miệng không kiên nhẫn hướng tớibọn họ Hắc y nhân đang bao vây phun ra vù vù nhiệt khí.

- Người tới là ai?

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc một tay cầm cương, một tay cầm kiếm, khuôn mặt âm trầm u ám, ánh mắt sắc bén lạnh buốt xương.

Đám người này cũng không nói gì, một tên Hắc y nhân giơ kiếm đánh một thủ thế, trong đám Hắc y nhân nhanh chóng bay ra hơn mười người, kết thành kiếm trận, nhanh chóng tấn công.

Trong khe núi trở thành một mảnh đao quang kiếm ảnh, mũi kiếm sắc bén, toàn bộ thẳng đều chỉ thẳng đến những điểm yếu hại trên người Tiếu Túc.

Người trong kiếm trận toàn lực công kích, cũng không phòng bị, đúng là có ý lấy tính mạng làm mồi nhử, muốn ở trên người Tiếu Túc đâm vài đường vết thương.

Đương nhiên, nếu có vận khí tốt, có thể lưu lại vết thương trí mạng, như vậy chết cũng đáng.

Từ những điểm này, có thể hiểu những người này đã từng điều tra hắn, biết võ công của hắn cao cường, người bình thường không thể thương tổn.

Lợi dụng đấu pháp, chỉ cần khiến hắn bị thương, sau đó dùng chiến thuật biển người, sớm hay muộn cũng có thể ép tử hắn.

Đáng tiếc, bọn họ tính sai rồi.

Chỉ thấy Tiếu Túc xoay người rút kiếm ra khỏi vỏ, bay xuống ngựa, dùng kiếm phong vừa công vừa thủ.

Trường kiếm lay động một mảnh huyết hoa, lại phóng lên lưng ngựa, hơn mười tên hắc y nhân chết hết.

Có người đầu rơi xuống đất, thân thể còn đi về phía trước vài bước, có người bị chém ngang người, có người bị chém làm đôi máu me giàn giụa...

https://thuviensach.vn

Ra tay tàn bạo như vậy không hổ là " Sát nhân vương" khiến bọn hắc y nhân sợ hãi lui về sau mấy bước.

Nhưng rất nhanh trấn định lại, bọn họ số mệnh là tử, hôm nay nếu không phải Tiếu Túc tử, thì là bọn họ vong, không có đường lui.

Công kích lần đầu không thành, liền đổi chiến thuật. tên hắc y nhân lúc nãy như tên thủ lĩnh cầm đầu kêu lên:

- Lui về phía sau, bắn tên.....

Còn chưa nói xong, đã dẫn đầu nhanh chóng lui về phía sau.

Tiếng xé gió lập tức truyền đến, mũi tên rậm rạp phong kín mọi đường lui, hướng thẳng đến chổ Tiếu Túc.

Khuôn mặt Tiếu Túc âm hàn ngưng trọng, khóe mắt hơi run rẩy, lúc giơ kiếm lên ngăn cản, đưa ánh mắt quan sát xung quanh.

Dù công phu có mạnh hơn nữa, cũng khó địch lại nhiều người, hắn cũng biết hôm nay hắn sẽ không thể toàn thân rời khỏi.

Dù bị thương, cũng phải xem có đáng giá hay không.

Đúng lúc này,một mũi tên bay thẳng đến đầu con ngựa, hắn đưa kiếm ngăn chặn, vô số mũi tên bay đến.

Tiếu Túc từ trên lưng ngựa bay vọt lên, mũi chân ở trên mông ngựa đá một phát, mượn lực bay lên trời, con ngựa bị đau hí dài một tiếng chạy về phía trước bỏ trốn.

Một người một ngựa, hoàn toàn ly khai lưới tên phong tỏa, có thể sống sót.

https://thuviensach.vn

Từ lúc năm tuổi tập võ, mười ba tuổi tòng quân, đến nay trải qua hơn trăm ngàn cuộc chiến lớn nhỏ, trừ lúc đầu chưa có kinh nghiệm chiến trường cũng chưa bị tình cảnh như bây giờ, trong lòng liền tức giận cực đại.

Đêm hôm đó hắn có cơ hội ôm mỹ nhân trong lòng, cũng bởi vì mẫu thân, mà hắn vội vàng rời kinh.

Sau đó hắn nghe được tin tức từ kinh thành truyền đến, phụ tử Bạch Triệt vì Bạch Thanh kén tế,hấp dẫn một đám nam nhân không thú được thê bay đến phải xua như xua vịt.

Bắt đầu từ đêm đó, nắm cầm tay nàng hứa hẹn, trong lòng hắn cũng nghĩ kiếp này nàng là thê tử duy nhất của hắn, hắn sẽ thật quý trọng, không thể để mất đi.

Lúc hắn vội vàng muốn trở về ngăn nàng gả cho người khác, một chút cũng không chờ được, rời thuyền liền một mình cưỡi ngựa chạy đi.

Không muốn chậm trễ một chút nào, nhưng những người này không biết sống chết, muốn ngăn hắn, giết hắn.

Sát ý cuồn cuộn hắn liều mình hứng mấy mũi tên lao thẳng vào trong rừng rậm, giết sạch đám hắc y nhân cản đường.

Hắn tiến vào rừng rậm, cung tiễn của bọn Hắc y nhân sẽ không còn hiệu quả.

Thấy hắn bị thương, tên thủ lĩnh Hắc y nhân hạ lệnh,vứt sạch cung tiễn,vào rừng vây quanh, liều chết giữ hắn lại.

Tiểu Túc hung hãn không sợ chết, trên người máu tươi chảy đầm đìa, vẫn hết sức bưu hãn.

https://thuviensach.vn

Từng tên hắc y nhân ngã xuống, thảm cảnh trước mặt làm đám hắc y nhân còn lại sinh ra sợ hãi, không dám tiến lên phía trước.

Mà lúc này Tiếu Túc chiến đấu quá lâu, khuôn mặt đỏ ửng quái dị, tay cầm kiếm có chút run run.

Vốn là một kiếm có thể lấy một mạng người, lúc này địch lại đông như nêm cối, né trái tránh phải, ba năm lần xuất thủ, mới có thể giết một tên hắc y nhân.

Bởi vì lúc chiến đấu, trên người hắn lại có thêm mấy vết thương, máu chảy không ngừng, hắn bắt đầu có cảm giác vô lực sắp không thể chống đỡ.

Hắn biết mình không còn kiên trì được bao lâu, nếu không thể chạy thoát, hôm nay nơi này sẽ trở thành nơi hắn táng thân.

Hắn biết tình huống của mình, thì tên thủ lĩnh hắc y nhân cũng nhìn ra, thấy thế không khỏi mừng rỡ, cao giọng nói:

- Hắn sắp không được, các huynh đệ, giết cho ta!

Vừa nói xong, cũng không tránh ra xa như lúc nãy, mà phi thân tiến lên, tự mình nghênh chiến với Tiếu Túc.

Hắn vừa ra tay, Tiếu Túc càng thêm tuyệt vọng.

Người này thân thủ so với đám hắc y nhân này, còn cao hơn nhiều, ở trong giang hồ chỉ sợ cũng xếp trong hàng trăm(ý là Top 100). Mà võ công của hắn lại quen thuộc như vậy:

- Bách kiếm môn?

Đỡ công kích, Tiếu Túc hỏi:

- Quân tử kiếm Lôi Thượng Phong là gì của ngươi?

https://thuviensach.vn

- Ha ha.....

Hắc y nhân một bên công kích, một bên cười ngạo nghễ nói:

- Tiếu đại nhân quả nhiên không hổ là môn đồ ưu tú của Bạch Vân trang chủ, chỉ trong một chiêu, liền nhìn ra kiếm pháp của ta. Đáng tiếc ngươi đã sắp trở thành vô dụng, hôm nay sẽ phải chết ở trong tay ta.

Khi nói chuyện, kiếm của hắn đâm trúng vai Tiếu Túc, lúc rút về, là một mảnh huyết hoa.

Tiếu Túc kêu lên đau đớn, lui thân tựa vào một cây đại thụ, trường kiếm chống đỡ đứng vững thân thể, quả thực đã vô lực chiến đấu.

Hắc y nhân từ Bách kiếm môn thừa cơ truy kích, phi thân tiến lên, trường kiếm chỉ thẳng vào cổ họng hắn.

Lúc này, trong rừng đột nhiên có người lên tiếng:

- Dừng tay.

Đôi mắt hắc y nhân co giật vài cái, cũng nghe lời dừng kiếm, lui qua một bên, nhấc tay ra hiệu, đám y nhân đang phân tán trong rừng, liền tập trung lại đây, bao quanh Tiếu Túc.

Sau đó, một nam nhân hơn bốn mươi tuổi, ăn mặc như nho sinh, giống như văn sĩ chậm rãi bước đến.

- Tống Sùng!

Tiếu Túc có chút kinh ngạc:

- Là ngươi!

https://thuviensach.vn

Đại nho Tống Sùng, là một kẻ xuất thân từ hàn vi sĩ tử, cùng tiên đế bái danh sĩ Dương Viễn Chi làm sư.

(Yul: đại nho là người học sâu hiểu rộng.

Hàn vi sĩ tử: là người học trò xuất thân nghèo hèn)

Mấy năm nay dùng kiến thức uyên thâm, siêu tuyệt họa kĩ không màng danh lợi, không can thiệp chuyện triều đình mà nổi danh.

Thanh danh thậm chí còn muốn nổi trội hơn ân sư của mình. Ngay cả hoàng thượng, cũng gọi hắn một tiếng sư thúc, rất tôn sùng.

Dù Tiếu Túc có nghĩ nát đầu cũng không nghĩ tới, người chủ mưu trận vây giết này lại là hắn.

Không, có lẽ hắn không phải chủ mưu.

Bảy năm trước, hắn chưa bao giờ thu nhận đồ đệ lại hướng hoàng thượng thỉnh chỉ, muốn thu tứ hoàng tử Ký Vương làm đồ đệ.

Dù hoàng thượng có chút kinh ngạc, nhưng nghĩ đến Thục Phi Dương thị, cũng là điệt nữ của sư tôn Dương Viễn Chi nên cũng vui vẻ đáp ứng.

Chuyện hôm nay hắn làm cũng là vì Thục Phi cùng Ký Vương đi!

Trước kia cũng từng có lời đồn đại, nói Tống Sùng cùng Thục Phi là lưỡng tình tương duyệt, bởi vì trở ngại là bối phận cùng chuyện Tống Sùng trước lúc bái sư vẫn luôn phụng mệnh phụ mẫu chi mệnh thú thê.

Vào đêm trước khi Thục Phi vào cung tuyển tú, hai người đã đoạn tuyệt tình cảm.

Đám văn nhân tôn quý đều tin tưởng gia giáo Dương gia, nên đối với tin đồn này cũng chỉ hừ mũi xem thường.

https://thuviensach.vn

Sau đó, Tống Sùng lại rời kinh đi ngao du thiên hạ, Thục phi lại gả vào Đông cung làm trắc phi, năm sau liền sinh hạ hài tử, nên lời đồn đãi cũng lắng xuống

Hôm nay xem ra, đồn đãi cũng không nhất định là đồn đãi.

Nếu không màng danh lợi sao hắn muốn thu nhận Ký Vương làm đồ đệ, còn tận tâm tận lực bày mưu tính kế, muốn tranh đoạt địa vị?

Nếu không sao hôm nay lại dẫn theo một đống Hắc y nhân, còn muốn giết hắn đây?

- Kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt.

Tống Sùng cử chỉ đoan chính uy hiếp, trong giọng nói tràn đầy thương cảm:

- Tiếu đại nhân, chúng ta chẳng qua là muốn ngươi trung thành mà thôi, sao ngươi lại ngoan cố như vậy? Nên biết, người chết, cái gì cũng không có!

Tiếu Túc không nhúc nhích chút nào, giọng nói chính khí xúc động:

- Ta trung thành, là hoàng thượng, là thái tử của chính cung hoàng hậu, là hoàng thượng sắc phong, chính là người danh chính ngôn thuận thừa kế vương vị. Các ngươi tổn hại triều cương, tùy ý lạm sát, vì mưu đoạt hoàng quyền, không từ thủ đoạn. Ta Tiếu Túc, sao có thể cùng đám người ô hợp như bọn ngươi mà làm bậy.

(Yul: ô hợp là tụ họp lại một cách lộn xộn như bầy quạ, dễ tan rã mau chóng.)

Vô số lần âm thầm lôi kéo, Tiếu Túc vẫn ngoan cố không đổi, Tống Sùng sớm đoán được loại kết quả này.

https://thuviensach.vn

Nhưng người này võ công cao cường, trong chốn giang hồ lại có võ lâm minh chủ Bạch Vân sơn trang làm hậu thuẫn.

Trong triều đình lại có chức vị quan trọng, cũng vì xuất thân, mà khiến cho hoàng thượng áy náy rất nhiều, lại được hoàng thượng toàn tâm tín nhiệm.

Nếu có thể mượn sức hắn, bọn họ sẽ như hổ thêm cánh, phần thắng càng cao.

Chỉ tiếc, người này quá ngoan cố, sắp chết đến nơi, còn không chịu thỏa hiệp.

Nếu không thể trở thành vật sở dụng cho mình, thì cũng không thể để hắn trở thành cánh tay của đối thủ, đem mũi kiếm chỉa về phía mình.

Huống chi, lúc này hắn đã biết kế hoạch của bọn họ,nếu để hắn còn mạng trở về, mọi chuyện sẽ bị bại lộ.

Mọi chuyện còn chưa chuẩn bị thỏa đáng, cũng chưa đến thời cơ hành động, tuyệt đối không thể lưu xấu danh trên người.

Cho nên, hôm nay chính là ngày Tiếu Túc tử, hắn tuyệt đối không thể còn sống mà hồi kinh.

Tống Sùng lạnh giọng phất tay, nói:

- Giết!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Tống Sùng hạ lệnh truy sát Tiếu Túc, tên thủ lĩnh hắc y nhân lập tức phi thân tiến lên, vung kiếm đâm thẳng mặt Tiếu Túc, giọng nói khoái trá vang lên:

- Tiểu tử Tiếu Túc, nạp mạng đi.

Đối thủ mất một môn đồ đắc ý, trợ lực cường lực cũng sẽ bị trừ bỏ, thân là người Bách kiếm môn, hắn rất cao hứng a!

Từ mười bảy năm trước trang chủ Bạch Vân sơn trang đoạt minh chủ võ lâm trên tay Bách kiếm môn, hai môn phái vẫn luôn bất hòa như nước với lửa.

Tiếu Túc là đệ tử đích truyền duy nhất của minh chủ Diêu Nguyệt Hi, lại có xuất thân từ danh gia vọng tộc, còn có hoàng thượng là hoàng cựu phụ.

Sau này hắn lại đầu quân, lấy quân công lập nghiệp, phong làm hầu, hơn phân nửa hảo hán cũng rất tôn sùng.

Những năm gần đây, thanh danh của hai người trong chốn giang hồ càng ngày càng vang dội. Diêu Nguyệt Hi ngồi trên vị trí minh chủ càng vững chắc, còn có thể tiếp tục kế nhiệm.

Bởi vì vậy, Bách kiếm môn càng không yên.

Ngày đại hội võ lâm càng lúc càng gần, động tác của bọn họ cũng không ít.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tiếu Túc chưa từng nghĩ, Bách kiếm môn ở trên giang hồ được xưng là danh môn chính phái lại bí mật đầu phục Ký Vương, còn làm ra loại chuyện cướp giết này.

Nghĩ không ra cũng mặc kệ, tính tình của hắn trước giờ luôn là người không phạm ta, ta không phạm người.

Nếu Bách kiếm môn chọc lên đầu hắn, thì hắn cũng không phải là quả hồng mềm, tùy ý người nắn bóp.

Thấy mũi kiếm của đối phương sắp chạm đến cổ họng mình, Tiếu Túc cử động một chút, loáng một cái biến mất.

Đến sau lưng Tống Sùng trường kiếm đặt trên cổ hắn, ngón tay nhanh chóng điểm vào mấy chỗ đại huyệt.

Tống Sùng cảm thấy cả người cứng ngắc, tay chân không nghe sai sử, tùy ý đối phương muốn làm gì thì làm cũng không thể phản kháng.

Trong lòng hắn hối hận không thôi, vốn định nhìn Tiếu Túc vô lực vì chiến đấu mà sắp bỏ mạng, lại nghĩ bên ta còn hai mươi người mới tới, còn có cao thủ của Bách kiếm môn trợ trận.

Hắn bị thương quá nặng sẽ không cách nào thoát khỏi, mới nhịn không được mà hiện thân, muốn thuyết phục hắn lần cuối cùng.

Không nghĩ tới lại tính sai, đối phương nỏ mạnh hết đà, lại là giả bộ.

Tên thủ lĩnh hắc y nhân cũng không dám tin, hắn xưa nay tự xưng là võ công cao cường, ngay cả Tiếu Túc ở trên hắn, thì hắn vẫn cảm thấy mình cũng không kém nhiều lắm.

Không nghĩ tới đối phương bị trọng thương đến tình trạng này, còn có thể tránh được kiếm của hắn, hơn nữa còn bắt cóc Tống đại nho.

https://thuviensach.vn

Khác gì tát một cái tát vang dội trên mặt hắn, không lưu tình chút nào.

Lúc này, hắn hận không thể đem Tiếu Túc bầm thây vạn mảnh.

Đáng tiếc, Tống đại nho đang ở trên tay đối phương, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Chỉ tức giận, lời nói chính nghĩa trách cứ:

- Tiếu Túc, ngươi lại vi phạm đạo nghĩa giang hồ, ra tay với người chói gà không chặt. Giả vờ không địch lại, tìm thời cơ bắt cóc con tin, quả thực là hèn hạ.

Tiếu Túc bị những lời vô sỉ này làm cho tức giận đến nở nụ cười, châm chọc nói:

- Còn ngươi dấu đầu hở đuôi, ngay cả mặt cũng không dám để lộ, còn dám nhắc đến đạo nghĩa giang hồ? Huống chi người này dẫn theo trăm người vây hãm một mình ta, nào là kiếm trận, nào là cung thủ, lại có thể là người tầm thường? Ít nói nhảm đi, tránh đường cho ta, nếu không kiếm của ta, cũng mặc kệ ngươi là người trong giang hồ, hay là bình dân bá tánh.

Tên thủ lĩnh hắc y nhân tức đến nghiến răng nghiến lợi cũng vô lực phản kháng.

Hắn không tin Tiếu Túc bị trọng thương, còn có thể kiên trì được lâu, huống chi trên kiếm của bọn họ đều có độc.

Chỉ cần giữ chân hắn, không bao lâu, độc sẽ phát tác.

Bọn họ rất vất vả mới có cơ hội giết hắn, sao có thể dễ dàng thả hắn đây!

Đám hắc y nhân vẫn bao vây xung quanh không chịu nhượng bộ chút nào.

https://thuviensach.vn

Tình trạng chính mình thế nào, sao hắn có thể không hiểu rõ đây!

Biết mình không chịu đựng được lâu, nên mới buông tha cho tên thủ lĩnh hắc y nhân kia, mà bắt Tống Sùng uy hiếp muốn tìm cơ hội sống.

Từ lúc sinh ra đến giờ, chưa bao giờ hắn lại mãnh liệt muốn sống đến như vậy.

Hắn không thể chết được, không thể để hoàng thượng không biết gì, mà vẫn nghĩ đám người Thục phi Ký vương, Tống Sùng là vô dục vô cầu, đối với bọn họ càng tín nhiệm.

Không thể để hoàng hậu, thái tử rơi vào trong nguy cảnh mà không biết, càng không thể để giai nhân trong lòng hắn gả cho người khác làm thê.

Nhiều ngày trôi qua hắn cũng chỉ nghĩ đến nàng.

Tiếu Túc âm thầm cắn răng, cố nén đôi tay đang run run, trường kiếm xoẹt qua, trên cổ Tống Sùng liền chảy ra máu tươi, Tống Sùng nhịn không được mà khóc thét lên.

Đau đớn này lại khiến hắn thanh tỉnh một chút, bộ dạng không sợ chết, mở miệng hướng thủ lĩnh hắc y nhân hô:

- Không cần quan tâm đến ta, giết hắn!

Nhưng trong giọng nói lại run run sợ hãi.

Hắn sợ chết, nhưng hắn càng sợ liên luỵ đến Thục Phi cùng Ký Vương, nếu hôm nay thật sự để Tiếu Túc chạy thoát, bọn họ sẽ không ngóc đầu lên nổi.

Nếu hắn chết, có thể đổi lấy tiền đồ tốt đẹp cho mẫu tử bọn họ, hắn cũng nguyện ý chết.

https://thuviensach.vn

Nhưng vẫn luyến tiếc, cũng lo lắng, nếu không có hắn, mẫu tử bọn họ không biết có thể quản thúc được thủ hạ hay không? Có thể kiên trì kế hoạch của bọn họ mà tiếp tục thực hiện hay không?

Tên thủ lĩnh hắc y nhân nghe vậy, ánh mắt liền hiện lên mừng rỡ.

Nhưng hắn cũng không dám đem mạng Tống Sùng ra đổi, vì nếu hắn chết, bọn họ dù có giết được Tiếu Túc cũng không có kết quả tốt lành gì.

Những gì mưu cầu cũng tan thành mây khói.

Tiếu Túc nghe xong, trên tay dùng chút lực, mũi kiếm ép càng sâu.

Khuôn mặt Tống Sùng trắng bệch sợ hãi, trong lòng đang hào khí chết vì nghĩa, lúc này lại tan biến không còn một mảnh.

- Dừng tay!

Trăm miệng một lời, Tống Sùng cùng tên thủ lĩnh hắc y nhân cùng nhau lên tiếng.

Tên thủ lĩnh hắc y nhân khinh thường nhìn Tống Sùng, không dám hành động gì khác, đứng im nhìn Tiếu Túc kéo theo Tống Sùng.

Tiếu Túc kéo Tống Sùng, từng bước gian nan lui về phía sau rời khỏi rừng cây, sau đó dựa lưng vào một cây đại thụ, nâng lên tay trái để ở môi dưới, huýt một tiếng.

Một lúc sau, con ngựa chạy trở về, đến trước mặt hắn, cọ cọ vai hắn.

Vẻ mặt Tiếu Túc dịu bớt, nâng tay sờ vết thương mà mũi tên xoẹt qua đầu nó, sau đó mang theo Tống Sùng, xoay người lên ngựa, hai chân kẹp chặt, con ngựa liền phóng thẳng đến hướng kinh thành.

https://thuviensach.vn

Tuy là ngựa tốt, nhưng bị thương, lại chở hai đại nam nhân, tốc độ cũng không nhanh nổi.

Tiếu Túc có thể nghe được, phía sau dần dần truyền đến tiếng vó ngựa, đám Hắc y nhân sẽ theo kịp.

Cảm giác được thân thể càng ngày càng vô lực, Tiếu Túc liền muốn giết Tống Sùng, vứt xác ven đường, giảm bớt gánh nặng cho ngựa, khiến mình có thể chạy thoát.

Khả người này là đại nho danh tiếng, nếu cứ như vậy chết đi, chỉ sợ sau này hắn chẳng những nói không rõ ràng được, mà ngược lại sẽ bị trả đũa, nên đành buông tha.

Ước chừng chạy xa được năm dặm, sau lưng truyền đến tiếng mũi tên xé gió lao đến, hắn không còn kịp né tránh, chỉ tránh khỏi chổ yếu hại, mũi tên đâm vào cánh tay đang áp chế Tống Sùng.

"Phốc" một tiếng phun ra một búng máu tươi, nhẹ buông tay, Tống Sùng thẳng tắp rớt xuống ngựa.

Tiếu Túc túm nhanh dây cương,hai chân kẹp chặt chạy nhanh về phía trước.

Lại chạy nhanh thêm vài dặm, ở phía sau không con nghe thấy tiếng vó ngựa, lúc này tâm tình mới buông lỏng, liền hôn mê bất tỉnh.

Con ngựa coi như cũng có chút linh tính, cảm giác được tình trạng của chủ nhân, hí dài một tiếng, phóng nhanh đến hướng kinh thành.

****

Đình Bảo Hưng ngoài kinh thành năm dặm.

Thái tử cùng Bạch Triệt, đang chuẩn bị đưa tiễn môn hạ.

https://thuviensach.vn

Chuyện tình bạch điêu ngày ấy đã khiến thái tử hết sức hối hận, bắt đầu ý thức được tình cảnh của mình, dần dần nổi lên phòng bị.

Sau khi được ân sư cùng hảo bằng hữu trợ giúp đã loại bỏ được rất nhiều thuộc hạ nhị tâm đồ(2 lòng).

Hắn cần phải củng cố thế lực cho chính mình,vì còn trống rất nhiều vị trí quan trọng, hắn không thể không đem thuộc hạ tâm đắc phái ra ngoài làm việc.

Coi như là củng cố thế lực, rèn luyện nhân tài, tương lai sẽ dễ phân phó làm việc.

Hắn định sai Bạch Triệt đi Giang Nam xử lý vụ thuế muối, vì trong tay không có người nào dùng được, hơn nữa Bạch Triệt so với hắn còn lớn hơn hai tuổi, dưới gối vô tử, thê thất lại tân tang, lúc này đang xem tướng người ta, bộ dạng rõ ràng là chuẩn bị thú thê.

Liền buông xuống ý tưởng này, chuyển lên người thiếu phó Lưu Diệp đi Giang Nam làm ngự sử.

Hôm nay bọn họ tới đây để đưa tiễn, là tân tiền nhiệm Giang Nam thuế muối ngự sử Lưu Diệp.

Chuẩn bị chia tay, thái tử nghiêm cẩn đoan chính chửng chạc dặn dò:

- Vụ Giang Nam thuế muối, đều giao toàn bộ cho Lưu đại nhân. Bản cung không yêu cầu cái gì, chỉ mong Lưu đại nhân nhớ kỹ vết xe đổ phía trước.

- Điện hạ yên tâm, hạ quan sẽ không phụ lòng kỳ vọng!

Lưu Diệp ôm quyền chắp tay thi lễ, lời lẽ nghiêm khắc cam đoan. Sau đó lại bái bái, uống một ly rượu tiễn đưa, lúc này mới lên xe ngựa, mang

https://thuviensach.vn

theo gia quyến, chậm rãi hướng đến bến tàu Nam An.

Nhìn xe ngựa đã đi xa, trên mặt Thái tử có chút thẫn thờ, thần sắc nhàn nhạt, không biết suy nghĩ cái gì.

Gió lạnh hơi hơi thổi qua, thổi nhẹ tóc dài sau lưng, nhìn vẻ mặt Thái tử khó lường, nghĩ đến mấy ngày gần đây, biết được tình cảm huynh đệ là như thế nào, hắn rất khổ sở.

Kéo áo choàng, ngăn trở gió lạnh, hắn mở miệng khuyên nhủ:

- Điện hạ, trở về đi!

- Được, trở về.

Thái tử gật đầu đáp, bước ra khỏi đình.

Nhưng mới bước được hai bước, lại không biết hắn nhớ tới cái gì, đột nhiên quay đầu quái dị nhìn Bạch Triệt.

Một lúc lâu sau, mới bỡn cợt cười nói:

- Hôm nay đến phủ ngươi. Đột nhiên, nghe nói ngươi có một hài tử, ta còn chưa thấy qua, hôm nay không có chuyện gì, ta làm thúc phụ, cũng phải đi xem điệt nhi mới đúng.

Vẻ mặt Bạch Triệt đen thui, âm thầm phỉ nhổ chính mình mới vừa rồi còn có vài phần đồng tình với hắn.

Thấy hắn thay đổi sắc mặt, thái tử lại nở nụ cười nói tiếp:

- Hôm qua Dân Nhi còn nói, đã lâu không thấy Thanh nhi cô cô, ta liền phân phó người hồi cung dẫn hắn đến, cùng ta đi nhìn tiểu đệ đệ! Ha ha.....

https://thuviensach.vn

Nói xong, liền hạ lệnh cho thị vệ hồi đông cung đem hoàng trưởng tôn đến Bạch phủ.

Bạch Triệt vẻ mặt bất đắc dĩ, biết gần đây thái tử bị nghẹn khuất, nghe thấy lời đồn thổi bên ngoài, rất hứng thú muốn đến Bạch gia xem náo nhiệt đi.

Mặc dù là bất đắc dĩ, cũng mặc kệ hắn khỉ gió, tùy ý hắn chơi đùa. Gần đây hắn quá bận rộn, được nửa ngày nhàn hạ để hắn vui đùa một chút cũng không sao.

Hai người chuẩn bị đánh ngựa hồi kinh, đúng lúc này, một con ngựa màu rám nắng chạy nhanh tới.

Hai người quay đầu nhìn, thái tử không khỏi nhíu mày nói:

- Kia không phải là ngựa của Tử Truyền sao?

Ba người chọn ngựa cùng ngày cùng trại đương nhiên sẽ nhìn ra ngựa của nhau.

Bạch Triệt là người tập võ, nhãn lực so với Thái tử mạnh hơn một ít, hắn thấy rõ ràng Tiếu Túc đang nằm trên ngựa, trên cánh tay cắm mũi tên. Trong lòng cả kinh, la lớn:

- Là Tử Truyền, hắn bị thương. Mau, ngăn ngựa lại.

Còn chưa nói xong hắn đã đánh ngựa chạy tới ngăn đón.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 73+1

Tiếu Túc là người sành sỏi lại tỉ mỉ dạy dỗ, lão ngựa làm bạn với hắn mấy năm nay chẳng những biết đường, nó còn nhận thức được người.

Lúc Bạch Triệt đến đón, nó liền phòng bị chạy qua một bên vài bước, sau đó xác nhận người tới là bạn không phải địch, mới dừng cước bộ.

Tiến lên phía trước cọ cọ người Bạch Triệt, giống như khẩn cầu Bạch Triệt cứu chủ nhân của nó.

Lúc đến gần Bạch Triệt mới phát hiện, Tiếu Túc bị thương không chỉ trúng tên ở cánh tay, mà trên người hắn còn chưa thay y phục mùa đông dày cộm, đã bị chém nát thành những mảnh nhỏ.

Từng mảnh huyết nhục mơ hồ, cơ hồ khắp nơi trên người đều là vết thương.

Càng khiến người lo lắng hơn, là những vết thương hở chảy máu ròng ròng, đều là máu đen, nồng đậm mùi máu tươi còn có mùi hoa mai.

Mùi này giống như hương phấn mà nữ tử thanh nhã hay dùng, cũng làm cho hắn có cảm giác quen thuộc.

Kì độc bách hoa hương, gặp máu sẽ phát ra mùi thơm, công lực trong người dần dần tiêu tán, máu chảy không ngừng, cuối cùng cả người chảy cạn máu tươi mà chết.

https://thuviensach.vn

Thì ra hắn không chỉ đơn giản bị thương, mà còn trúng loại độc tàn nhẫn này.

Nhìn máu từ thân thể của Tiếu Túc rơi tí tách trên mặt đất, trong lòng Bạch Triệt kinh hãi vạn phần, thầm nghĩ không tốt.

Ngón tay run run đưa đến trước mũi thử hơi thở của hắn, hô hấp cực kỳ mỏng manh.

Nếu không phải công lực của hắn không kém, giác quan nhạy bén, chỉ sợ cũng không cảm giác được.

- Đây là thế nào?

Lúc này, Thái tử cũng chạy đến, thấy cả người Tiếu Túc đẫm máu liền khiếp sợ hỏi.

Bạch Triệt cũng không có trả lời, rất nhanh lấy một bình dược bạch ngọc trong lòng, đổ ra một viên dược màu vàng nâu, nhét vào trong miệng Tiếu Túc, vận công lực đẩy vào yết hầu, sau đó nhu nhu cổ họng hắn lên xuống, đem viên thuốc đưa vào trong thân thể.

Từ hai tháng trước chứng kiến biết được Tô Mai lợi hại như thế nào, cũng biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

Không biết sau này hắn còn có thể gặp người nào lợi hại hơn nàng sử dụng độc dược xuất thần nhập hóa hay không, nên trong lòng hắn âm thầm đề cao cảnh giác.

Viết một phong thư gửi cho cựu phụ, xin mấy viên dược duy trì bảo vệ tính mạng, chuẩn bị cho bất kỳ tình huống nào.

Viên dược này mấy ngày trước mới có được, không nghĩ tới hắn còn chưa dùng, ngược lại đưa cho Tử Truyền dùng trước.

https://thuviensach.vn

Bất quá nhìn tình huống của hắn lúc này, chỉ sợ viên dược cứu mạng này sẽ như muối bỏ biển, căn bản không hề có tác dụng quá lớn.

Quả nhiên, sau khi nuốt viên dược, tình trạng của Tiếu Túc vẫn như cũ không có chuyển biến gì tốt.

Bạch Triệt cũng không dám chậm trễ nữa, ôm hắn đang bị thương mệt nhọc từ trên lưng con ngựa xuống dưới, ôm qua ngồi cùng ngựa với mình, gọn gàng dứt khoát nói với thái tử:

- Ta mang theo Tử truyền về Bạch phủ, điện hạ mau chóng hồi cung, thỉnh thái y đến.

Đều là hảo bằng hữu tri kỉ, Tiếu Túc còn là thân biểu đệ của hắn, trong lòng thái tử lo lắng vạn phần, sợ chậm trễ trị liệu, mở miệng đề nghị nói:

- Trực tiếp đưa vào cung đi! Trong cung ngự y dược phẩm có đủ, nếu chạy về Bạch phủ, cũng chậm trễ thời gian.

- Tình huống của hắn có chút không ổn.....

Câu nói kế tiếp, Bạch Triệt cũng không nói ra. Tình huống không ổn, chính là lành ít dữ nhiều, rất có khả năng cứu không được, cũng không thể để người chết ở trong hoàng cung, phạm vào kiêng kị!

Thái tử nghe giọng điệu của hắn, sắc mặt liền tái nhợt, đưa mắt nhìn về phía Tiếu Túc không khác gì bị "Phá thành mảnh nhỏ".

Kéo chặt dây cương đánh ngựa chảy nhanh về hướng hoàng cung.

Bạch Triệt cũng không chậm trễ, cẩn thận che chở Tiếu Túc, dùng hết sức chạy nhanh về hướng Bạch phủ.

Về Bạch phủ, hắn đem tục mệnh hoàn mà cựu phụ ngàn dặn vạn nhắc không thể để lộ ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Cũng vội vàng cho hắn ăn vào, không chừng còn có thể có một hai phần hy vọng.

#####

Có lẽ mệnh của Tiểu Túc mệnh không nên tuyệt, hoặc là trời cao đã sớm an bài tất cả.

Bạch Triệt mang theo Tiểu Túc vội vàng chạy về phủ, trùng hợp gặp Bạch Thanh cùng Nhan Di Á ở cửa chính.

Vừa xuống xe Nhan Di Á liền nhìn thấy người bị hắn bảo hộ trong ngực đã là huyết nhục mơ hồ, ngay cả nam nữ khác biệt cũng không kịp cố kỵ, vội nhào tới, giọng nói run run hỏi Bạch Triệt:

- Đã có chuyện gì, đại ca sao lại biến thành cái dạng này?

Trong giọng nói hàm chứa ý tứ chất vấn, vẻ mặt của nàng cùng hành vi, không chổ nào không thể hiện nàng đối với Tiểu Túc là tình cảm sâu nặng.

Bạch Triệt cảm thấy có chút không vui, hơi nhíu mày nhìn nàng, sau đó nhìn lướt qua nàng nhìn khuôn mặt muội muội lộ vẻ u sầu lo lắng.

Hắn cũng không nói gì, nâng Tiểu Túc, nghiêm mặt lướt qua Nhan Di Á, trực tiếp bước vào trong phủ.

Nhan Di Á chỉ hơi ngơ ngác, thần sắt trên mặt hiện lên bi thương. Cũng không kịp bận tâm Bạch Thanh đang nghĩ gì, hai tay nhấc lên làn váy, cước bộ bay nhanh đi theo Bạch Triệt.

Bạch Thanh đứng yên ngoài cửa không biết là bị dọa hay là như thế nào, vẫn không có động tác gì.

Đến lúc Viên Hách Uy tỉnh lại, lên tiếng khóc lớn, thì nàng mới bừng tỉnh, mờ mịt ngẩng đầu lên, khuôn mặt trắng bệch, môi hơi run run, vẻ mặt

https://thuviensach.vn

có chút vô thố.

Một hồi lâu sau, nàng mới có phản ứng, không ngừng phân phó người cầm danh thiếp của phụ thân đi thỉnh Thái y, sai hạ nhân ôm đứa nhỏ về hậu viện.....

Lải nhải, nói này nói nọ, đều là những chuyện nói cũng được không nói cũng không sao.

Bọn hạ nhân có chút quái dị, lại ngại quy củ khắc nghiệt trong phủ, nên không dám biểu lộ gì, mặc kệ nàng phân phó bừa bãi, nói năng lộn xộn, bọn họ cũng đều tôn sùng, cũng không dám dị nghị.

Đúng lúc này, Thái tử mang theo bốn năm vị ngự y thái y, vội vàng tới đây. Lúc này Bạch Thanh mới đi theo sau bọn họ, tiến đến viện huynh trưởng an trí cho Tiểu Túc dưỡng thương.

Sau khi vào viện, các ngự y nhanh chóng vào nội các bắt mạch, Bạch Thanh lại co rúm ở trong góc phòng, mờ mịt nhìn vào trong phòng, không biết làm sao.

Thời gian từ từ trôi qua, mỗi một giây trôi qua lâu như một đời người, chờ đợi kết quả còn có thái tử, huynh muội Bạch Triệt cùng Nhan Di Á, vẻ mặt người nào cũng vô cùng lo lắng.

Sau đó, đám ngự y đi ra, đều hướng về phía bọn họ mà lắc đầu thở dài. Cho thấy, đối với thương thế của Tiểu Túc bọn họ thúc thủ vô sách.(bó tay)

Có thể trở thành ngự y, lại được hoàng thượng coi trọng, y thuật của bọn họ đương nhiên sẽ không thể nghi ngờ.

Đáng tiếc thương thế của Tiểu Túc quá mức nghiêm trọng, lại bị chậm trễ, máu trên người gần như đã chảy cạn.

https://thuviensach.vn

Hơn nữa thân lại trúng kịch độc khó giải, nếu không phải hắn còn chút ít hơi thở cùng nhịp tim, thì bọn họ đã nghĩ hắn là một khối thi thể.

Bạch Triệt thấy thế, nhìn thoáng qua muội muội đang ảm đạm thất sắc, gian nan chuyển mắt nhìn ngoài cửa sổ, bên ngoài cảnh xuân tươi đẹp, trong lòng lại ai thán.

Cựu phụ cho viên dược cứu mạng, vừa hồi phủ hắn đã để Tiếu Túc nuốt xuống.

Đáng tiếc, tình huống vẫn như cũ nửa điểm khởi sắc cũng không có.

Đều là người tập võ, hắn đã sớm nhìn ra thương thế của Tiếu Túc không ổn, nếu không có có kỳ tích xảy ra, chỉ sợ không có cách nào cãi lại ý trời.

Hắn làm tất cả, cũng chỉ chờ ý trời mà thôi.

Lão thiên đui mù, dù bọn họ không muốn tình huống như vậy phát sinh, nhưng cũng không có biện pháp.

- Thật sự không có biện pháp nào sao?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 73+2

Bạch Triệt từ bỏ, nhưng Nhan Di Á không chịu chấp nhận sự thật này, nàng làm càn khóc lóc, cũng không để ý đến thân phận, nước mắt giàn giụa túm chặt một lão thái y, nói năng lộn xộn cầu xin:

- Đại ca từng bị thương rất nhiều lần, cũng có nhiều lần thiếu chút nữa không thể cứu được, nhưng hắn vẫn sống đến bây giờ, lúc này nhất định không có việc gì. Tống thái y, ngươi cũng biết, đúng không? Ngươi đã cứu hắn nhiều lần, lúc này ngươi cũng phải cứu hắn, van cầu ngươi, cứu hắn, cứu đại ca của ta đi!

Thần sắc Tống thái y có chút khó xử, hắn cùng Tiếu Túc cũng được xem là có giao tình, bị thương mười lần, có bảy tám lần đều là hắn xử lý.

Nhưng trước kia tình huống của hắn chưa bao giờ nghiêm trọng như lúc này, hắn thật sự là hữu tâm vô lực.

Thấy Nhan Di Á có bộ dạng như vậy, trong lòng cũng có chút đồng tình, chỉ có thể an ủi nói:

- Nhan cô nương nén bi thương. lần này thương thế của Tiếu đại nhân thật sự quá mức nghiêm trọng, lão phu y thuật không tinh, quả thật bất lực.

Nhan Di Á nghe lời này giống như phán quyết tử vong, chật vật ngã ngồi trên mặt đất, khóc đến nổi không kềm chế được.

https://thuviensach.vn

Cuộc đời này, nàng chỉ còn một người thân duy nhất là đại ca thôi, ông trời vẫn muốn đưa hắn đi.

Nàng quả nhiên là khắc phụ khắc mẫu khắc tất cả thân nhân, là sao chổi sao? Có phải chỉ cần là thân nhân của nàng, đều không có kết cục tốt?

Nhan Di Á không có nghe ra lời của Tống thái y có hàm chứa ý tứ, nhưng thái tử lại hiểu được liền mở miệng nói:

- Thỉnh các vị thái y đem hết toàn lực cứu chữa, mặc kệ là cần cái gì, cứ nói, nếu cô không có, liền lập tức tiến cung xin phụ hoàng. Các ngươi cũng biết, lần này Tiếu đại nhân là vì thủ dụ của phụ hoàng mới rời kinh, nếu hắn thật sự xảy ra chuyện sai lầm gì, chỉ sợ là ai cũng không đủ sức gánh trách nhiệm.

Đám thái y ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, đều có chút ấp úng không dám nói.

Cuối cùng, vẫn là Tống thái y mở miệng giọng nói tối tăm:

- Khởi bẩm Thái tử điện hạ, thương thế của Tiếu đại nhân, hạ thần thật sự bất lực. Nhưng nếu có thể tìm được vị đại phu vào ngày mùng mười tháng giêng vì Ký Vương trị thương, có lẽ sẽ có vài phần hy vọng.

Thân là ngự y của hoàng gia, bọn họ không muốn thừa nhận, ở trong dân gian lại có một đại phu chưa nổi danh, mà bọn hắn hợp lại cũng không bằng, y thuật của người nọ còn muốn cao minh hơn.

Nhưng ngày đó Ký Vương bị thương, tất cả bọn họ đều từng kiểm tra chẩn mạch, cũng hiểu rõ, nếu không có cơ duyên xảo hợp, Ký Vương bị bắt đi, được đối phương trị thương.

Ngược lại chuyển về cung, bọn họ đối với thương thế của hắn, chỉ sợ cũng là vô năng vô lực.

https://thuviensach.vn

Đương nhiên, chuyện này bọn họ vẫn luôn giấu ở trong lòng, dù là hoàng thượng cũng không nói ra.

Hôm nay nếu người bị thương không phải là An Nhạc hầu Tiếu đại nhân được ân sủng thâm đại, thì cái loại chuyện khiến bọn họ mất mặt như thế này, tuyệt đối sẽ không nói ra.

- Đại phu trị thương cho tứ hoàng đệ?

Thái tử có chút mờ mịt không hiểu, Bạch Triệt đột nhiên xoay người, nhìn muội muội, trong ánh mắt lại hàm chứa ý tứ khẩn cầu.

Đúng lúc này, Bạch Thanh cũng ngẩng đầu lên, trên mặt có chút chần chờ, bàn tay không tự chủ được mà gắt gao cầm chặt nửa bình tiên dược trong hà bao.

Từ lúc nhìn thấy Tiếu Túc bị thương được mang về Bạch phủ, thì trong lòng nàng vẫn luôn rối rắm.

Nên đem tiên dược khó có này cho hắn dùng, cứu hắn một mạng, hay là giữ lại để giành sau này, dự phòng thân nhân gặp bất hạnh?

Từ lúc nàng trùng sinh trở về, Đồ thị Thiên Nhược đều chết.

Vương Thục Nghi bị hủy thanh danh, không được phu gia chào đón, từ lúc đến Bạch gia dự yến về phủ liền bị cấm túc không được ra ngoài.

Viên Mậu Lâm Tô Mai cũng bị giam giữ trong đại lao.

Ký Vương cùng Thục Phi, cũng không được sủng ái như trước kia, nhiều lần bị chèn ép.

Một đám cừu nhân hoặc chết hoặc bị nhốt, thay đổi tốt như vậy, lẽ ra Bạch Thanh phải buông lỏng tâm tư mới đúng.

https://thuviensach.vn

Nhưng chuyện kiếp trước trong sách miêu tả, vẫn khiến Bạch Thanh cảm thấy Bạch phủ tràn ngập nguy cơ, nàng cần một cái bảo đảm.

Cho nên, nàng muốn tiêu hủy độc dược thiên của Tô Mai, cướp đi tiên dược của nàng.

Lại không nghĩ tới, vừa có được tiên dược trong tay lại phải dùng liền như vậy.

Chẳng lẽ tất cả là định mệnh, hôm nay nàng đến đại lao cận vệ doanh, là vì lấy tiên dược cho Tiếu Túc dùng sao?

Giờ khắc này, ngay cả nàng đối với Tiếu Túc vẫn luôn mâu thuẫn rối ren, cũng hoàn toàn tiêu tán.

Nếu số phận đã định bọn họ liên quan đến nhau, thì nàng chỉ là phàm nhân nho nhỏ sao có thể phản kháng ý trời.

Ngay lúc Bạch Thanh suy nghĩ lung tung mà thất thần, thái tử nghe đám thái y xác nhận xong, liền nói:

- Ta đến hỏi tứ hoàng đệ! Tìm đại phu kia mang đếb đây. Các ngươi chăm sóc hắn thật tốt, chờ ta trở lại.

Dù chỉ có một phần hy vọng, hắn cũng không muốn mất đi người vừa là hảo hữu vừa là biểu đệ của hắn.

Nói xong lập tức xoay người chuẩn bị hồi cung tìm Ký Vương.

- Không cần

Bạch Triệt ngăn cản hắn, nói:

- Ta biết người kia là ai.

https://thuviensach.vn

- Ngươi biết!

Trừ Bạch Thanh, tất cả mọi ngườiđang ở đây đều nhìn hắn. Thái tử nhịn không được vội vàng thúc giục nói:

- Hắn ở nơi nào? Chúng ta mau mời hắn đến đây.

Bạch Triệt lắc lắc đầu, biểu tình có chút tối tăm, lại thâm trầm nhìn muội muội đang thất thần.

Lúc này mới quay mặt đi chổ khác, cắn chặt răng nói:

- Nàng bị nhốt trong đại lao cận vệ doanh, chỉ cần có ý chỉ của hoàng thượng, là có thể thả ra ngoài.

Chỉ sợ bọn họ còn phải đem đứa nhỏ trả lại cho nàng, thì nàng mới có khả năng ra tay cứu giúp.

Hao phí nhiều tâm cơ như vậy, lợi dụng tất cả những gì có thể lợi dụng, bọn họ mới danh chính ngôn thuận đưa nàng vào đại lao.

Không nghĩ tới, cuối cùng vẫn phải thả nàng ra, nghĩ lại, không chỉ muội muội, mà chính hắn cũng không cam lòng.

Nhưng lúc này mệnh của Tử Truyền đã như dầu cạn đèn tắt, hắn cũng bất chấp, chỉ có thể ủy khuất muội muội.

Dù kiếp này Tô Mai khôi phục được tự do, dù nàng vẫn giống như ký ức của muội muội.

Lấy tài năng trác tuyệt về nông nghiệp cùng y thuật cao minh chiếm được lòng tin của dân chúng, được hoàng gia coi trọng.

Muội muội có hắn cùng phụ thân bảo hộ sẽ không bị nàng bức đến tuyệt cảnh.

https://thuviensach.vn

Nhan Di Á nghe Bạch Triệt nói xong, đột nhiên quay đầu nhìn chằm chằm Bạch Thanh đang trầm mặc không nói.

Người hắn nói, có phải là nữ nhân mà hôm nay các nàng đi thăm?

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nàng cũng không mở miệng hỏi, mà thái tử lại không biết cố kỵ hỏi thẳng:

- Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra, sao lại liên lụy đến đại lao cận vệ doanh?

Nếu là những chuyện khác, hắn có thể làm chủ, nhưng Kiêu kỵ binh, Cận vệ doanh cùng với Oai vũ doanh đều nằm trong tay Hưng Khánh đế.

Đô Chỉ Huy Sứ của tam doanh cũng là tâm phúc của hoàng thượng.

Trừ Tiếu Túc cai quản Kiêu kỵ binh có quan hệ thân thuộc có chút thân mật.

Thì hai doanh kia, dù hắn là thái tử, cũng không tiếp xúc nhiều, sợ đụng chạm kiêng kị.

Nếu vị đại phu có y thuật cao thâm thật sự bị nhốt ở đại lao cận vệ doanh, chỉ sợ phải cầu thủ dụ của phụ hoàng mới có thể đến đây.

Rốt cục Bạch Thanh cũng mở miệng, nói:

- Không cần đi, hôm nay ta cùng Di Á tỷ tỷ đã đến đại lao cận vệ doanh, Tô Mai dùng tiên dược để cứu Phùng Chí Viễn cùng Ký Vương điện hạ, ta cũng đã lấy.

Khi nói chuyện, nàng đã lấy ra một bình ngọc xanh biết từ bên trong hà bao, nhẹ nhàng đặt lên bàn.

https://thuviensach.vn

Rồi lại cúi thấp đầu xuống, làm mọi người không nhìn ra thần sắc trên mặt nàng, chỉ là giọng điệu nhẹ nhàng giới thiệu:

- Vật này tên là tiên dược, tương truyền vật này chính là thiên hạ chí bảo, có bổ khí ích huyết công. Nhân sâm, thục địa, đương quy, hoàng kì..... phối hợp ba mươi sáu vị dược liệu, dùng phương thức hỗn hợp đặt thù điều chế một canh giờ, lấy nước dược hòa chung với vật này, đun khô nửa canh giờ, cuối cùng sẽ hình thành một dạng cao màu xanh biếc, gọi là Hồi Nguyên cao, có công hiệu cải tử hồi sinh.

Phương thuốc này, là nàng biết được từ trong quyển sách, lúc Tô Mai cứu chữa vết thương bị độc xà cắn, lúc Ký Vương sắp bước chân vào quỷ môn quan, nàng đã sử dụng phương thuốc này.

Khi đó, nàng nhắc đến tên các vật liệu quý hiếm, trong lòng lại trêu chọc, nói Ký Vương có số phận tốt.

Lúc nàng lưu giữ rất nhiều dược liệu trân quý có thể điều chế thì hắn lại may mắn gặp được nàng.

Không giống năm đó lúc cứu Phùng Chí Viễn, khi đó bên người nàng dược liệu gì cũng không có.

Bên trong rừng núi hoang dã, những dược liệu trân quý như nhân sâm, tuyết liên có tiền cũng không mua được.

Nàng đành phải tìm kiếm tài liệu trong y dược thiên, tìm loại khác để thay thế, công hiệu của cao dược thấp hơn rất nhiều, cũng làm cho hắn ăn chút khổ sở.

Cũng nhờ Tô Mai cảm thán mà nàng mới biết được dược này nên phối hợp như thế nào mới có hiệu quả tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Nếu không dù có tiên dược mà không biết dùng, thì hiệu quả sẽ đại suy giảm.

Chỉ sợ, cũng vì điều này mà hôm nay Tô Mai mới dễ dàng đáp ứng đưa cho nàng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Có được tiên dược cùng phương thuốc, thái tử, Bạch Triệt cùng đám thái y ngự y, vội vàng đi tìm dược, phối dược, nấu dược, Nhan Di Á tự mình vào trong phòng chiếu cố ca ca của nàng.

Mọi người đều có chuyện để làm, chỉ có Bạch Thanh mờ mịt nhìn xung quanh, cảm thấy mình dư thừa.

Tự giễu cười cười, nàng liền đứng dậy rời đi đến ngoại thư phòng của phụ thân.

Lẳng lặng ngồi yên bên cạnh cửa sổ, ánh mắt mờ mịt nhìn cảnh vật bên ngoài.

Cuối giờ dậu đầu giờ tuất Bạch Tể Viễn mệt mỏi về phủ bước vào thư phòng, liền thấy nữ nhi của mình.

- Xíu làm sao vậy?

Hắn đi qua đi, nâng tay xoa nhẹ đầu nàng, thấp giọng hỏi.

Đã lâu rồi từ lúc nàng theo Đồ thị,Vương thị tham gia hội Thám Hoa quen biết Viên Mậu Lâm đã không còn đến nơi này đợi hắn nữa.

Hôm nay đột nhiên thấy nàng, hắn có chút không thích ứng.

- Phụ thân!

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh phục hồi tinh thần, nhìn phụ thân lo lắng quan tâm nàng.

Đôi mắt nàng ẩm ướt, nàng lo sợ, sợ tiên dược không cứu được hắn.

Là phàm nhân sao có thể cãi lại ý trời, mệnh Tiếu Túc đã như ngọn đèn cạn dầu.

Hắn vẫn không tránh được kiếp nạn năm trước, số mệnh hắn phải tử.

Như số mệnh Bạch gia phải nhà tan cửa nát.

- Là vì Tử Truyền?

Trong lòng Bạch Tể Viễn âm thầm than thở nữ nhi lớn rồi không giữ được, đành trấn an:

- Đừng lo lắng, phụ thân vừa đi nhìn hắn rồi, thái y đã cho hắn dùng dược, tình huống của hắn đã tốt hơn rất nhiều. Thái y nói, chỉ cần buổi tối không sốt, dùng chút dược điều bổ thân mình, hai ngày sau đã có thể tỉnh lại.

Bạch Thanh nghe vậy, đôi mắt ảm đạm liền sáng ngời, nhìn chằm chằm phụ thân, đợi hắn gật đầu xác nhận mới hoàn toàn yên tâm nở nụ cười.

Hắn bị trọng thương như vậy còn không chết, có phải chứng tỏ, nàng cũng sẽ không chết, phụ thân cũng sẽ không chết?

- Ngươi rất lo lắng cho hắn?

Bạch Tể Viễn cũng không biết Bạch Thanh nghĩ cái gì. Chỉ nghĩ mình quá bận rộn, đến nỗi tâm tư của nữ nhi bị người bắt đi rồi mà mình cũng không hay biết.

Trong lòng chua xót không thôi, nhưng nhìn nàng không còn u sầu, mặt mày tươi cười, lại nghĩ chỉ cần nàng được vui vẻ như thế nào cũng được.

https://thuviensach.vn

- Nữ nhi sợ!

Bạch Thanh cũng không dấu phụ thân kể ra sầu lo trong lòng mình:

- Kiếp trước, hắn sẽ chết, kiếp này vì ca ca nhắc nhở, hắn mới tránh được một lần độc sát. Nhưng bất quá mới nửa năm, lại gặp độc sát, giống như vận mệnh lặp lại không thể thay đổi. Nữ nhi sợ, sợ chúng ta có bao nhiêu cố gắng, giãy dụa, cuối cùng, vẫn không tránh khỏi kết cục kiếp trước khiến cửa nát nhà tan.

Nhìn nàng rơi lệ không ngừng, Bạch Tể Viễn rất đau lòng.

Trải qua đau khổ ở kiếp trước khiến lòng nàng cất dấu rất nhiều bất an cùng lo lắng.

- Hài tử ngốc! Có phụ thân ở đây, không cần sợ!

Ôm nữ nhi vào trong lòng, vỗ nhẹ lưng nàng, Bạch Tể Viễn ôn nhu an ủi nói:

- Ngươi xem, Đồ thị đã chết, Viên Mậu Lâm cùng Tô Mai bị nhốt trong lao ngục, Ký Vương cũng bị hoàng thượng chán ghét, thái tử hoài nghi. Kiếp trước những người hại chúng ta nhân, không ai có kết cục tốt, đúng không? Còn có Tử Truyền, kiếp trước hắn đã sớm thệ, kiếp này bị trọng thương như vậy, lại nhờ hồng phúc của ngươi, mà có được tiên dược, còn không phải là còn sống sao? Thì có gì phải sợ đâu? Có phụ thân ở đây, sẽ không có ai có thể thương tổn đến ngươi.

- Dạ!

Bạch thanh ở trong lòng phụ thân hung hăng gật đầu, đúng có phụ huynh bên cạnh nàng cần gì phải sợ hãi đây.

#####

https://thuviensach.vn

Tiên dược quả nhiên không hổ là ngàn năm nông nghiệp khoa học là thiên hạ chí bảo.

Tiếu Túc bị thương thành bộ dạng như vậy, còn trúng thiên hạ kì độc, dựa theo bí phương mà Bạch Thanh đưa ra, điều chế ra "Hồi nguyên cao".

Cho hắn dùng xong, hơi thở mong manh khó cảm nhận lại, lại khôi phục rất nhanh hùng hậu hữu lực, máu vẫn chảy không ngừng ở miệng vết thương, lúc này liền tự thấy cầm máu kết vẩy.

Rốt cuộc là mất máu quá nhiều, thân thể hao tổn, hắn cũng không giống như thái y mong muốn ở ngày thứ hai liền tỉnh lại.

Cũng may đêm đầu cũng không phát sốt, từ ngày thứ hai còn có thể đút một ít thức ăn lỏng, nước canh, đến ngày thứ năm liền tỉnh lại.

Những ngày này, Nhan Di Á tự mình an bài chiếu cố hắn cũng chưa từng hồi An Nhạc Hầu phủ.

Thái tử cùng Bạch Triệt, ngày ngày bận rộn khắp nơi vơ vét dược liệu ích khí bổ huyết đem về phủ cho hắn điều dưỡng thân mình.

Mà ngay cả hoàng thượng, cũng lặng lẽ xuất cung tới thăm hai lần.

Khiến cho đám thái y càng cẩn thận, lại càng âm thầm cảm thán mình may mắn nói ra.

Nếu không lúc An Nhạc Hầu tử cũng là lúc đầu bọn họ rơi xuống đất a!

Chỉ có Bạch Thanh là có bộ dạng không quan tâm. Trừ bỏ mỗi ngày an bài thức ăn chi phí cho Di An viện, thì năm ngày này nàng cũng chưa từng bước chân tới.

Chỉ theo hai vị ma ma học quy củ sử lý nội vụ trong phủ, ngẫu nhiên vui đùa cùng đứa nhỏ của Tô Mai một chút.

https://thuviensach.vn

Nàng hoàn toàn quên mất lời hứa của nàng với Tô Mai khi đến lấy tiên dược.

Lúc vui đùa với tiểu hài tử, trong lòng nàng lại nhớ đến bộ dạng chật vật của Tô Mai nên cảm thấy thống khoái.

Nàng lại không biết, lúc tiên dược được dùng trên người Tiếu Túc, thì bên trong đại lao cận vệ doanh đang giam giữ Tô Mai, nàng bị người khác truyền ra ngoài.

Bị đưa đến nơi khủng bố hơn, trải qua các loại nghiêm hình tra tấn, bức bách cũng không lấy được bình tiên dược nào khác.

Trong lòng nàng hối hận không thôi, đáng lẽ nàng không nên đến kinh thành, lúc này nàng đã hận Bạch Thanh đến tận xương tủy.

Nhưng Tô Mai đã mất độc dược thiên, có khác gì lão hổ mất nanh, hoàn toàn không còn uy hiếp.

Lúc Tiếu Túc tỉnh lại, trong cung truyền đến thánh chỉ mang hài tử của Tô Mai đi.

Dù sao đứa nhỏ cũng không phải của nàng, nuôi dưỡng hai tháng, dù có chút tình cảm, nhưng vì hắn là hài tử của cừu nhân, có nhiều cảm tình đến đâu cũng mất sạch.

Lúc này trong lòng Nàng vô cùng rối rắm, sau khi Tiếu Túc tỉnh lại đã cùng thái tử, huynh trưởng mật đàm luận.

Sau đó để Nhan Di Á đến đây tìm nàng, nói là muốn gặp nàng, có chuyện muốn nói với nàng.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Nghe Nhan Di Á nói lời chân tình thắm ý, gần như cầu xin, trong lòng Bạch Thanh có chút do dự.

Rốt cuộc vẫn thừa dịp bọn người phụ huynh thái tử không có ở trong phủ mà Di An viên gặp Tiếu Túc.

Trải qua đại nạn, máu trong thân thể gần chảy khô, muốn khôi phục cũng không phải dễ dàng.

Lúc này sắc mặt Tiếu Túc tái nhợt, trắng bệch, ngay cả bờ môi, cũng không có một tia huyết sắc, cả người hết sức suy yếu.

Chỉ khi nhìn thấy Bạch Thanh khoan thai đi vào, đôi mắt hắn đột nhiên sáng rọi, tăng thêm vài phần sinh khí.

- Nàng đến rồi!

Giọng nói của hắn trầm thấp bình thản, nhưng thần sắc trên mặt vui vẻ, muốn che dấu cũng không được.

Bạch Thanh đi vào phòng cũng chỉ đứng ở xa, không có lại gần hắn, nhìn hắn gật đầu, hỏi:

- Ta đến đây vì Di Á tỷ tỷ nói, ngươi có chuyện muốn nói cho ta biết. Ngươi muốn nói cái gì?

https://thuviensach.vn

Giọng nói của nàng có chút khô khan, đối mặt với ánh mắt nóng rực như lửa của hắn, nàng không được tự nhiên.

Đột nhiên lại nhớ đến đêm đó hắn xông vào khuê phòng của nàng, dùng đôi tay cường kiện hữu lực gắt gao ôm nàng.

Dù nàng làm thế nào cũng giãy không được. Khác với bộ dáng hắn lúc này.

Không biết vì sao, trong lòng Bạch Thanh lại thấy chua xót, nhịn không được mà rơi nước mắt.

- Đừng khóc, ta không sao!

Tiếu Túc cố gắng nâng khóe miệng, trên khuôn mặt nghiêm túc lộ ra tươi cười khờ ngốc, nhìn nàng sắp khóc.

Đôi tay chống lên muốn ngồi dậy, nhưng không được, chỉ đành mở miệng an ủi nói:

- Ta rất nhanh sẽ khỏe lại, dược cùng phương thuốc của nàng rất hữu dụng, đã cứu ta một mạng. Mọi người đều nói ân cứu mạng không có gì báo đáp, thì phải lấy thân báo đáp. Thanh nhi, đời này, ta là của nàng.

Lúc nói đến câu cuối, lỗ tai hắn sưng đỏ lên, nhưng có tóc mai che đậy nên không ai thấy.

Bạch Thanh không ngờ, bộ dạng hắn nghiêm túc lạnh như băng, thế nhưng lại nói ra những câu như vậy, mặt nàng liền đỏ ửng, quẫn bách cùng ngượng ngùng.

Nhìn khuôn mặt nàng xấu hổ mà kiều diễm, Tiếu Túc nhìn chằm chằm không chớp mắt.

https://thuviensach.vn

Chống hai tay nắm chặt mép giường, toàn thân dùng sức, một lần nữa muốn ngồi dậy.

Đáng tiếc, lúc này thân thể hắn suy yếu vô lực, chỉ nhấc được cái đầu, rồi lại rớt xuống.

Hai lần thử đều không có kết quả, lại ở trước mặt giai nhân trong lòng làm chuyện dọa người, hắn cảm thấy rất mất mặt

Bạch Thanh đang xấu hổ quẫn bách lại bị bộ dạng của hắn chọc cười, động tác của hắn lúc nãy giống như con rùa vài ngày trước bị nàng cố ý lật ngữa người, vung lên tứ chi, cố gắng muốn lật người, nhưng dùng lực như thế nào cũng không lật được.

Nhìn nàng tươi cười, Tiếu Túc chớp mắt, lộ ra bộ dạng đáng thương, giọng điệu mềm mỏng nói:

- Thanh nhi, ta dậy không được, nàng lại đây một chút, giúp ta, được không?

Nhìn bộ dạng hắn như vậy Bạch Thanh nhịn không được mà run rẩy, lắc đầu, kiên quyết nói:

- Trên người ngươi còn đang bị thương! Ta mới hỏi thái y, bọn họ nói tuy vết thương trên người ngươi đã kết vẩy, nhưng bên trong thương tổn không ít phải dưỡng thương nhiều ngày. Sau này nếu ngươi còn muốn ra chiến trường, phải dưỡng tốt thân thể, không thể lộn xộn.

- Nhưng ta muốn ôm nàng!

Giọng nói ôn nhu thâm tình, gần như nỉ non nói:

- Đã lâu rồi ta không thấy được nàng, ta ở bên ngoài, ngày ngày đều nhớ nàng, nàng đâu? Ùm, nàng có nhớ ta không?

https://thuviensach.vn

Thông qua Kiêu kỵ binh hắn biết rõ mọi chuyện ở kinh thành, biết nàng tự nói với Nhan Di Á là phụ thân nàng vì nàng tìm người, mà nàng cũng không phản đối.

Nhưng hắn cũng không đề cập đến chuyện này, muốn lấy bộ dạng hiện giờ khiến nàng đồng tình thương xót.

Bạch Thanh thấy bộ dạng hắn như thế, lại nhớ tới những lời Di Á tỷ tỷ nói.

Hắn vốn mang theo mười người tùy tùng võ công cao cường, nhưng vì muốn trở về sớm một chút để gặp nàng.

Tự hắn đánh ngựa đi trước, bỏ lại bọn thuộc hạ, cho nên mới gặp trận độc sát này.

Nếu không phải hắn võ công cao cường, có thêm mười tên thuộc hạ tương trợ, thì hắn cũng không bị thương nặng như thế.

Lúc Nhan Di Á nói những lời này, cũng hết sức bình thản trần thuật sự thật, làm cho nàng biết tình cảm của Tiếu Túc đối với nàng, giọng nói cũng không có ý tứ trách cứ.

Nhưng nàng nghe xong, trong lòng lại thấy áy náy.

Nàng biết, nếu không phải phụ thân vội vàng đi xem tướng kén tế, thì hắn cũng không cần vội vàng trở về, sẽ tránh được kiếp nạn này.

Cho nên, nàng cũng không để ý chuyện nam nữ chung phòng, một mình tới phòng của hắn.

Nói những lời xa cách, không lại gần hắn là muốn biểu lộ tâm ý cùng quyết định của nàng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc sẳn sỏi, một chút tâm tư này của Bạch Thanh, sao hắn có thể nhìn không hiểu?

Cho nên, đánh xà tùy côn, lợi dụng hết tất cả những thứ có thể lợi dụng, hắn sẽ vây hãm nàng trong lòng hắn, từ nay về sau không để nàng có ý tưởng rời xa hắn nữa.

Cho nên hắn mặc kệ tôn nghiêm, nghiêng người vươn tay về phía nàng, giống như không bắt được nàng, hắn sẽ lo lắng không yên.

Nhìn nửa người hắn suy yếu muốn rơi xuống đất, Bạch Thanh vẫn không đành lòng, nhanh chóng chạy lại gần, nâng hắn, muốn để hắn nằm lại trên giường.

Đợi nàng tới gần, Tiếu Túc đột nhiên nắm chặt tay nàng, gắt gao, cho dù vết thương trên mu bàn tay bị nứt ra, chảy máu, hắn cũng không chịu thả lỏng, sợ hắn buông lỏng rồi, lại không thể thấy nàng.

- Chảy máu!

Thấy vết thương bị nứt chảy ra máu, Bạch Thanh nhanh chóng lấy khăn tay, đè lên miệng vết thương, há mồm định kêu thái y tiến vào.

Tiếu Túc đột nhiên ngẩng đầu lên, đôi môi tái nhợt vô sắc lạnh như băng, chặn lại toàn bộ lời nói của nàng.

Nàng mở to mắt, hoảng sợ nhìn khuôn mặt hắn phóng đại trước mắt mình, cảm giác đôi môi lạnh lạnh, có dược hương, cả người ngơ ngác không biết nên phản ứng như thế nào.

Thì ra là ngọt!

Trong lòng Tiếu Túc thầm than thở, giống như quen mui bén mùi, vươn đầu lưỡi, thật cẩn thận liếm bờ môi mềm mại của nàng.

https://thuviensach.vn

(yul: quen mui bén mùi nghĩa là ăn dc một lần nhớ hoài muốn ăn nữa...)

Sau đó thử dò xét, nhẹ nhàng mở hàm răng của nàng, đầu lưỡi ôn nhuyễn nóng ướt, giống như con lươn trườm vào trong miệng nàng, tham lam quấn quýt môi lưỡi.

(Yul: ta diễn tả H k hay đâu>.<)

Khiến Bạch Thanh hít thở không thông, lúc này nàng mới thanh tỉnh, ý thức được mình bị một người bị thương xâm phạm. Hai tay dùng sức, đẩy hắn ra. Bi phẫn trách mắng:

- Ngươi, ngươi, ngươi.....Sao có thể như vậy?

Quá xấu hổ nói một câu cũng không được ý tứ loạn cả lên.

Giờ khắc này, sắc mặt nàng hồng như yên hà, miệng anh đào nhỏ nhắn trơn bóng sáng rọi, đôi mắt mê mang, khiến người say mê.

Tiếu Túc ngã xuống giường, vết thương trên người đau như đao chém, nhưng trong lòng lại cao hứng vô cùng, đôi mắt sáng ngời, nhìn chằm chằm nàng, khóe miệng hơi cong lên, cười rất đắc ý.

- Đợi ta có thể xuống giường, liền lập tức trở về chuẩn bị tốt mọi thứ, tự mình tới cửa cầu thân.

- Ngươi thật quá đáng!

Bạch Thanh vừa xấu hổ vừa cảm thấy ủy khuất.

Dù kiếp trước nàng đã thành thân làm thê người khác, nhưng nàng và Viên Mậu Lâm có cuộc sống phu thê không mấy hòa thuận tốt đẹp.

Dù hai phu thê thân mật ở chung, cũng chỉ như có lệ.

https://thuviensach.vn

Cũng chưa kề môi gắn bó như lúc này, nàng đã quên nàng là người từng trải, lúc này bị Tiếu Túc khinh bạc, lại giống như tiểu cô nương chưa trải sự đời, tâm đập "Bang bang", giống như muốn nhảy khỏi lồng ngực.

Thấy nàng tức giận, Tiếu Túc cầm chặt tay nàng, dùng khí lực khống chế không cho nàng giãy ra. Giọng nói ôn nhu lải nhải:

- Là ta càn rỡ, là ta không tốt, nàng đừng tức giận. Thanh nhi, nàng không biết, lúc bị thương hôn mê, ta cảm thấy cả người cùng ý thức đều muốn tách rời khỏi thân thể, dù ta muốn quay trở về cũng không được. Ta rất lo lắng, lo lắng ta không thể trở về, không thể tỉnh lại, nên làm cái gì bây giờ? Sau đó ta nhìn thấy nàng, nàng trốn trong góc phòng, cúi đầu, không ai nhìn thấy biểu tình trên khuôn mặt nàng, nhưng ta nhìn thấy. Nàng rơi lệ, nàng thương tâm, vì luyến tiếc ta rời đi, đúng không? Ngay lúc đó, ta tự nói với chính mình, nhất định phải kiên trì, nhất định không thể chết, ta muốn sống, muốn thú nàng làm thê, đối xử tốt với nàng cả đời. Sau đó, nàng lấy tiên dược ra, rồi cho phương thuốc, cứu sống ta. Nhưng lúc ta tỉnh lại, không có nhìn thấy nàng. Thanh nhi, ta sợ hãi, lúc ở Nam Tầm, ta nhận được tin tức, bá phụ muốn gả nàng cho người khác, ta sợ trở về trễ, một lần nữa lại trơ mắt nhìn nàng cùng nam nhân khác đính ước, sau đó nhìn nàng gả cho người khác. Ta chịu không nổi, nếu nàng thật sự muốn gả cho người khác, vậy chờ ta chết rồi hãy tái giá, được không?

Nói xong, hắn gần như là khẩn cầu nhìn nàng cầu nàng cho hắn một cái hứa hẹn.

Nghe hắn bộc bạch, khuôn mặt Bạch Thanh đã đỏ rực, né tránh không dám nhìn hắn, bàn tay từ từ nắm lại tay hắn, cùng mười ngón tay đan xen vào nhau, thật chặt không có một khe hở.

Nắm chặt bàn tay, bên nhau tới già!

https://thuviensach.vn

Không tiếng động đáp lại, so với những lời hứa hẹn, càng khiến cho Tiếu Túc cảm thấy an tâm.

Hắn nắm chặt tay giai nhân trong lòng, ghé gần môi, tay đặt sau lưng nàng ép gần thân thể, hôn tiếp.

Ước định kiếp này không buông tay, cùng nhau đến răng long đầu bạc

Còn có cái gì, có thể so với giờ khắc này, càng làm người ta say mê đây?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Những ngày Tiếu Túc dưỡng thương vừa gian nan lại vừa hạnh phúc, gian nan là, hắn bị lệnh cưỡng chế cả ngày phải nằm ở trên giường dưỡng thương, mỗi ngày chỉ có hai khắc ngắn gũi có thể đứng lên hóng gió.

Hạnh phúc là mỗi ngày Bạch Thanh đều đến xem hắn, thỉnh thoảng, còn có thể thừa dịp phụ tử Bạch Triệt lờ là một chút, là hắn có thể vụn trộm thân cận với giai nhân trong lòng, để an ủi nổi khổ tương tư của hắn.

Càng tới gần nàng, hắn lại càng luyến tiếc không muốn rời đi, cuối cùng thương tổn trên người đều lành lặn, hắn lại giống như không nhìn thấy ánh mắt phụ tử Bạch Triệt xem thường cùng lời lẽ kích thích, sống chết ở lại Bạch phủ không chịu rời đi.

Nhưng mà, lời đồn đãi trong kinh thành, thậm chí ở trong hoàng cung cũng bị người không biết kiêng kỵ đàm luận, rốt cục hắn không thể không nhận lệnh mà trở lại cương vị, tiếp tục vì hoàng cựu phụ làm trâu làm ngựa.

Không biết từ lúc nào thì bắt đầu, cũng không biết là từ đâu mà lan truyền ra ngoài.

Trong kinh từ lão trượng tám mươi cho tới tiểu hài tử ba tuổi, đều biết Ký Vương Liên Cẩn không phải là nhi tử của hoàng thượng.

Mà là sau khi Thục Phi tuyển tú bị ban cho hoàng thượng lúc ấy vẫn là Thái tử làm sườn phi, lúc ở trong phủ chuẩn bị gả, đã cùng đại nho Tống Sùng tư thông mà sở sinh.

https://thuviensach.vn

Lời đồn đãi còn liên hệ đến chuyện năm đó Thục phi sinh non Ký Vương mà thân thể của hắn lại không hề lưu lại nửa điểm di chứng sinh non, so với những đứa nhỏ đủ tháng còn khỏe mạnh hơn.

Hơn nữa rất nhiều người tìm mọi cách cầu bái sư đều bị Tống Sùng cự tuyệt, sau khi hồi kinh ở yến hội gặp lại Thục phi, lại chủ động đưa ra yêu cầu muốn thu Ký Vương làm đồ đệ.

Vì hắn, mà buông tha cho cuộc sống ngao du thiên hạ, ở lại kinh thành dốc lòng dạy dỗ.

Thậm chí hắn còn từ bỏ tư thái thanh cao văn sĩ, bắt đầu kết giao với văn võ quan viên trong triều đình, chiêu hiền đãi sĩ lôi kéo tiến cữ nhiều người chí sĩ.

Khiến cho Ký Vương chỉ mới mười năm tuổi, ở trong triều đình đã thành lập thế lực không hề thua kém thái tử.

Còn có người đồn đãi,trước đó vài ngày thái tử thanh lọc đám tùy tùng bên người,trong đó hơn phân nửa là người của Ký vương.

Đương nhiên, lời lan truyền này dựa theo chứng cứ rất có lợi, đó là bộ dáng của Ký Vương có sáu phần giống Thục Phi, ba phần giống Tống Sùng, không có chút nào giống hoàng thượng.

Lời đồn đãi này không chỉ làm vô số người tin tưởng, mà ngay cả Ký vuong cũng nổi lên nghi ngờ, hắn từng lén lút chạy vào Diên Hi cung của Thục phi hỏi thăm.

Mẫu tử bọn họ nói cái gì, không ai biết, bất quá cũng không gây ảnh hưởng gì đến suy nghĩ của mọi người.

Thục phi trước giờ làm người lấy ôn nhu làm chủ,lúc này lại dùng thủ đoạn nghiêm khắc xử lý vài hạ nhân còn nói "Nếu lại lén lút đồn đãi, sẽ

https://thuviensach.vn

phạt trượng đến chết"

Lời này vuweaf nói không chỉ không ngăn chặn được lời đồn đại, ngược lại càng thêm nghiêm trọng, cuối cùng truyền đến tai hoàng thượng.

Hưng Khánh Đế nghe được liền giận dữ, điều tra thực hư, liên tục trượng tễ hơn mười cung nữ thái giám, lại hạ chỉ dụ khiển trách hoàng hậu quản lý cung vụ không tốt, Đế hậu đem toàn lực tẩy trừ hậu cung, lúc này lời đồn đãi mới dần dần bình ổn lắng xuống.

Nhưng rốt cuộc vẫn bị thương tổn mặt mũi, dù Hưng Khánh Đế không nói gì hay có ý tứ trách cứ, dù ban thưởng kỳ trân quý bảo cho mẫu thử Thục phi, nhưng người sáng suốt vẫn có thể nhìn ra, hoàng thượng đối với hai người bọn họ đã không còn tính nhiệm, tình cảm dần phai nhạt.

Nhìn Ký Vương không có chút bộ dạng nào giống mình, nếu nói Hưng Khánh Đế không nghi ngờ tuyệt đối là giả.

Nhưng cho dù hoài nghi, hắn cũng không thể biểu lộ ra ngoài, chỉ phải xử trí như thế, trong lòng đương nhiên sẽ cảm thấy nghẹn khuất.

Dù trong cung đã thanh tẩy, không còn ai dám nhèm pha, nhưng ngoài cung lời đồn đãi vẫn lan truyền, nhiều lần hắn giả dạng vi hành, nghe thấy người khác mịt mờ nhắc đến chuyện hắn mang mũ ngũ sắc trên đầu.

Hắn biết rõ miệng dân khó chặn, rốt cuộc vẫn liên quan đến mặt mũi hoàng gia, cũng quan hệ đến vấn đề huyết mạch hoàng thất.

Dù Hưng Khánh Đế muốn coi chuyện này như gió thoảng bên tay, không đáng để ý, thì đám tôn thất Vương gia cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Rốt cục Thuần thân vương đưa danh thiếp cầu kiến. Thuần thân vương là nhi tử của tiên đế, phụng mệnh tiên đế thái tổ đảm nhiệm hoàng tộc tông,

https://thuviensach.vn

chưởng quản Tông Nhân phủ.

Dù là thân vương,nhưng sống an phận điệu thấp, nếu không vì tôn nghiêm của hoàng gia, hắn cũng không để ý tới.

Hưng Khánh Đế còn phải gọi hắn là đường thúc, sau khi Thuần thân vương tiến cung, hai người ở ngự thư phòng đàm mật nửa ngày, cuối cùng Hưng Khánh Đế cũng hạ quyết tâm.

Dù saochuyện này đã phát sinh đến tình cảnh này, trốn tránh mơ hồ giống như không có chuyện gì sẽ không ổn.

Không bằng cứ giống trống khua chiên đi điều tra, có được chứng cứ xác thực, mọi người sẽ không còn hứng thú đàm luận nữa.

Cuối cùng, hắn hạ chiếu, đem Tiếu Túc đang ăn nhờ ở đậu Bạch gia trở về cương vị, đi điều tra chuyện này.

Trong lòng hắn cũng hạ quyết tâm, trước khi chuyện này được xử lý ổn thỏa, hắn sẽ không xuất cung nữa, đỡ phải nhọc lòng.

#####

Chuyện lần này bị thương gần chết, Tống Sùng cùng mẫu tử Ký Vương chạy không thoát.

Nếu hắn muốn báo thù, chỉ cần bày ra chứng cớ, đem tội danh này định xuống, bọn hắn sẽ không có kết cục tốt, đại cừu của hắn cũng dễ dàng báo.

Nhưng chuyện này liên quan đến mặt mũi của hoàng cựu phụ, dù Ký Vương thật sự là nhi tử của Tống Sùng, hắn điều tra có kết quả, cũng không phải chỉ như vậy là xong.

Quan trọng là phải xử lý tiếp chuyện này như thế nào.

https://thuviensach.vn

Trở lại Kiêu kỵ binh, Tiếu Túc nhanh chóng điều chỉnh tâm tình, an bài ám vệ đi điều tra sự tình.

Phải tra rõ nếu Ký vương không phải là nhi tử của hoàng thượng, thì lời đồn đãi bắt đầu từ đâu, đối phương có mục đích gì!

Kiêu kỵ binh làm việc rất có hiệu quả chỉ sau ba ngày điều tra đã có tin tức truyền về.

Nhưng tất cả tin tức chứng cứ đều hướng về phía An Nhạc Hầu phủ.

Kết quả như vậy làm đám người Kiêu kỵ binh sững sờ, ngay cả Tiếu Túc cũng có chút ngây người, sau một lúc lâu mới có phản ứng.

Sau khi phong hầu hắn gánh vác Kiêu kỵ binh làm việc cho hoàng thượng, mọi chuyện trong phủ đều giao cho nghĩa muội Nhan Di Á chấp chưởng.

Cũng vì ba tháng trước hắn bị thương cho đến lúc khỏi, vẫn ở lại Bạch phủ quấy rầy phụ tử Bạch Triệt, hy vọng bọn họ có thể đem Bạch Thanh gả cho hắn, nên hắn bắt đầu chuẩn bị sính lễ, mới nhúng tay vào một số chuyện trong phủ.

Nhan Di Á cũng giống như hắn an bày mọi chuyện trong phủ, đối xử với hạ nhân rất nghiêm khắc.

Hắn có thể vỗ bộ ngực cam đoan, nếu không phải hắn hoặc Nhan Di Á phân phó đám hạ nhân trong phủ tuyệt đối không dám lan truyền những lời này ra ngoài.

Mà lúc hắn dưỡng thương ở Bạch phủ, thì Nhan Di Á cũng ở đây, tuyệt đối không có hạ lệnh này.

https://thuviensach.vn

Cho nên, những chuyện này là có người cố tình sắp đặt chứng cứ để hắn điều tra rồi đổ nước bẩn lên đầu hắn.

Ai cũng không nghĩ đến, cuối cùnghoàng thượng lại để chính hắn đi điều tra, cứ như vậy tra ra, thật khiến người ta dở khóc dở cười.

- Lão đại, không phải là ngươi sai người truyền tin đi?

Nhìn Tiểu Túc cười như không cười, Lỗ Ninh lớn giọng, tò mò hỏi.

Tiểu Túc cũng không có lên tiếng, chỉ nâng mắt nhìn hắn, trong ánh mắt sắc bén lợi hại, làm cho hắn thấy lưng ớn lạnh, lui vài bước,ấp úng giải thích:

-Này... Trước đó vài ngày ta nghe tiểu tử Dương gia nói, không phải Thục Phi nương nương muốn để Bạch tiểu thư gả vào cung làm Ký Vương phi sao?

Nhưng ngươi cứ ở lỳ trong Bạch phủ không đi, chỉ kém là chưa tuyên bố với mọi người Bạch tiểu thư là thê tử mà ngươi nhận định.

Cuộc chiến đoạt thê, chuyện bỉ ổi gì cũng làm được.

- Nói bậy.

Tiểu Túc trừng mắt, lớn tiếng trách mắng.

- Dạ, dạ, ta nói bậy!

Lỗ Ninh nhăn nhó, liên tục nhận sai, vẫn dấu không được tò mò hỏi:

- Ta nói này lão đại, khi nào thì ngươi đến Bạch gia cầu thân, cũng đừng để đến sau này, phải.....

Chỉ nói được một nửa, bị Tiểu Túc nhìn chằm chằm đành phải im bặt.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc sao lại không muốn nhanh chóng đến cửa cầu thân, sau đó đemgiai nhân về phủ đây?

- Bá phụ không đồng ý, ta lại có thể thế nào?

- Thật ra, ta có biện pháp.

Lỗ Ninh hắc hắc cười, không hề che giấu ý tứ bỡn cợt.

- Biện pháp gì?

Đôi mắt Tiếu Túc sáng lên, nhưng bộ dáng vẫn không thay đổi, ngay cả giọng điệu vẫn bình ổn trầm thấp.

Lỗ Ninh thấy hắn đột nhiên nắm chặt tay, trong lòng cười thầm, cũng không vạch trần, giống như tri kỷ đề nghị:

- Không phải thái Phó đại nhân muốn vì Bạch tiểu thư kén tế sao? Dù sao ở Đại Thành chúng ta, người ở tế lại không cần sửa họ, sinh đứa nhỏ cũng mang họ phụ, sẽ không chặt đứt huyết mạch, ngươi đã ở Bạch gia ở hơn nửa năm, sao lại không thử ở tế, có thể lấy lòng nhạc phụ, lại có thể ôm mỹ nhân, vẹn cả đôi đường a!

Ở tế?

Tiếu Túc hơi nhíu mày, không biết suy nghĩ cái gì, chỉ là vừa nãy khẩn trương mà nắm chặt hay tay thành quyền, lúc này cũng dần dần thả lỏng.

Lỗ Ninh nói xong phương pháp này liền cười khì khì không nhịn được.

Tiếu Túc nâng mắt, nhìn thấy Lỗ Ninh âm thầm cười trộm, liền đen mặt, cũng không trách cứ hắn. Chỉ đành dời đề tài, phân phó nói:

- Mau đi thăm dò Tống Sùng cùng Dương gia, lời đồn đãi,nhất định có liên quan đến bọn họ.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Nghe Tiếu Túc hoài nghi lời đồn đãi có khả năng liên quan đến Tống Sùng cùng Dương gia, Lỗ Ninh cả kinh nhảy dựng lên, ngã cả ghế, trong đầu tràn đầy nghi hoặc:

- Lão đại, có phải ngươi đã suy nghĩ quá nhiều? Sao có người ngu như vậy, đem nước bẩn trên đầu mình hãm hại người khác, bọn họ có mục đích gì? Cũng không có thâm thù đại hận gì với ngươi, lại có thể sử dụng phương thức đồng quy môn tận này? Hơn nữa, cho dù hãm hại thành công, bọn họ cũng không có gì ưu việt, cần gì chứ?

Cũng không thể trách Lỗ Ninh ngạc nhiên nghĩ như vậy, suốt ngày ở trong doanh trại, đầu toàn cơ bắp thì làm gì biết đến những chuyện đấu đá, càng không thể nào tưởng tượng có người sẽ làm chuyện hại người thiệt mình như thế.

Trên đời này sẽ không có người tự hắc nước bẩn lên đầu để hãm hạ người khác! Cũng không chỉ mình hắn, đổi lại là người khác, cũng sẽ không tin tưởng.

Huống chi, chuyện này liên quan đến mặt mũi đế vương, không phải là chuyện tầm thường dễ dàng giải quyết.

Huyết mạch hoàng gia lẫn lộn liên quan đến sơn hà xã tắc.

Loại chuyện này đồn đãi ra ngoài, coi như hắn đã vô duyên với vương vị.

https://thuviensach.vn

Tống Sùng là ân sư của Ký Vương, Dương gia là mẫu gia của Ký Vương, nếu hắn thượng vị, bọn họ sẽ là quốc sư cùng quốc cữu a!

Loại chuyện tổn hại như vậy sao có thể làm ra?

Nhưng Tiếu Túc đã nói như vậy, hắn không thể không dẹp bỏ nghi ngờ mà đi điều tra bọn họ.

Sau khi điều tra mọi chuyện đúng là có liên quan đến Tống Sùng cùng Dương gia.

Lời đồn đãi được tuyên truyền ra ngoài đúng vào thời gian Tiếu Túc cư ngụ ở Bạch gia để dưỡng thương.

Cũng bắt đầu từ lúc đó Thục phi không triệu kiến gia quyến của Tống Sùng nữa, người Tống gia cũng ít gặp người bên ngoài.

Dương gia trước giờ vẫn luôn hóng hách dựa hơi, lúc này toàn tộc đều đối với người ngoài mềm dịu dễ gần.

Sau khi có được tin tức, Tiếu Túc cũng không thèm để ý đến Lỗ Ninh đang nghẹn uất, mang theo chứng cứ trực tiếp tiến cung giao cho Hưng Khánh Đế.

######

Ngự Thư phòng.

Vẫy lui đám hạ nhân, Hưng Khánh Đế ung dung lật xem xấp giấy dầy cộm, càng xem biểu tình Hưng Khánh đế càng dữ tợn, đôi tay nắm chặt hiện rõ gân xanh, cho thấy hiện giờ hắn đang tức giận đến cực điểm.

Tô Phúc đứng bên ngoài cửa thư phòng nghe bên trong vang lên tiếng âm thanh va chạm ầm ầm, rồi im bặt trầm mặc.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc yên lặng quỳ trên mặt đất, tùy ý Hưng Khánh Đế phát tiết tức giận, cũng không khuyên bảo.

Một lúc sau hắn bình ổn tâm tình, nhìn trên bàn không còn thứ gì, mới thở dài một tiếng, suy sụp ngồi xuống, giọng khàn khàn hỏi:

- Tống gia cùng Dương gia vì sao lại đem mũi nhọn chỉ vào ngươi? Có liên quan đến chuyện ngươi bị cướp sát?

- Dạ!

Tiếu Túc không ngẩng đầu, giọng nói bình thản đáp:

- Nửa năm trước người dẫn cao thủ Bách Kiếm môn truy sát thần, sau đó bị thần nắm thời cơ bắt uy hiếp mới có thể sống sót, Chính là đại nho Tống Sùng.

- Trẫm xuất cung thăm ngươi, cũng từng hỏi ngươi vài lần, có biết người nào muốn truy sát ngươi, vì sao lúc đó ngươi không nói?

Nghĩ đến lúc đó thấy Tiếu Túc hấp hối nằm trên giường, hắn tức giận ngập trời muốn thay hắn báo thù, mà hắn lại im lặng cự tuyệt, làm hắn thương tâm không ít.

Một câu cũng không nói với hắn, làm cho hắn vẫn nghĩ, hắn bị thương, là gặp một trận cướp sát bình thường mà thôi, ai ngờ lại liên quan đến Tống Sùng cùng Dương gia, hắn giấu diếm là vì không tín nhiệm hắn.

- Hoàng thượng là người nhân từ, thế nhân biết rõ, từ lúc đăng cơ đế vị, lập tức sắc phong vài vị hoàng tử cùng công chúa ban cho cung viện chức vị, thánh sủng như thế ở Đại Thành kiến quốc hơn hai trăm năm nay là đứng đầu. Tống đại nho là sư tôn của Ký Vương, lại là đệ tử của Dương gia lão quốc sư, xưa nay vẫn được hoàng thượng tôn trọng. Lúc thần tỉnh lại, đã đem chuyện này nói cho sư huynh Bạch Triệt biết, hắn tự mình dẫn người

https://thuviensach.vn

đến Lâm Sơn khe núi kiểm tra, nơi đó từng cọng cây ngọn cỏ đều khôi phục nguyên trạng, toàn bộ chứng cứ bị vùi tan, hoàn toàn không tìm được dấu vết chứng minh nơi này đã từng xảy ra trận huyết chiến, lại càng không thể tìm được chút tin tức liên quan đến Tống đại nho. Cho nên, chỉ bằng lời nói một phía của thần, cáo trạng Tống đại nho thanh nhã phong lưu, thì thế nhân có thể tin tưởng sao? Hoàng thượng cũng có thể tin tưởng sao?

Giọng nói của Tiếu Túc hết sức bình thản, không hề nghe ra oán khí trách móc, mà chỉ còn lại bất đắc dĩ mà thôi.

Lời hắn nói chỉ liên quan đến Tống Sùng, mà không nhắc gì đến Ký vương, làm Hưng Khánh đế càng áy náy.

Năm đó " Tam vương loạn" chính tay hắn thấm đẫm máu thân huynh đệ, hắn rất thống khổ, ngày ngày hành hạ hắn trong giấc mộng, khiến hắn không thể ngủ yên ổn.

Cho nên chuyện mình đã từng trải qua, không muốn thái tử bị lại, hắn ra sức vung đắp tình cảm giữa bọn chúng.

Đáng tiếc đám hoàng tử này lại không như hắn mong muốn, hoàng quyền quá hấp dẫn, các hoàng tử quá cuồng vọng ngai vàng, các quan viên hạ thần đều giựt dây mưu lợi.

Điều hắn không muốn thấy, rốt cuộc vẫn phát sinh.

Khóe miệng cong lên hàm chứa ý cười châm chọc, Hưng Khánh Đế chỉ vào tờ giấy vung vãi khắp phòng, nói:

- Tống sùng không biết tung tích, lan truyền lời đồn đãi chính là hạ nhân trong Tống phủ cùng Dương phủ, có mẫu gia ngoại gia của vài vị hoàng tử, kể cả mẫn quốc công Tống gia, cùng với phụng an hầu Cố gia, cũng trợ giúp không ít. Lời dồn đãi như vậy, dính nhấp đến hậu cung hơn mười mấy gia, mà tên đầu sỏ gây lên lại là người bị hại. Ngươi đem tất cả chứng cứ

https://thuviensach.vn

điều tra đưa cho trẫm xem,sẽ không lo lắng trẫm hoài nghi ý dồ của ngươi sao?

Mẫn quốc công Tống gia chính là ngoại gia của Tống hoàng hậu, phụng an hậu Cố gia, lại là gia mẫu của Thái tử phi Cố thị.

Lúc Tống gia tung ra lời đồn đãi cũng chỉ loan truyền Ký Vương cùng Tống Sùng có bộ mặt tương tự nhau, sau đó bố trí tất cả chứng cớ, khiến mọi người nghĩ chuyện xấu này là do An Nhạc Hầu phủ truyền ra.

Tuy hãm hại vụng về, nhưng nếu tội danh này được xác nhận thì hắn cũng vô lực xoay người. Dù lời đồn đãi nói về Tống Sùng cùng Ký Vương, nhưng lại vũ nhục tôn nghiêm của hoàng thượng.

Nhưng lời đồn đãi này vừa lan truyền, vô số người bất hòa cũng ra tay trợ giúp, đã phát triển đến tình trạng không thể vãn hồi, ngay cả Hưng Khánh Đế tự mình ra tay ngăn chặn, cũng không khống chế được.

Lúc đầu chuyện này đều hướng đến An Nhạc Hầu phủ, nhưng hai vị chủ tử Tiếu Túc cùng Nhan Di Á vẫn lại ở Bạch gia chưa ra, tất cả bố trí đều không dùng được, làm cho tính toán của hai nhà Tống Dương hoàn toàn bị phá sản.

Điều tra kết quả như vậy đưa đến trước mặt hoàng thượng, chỉ cần hắn nghi kỵ có chút hoài nghi thì tội danh sẽ rơi lên đầu Tiếu Túc.

Nhưng hắn không giấu diếm đem tất cả đưa lên, chứng tỏ hắn ngoan cố không sợ tử.

Tiếu Túc dập đầu cung kính nói:

- Xin hoàng thượng minh xét, thần nhược quán (20t) nhận lệnh tiếp nhận chức vị Đô Chỉ Huy Sứ, chưởng quản Kiêu kỵ binh. Phụng mệnh điều tra

https://thuviensach.vn

mọi chuyện, dù có liên quan đến thần, nhưng đã tìm ra chân tướng vẫn phải báo cáo, để hoàng thượng tự định đoạt.

Hưng Khánh Đế vui mừng gật gật đầu, kêu hắn đứng lên nói:

- Trẫm là hoàng cựu phụ của ngươi, sau này có chuyện gì, không được giấu diếm, đều phải nói cho trẫm. Ngươi yên tâm, mặc kệ kẻ chủ mưu là ai, trẫm vẫn vì ngươi đòi công đạo.

- Đa tạ hoàng thượng, thần tuân chỉ.

Tiếu Túc vẫn như cũ cố thủ quân thần.

Hưng Khánh Đế thở dài, nhưng đã thành thói quen nên gọn gàng dứt khoát nói ý nghĩ của mình:

- Tống Sùng làm người hết sức cẩn thận, lại thận trọng, loại chuyện tự hủy hoại tương lai, tuyệt đối không thể là chuyện liên quan đến hắn. Lúc này còn có chổ kỳ lạ, ngươi hãy điều tra thật kỹ, tìm ra chân tướng, trẫm muốn nhìn một chút, rốt cuộc bọn họ muốn làm cái gì!

- Dạ!

Tiếu Túc lĩnh mệnh rời đi.

Hưng Khánh Đế ngồi một mình trong thư phòng, nhìn ánh dương ngoài cửa sổ, trên mặt lo lắng xơ xác tiêu điều.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Hưng Khánh Đế cứ ngơ ngác nhìn cảnh tịch dương tàn, trên mặt lo lắng xơ xác tiêu điều, từ từ chậm rãi tiêu thất, sau đó trở nên bình tĩnh.

Ai cũng không biết, sắc mặt hắn chuyển hóa trong khoảng thời gian này, là hắn suy nghĩ cái gì, cũng không ai biết được, hắn đã ra quyết định gì.

Không ai dám đi quấy rầy, Tô Phúc vẫn yên lặng đứng canh giữ ngoài cửa.

Cho đến cuối giờ Thân, một cung nữ chừng hai mươi tuổi hướng tới ngự thư phòng, hai người nói thầm vài câu.

Lúc này Tô Phúc mới lặng yên đi vào trong phòng, thấp giọng bẩm báo với Hưng Khánh Đế vẫn còn đang trầm tư:

- Hoàng thượng, Tô Chỉ cô nương ở Dực Khôn cung xin cầu kiến.

Hưng Khánh Đế quay đầu nhìn hắn, nói.

- Tuyên.

Chắc hắn ngẩn người lâu lắm, cũng không uống nước trà, hoặc là tâm tình ảnh hưởng đến trạng thái, nên giọng hắn khàn khan khô khốc.

Tô Phúc chạy nhanh ra ngoài, phân phó người đem nước trà dâng lên, sau đó dẫn cung nữ bên người hoàng hậu vào yết kiến.

https://thuviensach.vn

Đi sau lưng Tô Phúc, Tô Chỉ cúi đầu phục tùng, mắt không nhìn lung tung.

Đi tới gần, giống như không thấy được đống hỗn độn trước mặt, cúi người quỳ gối nói:

- Nô tỳ khấu kiến hoàng thượng, hoàng thượng vạn phúc kim an.

- Bình thân.

Hưng Khánh Đế nhấp một ngụm nước trà, hỏi:

- Hoàng hậu sai ngươi tới, là có chuyện gì?

Tô Chỉ đứng dậy cúi đầu, nói:

- Khởi bẩm hoàng thượng, hôm nay là khánh thần mười sáu tuổi của Bạch tiểu thư, buổi trưa nương nương liền triệu Bạch tiểu thư tiến cung, tuyên Thái tử phi, Dương Bình công chúa, Chiêu Duyệt công chúa cùng hoàng trưởng tôn, vài vị chủ tử còn trêu ghẹo khiến nương nương ban thưởng yến, nương nương liền chuẩn bị yến hội ở sườn điện Dực Khôn cung, đặc mệnh sai nô tỳ đến bẩm báo, hỏi hoàng thượng có rãnh rỗi dự tiệc hay không?

- Hôm nay là khánh thần của Xíu?

Hưng Khánh Đế buông ly trà, có chút kinh ngạc nhìn Tô Phúc, thấy hắn gật đầu, khóe miệng cong lên lộ ý cười, giọng nói trách móc:

- Khánh thần của Xíu, sao ngươi không nhắc nhở trẫm, nếu thật sự bỏ lỡ, ngay cả lễ vật cũng không đưa đi, nha đầu kia sẽ sinh khí với trẫm.

Tô phúc nghe lời hắn nói, lập tức phối hợp thỉnh tội nói:

https://thuviensach.vn

- Sáng sớm đã theo ý hoàng thượng phân phó chuẩn bị lễ vật tốt lắm, đều là lão nô hồ đồ, cuối cùng lại quên, thỉnh hoàng thượng thứ tội.

- Còn không mau mang theo lễ vật, theo trẫm đi đến chúc thọ nàng.

Nói xong lời trêu ghẹo, Hưng Khánh Đế bước ra khỏi ngự thư phòng, ngồi trên ngự liễn, hướng đến cung hoàng hậu.

Nửa đường đột nhiên nổi lên hưng trí, sai người đi đông cung truyền chỉ, kêu Thái tử mang theo Bạch Tể Viễn, Bạch Triệt cùng Tiếu Túc đến Dực Khôn cung chúc thọ Bạch Thanh.

#####

Sườn điện Dực Khôn cung.

Bạch Thanh ôm hoàng trưởng tôn Liên Dân, ngồi bên người hoàng hậu, ta một câu ngươi một câu không khí vui vẻ vô cùng.

Nửa năm này, mỗi ngày nàng vui tươi hớn hở nhìn Tiếu Túc cùng phụ huynh đấu trí đấu khí, tính tình của nàng càng dịu dàng ôn nhu một chút.

Giờ này khắc này, ôm ấp tiểu hài đồngmôi mỉm cười ngọt ngào, vui đùa, nhìn có cảm giác mẫu từ tử hiếu.

Thái tử phi đang ngồi một bên cố gắng lấy lòng bà bà thấy thế cũng có chút ngạc nhiên.

Nhưng mấy tháng nay trong cung yên tĩnh không có sóng to gió lớn, là phụ tử Bạch gia hết lòng phù trợ thái tử.

Còn Tiếu Túc cứ ở lại Bạch gia, người bên ngoài cũng nổi lên lời đồn thổi, nàng cũng nhận ra thái tử cùng Bạch Thanh là loại tình cảm huynh muội.

https://thuviensach.vn

Vốn là ghen tị hận nàng lúc này hiểu rõ vẻ mặt nhu hòa hơn một chút.

Thấy bọn họ thân cận, cũng không chú ý nhiều chỉ tập trung giúp hoàng hậu an bày yến tiệc.

Dương Bình công chúa thấy Bạch Thanh vẫn ôm Dân nhi, liền thân thiết, cười trêu ghẹo nói:

- Thanh nhi muội muội đã thích đứa nhỏ như vậy, hay là nói mẫu phi sớm tìm cho muội một nhân gia, tự mình sinh hạ một đứa!

Giọng điệu có chút bỡn cợt trêu đùa.

Bạch Thanh nghe vậy, liền đỏ mặt, sẳng giọng:

- Dao tỷ tỷ còn lớn hơn ta hai tuổi đấy! Ngươi còn chưa lập gia thất, ta cũng không sốt ruột.

Ở Đại Thành hoàng thất công chúa đều phải qua mười tám tuổi mới có thể đính ước thành thân.

Dương Bình công chúa rất được Hưng Khánh Đế sủng ái, đế hậu cũng không muốn gả nàng sớm, dù nàng đã qua tuổi mười tám, vẫn chưa thành thân.

Bạch Thanh nhớ kiếp trước vào mùa xuân năm sau, nàng sẽ gả cho Miên Ninh hầu Liễu gia đích thứ tử liễu Hạ Thanh.

Liễu Hạ Thanh là quý tử được hầu phu nhân nuông chiều vô cùng, diện mạo giống hầu lão phu nhân, được lão phu nhân nuôi dưỡng bên người.

Lão phu nhân đã lớn tuổi, tinh lực không đủ không thể tự mình chiếu cố hắn.

https://thuviensach.vn

Liễu Hạ Thanh yêu thích tiểu mỹ nhân, trong phủ các nha hoàn có mĩ mạo đều thành người của hắn.

Lúc bọn họ thành thân, hắn chỉ mới hai mươi, mà người hầu hạ hắn cũng không dưới hai mươi người.

Đáng tiếc, Miên Ninh hầu phủ thường ngày nghiêm khắc, chuyện này trước khi thành thân đều giấu kín không để lộ, người ngoài nửa điểm cũng không biết.

Trong kinh chuyện tam thê tứ thiếp là bình thường không phải chuyện lớn lao gì.

Nhưng trời sinh tính tình Dương Bình công chúa rất ưa sạch sẽ, người bên ngoài đã dùng qua gì đó, nàng tuyệt đối sẽ không lây dính.

Mười tám tuổi thành thân, trừ một năm đầu giấu kín chuyện kia thì cho đến lúc nàng hai mươi ba tuổi hương tiêu ngọc vẫn, suốt bốn năm, nàng ở một mình trong phủ công chúa, không để phò mã lại gần thân cận.

Nhìn nữ tử minh diễm xinh đẹp như vậy, kiếp trước cách thế đã gầy như que củi, không còn nhìn ra bộ dáng, trong lòng Bạch Thanh chua xót không thôi.

Nàng có cơ hội trùng sinh sẽ không để chuyện này xảy ra một lần nữa.

Nếu không có gì phát sinh ngoài ý muốn, thì sau này người nàng gả, tuyệt đối không phải là nam nhân kia.

#####

Lúc các nàng đang vui đùa, thì bên ngoài truyền đến giọng tiểu thái giám sắc nhọn truyền báo:

- Hoàng thượng giá lâm.

https://thuviensach.vn

Giọng nói chưa vang xong, Hưng Khánh Đế đã hưng trí vội vàng đi đến, trên mặt tươi cười, rất hòa ái.

Mọi người lập tức đứng dậy hành lễ, này nọ xong xuôi, mới ngồi xuống.

Hoàng thượng ngồi ngay ngắn trên chủ vị cười nói:

- Từ xa đã nghe thấy tiếng các ngươi cười đùa, đang nói cái gì, nói cho trẫm cùng vui nào.

- Phụ hoàng.

Thấy hai vị tỷ tỷ đỏ bừng mặt, nhăn nhó không nói, Liên Ái cười xấu xa:

- Hoàng tỷ nói Thanh nhi tỷ tỷ thích đứa nhỏ, thì sớm thành thân tự mình sinh hạ đứa nhỏ mà vui đùa, không cần suốt ngày đoạt Dân nhi của chúng ta. Thanh nhi tỷ tỷ nói hoàng tỷ so với nàng còn lớn hơn hai tuổi, nên tuyển Phò mã rồi!

- Ha ha.....

Hưng Khánh Đế cũng cười vui, trêu ghẹo nói,

- Dao Dao và Xíu của chúng ta tuổi cũng không còn nhỏ, nên lập gia thất rồi. Nói cho trẫm biết, muốn vị hôn phu như thế nào?

- Đương nhiên là văn võ song toàn, Ái nhi thích hoàng tỷ phu văn võ song toàn!

Liên Ái mở miệng đáp, nhìn về phía Liên Dao cùng Bạch Thanh trong ánh mắt tràn ngập ý cười.

Hưng Khánh Đế lại cười nói:

- Xem ra Ái nhi của chúng ta cũng muốn gả rồi.

https://thuviensach.vn

- Phụ hoàng ~~

Liên Ái dậm chân, không thuận theo la lên:

- Người ta không có!

Nàng cũng chỉ là một tiểu cô nương mới mười tuổi, tính tình tùy tiện, nói đến chuyện hôn sự cũng đỏ bừng mặt.

- Hoàng thượng cũng thật là, biết rõ nữ hài tử da mặt mỏng, còn trêu ghẹo các nàng!

Hoàng hậu đau nữ nhi, vội vàng ôm Liên Ái vỗ về, nói lời oán trách với Hưng Khánh Đế.

Hưng Khánh Đế cũng vui vẻ, liên tục xua tay nhận sai, Liên Ái ở trong lòng phụ hoàng cười đùa.

Trong Dực Khôn cung truyền ra rất nhiều tiếng cười vui.

Đang vui đùa ầm ĩ, thái tử dẫn theo phụ tử Bạch Triệt cùng Tiểu Túc tiến vào.

Làm lễ bái này nọ liền ngồi xuống vị trí của chính mình.

Sau khi được hoàng thượng tuyên triệu, Bạch Tể Viễn cũng không chối từ, đi theo nhi tử cùng đệ tử đến đây.

Thuận tiện, còn mang theo Tiểu Túc dính người, chết cũng không chịu buông ra, đúng là thuốc cao bôi trên da chó.

Nhìn hắn mượn lực đám thái giám cung nữ trong Dực Khôn cung đối với nữ nhi hiến ân cần xum xoe, mà cả hoàng thượng, thái tử cũng không thèm che giấu đi trợ giúp hắn.

https://thuviensach.vn

Ngay cả nhi tử mình khổ công khuyên bảo cũng phản hắn.

Thấy mọi chuyện như vậy không chừng không được bao lâu, hoàng thượng sẽ hạ chỉ tứ hôn, hắn cũng không thể kiên trì được nữa.

Gia cảnh Tiếu Túc quá phức tạp, nhưng chỉ cần nữ nhi vui vẻ hạnh phúc, thì hắn còn nói gì được đây.

Nhưng là đối mặt với tên xú tiểu tử muốn cướp đi nữ nhi nhà mình, hắn vui vẻ không nổi, phải tìm cách làm khó hắn, để hắn biết dù hắn từng cùng nữ nhi lui tới, cũng không dễ dàng cầu thân như vậy.

Cũng mặc kệ Bạch Tể Viễn vì nữ nhi sắp xuất giá mà sầu lo rối rắm, Hưng Khánh Đế cùng mọi người, hướng về Bạch Thanh nâng chén chúc thọ.

Ăn uống linh đình, nói cười vui vẻ, không khí tốt làm cho người ta quên hết chuyện không vui.

Đúng lúc này, một cái tiểu cung nữ đi vào, bẩm báo:

- Hoàng thượng, nương nương, Thục phi nương nương cầu kiến.

Chưa kịp đợi Đế hậu nói triệu kiến, một thân y phục hoa gấm, váy dài thước tha...

(yul: tỉnh lược 300 từ tả vẻ đẹp thục phi)

Đi vào trong điện, dù nhìn thấy trong điện phân chia hai bàn nam nữ, nhưng ở giữa không có bình phong ngăn cách, trong mắt Thục phi hiện lên kinh ngạc.

Dù biết hoàng thượng cùng hoàng hậu thân cận với đám người Bạch gia, nhưng cũng không ngờ lại thân cận đến vậy.

https://thuviensach.vn

Trong lòng mặc dù kinh ngạc, trên mặt cũng không biểu lộ gì, chỉ phúc thân làm lễ nói:

- Thần thiếp tham kiến hoàng thượng, tham kiến hoàng hậu tỷ tỷ. Nghe nói hôm nay hoàng hậu tỷ tỷ ở Dực Khôn cung vì Bạch tiểu thư khánh sinh, thần thiếp nghĩ lâu rồi chưa gặp Bạch tiểu thư, trong lòng có chút tưởng niệm, liền chuẩn bị một chút lễ vật, không mời mà đến, xin tỷ tỷ tha thứ.

Mỗi tiếng nói cử động đều dịu dàng cung kính, nhưng cái loại trước giờ không mời mà đến, thật khiến lòng hoàng hậu khó chịu.

Cho dù ban thưởng yến là tới gần sườn điện Dực Khôn cung gần tẩm cung của nàng, cung phi không được truyền triệu thì không thể đến, lúc này lại tự tiện xâm nhập cung điện của hoàng hậu, cũng quá mức.

Bất quá hôm nay có người Bạch gia cùng Tiếu Túc, nàng cũng không tiện phát tác, chỉ đành nghiêm mặt nghiêng đầu qua một bên, tùy ý Hưng Khánh Đế xử trí.

Thục Phi là nhất phẩm, theo lý mà nói còn ở dưới thái phó chính nhất phẩm, nhưng hoàng gia là chủ, quan viên là thần.

Bọn họ là ngoại thần, cho nên Thục Phi vừa xuất hiện, phụ tử Bạch Tể Viễn cùng Tiếu Túc liền đứng dậy hành lễ, sau đó nhanh chóng lui ra ngoài điện, Thái tử cũng thi lễ, rồi đi theo.

Bốn đại nam nhân nhìn nhau cười khổ, Thục Phi đến đây, yến hội lần này sẽ bị phá hỏng, bọn họ cũng không thể ở lại chỗ này, đơn giản lưu lại lễ vật, chuẩn bị rời cung.

Ai ngờ bọn họ còn chưa rời khỏi Dực Khôn cung, ma ma bên người Thục Phi đã chạy ra ngăn cản.

Hành lễ xong, ngẩn cao đầu, lời nói kiêu căng:

https://thuviensach.vn

- Bạch thái phó xin dừng bước, sau khi Thục Phi nương nương bái kiến hoàng thượng, còn có việc cùng Bạch thái phó trao đổi, thỉnh thái phó đại nhân đợi ngoài điện chờ truyền triệu.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Nhìn vẻ mặt lão ma ma kiêu căng có bộ dạng "Để ngươi chờ là coi trọng ngươi, ngươi phải cảm động đến rơi nước mắt mới đúng", Bạch Tể Viễn tức giận đến nở nụ cười.

Hắn đã làm thái phó hơn mười năm, dù là hoàng thượng cùng hoàng hậu cũng không dùng loại thái độ này đối với hắn.

Dương thị chỉ là nhất phẩm Thục Phi, gia mẫu cũng không phải là hậu thuẫn đắc lực, lúc này còn mang danh xấu trên người phải dựa vào sủng ái của hoàng thượng mà sinh tồn.

Đã vậy còn tỏ thái độ trên cao với quan viên hàm chánh nhất phẩm!

Triệu kiến? nàng là phi tử hậu cung, là thiếp thất hoàng gia, cũng có tư cách triệu kiến đại thần trong triều sao?

Hay là mấy ngày gần đây nhân tình ấm lạnh, đã bức điên nàng rồi, nên muốn mưu toan ngôi vị hoàng hậu?

Thái tử cũng sinh khí, đã tự tiện xâm nhập cung điện của hoàng hậu, còn khi nhục mệnh quan triều đình.

Thái phó là ân sư của hắn, khi nhục thái phó khác nào khi nhục hắn đâu.

Lập tức tiến lên, trầm giọng hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tôn ma ma, Thục Phi nương nương triệu kiến thái phó? Có chuyện muốn thương lượng cùng thái phó? Ngươi chắc chắn không có truyền sai người?

Một câu "Triệu kiến", một chữ "Sai", một từ "người", hắn đều nghiến răng nghiến lợi nói ra.

Tôn ma ma cũng chẳng lo sợ, giống như không nghe được ý tứ châm chọc của hắn, vẫn như trước ngẩn cao đầu, không kiêu ngạo không siểm nịnh trả lời:

- Nương nương phân phó là có đạo lý của nương nương, thỉnh thái tử cùng chư vị đại nhân nghe theo, lúc này nên chờ một chút mới phải, đợi nương nương đem sự tình bẩm báo với hoàng thượng xong, sẽ có người đến truyền triệu.

Đang nói, quả nhiên có người đi ra truyền triệu, người này, là Tô Phúc thái giám tâm phúc của hoàng thượng.

- Thái tử điện hạ, thái phó đại nhân, Tiếu thống lĩnh, Bạch học sĩ, hoàng thượng cho mời.

Mấy người cùng liếc nhìn nhau, trong mắt đầy kinh ngạc.

Thái tử đi tới bên cạnh Tô Phúc, thấp giọng hỏi:

- Tô công công, không biết phụ hoàng lúc này truyền triệu thái phó đại nhân cùng bọn ta trở về, là có chuyện gì quan trọng?

Chẳng lẽ Thục Phi bắt được nhược điểm gì của bọn họ, mới dám kiêu ngạo xông vào Dực Khôn cung, đem sự tình nháo đến trước mặt phụ hoàng?

https://thuviensach.vn

Cho nên ma ma bên người của nàng mới có thể như thế kiêu căng lớn lối, chẳng những chướng mắt bọn người thái phó, ngay cả hắn là thái tử cũng không có phân lượng gì trong mắt nàng?

Nhưng bọn họ làm việc cho tới tận bây giờ vẫn rất cẩn thận, không hề có sơ hở.

Cho dù nhược điểm của hắn rơi vào tay của Thục Phi, thì có quan hệ gì đến thái phó đâu?

- Là hôn sự của Bạch tiểu thư.

Tô Phúc cũng không giấu diếm, gọn gàng dứt khoát đem sự tình nói ra.

Mấy người lại liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt đều ngưng trọng, Bạch Tể Viễn híp mắt, đè nén giận dữ trong lòng.

Thục Phi đến đây không phải đơn giản chỉ vì khánh sinh của Bạch Thanh, mà đưa lễ vật, nàng là muốn, đánh chủ ý lên người Bạch Thanh.

Tính tình của Bạch Thanh hoàn toàn không thích hợp gả cho hoàng tử, lại càng không thích hợp sinh sống ở trong cung.

Hoàng tử Đại Thành mặc kệ là thành thân hay chưa, đều phải ở trong hoàng cung đến hai mươi tuổi mới được xuất cung về phủ.

Mặc dù hoàng thượng sớm phong vương cho các vị hoàng tử, nhưng vẫn muốn giữ bọn họ ở lại trong cung.

Điều này có ý nghĩa, nếu gả cho hoàng tử, thì phải ở trong cung vài năm đợi đến hai mươi tuổi làm lễ phong vương mới được rời cung.

Trong cung có nhiều quan hệ rắc rối phức tạp, có vị phi tần phân vị cao nào mà không có thủ đoạn? Tay người nào mà không dính máu mấy mạng người?

https://thuviensach.vn

Hơn nữa Bạch gia đã sớm đầu phục về phía thái tử, nếu Ký Vương không có tâm tư đoạt đích, toàn tâm toàn ý chuẩn bị làm nhàn vương, thì hắn có thể đỡ lo lắng.

Nhưng Ký Vương lại hao hết tâm tư muốn thay thế vị trí của huynh trưởng.

Lại bị Bạch gia phá hoại quỷ kế, từng bước đánh tan thế lực của hắn, làm cho hắn càng ngày càng cách xa đế vị.

Lúc này, Thục phi lại đề cập đến hôn sự của Bạch Thanh, là muốn để Ký vương thú nàng về, chắc chắn không có ý tốt.

Hay là bọn họ muốn thú Bạch Thanh, đem nàng nắm ở trong tay, để mượn lực Bạch gia?

Thật đáng chê cười!

- Bá phụ!

Bạch Tể Viễn hoàn toàn không lo lắng, nhưng trong lòng Tiểu Túc lại lo lắng không thôi.

Sợ xuất hiện biến cố, nương tử sẽ bị người khác đoạt đi.

Hạ quyết tâm, hắn đến bên người Bạch Tể Viễn, ở bên tai hắn, lắp bắp nói khẽ với hắn:

- Tử Truyền nguyện ở Bạch phủ làm tế, thỉnh bá phụ thành toàn.

Bạch Tể Viễn ngẩn ra, quay đầu nhìn thấy bộ dạng hắn đang lo lắng không yên, trong mắt Bạch Tể Viễn hàm chứa ý cười.

Nghiêm túc gật gật đầu, hắn cũng không lên tiếng, chắp hai tay ra sau lưng, ngẩng đầu ưỡn ngực bước vào trong điện.

https://thuviensach.vn

- Còn đứng ngây ra đó làm gì, mau đuổi theo.

Bạch Triệt ở phía sau thấy Tiểu Túc ngơ ngác nhìn theo bóng lưng của phụ thân, ánh mắt dại ra, hoàn toàn không có tiêu điểm.

Khóe miệng còn lộ ra tươi cười khờ dại, liền đưa tay đẩy hắn.

- Dạ, ca!

Tiểu Túc ngây ngô cười gật đầu, nghiêng người nhường Bạch Triệt đi trước, sau đó nhắm mắt theo sau hắn.

Bạch phụ đã gật đầu, ngay cả sư huynh mà hắn đã gọi mười năm nay cũng không gọi, lại gọn gàng dứt khoát gọi là ca.

Thái tử cùng Bạch Triệt nghe vậy, bước chân lảo đảo một chút, tự nâng đỡ nhau mới không có té ngã, nhưng trên cánh tay nổi đầy da gà, cũng muốn rớt đầy đất.

Lúc mấy người bọn họ đi vào trong điện, yến tiệc đã được dọn dẹp sạch sẽ.

Trong điện chỉ còn lại Đế hậu cùng Thục phi, đám người Bạch Thanh đã lui hết ra ngoài.

Sau một màng bái lạy này nọ, Thục phi liền mở miệng nói:

- Thái phó đại nhân, hoàng thượng, hoàng hậu tỷ tỷ cùng bản cung muốn cùng ngươi kết thân gia, Thanh nhi đứa nhỏ này là bản cung nhìn từ nhỏ lớn lên, xưa nay cũng yêu thích nàng, nàng cùng Cẩn nhi thuở nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ thân cận. Hai năm trước thái phó đại nhân nói Thanh nhi còn nhỏ tuổi, không muốn để nàng xuất giá quá sớm, lúc này nàng cũng đã mười sáu, nên thành thân rồi. Không biết ý tứ của thái phó đại nhân như thế nào, xem Cẩn nhi của chúng ta được không?

https://thuviensach.vn

Lúc nói chuyện ánh mắt Thục phi mang theo vài phần lo lắng, vẻ mặt hiện rõ ý tứ bắt buộc, lời lẽ sắc bén, giống như Bạch Tể Viễn mà không đem nữ nhi gả cho Ký vương, chính là xem thường Ký vương, xem thường hoàng gia.

Lời nàng nói giống như hôn sự của Bạch Thanh, đã được hoàng thượng, hoàng hậu cùng nàng trao đổi xong rồi, gọi hắn vào chỉ là thông tri một tiếng mà thôi.

Trong lòng Bạch Tể Viễn có vài phần nghi ngờ, cũng có chút không vui.

Hắn đưa mắt nhìn hoàng thượng cùng hoàng hậu đang ngồi trên chủ vị, thấy Hoàng hậu giật mình ngẩn người sau đó liền phẫn nộ.

Còn sắc mặt hoàng thượng đang âm trầm u ám, lúc này tâm hắn mới thả lỏng một chút.

Ôm quyền tự mình tạ lễ, nói:

- Đa tạ Thục phi nương nương ưu ái, từ nhỏ tính tình nàng đã ngang bướng, lúc này đã lớn như vậy mà vẫn còn giống như trước ngu xuẩn, đần độn, ngoan cố, làm sao xứng với thiên nhân chi tư như Ký vương. Thê tử của lão thần sớm thệ, trước khi chết chuyện nàng không yên lòng nhất, chính là nữ nhi. Tính tình nàng như vậy, lại để một người như năm ngoái lợi dụng, khinh thường, sĩ nhục, lão thần sao còn dám thả nàng ra ngoài, đương nhiên sẽ giữ ở bên người mà che chở.

(Yul: Thiên nhân chi tư nghĩa là có thư thái người nhà trời)

Tuy lời nói hết sức cung kính, lại không hề để ý tới chuyện kết thân là ý tứ của hoàng thượng cùng hoàng hậu.

Chỉ nói là tự nàng đề nghị mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hắn nâng Ký vương lên tận mây, còn hạ thấp nữ nhi của mình, lại nói mình không bỏ được nàng, nên vì nàng kén tế, muốn giữ phu thê nàng ở lại bên người.

Hắn gọn gàng dứt khoát cự tuyệt hôn sự, không lưu lại chút mặt mũi nào cho nàng.

Thục Phi sớm biết hắn sẽ cự tuyệt, cũng tự suy diễn những lý do mà hắn lấy ra làm cớ để nàng có phương pháp ứng phó.

Nhưng nàng không nghĩ tới, Bạch gia đã có nhi tử, lại còn muốn vì nữ nhi kén tế, cái này làm nàng trở tay không kịp, khiến nàng kinh ngạc đến ngớ người.

Hoàng thượng cùng hoàng hậu cũng có chút kinh ngạc, sau đó nâng khóe miệng mỉm cười, không nói gì, tùy ý bọn họ đàm luận.

Một lúc lâu sau, Thục phi mới bình tĩnh tâm tình, mở miệng nói lời thấm thía khuyên nhủ:

- Bản cung biết thái phó đại nhân đau sủng nữ nhi, sợ sau khi nàng xuất giá sẽ chịu ủy khuất, nhưng thái phó phải hiểu, nào có nữ nhi gia nào trưởng thành mà không gả? Cẩn nhi đứa nhỏ này thái phó cũng đã gặp, hắn không phải loại người khi dễ thê nhi, bản cung sẽ không khó xử nàng. Gả vào trong cung, có hoàng thượng cùng hoàng hậu tỷ tỷ che chở, ngày ngày trôi qua rất tốt. Thái Phó muốn che chở nàng, vì nàng kén tế giữ ở bên người, cũng không thử nghĩ lại, loại người vui vẻ ở tế thê gia, có loại nào tốt? Thái phó đại nhân đừng lựa chọn sai lầm cho Thanh nhi! Hơn nữa Bạch gia còn có nhi tử, sau này cũng sẽ thú nhi tức vào cửa, lại để cho nữ nhi kén tế, sau này trong phủ, rốt cuộc ai sẽ là đương gia chủ mẫu? Đến lúc đó còn không phải là nháo loạn không có một ngày lành, chỉ sợ trái ngược với ý tưởng của thái phó đại nhân a!

https://thuviensach.vn

Nàng chỉ nói đến mặt xấu của việc kén tế, lại nói đến chổ tốt khi Bạch Thanh gả vào hoàng cung, cũng không nói đến chuyện Bạch Tể Viễn chê bai Bạch Thanh.

Có thể hiểu, trong lòng nàng thật ra chướng mắt Bạch Thanh, hôm nay cầu thú, cũng là bất đắc dĩ mà thôi.

Trong lòng Thục phi đúng là bất đắc dĩ cùng nghẹn khuất.

Nếu có thể, nàng thật không muốn đem nhi tử xuất chúng của mình phối với Bạch Thanh càn bướng không chịu nổi, thanh danh hư hỏng.

Lúc nàng sinh ra chỉ có trăm ngày, liền khắc chết tằng tổ phụ, tổ phụ tổ mẫu cùng mẫu thân, vừa đính hôn lại khắc vị hôn phu bị giam giữ trong chiêu ngục không biết sinh tử, nàng còn không thèm quan tâm.

Nghe nói gia tộc Viên thị cũng không biết là vì cái gì mà bị định tội, bị đoạt truyền gia chi bảo, ngày ngày khốn đốn không chịu nổi.

Bạch Thanh thật đúng là khắc phu khắc thân nhân điềm xấu, sát cô tinh a!

Nhưng lúc này nàng thân cô thế cô, ngoại gia bị dính lời đồn thổi, bị dội nước bẩn trên đầu, nàng đã không thể trông mong dựa vào.

Mà hoàng thượng đã hai tháng nay không có đến Duyên Hi cung, nàng năm lần bảy lượt đến ngự thư phòng cầu kiến, đưa nước canh điểm tâm nhiều lần đều bị từ chối khéo, không thể nhìn thấy thánh nhan.

Rơi vào đường cùng, nàng đành phải lấy lòng Hoàng hậu, kỳ vọng hoàng thượng cùng hoàng hậu có thể nghĩ chút tình cảm mà nàng đã nhiều năm cẩn thận cung kính.

Có thể tín nhiệm nàng, vì nàng lưu lại vài phần mặt mũi.

https://thuviensach.vn

Ai ngờ, hoàng hậu miễn ngày yết kiến mười lăm hàng tháng, mà mỗi khi nàng đến cầu kiến, thì lại nói thân thể không khoẻ, hoặc là không ở trong cung, ngay cả cửa Dực Khôn cung cũng không thể vào.

Không phải chỉ mình nàng, mà ngay cả nhi tử Liên Cẩn, cũng không thấy được phụ hoàng của hắn, bị ghẻ lạnh vứt qua một bên.

Đã đến nước đường cùng, bọn họ đành phải đem chủ ý đánh tới hôn sự của Ký vương.

Mà Bạch Thanh là nhi nữ của thái phó Bạch Tể Viễn là tiểu bối được hoàng thượng sủng ái nhất, dù là tôn thất Vương gia, quận chúa, cũng không so được với nàng.

Hôm nay ủy khuất nhi tử để chấp nhận nàng, vậy mà Bạch gia còn tìm mọi cách từ chối, đúng là xem không vừa mắt mẫu tử bọn họ.

Trong lòng Thục Phi hận ý tràn trề, âm thầm hạ quyết định, đợi sau này mẫu tử bọn họ đắc thế, nhất định sẽ hồi báo thật tốt.

Trong lòng Bạch Tể Viễn càng hận nàng hơn.

Hắn nói nữ nhi không tốt, không xứng với Ký Vương, đó là hắn khiêm tốn, không có nghĩa là người khác có thể nghĩ như vậy.

Trong lòng hắn luôn thấy Ký vương không xứng với nữ nhi của hắn mới đúng.

Lời này của Thục phi có ý châm ngòi ly gián, làm hắn tức giận không thôi.

Nàng nghĩ vài câu châm ngòi như vậy, có thể làm cho Bạch gia nội chiến sao, hay là nói, như thế đã đủ làm cho hắn bởi vì cố kỵ nhi tử, mà đem nữ nhi đẩy ra ngoài?

https://thuviensach.vn

Nàng hoàn toàn không biết, đối với phụ tử bọn họ mà nói, Bạch Thanh có được hạnh phúc, mới là điều quan trọng nhất.

- Cựu phụ, cựu mẫu.

Ngay lúc Bạch Tể Viễn chuẩn bị mở miệng phản bác Thục phi, Tiếu Túc đang đứng phía sau đột nhiên bước lên, quỳ trước mặt hoàng thượng, hoàng hậu, khó khăn lắm mới thay đổi cách xưng hô thân cận, dập đầu cầu xin nói:

- Sanh tôn(cháu) từ khi ra đời, phụ mẫu có cũng như không, được cựu phụ, cựu mẫu bảo hộ mới có thể lớn lên. Hôm nay thỉnh cựu phụ, cựu mẫu thành toàn cho sanh tôn ở lại Bạch gia làm tế.

Tiếu Túc đột nhiên nói ra, chẳng những làm cho Thục Phi trở tay không kịp, trợn mắt há hốc mồm đứng dậy, ngay cả hoàng thượng cùng hoàng hậu, cũng khiếp sợ không thôi, một lúc lâu cũng nói không ra lời.

Tuy ở tế cũng không phải là chuyện uất ức, nhưng cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì, bị lan truyền ra ngoài, vẫn bị mọi người nhìn bằng con mắt khác.

Hắn đường đường là An Nhạc Hầu được ngự phong, được hưởng truyền tước kế vị, lại vì một mối hôn sự, ngay cả tước vị dùng mệnh đổi lấy cũng vứt qua một bên?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Người khác kinh ngạc, còn Bạch Tể Viễn lại ngẩn cao đầu, bộ dạng đắc ý dào dạt.

Giống như đang nói "Xem đi! Ngươi cảm thấy thú khuê nữ của ta là ủy khuất nhi tử của ngươi, còn làm ra bộ dáng tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, hắn vì nàng, ngay cả ở tế cũng vui, ta không hiếm lạ ngươi."

Lúc nhìn Tiếu Túc đột nhiên cảm thấy rất vừa lòng.

- Khụ khụ.....

Hưng Khánh ho khụ hai tiếng, mặt âm trầm hỏi:

- Ngươi muốn ở tế?

- Này a, ngươi đứa nhỏ này nói gì mê sảng vậy?

Hưng Khánh Đế vừa mở miệng, Thục phi giống như tìm được chỗ dựa, lập tức tiếp lời trách cứ nói:

- Phu thê Thần Sách Hầu vô tử, huyết mạch Tiếu gia cũng chỉ có một mình ngươi mà thôi. Thuận Ninh trưởng công chúa tái giá Lý gia cũng không hạ sinh được hài tử, Lý phò mã lại nặng tình với trưởng công chúa, không chịu nạp thiếp, sau này hai người bọn họ cũng cần ngươi phụng dưỡng mà sống quãng đời còn lại. Nói đúng hơn, là ngươi gánh vác trách nhiệm kéo dài hương khói của hai nhà, lại chịu trách nhiệm kế thừa ba cái hầu phủ, sao có thể nói đến chuyện ở tế? Thật là không hiểu chuyện. Hoàng

https://thuviensach.vn

thượng, người cũng không thể đáp ứng yêu cầu hồ đồ của hắn, nếu Thuận Ninh trưởng công chúa biết được, nhất định sẽ làm ầm ĩ với người.

Nói một hơi đều là bộ dạng ân cần thân thiết, nhưng hoàng hậu là cựu mẫu còn chưa mở miệng, nàng chỉ là một thị thiếp lại dám giành lời nói trước.

Hơn nữa, nàng còn vô ý bất tri bất giác đem chuyện của Tiếu gia nói ra bên ngoài.

Mọi người nghe xong liền trầm mặt, sắc mặt hoàng hậu càng khó coi hơn, dù nàng không tán thành chuyện Tiếu Túc ở tế, muốn mở miệng khuyên bảo.

Nhưng Thục phi lại làm ra vẻ ta đây, đúng là không đem nàng để ở trong mắt, có khác gì tán một cái lên mặt nàng đâu. Thật không thể nhẫn nhịn.

Mày liễu nhếch lên, chuẩn bị phát tiết.

Đúng lúc này, Hưng Khánh Đế đưa tay cầm tay nàng, nhẹ nhàng nhéo nhéo.

Vợ chồng hơn hai mươi năm, bọn họ đã sớm ăn ý, được nhắc nhở, biết trong lòng trượng phu có tính toán.

Hoàng hậu đành nhịn xuống, nghiêng đầu qua một bên coi như cái gì cũng không nghe thấy.

Tiếu Túc nghe vậy cảm thấy phẫn hận khó ức chế, đứng bật dậy, đôi mắt sắc bén nhìn thẳng Thục phi tràn đầy âm hàn lệ khí, làm tóc gáy Thục phi dựng ngược cả lên, thiếu chút nữa là kinh hô ra tiếng.

Chuyện Tiếu gia mọi người đều biết, năm đó Tiếu Túc trải qua cuộc sống thế nào trong lòng mọi người đều biết rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Lúc đó, nàng đã đứng hàng tứ phi, khi hoàng hậu khuyên giải Thuận Ninh trưởng công chúa, thì nàng xuất khẩu biện giải.

Còn giả bộ“Vì tốt cho ngươi, hy vọng mẫu tử các ngươi hài hòa”, sao Tiếu Túc có thể không hận đây?

Huống chi lúc này, nàng còn lấy Thuận Ninh trưởng công chúa ra làm bia đỡ, muốn giành thê tử của hắn, còn là bộ dạng tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục!

Nữ nhân mà hắn coi trọng, không chấp nhận người ngoài mơ ước, càng không chấp nhận người ngoài khinh khi.

Thật ra lúc Thục phi lỡ miệng nhắc đến chuyện Tiếu gia thì nàng đã hối hận rồi.

Nhưng lời đã nói không thể thu hồi.

Chắc chắn hoàng thượng cũng nghĩ giống nàng nhưng không nói ra mà thôi.

Nên mấy năm nay vẫn luôn đè nặng hắn.

Nếu không Tiếu Túc đã sớm làm ra chuyện “Phản bội gia tộc, lập môn hộ khác”.

Nàng lại không biết, loại chuyện này, Tiếu Túc đã làm.

Trừ phu thê Đế hậu cùng với phu thê Thần Sách Hầu và phu thê Thuận Ninh trưởng công chúa, thì người ngoài cũng không biết gì.

Tiếu Túc chậm rãi nhếch miệng, châm chọc nói:

- Thục phi nương nương đối với gia sự của thần rõ như lòng bàn tay, bất quá thần đối với cuộc sống cùng hôn sự đều đã an bài, lại có cựu phụ mẫu

https://thuviensach.vn

làm chủ, không cần Thục phi quan tâm.

Lời này có khác gì nói Thục Phi: Ngươi tuy quý vì Phi, bất quá cũng là một thị thiếp hèn mọn, không có tư cách khoa tay múa chân với cuộc sống của ta.

Thục Phi nghe hiểu ý tứ của hắn, sắc mặt đỏ bừng, thẹn quá thành giận nói:

- Bản cung chỉ là hảo tâm khuyên giải, sao ngươi lại khí thế bức người như thế? Bản cung cũng không nói sai, trừ hoàng thượng cùng hoàng hậu, ngươi còn có phụ mẫu, hôn nhân đại sự từ xưa đến nay đều là phụ mẫu chi mệnh môi chước, sao có thể để người tự tư định? Nếu chuyện này truyền ra ngoài, không chừng người bên ngoài còn nghĩ ngươi cùng Bạch tiểu thư đã sớm có quan hệ? Ngươi cũng đừng quên, Bạch tiểu thư đã từng có vị hôn phu, còn bị ngươi quản trong Chiêu ngục đấy!

Lời của nàng vừa nói Tiếu Túc tự tư định chung thân là mang tội danh bất hiếu.

Còn nhắc đến Viên Mậu Lâm đang bị nhốt trong Chiêu ngục, là vì hắn cùng Bạch Thanh có tình ý với nhau mà tạo ra.

Từ xưa đến nay có ước định đính ước chính là có danh phận phu thê.

Nếu lời này truyền ra ngoài, thì Bạch Thanh sẽ mang danh “Thông đồng với gian phu, mưu hại trượng phu"

Ánh mắt mọi người đều oán hận nhìn nàng, ngay cả Hưng Khánh Đế cùng hoàng hậu, cũng cảm thấy nàng thay đổi quá lớn, trong lòng nghi vấn không thôi.

Sao nàng lại thay đổi lớn đến như vậy? Tính tình dịu ngoan đôn hậu lúc trước chạy đi đâu rồi?

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc giận quá hóa cười:

- Nương nương chưa từng ở trong lao ngục nên chưa biết, nếu không chỉ sợ ngươi không còn gặp được người! Là gia sự của ta, không cần ngươi lo lắng, nếu ngươi rãnh rỗi không có việc gì làm, thì đi quản Dương gia cùng Tống đại nho của ngươi đi! Nói với bọn họ, đừng giống chó điên ngoài đường, thấy người liền cắn. Lúc trước ta bị đuổi giết đến gần chết, còn bị vu oan truyền rải lời đồn đãi tội danh còn treo ở trên đầu, ai là đầu sỏ gây nên, trong lòng ta biết rõ ràng. Lòng ta nhỏ nhen, có thù tất báo, có tiếng là tâm ngoan thủ lạt, bị đại nhục như vậy, chắc chắn ta sẽ hồi báo một hai. Phiền ngươi lo lắng quan tâm ta, ta cũng sẽ hồi báo thật tốt với ngươi, cũng không ngại nhắc nhở bọn họ một câu, hãy chuẩn bị cho tốt, mở to hai mắt, nhìn ta báo đáp bọn họ như thế nào. Đến lúc đó hai nhà xảy ra chuyện, chỉ sợ Thục phi nương nương không còn nhàn rỗi mà quan tâm đến gia sự của người khác.

Thục Phi nghe vậy liền hoảng hốt, run run đứng lên, hai mắt oán hận nhìn Tiếu Túc.

Mọi chuyện trước đây, nàng đã sớm tính toán, Tống Sùng làm việc có chừng mực, hai người bọn họ đều là người khôn khéo, liên thủ sẽ như hổ thêm cánh, mấy năm nay vẫn thuận buồm xuôi gió, rất đắc ý.

Nhưng không biết từ khi nào thái tử ra tay giải trừ cộc ngầm, làm bọn họ trở tay không kịp.

Nàng ở trong cung nhẫn nại không nổi, muốn tìm Tống Sùng bàn tính kế hoạch khác.

Nên tìm cái cớ xuất cung lên chùa dâng hương, hẹn Tống Sùng gặp nhau ở đó.

Ai ngờ chuyện này lại bị thám thính(thám tử) của Kiêu kỵ binh phát hiện.

https://thuviensach.vn

Dù bọn họ đã xử lý tốt chuyện này, thì vẫn lo lắng, dù tin tức không truyền ra ngoài, một khi Tiếu Túc hồi kinh, nhất định sẽ điều tra chuyện này thật kĩ.

Lấy năng lực cùng khôn khéo của hắn,rất có khả năng sẽ tra ra chân tướng sự việc.

Cho nên, bọn họ mới thực hiện kế hoạch cướp sát hắn.

Chỉ vì nàng không cam lòng, so với hoàng hậu thì nàng còn thân thiết với Thuận Ninh trưởng công chúa nhiều hơn.

Lẽ ra Tiếu Túc nên giúp đỡ Cẩn nhi mới đúng.

Nhưng lúc hắn từ biên cảnh trở về, lấy quân công phong hầu, tiếp chưởng Kiêu kỵ binh, lại cố tình giúp đỡ duy trì Thái tử, không thèm để ý tới nàng muốn mượn sức cùng thu mua.

Cho nên nàng cùng Tống Sùng muốn dùng trận cướp sát bắt hắn thỏa hiệp.

Nàng nghĩ con kiến còn phải sống tạm bợ, vì mạng sống, hắn nhất định sẽ thỏa hiệp.

Dù hắn không chịu thỏa hiệp, bọn họ bí mật an bài chu toàn, nhất định hắn phải tử, không có cơ hội đào thoát.

Cho nên Tống Sùng lộ diện, cũng không có nguy hiểm.

Không ngờ, bọn họ bày kế cướp sát lại thất bại, tuy Tiếu Túc bị thương trầm trọng, nhưng vẫn sống.

Mà Tống Sùng lại mất tích, đến nay cũng không có nửa điểm tin tức.

https://thuviensach.vn

Nàng từng hoài nghi, có phải hắn đã chết trong tay Tiếu Túc, còn vì thế mà bi thương không thôi.

Sau đó Tiếu Túc khỏe lại, cũng không có trả thù, nàng lại tự khuyên chính mình Tống Sùng là có việc, chắc đi thăm hảo hữu chứ không có tham dự kiếp sát.

Nhưng thật không ngờ trong kinh thành xảy ra lời đồn đại, mà nhi tử của nàng còn chạy đến chất vấn.

Làm nàng bối rối, rồi hoàng thượng lại vắng vẻ mà hoàng hậu thì bỏ đá xuống giếng.

Cho nên nàng mới đánh chủ ý lên người Bạch Thanh.

Nàng thật hối hận!

Sớm biết Bạch Thanh là sao chổi, nàng lại con u mê, không nên cùng Tiếu Túc tranh đoạt.

Nếu thực sự thú nàng trở về, hài tử của mình sợ sẽ bị nàng khắc chết!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 81

Trong lòng Thục phi hoảng loạn, sợ hãi cùng hối hận hòa lẫn vào nhau, không dám nhìn Tiểu Túc, cũng không biết nên ứng đối như thế nào.

Đành quay đầu nhìn sang hướng khác, im lặng không nói.

Tiểu Túc còn muốn nói tiếp, thì Hưng Khánh Đế đột nhiên thấp giọng khụ một cái, ánh mắt lợi hại liếc nhìn hắn, ý bảo hắn phải có chừng mực.

Dù gì Thục phi vẫn là phi tử mà hắn sủng ái nhiều năm, nàng bị mất mặt thì cũng tổn hại đến mặt mũi của hắn.

Tiểu Túc không cam lòng im miệng, trên mặt lại lộ ra ý tứ muốn Hưng Khánh Đế bồi thường.

Hưng Khánh Đế lập tức vui vẻ, trước giờ đứa nhỏ này vẫn làm bộ dáng nghiêm túc đoan chính, chưa từng có biểu tình nghịch ngợm, vì muốn có nàng mà hắn bộc lộ ra vài phần trẻ con.

Còn Bạch Thanh vẫn luôn đối với tình yêu nam nữ cẩu thả, lại vì đám nữ nhi của hắn nói vài câu trêu ghẹo, mà đỏ bừng mặt.

Cho thấy lúc Tiểu Túc dưỡng thương ở Bạch gia, hai người này đã nảy sinh tình cảm.

Chỉ sợ Thục phi có nằm mơ cũng không nghĩ, bọn họ an bài trận cướp sát, chẳng những không giết được Tử Truyền, mà còn gián tiếp tác hợp cho người có tình.

https://thuviensach.vn

Là duyên phận.

Thôi, hôm nay hắn sẽ làm người hoà giải, thành toàn cho bọn họ, dù sao kết quả này cũng là điều hắn mong muốn.

Thục Phi không biết Hưng Khánh Đế chuẩn bị thành toàn cho Tiếu Túc cùng Bạch Thanh.

Nghe hắn khụ một tiếng, nàng liền thanh tỉnh. Nàng quá vội vàng, lại quên hoàng thượng còn ở đây, không cần nàng phải một mình chiến đấu.

Một đôi mắt chứa đầy nước, điềm đạm đáng yêu nhìn Hưng Khánh đế hàm chứa ý tứ cầu xin.

Hoàng thượng rất thích bộ dạng này của nàng, chỉ cần nàng làm như vậy hắn sẽ mềm lòng, cầu gì cũng được.

Nhưng nàng không biết lời đồn đại ở kinh thành đã khiến hoàng thượng mất hết mặt mũi, mà lúc này nàng còn thay đổi tính tình ngay trước mặt hắn.

Trong lòng Hưng Khánh Đế đã muốn biếm nàng vào lãnh cung, vậy mà lúc này nàng còn làm ra bộ dáng ủy khuất.

Mỗi khi nàng như vậy, cầu gì hắn cũng cho, cầu được này nọ, có phải đều đưa cho nam nhân kia? Có phải nàng cũng đem biểu tình này đi lấy lòng tên nam nhân kia?

Không, có lẽ, nàng đối đãi với tên kia còn tốt hơn hắn rất nhiều.

Nghĩ đến đây, trong lòng Hưng Khánh Đế liền cảm thấy ghê tởm, làm gì còn thương hoa tiếc ngọc?

Thế gian này nam nhân là loại vô tình nhất, đặc biệt là nam nhân có vị trí cao, đế vương đều là kẻ bạc tình.

https://thuviensach.vn

Hưng Khánh Đế làm như không thấy bộ dáng cầu khẩn của Thục phi, lên tiếng nói với Bạch Tể Viễn:

- Thiệu Đức, tuổi Xíu không còn nhỏ, nữ đại bất trung lưu, nên gả cho người. Ngươi xem sanh tôn của trẫm, chỉ mới hai mươi tuổi, đã lập quân công được phong hầu, lại chấp chưởng Kiêu kỵ binh, có thể nói là thiếu niên anh tài, đủ xứng với Xíu. Thiệu đức nghĩ như thế nào?

(Yul: Nữ đại bất trung lưu nghĩa là con gái lớn không thể giữ trong nhà)

Mở miệng là khen một tràng, mà chỉ nói đến hôn phối, chứ không đề cập tới chuyện Tiếu Túc quỳ gối cầu xin ở tế.

Là cầu thú, chứ không có ý ở tế.

Xem ra, Hưng Khánh Đế cũng không tán đồng chuyện ở tế.

Tiếu Túc nghe vậy, trong lòng kinh hãi, sợ Bạch Tể Viễn nghe xong sẽ tức giận, quên luôn chuyện hắn nói ở cửa cung.

Định mở miệng cầu xin, Hưng Khánh Đế lại giành trước nói:

- Sau khi thành thân, mà Thiệu Đức vẫn còn lo lắng, thì để phu thê bọn họ ở Bạch phủ vài ngày, hoặc là ngươi dọn đến An Nhạc Hầu phủ, như thế sẽ vẹn toàn đôi bên. Thiệu Đức, ngươi cảm thấy thế nào?

- Tất cả xin hoàng thượng làm chủ!

Bạch Tể Viễn do dự một lát, liền thỏa hiệp.

- Tốt tốt.....

Thấy Bạch Tể Viễn đồng ý, Hưng Khánh Đế vui vẻ cất cao giọng:

- Người tới, lấy quyên chỉ đến đây, trẫm sẽ tứ hôn cho bọn họ.

https://thuviensach.vn

(Yul: quyên chỉ là cẩm lụa viết chử lên thành thánh chỉ)

Giống như sợ có chuyện gì đó phát sinh, liền viết luôn thánh chỉ đóng cả ngọc tỉ lên đó, rồi sai thái giam đi tuyên chỉ tứ hôn.

Trong Dực Khôn cung liền náo nhiệt, cung nữ thái giám cao giọng chúc mừng.

Bạch Thanh đang ở tiền viện cùng Dương Bình, Chiêu Duyệt công chúa bị bọn họ trêu ghẹo xấu hổ đỏ hết mặt.

Nhưng không ai nhìn thấy Thục phi nở nụ cười rét lạnh như băng, trong ánh mắt ẩn hiện lệ khí.

#####

Chuyện được định đoạt xong cũng đã trễ, Bạch Tể Viễn liền cáo từ, muốn mang theo nhi tử nữ nhi về phủ.

Thục phi vẫn luôn trầm mặc im lặng, đột nhiên la lớn:

- Thái phó xin dừng bước.

- Thục phi nương nương có gì phân phó?

Bạch Tể Viễn quay đầu hỏi, trong giọng nói mang theo tức giận.

Thục phi thì thế nào?

Hắn không phải là nô tài của Thục phi, Bạch gia cũng không lệ thuộc vào Dương gia. Chức quan của Bạch Tể Viễn còn ở trên gia tộc Dương thị, còn là thái phó, ngay cả thái tử cũng không dám chậm trễ.

Hôm nay Thục phi đột nhiên nhúng tay vào gia sự của Bạch phủ, đánh chủ ý lên đầu nữ nhi của hắn, nếu không nể mặt hoàng thượng thì hắn cũng

https://thuviensach.vn

không dễ dàng tha thứ như vậy.

Mà nửa năm nay Tiếu Túc cũng vừa mắt hắn, cho nên gả nữ nhi cho hắn cũng không tức giận, nếu không nhất định phải để Dương thị biết đụng vào nữ nhi của hắn, chọc giận hắn sẽ có hậu quả như thế nào.

Giờ phút này, nàng muốn lưu hắn lại, xem ra còn muốn tính kế.

Quả nhiên, Thục Phi cười nói:

- Trưởng ấu hữu tự, hôm nay Bạch tiểu thư đã định hôn sự, cùng vì chuyện đầu năm Bạch gia cùng Đồ gia náo loạn, lúc này Bạch học sĩ đã là người chưa có hôn phối, ca ca chưa lập gia thất mà muội muội đã chuẩn bị xuất giá, chỉ sợ nói ra sẽ không dễ nghe. Nếu Bạch tiểu thư xuất giá, ở Bạch gia ngay cả đương gia chủ mẫu cũng không có, ai sẽ giúp nàng chuẩn bị của hồi môn, xử lý gia vụ. Thái phó đại nhân không nghĩ sẽ thú thê tử cho Bạch học sĩ sao?

(Yul: Trưởng ấu hữu tự nghĩa là lớn nhỏ có thứ tự)

Nhúng tay vào hôn sự của nữ nhi không được, lại quản đến chuyện của nhi tử hắn?

Bạch Tể Viễn ôm một bụng khí!

Trên đời này làm gì có người như Thục phi, ở trước mặt phu quân lại quan tâm đến chuyện hậu trạch của người ngoài như vậy.

Người không biết còn nghĩ nàng là nương của huynh muội Bạch Triệt đấy!

Mẫu thân không còn, hôn sự của huynh muội Bạch gia sẽ do hắn làm chủ.

https://thuviensach.vn

Thục phi hết lần này đến lần khác xen vào, là nghĩ bọn họ giống đám nô tài hạ nhân, nên muốn sắp đặt hôn sự của bọn họ sao?

Bạch Tể Viễn nghiêm mặt, căm hận nói:

- Thần vẫn còn sống, cho dù không còn, thì hôn sự của huynh muội Bạch gia, cũng không cần thục phi nương nương quan tâm.

Thục phi nghe vậy mày liễu dựng thẳng lên, xém chút nữa là chửi ầm lên.

Nàng lựa lời nói những câu tốt đẹp,còn chưa kịp mở miệng, nói đến chuyện cần nói, đã bị hắn chặn họng làm nghẹn uất.

Nếu không phải vì lấy "Đại cục làm trọng", nhất định nàng sẽ không nhịn nữa.

Hai tay Thục Phi nắm chặt, có gắng điều chỉnh hô hấp, kiềm chế tính tình, Sau đó tươi cười nói:

- Thái Phó đại nhân nghĩ nhiều rồi, bản cung không phải muốn nhúng tay vào gia sự của Bạch gia. Chỉ là thấy Bạch học sĩ phong thần tuấn lãng, phong lưu lỗi lạc, nhớ đến ngoại gia có một chất nữ, năm nay vừa mới mười sáu, tướng mạo thanh tú, tinh thông cầm kỳ thi họa, rất lương xứng với Bạch học sĩ, định cầu thân với thái phó đại nhân, thỉnh hoàng thượng tứ hôn, huynh muội cùng tứ hôn, là song hỷ lâm môn, chuyện này truyền ra ngoài cũng là một giai thoại a.

Liếc nhìn Hưng Khánh Đế thấy ánh mắt hắn tràn đầy chán ghét, lúc này Bạch Tể Viễn cũng không muốn chừa lại chút mặt mũi nào cho Thục phi nữa, chỉ lạnh lùng nói:

- Tiểu thư Dương gia, cùng nữ nhân Đồ thị có gì khác nhau? Nhi tử của ta chịu không nổi.

https://thuviensach.vn

Trong kinh ai mà không biết, từ sau sự kiện đêm ba mươi ở Bạch phủ, nữ nhân Đồ thị bị người vạch trần dâm - loạn - thông - gian, trốn phu trộm người, đủ các loại tội danh, truyền khắp thiên hạ.

Lời này của Bạch Tể Viễn là đánh đồng nữ nhân Dương gia với nữ tử Đồ thị.

Khinh người quá đáng, Thục phi tức giận muốn phun lửa.

Nàng càng hận, thì Bạch Tể Viễn càng thư thái. thấy nàng tức giận đến đỏ mắt, liền ngẩn cao đầu, khóe môi nở nụ cười khinh miệt làm Thục phi càng tức điên lên.

Lúc này, Bạch Triệt đột nhiên lên tiếng:

- Đa tạ Thục Phi nương nương đã quan tâm đến hôn sự của thần. Chỉ sợ nương nương không biết, thần đã sớm đính hạ hôn sự, năm sau sẽ thành thân, không xứng nổi với chất nữ của nương nương, thỉnh nương nương thứ tội.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 82+1

Thái độ Bạch Triệt cung kính lời nói mát dịu như tắm gió xuân, nhưng lời hắn nói, lại đánh vỡ hi vọng cuối cùng của Thục phi.

Tất cả hi vọng đều tan biến, Thục phi không cam lòng.

Nàng phải làm sủng phi của hoàng thượng, hưởng được mọi sủng ái muốn làm gì thì làm, không người nào dám đối nghịch.

Mà nhi tử của nàng, phải là hoàng tử ưu tú nhất, chỉ đợi thái tử lầm lỗi, liền tước vị kế thừa.

Tất cả mọi chuyện đều diễn ra rất tốt đẹp, sao lại có sai lầm?

Hoàng hậu cùng thái tử rõ ràng sắp bị yếu thế, bị thất sủng, hoàng thượng chán ghét đột nhiên lại thịnh sủng trở lại.

Thân thể hoàng thượng rõ ràng là càng ngày càng sa sút bệnh tật, lại giống như được linh đan diệu dược, từ từ khoẻ mạnh.

Còn có si nam ngốc nữ Bạch gia, đột nhiên thay da đổi thịt, biến hóa khôn lường.

Mà bọn họ, bị thua cũng không hiểu vì sao.

Nàng không cam lòng, năm đó nàng buông tha tất cả gả vào đông cung, hao tốn nửa đời người vì sao không có được vị trí cao nhất?

https://thuviensach.vn

Tất cả bày mưu tính kế đều như mây khói phiêu tán, vô lực nắm bắt.

Cái gì cũng không có!

Tống Sùng mất tích, sinh tử không biết, nhi tử suy sụp, không gượng nổi.

Dương gia, thua trong tay nàng.

Thục Phi nước mắt chảy dài, cổ họng ngòn ngọt, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó hôn mê bất tỉnh.

#####

Gần đây trong kinh thành rất náo nhiệt, sau sự kiện về thân thế của Ký vương, thì huynh muội Bạch gia lại trở thành đề tài trong miệng dân chúng.

Huynh muội cùng ngày được ban thánh chỉ tứ hôn, truyền ra ngoài phải là một giai thoại mới đúng.

Nhưng đối tượng tứ hôn với bọn họ, lại là nghĩa huynh muội.

(Yul: k được tự ý lấy truyện mà không xin phép ta nữa)

Là Đô Chỉ Huy Sứ của Kiêu kỵ binh, An Nhạc Hầu Tiếu Túc, cùng nghĩa muội, An Bình hương quân Nhan Di Á.

Không cần nói đến chuyện Tiếu Nhan từng là đề tài bàn luận của dân chúng trong kinh thành, đồn đãi hai người tương hứa chỉ chờ chính thất vào cửa, liền kết thành phu thê.

Chỉ cần giống như chuyện hoán thân bình thường, huynh muội cùng gả thú một nhà, đã đủ để người ta đàm luận vài ngày.

https://thuviensach.vn

Cũng chỉ có cái loại bần hàn gia cảnh sa sút thật sự thú không được người, mới có thể thú hoán thân.

Đương nhiên, ở hương dã thôn quê, chuyện hoán thân là chuyện đáng mừng.

Vì có được nữ nhi của nhà người ta cũng là chuyện vui mừng, ít nhất có thể thú cho nhi tử trong nhà một tức phụ, truyền thừa huyết mạch gia tộc.

Nhưng trong đám quý tộc sĩ lâm, chuyện này truyền ra ngoài lại khó nghe, lại càng để ý tới thánh chỉ tứ hôn của hoàng thượng.

Lúc thánh chỉ ban hạ được hai ngày, Thần Sách Hầu phu nhân Tống thị rất ít giao tế với các vị phu nhân khác lại xuất hiện ở các yến hội lớn.

Mỗi khi có người hỏi đến chuyện hôn sự, nàng liền lộ ra biểu tình đau thương u oán, tự trách nói là đều do nàng không tốt.

Nếu không phải Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc thú nàng, không chừng Tiếu Túc sẽ ở dưới gối phụ mẫu mà lớn lên.

Sẽ không phải không có người dạy, làm ra cái loại chuyện mất mặt thất đức như vậy.

Nói năng này nọ, tự hạ thấp bản thân mình, biểu tình đầy tự trách sụt sùi kể lể, khiến mọi người nhìn thấy đều không đành lòng.

Trong kinh ai mà không biết Thần Sách hầu cùng Thuận Ninh trưởng công chúa từ lúc thành thân đã là một đôi phu thê bất hoà.

Hai người đều không có hảo cảm với nhau, cho dù không có nàng, thì sớm hay muộn, hai người đó cũng sẽ cùng cách tự thú gả.

Mà Tiếu Túc, đối với đôi phu thê bất hòa kia mà nói, chỉ là gánh nặng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nàng khóc lóc kể lể này nọ, cái đám tam cô lục bà lại bắt đầu đàm luận bừa bãi ra ngoài, theo ý tứ trong lời nói của nàng, đám người này bắt đầu phỏng đoán ra rất nhiều chuyện mà ngay cả tưởng cũng không dám.

Trong khoảng thời gian ngắn, thanh danh của Tiếu Túc càng lúc càng bại hoại xuống tận đáy cốc.

Chỉ là những lời này không có ai dám đến trước mặt Tiếu Túc hay là trước mặt người Bạch gia mà nói.

Dù các nàng không nói, cũng không có nghĩa là bọn họ không biết.

Trong kinh thành cũng bắt đầu lan truyền ta lời đồn đại khác.

Chuyện đêm đó xảy ra ở Dực Khôn cung từ từ được lan truyền ra ngoài.

Thánh chỉ tứ hôn được ban hạ, là do Thục Phi cường thế bức bách, vì muốn tránh khỏi hôn sự cùng Ký vương cũng như hôn sự cùng tiểu thư Dương gia, nên Bạch gia mới bất đắc dĩ nhận lời.

Mọi người lại liên hệ đến chuyện của Thục Phi cùng Dương gia, cũng lý giải được ý tứ của hoàng thượng khi ban hôn.

Phi tử sủng ái mười mấy năm, đột nhiên phát hiện nàng đã có người trong lòng, không chừng ngay cả nhi tử dưỡng dục mười mấy năm lại là nhi tử của người khác.

Tình cảnh như vậy e là trong lòng hoàng thượng đang không có mùi vị gì đi.

Đã vậy còn vì mặt mũi hoàng gia mà đem hoài nghi thống hận nuốt vào trong bụng.

Còn phải che chở bọn họ không để người ngoài khi nhục, nhiêu đó cũng muốn nội thương rồi!

https://thuviensach.vn

Không ngờ Thục phi đã ở trong tình cảnh như thế, lại còn muốn được voi đòi tiên, ỷ vào thân phận bức bách mệnh quan triều đình, mưu toan kéo lại thanh danh cho ngoại gia.

Ép hôn Bạch phủ, muốn mượn thế lực, quả thật là tính toán quá tốt.

Chỉ tiếc, dù nàng ngang ngược khí thế bức người, thì Bạch gia vẫn tình nguyện đem nữ nhi gả cho Tiếu túc tâm ngoan thủ lạt lại có danh khắc thê "Ma vương giết người".

Còn để "Ngọc lang" Bạch Triệt thú nữ nhân đã từng cùng Tiếu Túc bị đàm luận chung một chổ.

Trên lưng mang theo xấu danh hoán thân, cũng không chịu theo ý tứ của nàng, làm nàng tính kế thất bại.

Lại nghe, Thục Phi ốm đau dưỡng bệnh ở Duyên Hi cung, không thể gặp người.

Còn Ký vương cáo ốm, nhốt mình trong phủ hoàng tử không ra ngoài, ngay cả thư phòng cũng không tới.

Còn Dương gia lại học theo Tống gia, đóng cổng lớn, im hơi lặng tiếng sống qua ngày.

Trong hoàn cảnh như vậy, mà ở An Nhạc Hầu phủ cùng Bạch phủ lại vô cùng náo nhiệt nhận lục lễ.

Nhưng mà, trong mắt người chung quanh, lại không nghĩ chuyện này là chuyện đáng vui mừng, chỉ nghĩ bọn họ đang miễn cưỡng cố tươi cười.

Rất nhiều gia quyến quan viên có tương giao tốt với Bạch gia, lúc đưa lễ vật chúc mừng, đều nhìn về phía huynh muội Bạch Triệt, bằng cặp mắt tràn ngập đồng tình thương cảm.

https://thuviensach.vn

Ngay cả những người không yêu thích Bạch Thanh, cảm thấy tính tình của nàng quá xấu, quá ngu ngốc, cũng cảm thấy thương tiếc đồng tình với nàng.

Liền mở miệng dạy nàng vài chuyện đấu đá thủ đoạn trong hậu trạch, các bí quyết xử lý gia vụ tài sản sinh ý.

Dạy nàng rất nhiều thứ mà hai vị ma ma trong cung chưa dạy hoặc chưa biết đến, làm đầu nàng to hơn một chút.

Thật là thu hoạch ngoài ý muốn.

Thần Sách hầu phu nhân Tống thị còn vui vẻ ung dung chờ hôn sự của Tiếu Túc xảy ra biến cố, chờ Bạch thái phó sủng ái đau tiếc nữ nhi mà đi An Nhạc Hầu phủ từ hôn.

Lại không ngờ, nàng biểu diễn xuất sắc như vậy mà không thu được kết quả mong muốn.

Cái đám tam cô lục bà từng theo ý tứ của nàng, tùy ý phá hoại thanh danh của Tiếu Túc.

Lúc này lại đem tất cả sai lầm đổ hết lên người Thục Phi cùng Dương gia.

Ngược lại còn đối với huynh muội Tiếu Túc cùng huynh muội Bạch Triệt sinh ra cảm giác đồng tình.

Ngay cả chuyện hoán thân như vậy, cũng không còn người nào nhắc tới, hoàn toàn không còn nằm trong dự đoán của nàng.

Đợi nàng có phản ứng, thì hai nhà Tiếu Bạch lục lễ đều đã chuẩn bị chu toàn.

https://thuviensach.vn

Hôm nay là ngày hai nhà đặt sính lễ, vô cùng náo nhiệt, ngay cả hoàng thượng cùng hoàng hậu cũng nhịn không được mà tham gia náo nhiệt giúp vui.

Đã đến tình cảnh này, hôn sự đã định, chỉ còn chờ ngày tốt vừa đến liền thú vào cửa.

Đã nhiều năm An Nhạc Hầu phủ không có chính viện, rốt cục cũng nghênh đón nữ chủ nhân.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 82+2

Nhìn chất nữ ghé vào đầu gối của mình khóc lóc khổ sở, Tống thị xoa thái dương đang ẩn đau, trong lòng phiền muộn không thôi.

Mà nữ tử kia khóc còn chưa đủ, lại dùng sức lay hai chân của nàng, chỉ trích:

- Thân cô, năm ta mười một tuổi người đã đáp ứng, biểu ca trừ ta sẽ không thú người khác. Lúc này ta thật vất vả mới cập kê, hắn lại cùng nha đầu chết tiệt Bạch Thanh thành thân, ta mặc kệ, người mau tìm cách cho ta.

Tống thị bị giọng nói chói tai của nàng làm cho đau đầu.

Huyệt Thái Dương càng đau đớn như sắp nổ tung, làm gì còn có tâm tư an ủi tiểu cô nương thất tình. Tức giận nói:

- Đó là thánh chỉ tứ hôn, ta còn có biện pháp gì?

- Oa.....

Một tiếng, tiểu cô nương từ khóc thút thít thành khóc lớn, nước mắt như mưa.

Thấy vậy lòng Tống thị lại mềm nhũn.

Tống thị không có thân sinh nữ nhi, vì bù lại tiếc nuối, lúc Tiểu Túc bị đưa đến Bạch Vân sơn trang.

https://thuviensach.vn

Nàng đem chất nữ Tống Điệp nhận vào Thần Sách hầu phủ nuôi dưỡng dưới gối.

Coi nàng như thân sinh nữ nhi, mọi cách nuông chiều, cần gì cứ lấy.

Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc cùng Tống thị là thanh mai trúc mã, biểu huynh biểu muội.

Tình cảm sâu sắc, sau này hắn bị phụ thân bức bách thú một nữ nhân mà hắn không thương về phủ.

Còn ủy khuất nàng làm thiếp, nhiều lần bị Thuận Ninh trưởng công chúa cậy thế khi nhục, nên hắn đối với nàng càng áy náy.

Sau này trong lúc vô ý biết được nàng vô tử là vì thái hậu hạ thủ, nghĩ đến mình liên lụy nàng nên càng yêu thương duy trì.

Ngay cả nhi tử duy nhất của mình cũng không quản không để ý, đối với chất nữ mà nàng yêu thương, cũng xem như trân bảo nâng niu trong lòng bàn tay.

Dưỡng thành một nữ tử tính tình có một không hai.

Có Thần Sách hầu phủ làm hậu thuẫn, Tống Điệp càng xấu tính không coi ai ra gì.

Cũng không sợ gả không được, lại càng không sợ phu gia khi nhục.

Năm nàng mười một tuổi ngẫu nhiên nhìn thấy Tiếu Túc, liền ái mộ, tự xem Tiếu Túc là vật sở hữu.

Chỉ chờ đến năm mười lăm tuổi cập kê xong, liền gả vào Thần Sách hầu phủ làm thê tử của hắn.

https://thuviensach.vn

Trong nhận thức của nàng, chỉ cần nàng muốn, thân cô cùng tôn trượng (dượng) sẽ thỏa mãn nàng.

Có bọn họ làm chủ, dù biểu huynh Tiếu Túc không thích nàng, cũng phải nghe lời phụ mẫu chi mệnh môi chước, thú nàng làm thê.

Sau đó sẽ giống tôn trượng đau sủng thân cô, yêu thương sủng ái nàng.

Hơn nữa nàng thông tuệ mỹ mạo như vậy, Tiếu Túc không có lý do gì mà không thích nàng, không sủng nàng, không phải sao?

Đáng tiếc trời không chiều lòng người, Tiếu Túc không muốn hồi Tiếu gia, sau khi lập được quân công phong hầu.

Tự lập môn hộ, làm cho mọi tính toán của nàng đều rơi vào hư không.

Sau đó hoàng thượng còn năm lần bảy lượt muốn tứ hôn cho hắn, nàng gấp đến độ ngày nào cũng ở trước mặt thân cô khóc lóc, nguyền rủa nữ nhân được ban cho hắn chết không tử tế.

Không ngờ, nàng nguyền rủa lại trở thành sự thật, hoàng thượng tứ hôn nữ nhân nào cho Tiếu Túc cũng chết.

Thanh danh khắc thê của hắn lan truyền khắp kinh thành, thậm chí là cả thiên hạ.

Sau đó, không còn ai dám gả cho hắn.

Nàng còn nghĩ hắn và nàng là nhân duyên trời định, là ý trời hắn không thú được ai ngoài nàng.

Nhưng hôm nay nàng đã trưởng thành, có thể lập gia thất, hắn lại muốn thành thân với người khác.

Điều này sao có thể?

https://thuviensach.vn

Nàng vì hắn tỉ mỉ chuẩn bị bốn năm, ngày ngày đi theo thân cô học tập cách làm thê tử tốt.

Như thế nào quản lý gia sự trong hầu phủ. Vì hắn, nàng miệt mài học tập chưa từng lười biếng.

Sao hắn có thể bỏ nàng mà đi thú người khác?

Nàng lại khóc cầu, cô chất các nàng lại bắt đầu trò cũ, một bên phá hư thanh danh của Tiếu Túc, một bên muốn ở Bạch gia động tay động chân.

Đáng tiếc, làm cái gì cũng không thành, Bạch gia phòng bị nghiêm ngặt, toàn bộ người phái đi làm việc có đi không có về.

Mà thanh danh của Tiếu Túc chẳng những không bị phá hư, mà còn vì chân tướng của chuyện hôn sự truyền ra ngoài, được rất nhiều người đồng tình.

Đúng là không có cách nào ngăn cản hôn sự của bọn họ sắp tiến hành.

Hôm nay, lục lễ đã thành, trên danh phận, thê tử của hắn đã là Bạch Thanh.

Bọn họ có thánh chỉ tứ hôn, Bạch Thanh còn được muôn vàn ân sủng của hoàng thượng, các nàng không thể làm gì.

- Đi cầu hoàng đại cô đi!

Khi tuyệt vọng cái gì cũng có thể thử, Tống Điệp nắm chặt tay Tống thị, ánh mắt như con nai vàng hoảng loạn nhìn nàng, cầu xin:

- Ta nghe nương nói, năm đó thân cô cùng hoàng đại cô rất thân cận, hay chúng ta đi van cầu nàng đi, dù không thể giải trừ hôn ước với Bạch gia, chỉ cần để ta gả vào làm tiểu thiếp cũng được! Thân cô, Điệp Nhi không cần

https://thuviensach.vn

tặng hắn cho người khác, không cần đem An Nhạc Hầu phủ tặng cho người khác. Thân cô, cầu người, người giúp Điệp Nhi đi!

Vẻ mặt Tống thị quẫn bách, nhẹ giọng phân tích:

- Nương của nha đầu Bạch gia kia, là ân nhân cứu mạng của hoàng đại cô ngươi, xưa nay nàng vẫn coi nha đầu chết tiệt kia như thân nữ nhi, còn hơn cả Dương Bình cùng Chiêu Duyệt, sao có thể giúp ngươi!

- Chuyện đó đã qua bao lâu rồi?

Vẻ mặt Tống Điệp khinh thường nói:

- Chuyện năm đó, ai biết là chuyện gì xảy ra? Hoàng đại cô rốt cuộc vẫn là người Tống gia, ta không tin nàng sẽ thiên vị giúp đỡ Bạch gia. Thân cô, người cũng không muốn An Nhạc hầu phủ rơi vào tay người khác mà! Hơn nữa tôn trượng chỉ có một mình nhi tử là biểu ca, phủ này sớm hay muộn cũng giao cho hắn, nếu sau này Bạch Thanh đối xử với thân cô không tốt, thì làm sao bây giờ?

Lời này, hoàn toàn là suy nghĩ trong lòng nàng.

Thái hậu xuống tay ngoan độc, sau khi Tiếu Túc được sinh ra, liền tuyệt tử nàng, trượng phu Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc, Thuận Ninh trưởng công chúa cùng với "Thi tiên" Lý Thượng.

Nàng không có hài tử, trượng phu cũng chỉ có một mình Tiếu Túc.

Sau này Thần Sách hầu phủ, đều giao cho hắn, mà nàng sau này, cũng cần hắn cung phụng.

Đáng tiếc, năm đó nàng không biết mình không thể sinh hạ hài tử, sợ hắn tồn tại sẽ cản đường nhi tử tương lai của nàng.

https://thuviensach.vn

Lại ghi hận năm đó bị Thuận Ninh trưởng công chúa khi nhục, liên tiếp xuống tay tra tấn hắn, khiến cho bọn họ trên danh nghĩa là mẫu tử, nhưng thực tế lại như cừu nhân.

Lúc hắn vừa trở lại kinh thành, nàng cũng hao hết tâm tư muốn xây dựng quan hệ, hắn cũng không cảm kích.

Chất nữ muốn gả cho hắn, nàng còn cảm thấy vui vẻ, ít nhất sau này bên người nàng còn một người nhà.

Cho dù trượng phu mất, ngày tháng sau này của nàng cũng không quá khó khăn.

Vì vậy nàng mới tận tâm tận sức phá hư thanh danh của hắn, tìm hết biện pháp đoạn tuyệt hôn sự của hắn với người bên ngoài.

Đồng thời, còn lợi dụng lòng áy náy của trượng phu, làm hắn đắn đo, không ghi tên Tiếu Túc vào gia phả.

Muốn lấy chuyện này uy hiếp hắn, ép hắn thú chất nữ Tống Điệp làm thê.

Nay thấy thời cơ đã đến, nàng khuyến khích trượng phu đi An Nhạc hầu phủ cùng Tiếu Túc đàm luận chuyện này.

Nhất định hắn vì muốn trở lại Tiếu gia, giành lại mọi thứ, sẽ đồng ý hôn sự.

Gia mẫu của nàng, cũng đã bắt đầu chuẩn bị đồ cưới cho chất nữ, chờ hôn sự định xuống liền gả nàng qua.

Ai ngờ, nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim, khiến tất cả mưu tính của nàng đều tan vỡ.

Tính tình Bạch gia tiểu thư, khắp kinh thành này ai không biết?

https://thuviensach.vn

Không có mẫu thân giáo dưỡng, ngang ngược hống hách, cậy mạnh hiếp yếu, thanh danh thối nát không chịu nổi.

Không được, chuyện này như thế nào cũng phải ngăn cản mới được.

Tống Điệp nhìn sắc mặt thân cô âm trầm, đôi mắt lóe lên kiên quyết, liền mừng thầm.

Nàng nhất định phải gả cho Tiếu Túc, vì cuộc sống vinh hoa sau này, không thể không tranh đấu.

Năm đó, thân cô của nàng ngay cả Thuận Ninh trưởng công chúa còn đấu thắng, không lẽ nàng còn sợ dã nha đầu Bạch Thanh sao?

Tống Điệp vô cùng cao hứng từ biệt Tống thị, trở về phủ chuẩn bị giá y, chờ gả cho Tiếu Túc.

Sau khi Tống Điệp rời khỏi, Tống thị trầm ngâm ngồi vài canh giờ.

Sau đó kêu ma ma tâm phúc của mình tiến vào, bên tai dặn dò chuyện cần an bày, xong xuôi hết thảy, nàng nở nụ cười thâm hiểm.

Nàng là kế thê, không có tư cách xen vào hôn sự mà hoàng thượng ban thưởng.

Nhưng nàng không có quên, Thuận Ninh trưởng công chúa là mẫu thân của Tiếu Túc, còn là thân tỷ tỷ của hoàng thượng.

Lời nàng nói, thỉnh thoảng còn đề cập đến chuyện triều chính, cho tới tận bây giờ hoàng thượng cũng nghe theo, nói gì đến chuyện hôn sự của nhi tử nàng.

Nàng không tin, nữ nhân kia, sẽ dễ dàng tha thứ cho nhi tử thú nữ nhi Bạch Tể Viễn làm thê!

https://thuviensach.vn

Nàng cái gì cũng không cần làm, nàng chờ nữ nhân kia đi tìm hoàng đế đệ đệ của nàng nháo loạn, tốt nhất làm hỏng hôn sự, khiến nhi tử của nàng lạnh tâm.

Đến lúc đó nàng sẽ làm từ mẫu, chịu đựng đau xót cùng lo lắng, ủy khuất đem chất nữ gả cho hắn, không tin hắn không cảm động đến rơi nước mắt!

Chuyện này so với ý nhờ cậy hoàng hậu còn tốt hơn nhiều.

Tuy hoàng hậu là đường tỷ của nàng, dù là người Tống gia nhưng quan hệ hời hợt.

Còn nhiều lần vì Tiếu Túc mà tranh chấp, sau này cũng không lui tới, nàng sao có thể giúp mình tính kế Tiếu Túc cùng Bạch Thanh?

Trong lòng Tống thị vui vẻ thỏa mãn, giống như nàng có thể thấy chất nữ gả vào hầu phủ, liên thủ với nàng chèn ép Tiếu Túc.

Khiến hắn chỉ có thể cung kính nghe lời kế mẫu là nàng.

Mà Tiếu Túc người bị nàng tính kế, sau khi hạ sính lễ, bị gọi vào thư phòng, đang cúi đầu khom người đứng ở trước mặt Bạch Tể Viễn nghe giáo huấn!

- Trong gia tộc ngươi quan hệ loạn thất bát tao, ta đã sớm để ý, rốt cuộc là muốn nhận tổ quy tông hay là hoàn toàn tách ra, trước hôn sự giải quyết cho ta. Nếu không nữ nhi của ta thân thể nhất định sẽ bị ít bệnh nhẹ, không thể đúng ngày thành thân, đem hôn sự đẩy lùi. Bất quá ta cũng không sốt ruột, nàng còn nhỏ tuổi, đợi ba năm hay năm năm cũng không sao.

Ánh mắt Bạch Tể Viễn nhìn Tiếu Túc có chút không tốt.

https://thuviensach.vn

Gia cảnh lộn xộn không thể ủy khuất nữ nhi, tính khí nàng như vậy sẽ gặp không ít phiền toái.

Tốt nhất đem hôn sự kéo dài vài năm, đến lúc đó nữ nhi gả qua cũng thoải mái hơn.

Tiếu Túc nghe vậy liền cả kinh. Tuổi Bạch Thanh không lớn, ba năm hay năm năm qua đi thì nàng cũng mới mười chín hai mươi tuổi.

Nhưng lúc đó hắn đã hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, người ngoài đã có đứa nhỏ biết chạy biết nhảy.

Có người lợi hại hơn một chút, không chừng đứa nhỏ đã có thể khảo tú tài lấy công danh.

Mà hắn ngay cả thê tử cũng chưa thú vào cửa, sao chịu được.

Lúc này ôm quyền chém đinh chặt sắt cam đoan nói:

- Xin nhạc phụ đại nhân yên tâm, Tử Truyền sẽ không để Thanh nhi muội muội chịu ủy khuất.

Cho nên, ngày tốt vừa đến, liền thành thân đi!

Lúc này Bạch Tể Viễn mới gật đầu, uy hiếp nói:

- Ta nhớ kỹ lời ngươi nói hôm nay, nếu có một ngày nữ nhi của ta bị ủy khuất, ta sẽ rước nàng về phủ.

- Không có ngày đó.

Cho dù có một ngày như vậy, hắn cũng sẽ đi theo nàng cùng về Bạch gia.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Lục lễ xong, hôn sự đã thành.

Nàng là của hắn, chỉ đợi Khâm Thiên Giám tuyển định ngày lành tháng tốt, là hắn có thể thú nàng.

Từ nay về sau, không còn người nào có thể cướp nàng, hắn cũng không cần trơ mắt nhìn nàng gả cho người khác mà đau hết ruột gan.

Trong lòng Tiếu Túc chỉ hy vọng ngày thành thân mau đến, tốt nhất là ngày mai mở mắt ra là thấy nàng ngay bên cạnh hắn.

Loại cảm giác kích động này, làm cho hắn đứng ngồi không yên.

Uống hai ly rượu, hắn tìm cớ rời khỏi yến hội, trái vòng phải quẹo, mò đến cửa hậu viện của Bạch gia.

Nghĩ đến giai nhân trong lòng hắn đang ở sau cánh cửa này, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm.

Thanh Ca đi ra liền thấy hắn kiển chân ngóng cổ nhìn vào, cảm thấy buồn cười.

Nàng luôn ở bên người Bạch Thanh là đại nha hoàn, hai người tình như tỷ muội, rất nhiều chuyện Bạch Thanh chưa bao giờ giấu diếm nàng.

Lúc này tình cảm của Bạch Thanh thế nào nàng cũng biết rõ.

https://thuviensach.vn

So với Viên Mậu Lâm ham tài lợi dụng thì Tiếu Túc hợp lòng nàng hơn.

Dù sao nàng vẫn cảm thấy, gả cho Tiếu Túc, cuộc sống của tiểu thư sau này sẽ tràn ngập ngọt ngào cùng hạnh phúc.

Nên nàng đối với vị cô gia tương lai này rất cung kính tôn sùng.

Nghĩ đến đây, nàng bước nhanh đi đến, cúi người hành lễ, giả bộ không biết vì sao hắn đến đây, chỉ cung kính hỏi:

- Ở tiền viện yến tịch đã tan rồi sao? Sao cô gia không cùng lão gia và thiếu gia đi tiếp khách, đến nơi này làm gì?

Mặt Tiếu Túc đỏ ửng, mắt vẫn cứ nhìn về phía cửa nhị môn, lại không thấy người đi ra, liền có chút thất vọng. Ấp úng hỏi:

- Tiểu thư nhà ngươi, nhưng là.....

Thanh Ca cố nín cười, nghiêm trang trả lời:

- Tiểu thư đang cùng hoàng hậu nương nương, hai vị công chúa còn có các phu nhân gia cùng các vị tiểu thư ở phía sau viện trò chuyện! Sai nô tỳ đi đến tiền viện nhìn xem rượu và thức ăn còn đủ hay không, có cần đến phòng bếp lấy thêm hay không. Trên người cô gia toàn mùi rượu, là say sao? Hay để nô tỳ gọi người đưa cô gia đi Di An viện nghỉ tạm?

Hắn ở Di An viện dưỡng thương nửa năm, tự coi như viện của mình mà sử dụng.

Sau này lại có thánh chỉ tứ hôn, để hắn đến đó cũng không ai nói gì.

- Không, không, không cần, ta trở lại yến tịch, ngươi bận rộn thì đi đi!

Tiếu Túc khoát tay, lui về phía sau vài bước, lại nhìn nhị môn, vẫn không thấy bóng dáng giai nhân.

https://thuviensach.vn

Không cam lòng trở về yến tịch.

Thanh Ca cũng không cản hắn, che miệng cười cười, đi sau hắn cùng đến đại sảnh.

Lúc này yến tịch trong đại sảnh náo nhiệt vô cùng, mọi người nâng chén chúc mừng không dứt.

Không khí đang hoà thuận vui vẻ như thế, lại bị một đám người không mời mà đến phá tan.

Mà người dẫn đầu lại là mẫu thân của An Nhạc hầu Tiếu Túc, Thuận Ninh trưởng công chúa.

Nàng mặc một thân hoàng phục...

(Yul: tĩnh lược 500 chữ tả người)

Phú quý xa hoa, khí thế bức người.

Đôi mắt ám trầm tràn đầy tức giận, khiến cho người nhìn thấy liền có cảm giác chuyện xấu tới rồi.

Hoàng thượng đang tham gia giúp vui thấy thế, trong lòng liền lộp bộp một chút, vội đứng dậy nghênh đón nói:

- Hoàng tỷ cũng đến đây, hôm nay là ngày vui của Tử Truyền, ngươi là nương của hắn mà chịu đến đây, nhất định hắn rất cao hứng. Đến đây, mau ngồi xuống, đệ đệ kính ngươi một ly rượu mừng.

Vừa nói, vừa kéo cánh tay của nàng, lời nói chứa ẩn ý, vừa tỏ rõ thái độ đế vương của hắn, cũng nói rõ ràng cho nàng biết yến hội ngày hôm nay đối với Tiếu Túc có ý nghĩa rất quan trọng.

https://thuviensach.vn

Hy vọng nàng có thể hiểu được, làm mẫu thân của hắn thì cần phải có phong thái gì.

Hắn không hy vọng tỷ tỷ cùng sanh tôn của mình coi nhau như người xa lạ, mạnh ai nấy sống.

Nhưng hắn càng hi vọng, tỷ tỷ đừng tùy ý quấy nhiễu cuộc sống của Tiếu Túc, làm cho quan hệ mãu tử càng có nguy cơ lâm vào hoàn cảnh không thể vãn hồi.

Nhưng Thuận Ninh trưởng công chúa lại nhìn không tới, hay nói nàng không nhận ra hảo ý của hắn.

Nàng phất tay Hưng Khánh Đế, cũng không thèm nhìn hắn, liền thẳng tắp nhìn Bạch Tể Viễn đang tự rót tự uống coi như không thấy nàng, giọng nói hết sức khinh thường:

- Nữ nhi Bạch gia gả không được, không có người muốn sao?

Bạch Tể Viễn nâng tay để ở bên tai xua xua, giống như đuổi ruồi bọ, sắc mặt không kiên nhẫn cùng chán ghét cũng không thèm che dấu. Miệng lẩm bẩm:

- Thật ồn.

Sau đó giơ đũa trúc lên, gắp vài miếng rau trộn măng non bỏ vào miệng, ăn rất ngon miệng, hoàn toàn không coi nàng ra gì.

Sắc mặt Thuận Ninh trưởng công chúa tối đen, một cái tát chụp ở trên bàn, lớn tiếng quát:

- Lớn mật Bạch Tể Viễn.

Hừng hực tức giận thông qua tay phát tiết ra ngoài, nữ tử nhu nhược như vậy, chụp một cái lên bàn lại làm bát đĩa nhảy dựng lên, văng thức ăn tùm

https://thuviensach.vn

lum lên bàn dính luôn vào quần áo Bạch Tể Viễn.

Sắc mặt Bạch Tể Viễn đang bình tĩnh cũng biến đổi nhanh chóng, lấy ra quyên khăn không ngừng chà lau y phục dính dơ bẩn.

Nhìn y phục vấy mỡ ướt sũng vải vóc, không thể nào lau sạch, trong lòng đau tiếc muốn hỏng rồi.

Nữ nhi bảo bối của hắn từ nhỏ đã không thích nữ hồng, hắn đau nàng cũng không ép buộc nàng học.

Trước đó vài ngày nàng lại theo hai vị ma ma học thêu thùa ra cái bộ y phục này.

Lần đầu tiên được nữ nhi tự tay làm y phục cho hắn, trong lòng hắn tràn đầy vui mừng, cũng luyến tiếc mặc.

Cho đến hôm nay Tiếu Túc đến hạ sính, hắn mới nhẫn tâm mang ra mặc, muốn để mọi người biết, nữ nhi của hắn, cũng tốt lành.

Mới vừa rồi hắn còn tự đắc, ngay cả hoàng thượng cũng rất hâm mộ khen tặng một phen, lại không nghĩ tới, mới mặc có một lát đã bị làm dơ rồi.

Mà cái người gây ra chuyện này lại là bà bà ác độc.

Bạch Tể Viễn tức giận trừng mắt nhìn Thuận Ninh trưởng công chúa, nghiến răng nghiến lợi hỏi:

- Trưởng công chúa chân vàng chân ngọc bước đến tiện xá, không biết có gì chỉ giáo?

Lời nói nồng đậm ý tứ châm chọc đập thẳng vào mặt, Trưởng công chúa tức giận muốn phun lửa, há họng lớn tiếng trách mắng:

https://thuviensach.vn

- Ngươi tự mình hiểu lấy, tự biết mình xuất thân đê tiện a! Bất quá chỉ là hương dã thôn phu, đọc sách thánh hiền được mấy ngày, liền tự coi mình là cao quý sao? Nữ nhi của ngươi lại được nữ tử giang hồ sở sinh, xuất thân thấp hèn ti tiện, vẫn còn một vị hôn phu đang bị nhốt trong Chiêu ngục đấy, khắc toàn tộc phu gia tạo tai họa, là sao chổi a, nữ tử như vậy cũng xứng để nhi tử của bản cung thú làm thê? Bạch Tể Viễn, bản cung nói cho ngươi biết, chỉ cần bản cung còn sống, dù hoàng đệ của bổn cung hồ đồ tứ hôn, bản cung quyết không cho phép nàng gả vào cửa.

- Ha ha.....

Nghe lời nàng nói bén nhọn, Bạch Tể Viễn cũng không tức giận, ngược lại còn vui vẻ cười to.

Cười đã rồi mới châm chọc hỏi:

- Trưởng công chúa điện hạ còn nhớ mình có một nhi tử à? Ta còn nghĩ, từ hai mươi năm trước ngươi đã quên rồi. Hổ dữ còn không ăn thịt con, Tiếu Túc, Tiếu Tử Truyền lại có một mẫu thân có thể lấy tính mệnh của thân sinh nhi tử mà đem đi tính kế người khác, ta cũng không dám đem nữ nhi gả qua đâu, sợ người đầu bạc tiễn người đầu xanh đấy!

Lời nói tràn đầy ý tứ ghét bỏ, không phải vì Tiếu Túc không tốt, mà vì hắn có một mẫu thân độc ác ngay cả tánh mạng của nhi tử cũng không cố kỵ.

Cho nên, hắn đau lòng nữ nhi, vì bảo vệ sinh mệnh của nàng được an toàn, hắn thật không muốn gả nữ nhi đi.

Nàng nghĩ nàng là người hoàng gia, là trưởng công chúa cao quý, người khác sẽ hiếm lạ nàng sao?

Nếu Tiếu Túc muốn nhận người mẫu thân này, cùng nàng sống chung, hắn sẽ lập tức từ quan, hồi hương làm nông phu, tuyệt đối sẽ không gả nữ

https://thuviensach.vn

nhi qua đó.

Bạch Tể Viễn vừa nói xong, không chỉ Thuận Ninh trưởng công chúa, mà ngay cả Hưng Khánh Đế cũng thay đổi sắc mặt.

Chuyện năm đó, người biết chuyện đều nhớ rõ, lúc Tiếu Túc được Hưng Khánh Đế đem từ Tiếu gia ra ngoài.

Thì hắn đã gầy yếu không còn giống con người, không ít người tận mắt trông thấy.

Vậy mà Thuận Ninh trưởng công chúa là mẫu thân của hắn, lại mặc kệ hắn khỏe mạnh hay bệnh tật.

Một lòng thầm nghĩ muốn lợi dụng việc này đả kích Thần Sách hầu phủ, xử tử Thần Sách hầu kế phu nhân.

Không được như nguyện, nàng còn trách cứ Hưng Khánh Đế không nên đem đứa nhỏ kéo ra ngoài sớm như vậy.

Còn nói năng bừa bãi, nói là nếu nhi tử của nàng chết, sẽ khiến cho toàn bộ Thần Sách hầu phủ chôn cùng.

Ý tứ trong đó, không cần hỏi cũng biết.

Nàng không cần mạng của đứa nhỏ, chỉ muốn Thần Sách hầu phủ diệt vong!

Thấy con bị tra tấn cũng không quan tâm thật khiến người khác lạnh tâm.

Không có người nào đối xử với thân sinh nhi tử ác hơn nàng.

Đã nhiều năm như vậy mà nàng vẫn không thèm quan tâm, gặp mặt cũng coi như người xa lạ, ngay cả mắt cũng không muốn liếc nhìn.

https://thuviensach.vn

Hôm nay lại đến Bạch gia náo loạn hôn sự, chê bai Bạch gia xuất thân hèn mọn, ghét bỏ nữ nhi Bạch thị.

Làm mệt nàng ra vẻ từ mẫu vì tử mà ngăn cấm hết sức hợp tình hợp lý.

Nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của sanh tôn đang đứng ngoài cửa, lần đầu tiên trong đời Hưng Khánh Đế cảm thấy có một tỷ tỷ như vậy thật đáng xấu hổ.

P/s chương sau nói về thảm cảnh lúc Tiếu ca vẫn ở Tiếu gia chưa đến Bạch Vân sơn trang.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 84

Hắn muốn thành thân, muốn kết duyên với giai nhân âu yếm trong lòng hắn, muốn thú nàng về làm nương tử của hắn.

Từ cái đêm được Bạch Tể Viễn nhận lời, mấy ngày nay cho tới tận bây giờ, trong lòng hắn tràn ngập vui sướng cùng khát khao.

Tuy hắn không thể tưởng tượng cuộc sống sau này sẽ tốt đẹp như thế nào.

Nhưng hắn biết, từ nay về sau, hắn không còn cô đơn một mình, hắn có gia, có thê tử, sau này, có thể có một đám tiểu hài tử.

Viễn cảnh tốt đẹp như vậy, chỉ cần nghĩ đến, dù có ngủ cũng tỉnh lại.

Sống hai mươi năm năm tháng, chưa bao giờ hắn có cảm giác như vậy.

Giống như toàn bộ thế gian đều trở nên tốt đẹp, trong mắt hắn, không còn nhìn thấy một chút điều đáng ghê tởm nào đó.

Đáng tiếc tất cả niềm huân hoan chỉ vì lời nói của người được coi là mẫu thân hắn phá tan tất cả.

Hắn không biết nên hình dung tâm tình lúc này của mình như thế nào, cũng không biết nên dùng biểu tình gì để đối mặt với vị nhạc phụ hai canh giờ trước còn răn dạy hắn, hoài nghi hắn, cuối cùng vẫn tin lời hắn cam đoan.

https://thuviensach.vn

Càng không biết nên dùng lời gì để nói với nữ nhân xa lạ được gọi là mẫu thân.

Hắn ngơ ngác đứng ngoài cửa viện, hắn không còn nghe thấy tiếng ồn ào bên trong nữa.

Trong đầu hắn lúc này hiện lên thảm cảnh mà hắn đã từng trãi qua khi còn nhỏ.

Đây là đoạn ký ức hắn muốn vùi sâu trong trí nhớ, giờ khắc này bị lập mở như một quyển sách.

Mỗi một trang là một nổi đau, mỗi một hình ảnh là vết đao đâm sâu vào vết thương.

Khi hắn một tuổi, hắn đói bụng, nhũ mẫu còn không đủ ăn, ôm hắn đi tìm nàng, nàng cầm điểm tâm tinh xảo trên bàn.

Cầm từng miếng từng miếng, cẩn thận đút cho con chó ăn, còn thay nó chùi miệng, sau đó nâng đôi mắt lạnh lùng nhìn hắn nói: Để đói.

Năm hắn một tuổi rưỡi, hắn bị bệnh, sốt cao không lùi, không có người nào vì hắn mà thỉnh đại phu, nhũ mẫu khóc lóc ôm hắn đi tìm nàng, nàng ôm mèo Ba Tư ôn nhu vuốt lông cho nó, ánh mắt u ám, thản nhiên nói: Tự chịu.

Năm hắn hai tuổi, không biết nhũ mẫu phạm vào sai lầm gì lại bị nàng đuổi ra khỏi phủ.

Hắn luyến tiếc, lôi kéo vạt áo của nàng như thế nào cũng không chịu buông tay, còn khóc lóc cầu xin nàng đừng đuổi nhũ mẫu đi.

Nàng ở trước mặt hắn, mở miệng sai người đem nhũ mẫu đánh cho đến chết.

https://thuviensach.vn

Nhũ mẫu cố nén thống khổ đau đếntê tâm liệt phế thúc dục hắn mau đi đi.

Máu tươi của nàng nhiễm đỏ một vùng đất, thân thể nàng mềm nhuyễn nằm úp sấp bị người kéo lê ra bên ngoài.

Đến tận lúc này mà hắn vẫn nhớ rõ không quên.

Bởi vì từ lúc đó trở đi, bên người hắn, không còn ai che chở, không còn ai yêu thương.

Từ đó về sau, hắn bị nhốt trong một viện hẻo lánh trong hầu phủ.

Ăn, là cỏ dại hay là loại thức ăn mà ngay cả nha hoàn hạ đẳng thô sử cũng không muốn ăn.

Uống, là tự hắn dùng đồ vật bể nát để dưới mái hiên hứng những hạt mưa hay sương trên cây cỏ.

Mặc, là những thứ vải vóc dơ bẩn hay y phục cũ kĩ của bọn hạ nhân vứt đi.

Đến lúc nàng cùng cách rời khỏi Tiếu gia, cũng chưa bao giờ đến sân viện vắng vẻ để nhìn hắn.

Mỗi ngày hắn đều mở to mắt, ngơ ngác nhìn bầu trời trên tường viện, sau đó chờ nó từ từ tối đi, sẽ trở về ngủ.

Như thế ngày qua ngày, ngay cả chính hắn cũng không biết, hắn cứ trôi qua như vậy là bao lâu.

Trong đời, có người mẫu thân nào sẽ hận đứa nhỏ của chính mình như vậy?

https://thuviensach.vn

Có người mẫu thân nào lại để người tra tấn cốt nhục duy nhất của chính mình như thế?

Đã nhiều năm, vấn đề này vẫn khiến hắn suy nghĩ không thông.

Cho đến đêm đó, hắn được phong hầu, hoàng thượng nói cho hắn biết.

Năm đó lúc nàng sinh hạ hắn, trong phòng sinh bị người động tay động chân, hắn được thuận lợi sinh ra, mà nàng, lại bị rong huyết thiếu chút nữa là mất mạng.

Sau đó cứu sống được nàng, nhưng nàng đã mất đi khả năng sinh dưỡng.

Người trong lòng nàng không phải là phụ thân hắn, mà là cái người nam nhân si tình vẫn luôn yên lặng chờ nàng, chờ nàng cùng cách, rời khỏi Tiếu gia.

Vì hắn mà nàng kiên trì nhẫn nại ở Tiếu gia, đợi đại sự thành, sẽ khôi phục tự do, gả cho nam nhân trong lòng nàng.

Sau đó vì hắn sinh dưỡng hài tử, nuôi nấng bọn họ lớn lên, cũng coi như thỏa mãn hạnh phúc.

Hắn sinh ra, làm cho mọi kỳ vọng của nàng tan biến, cho nên, nàng hận hắn.

Bởi vì hoàng cựu hối hận tự trách, hắn lựa chọn tha thứ, dù hắn lấy lòng nàng thế nào thì nàng vẫn như năm đó, trong mắt không hề có hắn.

Hắn đã từng nghĩ cả đời hắn sẽ không có cơ hội kêu nàng một tiếng mẫu thân, đến lúc chết cũng không có khả năng nghe nàng thừa nhận hắn là nhi tử của nàng.

Không ngờ ngày này lại đến, mà đến nhanh đến như vậy.

https://thuviensach.vn

Nhưng nàng thừa nhận, lại làm tổn thương hắn, làm đau thấu tâm can.

Nghe được lời nàng nói, tất cả hi vọng trong lòng hắn đều vỡ vụng.

Từ nay về sau, hắn không phụ, không mẫu.

May mắn là giờ khắc này hắn đã thức tỉnh, may mắn hôm nay nàng đến đây làm ầm ĩ, cho hắn cơ hội trước ngày thành thân đưa ra quyết định, để sau này không còn cơ hội làm tổn thương nữ nhân trong lòng hắn.

Nàng vẫn còn chửi rủa nhạc phụ cùng vị hôn thê của hắn, vũ nhục nhạc gia hắn.

Hắn bước vào đại sảnh, bước đến chổ mẫu thân hắn, từng bước tới gần nàng, hắn lại cảm thấy từng bước cách xa nàng.

Lòng hắn kiên định bước nhanh đến chuẩn bị mở miệng nói chuyện, đột nhiên Hưng Khánh Đế bước lên chặn ở trước mặt hắn, trong mắt tràn đầy cầu xin.

Hưng Khánh Đế biết giờ khắc này vẻ mặt của Tiếu Túc là có ý nghĩa gì.

Hắn không muốn chuyện như vậy xảy ra.

Tiếu Túc đứa nhỏ này là vô tội, hắn đi vào thế gian này, không phải là hắn lựa chọn.

Nhưng hoàng tỷ, làm sao có thể cam lòng? Nàng được thánh sủng, là trưởng công chúa do hoàng hậu sở sinh.

Có nam nhân trong lòng hết mực yêu thương, lẽ ra nàng nên có cuộc sống phu thê hạnh phúc mỹ mãn.

Tất cả sai lầm là vì hắn.

https://thuviensach.vn

Là năm đó hắn quá yếu đuối, thân là Thái tử, lại không đảm đương được chức vị thái tử, để mặc đám huynh đệ thứ xuất có dã tâm bừng bừng dẫm lên đầu hắn.

Là hắn vô năng, không thể thu nạp nhân tâm của triều thần, phải cần mẫu hậu bức bách hoàng tỷ gả vào Tiếu gia mượn sức.

Nếu không phải như vậy, mọi chuyện cũng không phát sinh đến tình cảnh này.

Mà chuyện xảy ra hắn cũng không thể gánh vác, vì bù đắp thua thiệt, hắn đối với hoàng tỷ càng dung túng, thậm chí vì nàng mà bỏ qua sanh tôn.

Sau đó, lại vì phần thua thiệt này, mà ngay cả hắn cũng không dám để Tiếu Túc ở lại trong kinh để chiếu cố, đành phải đưa hắn đi rất xa.

Sau này hắn dựa vào quân công hồi kinh, hắn lại cảm thấy thua thiệt cho đứa nhỏ này, trăm phương nghìn kế muốn bù đắp lại.

Cứ như vậy, một bên bù đắp, một bên thua thiệt.

Kết quả, hắn thua thiệt càng ngày càng nhiều, có thể bù đắp thì càng ngày càng ít.

Vì cái gì lại như thế?

Hắn chỉ muốn bù đắp cải thiện quan hệ mẫu tử của hai người bọn họ mà thôi.

Nhưng lại không được như mong muốn, giờ khắc này, hắn không thể mở miệng ngăn đứa nhỏ này nói ra lời tuyệt tình cắt đứt quan hệ mẫu tử.

Chỉ có thể nhìn hắn cầu xin, lắc đầu khẩn cầu hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tiếu Túc đã kiên định tâm tư, dù Hưng Khánh Đế cầu xin nhiều hơn nữa, cũng không thay đổi được quyết định của hắn.

Thuận Ninh trưởng công chúa vẫn đang giằng co với Bạch Tể Viễn, lúc này cũng bình tĩnh, đưa đôi mắt xinh đẹp lần đầu tiên nhìn về phía nhi tử mà nàng đã mang thai mười tháng sở sinh.

Khuôn mặt hắn, có sáu bảy phần tương tự nàng, chỉ là bộ dạng hắn kiên nghị thân thể cường tráng một chút.

Đã qua hai mươi năm, nàng hoàn toàn không nhớ được bộ dạng của hắn nữa, lúc này nhìn dung nhan vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, nàng thật không biết cảm giác mình như thế nào.

- Tử Truyền.

Nàng há mồm mấy lần, cuối cùng cũng gọi đến tên tự của hắn.

Tiếu Túc mỉm cười, hai tay ôm quyền, khom mình hành lễ nói:

- Thần Tiếu Túc, gặp qua Thuận Ninh trưởng công chúa điện hạ.

Khuôn mặt Thuận Ninh trưởng công chúa dại ra, nàng mở to hai mắt, không dám tin nhìn hắn.

Nàng thân mật kêu tên tự của hắn, mà hắn lại xa cách kêu phong hào của nàng.

Mọi người trong sảnh nghe vậy đều hiểu rõ, Hưng Khánh đế đóng lại đôi mắt.

Hắn biết, tỷ tỷ hắn, cả đời này đã hoàn toàn mất đi nhi tử duy nhất của nàng.

Bạch Tể Viễn đột nhiên nở nụ cười, tâm tình thập phần vui sướng.

https://thuviensach.vn

Nàng càng khi nhục hắn cùng nữ nhi của hắn, thì nhi tử của nàng sẽ càng phản cảm nàng, cuối cùng, nàng đã đẩy hắn về phía Bạch gia.

Rất xa hắn có thể nhìn thấy hình dáng của nữ nhi xinh đẹp, sau khi nhận được tin tức đã vội vàng từ sau viện chạy đến đây.

Đứa nhỏ, phụ thân tài cán của ngươi vì ngươi dọn sạch mọi trở ngại ngăn cản ngươi hạnh phúc.

Nhưng ngươi có thể bắt lấy cơ hội này, đưa hắn nắm trong lòng bàn tay hay không, phải dựa vào chính ngươi.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 85

Thuận Ninh trưởng công chúa tính tình nổi tiếng táo bạo, chỉ cần hơi châm ngòi thổi gió một chút, là nàng có thể như pháo nổ.

Mấy năm nay nàng được hoàng đệ Hưng Khánh Đế dung túng, cùng kế phò mã khắp nơi chiều chuộng, sống an nhàn sung sướng, lại dần dần sinh ra tính nết duy ngã độc tôn.

Bình thường vẫn luôn tìm cách lấy lòng nàng, chỉ cầu nàng liếc mắt một.

Hôm nay lại xưng hô xa cách, sao nàng có thể nhẫn được, tức giận ngập trời trách cứ nói:

- Tiếu Túc, bản cung là mẫu thân của ngươi, năm đó vì sinh ngươi, xém chút nữa là ta đã mất mạng. Hôm nay bất quá chỉ kêu ngươi hủy bỏ mối hôn sự không môn đăng hộ đối mà thôi, cũng vì tốt cho ngươi, ngươi lại dám bất hiếu, không chịu nghe theo?

Cũng không thèm để ý trong đại sảnh có rất nhiều người, lời nói tùy ý làm càn, nói mấy câu liền cho hắn cái tội danh bất hiếu.

Có lẽ ở trong mắt nàng, hắn vẫn là tiểu hài tử năm đó tùy ý nàng bài bố!

Nếu hắn nghe lời, lúc nàng cao hứng không chừng sẽ tươi cười với hắn một chút.

Nhưng một khi hắn làm trái ý tứ của nàng, đó là tội ác tày trời, phải bị nhốt đánh vào mười tám tầng địa ngục.

https://thuviensach.vn

Như năm đó hắn vì nhũ nương bị đánh chết mắng chữi nàng một câu "ác độc", liền bị nhốt trong viện vắng vẻ gần mười năm.

Nay hắn không chịu thân cận nàng, không theo ý nàng đẩy lui hôn sự mà nàng không thích, hắn liền thành người ngỗ nghịch bất hiếu.

Tiếu Túc cảm thấy buồn cười, khóe miệng nhịn không được nở một nụ cười châm chọc.

Bất hiếu thì thế nào?

Nàng làm mẫu không từ, hắn cần gì phải hiếu thuận nàng?

Hắn lui ra phía sau hai bước, thần sắc vẫn lạnh lùng xa cách, cung kính cúi thân đáp:

- Đa tạ trưởng công chúa điện hạ quan tâm. Bạch tiểu thư ôn nhu động lòng người, thiện lương hào phóng, đúng là người thần ngưỡng mộ. Được ban thánh chỉ tứ hôn, thần rất vui vẻ tiếp nhận. Hôm nay thần đến Bạch phủ hạ sính, nếu trưởng công chúa điện hạ thấy hãnh diện, không ngại lưu lại uống hai ly rượu mừng, thần cùng nhạc phụ, vô cùng cảm kích. Nếu muốn thần cùng Bạch tiểu thư cách biệt, không có khả năng, còn thỉnh trưởng công chúa thứ tội, thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.

Lời ấy, đúng là có ý tiễn khách.

Bạch Tể Viễn vừa lòng vuốt râu, nhìn nữ nhi đang ngây ngốc trừng mắt đứng ngoài cửa, trong mắt hắn rất vui vẻ hứng thú.

Thuận Ninh trưởng công chúa bị hắn nói một cái "Trưởng công chúa điện hạ" cùng "Thần" cách xưng hô như vậy khiến nàng tức giận muốn điên rồi, mở miệng không suy nghĩ cả giận nói:

https://thuviensach.vn

- Trưởng công chúa điện hạ? Tiếu Túc, cho dù ngươi không thừa nhận, ta vẫn là người mang thai ngươi mười tháng, dùng hết tánh mạng mới sinh hạ ra ngươi là mẫu thân của ngươi, ta tuyệt đối không cho phép bất hiếu tử nhà ngươi thú nữ nhi Bạch gia làm thê.

Lời này rõ ràng là khí thế bức người, Bạch Thanh vẫn không đành lòng để một mình Tiếu Túc chiến đấu, nói xen vào:

- Trưởng công chúa điện hạ chỉ nhớ rõ lúc trước sinh hắn phải liều mạng, lại quên hắn vì thứ mà ngươi yêu thích, đã làm những gì sao?

Khi nói chuyện, nàng kéo làn váy, đi đến bên người Tiếu Túc, cùng hắn đứng chung một chổ, nhìn hắn trong ánh mắt hàm chứa thương tiếc cùng an ủi.

Từ nhỏ nàng đã mất mẫu thân, có được ấn tượng hoàn toàn là phụ huynh miêu tả, cảm thấy chính mình thật đáng thương.

Nhưng so với Tiếu Túc, nàng lại cảm thấy mình rất hạnh phúc.

Mẫu thân của nàng là tuyệt thế nữ hiệp, vì nàng, có thể trả giá hết thảy.

Dù mất đi tánh mạng, trước khi chết, cũng không quên vì nàng tranh thủ mưu cầu hạnh phúc.

Hắn có mẫu thân, thà không có còn hơn, nếu không có, hắn có thể hoài niệm, tô điểm nàng thật tốt đẹp.

Không giống như lúc này, bị nàng cậy thế lãnh đãi bức bách.

Mẫu thân như vậy, bọn họ không cần.

Thấy Bạch Thanh, ánh mắt Tiếu Túc liền sáng ngời, nàng mới nói một câu duy hộ hắn, thì hắn đã tràn đầy vui mừng khó có thể ức chế.

https://thuviensach.vn

Nàng hiểu hắn, như tri âm tri kĩ, như lửa hồng trong ngày đông lạnh giá.

Thấy Bạch Thanh hạnh phúc tươi cười đứng bên người nhi tử của nàng, trong lòng nàng tràn đầy chán ghét cùng oán hận.

Ánh mắt như muốn ăn thịt người, gắt gao nhìn chằm chằm nàng.

Bạch Thanh cũng mặc kệ lơ đễnh thờ ơ, bắt đầu quở trách nàng không nên đến đây.

- Trưởng công chúa điện hạ thích các loại tú nghệ tú phẩm thế nhân đều biết rõ. Vì loại yêu thích này của ngươi, hắn gần như dốc hết sức đoạt lấy, vì ngươi mua song tú, Thục tú phù dung điệp sinh tú nghệ, Tương tú vọng giang Minh Nguyệt tú pháp, còn có rất nhiều tú phẩm ít lưu lại gì đó, thông qua hoàng đế bá bá, toàn bộ đưa hết cho ngươi. Dựa vào thế lực của ngươi, còn không biết mấy thứ này là hắn đưa cho ngươi sao? Ngươi hưởng thụ những thứ hắn dâng tặng này nọ, lại đối xử với hắn lạnh lùng xa cách, hắn đã từng trách ngươi chưa? Mới vừa rồi ngươi nói ta khắc phu, không chỉ khắc vị hôn phu trước bị nhốt trong Chiêu ngục, còn khắc gia tộc hắn gặp tai ương, gia tộc Viên thị sở dĩ bị như vậy, tất cả đều là vì ngươi thích Huỳnh tú? Ngươi luôn mồm trách cứ hắn bất hiếu, như vậy ta muốn hỏi ngươi một chút, năm đó hắn bị Thần Sách hầu phu nhân tra tấn, ngươi ở nơi nào? Lúc đó ngươi đang vội vàng tình chàng ý thiếp với trượng phu mới, vội vàng mọi cách lấy lòng phụ mẫu phu gia đi! Làm mẫu thân, ngươi chẳng những không quan tâm đến tình cảnh của hắn, còn dựa thế ra tay, muốn lợi dụng việc này đả kích Thần Sách hầu phủ. Còn có, năm đó lúc hắn ở trên chiến trường liều mạng, ngươi ở nơi nào? Ngươi vội vàng tìm kiếm tú nghệ trong thiên hạ, ngươi đã quên, ngươi còn có nhi tử! Đầu năm nay hắn bị người đuổi giết, thiếu chút nữa cả mạng cũng không còn, ngươi lại ở nơi nào? Ngươi đang nguyền rủa hắn, bởi vì ngày đó ở ngự thư phòng ngươi bị hoàng đế bá bá cấm chừng không cho ra khỏi phủ, ngươi giận chó đánh mèo lên người hắn. Lại không nghĩ rằng, hắn vì ngươi tìm Huỳnh tú, trên đường trở về, thiếu chút nữa đã đánh mất tính mạng.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh tự hỏi tự đáp, từng bước ép sát, tuy lời nói có chút hỗn loạn, cũng đã khiến Thuận Ninh trưởng công chúa cứng họng, một câu cũng không trả lời được.

Trong mắt người ngoài không biết trưởng công chúa lại làm mẫu thân như thế, quả thực là ngay cả súc sinh cũng không bằng.

Lúc này Bạch Thanh hoàn toàn làm càn, mặc kệ người bên ngoài nhìn Thuận Ninh trưởng công chúa như thế nào, tiếp tục nói:

- Đã nhiều năm như vậy, mà ngươi cũng chưa từng quan tâm hắn dù chỉ một chút, thì hôn sự của chúng ta, cũng không cần phải ngươi quản. Nếu ngươi cảm thấy hắn được như ngày hôm nay, là dựa vào mẫu thân như ngươi là người hoàng gia, thì hôm nay kết thúc ở đây đi, để hắn ở tế trong Bạch gia ta, còn tước vị An Nhạc hầu, tặng cho ngươi, xem như báo đáp tri ân năm đó ngươi sinh dục ra hắn, thế nào? Tiếu đại ca, ngươi không tiếc đi!

Một câu cuối cùng, là Bạch Thanh hỏi Tiếu Túc.

Thần sắc Tiếu Túc tràn đầy nhu tình, gật đầu nói:

- Đương nhiên là ta không tiếc. Nếu có thể, ta ở tế Bạch gia, theo ngươi sửa làm họ Bạch, cũng không thành vấn đề.

Bạch Thanh nghe vậy, cười híp mắt, quay đầu nhìn phụ huynh hỏi:

- Phụ thân, ca ca, các ngươi đồng ý sao?

- Cầu còn không được, Bạch Túc Bạch Tử Truyền so với Tiếu Túc Tiếu Tử Truyền còn dễ nghe hơn.

Bạch Triệt sợ thiên hạ chưa đủ loạn nói chèn vô.

Nhưng Bạch Tể Viễn nhìn sắc mặt Hưng Khánh Đế tái nhợt, trả lời:

https://thuviensach.vn

- Nếu hoàng thượng đồng ý, đương nhiên vi phụ cũng không phản đối.

Phải nhìn ý nguyện của Hưng Khánh Đế, mặc kệ Thuận Ninh trưởng công chúa làm mẫu thân vui hay không vui.

Khuôn mặt Bạch Thanh ngượng ngùng, giả bộ trấn định nắm tay Tiếu Túc đi đến trước mặt Hưng Khánh Đế quỳ xuống, làm nũng cầu xin nói:

- Hoàng đế bá bá, người hãy thương Xíu một lần đi! Thỉnh hoàng đế bá bá thành toàn, để Tử Truyền ca ca ở tế Bạch phủ! Xíu cam đoan, nhất định sẽ đối xử thật tốt với hắn, tuyệt đối không khi dễ hắn, cũng sẽ không bạc đãi hắn.

Vì thể hiện quyết tâm, nàng còn sửa miệng, ngay cả Tiếu đại ca cũng không kêu.

Nghe nàng nói, hắn liền giật mình kinh ngạc, trước giờ vẫn là hắn đơn phương truy đuổi nàng.

Lúc này nàng lại thể hiện quyết tâm, muốn chung sống với hắn.

Trong lòng hắn tràn đầy hạnh phúc cùng cảm động, không khỏi cầm chặt tay nàng, tùy ý nàng.

Ánh mắt nhìn nàng đầy quyến luyến nhu tình.

Thấy bộ dạng Bạch Thanh như vậy người bên ngoài hết sức đồng tình, hoàn toàn không nói được câu trách cứ nào.

Chỉ có Thuận Ninh trưởng công chúa tràn đầy oán giận cùng chán ghét, không đợi Hưng Khánh Đế đáp lời, liền giành trước trách mắng:

- Khá lắm đồ nữ nhân không biết liêm sỉ, trước mặt dân chúng tự xen vào hôn sự của chính mình, ngươi còn biết cái gì là hổ thẹn xấu hổ sao?

https://thuviensach.vn

Vừa nói vừa bước nhanh đi tới, nâng tay hướng đến tay bọn họ đang nắm gắt rao, muốn đem bọn họ tách ra.

Trên tay Tiếu Túc dùng một chút lực, kéo Bạch Thanh về phía hắn, tay kia nắm bả vai nàng xoay chuyển toàn thân, hai người liền thay đổi vị trí, mà tay vẫn nắm chặt không rời.

Thuận Ninh trưởng công chúa đánh vào khoảng không, nếu không có Hưng Khánh Đế đúng lúc đưa tay ra đỡ.

Không chừng nàng đã lảo đảo, ngã sấp xuống đất, làm ra chuyện cực kỳ mất mặt.

Thuận Ninh trưởng công chúa kinh ngạc, dại ra.

Hắn che chở nữ nhân kia, trơ mắt nhìn nàng ngã sấp xuống.

Hắn đối với nàng không hề động dung, trong mắt chỉ nhìn thấy nữ nhân họ Bạch kia.

Giờ khắc này, nàng bắt đầu ý thức được, nhi tử của nàng, đã không còn vĩnh viễn thuận theo nàng.

Nhìn hắn lưu luyến nữ nhân kia, trong lòng nàng cảm thấy chua xót hốc mắt nóng lên.

Hưng Khánh Đế thấy nàng như vậy cũng hiểu được chuyện gì, trong lòng thầm nghĩ một câu "Đã quá muộn".

Thở dài một tiếng, nói:

- Hoàng tỷ không biết, nếu trẫm không vì Tử Truyền tứ hôn, Thần Sách hầu sẽ bắt hắn thú người nào làm thê sao?

- Người nào?

https://thuviensach.vn

Thuận Ninh trưởng công chúa nhẹ nhàng hít mũi, không nhìn Tiếu Túc cùng Bạch Thanh nữa, quay đầu không hiểu hỏi lại.

- Là Tống cô nương người được bọn họ dưỡng trong Thần Sách hầu phủ.

Hưng Khánh Đế biết lòng của nàng giờ khắc này đang rất thống khổ, cũng không giống như trước cố ý lảng tránh, ngược lại có chút giựt dây nói:

- Tống gia đã chắc chắn Tử Truyền sẽ nghe lời Thần Sách hầu thú Tống cô nương, từ năm trước mà bắt đầu chuẩn bịhôn sự, lúc này ta vì bọn họ ban thưởng tứ hôn, Tống gia cùng vị Tống thị kia, chỉ sợ là không cam lòng đi! Đúng rồi, hoàng tỷ bị cấm chừng trong phủ công chúa, là ai truyền tin tức cho ngươi biết hôm nay Tử Truyền hạ sính?

- Tiện nhân to gan.

Thuận Ninh trưởng công chúa nghe xong, còn có gì không rõ.

Vẻ mặt tức giận vặn vẹo, cả người đều dữ tợn, mắng chửi:

- Chỉ là Tống gia cũng dám mơ tưởng đến nhi tử của ta, tiện nhân kia lại muốn lợi dụng ta đến phá hôn sự của hắn, thành toàn cho Tống gia bọn họ? Quả thực si tâm vọng tưởng.

Cũng may đệ đệ hiểu nàng, đau nàng, che chở nàng, ban thưởng hôn sự cho nhi tử của nàng để áp chế Tiếu Thiên Hạc.

Nếu không nàng nhìn nhi tử của mình thú chất nữ của tiện nhân Tống thị kia làm thê.

Chỉ sợ nàng sẽ tức giận đến hộc máu.

Có Tống Điệp so sánh, Thuận Ninh trưởng công chúa nhìn Bạch Thanh lại thấy thuận mắt hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Giống như quên mất chuyện vừa rồi, Bạch Thanh còn mắng nàng, mà nàng còn muốn ra tay đánh nàng.

Lúc này lại cười tủm tỉm từ trên cổ tay lấy xuống hai vòng ngọc trong suốt sáng bóng, đeo vào tay nàng còn trấn an nói:

- Các ngươi yên tâm, chỉ cần bản cung còn sống dù chỉ một ngày, tuyệt đối sẽ không để tiện nhân kia phá hủy hôn sự của các ngươi. Tiện nhân kia còn muốn lợi dụng bản cung, bản cung phải đi tìm nàng lý luận.

(Yul:...)

Lời này nói ra, giống như mới vừa rồi người muốn phá hủy hôn sự không phải nàng.

Bạch Thanh há to miệng kinh ngạc, không dám tin nhìn vòng ngọc trên cổ tay mình, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Thuận Ninh trưởng công chúa lúc này cũng không kịp đợi, kéo người rời đi, đi đến Thần Sách hầu phủ trả thù.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 86

Thần Sách hầu phủ, chính viện Hợp Tùng Cư.

Tống thị vui vẻ khi nghe tin Thuận Ninh trưởng công chúa đánh cấm quân mà hoàng thượng phái đi canh chừng, xông ra phủ công chúa, mang theo người đến Bạch gia, đến giờ nàng vẫn còn mừng rỡ cười toe tóe.

Dựa người vào nhuyễn tháp, để nha hoàn bóp chân đấm lưng bóp vai, chờ tin tức tốt.

Đến lúc đó, nàng sẽ gọi ca ca và tẩu tử cùng chất nữ tới đây, cùng ăn mừng mới vui.

Nghĩ đến đây, càng cười vui vẻ, sáng lạn.

- Giờ nào?

Tuy Tống thị ung dung, nhưng vẫn không che dấu được lo lắng, mở miệng hỏi.

Nha hoàn kề bên nhìn chung lậu(đồng hồ nước), đáp:

- Hồi phu nhân, đã là giờ Mùi canh ba.

- Nhanh đi!

Nàng hưng trí bừng bừng thúc giục:

https://thuviensach.vn

- Nhanh đi đến nhị môn, nếu thấy Tống ma ma trở lại, kêu nàng lập tức tới gặp ta.

Lời này vừa nói xong, ngoài cửa đột nhiên tiến vào một đám người, một vật to lớn màu nâu "Vật thể" này "Ba" Một tiếng rơi xuống trước mặt nàng.

Sau đó, là giọng nói mà cả đời nàng vĩnh viễn cũng quên không được.

- Ngươi là chờ mụ già này đi? Nàng đã trở lại, ta đem đến đây gặp ngươi.

Tống thị giật nẩy mình, nhìn chằm chằm "Vật thể" ở trước mặt nàng.

Bên trong "Vật thể" kia, rõ ràng là ma ma tâm phúc của nàng, nghe nàng phân phó ra ngoài làm việc Tống ma ma.

Chỉ là giờ khắc này nàng đã không còn hơi thở, không nhúc nhích nằm co quắp trên mặt đất, một đôi mắt đục ngầu mở thật to, đúng là chết không nhắm mắt.

Tống thị đối diện với ánh mắt kia, khuôn mặt trắng nõn liền trở nên tái nhợt.

Sợ hãi run rẩy mềm hết chân tay, té quỳ xuống đất.

Chờ nàng ý thức được chuyện gì xảy ra, thì vẻ mặt lúc trắng lúc hồng, như bảng pha màu, nhan sắc biến hóa không ngừng.

Đã nhiều năm trôi qua, vậy mà lúc nàng tái kiến Thuận Ninh trưởng công chúa, vẫn giống như năm đó.

Lúc nàng làm thiếp, vẫn như cũ chỉ có thể phủ phục ở dưới chân nàng, hèn mọn cầu xin thương xót!

https://thuviensach.vn

Mà giờ phút này nàng đã muốn quỳ gối trước mặt nàng, nhưng cũng không thể tự tiện đứng lên.

Quỳ cũng không được, mà đứng cũng không xong, tâm hoảng ý loạn, liền ngơ ngác quỳ gối tại chỗ, hoàn toàn không có phản ứng.

An Ninh trưởng công chúa hung hăng trừng mắt nhìn Tống thị, châm chọc nói:

- Hôm nay xem ra ngươi cũng có chút thông minh, vừa thấy bản cung liền quỳ xuống. Nhìn bộ dạng ngươi còn đánh thương như vậy, như thế nào, còn muốn dùng bộ dạng ủy khuất này, quyến rũ Tiếu Thiên Hạc, muốn hắn vì ngươi làm chủ? Đáng tiếc, lúc này bản cung đã không cần phải nhìn sắc mặt của hắn, ngược lại là các ngươi, còn phải cung kính quỳ lạy bản cung. Có phải cảm thấy ủy khuất? Có phải trong lòng đang nguyền rủa bản cung chết không được tử tế? Ha ha... Đáng tiếc bản cung mạng lớn, dù ngươi hao tổn tâm cơ, bản cung vẫn như cũ sống rất tốt.

Nghĩ đến năm đó, mình chịu nhiều khổ sở, là vì tiện nhân này, hạ thủ đoạn hại nàng lúc sinh hạ, hủy hoại cả đời nàng, giờ khắc này nhìn nàng ta hèn mọn phủ phục trên mặt đất.

Trong lòng Thuận Ninh trưởng công chúa sảng khoái đến cực điểm.

Uy thế hiển hách Tiếu gia lợi hại như thế nào? Đến nay, tất cả đã thay đổi.

Tiếu Thiên Hạc mất đi quyền chấp chưởng binh lính, chỉ là một cái Thần Sách hầu không tước, không có thực quyền.

Hắn đã lớn tuổi, chỉ có Tiếu Túc là nhất tử là nối dòng, ngoài Tiếu Túc ra một cái đều không có, tương lai duy nhất có thể dựa vào, vẫn là nhi tử của nàng.

https://thuviensach.vn

Giờ khắc này, nàng vì hài tử của mình mà kiêu ngạo. Đáng tiếc nàng lại không biết, nàng cũng giống như Tiếu gia cũng như Tiếu Thiên Hạc, đã mất hắn.

Tống thị nghe Thuận Ninh trưởng công chúa nói, sắc mặt lại đại biến.

Nàng mở to đôi mắt xinh đẹp chứa đầy nước mắt.

Từ từ quỳ lết đến thi thể của Tống ma ma, đôi tay run rẩy vuốt hai mắt mở to của Tống ma ma, liên tục ba lần, mới nhắm được hai mắt.

Lại đưa tay sửa soạn y phục bị hổn độn trên thi thể.

Sau đó, nàng hướng Thuận Ninh trưởng công chúa, hung hăng dập đầu lạy ba cái, thế này mới ngẩng đầu lên, bi thương nghẹn ngào hỏi:

- Không biết Thuận Ninh trưởng công chúa điện hạ giá lâm, thần phụ không có từ xa tiếp đón, còn thỉnh điện hạ giáng tội. Chỉ là không biết điện hạ vì sao đột nhiên đến thăm Thần Sách hầu phủ, lại đánh giết ma ma do bà bà của thần phụ ban thưởng, còn thỉnh điện hạ nói rõ?

Nàng cũng ngoan tâm, ngay cả trán cũng đập chảy máu, máu tươi chảy dài xuống mặt trông rất dữ tợn.

Bộ dáng nàng lúc này, khiến Thuận Ninh trưởng công chúa đột nhiên nhớ lại chuyện năm đó.

Vào lúc đó nàng cũng hèn mọn như lúc này, nhưng thần sắc nàng không sợ quyền thế quật cường.

Ở trong mắt trượng phu Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc, chính là Thuận Ninh trưởng công chúa khi nhục người.

Chờ nàng, chính là sự trả thù của Tiếu Thiên Hạc.

https://thuviensach.vn

Bởi vì lúc đó nàng cũng như vậy, thái dương chảy vài giọt máu tươi, lúc "Tam vương loạn", nàng xém chút nữa đã chết trong đao phản quân.

Cho đến hôm nay, nàng vẫn nhớ rất rõ, năm đó lúc chiến loạn, hắn che chở cho tiện nhân này thoát đi, bỏ lại nàng đối mặt với phản quân.

Lúc đó trên mặt bọn họ là vui sướng khi người gặp họa.

Lúc này nghe lời nàng nói có ý chất vấn khiển trách, Thuận Ninh trưởng công chúa sao nhẫn được liền nhấc chân đạp thẳng vô mặt nàng.

Tống thị không hề đề phòng, bị đạp thẳng mặt, trên mặt đau đớn khó nhịn, ngay cả đầu óc cũng nhảy dựng lên.

Cuộc đời nàng để ý nhất là khuôn mặt, hơn hai mươi năm, ngày ngày nàng đều bảo dưỡng để mình thật xinh đẹp trẻ trung.

Nàng đập biết bao ngân lượng, vàng bạc lên khuôn mặt này, mặt là niềm kiêu hãnh của nàng.

Nay lại bị Thuận Ninh trưởng công chúa đạp thẳng mặt, Tống thị giống như bị ấm đầu.

Không quan tâm kiêng kỵ gì hết, gào lên một tiếng như bị cắt tiết, nhào đến bên người Thuận Ninh trưởng công chúa.

Lúc nãy vừa mới nhấc chân đạp người, chân còn chưa hạ xuống, đã bị Tống thị nhào qua xô ngã trên mặt đất.

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh, tất cả mọi người đều không kịp phản ứng.

Tống thị mở hai tay kiềm chặt yết hàu Thuận Ninh trưởng công chúa.

Nàng dùng hết khí lực, sống chết bóp cổ nàng, khuôn mặt dữ tợn, hành động tàn nhẫn, thật sự muốn bóp chết trưởng công chúa.

https://thuviensach.vn

Nhưng đối mặt với tử vong cùng uy hiếp, Thuận Ninh trưởng công chúa cũng không cam lòng yếu thế.

Hai tay nàng có móng tay dài nhọn cũng nâng lên bóp cổ Tống thị.

Móng tay sắc nhọn, cơ hồ ở bấm vào da thịt non mềm, máu tươi bốn phía, cũng giống như vết thương trên cổ nàng.

Cảm giác hít thở không thông cùng đau đớn trên cổ, trong nháy mắt, thức tỉnh đầu óc hai nữ nhân điên loạn này.

Sợ hãi khi đối mặt với tử vong, thiếu chút nữa các nàng đã buông tha, buông tay ra.

Nhưng dục vọng trong lòng muốn để đối phương chết đi, lại làm cho các nàng càng dùng sức bóp chặt đối phương hơn, không chết không ngừng.

Hai nàng ngang sức ngang tài, như đánh máu gà không bên nào chịu yếu thế.

Hô hấp càng khó khăn, hai người nhịn không được cố mở to mắt, há to miệng, cả lưỡi cũng lè ra ngoài.

Mắt thấy sẽ có tai nạn chết người, một đám hộ vệ mới có phản ứng, thét chói tai muốn tách hai người ra.

Nhưng hạ nhân hai bên ngang nhau, không dám kéo mạnh sợ làm chủ tử bị thương.

Lén lút đấm đá đối phương để đối phương tự buông chủ tử của mình ra.

Hai bên cứ nghĩ như vậy, trong phòng vẫn hoảng loạn, hai người vẫn bóp cổ nhau không ngừng.

https://thuviensach.vn

Ngược lại các nàng cũng không biết bị ai đá ai đánh vài cái, ngay cả trên người cũng mang thương tích đau đớn.

Đúng lúc này, một giọng nam nhân thuần hậu lớn tiếng quát:

- Các ngươi đang làm cái gì? Còn không mau buông tay!

Giọng nói kia rống lên rất to.

Ngay cả Thuận Ninh trưởng công chúa cùng Tống thị, và tất cả mọi người đều dừng tay chân, bảo trì nguyên dạng, đứng yên bất động.

Thấy mọi người dừng tay, nam nhân kia lại nổi giận đùng đùng chất vấn nói:

- Các ngươi là người nào, dám xông vào hậu viện của Thần Sách hầu phủ giương oai, có còn vương pháp hay không?

Lời này của hắn đương nhiên là hỏi đám người Thuận Ninh trưởng công chúa.

Lúc Thuận Ninh trưởng công chúa tự ý xông vào hầu phủ cũng không ai dám ngăn cản.

Người của Thần Sách hầu phủ, chỉ có thể đuổi theo bọn họ, lại đi thỉnh Thần Sách hầu tự mình đến làm chủ.

Vừa nghe giọng của Thần Sách hầu, tay của Tống thị đang bóp cổ Thuận Ninh trưởng công chúa liền bỏ ra.

Ngược lại tự ôm chặt cổ mình, khóc nức nở, tội nghiệp gọi:

- Khụ khụ..... Biểu ca, cứu ta, cứu ta.....

https://thuviensach.vn

Hai nàng đánh nhau như hai bà điên, tóc tai loạn xạ quần áo dơ bẩn rách nát.

Tống thị còn bị Thuận Ninh trưởng công chúa cưỡi lên người, hai nàng cả người đều dơ bẩn không chịu nổi.

Nhưng ở trong mắt Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc chỉ thấy mỗi vị kế phu nhân Tống thị.

Trong mắt hắn không nhìn thấy thảm trạng của Thuận Ninh trưởng công chúa, đối với Tống thị lại sinh ra thương tiếc, nhịn không được muốn xông lên "Cứu vớt" Nàng.

Nhưng hắn còn chưa kịp hành động.

Thì Hưng Khánh Đế cùng hoàng hậu đã dắt tay nhau đến, đem hết tình trạng ở đây thu vào trong mắt.

Hưng Khánh Đế đau tiếc tỷ tỷ, tuyệt đối không kém hơn Tiếu Thiên Hạc đau tiếc Tống thị.

Thấy tình trạng như vậy, không đợi người bên ngoài mở miệng, liền nổi giận nói:

- Còn không mau kéo ác phụ mưu hại hoàng thất ra, cứu trưởng công chúa ra cho trẫm.

Một câu ngắn gọn, một chữ "Cứu", đã đem Tống thị trở thành ác phụ mưu hại hoàng thất trưởng công chúa, mang tội danh bất kính với hoàng gia.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 87

Hưng Khánh Đế vừa hạ lệnh, mọi người còn chưa kịp phản ứng.

Thống lĩnh cấm vệ quân đi theo hoàng thượng đến đây, liền phi thân lên, kéo Tống thị ra ngoài, sau đó lắc mình trở về chổ cũ.

Lúc Tống thị bị kéo ra, đau đớn kêu to một tiếng, đám hạ nhân đi theo Thuận Ninh trưởng công chúa cũng chạy nhanh tới, nơm nớp lo sợ nâng nàng đứng lên, nhẹ nhàng lau miệng vết thương, cẩn thận sửa sang lại xiêm y.

Rất nhanh, trừ bỏ vết thương trên cổ vẫn còn rõ ràng, thì bộ dáng của nàng lúc này nhìn thuận mắt hơn nhiều.

-Thất thần làm cái gì, còn không mau tuyên thái y đến!

Bước vài bước đến bên cạnh Thuận Ninh trưởng công chúa, nhìn trên cổ nàng loang lổ vết thương, đau lòng rất nhiều, càng nổi giận lôi đình.

Tỷ tỷ hắn, là đích nữ duy nhất của tiên đế, thuở nhỏ đã được long sủng.

Vậy mà có người dám cả gan tính kế nàng, khiến nàng làm ra chuyện thương tổn đến nhi tử của mình.

Chỉ là một cái thị thiếp được phù chính, ngay cả lệnh phong cũng không có...Nữ nhân hạ tiện.

https://thuviensach.vn

Dám tính kế Trưởng công chúa, còn ra tay khiến nàng bị thương tổn đến như vậy, thật không thể tha thứ.

Cắn răng, hắn xoay người nhìn về phía nữ nhân đang khóc lóc ỉ ôi trong lòng Tiếu Thiên Hạc, ánh mắt sắc bén muốn đâm thủng người nàng.

Dù nhìn nàng rất chật vật, nhưng vẫn duy trì được bộ dáng mềm mại nhu nhược, Hưng Khánh Đế nhớ tới lời mẫu hậu từng nói.

Nữ tử càng nhu nhược thì càng ngoan độc, nếu giữ mạng của Tống thị này, sớm muộn gì cũng nháo ra chuyện không may.

Nữ tử này ngoài chuyện là thanh mai trúc mã với Tiếu Thiên Hạc thì chẳng có gì.

Vậy mà năm lần bảy lượt hãm hại hoàng tỷ hắn, năm phản loạn hoàng tỷ xém chút nữa là mất mạng, nếu không phải vì liên minh giữa hắn và Tiếu gia thì hắn đã sớm xử tử nữ nhân này rồi.

Bề ngoài nhu nhược xinh đẹp, lại là nữ nhân tâm địa rắn rết, có cơ hội sẽ cắn một cái, làm cho người ta không chết cũng bị thương.

Một nữ nhân như vậy, lại khiến cho Tiếu Thiên Hạc vị "Quân thần" Ngay cả binh phù cũng không cần, chỉ cần bảo trụ tánh mạng của nàng.

Đáng tiếc lúc này, là chính nàng muốn chết, không thể trách hắn bao che khuyết điểm.

Ánh mắt Hưng Khánh Đế càng lạnh buốt, không hề che dấu chán ghét cùng oán hận, giọng căm hận phân phó:

- Kéo xuống, loạn côn đánh chết.

-Không.

https://thuviensach.vn

Tiếu Thiên Hạc gắt gao ôm nàng vào lòng, không cho phép bất luận kẻ nào đụng đến nàng, càng không đề trơ mắt nhìn Hưng Khánh Đế sai người đem nàng đánh chết.

Đôi mắt hắn đỏ lừ, không dám tin nhìn Hưng Khánh Đế, chất vấn nói:

-Năm đó lúc ta giao ra binh quyền, ngươi đã nói tuyệt đối sẽ không khó xử nàng.

Lời này có ý chỉ trích Hưng Khánh Đế không tuân thủ hứa hẹn, ngay cả tôn xưng hoàng thượng, hắn cũng không gọi.

Hưng Khánh Đế cũng không để ý chỉ hỏi ngược lại:

-Lúc đó trẫm đã nói điều kiện gì, Thần Sách hầu còn nhớ rõ hay không?

- Đương nhiên nhớ rõ, từ nay về sau phu thê chúng ta cùng Thuận Ninh trưởng công chúa bao gồm cả nhi tử Tiếu Túc không còn liên quan gì đến nhau, cũng không thể trêu chọc bọn họ.

Tiếu Thiên Hạc đáp, lại nhìn thấy ánh mắt Hưng Khánh Đế khinh bỉ, biện giải nói:

-Nhưng hôm nay là Thuận Ninh trưởng công chúa chạy đến Thần Sách hầu phủ giương oai, còn đem một đống người xông vào hậu viện hầu phủ, khi nhục thê tử của thần, thê tử thần bất quá chỉ là phản kháng tự bảo vệ mình, mới khiến công chúa bị thương. Nhưng nàng cũng bị thương không nhẹ, sao hoàng thượng không thấy?

Hưng Khánh Đế cười lạnh vài tiếng, châm chọc nói:

- Nếu không phải nàng luôn tính kế hoàng tỷ cùng sanh tôn của trẫm, thì sao hoàng tỷ có thể chạy đến Thần Sách hầu phủ, nơi khiến nàng thương tâm? Quả nhiên mỹ nhân ôn nhu dịu dàng là mộ của anh hùng. Thần Sách

https://thuviensach.vn

hầu nổi tiếng nhất trong đám quân thần, mà ngay cả bộ mặt thật của một nữ tử cũng nhìn không rõ, mặc kệ nàng ta lừa gạt. May là đã sớm giao ra quân quyền, nếu không trăm vạn hùng binh của Đại thành. Sớm muộn gì cũng bị nàng thao túng trong tay, mặc kệ nàng muốn làm gì thì làm, thì Đại Thành của ta, cách ngày diệt vong không xa.

Lời này không thể không độc, chẳng những châm chọc Tống thị có tâm tư "Tẫn kê tư thần", còn nói Thần Sách hầu là con rối, là kẻ bất lực bị một nữ nhân nắm trong lòng bàn tay.

Còn ẩn ý, hoài nghi nếu vẫn để hắn chấp chưởng binh quyền, chắc chắn sẽ có ý mưu đồ soán vị, một chút mặt mũi cũng không chừa.

Tiếu Thiên Hạc nghe vậy, sắc mặt trắng bệch, cả người loạng choạng thiếu chút nữa té ngã xuống đất, nhưng vẫn như trước gắt gao ôm Tống thị không chịu buông tay, nhất định phải bảo trụ nàng.

Lúc này, Thái y vội vàng tới vì Thuận Ninh trưởng công chúa trị thương khai dược dặn dò này nọ.

Hưng Khánh đế nhìn tỷ phu Lý Thượng đến cùng thái y, có chút chướng mắt.

Lúc Hưng Khánh Đế cấm túc hoàng tỷ Thuận Ninh trưởng công chúa ở trong phủ công chúa, đã âm thầm truyền gọi Lý Thượng vào trong cung phân phó hắn khuyên nàng nhiều một chút.

Nhưng Lý Thượng lại mặc kệ nàng muốn làm gì thì làm, chưa bao giờ trách cứ hay khuyên bảo.

Trước kia hắn còn cảm thấy hắn rất đau nàng sủng nàng, thâm nùng tình ý, cũng bù lại ủy khuất của nàng khi còn ở Thần Sách hầu phủ, hắn còn rất vui mừng, mọi cách ngợi khen, chuyện liên quan đến gia tộc Lý thị giúp đỡ không ít.

https://thuviensach.vn

Nhưng lúc này xem ra, Lý Thượng cũng không phải để ý đến hoàng tỷ.

Nếu không, sao hắn có thể để nàng trở thành quân cờ của tiện nhân Tống thị? Sao để mẫu tử các nàng ngày càng bất hòa xa cách, cuối cùng còn nháo tới tình trạng này?

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 88

Ngày thứ hai là đại triều.

Xử lý xong chính sự, nói vài câu quan tâm đến cuộc sống của tôn thất quan viên, lúc Hưng Khánh Đế định tuyên bố bãi triều,thì vị ngự sử Vương Quang Đang, Vương đại nhân đột nhiên bước ra khỏi hàng buộc tội Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc.

Một xấp tấu chương, nào là coi khinh hoàng tộc, tùy tiện dùng đan thư thiết khoán, sủng thiếp diệt thê, dung túng thiếp thị khi nhục mưu hại đích thê, Lấy thiếp làm thê, chưa được lệnh phong đã tự ý cho tiểu thiếp danh xưng"Phu nhân" đủ loại tội danh.

Nhiều vô số, tội danh không dưới hai mươi điều.

Ngay cả năm đó chưởng quản bình quyền được nhiều người hiếu kính, đều bị định tội là ăn hối lộ tham ô quân lương.

Hôm qua chuyện Thuận Ninh trưởng công chúa bị thương ở Thần Sách hầu phủ được truyền ra ngoài, liền định xuống tội danh mưu hại hoàng thất, ý đồ mưu phản là tội lớn.

Đường đường là Thần Sách hầu phủ thừa kế "Quân thần", lại bị người buộc tội, giống như phạm phải tội ác tày trời, bị mọi người chỉ trích phản nghịch.

https://thuviensach.vn

Quan tước vương tôn có chút kinh ngạc, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi có chút mơ hồ không hiểu rõ.

Sau đó có người khe khẽ nói nhỏ hai câu, quan viên phía dưới liền lầm bầm nghị luận đôi câu.

Trong kinh thành tin tức loan truyền rất nhanh.

Hôm qua Thuận Ninh trưởng công chúa vừa bước chân ra khỏi Thần Sách hầu phủ, thì mọi người trong kinh thành đã biết chuyện gì xảy ra.

Hơn nữa Hưng Khánh Đế còn giận dữ, thu hồi đan thư thiết khoán của Tiếu gia, lại làm cho mọi người hiểu rõ, Tiếu gia trừ An Nhạc hầu Tiếu Túc ra, sợ bọn họ không có những ngày lành.

Quả nhiên,chỉ qua một đêm đã có ngự sử buộc tội.

Tiếu gia, gặp nguy.

Đám triều thần đang xầm xì to nhỏ, nghĩ đến đây liền im thin thít chỉ còn giọng nói của một mình Vương đại nhân.

Hưng Khánh Đế đang ngồi trên long ỷ thấy tình trạng như vậy, dù đã che dấu, nhưng đôi mắt vẫn ẩn hiện khoái trá.

Tiếu Thiên Hạc không biết điều, một lần lại một lần duy hộ nữ nhân kia, ở trong mắt hắn, ngay cả đan thư thiết khoán đại diện cho quang vinh gia tộc, cả binh quyền "Tiếu gia quân" cũng không quan trọng

Chỉ sợ hoàng tỷ Thuận Ninh trưởng công chúa cùng hoàng tộc, hắn cũng không để trong mắt đi!

Hắn nghĩ Tiếu gia có thể ở Đại Thành phồn thịnh hơn hai trăm năm, là dựa vào cái gì?

https://thuviensach.vn

Là dựa vào chuyện dụng binh như thần của một thế hệ "Quân thần" Sao? Hay là dựa vào quân quyền trong tay Tiếu gia?

Nay Tiếu gia đã không còn nắm giữ binh quyền, vẫn không có dấu hiệu xuống dốc.

Là Tiếu gia dựa vào tín nhiệm của hoàng gia cùng nể trọng, nếu không có này nọ, Thần Sách hầu phủ còn là cái gì đâu? Mấy năm nay cửa phủ vắng vẻ, còn nghĩ bọn họ không hiểu tình cảnh gì sao?

Hiện tại, hắn muốn nhìn xem, không có hắn tín nhiệm nể trọng, trong kinh thành này còn ai dám bước chân đến viếng thăm hầu phủ.

Vương đại nhân nói xong, trong đại điện lặng im không một tiếng động.

Bình thường một khi ngự sử buộc tội xong, sẽ có quan viên ra nói thêm vô hoặc cãi lại, nhưng giờ khắc này, không ai mở miệng nói chuyện.

Nhìn thái độ của Hưng Khánh Đế, dù người có quan hệ thân cận với Thần Sách hầu phủ,cũng không dám mở miệng cầu tình.

Vương lão đại nhân là thân tính của hoàng thượng, mấy năm qua chỉ cần hắn buộc tội, không có nhà nào phủ nào không bị hoàng thượng nghiêm trị,

Nếu vội vàng cầu tình lấy lòng, sẽ bị liên lụy, sao bọn họ dám lấy tiền đồ cùng người nhà ra chôn cùng với Thần Sách hầu phủ đây!

Hưng Kháng đế nhìn đại điện vẫn im lặng như trước, liền ho khụkhụ hai tiếng, hỏi các triều thần:

-Chuyện Vương ái khanh buộc tội Thần Sách hầu, chư khanh thấy thế nào?

Có người khoanh tay đứng im, không nói một lời. Cũng có người nhìn xung quanh, nói nhỏ tham thảo. Cũng có người bỏ đá xuống giếng bước ra

https://thuviensach.vn

khỏi hàng nói:

-Khởi bẩm hoàng thượng, Thần Sách hầu có mắt không tròng, thiếp thị có ý đồ mưu sát trưởng công chúa, tội không thể tha, phải duy hộ tôn nghiêm hoàng thất, thỉnh hoàng thượng giáng tội Thần Sách hầu phủ, răn đe.

-Tiếu Thiên Hạc ăn hối lộ phạm pháp, tham ô quân lương, phải nghiêm trị.

-Thần Sách hầu phu nhân chỉ là thiếp thị chưa được phù chính, chưa được lệnh phong, lại lấy danh nghĩa hầu phu nhân giao tế với các mệnh phụ trong kinh thành, vượt quá giới hạn, cần phải giáng tội.

-Thần tán thành.

Hưng Khánh Đế liếc mắt nhìn người nãy giờ vẫn chưa mở miệng nói chuyện, cúi đầu đứng im trong đám quan viên, cao giọng hỏi:

-Tử Truyền, Thần Sách hầu rốt cuộc cũng là thân phụ của ngươi. Đối với việc này, ngươi nghĩ như thế nào?

-Khởi bẩm hoàng thượng.

Tiếu Túc bước ra khỏi hàng, quỳ xuống đất, cởi xuống mũ quan trên đầu đặt ở trước mặt, dập đầu nói:

-Dù Tiếu Túc từ mười lăm năm trước, lúc còn tuổi nhỏ đã bị phụ thân đuổi ra gia môn cũng trục xuất khỏi dòng tộc, nhưng dù sao vẫn là người ban cho thần sinh mệnh, tuy lúc này tội lỗi chồng chất, cũng không phải là tội ác tày trời. Thần biết rõ thiên tử phạm pháp cũng như thứ dân, nhưng thân phụ tuổi đã cao, thần nguyện lấy thân chịu tội thay phụ thân, cũng coi như báo đáp ân sinh dưỡng, thỉnh hoàng thượng ân chuẩn.

https://thuviensach.vn

Sau đó liền nằm sấp trên mặt đất, không nói gì nữa.

Lời này rõ ràng là hiếu tử mới nói ra được, dù bị thân phụ sủng thiếp diệt thê, khai trừ tông tộc, đuổi khỏi phủ, cũng không oán hận, vẫn giữ hiếu đạo.

Nếu cẩn thận suy nghĩ lại những lời hắn nói, sẽ phát hiện hắn rõ ràng không hề có ý tứ biện giải dùm phụ thân, mà hắn đem những lời buộc tội của ngự sử đều thừa nhận hết.

Nếu Tiếu Thiên Hạc ở đây, nghe hắn nói những lời này, chỉ sợ sẽ tức giận đến phun huyết.

Đứng trong đám quan viên Bạch Tể Viễn lại vểnh môi, vừa lòng mỉm cười.

Lấy lui làm tiến, hôm nay ở trước mặt văn võ đại thần nói như thế, làm như thế, coi như đã phân rõ quan hệ với Tiếu gia. Mà hoàng thượng nhất định sẽ không ban tội cho hắn, ngược lại còn giúp đỡ hắn đạt được mục đích.

Tiếu Tử Truyền, cũng thật giảo hoạt.

Lễ bộ thượng thư Hiệu đại nhân thở dài xen vào:

-Sinh mà không dưỡng không phải từ phụ, An Nhạc hầu thuở nhỏ nhận mọi khổ sở, cuối cùng còn lưu lạc tha hương hơn mười năm mới có thể trở lại kinh thành, lại ngại phụ thân sẽ bị thị thiếp khó xữ, cũng không được gia tộc tiếp nhận, vậy mà không oán hận vẫn hiếu kính thân phụ, quả thật hiếu tử a! Nhưng mà, người nào làm người nấy chịu, lão thần nghĩ, Thần Sách hầu phạm tội, không liên quan gì đến An Nhạc hầu, không thể thế hệ sau chịu tội thay.

https://thuviensach.vn

Hưng Khánh Đế gật gật đầu, vừa muốn nói chuyện, bên dưới lại có người nói tiếp:

-Hiệu đại nhân nói rất hữu lý. Hổ dữ cũng không ăn thịt con, Thần Sách hầu sủng thiếp diệt thê, ngay cả đích tử nối dòng duy nhất cũng đuổi khỏi gia môn, trục xuất dòng tộc, nếu vị thiếp thị kia muốn làm hoàng hậu, chẳng phải Thần Sách hầu sẽ làm ra chuyện mưu đồ soán vị sao? Nhớ năm đó lão Thần Sách hầu còn sống trên đời, Thần Sách hầu thế tử còn trẻ tuổi cũng là đệ nhất quân thần, đánh chiến hơn trăm trận, cũng bách chiến bách thắng. Ai ngờ sau khi nạp thiếp thị vào cửa, lại lưu lạc đến bước này. Lão thần nghĩ, Tống thị này chính là yêu cơ hại nước hại dân, tuyệt đối không thể lưu. Khẩn cầu hoàng thượng hạ chỉ ban thưởng tử cho Tống thị, không còn hậu hoạn, không chừng không có người này, Thần Sách hầu phủ còn có mấy ngày an bình.

Nói mấy câu, Tống thị đã trở thành yêu cơ hại nước hại dân.

Người Tống gia muốn mở mồm phản bác, chỉ có một mình Tống thị cũng thôi, nhưng nếu để chuyện này lan truyền ra ngoài, sẽ ảnh hưởng đến thanh danh nữ tử trong tộc.

Nhưng đối mặt với những lời chỉ trích, bọn họ cũng không thể nói gì chống đỡ. Bởi vì người ta nói đều là sự thật.

Cầm giữ Thần Sách hầu, ngay cả đích tử nối dòng, là nhi tử của công chúa cũng dám đuổi ra dòng tộc, mưu toan phá hư hôn sự do hoàng thượng tứ hôn.

Tính kế trưởng công chúa, ra tay mưu hại người trong hoàng thất, thiếu chút nữa bóp chết hoàng tỷ của hoàng thượng.

Tội lỗi chồng chất, những chuyện này liên tưởng đến mưu đồ soán vị, cũng chẳng có gì lạ.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến này, sắc mặt quan viên gia tộc Tống thị tái nhợt, làm sao còn dám cãi lại.

Hưng Khánh Đế cũng không nhiều lời nữa,cũng không đề cập tới chuyện xử lý, trực tiếp tuyên bố bãi triều, rời khỏi đại điện.

Quan viên nhìn nhau, có chút phản ứng không kịp, lại nhìn Tiếu Túc vẫn quỳ trên mặt đất.

Nghĩ đến chuyện hoàng thượng rất tín nhiệm cùng sủng ái người này, lại cảm thấy, có lẽ là vì hắn, hoàng thượng mới muốn thả cho Thần Sách hầu một con ngựa.

Đến buổi trưa, trong cung truyền thái giám đến Thần Sách hầu phủ tuyên chỉ.

Giáng chức Thần Sách hầu Tiếu Thiên Hạc làm tướng quân, thu hồi Thần Sách hầu phủ cùng tấm biển "Quân thần".

Sắc phong thiếp thị Tống thị làm tướng quân phu nhân, ban thưởng [nữ tắc],[nữ giới]...

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 89

Bị hoàng thượng phong làm Phụng Ân tướng quân phủ. Gia tộc Tiếu thị ở kinh thành có địa vị cao, lúc này hoàn toàn chìm xuống đáy.

Kết quả như vậy, khiến cho gia tộc Tiếu thị có hơn hai trăm năm quang vinh, giống như bị sét đánh, hoàn toàn không nhận nổi.

Đám lão nhân trong gia tộc kéo đên tướng quân phủ, yêu cầu Phụng Ân tướng quân Tiếu Thiên Hạc hưu thê.

Rồi tạ lỗi với nhi tử An Nhạc hầu Tiếu Túc, sau đó thoái vị, nghênh đón Tiếu Túc về nhận tổ quy tông, tiếp nhận chức vụ tộc trưởng của Tiếu thị.

Đáng tiếc, sáng nay lệnh phong Tống thị tướng quân phu nhân vừa ban hạ, chưa nói đến chuyện Tiếu Thiên Hạc không có ý hưu thê, dù hắn thực sự có ý đó, cũng không dám đẩy danh tiếng lên đầu ngọn sóng, làm ra loại chuyện hưu thê này.

Chuyện thoái vị, nghênh đón nhi tử về tông tộc tiếp nhận chức vụ tộc trưởng, hắn cũng muốn làm, nhưng Tiếu Túc ngay cả hắn là phụ thân cũng không chịu nhận.

Hôm nay ở trên triều còn thay phụ chịu phạt, tước vị An Nhạc hầu còn cao hơn hắn, rõ ràng có ý phân chia giới hạn.

Mà hắn, chẳng những đánh mất tước vị cùng đan thư thiết khoán, còn tuyệt tử.

https://thuviensach.vn

Huyết mạch Tiếu gia, bị hắn chặt đứt, ngày sau xuống cửu tuyền, hắn không còn mặt mũi nào gặp tổ tông.

Đối mặt với đám lão tộc bức bách, hắn cũng chỉ an ủi kéo dài,nói lời tốt đẹp khuyên bọn họ rời đi.

Sau đó, lập tức hạ lệnh đóng cửa phong phủ, tuyên bố tĩnh tư, sai người đem những vật dụng của mình từ sau trạch viện chuyển hết ra ngoài, đưa đến ngoại viện đại thư phòng.

Hắn là, muốn phân phòng với Tống thị.

Tống thị đang nằm trên giường dưỡng bệnh, trong lòng còn nghẹn khuất khó chịu, lúc này phu quân của nàng lại lấy lý do cần tĩnh tư, mà ở riêng.

Nhiều năm được trượng phu dung túng sủng ái, sao có thể chịu được hắn đối xử như vậy, lập tức khóc nháo lên.

Lúc trước chỉ cần thấy nàng khóc, hắn sẽ nhịn không được mà ưng thuận rất nhiều lời hứa hẹn, lúc này hắn chỉ yên lặng nhìn nàng, không nói một lời.

Sau đó vẫn kiên trì sai người thu thập đồ đạc, mang đến ngoại viện đại thư phòng.

Tống thị bắt đầu bối rối, khóc lóc xong, liền phân phó tâm phúc đến gia mẫu đem chất nữ Tống Điệp đến phủ.

Điệp Nhi là phu thê bọn họ nuôi dưỡng như thân nữ nhi, mỗi lần phu thê bọn họ mâu thuẫn, chỉ cần tiểu cô nương này làm nũng, hắn sẽ đem mọi chuyện phiền não quên hết, hòa hảo với nàng như lúc ban đầu.

Nàng cũng biết mình đã gây họa lớn, đánh mất tước vị Thần Sách hầu phủ, đan thư thiết khoán.

https://thuviensach.vn

Uy thế hiển hách gia tộc Tiếu thị, lại lưu lạc đến bước này, tất cả kiêu ngạo vinh dự đều bị mất sạch.

Nhưng lúc ấy nàng bị Thuận Ninh trưởng công chúa đá vào mặt, tức giận muốn điên rồi, hoàn toàn không biết mình đã làm cái gì!

Hơn nữa, người ra tay trước rõ ràng là Thuận Ninh trưởng công chúa, nàng bị thương còn nghiêm trọng hơn nàng.

Vì cái gì tội danh đều đổ lên đầu nàng? Ngự sử còn nhảy ra buộc tội nói đến chuyện năm đó Thuận Ninh trưởng công chúa bị hại khó sanh, cùng với chuyện Tiếu Túc bị ngược đãi. Rõ ràng là cố ý hại nàng a!

Hoàng thượng đường đường là đế vương, ở trước mặt bọn họ đã đồng ý để biểu ca dùng đan thư thiết khoán thay nàng, cuối cùng lại lật lọng, thu hồi tước vị hầu phủ.

Hoàng thượng, Thuận Ninh trưởng công chúa, Tiếu Túc, còn có người Bạch gia, đều là người ác độc, chả trách bọn họ lại trở thành người một nhà!

Nghĩ đến đây, Tống thị nghiến răng nghiến lợi, hận không thể ăn tươi nuốt sống bọn họ cho đỡ tức hận.

Tống Điệp né tránh phụ mẫu, vụng trộm chạy tới tướng quân phủ nhìn thấy, Tống thị nước mắt nước mũi cùng máu tươi hỗn hợp, hai má sưng đỏ không chịu nổi, cái mũi nghiêng lệch biến dạng.

Khiến Tống Điệp sợ tới mức liên tục rút lui vài bước, đặt tay lên ngực, cắn chặt răng, cưỡng ép chính mình không được sợ hãi mà hét chói tai.

Tống thị giờ phút này chỉ lo thương thế của mình, không chú ý tới biểu tình của nàng.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy nàng đến, lập tức thúc giục nói:

-Điệp nhi, mau, đi ngoại viện tìm tôn trượng, để hắn thỉnh thái y cho cô cô.

Lúc nói miệng nàng há hốc rống lớn giống như đàn bà chanh chua.

Tống Điệp còn chưa hồi hồn, ánh mắt liếc nhìn đại nha hoàn Kim Duyệt bên người Tống thị.

Kim Duyệt cúi đầu nói:

-Phu nhân, Hầu gia, à không, tướng quân đại nhân đã sai người đi thỉnh, nhưng vài vị thái y quen thuộc cũng không có ở đây, nên mới đi thỉnh đại phu có danh tiếng trên phố. Phu nhân thương thế quan trọng, Điệp Nhi tiểu thư hãy khuyên nhủ phu nhân, để đại phu nhìn đi! nếu cứ để chậm trễ, chẳng may...

Chẳng may có gì không tốt trăm phần trăm hủy dung.

Tống thị rất để ý dung mạo, bọn nha hoàn bên người nàng biết rõ điều này, câu cuối Kim Duyệt cũng không dám nói ra.

-Tôn trượng ở ngoại viện?

Tống Điệp hồ nghi hỏi:

-Cô cô đã bị thương như vậy, sao tôn trượng lại không ở cùng, ở ngoại viện làm gì?

Nghe lời này, Tống thị im lặng có chút ngượng ngùng đáp:

-Đã mất tước vị, trong lòng hắn khó chịu. Điệp nhi, xưa nay tôn trượng rất thương ngươi, cô cô đang có thương tích trong người, không thể xuống giường, ngươi thay cô cô đi an ủi tôn trượng của ngươi đi. Tước vị này sống

https://thuviensach.vn

cũng không mang theo đến chết cũng không thể mang theo, trong phủ không có người kế thừa, đã mất, thì để mất đi!

Nói năng sảng khái hào phóng nhưng trong lòng Tống thị vẫn khó chịu không thôi.

Tước vị đã đánh mất, so với Tiếu Thiên Hạc, nàng càng không cam lòng.

Liền có ý giận chó đánh mèo với Tống Điệp, nếu không phải nàng khóc nháo đòi gả cho Tiếu Túc, thì nàng cũng không tính kế lợi dụng Thuận Ninh trưởng công chúa đi phá hủy cọc hôn sự do hoàng thượng ngự ban.

Tống Điệp lại mở miệng truy vấn:

-Tôn trượng mất tược vị? Vậy hôn sự của ta với biểu ca làm sao bây giờ?

Lúc trước đã nói sẽ lấy tước vị Thần Sách hầu cùng với gia sản trong phủ, dụ dỗ bức bách hắn thú nàng làm thê.

Lúc này tôn trượng bị mất tước, không có gì dựa vào, nàng biết làm sao bây giờ?

Nhìn bộ dạng tống Điệp hoàn toàn không để ý đến cô cô nàng mà chỉ vì hôn sự không thành mà khổ sở.

Trong lòng chua xót không thôi, mở miệng nói:

-Ngươi còn muốn gả cho Tiếu Túc? Đừng nói là chính thất, dù là tiểu thiếp, ngươi cũng không có tư cách.

-Cô cô...

Tống Điệp thê lương hô một tiếng, nước mắt như mưa.

https://thuviensach.vn

Thấy nàng như thế, Tống thị lại mềm lòng, nàng ôn nhu, ân cần khuyên nhủ:

-Cô cô đã nghĩ rất nhiều biện pháp, ngay cả tước vị cũng đánh mất, còn khiến hoàng thượng cùng Thuận Ninh trưởng công chúa không vui, sợ là không còn cơ hội nào nữa. Điệp nhi, coi như hết, cô cô sẽ tìm thân gia tốt cho ngươi. Đại Thành quý nữ, không lo gả. Huống chi Điệp nhi có dung mạo tuyệt sắc, tài nghệ không tầm thường, dù là hoàng tử cũng gả được, cần gì phải để ý tên Tiếu Túc "Thiên sát Cô Tinh" kia?

Tống Điệp cũng không thuận theo nói:

-Điệp nhi chỉ thích biểu ca, những người khác, đừng nói là hoàng tử, dù hắn là hoàng thượng, có cho ta làm hoàng hậu, ta cũng không gả.

Lời đại nghịch bất đạo như vậy cũng nói ra được, bọn nha hoàn đang hầu hạ cũng kinh hãi không thôi.

Tống thị bị lời này làm cho tức giận đến hít thở không thông, không kiên nhẫn trách mắng:

-Tùy ngươi đi! Dù sao ta cũng không còn cách nào, nếu ngươi muốn có biện pháp, tự mình nghĩ đi.

Tống Điệp làm sao nghĩ ra biện pháp gì, ngay cả chuyện gặp hắn, nói với hắn mấy câu cũng khó, sao có thể nghĩ ra biện pháp khiến hắn thú nàng làm thê?

Tất cả cũng chỉ vì cô cô ghen tỵ, không thương yêu biểu ca, còn tùy ý ngược đãi khi nhục hắn, mới biến thành bộ dạng như hôm nay.

Nghĩ như thế, nàng liền hận Tống thị, nhìn nàng cắn răng cố nén đau đớn, trong mắt Tống Điệp ẩn hiện vui sướng khi người gặp họa.

https://thuviensach.vn

Đúng là thân cô chất, lúc đối mặt với nghịch cảnh,cũng đổ lỗi lên người khác, hận ý nảy sinh.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 90

Một đạo thánh chỉ ngoài dự đoán của mọi người, đem Thần Sách hầu phủ đứng đầu ngọn gió.

"Quân thần" Tiếu gia hỗn loạn, làm cho nhiều người ở kinh thành xem náo nhiệt.

Nhưng đối với Tiếu Túc mà nói, mặc kệ Tiếu gia phát sinh bao nhiêu chuyện phân tranh, cũng không liên quan gì đến hắn.

Trong cuộc sống của hắn lúc này vô phụ vô mẫu.

Nếu không phải trên người hắn chảy huyết mạch Tiếu gia, nếu không phải vì thế tục đạo đức, chỉ sợ hắn sẽ xem bọn họ là cừu nhân!

Lúc hắn lang bạc trên chiến trường, trong lòng luôn oán niệm, không hiểu trời cao sao có thể an bài một đôi phụ mẫu như vậy cho hắn?

Lúc này hắn đã hiểu được.

Không trải qua mưa gió, sao có thể nào thấy được cầu vồng?

Hắn gặp những đau khổ, đều là vì hạnh phúc hôm nay!

Lúc này hắn chỉ chờ đợi, chờ thời gian trôi qua mau một chút, mau lên nữa, để hắn đưa nghĩa muội gả vào Bạchphủ.

https://thuviensach.vn

Sau đó tới lượt hắn rước giai nhân về phủ, thời gian mau trôi qua đừng dày vò thân xác hắn nữa.

Hắn không được như nguyện, cũng không muốn người khác có ngày lành, cả ngày ở trong phủ chịu đựng, chịu không nổi lại làm ầm ĩ lên.

Lấy việc công làm việc tư điều một đội tinh anh ám vệ, bắt đầu điều tra bọn hạ nhân trong phủ.

Nhờ lần điều tra này, hắn mới biết được, trong phủ chỉ có trên dưới một trăm hạ nhân, mà hơn phân nửa đều là người khác an bài vào.

Trong lòng kinh ngạc, lại âm thầm cảm thấy may mắn, cũng may thừa dịp chưa thành thân dò xét một phen.

Tính tình Bạch Thanh mềm mại, sau này không biết có thể bị người ám toán khi dễ hay không!

Đối với chuyện này, Nhan Di Á cũng không dám tin, nàng quản lý An Nhạc hầu phủ mấy năm, cũng không ít lần thay đổi đám hạ nhân.

Thay đổi hơn phân nửa người trong phủ, lưu lại đều là người trung tâm, ngược lại mua từ bên ngoài, lại tiềm ẩn không ít mật thám.

Lúc này nàng mới ý thức được, nàng là nữ tử giang hồ có rất nhiều chuyện quản gia mà nàng không sánh bằng các mệnh phụ phu nhân trong kinh thành.

Tuy Bạch gia ít người, nhưng vẫn là đại tộc Giang Nam, vì sắp gả vào Bạch gia, để chuyện này không phát sinh lần nữa, ngay cả đồ cưới nàng cũng không quản, toàn bộ đều đưa cho Tiếu Túc an bày.

Còn nàng buông xuống tất cả mọi chuyện, còn ít ngày tự do, thỉnh trong cung lão ma ma khôn khéo nghiêm khắc về phủ.

https://thuviensach.vn

Bắt đầu học quản gia xử lý gia vụ trong hậu trạch.

Bạch gia nghe đến chuyện này, càng vừa lòng nàng.

Phụ tử Bạch Triệt đem các tin tức trong phủ đưa cho nàng tham khảo.

Bạch Thanh đem các bí quyết xử lý hậu viện mà lúc trước các mệnh phụ phu nhân nói cho nàng biết.

Cẩn thận ghi lại, sai người truyền cho nàng, cùng nhau cổ vũ, cùng nhau học tập.

Chuyện vụn vặt cứ vậy trôi qua.

Bất tri bất giác, đã đến ngày đại niên.

Ở Hưng Khánh cứ ngày mười bảy hàng năm là ngày tốt để gả thú.

Tháng giêng ngày hai mươi bốn, là đại hôn của Bạch Triệt cùng Nhan Di Á.

Sáng sớm, trong Bạch phủ khách đông như kiến, là nữ chủ nhân duy nhất trong phủ, Bạch Thanh bận rộn không thở nổi.

Vừa phải chiêu đãi khách quý, tiếp chuyện nữ quyến quan viên, thu nhận lễ mừng....

Cũng may Bạch Tể Viễn lo lắng nàng bận rộn rầm rộ.

Đã mời hai vị phu nhân của trọng thần trong triều, đến đây giúp đỡ nàng, vì vậy mới không có sai lầm.

Dù như vậy, thì Bạch Thanh cũng mệt đến há mồm.

An bày này nọ, yến tiệc xong, chỉ đạo hạ nhân thu dọn, an bày tốt phòng viện cho khách nhân ở lại.

https://thuviensach.vn

Rồi trở về phòng, nằm xuống giường, tứ chi rã rời không muốn động đậy.

Nhưng trong lòng nàng lại cảm thấy vui vẻ.

Bởi vì ca ca nàng đã không còn giống kiếp trước, thú Đồ thị suy sụp cả đời, phải đi tha hương.

Kiếp này không bị tổn thương quá sâu, nhưng trên đầu vẫn đội mũ xanh.

Vì thế, nàng vẫn cảm thấy hổ thẹn.

Hôm nay nhìn ca ca cao hứng phấn chấn thú Di Á tỷ tỷ, hoàn toàn không có nửa điểm miễn cưỡng, mặt mày nhu tình vui vẻ, sao nàng có thể không vui đây!

Thật tốt quá, chuyện kiếp trước không lặp lại, thật tốt!

Nàng thở phào một hơi, nhắm mắt ngủ say, khóe miệng vẫn hàm chứa ý cười.

Lại không ngờ đêm khuya say giấc nồng, ở trong khuê phòng của nàng, lại có một vị khách không mời mà đến.

Từ lúc Bạch Thanh trùng sinh đến giờ đã hai năm, thay đổi đám hạ nhân trong Bạch phủ hạ, vì vậy bọn hạ nhân trong phủ cũng không nhiều lắm.

Lần hôn sự này, khiến cho Bạch Thanh mệt mỏi mở mắt không nổi, nằm chết dí trên giường.

Bạch Thanh cũng hạ lệnh cho bọn hạ, không cần gác đêm.

Từ lúc Bạch Triệt bắt được Tiếu Túc đi ra từ phòng muội muội liền tăng cường thủ vệ.

https://thuviensach.vn

Đem đám thuộc hạ do mình dạy dỗ mấy năm nay đêm về Bạch phủ phòng trộm Tiếu Túc.

Lúc trước Tiếu Túc ở Bạch phủ dưỡng thương, gần kề giai nhân, vậy mà cũng chưa thành công xông vào khuê phòng của Bạch Thanh.

Tối nay hắn cũng không ôm nhiều hy vọng, thầm nghĩ sư huynh cũng ôm được giai nhân, hắn còn một mình trông phòng gần hai tháng.

Trong lòng liền ấm ức, nhịn không được mò tới Bạch phủ.

Ai ngờ, Bạch phủ vắng tanh, ngay cả canh cửa viện cũng không có, quá mừng rỡ xông thẳng vào khuê phòng giau nhân.

Đáng tiếc giai nhân mệt mỏi, đã chìm sâu vào giấc ngủ.

Ngồi bên giường nhìn nàng ngủ, nắm chặt tay nàng, tham lam nhìn nàng, ánh mắt nóng rực, muốn nướng chín nàng.

Sau đó khảm vào thân thể hắn, tùy thân mang theo, không chia lìa.

Ánh mắt nóng rực như vậy, đôi tay lại nắm chặt tay nàng, dù Bạch Thanh mỏi mệt, cũng ngủ không được an ổn.

Bỉu môi, lẩm bẩm tỉnh lại. Trợn to mắt, nhìn Tiếu Túc.

- Nàng tỉnh rồi.

Tiếu Túc thấp giọng hỏi.

- Chuyện hôn sự có phải khiến nàng mệt mỏi, nàng gầy đi nhiều.

Giọng nói ôn hòa hàm chứa đau lòng cùng thương tiếc.

Chỉ là một câu quan tâm mà thôi, Bạch Thanh lại cảm thấy ấm áp, ôn nhu.

https://thuviensach.vn

Khóe miệng không tự chủ được mà cong lên, lộ ra nụ cười ngọt ngào, lắc đầu,nàng nói:

- Không mệt mỏi đâu! Rốt cục ca ca cũng thú Di Á tỷ tỷ vào cửa, ta cao hứng còn không kịp, sao có thể cảm thấy mệt. Đã trễ thế này, sao ngươi không nghỉ ngơi, mà lại chạy đến đây, cẩn thận ca ca biết.

- Hắn đang bận động phòng hoa chúc! Sao còn rảnh chú ý ta tới hay không.

Trong lòng Tiếu Túc có chút oán niệm, sư huynh trước đây vẫn luôn che trở duy trì hắn, lúc này lại đề phòng hắn như lang sói, cản chở Thanh nhi gặp hắn, thiếu chút nữa làm cho hắn tưởng niệm muốn bệnh.

- Nhiều ngày không nhìn thấy nàng, nàng không nhớ ta sao?

Lời này vừa nói ra, Bạch Thanh liền ngây ngẩn cả người.

Uy vũ trang nghiêm, mặt lạnh ác liệt "Ma vương" Tiếu Túc, lại nói những lời này? Còn hàm chứa ủy khuất?

Làm cho người ta không nhịn được mà run rẩy cả người.

Mà hắn còn chớp mắt, bộ dạng đáng thương nhìn nàng, khiến nàng có chút hoài nghi, có phải đổi người khác rồi.

Tiếu Túc cũng không cảm thấy bộ dạng mình có gì không thích hợp.

Chỉ nghĩ danh phận hai người đã định, nàng cũng ở trước mặt người khác thừa nhận hắn.

Hơn một tháng nữa, nàng sẽ trở thành thê tử của hắn.

Nghĩ đến chuyện, từ nay về sau hắn sẽ là người thân mật nhất của nàng, liền nhịn không được mà vui sướng.

https://thuviensach.vn

Nên đối mặt với nàng, hắn thu lại vẻ lạnh lùng âm hàn thường ngày, thay vào đó là bộ dạng nhu tình dịu êm như nước.

Hắn muốn cho nàng biết, hắn không giống lời đồn đãi trong kinh thành.

Trừ dáng vẻ lãnh khốc tàn nhẫn, sâu trong nội tâm hắn, cũng giống người khác, cũng nhu tình cùng ấm áp.

Cái nhìn của người ngoài đối với hắn chẳng là gì.

Nhưng hắn không muốn nàng giống như trước đây, vừa gặp hắn đã bị dọa cho sợ hãi, hoa dung thất sắc.

Hắn hy vọng nàng ở trước mặt hắn không cần kiêng nể gì, hy vọng bọn họ có thể tín nhiệm, dựa vào đối phương.

Hy vọng bọn họ có thể làm một đôi phu thê chân chính cầm sắt cùng minh.

Cho nên, chuyện đầu tiên mà hắn phải làm, chính là khiến nàng có thói quen thân cận hắn.

Nhìn nàng ngẩn người, khiến hắn có chút thương tâm, nhưng bộ dạng ngơ ngác ngây ngốc của nàng, cũng rất đáng yêu.

Tiếu Túc nhịn không được, tim bắt đầu đập "Phù phù phù phù" kinh hoàng, giống như muốn nhảy vọt ra ngoài.

Hắn từ từ cúi đầu, hé mở môi mỏng, ngậm lấy cánh môi mềm mại như hoa của nàng.

Mềm như vậy, ngọt như vậy, vẫn giống cảm giác trong trí nhớ của hắn, vẫn là hương vị đó.

https://thuviensach.vn

Khổ sở tử thủ trong An Nhạc hầu mấy ngày nay, chính là chờ cảm giác cùng hương vị như vậy, khiến hắn tràn đầy hạnh phúc, nhưng cũng làm cho hắnnghẹn ứ khó nhịn.

Thật sự là hận không thể ngày mai thú nàng đem về phủ!

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 91

Thời gian thấm thoát như thoi đưa.

Tiếu Túc ngày ngày trông mong chờ đợi, cuối cùng ngày thành thân của hắn cùng với Bạch Thanh cũng tới gần.

Trước đó không lâu, thành thân mới hơn một tháng Nhan Di Á đã truyền tin mang thai được một tháng.

"Ngọc lang" Bạch Triệt hơn hai mươi tuổi lần đầu tiên làm phụ thân, vui mừng muốn điên.

Nửa tháng sau, mặc kệ hắn ở trong phủ, hay ở trong triều, đều cười toe tóe.

Cũng mặc kệ người bên ngoài chê cười, hay trêu ghẹo, hắn cũng không để ý, ngược lại còn chắp tay cảm tạ.

Bộ dạng hạnh phúc vui tươi hớn hở thật sự khiến Tiếu Túc vừa hâm mộ vừa ghen tị đến nghiến răng nghiến lợi.

Ba huynh đệ, thái tử cùng tuổi với hắn, đã có bốn đứa nhỏ, ngay cả sư huynh "Đồng bệnh tương liên" cũng làm phụ thân.

Chỉ còn lại hắn cô đơn đáng thương, hai mươi mốt tuổi, ngay cả tức phụ đều không có thú vào cửa, trong lòng lo lắng, lại ngứa ngái không thôi.

https://thuviensach.vn

Đáng tiếc từ đêm Bạch Triệt thành thân, ngày hôm sau Bạch phủ lại tăng cường phòng vệ như xưa,mấy tháng nay dù hắn tốn nhiều công sức cũng không xông vào khuê phòng của giai nhân.

Mà Bạch Thanh cũng nhu thuận ở trong phủ tú giá y, đại môn không ra nhị môn không tới, ngay cả yến hội trong cung cũng không tham gia.

Một ngày không gặp như cách ba thu, mấy tháng đều không thấy được nàng, nổi khổ tương tư, Tiếu Túc đã ăn đủ a!

Cũng may, ngày thành thân cuối cùng cũng tới.

An Nhạc Hầu phủ đã sửa chữa một phen, chờ nghênh đón nữ chủ nhân vào phủ.

Mùng bảy tháng năm, thái tử dẫn đầu đội đưa gả đến Bạch gia đem một trăm hai mươi tám nâng đồ hồi môn đưa đến An Nhạc hầu phủ, ở trong đại điện bày ra.

(Yul: tĩnh lược 300 chữ tả đồ cưới xa hoa)

Đây là muốn chiếu cáo, Tiếu Túc cùng Bạch Thanh có địa vị quan trọng trong lòng đế hậu.

Có Đế hậu ở phía sau làm chỗ dựa, thái tử còn xung phong nhận việc đến đưa hồi môn cho Bạch Thanh, phu thê bọn họ còn gì phải lo lắng đâu?

Ai không có mắt muốn đối phó với bọn họ,cũng có thể đoán được hậu quả bi thảm.

Sau hai ngày tặng gả, chính là ngày đại hôn.

Trời mới tờ mờ sáng, tối qua tẩu tử còn lắp bắp dạy dỗ Bạch Thanh, chưa ngủ được bao lâu đã bị người kéo ra. Tắm rửa xong, lại bắt đầu trang điểm.

https://thuviensach.vn

Nàng nhắm mắt lại, cắn răng tùy ý bọn họ ép buộc chét son chét phấn.

Đợi trang dung xong, thay bộ giá y đỏ thẫm, nhìn trong gương đồng thấy bộ dáng mình vừa xa lạ vừa quen thuộc, tim đập mạnh và loạn nhịp.

Kiếp trước lúc nàng xuất giá, tim cũng đập nhanh như vậy.

Lúc đó nàng còn chưa được mười lăm tuổi, lại khẩn cấp xuất giá.

Khi đó trong lòng nàng tuy cũng giống giờ phút này, tràn ngập chờ mong, nhưng càng có cảm giác sợ hãi không yên.

Có lẽ ngay từ đầu, hôn sự của nàng cùng Viên Mậu Lâm, có kết cục bi thảm, mà nàng không nhìn ra mà thôi.

Nhưng lúc này trong lòng nàng không có bất an,chỉ có ngượng ngùng chờ mong mà thôi.

Chỉ cần nhớ tới nam nhân kia, lúc nào đối diện với nàng cũng lỗ mãng cùng quẫn bách, nàng chỉ muốn cười.

Trong lòng cảm thấy ngọt ngào. Tẩu tử nói, cái này gọi là yêu.

Giống như nàng cùng ca ca, phu thê hâm mộ lẫn nhau.

Lúc gặp nhau, trong lòng tràn đầy vui mừng cùng hạnh phúc, lúc chia lìa, mỗi giờ mỗi khắc đều tưởng niệm đói phương.

Gần mấy ngày nay chưa gặp lại hắn, nàng cũng thường nghĩ đến hắn, lo lắng cho hắn.

Có lẽ đó là yêu!

Nghĩ đến đây, khóe miệng Bạch Thanh khẽ cong lên, trong ánh mắt tràn đầy ý cười, ngọt ngào, ấm áp, tràn ngập hạnh phúc, khiến đám người Nhan

https://thuviensach.vn

Di Á đang đứng kế bên, âm thầm cười trộm.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng nha hoàn:

- Cô gia đến rồi, kiệu hoa đến rồi.

Sau đó nghe bọn nha hoàn vui sướng đem chuyện xảy ra ngoài đại môn nói ra.

- Cô gia xuất thân võ tướng nhưng văn chương rất cao, thiếu gia cùng đám hảo hữu ra câu đối, cô gia đều giải được, cô gia rất hào phóng, lì xì hồng bao đều là vàng bạc.

Bạch Thanh có chút sợ hãi, nàng lôi kéo tay tẩu tử Nhan Di Á, gọi một tiếng, trong ánh tràn ngập nước mắt.

- Ngày đại hỉ, không được khóc, nên cao hứng đấy!

Nhan Di Á vội vàng mở miệng an ủi:

-Bạch phủ chúng ta cách hầu phủ một phố phường mà thôi, nếu nhớ nhà, các ngươi hãy trở về ở nữa năm một năm, dù sao ở hầu phủ cũng không có người quản các ngươi. Viện này, tẩu tử sẽ lưu trữ cho ngươi, ai cũng không được động vào.

Nàng an ủi này nọ, Bạch Thanh mới không khóc nữa.

- Tẩu tử vừa mới mang thai, thai còn chưa ổn, lại vội vàng lo chuyện của ta, gầy đi rất nhiều. Còn nữa, ta ở lại chính viện sẽ không hợp quy củ, trước kia phụ thân cùng ca ca dung túng ta, ta cũng không nghĩ được nhiều như vậy. Về sau nếu ta trở về, hắn cũng sẽ đi cùng ta, vẫn nên ở bên ngoài viện thu thập một sân viện là được. Nơi này để tẩu tử cùng ca ca trụ đi! Sau này sinh hạ chất nhi, viện này lớn, cũng tiện an trí.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến trước kia Đồ thị vẫn tâm tâm niệm niệm nơi này, mà oán giận nàng, tuy tẩu tử không giống Đồ thị.

Nhưng mình đã muốn xuất giá, không nên ở chính điện gia mẫu, để cho ca ca cùng tẩu tử phải ở viện khác.

Huống chi, kiếp này nàng sẽ không thất bại như kiếp trước, mà phải chạy về gia mẫu cư ngụ.

Nàng tin tưởng, dù Tiếu Túc không yêu nàng, cũng sẽ tôn trọng nàng, cho nàng tôn vinh cùng thể diện.

Nhan Di Á không biết nàng đang nghĩ gì, chỉ nghĩ nàng băn khoăn chuyện ở cùng Tiếu Túc, nên cũng sảng khoái đáp ứng nói:

- Cũng được, ca ca đến ở nội viện,cũng không thích hợp. Ở phía đông nhị môn có Hà Vận Uyển, cách bên này cũng không xa, sau này ca ca đến đây cùng tiện lui tới, chờ ta tìm ngày tốt, sai người đến sửa chữa, đem đồ dùng của ngươi dời qua đó, chờ ngươi ở lại hầu phủ một tháng, liền về đây! Ngươi cũng biết, nhà chúng ta ít người, ta lại hoài đứa nhỏ, làm cái gì cũng không tiện, cần ngươi trở về giúp đỡ ta!

Bạch Thanh liên tục gật đầu đáp ứng.

Tẩu tử đang mang thai cần nàng hỗ trợ.

Nàng phải sớm trở về mới được,nàng cũng muốn nhìn chất tử chất nữ ra đời.

Cũng không biết tẩu tử sinh chất nhi chất nữ, có phải giống như kiếp trước là đứa nhỏ nhu thuận.

Nếu nói chuyện làm nàng tiếc nuối nhất, chính là chuyện Đồ thị tử đánh mất cơ hội đón chất tử chất nữ.

https://thuviensach.vn

Nhưng bọn họ có thể đổi một tẩu tử tốt như vậy vào phủ, so với nữ nhân kia chỉ biết oán trách làm việc không gánh chịu trách nhiệm, thì hạnh phúc hơn nhiều lắm.

Nàng nâng tay, nhẹ nhàng sờ bụng Nhan Di Á còn chưa nổi lên, thầm nghĩ: Dương Nhi, Vân Tỷ, cô cô chờ các ngươi trở về!

- Canh giờ đã đến, tiểu thư nên đi ra ngoài.

Đang nói chuyện,Toàn Phúc phu nhân đem người săn sóc nàng tiến vào, liên tục thúc giục.

Nhan Di Á lập tức đứng dậy, gọi người giúp đỡ Bạch Thanh tân trang, tự tay nàng đội lên khăn voan long phượng trình tường.

Đôi mắt chứa lệ nhìn nàng được người giúp đỡ đi đến đại sảnh.

Đến đại sảnh, Bạch Thanh cùng Tiếu Túc quỳ bái biệt trưởng bối.

Lại nghe đế hậu cùng Bạch phụ ân cần răn dạy, mới để người nâng nàng đi theo Tiếu Túc ra ngoài đại môn.

Từng bước rời xa phụ thân, rời xa nơi nàng sinh sống mười mấy năm, một lần nữa khốc mắt Bạch Thanh lại ẩm ướt.

Nhìn ái nữ dần dần đi xa, Bạch Tể Viễn nhịn không được rơi vài giọt lệ, làm Hưng Khánh Đế chê cười không thôi.

Trên lưng Bạch Triệt cõng muội muội, cùng Tiếu Túc bước ra khỏi phủ.

Rõ ràng là gả muội muội, hắn lại giống như phụ thân, có cảm giác gả nữ nhi đi.

- Xíu, ca ca không nỡ để ngươi xuất giá.

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói có chút nghẹn ngào.

- Ca ca đừng buồn, tẩu tử nói, chờ ta ở lại hầu phủ một tháng, sẽ trở về.

Bạch Thanh an ủi ca ca.

Bạch Triệt nở nụ cười, Tiểu Túc nghe lời nàng nói muốn trợn trắng mắt, vẻ mặt căm giận.

Còn chưa có vào cửa hầu phủ đâu, đã nghĩ ở lại một tháng rồi trở về gia mẫu!

Bạch phủ đề phòng nghiêm ngặc, chưa thành thân hắn còn không mò vào khuê phòng của nàng được.

Lúc này thành thân còn phải chịu cảm giác tương tư không thể gặp, hắn sẽ nghẹn đến chết a.

Không được, hắn phải nghĩ biện pháp, để nàng đánh mất ý nghĩ này mới được.

Không biết, mang thai, có được tính là biện pháp tốt không?

Miệng ngây ngô cười, hộ tống Bạch Triệt đem Bạch Thanh đưa vào trong kiệu hoa.

Nâng tay, tiếng pháo nổ, tiếng chiêng trống vang lên, không khí vui mừng, người đi đường đều nâng tay chỉ trỏ.

Kiệu hoa đi một canh giờ, mới đến An Nhạc hầu phủ.

So với Bạch phủ, nơi này càng náo nhiệt hơn, tiếng người ồn ào, Bạch Thanh ngồi trong kiệu, cũng có thể nghe đám binh sĩ lớn giọng nói chuyện.

https://thuviensach.vn

Đám thuộc hạ của Tiếu Túc giống như ăn phải gì đấy nên to gan lớn mật, tranh nhau trêu ghẹo,câu nào cũng nói trắng ra, khiến Bạch Thanh đỏ ửng mặt.

"Sỉ sỉ sỉ" Ba tiếng đá cửa kiệu, Bạch Thanh mới xuống kiệu, cùng Tiếu Túc cầm hỉ hoa, chân bước lên thảm đỏ, chậm rãi đi vào An Nhạc hầu phủ.

Nhất bái thiên địa, nhị bái cao đường, phu thê giao bái, đưa vào động phòng...

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 92

Đại Thành có tập tục, sau khi hô "Đưa vào động phòng", một đám người sẽ vây quanh, ồn ào đi theo sau Tiếu Túc cùng Bạch Thanh, cùng nhau đến tân phòng.

Dọc đường đi, còn trêu đùa vui đùa ầm ĩ, khiến Bạch Thanh xấu hổ quẫn bách khuông mặt ở dưới khăn voan đã đỏ thẩm.

Xốc lên khăn voan, uống rượu giao bôi, Tiếu Túc bị đám người đi theo lôi kéo ra đại điện, cuối cùng cũng có thể im lặng trong chốc lát.

Bạch Thanh thở phào nhẹ nhõm, nâng tay gỡ mũ phượng đặt xuống, nhìn căn phòng xa lạ, có đôi nến long phượng thắp sáng, bên tai là lời chúc phúc, lúc này tim nàng lại đập mạnh và loạn nhịp.

Giờ này khắc này, chỉ cần nghĩ tới trượng phu Tiếu Túc, trong lòng nàng liền tin tưởng tương lai sau này.

Sau khi trọng sinh, trải qua nhiều chuyện, cũng đã thấy rất nhiều chuyện không còn giống như kiếp trước, dù vậy lòng nàng vẫn không yên ổn, vẫn lo lắng không thôi.

Đến tận hôm nay, nàng mới thật sự an tâm, cũng là lần đầu tiên nàng xác định mọi chuyện đã thay đổi.

Nàng rời khỏi Viên Mậu Lâm, gả cho Tiếu Túc kiếp trước bị chết sớm.

https://thuviensach.vn

Từ nay về sau, bọn họ cùng lui cùng tiến, cùng chung hoạn nạn, sinh tử gắn liền.

Đây là lời hắn hứa với nàng, cũng là tương lai mà nàng mơ ước.

Nghĩ đến đây, nàng lại chậm rãi cong khóe môi, tươi cười vui vẻ.

Mà lúc này Tiếu Túc vừa vặn tiến vào, liền thấy nàng tươi cười xinh đẹp kiều diễm, cả người liền cương cứng tại chổ, ngay cả chân đã nâng lên cũng quên đặt xuống.

-Sao cô gia đã trở lại.

Thanh Ca vẫn hầu hạ bên người Bạch Thanh thấy bộ dạng Tiếu Túc như vậy liền cười xấu xa, mở miệng hỏi.

Bạch Thanh hồi phục lại tinh thần, nhìn Tiếu Túc, thấy hắn nhìn chằm chằm mình không rời mắt, nhịn không được ngượng ngùng liếc mắt, hỏi:

-Sao ngươi lại trở lại, khách nhân đã về hết rồi sao?

Vừa nói xong, nàng lại đỏ bừng mặt.

Hiện tại còn sớm, chỉ sợ bên ngoài cũng vừa mới khai tịch, sao khách nhân có thể giải tán nhanh như vậy?

Khách còn còn chưa có về, mà tân lang lại háo sắc chạy về tân phòng, để mọi người biết, không biết còn nghĩ cái gì đâu!

Đừng nói Thanh Ca mà mấy nha hoàn hậu hạ bên ngoài hay hai vị ma ma đang ở trong phòng nhìn bộ dạng Tiếu Túc thế này cũng âm thầm cười trộm.

Tiếu Túc cũng không để ý bọn họ nghĩ cái khỉ gì, đôi mắt nóng bỏng cứ nhìn chằm chằm Bạch Thanh rồi nói:

https://thuviensach.vn

-Ta phân phó người đem cho nàng chút điểm tâm tinh xảo, trong phòng tắm đã chuẩn bị nước nóng, nàng đi rửa mặt chải đầu...rửa mặt chải đầu, dùng chút cơm canh nghĩ ngơi một chút, chờ.... Chờ ta trở lại.

Nói đến câu cuối cùng, hắn lại ấp úng, cả hai lỗ tai đều ửng hồng một cách khả nghi.

Nói xong cũng không chờ Bạch Thanh phản ứng, liền xoay người đi ra ngoài.

Bỏ lại khách nhân ở ngoài đại sảnh, lẻn về tân phòng lại nói mấy câu hàm hồ lảm nhảm, khiến bọn hạ nhân trong phòng cùng hai vị ma ma không nhịn được mà cười ra tiếng.

Bạch Thanh cũng đỏ mặt, lại nghe lời cởi bỏ trang sức, thay đổi xiêm y.

Ăn một chút điểm tâm, đợi Thanh Ca hầu hạ nước tắm, lúc ngâm người vào trong nước ấm, tùy ý dựa vào lê mộc bên bồn tắm, nhắm mắt lại,thở phào một hơi, toàn thân thả lỏng.

Tắm rửa xong về lại phòng, hai vị ma ma mang theo bọn nha hoàn thu thập tân phòng xong đã rời đi, tự an bày chổ ngủ cho chính mình.

Lau khô mái tóc, cho Thanh Ca lui xuống, Bạch Thanh nằm nghiêng trên giường nhắm mắt dưỡng thần.

Có lẽ cả ngày bị ép buộc quá mức mệt mỏi, vừa nhắm mắt dưỡng thần, bất chi bất giác đi vào giấc ngủ.

Lúc đang mơ mơ màng màng, một thân thể ấm nóng từ phía sau nàng ép tới, bàn tay to lớn vòng ngang eo nàng, cả người bị ôm chặt.

Hơi rượu ấm nồng hà hơi quanh cổ, vành tai bị cắn nhẹ, Bạch Thanh liền giật mình, thanh tỉnh lại.

https://thuviensach.vn

-Ha ha.....

Cảm giác thân thể nàng run rẩy, Tiếu Túc cúi đầu cười ra tiếng.

Bạch Thanh rụt cổ, muốn cách xa hắn một chút, lại bị Tiếu Túc cường ngạnh kéo trở về, xoay người nàng lại, để nàng đối mặt với hắn.

Trong lúc lơ đãng,đôi môi nóng ấm của hắn lại đụng chạm đến tai nàng, khiến cho nàng run rẩy toàn thân.

-Ngươi đã trở lại.

Bạch Thanh hỏi, trong mắt tràn đầy sương mù né trái tránh phải, không dám nhìn ánh mắt nóng rực như lửa của hắn.

-Ừ, trở về lâu rồi.

Hắn cũng mặc kệ nàng thẹn thùng hay không thẹn thùng, vùi đầu vào tóc nàng, hít hương thơm trên tóc nàng, thoả mãn nỉ non nói:

-Nương tử, cuối cùng nàng cũng trở thành thê tử của ta.

Từ trên tóc nàng cắn nhẹ vành tai, rồi dần trêu chọc xuống cổ nàng, hơi thở ấm nóng quanh quẩn bên tai bên cổ, khiến ngón chân của Bạch Thanh cũng muốn cong lên.

Hai má ửng hồng, hơi thở dồn dập.

-Tiếu đại ca....

Nàng cố gắng trấn định mở miệng gọi hắn, giọng nói mềm mại ôn nhuyễn không có khí lực, hoàn toàn bại lộ trạng thái của nàng lúc này.

-Còn gọi ta là Tiếu đại ca? Nên phạt.....

https://thuviensach.vn

Còn chưa nói xong, hắn liền hôn lên môi anh đào của nàng, vừa vội vàng lại lỗ mãng.

Rồi lại nhẹ nhàng hôn vài cái, hương vị ngọt ngào say đắm, khiến hắn nhịn không được càng hôn sâu càng trừng phạt, cạy mở hàm răng của nàng.

Đầu lưỡi ấm nóng linh hoạt trượt vào, muốn hấp thu càng nhiều nước miếng ngon ngọt trong miệng nàng.

Bất thình lình "Tập kích" như vậy, khiến Bạch Thanh sửng sốt, còn chưa kịp phản ứng đã bị hắn hôn liên tục gần như hít thở không thông, hai tay không tự chủ được nắm chặt y phục trên người hắn, cả người mềm yếu dựa vào người hắn.

Đối với nam nhân mà nói, có một số việc không cần dạy, cứ theo bản năng, sẽ biết nên làm như thế nào.

Tiếu Túc cảm giác được thân thể của nàng càng ngày càng ôn nhuyễn, vừa hôn môi nàng, lại nhịn không được mà sờ soạng tùm lum trên người nàng.

Bàn tay to lớn, nhẹ nhàng linh hoạt cởi y phục trên người nàng cùng cái yếm, sau đó đem nửa thân người xích lõa của nàng, gắt gao ôm vào trong ngực.

Tơ lụa vải vóc, ma sát nụ hoa, hồng hào mỏng manh.

Trong đầu Bạch Thanh nhịn không được lại nhớ đến cảnh tượng tân hôn kiếp trước, liền giật mình, giống như bị tạt một chậu nước lạnh, cả người thanh tỉnh bắt đầu giãy dụa tránh né.

-Ngoan, đừng sợ, ta sẽ dịu dàng, sẽ không làm đau nàng.

https://thuviensach.vn

Tiếu Túc không biết vì sao nàng lại phản ứng như thế, nhớ đến chuyện từng đàm luận trong doanh trại, nghĩ nàng như vậy là sợ hãi đau đớn của lần đầu tiên, cố gắng hạ giọng nhu hòa trấn an, cúi đầu an ủi nàng.

Thấy vẻ mặt hắn tràn đầy nhu tình lo lắng, trong lòng Bạch Thanh lại tự phỉ nhổ chính mình.

Viên Mậu Lâm là chuyện đã qua, không liên quan gì đến hắn, nàng phải quên mới đúng.

Thời khắc tốt đẹp thần thánh như vậy, sao nàng lại có thể nhớ đến chuyện trước kia mà phá vỡ giờ khắc này?

Nàng run rẩy nhắm mắt lại, trong lòng muốn chuộc lỗi, chủ động đem đôi môi non mềm dâng lên, hai tay cũng thử thăm dò mò vào trung y của hắn, xoa nhẹ lồng ngực ấm nóng của hắn.

https://thuviensach.vn

ÁC ĐỘC NỮ PHỤ TRÙNG SINH

Ngưng Huy Tuyết Đọng
www.dtv-ebook.com

Chương 93

Thấy nàng đột nhiên chủ động, Tiếu Túc có chút ngẫn người ngây ngốc.

Cúi đầu nhìn nàng tự động dâng hiến, đôi môi mềm mại chà xát môi hắn, bộ dạng nàng lại e lệ xấu hổ.

Hắn nhịn không được tim đập thình thịch, sao hắn có thể cự tuyệt nàng đây, chuyển khách thành chủ đè ép nàng xuống hôn thật sâu.

Bàn tay to lớn như đốt lửa trên người nàng, vuốt ve tấm lưng bóng loáng nhẵn nhụi, từ từ xoa nhẹ lên phía trước, đột nhiên tập kích đôi hồng đào no đủ của nàng.

Nhẹ nhàng ma sát, nhẹ nhàng vân vê, khiến thân thể nàng run rẩy không ngừng, từ mặt đến chân, toàn thân đều nổi lên màu phần hồng mê người.

Tiếu Túc lửa nóng đốt người, dừng ở trên nụ hoa, màu hồng phấn đang run rẩy của nàng.

Ngẩng đầu lên, nhìn thấy nàng vẫn nhắm chặt hai mắt, khẽ cắn môi, đôi môi hé mở truyền ra tiếng rên rỉ nho nhỏ.

Đôi tay hắn nóng bỏng vuốt ve thân thể nàng, bàn tay di chuyển trên thân thể nàng.

Đến vùng bụng bằng phẳng, từ từ trượt xuống, một tay tách chân nàng ra, một tay sờ vào nơi mềm mại ngượng ngùng tư mật của nàng.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh giật mình kẹp chặt hai chân, vội vàng kêu lên:

-Đừng, đừng.....

Cũng kệ nàng nói cái gì, đôi tay giữ chặt chân nàng, ở giữa hai chân không ngừng miết nhẹ.

Đâm nhẹ vào hoa nguyệt, thấy nàng ưỡn người kép chặt chân, lại rời đi, rồi đâm nhẹ.

Trong lòng Tiếu Túc vui sướng, trêu đùa nàng:

-Đừng thế nào? Đừng dừng lại, thật không?

Nói xong, ngón tay miết nhẹ bờ thịt phấn hồng mềm mại, khiến Bạch Thanh nhịn không được mà than nhẹ một tiếng.

Tiếu Túc, trân trọng nàng, rõ ràng cả người ướt đẫm mồ hôi, mà vẫn cố gắng làm nàng thả lỏng, giữ lời hứa hẹn sẽ không làm đau nàng.

Nam nhân như vậy, sao nàng có thể không động tâm, sao nàng có thể không yêu đây?

Cảm giác đôi bàn tay hắn đang đốt lửa trên người nàng, đôi tay mò mẫn trên thân thể nàng.

Cảm giác xa lạ rung động, khiến Bạch Thanh mềm nhuyễn như nước.

Nàng lặng lẽ mở to mắt, nhìn hắn vùi đầu vào ngực nàng cố gắng lấy lòng nàng, đôi tay đang gắt gao nắm chặt, rốt cục cũng thả lỏng, đón nhận hắn, ôm cổ hắn.

Tiếu Túc ngẩn người, ngẩng đầu lên, nhìn nàng đang ngượng ngùng, đôi mắt là chứa đầy tình ý.

https://thuviensach.vn

-Nương tử.

- Tướng công.

Bạch Thanh nhẹ giọng gọi ra cách xưng hô mà hắn muốn nghe nhất.

Trong lòng Tiếu Túc ấm áp, cảm giác ngọt ngào tràn đầy thân xác hắn, như muốn lan tràn ra ngoài.

Hắn thở dài một tiếng, liền ngồi dậy kéo nàng vào trong lòng, cúi đầu hôn bờ môi anh đào đang hé mở dụ hoặc.

Tư thế như vậy, càng làm cho thân thể bọn họ tiếp xúc ma sát với nhau, vuốt ve đôi gò đào no đủ của nàng.

Mâm mê nụ hoa, một bên mút nụ hoa đang run rẩy, bên còn lại đưa tay xoa bóp đủ hình dạng.

Rốt cục cảm giác được nơi tư mật của nàng đang chảy nước ướt đẫm, mò tay xuống nơi huyền bí ấy.

Theo dòng nước chảy ra từ chổ tư mật của nàng, đột nhiên hắn đâm ngón tay vào bên trong, miết nhẹ rút ra đâm vào.

Hắn đột nhiên tập kích, Bạch Thanh liền hít vào một hơi, thân thể nhịn không được mà cong về phía trước.

Hắn lại đưa thêm một ngón vào thân thể nàng, ma sát lên miệng hoa nguyệt, lúc nhanh lúc chậm quấy động bên trong.

Nàng gập người đập đầu vào trong ngực hắn, lại vội vã ngã ngửa ra sau, khiến tay hắn càng tiến vào sâu hơn.

Tiếng rên rỉ nỉ non không ngừng phát ra từ miệng nàng, làm cự vật của hắn càng cứng rắn trướng đau, lúc này hắn chỉ muốn đâm chọt tàn phá thân

https://thuviensach.vn

thể nàng.

Bạch Thanh càng rên rỉ ưỡn người ra sau, giống như đang mời gọi, nghênh đón hắn tiến vào.

Trong lòng Tiếu Túc kích động, tiểu đệ vốn đã cứng ngắt, lúc này càng đằng đằng sát khí, run rẩy co giựt đứng vững trượt lên bụng nàng.

Bạch Thanh ngồi trên đùi Tiếu Túc, toàn thân không một mảnh vải, càng cảm giác được hình dáng lớn nhỏ của nó. Theo bản năng, cúi đầu nhìn xuống.

Vừa nhìn thấy nó, đã bị bộ dạng dữ tợn đầy gân xanh to lớn đang co giựt làm cho hoảng sợ, nhịn không được kinh hô ra tiếng.

Tiếu Túc cảm giác được ánh mắt của nàng đang nhìn tiểu đệ của hắn, tiểu đệ phấn chấn càng ưỡn cao, giựt giựt biểu tình, hắn cũng nhịn không được.

Xoay người một cái, đem nàng đẩy ngã ra giường, nâng lên cằm của nàng, hung hăng hôn xuống.

Đôi tay nhẹ nhàng đi xuống, tách ra hai chân của nàng, đem tiểu đệ đẩy mạnh vào trong nàng, khảm sâu vào thân thể nàng.

- Á!!!

Bạch Thanh đau đớn kinh hô một tiếng, cảm giác bên trong cơ thể như có quái vật cào xé đâm rách, đau đớn khiến nàng cắn chặt răng.

Trong miệng tràn ra mùi huyết tinh, nàng đã cắn môi Tiếu Túc đến chảy máu.

Lúc này Tiếu Túc cũng mặc kệ mình chảy máu hay không chảy máu, trong đầu chỉ có một ý tưởng: Muốn nàng, tiến vào nàng, đem nàng dung

https://thuviensach.vn

nhập vào thân thể hắn.....

Làm cho bọn họ trở thành một, vừa nghĩ như vậy, hắn giống như mất đi lý trí, điên cuồng đẩy mạnh, đẩy sâu vào thân thể nàng, ma sát thúc mạnh, kích thích tận cùng.

Dưới thân Bạch Thanh đau đớn như bị xé rách, nhưng trong đau rát, lại có cảm giác tê ngứa.

Muốn cong người lại xua tan nó lại không được, bên hông bị hắn giữ chặt, trong hoa nguyệt, bị đâm sâu kéo ra lại đâm sâu không ngừng.

Dù nàng không thoải mái, nhưng Tiếu Túc lại giống như rất thoải mái, nghĩ đến mình có thể làm hắn mất lý trí, có thể khiến hắn điên cuồng, trong lòng liền đắc ý.

Từ từ, đau đớn biến mất, thay vào đó là tê ngứa.

Sau đó, một cỗ kích tình xa lại, đột nhiên nổ mạnh trong thân thể nàng khiến nàng muốn nổ tung ra, trước mắt sáng lóa, nhịn không được rên rỉ càng lớn.

Rất lâu sau đó, Bạch Thanh hôn mê rồi tỉnh lại, tỉnh lại rồi hôn mê, rốt cục Tiếu Túc cũng cúi đầu thúc mạnh vài cái rồi rống lên một tiếng, gắt gao ômchặt nàng, tiết đi ra....

Sau khi được thoả mãn, hắn xoay người để nàng nằm trong ngực hắn, chổ tư mật của hai người vẫn khít chặt, hắn cũng chưa từng rời đi, bàn tay vuốt ve lưng nàng, miệng lại thì thào gọi:

-Nương tử, nương tử.....

Giống như chỉ cần gọi nàng như vậy, đối với hắn mà nói, đó là hạnh phúc vô tận.

https://thuviensach.vn

Bạch Thanh ôm cổ hắn, tựa vào trong lòng hắn, cho dù cả người đổ mồ hôi đầm đìa, ôm chặt như vậy, mà nàng cũng không cảm thấy khó chịu.

Giờ này khắc này, trong lòng nàng chỉ có hắn, không thể nào chứa người khác.

Mỗi lần hắn gọi nàng, nàng liền mở miệng đáp lời hắn "Tướng công", không chậm trễ hay phiền hà.

Nàng nghĩ: Có lẽ, đây mới là yêu, có lẽ, đây mới là hạnh phúc chân chính thuộc về nàng.

[chính văn hoàn]

https://thuviensach.vn